SHENG
YUAN

THÁNH VIỆN

Tác giả: Tô Du Bính

Thể loại: Đam mỹ, hài, ma pháp, cung đình hầu tước, nhất công nhất thụ

Tình trạng bản gốc: Hoàn (100 chương) @>_<@

Thực hiện: *Pichan ngoan hiền (đến chương 46),* Beta: *Thạch Họa Lam (my darling)(đến chương 16), Thủy Tĩnh Các (từ chương 47 đến hết)*

Văn án

Điều tối thiểu của một môi trường giáo dục chất lượng tốt, là phải có một đạo sư ưu tú.

Đó là nguyên nhân căn bản nhất tại sao Dilin chọn học viện St Paders.

Thế nhưng sau khi nhập học, cậu mới phát hiện –

Tưởng tượng quá tươi đẹp, hiện thực quá trời ơi. Bằng hữu chả bao nhiêu, đạo sư quá khó nhằn…

Danh ngôn lưu truyền cho hậu thế của Dilin: "Nhân sinh rực rỡ của tôi… bắt đầu từ câm nín."

1.Tiết tử

Thánh viện, tên đầy đủ St Paders ma pháp học viện.

Mặc dù hiện tại trên Mộng đại lục đã có hai nhà lấy bồi dưỡng kỵ sĩ là việc chính là học viện Honorable St Sorvi cùng học viện Glorious St Dean

https://thuviensach.vn

do Quang Minh thần hội sở mở , cũng vẫn như cũ không thể dao động vị trí cao cao tại thượng của thánh viện ở Mộng đại lục, là tồn tại độc nhất vô nhị.

Khác với hai nhà kia bị thao túng bởi hiệp hội kỵ sĩ cùng Giáo hoàng, lại cùng các quốc gia có thiên ti vạn lũ quan hệ (quan hệ rối rắm), học viện St Paders tựa như đóa hoa bách hợp tinh khiết sinh trưởng nơi vách núi đen. Nàng rời xa ma trảo của quyền lợi cùng dục vọng, tùy tâm sở dục làm điều mình muốn. Tỷ như ở thời điểm tiểu quốc nọ bị xâm lược thì vươn tay viện thủ, tỷ như thời khắc cái khu kia gặp phải tai ương thì tiến đến cứu viện……

Địa vị của nàng cũng không phải do quân chủ các quốc gia ban cho, mà là được nhân dân của toàn bộ đại lục thật lòng truy tặng.

Cho nên, cứ mỗi lần đến cuộc chiêu sinh ba năm một lần, học sinh cả đại lục đều giống như cô gái đang yêu không thể tự kiềm chế.

Cho dù 30 năm trước, học viện Honorable St Sorvi cùng học viện Glorious St Dean vì ghen tị lượng học sinh ghi danh St Paders học viện đã tuyên bố nếu đã tham gia cuộc thi chiêu sinh của St Paders học viện thì không được tái ghi danh ở hai học viện trên nữa, cũng vẫn như cũ không ngăn cản được cảnh tượng chiêu sinh 3 năm một lần hừng hực khí thế của thánh viện.

Nhưng mà hết thảy những điều tốt đẹp khiến người khác cảm động trên hiển nhiên không thể hòa tan phiền não trong lòng hiệu trưởng thánh viện Orosey.

Năm đó thành lập thánh viện, bốn vị hiền giả vì làm cho St Paders ma pháp học viện hoàn hoàn toàn toàn thoát li khỏi bóng ma chính trị của các quốc gia đã cùng bọn họ ký kết hiệp nghị, đồng ý ở mỗi lần chiêu sinh sẽ miễn thi cho bảy vị con ông cháu cha, đương nhiên, điều kiện trao đổi là thánh viện có được một vùng đất đai độc lập không thể tranh chấp.

Vì thế bọn họ có được đất đai…… Cùng với phiền toái ba năm một lần.

Để cho các vương tử công chúa được kỳ vọng của các quốc gia đi vào học viện, muốn cho thánh viện tuyệt đối rời xa chính trị phân tranh liền thành không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Mà loại phân tranh này ngày càng có xu hướng xấu đi.

Đến từ hai quốc gia cường đại nhất đại lục —— hoàng tử Ciro của Kanding đế quốc cùng công chúa Joanne đến từ Shamanlier ở trong học viện công khai trình diễn tranh đoạt quyền lực chiến tranh. Một phần ba số đệ tử đều bị cuốn vào vòng tranh đấu này, học viện bị nháo đến gà bay chó sủa, ảnh hưởng cực kì không tốt.

Tuy rằng cuối cùng đã đem hai hai vị đó đưa trả về quốc gia đóng cửa kiểm điểm, nhưng hậu quả bọn họ để lại cùng vấn đề lộ ra lại khiến các sư phụ trong học viện nao núng.

Orosey cúi đầu xem danh sách trên tay mình.

Đây là tờ danh sách ý kiến nhận đệ tử các ban của các nhóm đạo sư. Do các nhóm đạo sư chuyên môn tìm đủ mọi loại cớ trốn tránh, nếu trước khi các đệ tử quý tộc tới ông còn không tìm được đạo sư chuyên môn cho bọn họ thì ông đành phải tự mình đảm đương.

“Viện trưởng vĩ đại.” bí thư của ông Michelle, nhìn ra được phiền não của ông lên tiếng nhắc nhở, “Cũng không phải tất cả đạo sư đều cự tuyệt, ít nhất còn có một vị”

Orosey ánh mắt sáng lên “Ai?”

Michelle rút ra danh sách toàn thể đạo sư thánh viện, chỉ vào hàng dưới cùng, “Tajires giáo thụ, thập giai ma đạo sư. Ta tra qua, hắn trên danh nghĩa còn chưa có đệ tử, hắn có thể nhận mười đệ tử. bởi vì nguyên nhân thời gian dài đứng ở phòng thí nghiệm, cho nên lần này trưng cầu ý kiến giáo thụ không có hỏi qua hắn. Ta nghĩ ngài có thể thử.”

“Hydeine?” Orosey lộ ra biểu tình cực kỳ cổ quái.

Từ sơ cấp viện phái ra sáu vị ma đạo sư tinh anh đột phá ma pháp trận cực mạnh, rốt cuộc vào được cửa phòng thí nghiệm.

Là người đứng đầu các giáo thụ bậc sơ cấp, Mikris không thể không hi sinh thân mình, đi đến gõ cửa.

Ngay tại khoảnh khắc đầu ngón tay hắn chạm vào, cánh cửa không hề báo trước mà mở ra.

Sau cửa hé ra gương mặt tái nhợt cực kỳ anh tuấn, đôi mắt màu lam nhạt khiến bọn họ trong lòng một trận hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

“Ai cho phép các ngươi đến quấy rầy ta?” Hydeine mặt không chút thay đổi nhìn bọn họ.

Mikris vội ho một tiếng, dựng thẳng thắt lưng nói: “Là như vậy. chúng ta là chịu sự ủy thác của viện trưởng Orosey vĩ đại, đến hỏi ngươi nguyện ý nhận mấy đệ tử?”

“Đệ tử?” Hắn cất tiếng nói trong sáng mang theo điểm ngọt nị, âm điệu vang lên có loại mờ ám không nói lên lời.

Những người khác đều khẩn trương chờ hắn trả lời.

“Ngô. Cũng tốt.” Hydeine đột nhiên chỉ chỉ phía sau, “Đây là thành quả nghiên cứu của ta trong năm năm. Các ngươi giúp ta đưa đến đồ thư quán gian hồ sơ cơ mật khóa lại.”

Mikris ngẩn người nói: “Chính là thành quả nghiên cứu phải được hội nghị học viện nhất trí thông qua đã, mới có thể quyết định là khóa tiến vào gian hồ sơ cơ mật, xem xem nên đưa vào giáo trình giảng dạy hay nơi nào khác**.”**

Hydeine hừ lạnh nói: “Ngươi cảm thấy được các ngươi có thể xem hiểu của ta đồ vật này nọ sao không?”

Sáu tinh anh hóa đá, cơ hồ mỗi người đều đang gào thét trong lòng: hắn là Hydeine, hắn là Hydeine, hắn là Hydeine. . . . . Cho nên loại thái độ này là bình thường chính là bình thường chính là bình thường. . . . . Phải bình tĩnh phải bình tĩnh phải bình tĩnh. . . . .

“Còn có, đệ tử của ta phải từ ta tự mình chọn lựa.” Hydeine ngạo mạn ngẩng đầu, trong mắt lóe ra ánh mắt hiểu rõ, “Ta cũng không phải là rác rưởi cũng thu dụng.”

“. . . . . ”

Nếu Orosey có thể biết trước kết quả, thà rằng chính mình mang đệ tử, cũng tuyệt đối sẽ không đem hắn thả ra đi?

Mikris cơ hồ đã muốn nhìn đến cảnh tượng Orosey đem chính mình nhốt tại văn phòng hung hăng dậm chân.

Mục lục

♥

Tân sinh đãi ngộ

https://thuviensach.vn

_____

♥

Quá trình thích ứng

_____-

♥

Phương thức dạy học

_____

♥

Cuộc thi sơ cấp

_____

♥

Thi lại sơ cấp

_____-

♥

Công thành đại tái

_____

♥

Xuất môn thăm nhà

_____-

♥

Nước ngoài thực tập

_____

♥

Nan đề phân tích

_____

♥

Tốt nghiệp học phân

_____

♥

~HOÀN~

2. Tân sinh đãi ngộ (một)

Thuyền ngừng ở ven hồ.

https://thuviensach.vn

Theo bóng người không ngừng đi lại, trên thuyền đã có rất nhiều đệ tử.

Soso đứng ở trên sườn núi, một bên nghe cung đình lễ nghi sư không ngại phiền hà dặn dò mãi, một bên gắt gao nhìn chằm chằm phương hướng thuyền.

Dilin thấy tâm tư nhóc đã muốn bay đi ra ngoài, giải vây nói: "Bill lão sư, ta tin tưởng Soso nhất định sẽ trở thành niềm kiêu hãnh của St Paders học viện cùng cộng đồng Julan vương quốc."

Bill lúc này mới không cam lòng thở dài nói: "Ta không chút nghi ngờ điểm này. Nhưng đây là Soso vương tử lần đầu rời đi Julan, ta thật sự không yên lòng."

Dilin nói: "Ta sẽ hảo hảo chiếu cố em ấy."

"Đó là đương nhiên." Có cậu cam đoan, Bill sắc mặt rốt cục dịu đi, "mẫu thân hai cậu là thân tỷ muội, mà cảm tình của hai cậu luôn luôn so với thân huynh đệ còn thân thiết hơn."

Dilin nhìn nhìn sắc trời nói: "Ta nghĩ chúng ta phải đi ."

"Tốt. Thỉnh ngàn vạn lần viết thư trở về." Bill khom mình hành lễ.

Dilin gật gật đầu, lôi kéo Soso sớm đã không kiên nhẫn hướng thuyền đi đến "Vẫy tay với lão sư đi." Chờ đến khi bọn họ đi được năm sáu thước, Dilin ở bên tai Soso nhẹ giọng nói.

Soso nghe lời quay đầu lại, dùng sức khua tay.

Bill cũng nâng tay lên nhẹ nhàng vẫy lại. Làm cung đình lễ nghi sư, ông luôn phải khắc chế lời nói và việc làm của chính mình, cho dù nội tâm vô cùng kích động cùng không tha.

Soso đột nhiên nâng tay sờ túi không gian của mình, "A, em nghĩ tái kiểm tra kiểm tra vé tàu của ta." Vé tàu là cùng giấy báo trúng tuyển của thánh viện đặt trong cùng một phong thư giao cho từng tân sinh,là bằng chứng duy nhất để lên thuyền đến thánh viện.

Dilin bất đắc dĩ xòe bàn tay, "Vé tàu của em ở chỗ anh này."

"Anh cầm lúc nào?" Soso kinh ngạc nhìn cậu.

"Tối hôm qua Bill lão sư giao cho anh." Dilin đột nhiên có loại dự cảm chính mình hội trở thành bảo mẫu.

Soso đưa tay nhéo cậu một chút.

https://thuviensach.vn

Dilin rụt lui cánh tay, “Em làm cái gì?”

“Em chỉ là muốn chứng minh hiện tại không phải đang nằm mơ.” Soso lộ ra vẻ mặt hưng phấn.

Dilin dương tay, “Anh có biện pháp xác minh rất hay, rất chính xác. Em muốn thử một chút xem không?”

Soso thè lưỡi, đột nhiên cật lực hướng thuyền chạy đi.

Dilin sợ nhóc ngã sấp xuống, đành phải chạy chậm theo phía sau.

Mang tiếng là thuyền chuyên dụng của thánh viện, nhưng bề ngoài nhìn qua lại cùng thuyền đưa đò của dân thường không khác nhau là mấy. Lầu một khoang thuyền thấp bé mà hẹp hòi, trái phải hai hàng ghế, mỗi chiếc ghế chỉ có thể ngồi ba người. Lầu hai là đài quan sát, không hề có người.

Soso cùng Dilin giao vé tàu, đi thẳng đến khoang thuyền lầu một tìm chỗ ngồi.

Trong khoang chỗ ngồi bị chiếm hơn phân nửa. Bọn họ thật vất vả mới ở mặt sau cùng tìm được một cái ghế không dài lắm.

Soso cùng Dilin xoay người ngồi xuống.

Bởi vì thời điểm hai người tiến vào, trên tay hành lý cái gì cũng không có, không khỏi khiến cho người khác chú mục.

Một thiếu niên tóc nâu ngồi phía trước bọn họ quay đầu lại, kinh ngạc nói: “Hành lý của các bạn đâu?”

Soso chớp chớp mắt,chỉ túi không gian của mình nói: “Đều ở trong này.”

“Nhỏ như vậy?” Thiếu niên tóc nâu con mắt trừng tròn xoe.

“Đó là túi không gian,chỉ có quý tộc mới có dùng.” Phía sau hắn, một thiếu niên tóc đen mắt to lười biếng nói.

“Quý tộc a.” Ánh mắt thiếu niên tóc nâu nhìn bọn hắn nhất thời có điểm khác lạ.

Thiếu niên mắt to trào phúng nói: “Quý tộc là không cần tham gia cuộc thi cũng có thể nhập học a.”

Soso mếu máo, không biết làm sao nhìn về phía Dilin.

Dilin thản nhiên nói: “Tại hạ là Shamanlier Bassekou công tước, Dilin Bassekou, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn.”

https://thuviensach.vn

Khoang thuyền đột nhiên tĩnh lặng.

Những người khác đều kinh dị nhìn qua bọn họ.

Dù có là người cô lậu quả văn(thiếu hiểu biết) đến mấy, cũng sẽ không phải chưa từng nghe qua Shamanlier Bassekou công tước. Đó là một gia tộc cường đại nắm giữ một nửa quân đội của Shamanlier, nghe nói bọn họ thậm chí có một chi ma pháp quân đoàn độc lập của gia tộc. Nói cách khác, thiếu niên quý tộc có ngoại hình còn xinh đẹp hơn con gái trước mắt này rất có thể đã từng học qua ma pháp.

Không khí trầm lặng cùng sự yên lặng làm cho Soso cảm thấy bất an.

Bé con lén lút lôi kéo tay áo Dilin.

Dilin nghiêng đầu, cho nhóc một nụ cười trấn an.

Soso liền bình tĩnh lại. Ở bất cứ thời điểm nào, chỉ cần có thể nhìn đến nụ cười của Dilin, bé con liền cảm thấy được dù trời có sập xuống dưới cũng không có gì đáng sợ.

Lại có đệ tử mới lục tục lên thuyền.

Trên thuyền lại dần dần khôi phục sức sống —— trừ bỏ góc của Dilin cùng Soso.

Có lẽ bọn họ đều là người bề trên của vương quốc, bọn họ là quý tộc được người người nhìn lên tôn kính, nhưng là ở trong này, bọn họ lại chỉ là những thí sinh dựa vào sự bao che của của gia tộc mà tiến vào thánh viện.

Vào lúc chạng vạng, thuyền rốt cục chậm rãi rời bến.

Gió mát theo khoang thuyền hai bên không ngừng thổi đến, làm cho người ta buồn ngủ.

Hưng phấn của Soso bị vùi dập trong bầu không khí lạnh lùng, chỉ đành chán nản ghé vào vai Dilin gà gật ngủ.

Dilin cũng có chút mệt rã rời, nhưng là từng ánh mắt bất thiện thi thoảng truyền đến trong khoang thuyền làm cho hắn không thể không nâng cao tinh thần cảnh giác.

Sắc trời dần ảm đạm, mà bốn phía quanh thuyền như cũ là biển nước mênh mang.

Càng lúc càng có nhiều người tiến đến.

Dilin nhịn không được nhu nhu mắt.

https://thuviensach.vn

“Thiết.” Phía trước có người phát ra tiếng cười nhạo.

Tuy rằng không có căn cứ chính xác, nhưng Dilin lại có thể cảm giác được tiếng cười nhạo này là nhằm vào mình. Nháy mắt dựng thẳng lại thắt lưng bởi có chút mỏi mà khom xuống.

Không biết qua bao lâu, có tiếng người thét to: “Xem, ngọn đèn!”

Khoang thuyền vốn tĩnh lặng bỗng bừng bừng sức sống. Ngay cả Soso vốn đang ngái ngủ cũng không nhịn được rướn cổ lên nhìn.

Quả nhiên, phía trước thuyền lóe lên chút ánh sáng trắng khi sáng khi tắt chỉ dẫn phương hướng.

Trong thuyền liên tiếp vang lên tiếng hô hưng phấn.

Nhưng cũng lại lập tức chìm vào tĩnh lặng.

Nhưng lần này yên tĩnh cùng lần trước nguyên nhân bất đồng, lần này mỗi người đều là trợn trừng con mắt, nhìn thấy thuyền một chút lại một chút ì ạch nhích về phía trước quả thật hận đến ngứa răng mà. Thật hi vọng trong tay có ma pháp, họ nhất định sẽ ra sức giúp đỡ tăng tốc đưa thuyền cập bến.

Một tòa thành lớn dần hiện ra dưới ánh đèn, một vùng đất rộng lớn cũng theo đường bờ biển mà hiện ra.

Bởi vì là buổi tối, cho nên vùng đất tối đen như mực, giống như được bao trùm bởi một tầng rừng rậm thật dày.

Soso thấp giọng nói: “Giống như thực đáng sợ.”

Dilin vỗ vỗ bờ vai của nhóc.

Thiếu niên mắt to cười lạnh nói: ” Lúc trước thi vào thánh viện có một đề là hỏi vị trí địa lí của St Paders ma pháp học viện. Thánh viện có hai mặt là sa mạc, mặt phía bắc là rừng mộng yểm, mặt phía nam là hồ ảo ảnh, xung quanh trường là rừng rậm bao phủ.”

“Cám ơn.” Soso thực cảm kích nói.

Thiếu niên mắt to ngẩn người. Hắn nguyên ý là muốn hạ nhục bọn họ, không nghĩ thế mà lại nhận được một câu cám ơn.

Soso nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định tự giải thích cho mình: “Kỳ thật cái đó tôi cũng biết, chính là vừa rồi rất hưng phấn, mới liền quên hết.”

Thiếu niên mắt to môi giật giật, cuối cùng vẫn là không đáp lời.

https://thuviensach.vn

Đầu thuyền có đệ tử kinh hô: “Tới rồi tới rồi.”

Quả nhiên, không bao lâu thuyền cập bến, một đám tân sinh hưng phấn kéo hành lí xếp hàng leo lên bờ.

Soso cùng Dilin đi theo cuối cùng.

“Hoan nghênh mọi người gia nhập St Paders ma pháp học viện.” Không đợi hai người bọn họ đứng vững, trước thuyền chợt vang lên một giọng nam trung hùng hậu.

Các tân sinh đồng loạt hít một ngụm lương khí.

Chỉ thấy ở phía trước bọn họ, một ma pháp sư mặc áo bào trắng tay cầm đèn lồng trôi nổi trong không trung, mỉm cười nhìn bọn họ., “Ta là đạo sư phụ trách của các trò trong trường, thập giai ma đạo sư Mikris. Từ giờ cho tới khi các trò tốt nghiệp, số phận chúng ta sẽ còn gắn bó với nhau nhiều. Đương nhiên,như thế cũng không có nghĩa là ta sẽ nghiêm khắc với các trò, hoàn toàn ngược lại, ta cam đoan đại đa số thời điểm ta là một người hòa ái dễ gần. “

. . . . . Đại đa số thời điểm?

Câu này, hẳn là đang ra oai phủ đầu đi?

Các tân sinh oán thầm.

“Được rồi. Ta nghĩ tất cả các trò hẳn đều đã mệt mỏi, trước tiên ta sẽ mang các trò tới chỗ nghỉ ngơi.” Mikris ở giữa không trung lượn nửa vòng liền bay về phía trước.

Soso kéo Dilin, nhẹ giọng nói: “Vì cái gì em lại cảm thấy thầy ấy rất giống u linh trong truyền thuyết ?”

Dilin vội che miệng nhóc lại. Cảm giác về môi trường xung quanh của các ma pháp sư rất là minh mẫn.

Quả nhiên, Mikris đột nhiên quay đầu nhìn về phía bọn họ.

Dilin vẻ mặt trấn định.

Đi được khoảng nửa giờ, bọn họ rốt cuộc đi đến một bãi đất trống thì dừng lại, trên mặt đất đặt một cái bọc lớn.

Mikris nhìn vẻ mặt mờ mịt của các tân sinh, cười hòa ái: “Bên trong bọc có lều trại, các trò đêm nay cứ nghỉ ngơi ngay tại đây. Việc khác ngày mai ta sẽ an bài sau.”

https://thuviensach.vn

Chúng đệ tử: “. . . . . .”

Vẫn nghe nói St Paders ma pháp học viện tài chính cực kì khó khăn, nhưng không nghĩ tới thế nhưng khó khăn đến nước này!

3. Tân sinh đãi ngộ (hai)

Hưng phấn khi tới đây dần qua đi, mệt mỏi cùng bóng tối vây quanh vô thanh vô tức xâm nhập vào mỗi người.

Đảo mắt nhìn quanh, toàn khu đất trống trải chỉ có vài ngọn đèn leo lét tưởng như sắp tắt.

Tất cả mọi người vùi đầu dựng lều trại.

Thanh âm sóng biển vỗ bờ tràn ngập bốn phía, đều đều êm ái tưởng như bài hát ru con. Không ít người đã muốn bỏ cuộc, coi lều trại như tấm đệm cứu mạng, ngã lên ngủ say.

Soso vừa mới bắt đầu còn hưng trí bừng bừng chạy đến hỗ trợ, bất quá chưa kiên trì nổi ba phần chung đã bắt đầu ôm cái đệm ngồi ngáp.

Xuất thân là quý tộc hiển hách nhất của Mộng đại lục, Dilin nguyên bản cũng không hiểu phải dựng lều trại kiểu gì, may mắn lúc trước, đạo sư dạy ma pháp vỡ lòng cho cậu đã nhắc nhở cũng như tự mình dạy cậu cách làm. Có thể thấy được, ở St Paders học viện dựng lều trại là truyền thống quý giá nhất dành cho tân sinh.

Trong cảnh tối lửa tắt đèn, cậu ước chừng phải dùng một giờ mới dựng tốt lều trại. Lúc này, đại đa số người đã muốn tiến vào mộng đẹp . Dilin đem Soso đưa vào một bên lều trại, mới thở dài một hơi nằm xuống.

Rốt cục tới rồi.

Cậu nhắm mắt lại.

Chỉ có tự mình trải qua, mới biết được để đi đến bước này gian nan ra sao. Trên thực tế, nếu không phải cuối cùng công chúa Joanne bị đình chỉ học về nhà tự kiểm điểm thì có lẽ giờ này cậu đã đang nằm ở ký túc xá của học viện Honorable St Sorvi. Thật khó có thể nói hết sự hưng phấn cùng kích động của cậu khi nghe phụ thân báo tin này. Tuy rằng học ở St Paders, thì chính là ma pháp sư được mọi người tôn kính, nhưng mà đó cũng không hoàn toàn là lí do, kì thực cậu còn một tính toán nhỏ khác.

https://thuviensach.vn

Cậu mong muốn trở thành đệ tử St Paders không chỉ bởi vì cậu muốn trở thành ma pháp sư, mà nguyên nhân lớn hơn là cậu có thể thoát li khỏi gia tộc, hoàng quyền. Mà điểm ấy, chỉ có St Paders học viện mới có thể làm được.

Bên cạnh Soso khẽ trở mình, hơi thở ấm áp không ngừng quanh quẩn nơi vành tai cậu.

Dilin từ trong túi không gian lấy ra một tấm thảm, nhẹ nhàng đắp lên hai người, sau đó xoay người ngủ.

Do độ mềm mại của lều trại là có hạn, cho nên khi trời còn mờ sáng, Dilin cùng Soso đã bị từng cơn đau nơi thắt lưng ép đến tỉnh ngủ. Hai người từ túi không gian của mình lấy ra nước súc miệng, sau đó dùng khăn mặt xoa xoa mặt.

Soso đột nhiên nói: “Chúng ta hiện tại là đang ở St Paders học viện đúng không? Không phải em đang mơ một giấc mơ hoang đường đấy chứ? “

Dilin đối với sự hưng phấn của cậu đã muốn trở lên vô cảm, thuận tay thu thập mấy thứ đồ linh tinh, mở cửa lều trại đi ra ngoài.

Vừa ra khỏi lều trại, cậu liền ngây dại.

Bởi vì Mikris tự mình mang theo một đám ma đạo sư đối với lều trại làm ký hiệu.

Tựa hồ cảm ứng được ánh mắt của cậu, Mikris quay đầu lại hướng cậu nhe răng cười.

Soso vừa lúc nhô đầu ra, nhìn đến tươi cười của Mikris đột nhiên hét rầm lêm. Giọng nhóc vốn cũng không nhỏ, huống hồ còn là trong sự tĩnh lặng lúc sáng sớm. Nhất thời, tất cả đệ tử đều bị kinh động, hoang mang rối loạn vội vội chui ra khỏi lều , đề phòng nhìn thấy bốn phía.

Mikris tươi cười cứng đờ.

Nhóm ma đạo sư đi theo hắn đang bận rộn làm ký hiệu trên các lều cũng cứng đờ.

Dilin bất đắc dĩ day day cái trán, khẩn cấp che lại cái miệng của Soso. Cậu cơ hồ có thể đoán trước, có Soso, kiếp sống tương lai ở sáu năm học tập này nhất định sẽ rất hưng phấn mà.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ nói như thế nào, Soso dù sao cũng đã hoàn thành nhiệm vụ đánh thức.

Mikris tự mình lại đây tỏ vẻ "ân cần thăm hỏi", "Ta đây quả thật vạn phần tò mò về nguyên nhân trò thét chói tai. Nếu không ngại có thể hay không giải thích một chút?"

Soso rụt lui bả vai. Từ đêm qua sau khi nhìn đến Mikris lượn lờ tới lui trên trời, nhóc liền có chút sợ hãi trong lòng.

Dilin từ tốn giải thích: "Em ấy từ nhỏ chính là vô cùng sùng bái các hạ, cho nên khi thấy nụ cười của ngài mới trở lên kích động như thế."

"Nga? Là như thế này sao?" Mikris hồ nghi nhìn Soso.

Soso cúi đầu.

Hành động này của nhóc hiển nhiên bị hiểu lầm là đang thẹn thùng, sắc mặt Mikris cuối cùng đẹp một chút, "Được rồi. Hai trò trước cứ ở trong, ta đi an bài các đệ tử khác đã."

Kỳ thật cũng không cần đến phiên hắn an bài, nhóm ma đạo sư hắn mang đến đã muốn thu xếp xong xuôi cả rồi.

Soso thấy chính mình cùng Dilin bị bỏ lại một bên, bất an nói: "Chúng ta có thể hay không bị đuổi về?"

"Sẽ không." Đối với điểm ấy, Dilin nhưng thật ra rất có tin tưởng. St Paders học viện thà rằng đem bọn họ nhét vào trong kho hàng niêm phong cất kĩ, cũng tuyệt đối sẽ không mạo hiểm trái với ước định năm xưa.

Mikris đem quyền hạn và danh ngạch ma đạo sư tùy tiện an bài cho mấy đệ tử còn lại, làm cho bọn họ dẫn người rời đi, sau đó quay trở về.

Soso thân thể dựng thẳng tắp.

Mikris vừa lòng địa gật gật đầu. Đối với người sùng bái chính mình, hắn chưa bao giờ keo kiệt biểu hiện ra vẻ mặt ôn nhu, "Lều trại kia là của các trò hả? "

Không đợi Dilin trả lời, Soso đã muốn giành nói: "Không phải!"

Mikris ngẩn người nói: "Như vậy các trò đây. . . . . ."

"Không phải của chúng em." Soso cắn môi, kiên định nói, "Đều là của học viện ."

https://thuviensach.vn

“Nói thì đúng là như vậy. . . . . .” Mikris muốn tiến thêm một bước biểu đạt ý tứ của chính mình, chợt lại nghe Soso kích động nói, “Em đã chuẩn bị tốt tùy thời vì học viện hi sinh!”

Mikris: “. . . . . .” Nếu hắn nhớ không lầm, bọn họ đây hẳn là trường học, không phải quân đội đi?

Dilin mỉm cười giải thích: “Chỉ cần là chuyện về ngài, em ấy luôn đặc biệt dễ dàng kích động. Hơn nữa năm nay tên của ngài lại được bài danh thứ chín trên toàn thể ma pháp sư của Mộng đại lục.”

Nghiệp đoàn ma pháp sư cứ mỗi năm một lần sẽ tổ chức đô hội bài danh ma pháp sư, ám chỉ chính mình là mới tổ chức ma pháp sư lớn nhất. Đương nhiên,vì đề cao địa vị của ma pháp nghiệp đoàn, phương diện bài sẽ có chút ít mờ ám. Tỷ như, việc nhân đức không nhường ai, mỗi lần bài danh ba danh đầu chắc chắn là người nhà. Ở trong lòng đại đa số thánh viện ma đạo sư, cứ nghĩ đến cái gọi là đệ nhất đệ nhị đệ tam cao thủ thì căn bản là mỗi ngày đều căm hận mà nghiến răng.

Mikris nhíu mày nói: “Ma pháp nghiệp đoàn lại làm bừa nữa sao?” Bất quá hắn không có tiếp tục truy cứu vấn đề này, mà là từ trữ vật không gian lấy ra một chiếc bút lửa màu đỏ, đi đến lều trại cạnh bọn họ, vẽ một cái huy hiệu.

Ma pháp sư từng chế tạo ma pháp quyển trục thì đều là cao thủ vẽ tranh.

Soso trừng to mắt nhìn, nhỏ giọng nói: “Huy hiệu của tộc nhà em không phải như thế.” Nhóc dừng một chút, lại nói, “Bassekou gia tộc cũng không phải.”

Mikris nói: “Này đương nhiên không phải huy chương của gia tộc các trò, đây là huy hiệu của thập giai chính ma đạo sư Hydeine Tajires.”

Dilin giật mình nói: “Đó là đạo sư tương lai của chúng em?”

“Đúng vậy.” Mikris nhìn hai khuôn mặt hưng phấn bừng bừng trước mắt, đột nhiên có chút không đành lòng, “Hydeine hắn là một ma đạo sư vĩ đại. Cho dù trăm ngàn năm sau, cũng không ai có thể phủ nhận điểm này.”

Dilin cảm thấy giọng điệu của hắn có điểm kì quái.

Soso quả thật không có nghĩ nhiều như vậy, ánh mắt đơn thuần sáng lên: “A. Cho nên thầy không phải là đạo sư của chúng em?”

https://thuviensach.vn

Mikris thấy nhóc hai mắt sáng trong suốt nhìn mình, còn tưởng rằng bé con vì thế mà cảm thấy khổ sở, trấn an nói: “Này còn không nói trước được. Còn phải xem Hydeine có nguyện ý nhận các trò hay không.” Bởi vì Hydeine kiên trì phải tự mình chọn lựa đệ tử, cho nên học viện cuối cùng nghiên cứu quyết định, vạn nhất Hydeine đánh trượt đệ tử, như vậy hắn thân là người đứng đầu các giáo thụ bậc sơ cấp , phải cắn răng mà thu nhận bọn họ. Đối với quyết định mang tính nửa cưỡng ép này, hắn nguyên bản là rất kín đáo phê bình, nhưng sau khi nhìn đến ánh mắt hồn nhiên sáng ngời của Soso, hắn đột nhiên cải biến quyết định, “Cố gắng biểu hiện đi. Nếu thật sự không thể thông qua, ta sẽ nhận lấy các trò.”

Soso không chút nghĩ ngợi nói: “Ta nhất định sẽ cố gắng thông qua!”

Mikris: “. . . . . .”

Dilin giải thích: “Vô luận như thế nào, em ấy cũng sẽ không để mất mặt trước ngài.”

Mikris hiền lành nhìn Soso vẻ mặt tràn ngập ý chí chiến đấu. Thật sự là hảo hài tử a.

Dilin nhìn huy chương của Hydeine ngẩn người.

Hắn rốt cục nghĩ tới, hắn tựa hồ từng từ đạo sư dạy ma pháp vỡ lòng nghe nói qua tên này.

Một cái. . . . . Chính là một cái nhân vật không thể nào được hoan nghênh.

Mikris đưa cho hai người bọn họ một quyển sách nhỏ, bên trong miêu tả vị trí các khu của học viện St Paders. Nơi nhận đồ dùng hàng ngày, vị trí căng tin. . . . . Sau đó, liền mặc bọn họ tự sinh tự diệt .

Soso ngủ trưa dậy, ngơ ngác nhìn lều trại trống không bốn phía, lo lắng hướng Dilin đang đọc sách dưới tàng cây hỏi: “Chúng ta có thể bị vứt bỏ không?”

Dilin đầu cũng không ngẩng lên nói: “Tân sinh báo danh tổng cộng có ba ngày, chúng ta tới quá sớm.”

Soso ai oán: “Chính là vì cái gì chỉ có đạo sư của chúng ta còn chưa đến?”

Cái loại cảm giác bị cho ra rìa này rất không xong a.

https://thuviensach.vn

Dilin nghĩ tới đủ loại đồn đại về Hydeine, trong lòng cũng bịt kín một tầng bóng ma. Nếu đạo sư của họ thật sự là anh ta thì……

Phía đông nam đột nhiên nổi lên tiếng xé gió..

Soso cùng Dilin đồng thời đứng dậy, nghển cổ lên nhìn.

Chỉ chốc lát sau, bốn ma pháp sư liền xuất hiện trên bầu trời, bọn họ mỗi người đều cầm một cây gậy trúc. Nơi bốn cây gậy trúc giao nhau đặt một chiếc ghế dựa, trên ghế, một thanh niên mặc trang phục dạ hội cung đình rườm rà, vẻ mặt ngạo mạn. Bọn họ tựa hồ không biết phía dưới có người, cứ thẳng hướng học viện mà bay đi.

Bởi vì phản quang, khuôn mặt thanh niên thủy chung bị che trong một luồng ánh sáng mờ.

Nhưng Dilin đối với huy hiệu đầu chim ưng màu vàng trên ghế dựa lại quen thuộc đến không thể quen hơn——

Kanding đế quốc hoàng thất.

4. Tân sinh đãi ngộ (ba)

Soso thì thào: “Không biết lần này Kanding đế quốc phái ai tới. “

Julan vương quốc của Soso và Dilin là minh hữu của đế quốc Shamanlier, bởi vậy đều là kẻ thù của Kanding đế quốc.

Dilin thu hồi ánh mắt, tiếp tục ngồi xuống đọc sách.

“Anh không hiếu kỳ sao?” Soso nằm úp sấp bên người hắn, hai tay chống cằm, lo lắng nói, “Hy vọng không phải là một nhân vật quá khó chơi.”

“Các lão sư mới là người phải lo lắng vấn đề đó.” Dilin nhún nhún vai. Cậu tin tưởng giáo sử huy hoàng của St Paders học viện tuyệt đối không phải do thổi phồng mà có.

Soso quệt quệt miệng, xoay người gối đầu lên đùi Dilin, sau đó nhắm mắt lại.

Vì để nhóc có thể nằm càng thêm thoải mái, Dilin lấy ra một chiếc ô lớn từ túi không gian giúp nhóc che ánh mặt trời.

Soso thỏa mãn nhếch miệng, tiến vào giấc ngủ trưa thứ hai trong ngày.

Chờ bé con lần thứ hai tỉnh lại, mặt trời đã muốn xuống núi.

https://thuviensach.vn

Dilin duỗi hai chân tê rần đứng dậy, quyết định đi tìm căng tin trên bản đồ.

Soso giơ cao hai tay tán thành. Tuy rằng có mang theo rất nhiều thực phẩm trong túi không gian, nhưng đã qua nhiều ngày, sớm đã không còn mới mẻ hấp dẫn nữa. Nhóc hiện tại vô cùng hoài niệm hương vị của cacao nóng cùng thịt bò.

Hai người nhanh chóng dọn dẹp, liền cầm bản đồ bắt đầu mạo hiểm.

Bản đồ trong sách nhỏ quả thật rất đơn giản rõ ràng, chỉ gồm có mấy tuyến đường gấp khúc, bên cạnh ngay cả một chỉ dẫn nhỏ nhất cũng không có.

Dilin chỉ có thể từ tỉ lệ của lộ tuyến mà đoán ra đường đi.

Không biết đã đi bao lâu, sắc trời càng ngày càng u ám.

Soso nhịn không được xuất ra bánh mì ăn cho đỡ đói.

Vẫn đi ở phía trước dẫn đường Dilin đột nhiên dừng lại cước bộ, "Anh giống như nghe được tiếng người."

Soso gặm gặm bánh mì, nghiêng tai nghe ngóng một lát, "Em nghe được chính là tiếng nước."

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, tiếp tục đi về phía trước.

Thanh âm quả nhiên gần.

Đại khái qua hơn mười giây, bọn họ liền nhìn thấy một đội ngũ đông nghìn nghịt, đi ở trên cùng chính là người bọn họ vừa gặp sáng nay Mikris

"Các trò như thế nào lại ở chỗ này?" Mikris cũng kinh ngạc chẳng kém.

Soso trước hết chú ý chính là hai chân hắn. Tuy rằng sắc trời có điểm ám, nhưng nhóc rõ ràng thấy được hai chân hắn dán trên mặt đất.

"Chúng em lạc đường." Dilin thành thực nói.

Mikris nói: "Ta không phải đã cho các trò bản đồ?"

Dilin vươn tay, bàn tay rõ ràng đang cầm tập bản đồ kia, "Em chính là xem bản đồ nên mới bị lạc."

Mikris nhíu nhíu mày, đột nhiên chỉ ra đằng sau mình nói: "Trò có biết đây là hướng nào không?"

Dilin nghĩ nghĩ nói: "Phía đông?"

https://thuviensach.vn

Mikris gật gật đầu nói: “Xem ra,bài học đầu tiên Hydeine phải dạy chính là cách phân biệt đông tây nam bắc rồi. Được rồi, hiện tại đi theo ta, ta mang hai trò trở về, thuận tiện an trí cho nhóm tân sinh hôm nay.”

Dilin thế mới biết thì ra phía sau chính là nhóm tân sinh hôm nay vừa đến. Nói vậy hướng cậu vừa rồi đi không phải hồ Ảo Ảnh? Này phương hướng hẳn là phải . . . . . Phía nam mới đúng.

Mặt cậu bất tri bất giác đỏ lên.

“Xin thứ cho sự mạo muội của tôi. Xin hỏi các hạ có phải là Dilin · Basskou huân tước không?” Giọng nói thanh u như một dòng suối nhỏ lướt qua vành tai Dilin, cậu bỗng nhiên quay đầu, trước mắt là một thiếu niên tóc xám mắt khép hờ đang đi đến, khuôn mặt dưới ánh trăng nhìn qua có chút trắng bệch, ngũ quan nhu hòa mà bình dị dù đặt ở đâu cũng dễ dàng làm cho người ta xem nhẹ, nhưng đôi mắt đen nhánh tỏa sáng lại như có ma lực hấp dẫn tầm mắt đối phương.

“Đúng vậy. Xin hỏi ngài có phải . . . . .” Dilin chần chờ hỏi.

“Tại hạ là Ningya • Jo, đến từ Langzan.” Ningya mỉm cười, khép lại đôi mắt cười, khí thế sắc bén liền biến mất không còn chút nào.

Dilin nghĩ nghĩ, giật mình nói: “Tiểu vương tử Langzan.”

“Đúng vậy. Tôi từng có vinh hạnh gặp ngài tại bữa tiệc của công tước Bassekou.” Ningya kính cẩn cúi đầu.

Tuy rằng ấn tượng của Dilin với vị tiểu vương tử của Langzan này chỉ còn mỗi cái tên, nhưng cũng không cản trở nội tâm cậu dâng lên sung sướng. Cậu tuy rằng không thể hiện ra sự buồn bực bị bài xích cô lập trên mặt như Soso, nhưng trên thực tế, đối với lòng tự trọng rất mạnh từ trước đến nay của cậu, sự miệt thị không tiếng động của các đệ tử khác khiến cậu vô cùng phẫn nộ. Chính là cậu không hề biểu hiện ra ngoài, so với việc mắng chửi phẫn nộ, cậu càng thích dùng hành động thực tế chứng minh.

Cho nên khi xuất hiện một quý tộc miễn thí đồng dạng là Ningya • Jo, cậu theo bản năng xếp vào hàng ngũ phe mình.

“Thật vô cùng cao hứng khi được gặp ngài ở nơi này.” Dilin chủ động vươn tay đến.

Ningya khiêm tốn nắm lấy.

https://thuviensach.vn

Soso đi lên, cũng vươn tay nói: “Em là Soso • Vingtras tiểu vương tử Julan.”

Ningya cung kính nắm lấy: “Ngưỡng mộ đại danh ngài đã lâu, nay được gặp quả thật vô cùng vinh hạnh.”

Soso kinh ngạc nhìn Dilin, “A, danh khí của em rất lớn sao?”

Dilin mẫn tuệ-sâu sắc cảm thấy lỗ tai Mikris đang thẳng tắp hướng sang bên này, nhân tiện nói: “Đương nhiên không thể sánh cùng Mikris lão sư mà em sùng bái.”

. . . . . Mình sùng bái Mikris?

Soso nhíu mày nghĩ nghĩ. Nhóc đích xác có sùng bái một người, nhóc cũng đích xác nhận thức một người tên là Mikris. Chính là…… hai cái này không có giống nhau nha.

Đó là ai?

May mắn rất nhanh đã đi đến khu đất dựng lều trại, mới ngăn Soso đem vấn đề trên hỏi ra miệng.

Mikris đối xử với đám tân sinh này cùng bọn Dilin tối qua giống nhau, phân cho một đống lều trại rồi tiêu sái rời đi.

Soso lôi kéo tay áo Dilin, hiếu kỳ nói: “A, bọn họ giống như còn chưa có trở về.”

Dilin thản nhiên nhìn lều trại không người, liền đi đến giúp Ningya dựng lều trại.

Bởi vì số lều trại còn nhiều hơn số tân sinh, cho nên Ningya cũng không có bạn cùng phòng

Chờ Dilin giúp cậu ta dựng tốt lều trại, ba người đang muốn từ biệt, chuẩn bị đi ngủ, chợt nghe xa xa có tiếng bước chân hỗn độn hướng bên này đi đến.

Dilin hỏi: “Đó là hướng nào?”

Ningya trả lời: “Hướng Tây bắc.”

Bởi vì tiếng động không nhỏ, xung quanh không ít đệ tử đã vào lều lại nhô đầu ra nhìn xung quanh.

Dilin cùng Ningya cũng không vội vã trở về ngủ.

Soso lại càng không vội, dù sao nhóc cũng đã ngủ cả ngày hôm nay.

https://thuviensach.vn

Chủ nhân tiếng bước chân rốt cuộc hiện ra từ trong rừng.

Soso nhận ra đi đầu đúng là thiếu niên mắt to ngày hôm qua, không khỏi kinh hô: "A, bọn họ đã trở lại. Bất quá bọn họ nhìn qua giống như mới vừa tắm rửa một cái."

Ningya cười nói: "Nếu nói là tắm rửa, chẳng thà bảo rằng bọn họ vừa ngã xuống hồ."

Đích xác, bọn họ toàn thân đều ướt sũng, giống như mới vừa mới từ trong hồ nước đi ra.

"Các bạn làm sao vậy?" có tân sinh mới đến không kiềm được hỏi.

Nhưng không ai trả lời.

Bọn họ giống như bị trúng lời nguyền câm lặng, một đám mệt mỏi kéo lê thân mình vào lều không trở ra nữa.

Dilin cảm thấy ánh mắt Ningya phiêu đến bên mình. Cậu cười khổ nói: "Tôi cũng không biết đã xảy ra chuyện gì."

Ningya cười cảm thông: "Xem ra chúng ta cần tốn chút thời gian để thích ứng với cuộc sống trong học viện rồi."

Giờ phút này, Dilin vô cùng cảm kích sự thấu hiểu của cậu ta.

"Thỉnh sớm một chút nghỉ ngơi, ngủ ngon." Ningya nói xong, khom người đi vào lều trại.

Soso gặp Dilin ánh mắt vẫn còn đọng lại nơi Ningya vừa rời đi, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Anh đang nhìn cái gì?"

Dilin ngẩn người, mới phát hiện chính mình vừa rồi thế nhưng bởi vì tấm lưng mảnh khảnh của Ningya mà thất thần.

"Không có gì." Cậu rất nhanh thu liễm nỗi lòng, sờ sờ đầu Soso nói, "Không còn sớm , nhanh lên đi ngủ đi."

Soso đột nhiên chỉ lên không trung nói: "Đó là cái gì?"

Dilin theo hướng tay nhóc chỉ nhìn lại, chỉ thấy phía đông bắc, một đoàn bóng đen đang bay tới.

Một màn khoa trương như vậy hiển nhiên kinh động mọi người, rất nhiều người lại từ lều trại đi ra tìm hiểu.

Trong khoảng thời gian ngắn, tiếng kêu sợ hãi liên tiếp vang lên.

https://thuviensach.vn

Dilin kín đáo liếc về phía lều của Ningya. Cậu ta quả nhiên cũng đi ra, trên người khoác một kiện áo choàng màu trắng, nhìn qua càng có vẻ dị thường gầy yếu. Cậu kinh ngạc nhìn đoàn người đang đến nói: "Như thế nào lại là hắn?"

Đoàn người chậm rãi từ trên không trung hạ xuống, ánh lửa theo đó bùng lên soi sáng cả khu đất.

Một thanh niên khoác áo choàng đỏ tươi từ trên ghế chậm rãi đứng lên. Bốn ma pháp sư khoác áo choàng đen thủ hộ bên người hắn.

Soso thấp giọng kêu lên: "A, anh ta là cái tên hồi trưa."

Dilin mày nhíu lại.

Cậu chẳng những nhận ra cái tên quý tộc của Kanding đế quốc ngồi trên ghế dựa bay qua lúc buổi trưa, mà hắn còn nhận ra thân phận của kẻ đó ——

Nhị thế tử Kastalon của Kanding đế quốc, Ciro • Kastalon. Hắn chính là đầu sỏ khiến công chúa Joanne phải tạm nghỉ học về nhà tự kiểm điểm.

5. Tân sinh đãi ngộ (bốn) . . .

Ngọn lửa hừng hực chiếu rọi khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng của hắn, hai phiến môi mỏng gắt gao mím chặt, bước đến trước mặt Dilin.

Bốn phía tĩnh lặng.

Bình dân đệ tử tuy rằng không biết hắn, nhưng sự phô trương cũng đủ để chứng minh địa vị tôn quý của hắn.

Soso thấy hắn ngày càng đến gần, nhịn không được núp sau Dilin, nhưng đôi mắt to tròn lại nhịn không được tò mò nhìn xung quanh.

Ningya lặng lẽ lui nửa bước, lơ đãng giãn ra khoảng cách với Dilin.

Ciro rốt cục đi đến trước mặt Dilin, chiếc cằm gầy yếu hơi hơi nâng lên, "Dilin · Bassekou."

Dilin tay phải ấn nhẹ ngực trái, xoay người ba mươi độ hành lễ nói: "Ciro điện hạ."

Hai cái tên khiến cho khu trại nổi lên một trận xôn xao.

Toàn bộ đại lục đều biết hai quốc gia cường đại nhất đại lục—— Kanding đế quốc cùng Shamanlier là túc địch. Nhất là gần năm mươi năm qua, các loại tranh đấu công khai hay ngấm ngầm chưa từng gián đoạn. Tuy

https://thuviensach.vn

rằng còn chưa có tiến hành chiến tranh xâm lược lẫn nhau, nhưng là bọn hắn lại ở trên lãnh thổ đối phương lưu lại chiến tích của mình.

Ciro thản nhiên nhìn đỉnh đầu màu cam của Dilin, ” Phụ thân của ngươi, Andre · Bassekou từng ở chiến dịch Nanyon mười lăm năm trước của mình, dùng năm vạn quân đội đả bại tám vạn quân đội của Kanding đế quốc ta.”

Dilin chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt xanh biếc bình tĩnh nhìn hắn. Không kiêu ngạo, cũng không kinh hoảng.

Ciro nói: “Ta không phải đang ca tụng chiến công của phụ thân ngươi.”

Dilin nói: “Hoàng tử của Khảm Đinh đế quốc sẽ không làm như vậy.”

“Sửa đúng,” Ciro lấy tay chỉa chỉa chóp mũi cậu, “Là vĩnh viễn sẽ không.”

Dilin nhìn chằm chằm ngón tay gần trong gang tấc, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Ta có thể đem nó hiểu thành tín hiệu khiêu chiến không?”

Ciro khóe miệng khẽ loan, thu hồi ngón tay, “Có thể. Nhưng không phải hiện tại. Ta từ trước đến nay chỉ giết heo trưởng thành.”

Dilin nói: “Như tầm tuổi của hoàng tử?”

Ciro thu liễm tươi cười, trong mắt phụt ra quang mang băng hàn rét lạnh.

Dilin bình tĩnh nhìn thẳng hắn.

Soso bất an địa hướng bên cạnh xê dịch, nhưng rất nhanh phát hiện như vậy là rụt rè, lại lén lút trở về.

“Soso · Vingtras?” Ciro không biết khi nào đem ánh mắt chuyển qua trên người nhóc.

Soso khẩn trương nuốt nước miếng một cái, nhẹ nhàng mà gật đầu.

Ciro nói: “Nghe nói Julan vương cố ý cho ngươi kế thừa vương vị, hy vọng sẽ không phải là một cái quyết định sai lầm.”

Dilin phản kích nói: “Đối với Kanding đế quốc mà nói là sai lầm, còn với Julan cùng Shamanlier mà nói lại là một tin vui thật lớn.”

Ciro nâng lên bàn tay, một đóa hoa lửa thiêu đốt trong lòng bàn tay hắn, “Tự đáy lòng ta hy vọng thực lực của ngươi có thể tốt bằng một nửa tài ăn nói.”

https://thuviensach.vn

Dilin hạ thấp người nói: “Vạn phần vinh hạnh được thực hiện mong chờ của ngài.”

Ciro thu tay lại, ánh mắt đảo qua Ningya, lại không hề dừng lại, xoay người quay lại chỗ cũ.

Bốn ma đạo sư đi theo đã muốn giúp hắn dựng tốt lều trại, chờ sau khi Ciro đi vào lều trại, liền nâng lên cây gậy trúc cùng ghế dựa, một lần nữa bay lên không trung rời đi.

Soso lúc này mới dám thở mạnh nói : “Anh ta cũng muốn ở lại nơi này sao?”

Dilin cũng thập phần khó hiểu. Joanne công chúa sở dĩ bị tạm nghỉ học ở nhà kiểm điểm, chính là bởi vì cùng Ciro ở trong học viện tranh đấu ác liệt, kinh động đến viện trưởng Orosey. Nhưng hiện giờ xem ra, bị phạt tựa hồ chỉ có một phía Joanne?

Ningya ở bên nhẹ giọng nói: “Chỉ có sơ cấp tân sinh mới có thể ở lều trại dã ngoại.”

“Sơ cấp?” Soso kinh ngạc nói, “Chính là anh ta nhìn qua một chút cũng không trẻ tuổi!”

Ningya nói: “Học viện không có quy định tuổi nhập học. Hơn nữa, Ciro điện hạ mới mười chín tuổi.”

Soso nhàm chán nói: “Trách không được. So với em lớn hơn bốn tuổi a. Đúng rồi, anh ta không phải ba năm trước đây đã nhập học sao? Vì cái gì còn tại sơ cấp?”

Dilin giật mình nói: “Hắn bị lưu ban ?” Cái này có thể giải thích vì cái gì hắn lại xuất hiện ở trong này. Bởi vì hắn cải biến phương thức trừng phạt của học viện.

Ningya nhẹ nhàng lắc lắc đầu nói: “Có lẽ không phải như vậy.”

Dilin chờ cậu ta đưa ra phán đoán, nhưng cậu ta cũng không có nói nữa, mà xốc lại áo choàng nói: “Đêm đã khuya , chúng ta vẫn là sớm một chút nghỉ tạm đi.”

Hắn nếu không muốn nói, Dilin tự nhiên sẽ không cưỡng cầu, liền theo cậu ta chúc ngủ ngon, lôi kéo Soso đi vào lều trại.

https://thuviensach.vn

Đại khái ban ngày ngủ nhiều quá, Soso một chút buồn ngủ đều không có, lăn qua lộn lại ngủ không được.

Dilin từ trước đến nay khó ngủ, đành phải theo nhóc cùng nhau mất ngủ.

Hai người vẫn nháo đến nửa đêm mới ngủ.

Bổi sáng hôm sau, Dilin đang ngủ say, nghe được có người không ngừng kêu to tên của cậu càng lúc càng lớn, đột nhiên bừng tỉnh dậy, mới phát hiện là Soso đang nói mớ. Hắn không nói gì ôm chăn ngồi yên một lúc lâu, mới thân thủ giúp Soso chỉnh hảo chăn, đi ra lều trại tìm địa phương rửa mặt.

Chờ cậu rửa mặt trở về, liền nhìn đến Ningya đứng ở ngoài lều trại, nghi hoặc nhìn Mikris mang theo một đám ma đạo sư làm kí hiệu.

Dilin đi qua giải thích nói: "Bọn họ đang chọn lựa đệ tử."

"Có tiêu chuẩn đặc biệt không?" Ningya hiếu kỳ hỏi.

Dilin nhún vai nói: "Có lẽ là số chẵn lẻ?"

Nếu bọn họ giờ phút này đứng giữa đám ma đạo sư kia, sẽ nghe được bọn họ thỉnh thoảng lầm bầm lầu bầu ——

" Lều trại này dựng thật sự rắn chắc, có lực khí. Không tồi."

"A, cái cột này phải cắt đứt mới đúng. Ở bên trong nhất định là một tên ngu ngốc, không muốn không muốn."

"Thiên, chân hắn cư nhiên thò ra ngoài lều. . . . . Nhiều lông chân như vậy, có thể dùng để đốt lửa, không tồi."

". . . . . "

Nhóm ma đạo sư rất nhanh dựa theo yêu thích của bản thân mà chọn lựa đệ tử tốt, số còn lại bị Mikris giao cho những đạo sư không chiêu đủ đệ tử.

Nhìn thấy một đám đệ tử bị dựng dậy, theo đạo sư rời đi, Ningya nghi hoặc nói: "Chúng ta thì sao?"

Dilin nói: "Chúng ta là ngoại lệ." Ánh mắt cậu đảo qua lều trại của Ciro. Nếu chế độ của thánh viện là đạo sư đều mang theo đệ tử từ sơ cấp, như vậy ba năm trước đây khi nhập học Ciro hẳn là có đạo sư của chính mình đi? Cho nên, cho dù đều là sơ cấp, bọn họ có thể cũng không cùng một chỗ học?

https://thuviensach.vn

Nói thật, cậu trong lòng cũng không nguyện ý cùng Ciro phát sinh quá nhiều rắc rối.

Cậu sở dĩ đến St Paders học viện chính là để né tránh phân tranh, nhưng là đêm qua, cậu thực buồn bực phát hiện chính mình tựa hồ chẳng những không có thoát đi, ngược lại còn tự đi vào một cái địa phương phân tranh ác liệt nhất.

Tuy rằng thế lực của các quốc gia không thể xâm nhập vào St Paders học viện, nhưng là bọn họ có thể thông qua đệ tử trong học viện, nhiêu đó cũng đã đủ để tạo thành sóng gió rồi. Ciro cùng Joanne liên thủ đã chứng minh được điều này.

Dilin đã có chút thấu hiểu.

Tân sinh tới sau vừa rời đi không bao lâu, tân sinh đến hôm đầu tiên lại bị đạo sư của bọn họ mang đi. Trên khu đất rộng lớn, nhất thời chỉ còn lại có Dilin, Soso, Ningya cùng Ciro vẫn không ra khỏi lều trại.

“Em đói bụng.” Soso vươn đầu ra từ trong lều.

Dilin một lần nữa xuất ra quyển sách nhỏ, quyết định thực hiện nốt thám hiểm ngày hôm còn chưa có hoàn thành.

Ningya cũng tiến vào gia nhập.

Ba người thu dọn đồ đạc, bắt đầu hành trình của bọn họ.

Trong tình huống ở những chỗ phát sinh nhầm hướng có Ningya ở bên chỉ lại, cả nhóm cuối cùng thuận lợi tìm được căng tin —— một tòa thành khí thế bàng bạc.

Có đại môn cao hai tầng rộng mở , mùi thức ăn mơ hồ phiêu tán ở không trung.

Soso cảm động chạy vọt vào, “A, đây là phòng ở!”

Dilin đi theo phía sau, trêu chọc nói: “Julan là tộc du mục sao?”

Soso oán giận nói: “Ở hai ngày liền ở lều trại, em đã sớm quên bộ dáng của hoàng cung Julan rồi.”

Đại môn bên trong chật kín bàn ghế, có thể tưởng tượng, cảnh tượng khi chúng được ngồi kín hoành tráng ra sao.

Cái bàn cuối xếp một loạt bát đĩa, phía sau bàn là một bãi đá. Phía sau bãi đá là một người khổng lồ cao hơn hai thước, hơn nửa khuôn mặt bị phủ

https://thuviensach.vn

kín bởi râu ria. Mùi thức ăn thơm ngào ngạt chính là từ mấy chiếc thùng phía sau hắn phát ra.

Soso nuốt nước miếng đi đến bên bàn, "Là ở nơi này dùng cơm sao?"

Người khổng lồ trừng mắt nhìn nhóc, "Đúng vậy."

"A, cháu phải ăn hai tảng thịt bò!" Soso đưa tay làm thành thủ thế cái hai.

Người khổng lồ cầm lấy một cái muôi gỗ lớn cùng hình thể của hắn hoàn toàn tương xứng, chỉ chỉ lên đồng hồ treo tường, "Còn hai giờ nữa mới đến giờ ăn cơm."

Soso suy sụp hạ mặt, "Chính là cháu đã đói bụng ."

Người khổng lồ nhướng mày nói: "Vì cái gì không ăn bánh mì trong túi không gian của cháu??"

Soso giật mình trừng mắt nhìn gã, "Chú như thế nào biết trong túi không gian của cháu có bánh mì? "

Người khổng lồ chậm rãi loan hạ thắt lưng, giật giật hai cái lỗ mũi cực lớn của mình nói: "Là mùi hương bánh mì nói cho ta biết."

Dilin âm thầm kinh hãi.

Theo lí mà nói, túi không gian là cách biệt với không gian bên ngoài, tuyệt đối không có khả năng có mùi bay ra. Nhưng xem bộ dáng người khổng lồ lại không giống như là nói bừa.

Cậu rốt cục biết vì cái gì St Paders học viện vẫn luôn là học viện đứng đầu trên đại lục.

—— đây là cái nơi mà ngay cả đầu bếp đều thâm tàng bất lộ.

Bọn họ chọn một vị trí hẻo lánh của căn tin ngồi xuống.

Dilin đọc sách, Ningya cùng Soso vui vẻ tán gẫu về quốc gia nhau.

Thời gian trôi thật nhanh, mắt thấy sắp qua hai giờ, bên ngoài đột nhiên vang lên liên tiếp những tiếng bước chân trầm trọng.

Dilin ba người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn nhóm tân sinh buổi sáng hôm nay thần tình oai dũng rời đi bây giờ ướt sũng cả đám mà chạy vào, phía sau là nhóm đạo sư đang hô quát.

Hỗn loạn thật lâu, bọn họ mới có thể an ổn ngồi xuống.

Người khổng lồ đứng ở dằng sau bãi đá, muôi gỗ vung lên.

https://thuviensach.vn

Vô số chén đĩa hướng không trung bay đi, sau đó có trật tự dừng ở trước mặt mỗi người.

Sau đó là thức ăn cùng dao nĩa.

Soso trừng lớn ánh mắt, cầm lấy dao nĩa tấn công tảng thịt bò trên đĩa, kinh hô: "Trời ạ! Đây là ma pháp?"

Dilin gật gật đầu, đem sách thu vào túi không gian, "Xem ra cuộc sống trong tương lai, anh phải từ bỏ thói quen ngạc nhiên rồi."

Dùng xong cơm trưa, nhóm tân sinh lại bị nhóm đạo sư hô quát rời đi.

Dilin bọn họ bình tĩnh nhìn chén đĩa cùng dao nĩa tự động bay trở về bãi đá, một lần nữa tiếp tục chuyện tình buổi sáng bị ngắt quãng.

Dù sao trở về cũng không có việc gì, chẳng bằng ăn xong cơm chiều rồi về một thể.

Đương nhiên, trong đó nguyên nhân lớn nhất là ——

Thức ăn của St Paders học viện phi thường không tồi.

Chờ bọn họ cơm nước xong, cảm thấy mỹ mãn đón gió mát trong rừng, nhàn nhã trở về khu đất trống, nhóm tân sinh thứ ba đã muốn tới rồi.

Dilin kín đáo tìm kiếm thân ảnh Ciro.

Hắn quả nhiên đã ra khỏi lều trại, đang cùng một người nhỏ bé tóc nâu nói chuyện. Không, phải nói, tên tóc nâu thấp bé là đang liều mạng cùng hắn nói chuyện.. Ciro từ đầu tới đuôi đều là một bộ dáng hờ hững.

Soso ánh mắt quét tới quét lui trên đám người đang vật lộn với đống lều trại, "Nhiều người như vậy, ai là đồng học của chúng ta?"

Ningya thấp giọng nói:" Kẻ bên người Ciro hoàng tử."

Dilin vểnh tai.

"Hắn ta là cháu ngoại của hoàng đế Biyage, Alidi • Popov."

Soso hưng trí thuyên giảm. Biyage cùng Kanding đế quốc quan hệ tựa như Julan cùng Shamanlier. Có liên quan đến nhau, Biyage cùng Shamanlier, Đủ Lan quan hệ cũng thập phần khẩn trương.

Dilin không để ý nữa, nói: "Tổng cộng bảy danh ngạch, còn lại ba."

Ningya nói: "Có lẽ là hai cái."

Dilin nhìn cậu ta.

https://thuviensach.vn

Đại khái bị nhìn đến ngượng ngùng, Ningya không thể không đem suy đoán ngày hôm qua của mình ra nói nốt, "Thánh viện cũng có các điều lệ khắc nghiệt như luật pháp vậy, thông thường, là sẽ không dễ dàng thay đổi hình phạt với đệ tử."

Dilin trong đầu linh quang chợt lóe, "Ý của cậu là nói, Ciro sở dĩ xuất hiện ở trong này, là bởi vì vì hắn chiếm dụng danh ngạch năm nay của Kanding đế quốc?" Trách không được đứng ở bên người Ciro là người đến từ Biyage Alidi mà không phải người của Kanding đế quốc.

Ningya ngượng ngùng nói: "Này chính là phán đoán của tôi."

Dilin đối cậu ta thêm vài phần kính trọng. Xem ra, bên trong cậu ta cũng không bình thường như bề ngoài.

Đến tột cùng ai là đồng học, ở buổi sáng ngày thứ tư Dilin đến thánh viện liền biết rất rõ ràng ——

Chính là những tân sinh còn lại hai mặt nhìn nhau.

Sau khi tự giới thiệu bản thân, Raymond•Cheres đến từ Sonlisgar đại diện gào lên suy nghĩ chung của mọi người:

"Chết tiệt! Đạo sư của chúng ta rốt cuộc ở nơi nào?"

———————————

Dưới đây là sự giới thiệu vắn tắt về các đồng học của Dilin:

Ba phái —— Khảm Đinh, Sa Mạn, trung lập.

Đầu tiên, phái Sa Mạn:

(cùng 《lục Tiểu Phượng》 giang sa mạn không quan hệ. . . . . Bất quá nếu nhờ vậy mà hảo nhớ đến một chút, khụ khụ, có thể làm bộ có quan hệ.)

【Shamanlier】 Dilin (công tước tay cầm quân quyền.)

【 Julan 】 Soso (vương tử)

Cả hai là anh em bà con.

Tiếp theo, phái Khảm Đinh:

(thật sự cùng khảm nam đinh không quan hệ, này nhất định phải giải thích rõ ràng a. /(ㄒo ㄒ)/~~)

【 Kanding đế quốc 】 Ciro (hoàng tử, hơn nữa còn là cái loại dã tâm bừng bừng.)

https://thuviensach.vn

【 Biyage 】 Alidi (Alibaba, Alidi —— *các ngươi hiểu được chứ.*)

Dưới đây là phái để cho có, không có tác dụng gì——phái trung lập.

【 Langzan 】 Ningya(hoàn toàn có thể được nhớ tên. Hơn nữa trải qua sự kiện eo nhỏ lúc trước, cậu ta hẳn là phải có mục đích tồn tại.)

【 Sonlisgar 】Raymond (ở đoạn cuối của chương đã có cơ hội hét một câu.)

【 Sangtu 】Jeffrey (mọi người xem bản đồ thì biết vị trí của nước Sangtu này có bao nhiêu bi thúc. Mà càng bi thúc chính là, Jeffrey đồng học rõ ràng là chương này đã muốn lên sân khấu nhưng là lại không có cơ hội được nhắc tới. ╮(╯_╰)╭ai.)

————————————-

@>-<@ Pichan: mý cái để in nghiêng đó là lời cảm thán của chị bánh bơ thì phải, ta hem hỉu lắm nên cứ in nghiêng để đó thui, có ai hiểu thì góp ý nhá ^v^

Thạch Họa Lam: *gật gù* Xem ra thím bơ cũng rất thích liên tưởng xa xăm nha ~

6. Tân sinh đãi ngộ (năm) . . .

Hydeine đang ngồi ở đồ thư quán lớn nhất của thánh viện—— đồ thư quán số 1 uống cà phê.

Ở trước mặt hắn chính là toàn bộ nhân viên của đồ thư quán số 1 đang bận rộn qua lại.

Phụ trách của đồ thư quán số 1 chỉ huy bọn họ đem số tư liệu giảng dạy cuối cùng đặt đến một góc tối bí ẩn ở trên giá xong xuôi, xoa xoa cái trán dày đặc mồ hôi, hướng Hydeine nói: ” Tajires, như vậy có thể được sao?”

Hydeine vuốt cái mũi vì quá mức cao thẳng mà có vẻ cả vú lấp miệng của mình, chậm rãi nói: “Ta thủy chung có cảm giác, chúng nó hẳn là được trưng bày ở trong phòng hồ sơ cơ mật.”

Phụ trách suy sụp cúi đầu. Y cũng không hy vọng tất cả cố gắng suốt ba ngày qua đều trở thành công cốc.” Tajires, ngươi có biết quy củ của học viện. Trừ phi hội nghị đồng ý, bằng không ta không có quyền lén mở ra đại môn phòng hồ sơ cơ mật.”

https://thuviensach.vn

Hydeine nheo lại ánh mắt, “Không có quyền?” Hắn đặc biệt có, giọng hắn mang theo một chút giọng mũi ngọt nị lộ ra tràn đầy ý khinh thường, “Cần ta kiểm nghiệm một chút số lần mở cửa của phòng hồ sơ cơ mật sao? Ta cam đoan so với số lần hiếm hoi mà hội nghị thông qua chênh lệch rất nhiều.”

Phụ trách cười gượng nói: “Ta là ngẫu nhiên đi vào quét tước quét tước.”

Hydeine tà tà liếc y.

Phụ trách bị hắn nhìn chằm chằm đến ăn không tiêu, xin khoan dung nói: “Được rồi được rồi, ta cam đoan lập tức giúp ngươi hướng hội nghị xin tư cách đem thành quả thực nghiệm để vào phòng hồ sơ cơ mật. Một khi hội nghị thông qua, ta lập tức đưa chúng khóa tiến phòng hồ sơ cơ mật đi!”

“Tư cách?” Hydeine không hờn giận mà bĩu môi nói, “Thời điểm bọn họ thành lập hội nghị cũng không hướng ta xin tư cách.”

Phụ trách đã quen với việc hắn thường thường buông ra từ ngữ kiêu ngạo, đem ánh mắt chuyển hướng địa phương khác.

Trên đồng hồ treo tường, kim giờ và kim phút chỉ đúng chín giờ ba mươi phút.

Phụ trách vòng vo đảo mắt, kinh ngạc nói: “Ngày hôm qua không phải là ngày cuối cùng của tân sinh báo danh sao? Ngươi vì cái gì còn ở nơi này?”

Hydeine hỏi: “Bằng không ta hẳn là ở nơi nào?”

Phụ trách nói: “Ngươi hẳn là ở chỗ đệ tử của ngươi mới phải.”

Hydeine nói: “Nếu ta không ở đó, bọn họ sẽ rời đi sao?”

“Sẽ không.” Không phải hắn tự biên tự diễn, thánh viện thành lập nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ thấy qua có người chủ động thôi học.

Hydeine khiêu mi nói: “Vậy ta đây gấp cái gì?”

Trước sự chú mục của phụ trách và nhân viên công tác, hắn chậm rãi dùng vài canh giờ uống xong cà phê, lại dưới sự “thịnh tình mời” của phụ trách, ăn xong cơm trưa, mới thi thi nhiên nhiên đi đến chỗ tân sinh.

Hiện tại đúng là thời gian cơm trưa, Dilin bọn họ đều đi căn tin, lều trại đều trống rỗng.

https://thuviensach.vn

Hydeine dạo qua một vòng, ở trước cửa lều của Ciro thì dừng lại.

Cửa lều xốc mạnh lên, Ciro đi ra, khuôn mặt anh tuấn dưới ánh mặt trời rạng rỡ sáng sủa.” Tajires ma đạo sư?”

Hydeine liếc mắt cao thấp đánh giá hắn một chút, “Ngươi lưu ban?”

Ciro hơi giật mình, “Nói như vậy. . . . . Cũng được.” Chuyện hắn dùng danh ngạch tân sinh đi học trở lại là trải qua học viện hội nghị thảo luận thông qua, là đạo sư của hắn, Hydeine không lý gì lại không biết.

Hydeine bĩu môi, “Là học sinh đầu tiên từ khi thành lập St Paders học viện đến nay lưu ban, ngươi hẳn là nên được làm thành tiêu bản đặt trong tủ kính triển lãm mới phải.”

Ciro mấp máy môi.

Hydeine từ trong lòng ngực lấy ra đồng hồ quả quýt, nhìn nhìn thời gian nói: “Hiện tại mười một giờ hai mươi phút, ta cho ngươi thời gian mười phút, đem đám tiểu tử không biết tôn sư trọng đạo tự do tản mạn kia lôi cổ về đây cho ta.”

Ciro nhíu mày nói: “Mười phút?”

Hydeine nói: “Ngươi muốn dùng mười phút của mình để cò kè mặc cả? “

“Ta không có nghĩa vụ đi gọi bọn họ trở về.” Thái độ tùy tiện của Hydeine rốt cục chọc giận hắn.

Hydeine nói: “Đương nhiên không phải nghĩa vụ, ngươi có thể cự tuyệt. Có điều. . . . . Ngươi chắc không?”

Ciro đôi mắt trầm xuống.

Hydeine không để ý tới hắn, từ trong túi không gian xuất ra một chiếc ghế nằm, ngồi ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần.

Ciro hít một hơi thật sâu, miệng thì thào chú ngữ, thân thể chợt bị một trận gió thổi bay đi.

Chờ thời điểm đám người Dilin vội vàng trở về, kim trên đồng hồ quả quýt của Hydeine đã muốn chỉ đến bốn mươi phút

Ciro nhờ ma pháp, cho nên ở phút ba mươi đã trở lại tại chỗ.

Nhìn thấy Hydeine đang chậm rãi đứng lên, một bộ dáng sâu xa khó hiểu, Dilin cả đám có chút không yên. Tuy nói là bởi vì Hydeine đến muộn,

https://thuviensach.vn

cho nên bọn họ mới đi căn tin, nhưng là. . . . . Bọn họ cũng không trông cậy vào Hydeine có thể tâm bình khí hòa cùng bọn họ thảo luận điều này.

Ngoài dự liệu, Hydeine cũng không có dây dưa ở vấn đề thời gian này, mà là hỏi thẳng: "Trừ bỏ vị lưu ban sinh này, còn có ai biết ma pháp?"

Dilin liếc mắt nhìn những người khác một cái, hướng phía trước bước một bước nhỏ.

Cùng đi ra với hắn, còn có Alidi cùng Raymond.

Hydeine lui ra phía sau nửa bước, "Biểu diễn chút coi." Hắn dừng một chút, đối Ciro liếc mắt cười nói, "Lưu ban sinh, ngươi cũng đến."

"Ta gọi là Ciro · Kastalon." Ciro nói xong, vươn tay, một ngọn lửa đỏ rực hừng hực thiêu đốt trên tay hắn

Hydeine nhướng mày, bàn tay hướng lên trên khẽ lật, nhất thời, một ngọn lửa hướng không trung bùng lên, dáng vẻ bệ vệ kiêu ngạo kia không khác gì chủ nhân của nó.

Ciro ý cười tắt ngúm, mím chặt môi. Thời điểm hắn khẩn trương cùng phẫn nộ đều thích mím môi.

Hydeine thu hồi bàn tay, "Kẻ mà ngay cả loại trình độ thấp kém này cũng không đạt đến thì không có tư cách báo danh."

Dilin đám người nhìn bóng dáng Ciro kiên định đến gần như quật cường, trong lòng đều sinh ra cảm giác thỏ tử hồ bi.

"Kế tiếp là ai?" Ánh mắt của Hydeine đảo qua một loạt mọi người, dừng ở trên người Dilin, "Giương vuốt ra, múa may một chút đi."

". . . . . "

Dilin bình tĩnh bước lên vài bước, nhắm mắt lại.

Andre· Bassekou từng vì cậu mời đến người dạy ma pháp, nhưng là giáo sư cho rằng lấy xuất thân của cậu tương lai nhất định có thể tiến vào St Paders học viện tu luyện, cho nên chỉ dạy hắn trụ cột cơ bản của pháp môn, để tương lai có thể thích ứng đạo sư với thánh viện.

Cậu cảm thấy suy nghĩ đang dần dần bình tĩnh trở lại, thủy nguyên tố chậm rãi hiện lên trong đầu, trước kia bộ dáng cũng không rõ được như vậy.

Cậu kinh ngạc .

https://thuviensach.vn

Từng tiểu cầu màu xanh biển giống như cá nhỏ chen chúc bơi lội, ánh sáng chói mắt. Cậu chưa bao giờ biết bộ dáng chân thật của chúng nó dĩ nhiên lại xinh đẹp như vậy.

Bất quá cảm ứng lực của cậu đối ma pháp vì cái gì đột nhiên trong lúc này lại đề cao nhiều như vậy?

. . . . . Chẳng lẽ, này chính là ảo giác của cậu?

Cái trán đột nhiên bị búng một chút.

Dilin mở to mắt, đã thấy Hydeine đang híp mắt đánh giá mình.

Từ khoảng cách hai người mà xem xét, vừa rồi búng trán cậu xem ra không phải ai khác rồi.

"Ta cho phép ngươi báo ra tên của mình." Đôi mắt lam nhạt của Hydeine ẩn ẩn phát ra ánh sáng.

Dilin phát hiện Hydeine cùng Ciro có nhiều điểm tương đồng, tỷ như thời điểm nói chuyện đều thích cố ý vô tình hếch cằm lên. Hoặc là, đây là bệnh chung của tất cả những người ngạo mạn?

"Dilin · Bassekou." Hắn nghe được chính mình bình tĩnh hồi đáp.

Ngoại trừ Ciro, những người khác đều nghi hoặc nhìn bọn họ, tựa hồ không thể lý giải đến tột cùng là tại sao Dilin chỉ nhắm mắt đứng đó lại được Hydeine coi trọng.

Ciro nhìn về Dilin ánh mắt có thêm một phần kiêng kị. Tuy rằng hắn là một người tu luyện hỏa hệ, nhưng trong nháy mắt vừa rồi, hắn rõ ràng cảm thấy thủy nguyên tố bốn phía hưng phấn mà sinh động hơn hẳn.

Đạo sư của hắn, Chaifuang Mengleila thập giai chính ma đạo sư từng nói qua, ma pháp sư chân chính cường cũng không phải nhờ chú ngữ phức tạp, cũng không phải này từ các thủ thế khó nhớ, mà là cùng nhóm nguyên tố cảm ứng, câu thông, đạt được sự yêu thích cùng tín nhiệm của chúng . Khi ngươi có thể không gặp trắc trở câu thông tâm hồn cùng chúng, quên đi chú ngữ, quên đi thủ thế, thì ngươi chính là ma pháp sư nguyên tố cường đại nhất thế giới!

Cho nên, con đường nhập học của Dilin ở phía trước còn có thể không rộng mở sao?

Ciro khẽ cau mày.

https://thuviensach.vn

Kế tiếp lên sân khấu chính là Alidi cùng Raymond.

Alidi tu luyện chính là mộc hệ ma pháp.

Trong số ma pháp sư tu luyện của bốn hệ, số lượng ma pháp sư tu luyện mộc hệ là ít nhất. Thậm chí rất nhiều ma pháp sư dù có thiên phú cực cao cũng lựa chọn từ bỏ thiên phú của mình mà chuyển sang tu luyện hệ khác. Bởi vì khác với tam hệ còn lại, mộc hệ có một yêu cầu hà khắc về địa hình —— nếu chỗ ngươi đang đứng mà không có cây cối, thì ngươi sẽ không thể thi triển ma pháp của mình.

Alidi lựa chọn có ít nhiều nằm ngoài dự kiến của Dilin.

Chỉ thấy Alidi ngồi chồm hổm, đặt tay ở trên mặt đất, đôi môi càng không ngừng cao thấp run run .

Dilin cả bọn trừng lớn ánh mắt nhìn.

Ước chừng qua một phút đồng hồ, Alidi đứng lên trong tình trạng kiệt sức, hướng Hydeine khom người thật sâu nói: “Xong.”

Dilin cả đám nhìn chằm chằm chỗ tay y vừa đặt, lại cùng không ngừng quay trái quay phải, cố gắng tìm hiểu xem y vừa giở trò gì. Raymond vốn đang chuẩn bị thi thố tài năng thấy biểu hiện của mọi người, do dự chính mình có phải hay không cũng nên học tập Dilin cùng Alidi giả thần giả quỷ. Dù sao kết quả của kẻ chân chính sử dụng ma pháp là Ciro cũng không đáng để học tập.

“Ngô.” Hydeine phiết khóe miệng, “Cây cỏ quả thật dài thêm một hào thước.”

“. . . . . .” cả đám Dilin khâm phục nhìn hắn, không nghĩ tới hắn cư nhiên ngay cả một hào thước đều nhìn ra được.

Alidi cơ hồ lệ nóng doanh tròng.

Y biểu diễn nhiều thứ như vậy, rốt cục có người có thể chứng minh y không phải nói bừa !

Hydeine nhún vai nói: “Hỏa hệ tinh linh của ta nói cho ta biết.”

. . . . . .

Hỏa hệ tinh linh?

Hình thái cuối cùng của nguyên tố—— tinh linh?

https://thuviensach.vn

Trừ bỏ Soso vẫn đang mơ màng, ánh mắt những người khác đều trừng đắc tròn xoe.

7. Tân sinh đãi ngộ (sáu) . . .

Phải biết rằng, tinh linh chính là giấc mộng chung của tất cả ma pháp sư! Chỉ cần có thể cùng nguyên tố tinh linh câu thông, cho dù không học chú ngữ ma pháp dài dòng trong sách giáo khoa, cũng dễ dàng xuất ra ma pháp tương đương.

Nghe nói ngay cả bốn vị hiền giả thành lập học viện lúc trước cũng chỉ có hai vị là có được tinh linh.

Đối mặt các ánh mắt sùng bái, Hydeine khinh miêu đạm tả – nhẹ nhàng bâng quơ nói: "Muốn trông thấy không?"

Raymond cùng Alidi vui vẻ hoan hô.

Hydeine nói: "Khi nào các ngươi lợi hại như ta thì có thể thấy được."

Tiếng hoan hô của Raymond cùng Alidi tắt ngúm.

Dilin cùng Ciro nhìn trời. Biết ngay là sẽ thế mà.

"Kế tiếp." Hydeine nhìn về phía Raymond.

Raymond hít một hơi thật sâu, hai tay hợp thành chữ thập, trong miệng lẩm bẩm. Bên chân hắn bùn đất chậm rãi chuyển động, lấy hắn làm trung tâm, hướng xung quanh từ tốn tản ra. Hiện tượng này kéo dài ước chừng mười giây, Raymond tinh bì lực tẫn mà buông tay.

Hydeine nhíu mày nói: "Ngươi dùng chính là chú ngữ, vì cái gì phải khép hai tay lại?"

Raymond nâng lên cánh tay cứng ngắc, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, "Khẩn trương."

Hydeine nghiêng đầu nói: "Ta hiểu kì, nếu đem tay ngươi trói lại, ngươi còn có thể khu động ma pháp không."

Raymond nói: "Này còn phải xem anh đem tay tôi trói ở đằng trước hay đằng sau." Nếu trói ở phía trước, hắn vẫn là có thể hợp hai tay thành hình chữ thập.

Hydeine im lặng, quay đầu nhìn ba người còn lại bĩu môi, "Đứng ra, để cho ta xem tư chất của các ngươi."

Soso khiếp đảm nhìn về phía Dilin.

https://thuviensach.vn

Dilin mỉm cười cổ vũ.

Soso lúc này mới đi theo Ningya cùng Jefrey tiến lên.

Hydeine trước đưa tay đặt ở trên trán Ningya, "Nhắm mắt lại, thả lỏng hô hấp, dùng tâm hồn của ngươi cảm nhận thế giới chung quanh."

Ningya nghe lời nhắm hai mắt lại.

"Ngươi thấy gì rồi?"

"Cái gì cũng chưa thấy." Ningya thành thành thật thật nói.

"Thế còn cảm giác?"

"Dưới chân giống như có cái gì đó. . . . . động đậy?" Ningya không chắc chắn lắm.

Hydeine buông tay ra, "Cảm giác của ngươi đối với thổ nguyên tố cao hơn nhiều so với tam hệ còn lại."

Ningya kinh ngạc nói: "Thổ nguyên tố?"

"Trước mắt xem ra là đúng vậy. Nếu ngươi nghĩ muốn lựa chọn nguyên tố khác cũng có thể, chính là kết quả tu luyện có thể không tốt bằng tu luyện thổ hệ. " Hydeine tận lực hoàn thành nghĩa vụ của một đạo sư xác nhận, lại nói tiếp, "Tư chất của ngươi tương đương bình thường."

Ningya lơ đểnh cười cười nói: "Đa tạ đạo sư."

Hydeine nhìn về phía Soso, "Đến phiên ngươi ."

Soso cứng ngắc gật gật đầu, chậm chạp nhắm mắt lại.

Hydeine đưa tay đặt lên trán nhóc, lập tức nhíu mày, từ lòng bàn tay đột nhiên phun ra một đóa hoa lửa.

Từ đầu tới đuôi vẫn chú ý Soso, Dilin không chút nghĩ ngợi lao qua đem Soso kéo vào trong lòng.

"Ngươi làm cái gì?"

"Anh làm cái gì?"

Hydeine cùng Dilin đồng thời căm tức nhìn đối phương.

Soso mở to mắt, mờ mịt nhìn hai người đang giằng co.

Hydeine hừ lạnh nói: "Nếu ta muốn giết hắn, ngươi ngăn cản có tắc dụng sao?"

Dilin vừa rồi hoàn toàn là xuất từ bản năng, chờ sau khi lý trí thu hồi, mới nghĩ đến lấy thực lực của Hydeine, hoàn toàn không cần thiết xuống

https://thuviensach.vn

tay với Soso. Ít nhất, hoàn toàn không cần phải hạ thủ với Soso trước mặt bọn họ.

Cậu thu liễm vẻ mặt, buông Soso ra, thành kính nói: "Tôi thất lễ ."

Hydeine cũng không cảm kích, "Theo phản ứng giống như con thỏ của ngươi vừa rồi mà xét, ngươi hẳn là nên đến học ở bọ chó tràng St Sorvi mới phải."

Soso trừng mắt: "Vì cái gì học viện Honorable St Sorvi là bọ chó tràng? Nó không phải là cái nôi đào tạo kị sĩ xuất sắc nhất toàn bộ đại lục sao?"

"Kỵ sĩ chẳng lẽ không phải bọ chó?" Hydeine đương nhiên hỏi lại.

Soso ngây người.

Dilin nói xin lỗi xong, ngẩng đầu, đúng lý hợp tình nói: "Tôi tin tưởng mọi hành động của đạo sư là đều có nguyên nhân. Nhưng tôi tự đáy lòng hy vọng ngài có thể giải thích về hành động vừa rồi của mình."

Hydeine nheo lại ánh mắt, "Nếu ta không đáp ứng nguyện vọng của ngươi? "

Dilin mặt không đổi sắc nói: "Tôi chẳng có cách nào."

Hydeine ánh mắt lạnh lùng địa từ trên mặt cậu xẹt qua, sau đó dừng ở trên người Soso, "Ngươi trên người bị hạ chú ngữ giam cầm."

Soso biến sắc nói: " Chú ngữ giam cầm? Sẽ chết sao?"

"Sẽ không chết." Hydeine thấy nhóc thoáng an tâm, lại"Hảo tâm" đưa lên một câu, "Nhưng là biến thành phế nhân."

Dilin nhìn Soso sắc mặt tái nhợt, không đành lòng nói: "Ý đạo sư là nói thân thể em ấy sẽ xảy ra chuyện?"

"Không phải thân thể xảy ra chuyện, mà là nói nếu hắn không thể giải khai được chú ngữ giam cầm, như vậy cả đời này hắn cũng không thể cảm ứng cùng tiếp xúc với nguyên tố." Hydeine khóe miệng lộ ra một tia ý cười nghiền ngẫm, "Ta quả thật hiếu kì nguyên nhân bên trong." Theo độ phù hợp của chú ngữ ở trên người hắn mà nói, hẳn là đã tồn tại rất nhiều năm. Nhưng rất nhiều năm trước, thiếu niên này hẳn vẫn là một đứa nhỏ. . . . . .

Đối với một đứa nhỏ hạ chú ngữ giam cầm, ngăn cản hắn cùng nguyên tố tiếp xúc. Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có hai loại khả năng. Một loại là bởi vì đối

https://thuviensach.vn

phương không muốn đứa nhỏ trở thành ma pháp sư. Một loại khác là bởi vì có lí do bất đắc dĩ phải ngăn cản đứa nhỏ cùng nguyên tố cảm ứng.

Dilin thử nói: "Đạo sư biết ai hạ chú ngữ chăng?"

"Không biết." Hydeine trả lời rõ ràng.

Dilin cùng Soso một trận thất vọng.

Nếu biết người kia là ai, có lẽ có thể cởi bỏ bí ẩn này.

Hydeine lại nói: "Nhưng là ta đại khái có thể đoán ra."

Dilin nhãn tình sáng lên, "Là ai?"

"Một lão già hỏng bét rất thích vẽ tranh, lại luôn vẽ không được." Hydeine bĩu môi, tựa hồ cũng không muốn tiếp tục thảo luận về điều này, "Hôm nay đến đây thôi. Danh sách những người đủ tư cách ngày mai ta sẽ công bố."

Jefrey bị bỏ ở một bên đang muốn mở miệng, nhưng Dilin tốc độ nhanh hơn, bước nhanh tiến lên nói: "Đạo sư, như vậy Soso. . . . . ."

"Hắn bây giờ còn không phải đệ tử của ta." Nói ngắn gọn, Hydeine liền giũ bỏ trách nhiệm của mình.

Dilin còn muốn nói cái gì, Hydeine đã tiêu thất tại chỗ.

Ningya đứng bên người Jefrey, nhỏ giọng nói: "Cậu còn chưa có tiến hành thí nghiệm mà?"

Jefrey lộ ra một nụ cười so với khóc còn khó coi hơn nói: "Không sao cả. Cho dù không có thông qua thí nghiệm, học viện cũng sẽ phái đạo sư khác cho tôi."

Ningya đồng tình nhìn y.

Ngay cả cuộc thi đều không có tiến hành đã bị đánh trượt, chỉ sợ là ai cũng sẽ không cam tâm..

Dilin lúc này mới phản ứng lại, có chút áy náy nhìn y nói: "Có lẽ, ngày mai anh ta sẽ cho… cậu một cơ hội nữa."

Nhiều người như vậy an ủi, Jefrey ngược lại thụ sủng nhược kinh đứng lên, "Kỳ thật, cũng không sao. Đạo sư nào với tôi mà nói đều giống nhau. Hơn nữa, tôi cũng không phải lần đầu tiên bị bỏ qua ."

Một câu cuối cùng lẽ ra phải thực ai oán lại đượcc y nói ra cực kỳ bình tĩnh cùng tự nhiên, có thể thấy được hai chữ bỏ qua này đã muốn xâm nhập

https://thuviensach.vn

đến sinh mệnh cùng cốt tủy của y, cũng đã không còn đau nữa rồi.

Dilin biết, vị trí địa lí của Sangtu phi thường xấu hổ, nằm ở chính giữa hai đế quốc cường đại nhất đại lục, nó thường xuyên trở thành vật hi sinh cho quan hệ ngoại giao của hai nước. Ở thánh trong viện cũng là như thế. Hơn nữa bởi vì học viện Honorable St Sorvi thiết lập ở cảnh nội của Sangtu, nhân dân càng thưởng thức kỵ sĩ, ma pháp sư cũng không thịnh hành.

Cho nên đối với quý tộc Sangtu mà nói, đến thánh viện đọc sách chẳng những không phải chuyện tốt , mà còn là một việc đau khổ.

Jefrey bị đề cử tiến vào thánh viện, đã nói lên gia tộc của hắn ở Sangtu không đủ cường đại.

Raymond thấy bọn họ đều không nói chuyện , không nín được nói: "Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?"

Soso đột nhiên hướng bên cạnh nhìn nhìn nói: "Ciro không thấy ."

Chẳng những Ciro không thấy , ngay cả Alidi cũng không thấy .

Dilin đối với việc này không có phản ứng. Với cậu mà nói, Ciro không thấy mới tốt. Cậu hiện tại kỳ vọng Hydeine đem Ciro kéo ra ngoài, để cậu có thể bình an, tập trung tinh thần tu luyện ma pháp ở trong học viện.

Ningya thấp giọng nói: "Nghe nói đạo sư của Ciro hoàng tử là Chaifuang Mengleila Đại Ma Đạo Sư."

Dilin cúi đầu nghĩ nghĩ nói: "Đại lục bài danh đệ tứ Chaifuang Mengleila?"

Ningya gật gật đầu.

Raymond nói: "Xem ra Ciro sẽ không cùng ma đạo sư với chúng ta. Không ai nguyện ý mất đi một đạo sư tốt như vậy."

Bọn họ dự cảm thực linh nghiệm.

Buổi sáng ngày hôm sau, huy chương trên lều trại của Ciro liền thay đổi, nhưng của Alidi vẫn là như cũ.

Dilin cả nhóm ngồi ở bên cạnh lều trại, một bên chia xẻ thức ăn, một bên chờ Hydeine xuất hiện.

Raymond nói: "Tôi rất muốn biết, những tân sinh khác mỗi ngày đang làm cái gì."

https://thuviensach.vn

Soso phụ họa nói: “Thời điểm bọn họ trở về ngày hôm qua, trên quần áo đều là lỗ nhỏ do bị đốt.”

Dilin cùng Ningya đối với phương thức giáo dục của thánh viện có nghe được chút ít, nhưng đều không có lắm miệng.

Raymond hạ giọng nói: “Cậu nói, thánh viện tuyển nhận tân sinh có thể hay không là ngụy trang?”

“Kia bọn họ thực tế là làm cái gì?” Thanh âm mang theo giọng mũi thản nhiên hỏi.

Raymond không hề phát hiện khác thường, tiếp tục nói: “Làm lao động khổ sai?”

Dilin bật dậy, cung kính nói: “Tajires đạo sư.”

Raymond quay đầu, nhìn thấy nam tử anh tuấn mạc ma pháp bào thùng thình màu đen đang tắm mình trong nắng sớm há hốc mồm.

…..

Vai diễn của bảy người trong lớp mẫu giáo bé——

Ciro: học trưởng học tập suất sắc nhưng ngoài ý muốn bị lưu ban.

Alidi: người hầu của học trưởng.

Dilin: lớp trưởng có tinh thần trách nhiệm.

Ningya: lớp phó phụ trợ cho lớp trưởng.

Soso: đệ tử ngoan nghe lời.

Raymond: quỷ gây sự có tâm lý phản nghịch rất nặng.

Jeffrey: một học sinh vô hình đáng thương.

8. Tân sinh đãi ngộ (bảy) . . .

“Làm việc cực nhọc?” Hydeine hứng trí bừng bừng nhìn hắn, “Nếu đây là kỳ vọng của ngươi, ta không ngại thành toàn.”

Raymond vội vàng bật dậy, da mặt màu mạch lộ ra một tia dỏ ửng, “Đạo sư.”

Hydeine nhíu mày, “Ta có nói qua sẽ nhận ngươi sao?”

Khuôn mặt Michel lập tức từ đỏ chuyển sang trắng

Hydeine khóe miệng chậm rãi nhấc lên, “Trở thành đệ tử của ta cũng không phải là một việc hạnh phúc gì.”

Tất cả mọi người ở đây đều đồng cảm.

https://thuviensach.vn

“Có thể so với tưởng tượng của các ngươi hiện tại còn muốn bất hạnh hơn một chút.” Hydeine cười đến tà ác.

Michel đã muốn phân không rõ ràng lắm chính mình rốt cuộc là hy vọng bị tuyển hay là không bị tuyển.

“Cho nên, nếu muốn từ bỏ, ” Hydeine thả chậm lời nói, ánh mắt xẹt qua trên mặt mỗi người, “Bây giờ còn chưa muộn.”

Alidi môi giật giật.

Y là nghĩ muốn rời đi. Ở trong này, y chỉ có thể tín nhiệm cùng dựa vào Ciro đến từ Kanding đế quốc. Nhưng là thời điểm Ciro rời đi vẫn chưa cùng y chào hỏi, điều này làm cho y cực kỳ bị động.

Y nhìn nhìn vẻ mặt Hydeine, cuối cùng đem lời muốn nói nuốt xuống.

Dù sao y tu tập chính là mộc hệ ma pháp, gia tộc của y cũng không trông cậy vào y có thể trở thành một ma pháp sư lợi hại. Cho nên, đạo sư là ai, thành tích như thế nào, cũng không phải là chuyện rất trọng yếu.

Y tự an ủi chính mình.

“Thật sự không có sao?” Hydeine lại hỏi một lần.

Dilin đột nhiên cảm thấy được hắn là chờ mong có người rời đi, lấy tâm tính là một loại trò chơi.

“Nếu như vậy, ” Hydeine mỉm cười nói, “Như vậy ta tuyên bố danh sách .”

Tất cả mọi người trừng lớn ánh mắt nhìn hắn.

Mặc kệ hắn là một lão sư như thế nào, không ai thích bị xoát xuống dưới.

“Soso.” Hydeine ánh mắt nhìn thẳng nhóc.

Khuôn mặt trắng nõn của Soso dưới ánh mắt hắn rất nhanh phiếm hồng, hai mắt kích động nhìn hắn chằm chằm.

Hydeine tàn nhẫn phun ra ba chữ, “Ngươi rời đi.”

Soso mặt trở nên càng thêm hồng, đôi mắt to tròn ngập nước tùy thời sẽ phát mưa rơi.

Dilin nắm tay căng thẳng, vừa lúc Hydeine nhìn qua, trong mắt tựa hồ hàm chứa một đóa hoa lửa công khai.

https://thuviensach.vn

Loại này hoa lửa này Dilin gặp qua rất nhiều lần. Từ sau khi cậu trưởng thành, có không biết bao nhiêu quý tộc hướng cậu khiêu chiến, khi đó, trong mắt bọn họ cũng có một đóa hoa lửa như vậy.

Cậu cường ngạnh đem lửa giận trong ngực áp chế xuống.

Cậu không nghĩ vừa mới tiến vào thánh viện liền gặp chuyện không may, lại càng không nghĩ đến kì vọng phía trước của Hydeine.

"Nếu ngài không ngại, có thể giải thích nguyên nhân vì sao không?" Dilin dùng ngữ khí khiêm cung hỏi.

"Một tên đệ tử không thể tiếp xúc với nguyên tố, ta cần hắn làm cái gì?" Hydeine không chút khách khí hỏi lại.

Dilin nghẹn họng.

Vấn đề của Soso cậu không phải không nghĩ tới. Nhưng nơi này là St Paders ma pháp học viện, là nơi hội tụ của toàn bộ ma pháp sư cực mạnh của đại lục. Ở trong cảm nhận của cậu, vô luận Soso gặp phải cái vấn đề gì, thì đều có thể giải quyết được ở trong này. Hiện tại xem ra, này chính là cậu tự mình ảo tưởng rồi.

Soso vành mắt ẩm ướt , nhưng cố gắng không cho nước mắt rơi xuống, dùng thanh âm cực nhẹ hỏi: "Ta đây làm sao bây giờ?"

Tất cả ánh mắt xoát xoát dừng ở trên mặt Hydeine,

Hydeine ôm ngực, "Ta như thế nào biết?"

Dilin suy tư nói: "Tôi nhớ rõ ngài đề cập qua, hạ chú ngữ chính là một vị tao lão giả thích vẽ tranh lại vẽ thực hỏng bét. . . . . ."

"Tao lão nhân." Hydeine sửa đúng hắn.

Dilin nói: "Có thể hay không, cho biết thân phận của ông ấy?"

Hydeine tựa tiếu phi tiếu nhìn cậu, "Lý do?"

Raymond nhịn không được, nói thầm: "Anh không phải ma đạo sư sao?"

"Ta chỉ phụ trách đệ tử của ta, hắn không phải đệ tử của ta, ta vì cái gì phải phụ trách?" Hydeine nhìn chằm chằm Dilin, trong mắt hoa lửa tái hiện.

Dilin môi mím thành một đường thẳng.

"Nếu các ngươi thực sự muốn biết, " Hydeine đột nhiên nhả ra nói, "Cũng không phải là không thể."

https://thuviensach.vn

Dilin vẫn không nhúc nhích nhìn hắn, chờ hắn ra điều kiện.

Alidi vui sướng khi người gặp họa. Hơn nữa cảm thấy may mắn vì Ciro không có mang theo mình rời đi, bằng không y sẽ không có thể nhìn đến cảnh tượng xui xẻo của hai tên đến từ Shamanlier cùng Julan.

"Sau khi nhập học ba mươi ngày, thánh viện sẽ có một trận đấu. Nếu các ngươi có thể giành được sáu vị trí đầu, ta liền nói cho các ngươi." Hydeine dừng một chút, "Hơn nữa trong ba mươi ngày này, các ngươi có thể đi chỗ khác làm dự thính sinh."

Raymond hiếu kỳ nói: "Đấu cái gì?"

Dilin nhíu mày. Nội dung tỷ thí cậu từng nghe nói qua, nếu dùng bốn chữ để hình dung thì chính là —— cực kỳ biến thái.

Hydeine nói: "Học thuộc lòng."

Raymond trát trát nhãn tình, "Học thuộc lòng?" Nhiệt huyết vừa mới sôi trào vì trận đâú lại yên lặng xuống.

Hydeine mỉm cười nói: "Chẳng qua là các điều lệ chế độ của học viện thôi, không nhiều lắm."

Raymond cẩn thận hỏi han: "Không nhiều lắm là bao nhiêu?"

Hydeine phất phất tay, một đống sách từ trong túi không gian của hắn rơi ra, rất nhanh xếp thành núi nhỏ, "Chỉ có một chút như vậy."

"......"

Một chút như vậy?

Này da mặt phải dày bao nhiêu mới có thể nói một núi sách như vậy là một chút a?!

Một trận gió cuốn qua.

Không khí thực tiêu điều.

Alidi tăng thêm lá gan hỏi: "Sáu người ôm đồm sáu vị trí đầu, có phải hay không nếu có người rời khỏi, như vậy tính là bọn họ thua?" Y dùng"Bọn họ" hai chữ đem chính mình cách ly cùng những người khác.

Dilin lạnh lùng liếc y.

Raymond ánh mắt cũng không nhiều thân mật.

Alidi trong lòng run rẩy, nhưng ánh mắt vẫn thẳng tắp nhìn Hydeine.

https://thuviensach.vn

Hydeine nhướng mày nói: “Đương nhiên. Nếu ngươi bỏ cuộc, điều kiện này liền không thể thành lập.”

Dilin khuôn mặt nhất thời căng thẳng.

Hydeine lại nói tiếp: “Ngươi có tự do lựa chọn.”

Alidi bả vai buông lỏng.

Hydeine liếc y, “Nhưng ta có quyền lợi mất hứng.”

Alidi thân thể cứng đờ.

“Sắc trời còn sớm, chúng ta đi dạo đi.” Hydeine nói xong, xoay người hướng cánh rừng phương bắc đi đến.

Những người khác hai mặt nhìn nhau.

Đi dạo, thật sự là hoạt động không tồi.

Nhưng vì cái gì theo miệng Hydeine nói ra, còn có loại cảm giác tương lai mù mịt?

Thời tiết hôm nay quả thật không tồi.

Trời xanh mây trắng, tán cây như ô, gió mát từng làn nhẹ nhàng thổi tới.

Dilin vài người theo sát ở phía sau Hydeine, vừa mới bắt đầu còn từ từ nhàn hạ, nhưng chậm rãi, Hydeine tăng tốc. Mặc dù tốc độ cùng khoảng cách bước đi của hắn không đổi, nhưng là Dilin mẫn tuệ-sâu sắc nhận thấy được hai chân hắn kì thực cũng không có chạm đất. Nói cách khác, hắn căn bản chỉ dùng phong nguyên tố để di chuyển.

Nguyên bản làn gió mát lạnh dần dần biến thành gió nóng.

Trong không khí, hỏa nguyên tố cùng thủy nguyên tố song song tồn tại, mắt thường không thể nhận ra. Chúng đều có phương pháp để tự mình lưu động. Chính là hỏa nguyên tố truyền ra từng trận cảm giác ấm áp.

Alidi cùng Soso bắt đầu chạy chậm, sau đó là Jefrey, Ningya, Raymond, Dilin.

Cước bộ càng dài, lại càng mệt mỏi.

Cuối cùng sáu người thành cùng chạy đi chạy như điên.

Dù vậy, thân ảnh Hydeine vẫn là ở xa xa ngoài tầm mắt.

Soso cầm lấy tay Dilin, “Chạy không kịp.”

Dilin đám người gặp dù sao cũng đuổi không kịp , rõ ràng thả chậm cước bộ, từ từ nhàn hạ đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

“Ai, phía trước có âm thanh gì?” Raymond đột nhiên kêu lên.

Dilin cùng Ningya đều nghe được, chân không tự chủ được hướng nơi có tiếng nước đi đến.

Nếu đoán sai không, chỉ sợ phía trước chính là địa phương các tân sinh khác mỗi ngày đi học.

Tuy rằng Dilin cùng Ningya đại khái biết nội dung học của bọn họ, nhưng đều không có tận mắt nhìn thấy, trong lòng không khỏi cảm thấy hiếu kỳ. Những người khác lại càng không cần nói, vừa thấy bọn họ chuyển hướng, một đám đều đi lên theo.

Càng đi về phía trước, tiếng nước càng lớn, cơ hồ là vạn sông chảy về.

Trong đầu mỗi người đều hiện lên hình ảnh một cái thác nước thật lớn, nhưng là khi tới hai đầu bờ ruộng, bọn họ đều mở to mắt lắp bắp kinh hãi.

Trước mặt làm gì có cái thác nước nào?

Chỉ có một quả cầu nước thật lớn, dòng nước không ngừng mà vòng quanh tâm cầu nước, bọt nước thỉnh thoảng từ trên cầu nước vẩy ra xuống dưới.

Soso kinh ngạc mở lớn miệng, “Làm thế nào mà được như vậy?”

Dilin chỉ tay về phía dưới quả cầu nước.

Một ma pháp sư đang đứng ở giữa, trong tay nắm ma pháp trượng. Bên cạnh là một vòng lại một vòng đệ tử, một đám nhắm mắt lại, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Raymond nói: “Ta cược rằng, trong số bọn họ ít nhất có một nửa đang ngủ.”

Dilin nói: “Tiếng nước rất lớn.”

Raymond sắc sảo nói tiếp: “Vừa lúc che dấu tiếng ngáy.”

Hai người liếc nhau, đột nhiên có vài phần cảm khái anh hùng luyến anh hùng.

Soso mờ mịt nói: “Bọn họ đang làm cái gì? Hóng gió sao?”

Bởi vì có quả cầu nước khổng lồ, phụ cận nơi nơi đều lạnh lẽo, Soso thậm chí lo lắng muốn hay không tìm quần áo trong túi không gian ra mặc.

Dilin giải thích: “Đây là thí nghiệm bọn họ đối thủy nguyên tố có cảm ứng hay không.”

https://thuviensach.vn

Tại đây dưới sự dư thừa của thủy nguyên tố kích thích, những người khác đa đa thiểu thiểu hẳn là có thể cảm giác được thủy nguyên tố.

Dilin cảm thấy chính mình giống như bị đặt trong quả cầu nước, cả người bị thủy nguyên tố vây quanh.

Ningya nói: "Đệ tử nào không thể cảm ứng tứ đại nguyên tố sẽ bị đuổi học." Nhập học thí khảo chính là trí lực, thể lực, phẩm cách. Mà thí nghiệm đối với nguyên tố cảm ứng là sau khi nhập học mới kiểm tra, cũng có thể nói là cuộc thi thứ hai. Chỉ có bình yên vượt qua trạm kiểm soát này, bọn họ mới có thể chính thức được thừa nhận là đệ tử thánh viện.

Đề tài này không thể nghi ngờ thực trầm trọng.

Dilin nắm tay Soso không khỏi căng thẳng lên.

9. Tân sinh đãi ngộ (tám) . . .

"Các ngươi cũng thử một chút xem sao?" Thanh âm của Hydeine vang lên phía sau.

Dilin cả bọn xoay lại nhìn.

Hydeine trong tay cầm một ly cà phê nóng hầm hập.

Raymond nói: "Nhưng ta không phải thủy hệ."

Hydeine nói: "Đạo sư của ngươi dạy ngươi như vậy?"

Raymond ngẩn người.

"Mỗi ma pháp sư chỉ có thể cảm ứng một loại nguyên tố?" Hydeine mặt lộ vẻ khinh thường, một chút cũng không thèm che dấu, "Không nghĩ tới cái loại ngu ngốc như vậy cũng có thể trở thành ma pháp sư, càng không nghĩ tới cư nhiên có người lại thỉnh cái loại ngu ngốc như vậy về làm lão sư."

Gương mặt Raymond nháy mắt đỏ bừng, hướng bên cầu nước đi tới.

Hydeine quay đầu, hướng Dilin nhướng mày nói: "Dilin, ngươi có thể cảm ứng được cái gì?"

Dilin không cần nhắm mắt lại cũng có thể cảm ứng được vô số thủy nguyên tố ở bốn phía mênh mông kích động, "Thủy nguyên tố. Vô số thủy nguyên tố."

Hydeine bĩu môi nói: "Ta muốn đem tên của ngươi xóa sạch khỏi đầu ta. Bởi vì ngươi cũng không xứng làm cho ta nhớ kỹ tên của ngươi." Hắn

https://thuviensach.vn

ngón tay chỉa quả cầu nước khổng lồ đang lơ lửng, “Dùng mắt thường cũng biết nơi này có rất nhiều thủy nguyên tố!”

Dilin ánh mắt lẩn tránh, nhắm mắt lại.

Thủy nguyên tố sáng long lanh phô thiên cái địa vọt vào trong óc cậu. Cậu cơ hồ cảm thấy được đầu của chính mình sáng lên. Thủy nguyên tố chen chúc chung quanh, càng không ngừng xoay tròn xoay tròn xoay tròn. . . . . .

Hình dạng quả cầu nước chậm rãi hiện rõ trong đầu cậu, cậu giống như có thể sử dụng loại phương thức minh tưởng này để nhìn rõ hướng nước chảy.

Nhưng phải làm không chỉ có như thế.

Nghe ý tứ trong lời nói của Hydeine, nhất định còn có cái gì đó cậu hẳn là phải cảm ứng được nhưng lại không có cảm ứng được.

Là cái gì chứ?

Dilin cố gắng địa điều chỉnh thử hô hấp, đem phiền táo trong thoáng qua vừa nảy lên trong lòng xua hết đi.

Thủy nguyên tố trong hành trình bóng nước dần dần trở nên trong suốt, cậu nghĩ thật giống như một bức tường, sau đó bức tường kia dần dần tiêu thất, hiện ra cảnh tượng bên trong ——

Một vài tự 7!

Thủy nguyên tố sáng ngời bày ra 7 tạo hình, chen chúc với nhau , quang mang trắng bóng tràn ngập trong đầu cậu.

“Bảy.” Hắn nghe được chính mình thốt ra.

Bốn phía không có tiếng trả lời.

Dilin mở to mắt, đã thấy Hydeine đang bất mãn trừng mắt với mình, đôi mắt lam nhạt như bầu trời mang theo nhè nhẹ trào phúng khiến người ta không thoải mái, “Chỉ có bảy?”

Dilin không lấy lại tinh thần.

Hydeine hướng Raymond chỉ chỉ, “Chờ sau khi ngươi tốt nghiệp, có thể đến nhà hắn kiếm cơm ăn.”

Raymond rất muốn tìm một cái cây đem mình che lại.

https://thuviensach.vn

Hydeine hướng những người còn lại nhìn lại, “Các ngươi cũng thử xem.”

Ningya, Alidi cùng Jefrey không dám chậm trễ, đều tự nhắm mắt minh tưởng.

Soso nhìn xem bên trái, lại nhìn xem bên phải, rốt cục hạ quyết tâm phải nhắm mắt lại, lại nghe Hydeine nói: “Ngươi thì khỏi cần. Thà dùng thời gian đó mà ngủ còn hơn.”

Dilin cùng Raymond liếc nhau, tiếp tục tìm kiếm cảm giác nguyên tố.

Tiếng nước càng lúc càng lớn, cuối cùng ngay cả thanh âm chung quanh bọn họ đều nghe không rõ lắm .

Dilin cảm thấy đầu giống như tẩm ở trong nước, trừ bỏ thủy nguyên tố, cái gì cũng không tồn tại, ngay cả cảm giác Soso kéo tay cậu đều dần dần mờ nhạt rồi biến mất. Từng bộ phận trên thân thể đều như đang tan vào trong nước, cùng thủy nguyên tố hóa thành một thể.

Không biết qua bao lâu, lâu đến Dilin cơ hồ quên chính mình là một người, tiếng nước ngừng.

Trong đầu thủy nguyên tố trắng bóng bỗng nhiên tan đi.

“Dilin.” Cậu nghe được Soso dùng thanh âm rất nhẹ rất nhẹ gọi.

Dilin chậm rãi mở to mắt, đối diện là gương mặt lo lắng của Soso.

“Anh không sao chứ?”

Dilin nhìn miệng nhóc hé ra hợp lại. “Em nói cái gì?” cậu mở miệng, mới phát hiện tiếng nói của mình nhỏ như muỗi kêu.

Soso mở lớn miệng, đem lời mới rồi rống lại một lần.

Dilin sờ sờ cái lỗ tai, “Anh giống như ù tai .” cậu quay đầu xem bốn phía, “Những người khác đâu?”

“Ăn cơm đi.” Soso chìa khối bánh nướng áp chảo cho cậu. Lúc này, lần này cậu thật sự không dự kiến được mình sẽ cảm kích vị Charlotte phu nhân vẫn thường chiếu cố cậu đến mức nào.

Dilin nhìn nhìn sắc trời nói: “Hiện tại là mấy giờ?”

Soso lấy ra đồng hồ quả quýt, “Mười một giờ hai mươi phút.”

“Muộn như vậy?” Dilin hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Soso: “Ân. Hydeine đạo sư rời đi từ rất sớm, sau thì đến Jefrey, Alidi, Raymond, Ningya là người thứ hai tỉnh lại, bất quá đã đến giờ cơm chiều nên không đợi anh nữa, trước hết rời đi.”

Dilin cảm thấy có chút không được tự nhiên. Cậu không thích sự việc thoát khỏi tầm kiểm soát của mình, nhưng lại có thời điểm mất đi tri giác ở trước mặt người khác.

Cậu sờ sờ đầu Soso, “Em đợi thật lâu.”

“Hoàn hảo.” Soso nghĩ nghĩ nói, “Bất quá vừa rồi em gặp Ciro .”

“Ciro?” Dilin toàn thân cao thấp đều cảnh giác đứng lên, “Ở nơi nào?”

Soso: “Đi theo một ma đạo sư hơn bốn mươi tuổi. Nhưng anh ta giống như không có nhìn thấy chúng ta.”

Dilin nghĩ nghĩ, ma đạo sư hơn bốn mươi tuổi kia hơn phân nửa chính là đạo sư Chaifuang Mengleila của hắn lúc trước .”Hydeine trước khi rời đi có nói cái gì không?”

“Có.” Soso e lệ cúi đầu, “Anh ta nói đừng quên trận đấu.”

“Chúng ta đi về trước đi.” Dilin nhịn không được đưa tay vuốt ve mái tóc mềm mại còn hơn cỏ non của nhóc.

Hai người theo đường cũ chậm rãi trở về.

Ánh trăng chiếu trên con đường nhỏ, lại có vài phần ấm áp.

Soso nghiêng đầu nhìn cậu, ánh mắt sáng trong veo, “Dilin, nếu như em bị đuổi học làm sao bây giờ?”

Dilin tay hơi hơi cứng đờ, nhưng vẫn là nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nhóc, “Sẽ không có ngày đó.” Tự tin của cậu đều không phải là không có nguyên do, bảy danh ngạch quý tộc miễn thí sinh là lúc trước được người sáng lập thánh viện giấy trắng mực đen viết xuống, viện trưởng nghĩ cũng không được. Duy nhất phải lo lắng chính là, nếu không giải được chú ngữ trên người Soso, như vậy cho dù nhóc lưu lại cũng chỉ là lãng phí thời gian, căn bản không thể tiếp xúc học tập nguyên tố ma pháp.

Nghĩ nghĩ, tâm tình hơi trầm trọng xuống.

Lúc trước Julan quốc vương là hy vọng Soso gia nhập học viện Honorable St Sorvi, trở thành một kỵ sĩ. Nhưng Soso sau khi biết cậu muốn đến thánh viện liền nhõng nhẽo quấn lấy quốc vương để chiếm bằng được

https://thuviensach.vn

danh ngạch này. Cho nên nếu Soso không thể học tập ma pháp, tương đương là cậu gián tiếp hại nhóc lãng phí ba năm quý giá cùng một cái danh ngạch. Có lẽ, khi mà tất cả thật sự trở thành kết cục đã định không thể thay đổi, cậu hẳn là khuyên Soso rời đi.

Soso bắt lấy tay cậu, nói: "Cho dù bị đuổi học, em cũng sẽ không rời đi đâu."

Dilin kinh ngạc, lại nhìn nhóc kiên định nhìn về phía trước. Những lời này tựa hồ là đối cậu nói, lại tựa hồ là ở đối chính mình nói, vì biểu đạt quyết tâm.

"Em muốn cùng Dilin ở một chỗ." Soso năm ngón tay gắt gao nắm chặt tay cậu.

Dilin bàn tay bị siết phát đau, nhẹ nhàng buâng quơ nói: "Tốt nghiệp thì sao?"

"Nếu anh lưu lại, em cũng lưu lại. Nếu anh về nước, em phải đi Shamanlier." Soso hiển nhiên đã muốn nghĩ đến rất rõ ràng về tương lai, "Dù sao phụ vương đối với tương lai của em cũng không thực quan tâm." Danh ngạch này, có khi là phụ vương cậu xem mặt mũi của Dilin mới có na.

Dilin trêu trọc nói: "Anh đây kết hôn thì sao?"

"Em liền trụ cách vách, làm hàng xóm." Soso nghĩ nghĩ, "Em còn có thể nuôi đứa nhỏ."

Dilin nở nụ cười, "Đứa ngốc."

Soso đột nhiên lo lắng quay đầu nhìn cậu, "Anh thật sự sẽ kết hôn cùng với công chúa Joanne sao?"

Dilin tươi cười cứng đờ.

"Là thật sao?" Soso nhìn qua có điểm rối rắm. "Em cùng nàng không có quan hệ gì. Xem ra em về sau phải nghe lời phụ vương, hảo hảo nịnh bợ nịnh bợ nàng mới được."

"Anh sẽ không cưới nàng." Mặc dù biết nói ra những lời này là không nên, dù sao Joanne là công chúa của Shamanlier, là đối tượng cậu phải trung thành. Nhưng là những lời này áp lực ở trong lòng cậu lâu lắm rồi. Vì tránh đi nàng, cậu thậm chí tính toán buông tha cho cơ hội nhập học lần

https://thuviensach.vn

này! Nhớ tới gương mặt kiều diễm nhưng vênh váo nọ, đầu cậu liền từng đợt đau đớn.

“Em còn phải nịnh bợ nàng nữa không?” Soso có điểm phiền não.

Nhóc tính trẻ con mười phần trong lời nói khiến cho Dilin bỏ đi phiền não, “Em có thể làm thế. Bất quá nàng hiện tại cũng không ở trong này, trừ phi em nghĩ muốn dạo chơi trong cảnh tượng của hồ Ảo Ảnh đi.”

Soso: “Em có thể viết thư.”

“Viết như thế nào?”

Soso còn thật sự bắt đầu suy tư.

Khi cả hai đến khu lều trại, nhóc đột nhiên nói: “Em nghĩ đi thẳng vào vấn đề vẫn tốt hơn.”

“Ân. Như vậy trực tiếp viết, em là Soso · Vingtras của Julan, em là đến nịnh bợ chị?”

“Như vậy rất không thành ý .”

“. . . . . Như vậy ý của em là?”

“Em là Soso · Vingtras của Julan. Thỉnh cho phép ta dâng lên mười hai vạn phần thành kính cùng nhiệt tình đến nịnh bợ ngài, Joanne điện hạ tôn quý!”

Dilin đang muốn nhếch miệng cười to, liền nhìn đến một cái thân ảnh quen thuộc bay ra ngoài, nặng nề mà té lăn trên đất.

“Ningya!” Soso kêu to.

“Không, vừa rồi cái kia là Alidi.” Dilin nói.

“Nhưng ra quyền chính là Ningya.” Soso đối với nhãn lực của mình từ trước đến nay thực tự tin.

Dilin kỳ thật cũng thấy một màn vừa rồi, nhưng là cậu hiển nhiên không có tự tin như Soso vậy. Bởi vì cậu rất khó tưởng tượng, trong trí nhớ cái người nhỏ bé và yếu ớt kia cư nhiên lại có thể tung ra một quyền đầy uy lực đến thế.

10. Tân sinh đãi ngộ (chín) . . .

Dilin cùng Soso chạy qua, Alidi rít gào đứng lên, nhào về phía Ningya.

Raymond vẻ mặt vui sướng khi thấy người gặp tai họa, hớn hở đứng giữa hai người, ánh mắt lấp lánh chăm chăm nhìn vào chân của Alidi, chuẩn

https://thuviensach.vn

bị thời cơ vươn ra cho y bắt ếch một phen. Theo vị trí địa lý mà nói, Sonlisgar rất gần với Langzan, hai nước quan hệ cũng không tồi. Còn về tính cách thì càng khỏi phải nói, hắn thà vui vẻ thân cận cùng Ningya, còn hơn là đi theo cái đuôi của Ciro kia.

"Alidi."

Giọng điệu thản nhiên như có ma lực đem chân Ali Di cắm nguyên tại chỗ.

Dilin và Soso cũng dừng lại, Ciro xốc cửa lều đi đến.

Có những người trời sinh khiến người ta không thể bỏ qua sự tồn của hắn, bất kể là hắn đang tròng cái gì trên người. Tiêu biểu như Ciro lúc này, tuy rằng hắn hiện đang mặc một chiếc áo ngủ tạo hình rất giống cái bao tải, nhưng cũng không thể tổn hao chút uy nghi nào của hắn—— ít nhất là ở trong mắt Alidi.

Alidi giống như đứa nhỏ bị khi dễ đột nhiên thấy lão đại nhà mình tới , hốc mắt lập tức đỏ lên, nước mắt lạch cạch lạch cạch rớt xuống.

Ciro khó hiểu. Trong mắt hắn, Alidi chỉ là một đệ tử quý tộc của nước đồng minh, thật nghĩ không ra tín nhiệm cùng ỷ lại của hắn với mình là ở đâu mà ra.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Hắn đi đến bên người Ali Di, ánh mắt quét qua Ningya.

Ali Di ánh mắt càng đỏ, lần này là vì lửa giận. Y chỏ Ningya hét, "Nó đánh tôi!"

Phốc, phốc phốc, phốc ha ha. . . . . .

Tiếng cười vang lên bốn phía.

Ningya vươn thẳng cổ, khuôn mặt vốn đã không mấy hồng hào nay lại càng thêm tái nhợt, mái tóc xám trắng càng khiến cậu ta nhìn qua càng thêm suy yếu như thể tùy thời sẽ ngã xuống ra đi.

Alidi tựa hồ cũng thấy được hành vi của mình ngây thơ buồn cười ra sao, vội vàng hạ tay, nhưng ánh mắt vẫn chằm chằm trừng Ningya, tư thế sẵn sàng lao lên chiến dấu

Ciro vô cùng thờ ơ trước những tiếng cười châm biếm, "Nguyên nhân là gì?"

https://thuviensach.vn

Ningya môi giật giật, không nói gì.

Alidi tưởng cậu chột dạ, vẻ mặt càng thêm ủy khuất, “Nó là người điên.” Y lầm bầm kể lại tình huống lúc đó. Chính mình đang vui vẻ cùng Jefrey tán dóc, thì Ningya hung hăng chạy lại, cho y một quyền trời giáng.

Jefrey cảm thấy ánh mắt của Ciro đang đảo qua mình, do dự một hồi, gật gật đầu.

Dilin nhìn Ningya trên mặt không hề có vẻ xấu hổ, trong lòng vừa động, đang muốn mở miệng, chợt nghe Ciro nói: “Các ngươi đang nói chuyện gì?”

Alidi sửng sốt, ánh mắt hướng Jefrey phiêu đến

Jefrey chăm chú ngắm giày của mình, cố gắng biến mình thành vô hình

Alidi khinh bỉ hừ lạnh, quay đầu nói với Ciro: “Không có gì, chính là nói về hai học viện khác thôi.”

Tuy y không nói rõ là hai học viện nào, nhưng tất cả mọi người đều biết trên đại lục có thể cùng sánh với thánh viện thì chỉ có St Sorvi cùng với St Dean mà thôi.

Raymond đột nhiên nói: “Cậu từng học ở St Sorvi sao?” Hắn những lời này là hướng Ningya hỏi.

Tất cả ánh mắt lại lần nữa tập trung ở trên mặt Ningya.

Ningya mặt không biểu tình, “Ân.”

Ali Di phản ứng lại , “Mi biết Dianephine · Berg?” Y nghĩ đi nghĩ lại vừa rồi lúc nói chuyện, cũng chỉ mạo phạm có mỗi vị nữ kị sĩ này mà thôi.

Ningya chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt tối tăm lạnh lẽo nhìn y chằm chằm.

Alidi không khỏi đánh cái rùng mình, “Cho dù mi biết mụ ta thì thế nào? Ta cũng không có nói sai! Toàn bộ đại lục đều biết mụ ta cùng một người đã có vợ bỏ trốn đến Langzan, cuối cùng còn bị vợ của nhân tình độc chết .” Nói toàn bộ đại lục thì cũng có điểm khoa trương, nhưng bởi vì Diane không chỉ là quý tộc của Tanjierli, mà còn là một trong ba vị kị sĩ hoa hồng vàng của đại lục, cho nên danh khí rất lớn, các quý tộc của nước khác đều rất để ý tin tức về nàng. Alidi can đảm không kiêng nể gì bàn chuyện về nàng là bởi lần nhập học này quý tộc của Tanjierli tới, không nghĩ tới lại đụng phải vảy ngược của Ningya.

https://thuviensach.vn

Ningya gằn mạnh từng tiếng: “Cô ấy không có bỏ trốn, cũng không phải bị độc chết!”

Alidi cho tới bây giờ không nghĩ tới, một người trầm tĩnh như vậy mà khi nổi giận lại sắc bén đến thế, nhưng chuyện tới nước này, y cũng không thể nào lùi bước. Vì thế y cũng rướn cổ nói: “Cả đại lục đều nói như vậy mà!”

Ningya vành mắt hơi hơi đỏ lên, ánh mắt càng thêm ác liệt.

“Đủ rồi.” Ciro đột nhiên ngắt lời bọn họ. Tuy rằng việc này chả liên quan gì đến hắn , chưng thái độ của Alidi lại khiến hắn không thể khoanh tay đứng nhìn, “Chỉ vì một cái tin vỉa hè, các ngươi lại phá hỏng tình đồng học hữu nghị sao?”

Nếu tiếng lòng có thể biến thành thanh âm, như vậy hiện tại nhất định thanh âm nôn ọe khinh bỉ sẽ vang lên không dứt, bao gồm cả bản thân Ciro.

Những lời này thật quá buồn nôn mà.

Bất quá không ai lại mang tiếng lòng mình đĩnh đạc mà nói ra miệng cả, hơn nữa đối phương còn là Ciro. Cho nên mỗi người biểu tình đều rất nghiêm túc, rất chân thành.

Dilin thả tay Soso, đi đến bên người Ningya, dùng thanh âm nhỏ xíu chỉ có hai người mới nghe được mà nói: “Còn phải học cùng nhau ba năm nữa.”

Ningya nghiêng đầu, đôi mắt đen bóng như hắc thạch chợt lóe nhìn kĩ cậu.

Dilin yên lặng nhìn lại, không chút nào che dấu lo lắng trong mắt.

Ningya cúi đầu.

Bả vai run run kích động, tiếp theo hít một hơi thật sâu.

Dilin do dự không biết có nên khuyên cậu ta thêm vài câu nữa hay không, Ningya lại đột nhiên ngẩng đầu.

Đại khái do bị ám ảnh bởi một quyền của Ningya, cho nên khi cậu ta vừa ngẩng đầu lên, Alidi không tự chủ được lui về nửa bước.

Ciro dùng khóe mắt liếc mắt nhìn y, trong mắt hiện lên một mạt khinh thường cực nhạt.

“Thực xin lỗi.” Ningya thản nhiên nói, “Ta xúc động .”

https://thuviensach.vn

. . . . . .

Chỉ là xúc động?

Ta cũng rất muốn xúc động!

Alidi bị câu nói của hắn làm cho nghẹn họng thiếu chút nữa thì nhảy dựng lên. Nhưng Ciro nhẹ nhàng đè lại bờ vai của y, "Chấp nhận lời giải thích của cậu ta?" Tuy rằng là hỏi câu, nhưng nghe xong lại thấy như là câu khẳng định.

Alidi quay đầu nhìn hắn, tựa hồ muốn nhìn ra được chút thái độ che dấu dưới đáy mắt hắn.

Nhưng giờ phút này trong mắt Ciro lại chỉ có Dilin.

Alidi khó chịu ngọ nguậy đầu ngón chân. Rõ ràng y mới là người bị hại, là diễn viên, cơ mà vì cái gì y lại có cảm giác sự tồn tại của chính mình đang bị xem thường?

Dilin chậm rãi mở miệng nói: "Một quý tộc chân chính, nghĩa là sẽ không bao giờ tùy ý nghị luận về những lời đồn vô căn cứ." Từ khi cùng Ningya bắt đầu trao đổi, cậu đã muốn đem người phân về trận doanh bên mình. Bất quá sự thật đích xác là như thế, trước mắt xem ra, trận doanh bên Ciro cũng chỉ có mình Ali Di mà thôi.

Ali Di tức đến phát run, "Ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi."

"Tôi có thể tưởng tượng được sự tùy ý của cậu lúc ấy." Dilin chính diện phản công.

Ciro nói: "Tưởng tượng cũng là một chuyện tùy ý vô căn cứ đấy."

Alidi tinh thần rung lên. Ciro rốt cục cũng vì y lên tiếng .

Dilin lơ đểnh cười nói: "Xem ra tôi đã bị ảnh hưởng bởi một tấm gương xấu rồi, tôi cảm thấy áy náy vô cùng." Cậu hai mắt sáng quắc nhìn Alidi, "Tôi xin chịu trách nhiệm về những tưởng tượng vô căn cứ của mình."

Alidi á khẩu…. Y vừa phải lãnh một quyền, vậy mà lại bị Dilin dùng phương thức này ép hắn phải xin lỗi

Ciro kì thực cũng không muốn tiếp tục truy xét thêm về vấn đề này, "Tài ăn nói của ngươi cũng chả thua gì khả năng cảm ứng thủy nguyên tố."

Dilin kinh ngạc, không rõ hắn vì cái gì lại đem sự tình xả đến thủy nguyên tố.

https://thuviensach.vn

Ciro nhấc lên khóe miệng, “Ta chờ mong đến ngày ngươi có thể đuổi kịp ta.”

Châm chọc chính mình còn xa xa không bằng hắn sao? Dilin lạnh nhạt nói: “Cái đó kì thực chưa bao giờ là mục tiêu của ta.”

“Thật không?” Ciro khẽ nhếch cằm.

Sau vài lần giao phong, Dilin đã hiểu được động tác trên đại biểu cho hắn trong lòng đang có điểm hờn giận.

“Một khi đã như vậy, ” Ciro chậm rãi tiến lên từng bước, “Hãy giúp ta mở rộng tầm mắt xem xem ngươi đi xa được đến cỡ nào. “

Alidi khó hiểu nhìn hai người đang giằng co.

Nếu y nhớ không lầm, người vừa mới bị ăn đòn là y mới phải. Bất quá vì cái gì sự tình lại phát triển thành giống như chả liên quan gì đến y vậy?

Vô luận ra sao, trận đại hỏa thiếu chút nữa có thể bùng lên này dưới sự hợp tác của Ciro và Dilin bị dập tắt không thương tiếc. Mà hiềm khích của hai tên này chính là xuất phát từ ân oán của quốc gia, hiển nhiên không thể dễ dàng giải trừ. Cho nên chuyện này liền lấy chiến thư của Ciro và Dilin mà hạ màn.

Soso thấy Dilin quay về lều trại, đang muốn theo vào, liền thấy Ningya so với nhóc nhanh nhẹn hơn, giành trước đi vào.

Lều trại loại này diện tích cũng không lớn, cho nên Soso đành phải ngồi xổm ngoài cửa lều, chớp chớp mắt xem bọn họ.

Ningya áy náy, giải thích nói: “Tôi là đến cám ơn Dilin.”

Dilin xua tay nói: “Tôi cũng đâu có làm gì.”

Ningya nghĩ nghĩ, thấp giọng nói: “Diane là đạo sư của tôi.”

Dilin sửng sốt.

“Cô ấy là một kỵ sĩ chân chính. Nhân từ, công chính, chính nghĩa, khiêm tốn, dũng cảm, thủ tín, trung thành, khoan dung. Cô ấy có được hết thảy các phẩm chất tốt đẹp, sự việc thật ra cũng không phải như người ta nói.” Ningya thì thào, nói hết , trên mặt tràn đầy áp lực cùng thống khổ, “Cô là người mà ta tôn kính nhất trên cuộc đời, ta không thể dễ dàng tha thứ cho bất cứ kẻ nào chửi bới cô, phỉ báng cô! Không thể dễ dàng tha thứ.”

https://thuviensach.vn

Soso khó hiểu: “Anh vì sao không mang chân tướng nói ra? Nếu anh nói ra chân tướng, những người đó sẽ không hiểu lầm cô ấy nữa .”

Vẻ mặt Ningya càng thêm thống khổ, ngón tay đặt ở đầu gối nhẹ nhàng run rẩy.

Dilin im lặng thở dài, “Đã khuya . Về nghỉ ngơi sớm đi.”

Ningya một tay chống đất, muốn đứng lên, nhưng trái tim đột nhiên rung động làm cho cậu ta hô hấp căng thẳng, cả người đổ về phía trước.

Dilin hoảng sợ, đỡ lấy bờ vai của cậu ta nói: “Cậu không sao chứ?”

Ningya lắc đầu.

Ánh trăng xuyên qua đầu vai Soso, dừng ở trên mặt cậu ta, chiếu ra một màu tro tàn xám ngắt.

Dilin lo lắng nói: “Sắc mặt của cậu rất xấu.”

Ningya cười khổ nói: “Chắc bởi ngồi lâu quá .”

Dilin chưa bao giờ biết, hóa ra ngồi trong lều của mình năm phút cũng có thể khiến cho sắc mặt một người trở nên khó xem đến thế. Nhưng cậu cũng không vạch trần, mà là thả tay ra,để tùy ý Ningya chui ra khỏi lều.

Soso dùng cả tứ chi mà bò vào lều, “Anh ấy nếu là đệ tử của học viện Honorable St Sorvi thì vì sao còn muốn vào St Paders chứ?”

“Luôn có nguyên nhân.”

“Nguyên nhân là gì thế?” Soso tò mò mở to hai mắt.

“Nguyên nhân, sáng mai anh sẽ nói cho em nghe.” Dilin nói. Dù sao sáng mai nhóc nhất định sẽ không nhớ hôm nay đã nói những cái gì.

“Hảo. Không được giở trò.” Soso nghĩ nghĩ, bổ sung nói, “Em cuối cùng cảm thấy được hình như anh đã quên nói cho em rất nhiều chuyện thì phải .”

Dilin mặt không đỏ khí không suyễn trả lời: “Đây là là ảo giác của em thôi.”

11. Tân sinh đãi ngộ (mười) . . .

Sáng sớm, Hydeine không có xuất hiện, mà là sai Mikris đến đưa giấy nhắn, cho phép cả bọn hoạt động tự do.

Hiện tại không còn giống lúc trước, tự do hoạt động không có nghĩa là được nghỉ ngơi. Cả đám hiện tại đã muốn có ít nhất hai sự lựa chọn ——

https://thuviensach.vn

Học thuộc lòng hoặc đi dự thính đạo sư khác.

Raymond nhìn nhìn bốn phía, xác định Hydeine sẽ không giống như lần trước đột nhiên hiện ra sau lưng, nhỏ giọng oán giận: "Tôi nghĩ chúng ta là những tân sinh bất hạnh nhất trong lịch sử."

Dilin đột nhiên nói: "Có ai biết đống sách hôm qua ném đâu rồi không?"

Ningya từ túi không gian lôi ra một đống lớn sách nói: "Hôm qua tôi giữ chúng."

Dilin thở phảo nhẹ nhõm. Cậu dám cược rằng, nếu chẳng may bọn họ làm mất đống sách này, với tính cách của Hydeine, tuyệt đối sẽ không cho bọn họ thêm một bộ nữa.

"Chẳng lẽ hôm nay chúng ta đọc sách?" Raymond nhăn mặt. Với hắn mà nói, đọc sách thật quá bằng tra tấn.

"Không phải đọc sách." Dilin lắc đầu.

Raymond mắt sáng như sao.

"Là học thuộc lòng." Dilin thuận tay nhấc lên một quyển to nhất đặt vào tay hắn, "Còn phải thi đấu."

Raymond suy sụp cúi đầu. Nếu việc này không phải có quan hệ với Soso, mà chỉ đơn thuần là một cuộc thi, thì hắn thà rằng thất bại cũng không muốn cùng một núi sách phân cao thấp. "Tất cả đều phải thuộc lòng sao?"

Dilin cũng thực u sầu. Bao nhiêu nội dung hổ lốn như vậy đừng nói là học thuộc lòng, chỉ sợ cho họ cầm sách vào thi cũng chưa chắc có thể tìm được nội dung cần tìm.

Ningya nói: "Trong học viện cũng có vài đồ thư quán, có lẽ bên trong có lưu một vài thông tin về các lần thi trước."

Raymond ánh mắt lại sáng lên, "A. Có phải chúng ta chỉ cần chuẩn bị những bài thi đó là được?"

Ningya nói: "Không, chúng ta có thể tham khảo phương thức ra đề, có lẽ có thể tìm được phương án."

Mặc kệ là có hay không phương án, chỉ cần không phải học thuộc toàn bộ là tốt rồi. Raymond hăng hái lấy ra sách nhỏ tỉ mỉ nghiên cứu bản đồ dẫn đến đồ thư quán.

https://thuviensach.vn

Ningya liếc nhìn Dilin. Tuy rằng cậu ta tin tưởng mình lựa chọn không sai, bất quá vẫn là lo lắng Dilin hiểu lầm mình là không muốn cố gắng.

Dilin mỉm cười nói: "Quyết định của cậu là rất chính xác."

Ningya mỉm cười nhẹ nhõm.

Soso mếu máo: "Đều là do em."

"Cái đó và em không quan hệ." Dilin cùng Ningya trăm miệng một lời, lập tức quay sang nhìn nhau cười.

"Như vậy, " Jefrey sợ hãi nói nhỏ, "Bây giờ chúng ta cùng đi chứ?" Y vừa nói vừa nhìn sắc mặt Ningya. Tuy rằng trong quá trình tán dóc ngày hôm qua, vai diễn chính của y cũng chỉ là gật đầu lắng nghe, nhưng dù sao cũng không phải là cái vai diễn sáng sủa gì.

Ningya mỉm cười thân mật.

Và như vậy, Alidi đang ngồi xổm trên mặt đất cách đó không xa chăm chú nghiên cứu cây cỏ đã trở thành một người vô hình.

Soso cảm thông nhìn y.

Tựa hồ cảm ứng được ánh mắt nhóc, Ali Di liếc nhóc một cái rồi vội vã cúi đầu, trong lòng không ngừng cổ vũ chính mình.

Một đôi giày da trâu sáng bóng chậm rãi đến trước mặt y.

Alidi ngước lên, Dilin đang cúi xuống nhìn y. Y lập tức bật dậy, ngẩng đầu đề phòng hỏi: "Mi muốn làm cái gì?"

"Mời cậu cùng đi đồ thư quán." Dilin cười tủm tỉm nói.

Alidi trong lòng rục rịch, nhưng mặt mũi vẫn vênh lên, "Mi muốn lợi dụng ta?"

Dilin lại cười nói: "Không, tôi là mời cậu gia nhập đoàn thể, chúng ta cùng cố gắng."

Gia nhập đoàn thể không thể nghi ngờ là một điều kiện thực hấp dẫn.

Bởi vì Ciro không có ở đây, một mình y ở lại cô đơn tịch mịch. Nhưng dù sao Dilin là đến từ Shamanlier, cùng Kanding đế quốc và Biyage là kẻ thù.

Dilin thấy y trầm ngâm, lại nói: "Chúng ta là bạn học, không phải sao?"

"Bạn học?" Alidi nghĩ nghĩ, quyết định tạm thời buông tha cho ân oán quốc gia, cùng bọn họ tìm hiểu học viện trước hay hơn. Dù sao ở trong y

https://thuviensach.vn

cũng không thể làm gì để trả đũa cả, một quyền ngày hôm qua của Ningya khiến y sâu sắc hiểu được sự yếu kém của mình… "Được rồi. Nhưng là ta nói trước ta khó có khả năng xếp vào hàng sáu người đứng đầu trong cuộc thi. "

Y trộm liếc ngọn núi sách một cái. Giỡn hả, y tới thánh viện để học ma pháp, không phải để bị sách đè chết đâu.

Dilin tươi cười vẫn sáng chói, "Đương nhiên. Chỉ cần cậu cố hết sức , kết quả không được như mong muốn cũng đành chịu."

". . . . . ." Ali Di đánh cái rùng mình, cảm thấy rõ sự uy hiếp ẩn hiện dưới nụ cười chói lóa.

Phương thức thể hiện của của Raymond hiển nhiên không thể nào cùng cấp bậc với Dilin được.

Sáu người mò mẫm hơn hai canh giờ mới ra khỏi rừng cây, đi vào học viện xa hoa như một tòa thành thị.

"Trời ạ!" Raymond kinh ngạc kêu lên, "Nhìn xem nơi này cỡ nào rộng lớn cùng xa hoa? Vì cái gì chúng ta lại phải dựng lều tại một nơi hoang vắng chứ? Tôi dám cược rằng, nơi này chắc chắn có rất nhiều phòng ốc mỗi ngày phải tắm rửa tro bụi!"

Jefrey cùng Alidi tuy rằng không mở miệng, nhưng ánh mắt cũng thể hiện sự đồng tình.

Ningya nói: "Sinh hoạt ở trong rừng cây có thể tiếp xúc với các nguyên tố tốt hơn."

Dilin thong thả đi trên con đường bạch ngọc lớn của học viện, "Tôi cảm thấy sự cảm ứng với thủy nguyên tố của mình đang yếu đi."

"Cũng không phải cảm ứng của ngươi yếu đi, mà là thủy nguyên tố ở nơi này không dư thừa như ở trong rừng." Một âm thanh hòa ái vang lên bên cạnh cả đám.

Cả bọn dáo dác nhìn quanh, xung quanh vắng tanh. Gần nhất chỉ có một người đang đứng trên cỏ vẽ tranh, tuy vậy theo tư thế của ông ta, tựa hồ không hề chú ý đến bọn họ.

Soso sắc mặt trắng bệch, "Chẳng lẽ là u linh?"

https://thuviensach.vn

Raymond phủ định: “Nơi này là St Paders ma pháp học viện, cho dù có u linh cũng đã bị giải quyết lâu rồi.”

Soso tròn mắt: “Thế thì thanh âm từ đâu vang lên?”

“Đương nhiên là từ nơi này.” Cái kia trống rỗng toát ra tới thanh âm mang theo rõ ràng đích ý cười.

Dilin đột nhiên đi đến chỗ lão nhân đang vẽ tranh.

Đám người Ningya vội vàng chạy theo sau.

“Thực có lỗi đã quấy rầy ngài.” Dilin đem tay phải đặt lên ngực trái thi lễ.

Lão nhân quay đầu lại, râu tóc trắng như bông phủ trước ngực, hòa cùng với lông mày tuyết trắng đang rủ xuống. Tổng thể mà nói, trên mặt ông nổi bật nhất chính là chiếc mũi đỏ au, chẳng bù cho đôi mắt vô thần lúc nào cũng rũ xuống, nhất là thời điểm đánh giá người khác.”Nga, nhĩ hảo, người trẻ tuổi xinh đẹp.”

Dilin ánh mắt lóe lên, không phải bởi lời ca ngợi, mà là bởi giọng nói của ông ta, “Giọng ngài nghe thực quen tai.”

“Đương nhiên, chúng ta vừa mới nói chuyện với nhau mà.” Lão nhân cười cười, chỉ vào bức tranh của mình, “Ngươi cảm thấy bức tranh ta vẽ thế nào?”

Dilin liếc mắt ngắm một cái, “Khắp nơi tràn ngập sinh cơ.”

Lão nhân hưng phấn nói: “Ngươi có thể nhìn ra bức tranh hoa viên của ta?”

Dilin yên lặng tự nhủ: tôi không tài năng đến thế, tôi chỉ là căn cứ hoàn cảnh bốn phía mà đoán thôi. Cậu mỉm cười nói: “Ngài vận dụng màu sắc cực kỳ xảo diệu.”

Lão nhân thản nhiên nhận ca ngợi, “Đúng vậy, đây là sở trường của ta.”

Nghe bọn hắn một hỏi một đáp, Raymond cơ hồ hoài nghi bọn họ không phải đang xem cùng một bức tranh. Vô luận là từ góc độ nào mà xem, thì bức tranh đang đặt trên giá cũng không thể dùng tử xảo diệu để mà hình dung. Nếu tìm một từ chính xác để miêu tả thì phải là “Loạn thất bát tao”.

Dilin lảng sang chuyện khác: “Ngài là đạo sư trong học viện sao?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên không phải.” Lão nhân đem bút đặt ở bên mép liếm liếm, sau đó rất nhanh lại đem cái lưỡi đã đổi màu xanh mướt rụt trở về,” Giấc mộng nhân sinh của chúng ta không giống nhau.”

Soso nghiêng đầu: “Ngài là người làm vườn?”

“Người làm vườn?” Lão nhân quay đầu nhìn cậu, “Rất giống sao?”

“Không, tuyệt không giống.” Soso nghiêm túc nói.

“Vậy ngươi vì cái gì hỏi như vậy?”

Soso: “Cháu chỉ là đang so sánh giữa họa sĩ cùng người làm vườn, thấy ông hợp với vế sau hơn.”

Lão nhân cau cái mũi đỏ, nhìn qua như thể rễ cây đang xoắn vào nhau.

Dilin vội vàng nói sang chuyện khác: “Ngài có biết đồ thư quán ở nơi nào không?”

Lão nhân nói: “Ngươi muốn tìm đồ thư quán nào? Trong học viện tổng cộng có bảy tòa đồ thư quán, này là còn chưa kể đến các đồ thư quán tư nhân của đám đạo sư biến thái.”

Dilin nói: “Tôi muốn tra tìm tư liệu về trận đấu ba mươi ngày sau.”

Lão nhân nói: “Là về đám điều lệ chế độ loạn thất bát tao hả? Nga, này đại khái là trận đấu ngu xuẩn nhất của học viện mà. Phần thưởng cũng không nhiều, hoàn toàn là hồ lộng đám tân sinh các ngươi. Tin ta đi, chuẩn bị cho trận đấu này là một việc cực kì vô ích.”

Dilin cười khổ nói: “Chúng tôi lại không có sự lựa chọn nào khác.” Cũng chỉ có loại đạo sư như Hydeine mới bắt bọn họ đem tinh lực đặt trên loại trận đấu này.

“Các ngươi nếu đã quyết tâm, thì được rồi.” Lão nhân chỉ vào con đường bên trái, “Cứ đi theo con đường này, các ngươi sẽ nhìn thấy một tòa thành u ám mang phong cách cổ xưa, hai cánh cửa sổ cao nhất của tòa nhà có màu đỏ, rất dễ nhận ra.”

Dilin lo lắng truy hỏi: “Đó là đồ thư quán sao?”

“Đúng vậy. Đó là đồ thư quán số 1, là đồ thư quán lớn nhất học viện, cũng là nơi lưu trữ đầy đủ nhất.” Lão nhân phất phất tay, “Chúc các ngươi sớm ngày tìm được thứ cần tìm.”

https://thuviensach.vn

“Cám ơn ngài đã chỉ điểm, chúng tôi xin ghi tạc trong lòng.” Dilin cùng hắn nói lời từ biệt, hướng đồ thư quán số 1 đi đến.

Đồ thư quán số một quả nhiên như lão nhân lời nói, rất dễ gây chú ý —— vô luận là về diện tích, hay là về phong cách kiến trúc.

Soso: “Em không thích hai phiến cửa sổ màu đỏ kia, nhìn qua cứ như hai con mắt của quỷ.”

Raymond gật đầu phụ họa: “Cả đồ thư quán hợp lại trông cứ như khuôn mặt của quỷ.”

Đồ thư quán nhìn qua quả thật âm trầm, so với rất nhiều tòa thành đều muốn âm trầm hơn, hơn nữa diện tích lại quá lớn, đứng ở phía dưới, có cảm giác áp bách đến hít thở không thông.

Dilin nghĩ nghĩ, dù chỉ là một phần ngàn số sách trong đó cũng đủ khiến bọn họ chết đuối trong biển sách rồi. Duy nhất đáng để ăn mừng chính là, bọn họ chỉ cần xem các loại sách có liên quan đén trận đấu mà thôi.

Cửa vào đồ thư quán rất cao. Theo lời Soso nói, đi vào có cảm giác như đang nhảy vào một cái miệng đầy máu đang ngoạc ra.

Nhưng bên trong đồ thư quán lại hoàn toàn bất đồng với bên ngoài, sáng sủa sạch sẽ, ánh nắng ấm áp ngập tràn, trên trần nhà đầy rẫy đèn treo. Dưới không gian sáng sủa như vậy, cho dù là kể chuyện ma thì cũng cảm thấy thêm vài phần ấm áp.

Bên cạnh cửa có một chiếc bàn rộng, một trung niên nam tử mặc trường bào đang nhàn nhã uống cà phê, nhìn thấy bọn họ đi vào, hơi hơi sửng sốt nói: “Tân sinh? Không lên lớp sao?”

Dilin nói: “Đạo sư bảo chúng tôi tới nơi này tra tư liệu.”

“Không được.”Namnhân không chút nghĩ ngợi cự tuyệt nói, “Các trò còn chưa có lĩnh huy hiệu trường, còn không phải là đệ tử chính thức, không có tư cách vào đồ thư quán.”

Vài người khuôn mặt nhất thời xị xuống.

Dilin nhíu mày nói: “Không thể dàn xếp một chút sao?”

“Đương nhiên không thể.”Namnhân nghiêm sắc mặt nói, “Đạo sư của các trò chẳng lẽ không nói cho các trò biết quy định này sao? Hắn thật sự là rất kỳ cục !”

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói ai rất kỳ cục ?” Thanh âm ngọt nị lười biếng vang lên.

Namnhân cổ co rụt lại, thầm nghĩ thôi xong. Y sớm nên nghĩ ra, trong đám đạo sư tân sinh, chỉ có vị này mới có thể làm loại việc biết rõ là sai như vậy.

Tại lầu một trung gian, khu chuyên môn dùng để đọc sách, Hydeine bưng chén cà phê tựa tiếu phi tiếu dựa vào lan can nhìn xuống, “Ngươi vừa rồi nói quy định gì nhỉ? Ta nghe không được rõ lắm.”

Namnhân sắc mặt chạy một lượt từ trắng đến hồng đến xanh rồi lại đến đen, sau cùng khôi phục màu gốc, hướng Dilin tủm tỉm cười:”Các trò muốn tìm sách gì?”

12. Quá trình thích ứng (một) . . .

Dilin nói ra mục đích của mình, nam nhân biểu tình trở nên có chút cổ quái. Y nhìn nhìn Hydeine, tựa hồ đang chờ đợi hắn nhảy ra nói cái gì.

Hydeine quả thật mở miệng , “Ân, đây là quả là một lối tắt không tồi. Như vậy, ngươi giúp bọn hắn thắng được trận này đi.”

Nam nhân sửng sốt, ngón tay ngơ ngác mà giơ lên, chỉ vào cái mũi của mình, “Ta giúp bọn hắn thắng được trận này?”

Hydeine nghiêng đầu liếc y, “Ta có thể xem biểu tình của ngươi hiện tại là. . . . . Mừng rỡ như điên không?”

Đương nhiên không thể!

Y hiện tại làm sao mà có thể mừng rỡ như điên, nếu không phải Hydeine quá mức cường đại, cường đại đến độ biến thái, y quả thật muốn nổi điên luôn rồi!

Dilin cả đám lại thưởng thức thêm một lần công phu biến sắc mặt của nam nhân.

“Kỳ thật, cuộc thi này không có gì trọng yếu cả.”Nam nhân nuốt nước miếng, thật hy vọng công phu miệng lưỡi của chính mình có thể đột nhiên trở nên lanh lợi chút, ít nhất lanh lợi đủ để có thể đánh mất ý niệm trong đầu Hydeine.

Nhưng y rất nhanh liền thất vọng rồi. Ý niệm trong đầu Hydeine đại đa số thời điểm đều cố chấp hệt như tính cách của hắn, “Đúng vậy, cuộc thi

https://thuviensach.vn

cũng không có gì trọng yếu cả. Ngươi giúp bọn hắn thắng đi.”

Nam nhân á khẩu

“Ngươi không phải là ngay cả một cuộc thi không quan trọng cũng không thắng được đấy chứ?” Hydeine trong mắt hiện lên một tia đùa cợt, “Ngươi không phải từng được giải đọc diễn cảm sao?”

Nam nhân nói: “Thi đọc diễn cảm có chỗ nào giống với cuộc thi nhàm chán học thuộc lòng chứ?”

Hydeine nói: “Đều là cuộc thi, và đều nhàm chán không thú vị.”

Nam nhân chán nản. Giải nhất đọc diễn cảm là kỷ niệm quý giá nhất của đời y, vậy mà Hydeine cư nhiên đem nó nói đến không đáng một đồng!”Được! Ta nhất định sẽ giúp bọn hắn thắng trong cuộc thi.”

Hydeine khóe miệng hơi hơi giương lên, “Chính xác. Loại cuộc thi này quả thật thích hợp với ngươi.”

Bọn Dilin bắn cho nam nhân một cái nhìn đồng tình. Tuy rằng Hydeine mới là đạo sư của bọn họ, nhưng vào giờ phút này, bọn họ là đứng về phía nam nhân. Bản năng của con người là đồng tình với kẻ yếu a.

Nam nhân từ sau mặt bàn bóng lộn đi ra, hướng về phía trong.

Dilin cả bọn nhắm mắt theo đuôi y, tất cả đều tự giới thiệu, sau đó cẩn thận hỏi: “Không biết ngài xưng hô như thế nào?”

Nam nhân quay đầu lại liếc bọn họ một cái, “Ta gọi là Luse.” Y không giống bọn họ báo ra cả họ của chính mình.

Dilin bọn họ cũng không để ý. Bình thường chỉ có các quý tộc mới chấp nhất về dòng họ, bởi vì nó đại biểu cho gia tộc cùng vinh quang, bình dân thật ra lại không coi trọng điều đó.

“Chính là nơi này.” Luse dừng lại trước một giá sách khổng lồ.

Ánh nắng mặt trời xuyên qua cửa kính chiếu đến, sách trên giá phảng phất như đang lấp lánh tỏa sáng.

“Phạm vi ra đề của cuộc thi học thuộc lòng là vô cùng lớn.” Luse rút ra một quyển trong đó nói, “Nhưng có rất nhiều đề tuyệt đối sẽ không bao giờ hỏi đến.”

Kỳ thật thí sinh đi thi thích nhất nghe không ngoài hai loại, một loại là tuyệt đối sẽ thi vào, một loại khác là tuyệt đối sẽ không thi. Cho nên tất cả

https://thuviensach.vn

mọi người bao gồm cả Dilin lập tức nghiêm trang lắng nghe

“Tỷ như nói《Argab mười ba điều lệ》. Nội dung của nó kỳ thật đã bị bao trùm bởi《 Mani tu chỉnh điều lệ 》. Nhưng là vì tôn trọng cùng kỷ niệm Argab · Clarklan đã viết ra《Argab mười ba điều lệ》, học viện cũng không bỏ ba mươi điều lệ trên khỏi nội dung ra đề.”

Alidi nhíu mày nói: “Vì cái gì ta cảm thấy cái tên Argab · Clarklan này nghe thực quen tai?”

Những người khác không nói gì.

Dilin nói: “Argab · Clarklan là một trong bốn vị hiền giả sáng tạo ra St Paders học viện.”

Alidi mặt đỏ lên. Trở thành đệ tử thánh viện lại không biết người sáng lập học viện, này không thể nghi ngờ là một chuyện vô cùng mất mặt.

Luse nhìn y chằm chằm nói: “Xem ra ta phải đặc biệt chiếu cố đối với trò.”

Ali Di thì thào: “Cùng lắm thì ta không đạt .”

“Không được!” Luse trảm đinh tiệt thiết, lại phát hiện ngữ khí của mình quá mức cường ngạnh, dịu đi nói, “Ta nếu đã đáp ứng Tajires rồi, thì nhất định phải hoàn thành. Yên tâm, ta nhất định sẽ giúp các trò đạt giải thưởng cần cù.”

Dilin hiếu kỳ hỏi: “Giải thưởng cần cù là cái gì?”

“Giải thưởng của cuộc thi, chỉ dành cho năm mươi người đứng đầu.” Luse thấy vẻ mặt lúng túng của bọn họ, rốt cục nhận thấy không ổn lắm, “Hydeine cho các trò tiêu chuẩn là . . . . .”

Raymond tức giận nói: “sáu người đứng đầu.”

Luse ngạc nhiên, ngơ ngác hỏi: “Vì cái gì?” Đứng số một cũng là giải cần cù, mà đứng thứ năm mươi cũng vẫn là giải cần cù, thưởng giống hệt nhau, vì sao lại phải tranh sáu người đứng đầu?”Các trò tổng cộng có bao nhiêu người?”

Dilin cắn răng nói: “Sáu người.”

Luse ánh mắt đảo một vòng trên người cả bọn, “Các trò đều là quý tộc của các quốc gia hả?”

https://thuviensach.vn

Từ lúc nhập học đến giờ, Dilin liền cảm thấy hai chữ quý tộc này đã mất đi ánh sáng vinh quang cùng tôn quý, biến thành một loại trói buộc, thể hiện ra sự yếu kém của bản thân.

Nhưng Luse hiển nhiên không phải có ý tứ này, "Như vậy các trò bình thường nhất định phải học rất nhiều lễ nghi giáo điều đi?"

Dilin nói: "Nếu là quốc pháp, gia huấn cùng lễ nghi tiêu chuẩn, thì đúng vậy."

Luse nhẹ nhàng thở ra, "Như vậy trí nhớ của các trò nhất định không tồi."

Raymond nói: "Mấy cái đấy tôi chưa từng thuộc hết."

Soso: "Em chỉ nhớ những cái hữu dụng."

Alidi hiếm có hòa cùng bọn họ, "Mấy thứ này không cần cuộc thi."

Jefrey tuy không nói chuyện, nhưng là biểu tình biểu đạt ý tứ giống bọn họ.

Luse ánh mắt cuối cùng dừng ở trên người Ningya cùng Dilin. Hắn nhìn ra được, hai người này là nhân vật linh hồn của tiểu đoàn thể này.

Dilin nói: "Chúng tôi có chương trình học chuyên môn, nhưng là chương trình học kéo dài năm năm."

. . . . . .

Luse trầm lặng tắm mình trong ánh nắng, sau đó đem sách vứt cho Dilin, chính mình xoay người lại lần nữa lao đến giá sách, "Nếu như vậy, chúng ta càng không thể lãng phí một đinh thời gian nào."

Dilin đám người rất nhanh đã biết hàm nghĩa chân chính của câu không thể lãng phí một đinh thời gian là như thế nào.

Ăn cơm?

Gặm bánh mì đê.

Uống nước?

Nước sôi ấy.

Vào WC?

Hạn thời gian.

Thời gian không đủ?

Lần sau lại đi.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Luse canh tại cửa lớn duy nhất của đồ thư quán, cho nên nhất cử nhất động của Dilin bọn họ đều khó có thể thoát được khỏi ánh mắt y. Mà Hydeine trừ bỏ ngày đầu tiên xuất hiện, sau đó liền bốc hơi luôn.

Dilin vài người lúc đầu không quen với việc hành xác . Lúc sau đều đã thích ứng với phương thức học thuộc lòng gần như là áp bức này.

Ngay cả oán giận của Ali Di đều từ một ngày ba mươi lần, giảm bớt đến ba ngày một lần.

Thời gian một ngày lại một ngày trôi qua.

Ba mươi đã tới rất gần.

Dilin bọn họ đã ở vào giai đoạn cam go nhất.

Đến nay mà nói, biểu hiện tốt nhất là Dilin, Ningya cùng Jefrey. Raymond cùng Soso luôn nhớ phía trước thì quên phía sau, mà nhớ mặt sau thì đã lại quên phía trước. Mà Alidi thì càng hỏng bét, là vô phương cứu chữa, bất luận thế nào cũng không thể nhớ đúng một bài mà không nhầm với bài khác.

“Alidi.” Ngay cả Ningya là người tốt tính cũng đều có chút bất đắc dĩ cùng bực bội , “Thích uống trà hoa hồng là Keane ·Lin, không phải Antella · Bruce.”

Tóc trên đầu Alidi bị chính y trảo thành ổ gà, căm tức nói “Bọn họ đã mất lâu như vậy , vì cái gì còn muốn ta phải đi chú ý bọn họ thích uống cái gì? Lẽ nào học ma pháp cũng cần mấy cái này?”

Dilin giải thích: “Đây là để làm nền cho《 hoa hồng trà chế độ 》của Keane ·Lin.”

Alidi lại túm lấy cái ổ gà mà vò, “Trời ơi! Uống trà hoa hồng đều phải có chế độ, ta về sau nhất định phải từ bỏ nó.”

“Uống trà chanh đi.” Soso hảo tâm đề nghị, “Antella · Bruce thích uống cái này.”

Alidi buồn bực nói: “Ta ghét uống trà.”

Ngoài cửa liên tiếp vang lên tiếng bước chân dồn dập.

Dilin ló ra, nhìn thấy Luse mang theo một đám nhân viên công tác của đồ thư quán vội vã chạy vào. Hydeine đi theo sau bọn họ, khoan thai nhẹ nhàng, nhàn nhã như đang tản bộ ở sau nhà mình.

https://thuviensach.vn

Cả bọn nghe thấy tiếng bước chân, cũng đều ngoái cổ ra nhìn.

Luse cùng đám người đi đến vị trí tận cùng bên trong của đồ thư quán, sau đó nhân viên công tác vội vàng đứng lên, rồi lại nhanh chóng biến mất ở mặt sau giá sách.

Raymond hiếu kỳ nói: "Bọn họ đang làm gì thế?"

"Dọn sách." Hydeine tựa vào giá sách phía sau bọn họ, thản nhiên trả lời.

Dilin vội vàng đứng lên, cung kính nói: "Đạo sư."

Hydeine dùng cằm hướng phía trước hất hất, "Đi hỗ trợ."

Dilin tuy rằng không biết mình có thể hỗ trợ cái gì, nhưng vẫn là thành thành thật thật chạy qua.

Raymond đám người vốn định đuổi theo, lại bị Hydeine ngăn cản, "Ta chỉ phái một người."

Ningya liếc hắn một cái, chung quy cảm thấy những lời này của hắn tựa hồ còn có ý khác.

13. Quá trình thích ứng (hai) . . .

Dilin vốn nghĩ rằng chẳng qua chỉ là giúp một phần, sẽ không mất nhiều thời gian, nhưng chỉ có hỗ trợ rồi mới biết khối lượng công việc lớn đến mức nào. Chờ cho công việc xong xuôi, trời cũng đã tối mịt. Cậu từ biệt Luse, trở lại khu giá sách xếp tư liệu cuộc thi, quả nhiên có một người vẫn còn chờ ở đó.

Ngọn đèn u ám trên giá nến rọi xuống, người nọ ngồi xích đu đưa qua đưa lại, tựa như ngủ lại tựa như đang thức.

Dilin híp mắt nhìn kỹ vài lần, mới phát hiện người kia dĩ nhiên lại là Hydeine.

"Đạo sư." Cậu vội giấu đi sự kinh ngạc, vốn tưởng rằng lúc này còn có thể ở lại chờ mình cũng chỉ có Soso.

Hydeine thản nhiên nói: "Thu dọn xong xuôi?"

Dilin giống như kẻ phụ hoạ hồi đáp: "Thu dọn xong xuôi."

"Dọn rất vất vả?"

Nếu đổi thành người khác, Dilin nhất định sẽ nghĩ đối phương là bởi vì cảm kích mới hỏi như vậy, nhưng Hydeine thì lại không phải người như thế.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng hai bên tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng về điều này thì cậu lại vô cùng chắc chắn. “Cũng được.”

“Đó là thành quả thực nghiệm của ta.” Hydeine dừng một chút, bổ sung nói, “Trong mấy năm gần đây.”

Dilin nhất thời hiểu được hàm ý câu hỏi vừa rồi. Cậu thậm chí có thể nhìn thấy nội tâm Hydeine đang lên tiếng: xem, ngươi chỉ dọn mà còn lâu còn mệt như vậy, thì có thể tưởng tượng ta lúc trước làm thực nghiệm phải trả giá bao nhiêu tâm huyết, mà tối trọng yếu là, lượng thành công rất lớn.

Xích đu đột nhiên ngừng lại, Hydeine bám vào tay vịn chậm rãi đứng lên, “Ngươi cũng lâu rồi không có luyện tập cảm ứng nguyên tố. “

Dilin mặt có chút nóng lên, thật giống như trước đây trốn học bị lễ nghi sư của cung đình quơ được, “Gần đây đều tập trung học thuộc lòng.”

“Mấy thứ này rất khó sao?” Hydeine hướng giá sách vung tay lên, một quyển sách bay vào trong tay hắn. Hắn cũng không có mở ra, mà là đem sách đưa cho Dilin, “《hoa hồng trà chế độ》trang thứ sáu mươi tư viết cái gì?”

Dilin sửng sốt, hồi lâu mới nói: “Có vấn đề cụ thể không?”

“Mỗi một chén trà hoa hồng đều có ý vị riêng của nó, nó là hương khí của mỗi một đóa hoa hồng thiêu đốt sinh mệnh mà nở rộ. Cho nên, trước khi uống trà hoa hồng phải thành kính cầu nguyện, tôn trọng mỗi đóa hoa, yêu quý từng cái sinh mệnh trôi đi.”

Dilin nửa tin nửa ngờ lật đến trang thứ sáu mươi bốn, nội dung giống hệt khiến cậu trợn tròn đôi mắt.

“Trang thứ sáu mươi năm. Màu đỏ của hoa hồng đại biểu nhiệt tình không bị cản trở, chỉ có ở mùa đông hoặc ban đêm mới có thể lĩnh ngộ hết được mị lực của nó. Trên bàn phải bày một giá nến, dùng ngọn lửa đến hô ứng hương thơm của nó.”

“Trang thứ sáu mươi sáu. Nếu ở thời tiết ấm áp hoặc oi bức mà thưởng thức trà hoa hồng, như vậy, hãy sám hối đi. Ngươi phải sám hối. Bởi vìxứng với nhan sắc của hoa hồng. Đây là khinh nhờn, không ai cho phép việc đó cả.”

“Trang thứ sáu mươi bảy. . . . . .”

https://thuviensach.vn

“Anh nhớ hết tất cả?” Dilin từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, nhức đầu mà ngắt lời hắn.

Hydeine nhìn thẳng cậu, “Cần đổi một quyển sách khác không?”

Dilin vào đôi mắt trong suốt phẳng lặng của hắn, im lặng mà lắc đầu.

Trước khi tiến vào thánh viện, cậu đã được gặp qua đủ loại giác ngộ của cường giả, nhưng mà loại giác ngộ này là thể hiện trên ma pháp cơ sở, cậu tới bây giờ còn chưa nghe nói đến có người dùng học thuộc lòng để giác ngộ như Hydeine.

“Anh từng đứng đầu trong cuộc thi học thuộc lòng?”

“Ta không có tham gia.” Hydeine ngạo mạn nói, “Trận đấu mà không có đối thủ căn bản không có giá trị để tham gia.”

Dilin khó hiểu nói: “Vậy anh vì cái gì lại học thuộc hết?” Chẳng lẽ anh ta cũng thích trà hoa hồng?

Hydeine nói: “Cho dù là vô nghĩa, ta cũng không thích có điều vô nghĩa mà ta không biết.”

Dilin hai mắt bắn ra tia nhìn càng thêm khó hiểu.

Hydeine nói trắng ra, “Ta thích cảm giác không gì là ta không biết.”

Dilin: “. . . . . ” Cái kẻ bừa bãi đến không ai bì nổi trước mắt, tên bất trị này thật sự là đạo sư trong ba năm tới của mình sao? Cậu đột nhiên cảm thấy tương lai của mình gập ghềnh hẳn lên.

Hydeine rất nhanh chứng thức dự cảm của cậu.”Nhưng là làm đệ tử của ta, ta đối với biểu hiện của ngươi phi thường, phi thường, phi thường bất mãn.” Ba từ phi thường nói ra ngắt quãng, âm lượng cũng ngày một dâng cao

Dilin cúi đầu im lặng.

“Đi theo ta.”

Hydeine vung tay lên, ngọn đèn vụt tắt.

Dilin có thể cảm giác được kiện trường bào màu đên rộng thùng thình kia phất qua người mình, mang theo một trận gió. Cậu không dám chậm trễ, vội vàng chạy theo.

Luse ngồi trên bàn thỏa mãn mà ăn bò bit-tết. Sau khi dọn dẹp mệt đến sống dở chết dở, có thể yên bình mà ăn một chút cơm quả là một việc vô

https://thuviensach.vn

cùng tôt đẹp.

"Bữa tối rất thơm." Đối với bất cứ ai mà nói, tại đây trong thời điểm như vậy mà đột nhiên lại toát ra thanh âm của Hydeine, thật sự có loại hiệu quả dọa người vỡ mật.

Luse chính là một người như thế. Dĩa ăn sắp đưa vào đến miệng bỗng nhiên dừng giữa không trung. Y ngẩng đầu nhìn Hydeine đang chậm rãi đi đến, trên mặt lộ ra một nụ cười so với khóc còn đau khổ hơn, "Tajires?"

Hydeine phất tay, ngọn đèn phía sau Luse càng thêm tỏa sáng, "Nhược thị cùng nhược trí chỉ khác có một chữ thôi, ngươi phải cẩn thận."

Nhận thức Hydeine lâu sẽ hiểu, có đôi khi xem nhẹ cùng ẩn nhẫn cũng là một con đường để sinh tồn. Luse chính là dựa vào con đường này mà sinh tồn đến nay, "Ta bảo đảm thành quả nghiên cứu của ngươi đang nằm ở trong phòng cơ mật hồ sơ. Ách, vậy ngươi vì cái gì còn cần xuất hiện ở trong này?"

Hydeine từ tốn tới gần bàn.

Áp lực bị nhìn xuống từ trên cao khiến cho Luse không tự chủ được nhích người ra sau.

Hydeine vươn tay, nhấc lên đĩa bò bit-tết trước mặt hắn, sau đó chuyển qua cho Dilin.

Dilin sững sờ mà đón lấy. Ở trước mặt Hydeine, sức quan sát của cậu hoàn toàn trở lên vô dụng. Đối phương luôn không ngừng làm những chuyện vượt quá nhận thức cùng trí tưởng tượng của cậu.

"Ngươi đói bụng hả?" Hydeine hỏi.

Dilin nhìn nhìn miếng bò bit-tết chỉ còn lại một nửa, khóe mắt hơi giật giật. Tuy rằng nhìn không thấy nhưng cậu chung quy vẫn cảm thấy được chỗ bị cắt của miếng thịt vẫn còn đang dính nước miếng của Luse.

Luse mỏng manh kháng nghị nói: "Đó là bữa tối của ta."

Dilin bắt lấy cơ hội, vội vàng đem chén đĩa thả trở về, cũng lại vội vã lấy ra bánh mì từ túi không gian nói: "Tôi ăn bánh mì là tốt rồi."

Hydeine nhướng mày, "Bánh mì ngon hơn bò bit-tết sao?"

Luse không nói hai lời, cầm lấy dĩa ăn một phen găm lên miếng thịt bò, đưa vào miệng, hai gò má nguyên bản gầy yếu lập tức phình ra.

https://thuviensach.vn

Hydeine nghiêng đầu ngó Dilin.

Dilin trang nghiêm cầm bánh mì không nói lời nào.

Sau một lúc lâu, Hydeine giật lấy bánh mỳ từ trong tay cậu, đưa đến bên miệng gặm một cái, xoay người đi ra ngoài.

Dilin nhìn nhìn lòng bàn tay trống trơn, bất đắc dĩ lấy ra một miếng bánh mi khác, vừa gặm vừa đuổi theo sau.

Hydeine cũng không có đi xa, chính là ở dừng ở một khu đất trống trong rừng cây.

Dilin thấy Hydeine đã ăn xong bánh mì, lập tức thuần thục đem bánh mì nhét hết vào miệng.

Hydeine nâng tay lên, đột nhiên ngọn lửa bùng phát, "Ngươi cảm giác được không?"

Dilin đầu tiên là nhìn ngọn lửa, sau đó nhắm mắt lại.

Bóng xanh của ngọn lửa còn ở ngay trước mắt, nhưng trong óc cậu thì lại phóng ra rất nhiều thủy nguyên tố trong suốt."Thủy nguyên tố, rất nhiều thủy nguyên tố."

"Như vậy sao?"

Thanh âm của Hydeine đột nhiên ở rất gần, cùng với đó còn thổi tới một đạo nhiệt khí.

Dilin cảm thấy thủy nguyên tố đột nhiên tan biến, khó hiểu mà mở to mắt, lại nhìn thấy ngọn lửa đang hừng hực thiêu đốt trước mũi, nhất thời sợ hãi nhảy dựng, theo bản năng lùi lại phía sau, nhưng sau lưng lại bị cánh tay của Hydeine vững vàng ngăn cản.

Hydeine trầm giọng nói: "Một ma pháp sư vĩ đại có thể chiến bại trước một ma pháp sư khác, nhưng không thể bị nguyên tố khiến cho hoảng sợ."

Ánh lửa nhảy nhót không ngừng ở trước mặt Dilin.

Hydeine không có thu tay, bởi vì hắn cảm nhận được mồ hôi đang từ trong quần áo sau lưng Dilin chảy ra.

"Nguyên tố đối với ma pháp sư, tựa như kiếm đối với kỵ sĩ, đều là vũ khí. Ngươi phải hiểu biết chúng, vô luận là thủy nguyên tố, hỏa nguyên tố, mộc nguyên tố, hay là thổ nguyên tố. Từ giờ trở đi, ngươi phải học được dã

https://thuviensach.vn

tâm.” Hydeine từng lời nói nhẹ nhàng mà quét ở bên tai Dilin, so với ngọn lửa càng thêm nóng cháy, “Dã tâm không có gì là không biết.”

Dilin cảm thấy trái tim đang đập kịch liệt. Cố nén sự sợ hãi với ngọn lửa đang cháy nơi chóp mũi, chậm rãi nhắm mắt lại.

Hydeine ánh mắt sáng lên. Hắn cảm nhận được nhịp tim của Dilin đã bình ổn trở lại.

14. Quá trình thích ứng (ba) . . .

Hỏa nguyên tố ngưng tụ thành ngọn lửa, đem thủy nguyên tố tán loạn bức lui đến bốn phía.

Tuy rằng Dilin có thể cảm nhận rõ ràng được ánh lửa cùng nhiệt độ, nhưng là trong đầu vị trí của ngọn lửa lại chỉ là một mảng tối đen, cái gì cũng đều không có.

Không biết qua bao lâu, trên lưng đột nhiên chợt lạnh, thì ra cánh tay vẫn đỡ sau lưng đã rời đi.

Dilin mở to mắt.

Hydeine đã thu hồi ngọn lửa.

Bầu trời đêm thưa thớt ánh sao tỏa ra một tầng ánh sáng xám bạc, vừa vặn vờn quanh hai người.

Dilin lần đầu tiên cảm thấy đôi mắt của Hydeine không hề lóe ra quang mang dọa người.

“Xem ra, là ta đánh giá cao ngươi.” Hydeine thể hiện ưu thế cao hơn nửa cái đầu, ngạo nghễ nhìn xuống cậu.

Dilin nắm chặt bàn tay đặt ở bên người, “Ngày mai lại đến!”

Hydeine bĩu môi, “Ta trông giống một kẻ suốt ngày rảnh rỗi sao?”

Dilin môi mím chặt.

“Có lẽ,” Hydeine vươn mặt đến sát bên tai cậu, “Ngươi trước tiên đều đem tâm tư đặt ở học thuộc lòng mới đúng. “

Dilin nghiêng đầu.

Hai người chóp mũi đối chóp mũi, khoảng cách chỉ còn một tờ giấy mỏng.

“Ta sẽ giành vị trí số một.” Dilin chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

Hơi thở nóng rực phả trên môi Hydeine, làm cho hắn kìm lòng không đậu mà cau mày lui ra sau.

“Cũng sẽ đạt tới tiêu chuẩn của ngài.” Dilin trừng mắt nhìn hắn, tuy rằng biết đối phương vị tất đã có thể nhìn thấy vẻ mặt của mình, nhưng cậu vẫn biểu hiện ra vẻ mặt nghiêm túc mà kiên định.

“Tiêu chuẩn của ta?” Hydeine hừ nhẹ một tiếng, chợt xoay người hướng ngoài rừng đi đến.

Dilin đứng yên tại chỗ. Gió đêm thỉnh thoảng phất qua lưng cậu, đem tất cả mồ hôi đều chậm rãi thu hồi.

Trở lại lều trại, Soso đang hướng đầu ra ngoài nằm úp sấp ngủ, trên khuôn mặt mũm mỉm chảy dài một vệt nước miếng trong suốt.

Dilin bất đắc dĩ lấy ra khăn tay giúp nhóc lau.

Soso giật giật, quay đầu sang bên kia tiếp tục ngủ.

Một bàn tay đột nhiên đưa đến, mặt trên nâng một chén súp ngô đặc.

Dilin quay đầu nhìn, liền thấy Ningya đang hướng về phía mình mỉm cười.”Tôi giúp cậu lưu lại bữa tối.”

Một ổ bánh mì đích xác không thể no lâu được.

Dilin vừa ngửi được mùi hương của súp ngô đặc trong bụng thoáng cái đã phát ra tiếng cầu xin. Cậu tiếp nhận bát, cười nói: “Cám ơn.”

Ningya ngồi xổm xuống bên cạnh cậu, “Đáng tiếc đã lạnh rồi.”

Dilin húp một ngụm, tán dương: “Lạnh ăn cũng ngon lắm mà.”

https://thuviensach.vn

“Thật không?” Ánh mắt Ningya đảo qua đảo lại trên bát súp ngô.

Dilin kinh ngạc nói: “Cậu không uống sao?” Cậu lập tức tỉnh ngộ, bát súp này nhất định là Ningya để phần lại. Bởi vì vị đầu bếp ở căng tin là căn cứ theo đầu người mà chia suất ăn. Cậu nhìn nhìn bát súp, do dự xem có nên chia cho Ningya nửa bát hay không. Dù sao bát súp này cậu đã uống qua, cứ như vậy mà sẻ ra, hiển nhiên rất là mất lịch sự.

Như là nhìn thấu sự chần chờ của cậu, Ningya cười nói: “Tôi đã ăn một đĩa bò bit-tết lớn, dạ dày bây giờ vẫn còn khó chịu.”

Dilin lúc này mới cúi đầu tiếp tục ăn súp.

Uống xong, Ningya liền nhận lại bát, chờ khi Dilin kịp phản ứng lại, cả người lẫn bát đếu đã đi rất xa rồi

Nhìn thấy bóng dáng cậu, Dilin trong đầu có loại loại cảm giác kì quái nói không lên lời. Thái độ của Ningya đối với cậu tựa hồ đã vượt quá phạm vi mà cậu nhận thức.

Cậu ngồi xuống bên ngoài lều trại, lẳng lặng chờ Ningya trở lại, xem như đây là cách lễ phép đáp lại duy nhất mà cậu có thể làm giờ phút này.

Phía sau chậm rãi truyền đến tiếng bước chân nhỏ vụn.

Dilin nhịn không được quay đầu lại nhìn.

Alidi đang lén lút đi tới, thấy cậu quay đầu lại, hơi hơi lắp bắp kinh hãi, vội bước nhanh hơn đến ngồi xổm bên người cậu.

“Làm sao vậy?” Dilin mạc danh kỳ diệu mà nhìn y.

Thời gian không còn sớm, đại đa số mọi người đã đi ngủ, bởi vậy bộ dạng cẩn trọng của Alidi lại có vẻ phá lệ buồn cười.

“Ta biết nơi đặt bài thi lần này.” Ali Di hạ giọng nói, “Ngay tại đồ thư quán số 1.”

Dilin nhíu nhíu mày, “Thế thì sao?”

Ali Di tức giận mà trừng mắt liếc nhìn cậu, “Chẳng lẽ mi thật sự cho rằng chúng ta học như vậy , có thể đạt được sáu vị trí đầu sao?”

Dilin nói: “Cậu trước mắt tự lo cho mình đi.”

Ali Di kích động mà đến, lại bị cho hít bụi đầy mũi, trong lòng cảm thấy rất mất mặt, vung tay nói: “Tùy mi. Dù sao tiền đặt cược là Soso, với ta mà nói, người của Julan càng không hay ho thì càng vui vẻ.” Y thấy Dilin ánh

https://thuviensach.vn

mắt chợt biến lãnh, không khỏi rụt lui bả vai, lại giống như khi đến, lén lút trở về.

Bị y nói như vậy, Dilin cũng quay người về lều trại nằm xuống.

Tuy rằng bốn phía thực tĩnh lặng, nhưng tâm cậu như thế nào cũng không bình tĩnh được.

Từng câu từng chữ của Hydeine, từng biểu tình đều sống động tái diễn ở trong đầu. Cậu thậm chí còn dùng trí tưởng tượng để tu bổ ánh sáng trong khu rừng tối, những biểu tình mà Hydeine có thể thể hiện ra lúc ấy.

Nhất định là ngạo mạn, khinh thường, thất vọng. . . . . .

Dilin giật mình.

Điều kiện tiên quyết của thất vọng là hy vọng. Vì cái gì Hydeine lại ôm hy vọng với cậu?

Cũng có thể là, hắn kỳ thật đã đem những lời này nói cho Ningya bọn họ, bởi vì lúc đó cậu không có mặt, cho nên mới một mình giúp cậu bổ sung?

Nghĩ đến Hydeine, thì lại muốn nghĩ đến cuộc thi.

Kỳ thật chủ ý của Alidi tuy rằng thiển cận, nhưng ý tứ mà cậu ta biểu đạt cũng không có sai. Cho dù bọn họ có cố gắng học thuộc đến mức nào, thì hy vọng đạt sáu người đứng đầu vẫn mờ mịt như cũ. Như cậu được biết, có thể trở thành đệ tử của thánh viện, rất nhiều người đều là thiên tài đúng nghĩa, không chỉ là khả năng lĩnh ngộ, cảm giác, mà còn là trí nhớ nữa. E rằng cho dù bọn họ có lăn qua lộn lại bao nhiêu lần cũng không thể nhớ kĩ được nội dung, nhưng có người lại chỉ cần liếc mắt xem qua là nhớ hết.

Cậu nhỏm dậy, nhìn khuôn mặt khờ dại của Soso khi ngủ, thật sâu mà thở dài. tình cảnh của Soso ở Julan cũng không tốt. Cậu nguyên bản còn hy vọng Soso có thể dùng thân phận đệ tử đã tốt nghiệp thánh viện để cải thiện địa vị, hiện tại xem ra, khó khăn cũng rất lớn.

Có lẽ. . . . . .

Ánh mắt Dilin ngày càng thâm trầm.

Có lẽ đề nghị của Alidi cũng không phải hoàn toàn là không thể.

Dilin tâm phiền ý loạn mà chui ra khỏi lều.

Trên khu đất trống chỉ có một vài bóng người qua lại.

https://thuviensach.vn

Cậu nhớ tới Ningya đã đi rửa chén, liền đi tới trước lều của Ningya cùng Raymond, lặng lẽ vén lên cửa lều, nghĩ muốn xác nhận xem cậu ấy đã trở lại. Nhưng tình cảnh trước mắt lại khiến cho cậu bị chấn động.

Trong lều không chỉ không có Ningya, mà ngay cả Raymond cũng không thấy bóng dáng.

Dilin sắc mặt trầm xuống, bước nhanh đến trước lều của Alidi.

Alidi cùng Jefrey đều đang nằm quay lưng ra.

Tựa hồ cảm ứng được ánh mắt của cậu, Alidi xoay người ngồi dậy, "Mi!"

"Ningya đâu?"

Alidi hơn phân nửa khuôn mặt giấu ở trong bóng đêm, "Sao ta biết được?"

"Cậu ấy và Raymond đều không thấy." Dilin trầm giọng nói, "Nếu như cậu thật sự không biết bọn họ ở nơi nào, như vậy tôi chỉ có thể tìm đạo sư đến nghĩ biện pháp."

Alidi thấy cậu xoay người rời đi, nóng nảy vội vàng nói: "Ta biết ta biết."

Dilin liếc mắt nhìn y.

"Ta chỉ là nói cho bọn họ đáp án ở đồ thư quán số 1. Là bọn hắn chính mình quyết định muốn đi mà." Alidi lẩm bẩm nói.

Dilin cúi đầu bước đi.

Alidi bất an ngồi ở lều trại nhìn theo.

Jefrey lúc này mới dụi mắt ngồi xuống, "Đã phát sinh chuyện gì?"

Alidi hừ lạnh.

Nếu thật sự muốn biết đã phát sinh chuyện gì, thì đã sớm hỏi từ lúc Dilin mở miệng nói chuyện rồi. Làm gì phải đợi đến lúc người đã đi rồi mới lại làm bộ làm tịch? Bất quá Alidi hiện tại cũng không rảnh vạch trần tiểu xiếc của hắn ta. Thái độ của Dilin khiến cho y có cảm giác mình vừa làm một chuyện vô cùng ngu xuẩn. Rõ ràng là một mảnh hảo tâm, hiện tại lại làm như y là đầu sỏ gây chuyện.

Y nhổ một ngụm, đột nhiên lao ra ra khỏi lều.

https://thuviensach.vn

Ban đêm đồ thư quán số 1 âm trầm khủng bố như nơi ở của quỷ trong truyền thuyết.

Dilin chạy đến trước đại môn thì dừng lại, chậm rãi điều chỉnh hô hấp.

Cánh của bên ngoài đồ thư quán đóng chặt, Luse ngoài ý muốn lại không ở vị trí thường trực của mình.

Phía trước chính là nơi mà tháng này bản thân lui tới không dưới trăm lần, nhưng lại tựa như một cái hắc dộng vô tận. Ánh trăng chiếu rọi hai bên cửa sổ, nổi rõ từng tầng tro bụi cùng tăm tối.

Dilin hít một hơi thật sâu, bàn tay vuốt mạnh nơi trái tim đang đập kịch liệt, chậm rãi đi vào.

Dưới chân, giày da nhẹ nhàng mà gõ lên mặt đất, một chút lại một chút.

Dilin lần đầu cảm nhận được, nguyên lai sàn nhà của đồ thư quán lại có thể phát ra thanh âm thanh thúy đến thế.

15. Quá trình thích ứng (bốn) . . .

Ánh mắt cậu gắt gao nhìn chăm chú vào bốn phía. Đồ thư quán lớn như vậy, cậu thật không chắc nơi ở của Luse có phải ở ngay bên trong hay không. Cậu hiểu rõ, nhân viên quản lí nhìn qua có điểm cỏ dại ven đường này tuyệt đối không phải là một nhân vật đơn giản.

Rời cửa ngày càng xa.

Dilin nhớ rõ chính mình đã đi qua một trăm sáu mươi giá sách.

Bọn họ học thuộc lòng đến đầu choáng váng não trướng lên là ở giá sách thứ hai trăm năm mươi của tầng này. Nói cách khác, cậu hiện tại đã muốn đi qua hơn phân nửa.

Cậu đột nhiên nhớ tới, chính mình quên hỏi Alidi vị trí của đề thi, không khỏi cảm thấy ảo não. Ningya cùng Raymond hiện giờ chắc cũng như cậu đang nơm nớp lo sợ mà núp trong một góc hẻo lánh nào đó của đồ thư quán. Thật chẳng khắc nào mò kim đáy bể, hai bên dù cảm giác được nhau thì cũng không dám lên tiếng xác nhận.

Cậu nhìn nhìn phía trước, lại quay đầu nhìn về phía cửa, trong lòng lập tức có tính toán, xoay người trở về.

Bỗng nhiên, trong đầu một mảng trống rỗng lại tối sầm, tựa như khi Hydeine khiến cậu cảm nhận hỏa nguyên tố.

https://thuviensach.vn

Cơ hồ không có nửa phần chần chờ, cậu bổ nhào về phía trước.

Một đóa hoa lửa nở rộ ở ngay vị trí cậu vừa đứng, ngọn lửa hướng bốn phương tám hướng trải ra.

Dilin lộn nhào đứng lên, phóng nhanh về phía trước.

Thế lửa đến nhanh như vũ bão, hoàn toàn không cho người ta có cơ hội phản ứng cùng suy nghĩ.

Dilin ngoại trừ bỏ chạy vẫn là bỏ chạy.

Không biết qua bao lâu, thủy nguyên tố lại chậm rãi bổ khuyết cho vị trí vừa rồi bị hỏa nguyên tố xâm chiếm. Dilin trái tim vẫn đập kịch liệt. Cậu thở hổn hển, chậm rãi quay đầu lại, con đường nguyên bản bị ngọn lửa phủ kín đã trở nên tối đen và tĩnh lặng như trước. Giá sách hiền hòa mà đứng, ánh trăng cũng vẫn yếu ớt như trước.

Cậu nâng tay lau mồ hôi đầm đìa trên trán và cổ.

Đây là là chứng cứ duy nhất chứng minh cậu vừa rồi không phải nằm mơ.

Cậu nhắm mắt lại, xác định thủy nguyên tố đều im lặng mà tràn đầy ở các nơi, mới lại một lần nữa quan sát bốn phía.

Tuy rằng cậu cũng không biết chính mình đã chạy bao lâu, cũng không biết mình chạy bao xa, nhưng có một điều có thể khẳng định, cậu là đang hướng về cửa lớn mà chạy, cho nên lúc này xuất hiện trước mắt hẳn phải là. . . . . .

Dilin đột nhiên xoay người.

Tuyệt đối không phải là bức tường này!

Mồ hôi nóng trên người chậm rãi biến thành mồ hôi lạnh.

Cậu đối với khả năng phán đoán của mình trước nay vẫn thực tin tưởng, về điểm này, ngay cả phụ thân cậu từ trước đến nay khửng bố hà khắc cũng không thể phủ định. Cho nên cậu không thể thừa nhận là bản thân đã phán đoán sai lầm. Như vậy khả năng duy nhất có thể chính là. . .

Vị trí đồ thư quán biến hóa.

Việc này cũng không phải là không có khả năng. Dilin trước khi vào học trong thánh viện, cũng đã học qua tri thức về ma pháp căn bản. Theo

https://thuviensach.vn

cậu biết, ma pháp trừ bỏ nguyên tố ma pháp ra, còn có không gian ma pháp tràn ngập thần bí.

Nếu lần này cùng lần trước đều không có phán đoán sai, như vậy hiện tại cậu đang đối mặt hẳn là chính là không gian ma pháp.

Dilin cố gắng ở sưu tập trong đầu những điều mà đạo sư gia đình đã từng nói tới.

—— không gian ma pháp cũng giống như là dùng một cánh cửa mở ra một căn phòng khác. Chúng có đôi khi là bị khống chế bởi ma pháp sư, cũng có đôi khi không phải. Nếu là ma pháp sư khống chế được không gian ma pháp, như vậy hắn tất nhiên cũng phải có mặt ở trong không gian này. Đánh bại hắn, không gian ma pháp sẽ tan rã giống như mặt trời đã khuất, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Mà một loại khác là bị vây trong không gian ma pháp tự phát có quy luật, tựa như ban ngày rồi đến ban đêm, xuân hạ thu đông bốn mùa luân chuyển. Nắm được quy luật đó, ngươi sẽ phát hiện đây thực ra thực là một trò chơi xinh đẹp

“Quy luật?” Dilin thì thào ra tiếng, lập tức bị thanh âm của chính mình làm cho hoảng sợ. Loại thời điểm này vô luận là người khác hay là chính mình, chỉ cần là thanh âm sẽ khiến cho tinh thần người ta thật khẩn trương.

Cậu rất nhanh đưa ra phán đoán, này cũng không phải là do một ma pháp sư tạo nên. Nếu là người làm, như vậy đối phương sẽ không nặng tay với cậu. Đây cũng là xuất phát từ tín nhiệm đối với đạo sự của thánh viện. Lấy thủ đoạn của bọn họ, muốn bắt được cậu còn không phải thật dễ dàng.

Cho nên cậu hiện tại quả thật có thể đã xuất phát từ một không gian khác, và thực hiển nhiên, là một cái không gian hai đầu đều là tường, không hề có cửa. Mà Ningya cùng Raymond cũng có thể bị vây trong không gian này, cũng có thể không. Hiện tại cậu cũng không biết trong đồ thư quán tổng cộng thiết hạ bao nhiêu không gian, càng không biết thời gian không gian thay như thế nào. Nếu có thể biết được hai điều này, có lẽ còn có hi vọng mong manh là cùng Ningya và Raymond thần không biết quỷ không hay thoát ra ngoài.

Lúc này, cậu làm ra một cái quyết định mạo hiểm.

“Ningya!” cậu hô to một tiếng.

https://thuviensach.vn

Nếu ở không gian khác, như vậy người vốn đã bị vây trong không gian hẳn sẽ không thể nghe thấy tiếng câu hò hét.

Dilin tim đập bình bịch .

Tiếng cậu vọng dài khắp không gian.

. . . . . .

Không ở cùng một cái không gian sao?

Dilin thất vọng hướng cửa sổ đi đến.

Ở trong bóng tối ngốc lâu rồi, cậu rất cần sự an ủi của ánh sáng.

Dilin vuốt cửa sổ chậm rãi ngồi xuống. Cánh cửa thủy tinh mỏng manh trong suốt đối với cậu lúc này có một loại hấp dẫn không nói nên lời. Đạo sư lúc trước của cậu không có nói cho cậu biết, nếu cậu đem vách ngăn của không gian ma pháp đánh vỡ thì sẽ có hậu quả gì.

Theo nhận thức của cậu, hẳn là sẽ ra khỏi phòng mới đúng.

Chính là như thế nhất định sẽ kinh động thánh viện.

Cậu thở dài, ánh mắt yên lặng mà nhìn chăm chú vào tường.

Nếu không gian ma pháp thật sự dựa theo thời gian mà thay phiên, như vậy tới một thời gian nhất định, đại môn nhất định sẽ xuất hiện, giống như lúc sáng sớm mỗi ngày cậu tới nơi này báo danh.

Vừa phải cảnh giác với hoàn cảnh bên người vừa phải lo lắng cho Ningya cùng Raymond, khiến cho tinh thần của cậu dù đang là lúc rạng sáng thì vẫn cứ tỉnh táo như thường. Con ngươi rạng rỡ sống động nhìn chằm chằm ra cửa, nếu lúc này có một ngọn đèn, có thể nhìn được đồng tử của cậu là tảo sáng cỡ nào.

Nếu không phải bởi chú ý cao độ như thế, Dilin nhất định sẽ không thể tận mắt chứng kiến một màn không gian ma pháp chuyển hoán ——

Một cánh cửa ở vị trí vách tường trung ương chậm rãi hiển hiện ra.

Cậu bỗng nhiên bật dậy, chưa từ bỏ ý định lại hô to một tiếng, “Ningya!”

Lần này so với hồi nãy còn vang dội hơn.

Dưới tiếng vang hỗn loạn, là một tiếng kêu gọi vừa dồn dập vừa sợ hoảng, “Dilin?”

https://thuviensach.vn

Sau này, Dilin dù có cố gắng hồi tưởng bao lâu cũng không thể nhớ được tâm tình của mình lúc đó. Bởi vì trong nháy mắt khi nghe được tiếng kêu gọi, chân cậu đã hướng tới nơi phát ra thanh âm.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này cậu cứ hướng thẳng mà chạy. Đặc biệt là khi đi qua đị phương từng bốc hỏa, cậu cơ hồ là bay qua luôn.

Thủy nguyên tố trong đầu lần thứ hai nổi lên tác dụng. Nhưng lần này cậu cảm giác được là thủy nguyên tố không ngừng bị đè ép đi nơi khác, hơn nữa còn có ẩn ẩn tinh quang đang ảm đạm mà bay múa.

Bất quá vào thời điểm này cậu đã không rảnh mà đi chú ý xem nó là cái gì.

Bởi vì cậu đã thấy được phía trước cách đó không xa, gương mặt bị ngọn lửa hừng hực phía sau chiếu rọi. Khuôn mặt vốn tái nhợt của Ningya dưới màu đỏ của ngọn lửa mà nổi lên một tầng đỏ ửng xinh đẹp, liền đến cả mái tóc xám trắng cũng trở lên tràn đầy sức sống.

“Cẩn thận.” Ningya lo lắng nhìn cậu đang lao nhanh về phía trước, vươn hai tay, chuẩn bị tùy thời tiếp được cậu.

Nhưng Dilin trong lòng rất rõ ràng, ngọn lửa này cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt tới tận vách tường.

Cậu trong lòng yên lặng đếm ngược, sau đó đột nhiên dừng lại.

Vào thời điểm mà Ningya hấp một ngụm lương khí thì đồng thời, ánh lửa cũng tiêu thất.

Hắc ám nặng nề một lần nữa bao trùm cả đồ thư quán, bao vây hai người đang đứng đối mặt nhau.

“Cậu không sao chứ?” Ningya rốt cục mở miệng.

Dilin không có trả lời, mà là đi nhanh đến bên cạnh cậu ta, “Raymond đâu?”

“Raymond?” Ningya ngẩn người, “Cậu ấy không phải vẫn ở bên ngoài sao?”

“Ở bên ngoài?” Lần này đến phiên Dilin sửng sốt, bất quá cậu rất nhanh phản ứng lại đây, “Thời điểm tôi đi ra, còn không có. Ách, có thể là hiểu lầm rồi.” Bởi vì cậu thấy Raymond cùng Ningya đều không có ở trong lều, liền theo bản năng cho rằng bọn họ đi chung. Hiện tại ngẫm lại, với tính

https://thuviensach.vn

cách của Raymond, nếu là đến trộm đề thi, nhất định cậu ấy sẽ tìm cách gọi thêm vài người đi cùng.

Ningya nói: "Đề thi ở lầu hai, tôi không thể đi lên."

Dilin nói: "Muốn lên lầu phải có huy chương của học viện." Mà bọn họ còn không có đạt được tư cách đeo huy chương.

Trong bóng đêm có khoảng trầm mặc ngắn ngủi.

Ningya một lần nữa mở miệng nói: "Thực xin lỗi."

"Phấn đấu quên mình mà đơn độc lẻn vào đồ thư quán, không giống như là phong cách của cậu." Dilin biết không gian chuyển hoán còn cần một đoạn thời gian, cho nên cũng không quá sốt ruột.

Ningya từng bước nhích lại gần cậu.

Dilin có thể cảm giác được bờ vai của cậu ta đang chạm vào người mình.

"Tôi chỉ là hy vọng có thể vì cậu làm gì đó." Ningya nhẹ giọng nói.

16. Quá trình thích ứng (năm) . . .

Dilin trong lòng dâng lên một cảm giác quái dị. Bởi vì cậu khẳng định chính mình trước khi đến thánh viện, tuyệt đối không biết Ningya. Cậu thậm chí chưa từng cùng Langzan có quan hệ. Nhưng lời nói của Ningya lại khiến cậu có cảm giác như hai người đã có tới mười mấy năm giao tình.

"Chúng ta trước hết nghĩ biện pháp đi ra ngoài." Cậu theo bản năng tránh đi ánh mắt của Ningya.

Ningya túm chặt lấy tay cậu.

Dilin sửng sốt, quay đầu lại nhìn.

Ningya do dự nói: "Vì cái gì tới cứu tôi? Trộm đề thi mà bị phát hiện thì hậu quả sẽ thực nghiêm trọng, cho dù là quý tộc, cũng có thể bị khai trừ."

Dilin bình tĩnh nói, "Đánh cuộc cùng Hydeine kỳ thật không liên quan đến các cậu. Cho dù là bị xử phạt, cũng là để ta cùng Soso đến gánh vác."

Cậu không biết Ningya nghe xong lời này là biểu tình gì, bởi vì Ninhya vẫn luôn cúi đầu. Cậu chỉ biết là cánh tay đang nắm tay mình, chậm rãi buông lỏng ra.

https://thuviensach.vn

Dilin bắt lấy tay cậu ta, trong khi Ningya tim đập mạnh và loạn nhịp, giải thích nói: "Đồ thư quán bị bố trí không gian ma pháp, cùng nhau đi, chớ tách ra."

"Ân." Ningya cũng cầm lấy tay cậu.

Hai người chậm rãi hướng trung ương đồ thư quán đi tới.

Dilin đối với vị trí phun lửa đã có hiểu biết sơ bộ. Cho nên lần này cậu kì thật cũng không có quá khẩn trương, không những thế, ngược lại còn có loại cảm giác chờ mong. Nếu không đoán sai, vừa rồi tinh quang ảm đạm trong đầu hẳn là chính là hỏa nguyên tố.

Nếu chính mình thật sự có thể ở nơi này cảm ứng được hỏa nguyên tố, kia thật đúng là nhân họa đắc phúc.

"Nhanh đến, cẩn thận." Dilin nắm tay Ningya hơi hơi dùng sức, hai người sóng vai chạy, cước bộ chậm rãi nhanh hơn, thẳng đến ——

"Xông lên!" Dilin trong óc lần thứ hai hiện lên tinh quang ẩn hiện như trước, tuy rằng vẫn như cũ ảm đạm, nhưng với cậu mà nói, đã muốn là một sự ủng hộ lớn lao.

Lần này ngọn lửa so với hai lần trước hung mãnh hơn nhiều. Nếu không phải Dilin cùng Ningya sớm có chuẩn bị, nói không chừng thật sự sẽ bị ánh lửa cắn nuốt.

Phanh.

Dilin cùng Ningya song song đâm vào ván cửa.

"Cửa?" Dilin kinh ngạc mà trát trát nhãn tình. Cậu còn tưởng rằng phía sau sẽ lại là một không gian ma pháp chứ. Cậu cũng không dám chậm chễ, lôi kéo Ningya nói: "Chúng ta đi nhanh đi."

Ningya phát ra tiếng hít thở vừa nhanh vừa nặng, trong lòng bàn tay không ngừng tuôn ra mồ hôi lạnh, nghe được lời của cậu, ước chừng mười giây đồng hồ sau mới hồi đáp: "Được."

Dilin dùng tay kia nắm lấy tay nắm cửa, một chút một chút mà đẩy ra. Kỳ thật nếu nói trong lòng cậu vẫn còn một lo lắng, thì chính là nếu phạm vi không gian ma pháp bao trùm là khắp đồ thư quán, thậm chí còn bao trùm xung quanh đồ thư quán. Nếu như vậy, tình cảnh của bọn họ sẽ trở nên thật không xong.

https://thuviensach.vn

Trong khoảnh khắc cậu kéo cửa đến khoảng đủ để nghiêng người lách ra ngoài, cả người bỗng nhiên cứng đờ, trong lòng nửa mừng nửa lo.

Vui mừng chính là, nhìn thấy người trước mắt này, thuyết minh cậu cũng không có bị không gian ma pháp truyền tống đến một cái địa phương gì gì đó.

Sầu lo chính là, như thế nào hướng người trước mắt giải thích nguyên nhân chính mình nửa đêm xuất hiện ở đồ thư quán.

Hydeine đứng trước đồ thư quán, hai tay luồn trong tay áo. Ánh trăng trên bầu trời đêm vừa lúc dừng lại trước người hắn, ánh trăng chiếu rọi đồng tử hắn, phản xạ ra một tầng quang mang lạnh lẽo.

Dilin không tiếng động thở dài. Nếu không phải đồ thư quán có không gian ma pháp, cậu nhất định sẽ tự mình gánh vác trách nhiệm đột nhập đồ thư quán, đáng tiếc hiện tại lại không thể không đưa Ningya ra.

“Ban đêm học thuộc lòng so với ban ngày dễ nhớ hơn sao?” Thanh âm của Hydeine trải qua bóng đêm phụ trợ, giống như bí mật mang theo một tia yêu khí.

“Ít nhất thì so với không học gì tốt hơn.” Cậu bình tĩnh hỏi han, “Ngài như thế nào đến đây?” Không phải là Luse cũng biết đi? Người biết càng nhiều, hậu quả sẽ càng nghiêm trọng. Dilin trong lòng càng không ngừng tính toán.

Hydeine chậm rãi đi tới, “Ngươi sẽ không nghĩ rằng huy chương trên lều trại chỉ là một con dấu để phân biệt đấy chứ?”

Gánh nặng Dilin trong lòng liền được giải khai. Nói như vậy, phát hiện bọn họ cũng chỉ có một mình Hydeine. Như vậy, hắn nghĩ rằng bọn họ là tới ôn tập mà không trừng phạt tỉ lệ rất cao. Còn hơn là trộm bài thi, lấy cớ lén học tập này hiển nhiên càng được lão sư thích.

Hydeine bước ba bước liền dừng lại, ánh mắt lướt qua hai gò má của Dilin, nhìn về phía Ningya nói: “Đồng bọn của ngươi nhìn qua như sắp chết.”

Dilin sửng sốt, quay đầu Nhìn lại, phát hiện sắc mặt Ningya cực kỳ tái nhợt, đôi mắt đen như mực phủ kín một tầng sương mù, đích thật là bộ dáng đang bệnh nặng. Cậu vội vàng đỡ lấy Ningya, “Cậu làm sao vậy?”

https://thuviensach.vn

Ningya tựa vào phía sau cậu, nhắm mắt lại, dùng thanh âm gần như là lầm bầm lầu bầu hồi đáp: “Không sao, trong chốc lát. . . . . Lập tức sẽ tốt lắm.”

Hydeine vươn tay, đặt lên trên trán Ningya.

Dilin lo lắng nhìn nhìn hắn. Chỉ thấy vẻ mặt hắn từ thờ ơ chậm rãi trở nên ngưng trọng, cuối cùng là trở nên ác liệt.

“Thế nào?” Dilin cảm thấy được Ningya dựa vào người sức nặng càng ngày càng tăng, cơ hồ cả người đều đọng ở trên người cậu.

Hydeine buông tay, không hờn giận mà nhíu mày nói: “Lại là một tên bị nguyền rủa.”

Dilin kinh ngạc nói: “Nguyền rủa?”

Hydeine nhìn chằm chằm ánh mắt băng lãnh của Ningya, “Hơn nữa là thần cấp nguyền rủa.” Tuy rằng ma pháp sư không có tín ngưỡng thần, nhưng là tôn kính tối thiểu thì vẫn phải có. Cho nên đối với những người đắc tội với thần linh từ trước đến nay vẫn không có hảo cảm.

“Không phải thần. . . . . .” Tuy rằng Ningya suy yếu đến độ ngay cả đứng đều không vững, lại vẫn cứ hết sức phản bác mà nói, “Hắn không phải thần. . . . . .”

“Hắn?” Dilin nói, “Cậu có biết hắn là ai không?”

Ningya trầm mặc mà nhìn bờ vai cậu, sau một lúc lâu, chậm rãi đứng thẳng thân thể nói, “Hắn là ma quỷ.” Gương mặt tái nhợt dần dần có lại huyết sắc, nhưng tầng sương mù đau thương phủ kín đôi mắt thì lại càng dày thêm.

Hydeine nhíu mày nói: “Ngươi là đang hoài nghi phán đoán của ta sao?”

Ningya hạ mắt, “Có lẽ hắn có được cường đại lực lượng của thần linh bình thường, nhưng hắn hoàn toàn không có tâm địa từ ái mà thần linh bình thường hẳn phải có!”

Hydeine yên lặng nhìn cậu, bỗng nhiên cười nói: “Ai quy định cứ là thần thì nhất định phải có tâm địa từ bi đâu?”

Ningya đột nhiên ngẩng đầu, tựa hồ muốn tranh chấp cái gì, nhưng Hydeine đã xoay người theo đường mòn hướng học viện đi đến.

https://thuviensach.vn

Dilin lo lắng chạy đuổi theo hai bước nói: “Chuyện đêm nay. . . . . .”

“Đêm nay có chuyện gì?” Hydeine thản nhiên đùa cợt hỏi lại.

Tảng đá lớn trong lòng Dilin rốt cục rơi xuống, quay đầu cùng Ningya liếc nhau một cái, đều nhìn thấy sự thoải mái trong mắt đối phương.

“Cậu thật sự không có việc gì chứ??” Dilin như trước thực lo lắng.

Ningya mỉm cười lắc đầu, “Không có việc gì.”

“Như vậy chúng ta trở về đi.” Nếu cậu ta không muốn nói, Dilin cũng không muốn hỏi nhiều.

Hai người dọc theo đường mòn chậm rì rì đi trở về khu đất trống.

Alidi từ trong lều trại lén lút vươn đầu ra xem, nhìn thấy hai người bọn họ vẻ mặt bình thường quay về mới nhẹ nhàng thở ra. Kì thật y là đi theo sau Dilin, cũng đã đến đồ thư quán rồi. Chính là y canh giữ ở ngoài cửa, không có đi vào. Sau lại nhìn đến có người từ xa đi tới, y mới vội vàng mà chạy về, trong lòng vẫn lo lắng Dilin cùng Ningya sau khi bị bắt sẽ đem mình cung khai ra, hiện tại xem bọn hắn đều bình an vô sự, mới phóng tâm mà quay về ổ chăn.

Ningya cùng Dilin ở ngoài lều cáo biệt, đều tự trở lại lều của mình.

Dilin nằm xuống một lúc, cảm xúc vẫn lại như cũ mênh mông, thật lâu khó có thể bình tĩnh.

Trận mạo hiểm kinh tâm động phách này với cậu mà nói cũng không phải không có thu hoạch, ít nhất cậu đã có thể cảm ứng được hỏa nguyên tố . Tuy rằng còn thực mỏng manh, nhưng cũng có thể cho là một mở đầu tốt đẹp đi. Nghĩ nghĩ, cậu lại nghĩ tới Ningya.

Vô luận là trong lời nói, hay là nguyền rủa trên người, đều làm cho cậu ta bị bịt kín trong một tầng quang mang cực kỳ thần bí.

Nhưng cậu lại không có vạch trần mục đích của tầng quang mang đó.

Thần cấp nguyền rủa.

Vô luận là vị thần thiện lương, hay là tà ác như theo như lời kể của Ningya, với cậu mà nói, đều là một chuyện phiền toái vô cùng. Mà cậu hiện tại, vô luận là tâm lý hay là sinh lý đều không có chuẩn bị để thừa nhận loại phiền toái này. Nguyện vọng lớn nhất của cậu là có thể bình an mà tốt nghiệp, sau đó giành được tư cách lưu lại thánh viện mà thôi.

https://thuviensach.vn

Dilin mở to hai mắt nhìn đỉnh lều, trong lòng hiện lên một tia áy náy.

Cậu có thể cảm giác được Ningya đối với mình là có một loại chờ mong —— một loại chờ mong không hề có nguyên do nhưng lại xác thực tồn tại.

—— mà cậu nhất định sẽ cô phụ.

Ngày kế tiếp, cũng nề nếp giống như ban đầu.

Sự việc xông vào đồ thư quan ban đêm đúng như lời Hydeine nói, cái gì cũng đều không có xảy ra. Luse cũng vẫn như cũ mỗi ngày ngồi sau bàn lớn ở cạnh cửa nhìn chằm chằm bọn họ, hành tung của Hydeine vẫn như mây trắng bay trên bầu trời không thể nào nắm bắt, mà không gian ma pháp của đồ thư quán cũng chưa từng xuất hiện qua vào ban ngày.

Giống như hết thảy đều như cũ, nhưng Dilin lại biết, có một số việc lại đang lén lút thay đổi. Những lúc bình thường ở chung, cậu thường thường có thể cảm nhận được ánh mắt Ningya đưa qua, một loại ánh mắt không đồng giống với đám người Raymond, quá mức thân thiết.

Nếu chính là tình bằng hữu tiến thêm một bước, Dilin cũng sẽ không vì điều này mà cảm thấy không được tự nhiên. Nhưng mà cậu chung quy vẫn cảm thấy thời điểm đôi mắt kia nhìn cậu còn mang theo nhiều điều bí mật, dường như mang theo sâu sắc chờ mong cùng khát cầu.

Cậu không rõ căn nguyên của cái loại chờ mong cùng khát cầu này là cái gì. Loại không hiểu rõ này làm cho cậu cảm thấy nôn nóng.

Theo cậu thấy, hẳn là nên cùng Ningya thẳng thắn nói chuyện một lần. Ý niệm này vừa nổi lên trong đầu chưa lâu, Ningya liền chủ động cung cấp cơ hội.

“Chờ trận đấu chấm dứt, tôi có thể cùng cậu nói chuyện được không?” Ningya nhìn cậu, ánh mắt tràn ngập chờ đợi làm cho Dilin lần nữa cảm thấy áp lực.

Tuy rằng đỉnh đầu đang lượn lờ sự nghi ngờ, Dilin biểu hiện cũng rất bình tĩnh, “Đương nhiên có thể.”

Cứ như vậy ước định. Xác định sau trận đấu có thể có được phần đáp án mình muốn, Dilin liền đem hết thảy phiền não dứt bỏ, toàn tâm toàn lực đối phó với cuộc thi học thuộc lòng. Đương nhiên, cảm giác về hỏa nguyên tố cậu cũng không có từ bỏ. Vì rèn luyện chính mình, cậu thậm chí thường

https://thuviensach.vn

xuyên làm cho Soso giúp mình sưởi ấm, nhưng là sau vài lần, cũng chưa có thu hoạch gì.

Ngày qua ngày, rốt cuộc cũng đến ngày diễn ra trận đấu học thuộc lòng.

Từng tân sinh đối với trận đấu này đều thực khẩn trương. Đương nhiên, bọn họ khẩn trương không phải chỉ vì năm mươi cái danh ngạch thưởng cần cù, mà là sau trận đấu sẽ công bố danh sách đệ tử được lưu lại. Chỉ có thông qua cửa này, mới chân chính tính là đệ tử thánh viện.

17. Quá trình thích ứng (sáu) . . .

Phương hướng lo nghĩ của nhóm đệ tử quý tộc Dilin hiển nhiên không giống với những tân sinh khác.

Cả bọn đều đang ngồi xổm trong một góc của đại lễ đường số 1 thánh viện, liều mạng tận dụng những giây phút cuối cùng mà ôn tập.

"Đi học ngủ gà ngủ gật, nghiêm trọng xâm hại tôn nghiêm của đạo sư, không coi trọng tâm huyết của đạo sư, phá hư không khí của lớp học, thì sẽ bị trừng phạt như thế nào?" ánh mắt Raymond nhanh chóng đảo một vòng, sau đó cố định ở trên người Alidi, "Mi tới trả lời."

Đối với vấn đề này, Alidi sớm đã có chuẩn bị kỹ càng, "Này tổng cộng có vài loại tình huống. Thứ nhất, tuy rằng đang ngủ, vẫn như cũ bảo trì được sự tôn trọng đạo sư cùng lễ nghi, không ngáy ngủ, không lí sự, không chảy nước miếng, thì phạt một ngày quét dọn phòng học. Thứ hai, có ngáy ngủ, ảnh hưởng tới cảm xúc của đạo sư lúc giảng bài cùng các bạn học đang nghiêm túc, thì phạt quết dọn phồng học một tháng. Thứ ba. . . . . ."

Raymond nghe được hắn niệm từ đầu tới đuôi một chữ cũng không sai, tán dương nói: "Mi đối với những điều khoản liên quan mật thiết tới lợi ích của bản thân nhớ thật là tốt nha."

Alidi không thèm tranh cãi.

Dilin thấy Soso khẩn trương đến độ khuôn mặt đều trắng bệch, vỗ vỗ đầu nhóc an ủi: "Không sao đâu, hết sức là tốt rồi."

Soso tội nghiệp giương mắt nhìn cậu, lã chã – chực khóc, "Em giống như. . . . . quên hết rồi ."

https://thuviensach.vn

“. . . . . .”

Những người khác đều câm lặng mà nhìn bé con.

Dilin nói: “Không sao cả, lúc vào thi nhớ rõ là tốt rồi.”

Soso vẻ mặt cầu xin nói: “Vạn nhất không nhớ rõ thì làm sao bây giờ?”

Dilin nói: “Anh sẽ nghĩ biện pháp khác giúp em tìm được người hạ chú ngữ.”

Soso hấp hấp cái mũi, “Thật sao?”

“Ân.” Dilin ôn nhu cười.

Alidi nhẹ nhàng thở ra nói: “Sớm biết như vậy thì đã không học như điên vậy rồi.”

Dilin tươi cười không thay đổi, đối với y nói: “Lời nói mới rồi, là tôi nói với Soso.”

Alidi không phục nói: “Dựa vào cái gì?”

Dilin bâng quơ nói: “Buổi tối ở đồ thư quán thật là mát mẻ.”

Alidi tựa như quả bóng bị xì hơi .

Trận đấu phân tổ bắt đầu.

Tổ của Dilin bị an bài ở cuối cùng.

Chúng đệ tử có khẩn trương có thả lỏng.

Nhóm đạo sư tạm thời đảm nhận vị trí giám khảo biểu tình thực ra lại thực giống nhau, đều thực nhàm chán.

Trận đấu ba năm một lần loại này bọn họ thật ra đều đã ngán đến tận cổ rồi. Hàng năm đều có ý kiến loại bỏ loại trận đấu này được đưa ra, nhưng là số lượng đề nghị quá nhỏ mà luôn bị bỏ qua.

Cho nên, mặc kệ là ghét bỏ cỡ nào, các đạo sư vẫn là không thể không nghiêm trang ngồi ở chỗ này, sau đó từ trong đống sách tựa như một hòn núi nhỏ tùy tay chọn ra một quyển, tìm một chỗ tùy ý hoặc một vấn đề khó nhất để hỏi. Nếu nói loại trận đấu này còn có thể có cái gì lạc thú, thì đại khái chính là ngắm nhìn đủ loại biểu tình hoang mang e lệ của đám đệ tử đi.

Dilin bọn họ cũng không có xuất ra được cái gì gọi là bài thi xuất sắc, mà là trong khoảnh khắc tùy tay lấy ra một quyển sách lật xem, sắc mặt liền thay đổi.

https://thuviensach.vn

Alidi đương nhiên hiểu được nguyên nhân cậu biến sắc, gương mặt nguyên bản còn mang theo vài phần u oán lập tức tái nhợt. Nhưng nghĩ đến Dilin sẽ quát hỏi hắn về chuyện bài thi, cũng cố gắng chuẩn bị tốt đáp án, nhưng ngoài ý chính là Dilin cái gì cũng không nói, chỉ cúi đầu chăm chú đọc sách.

Alidi lặng lẽ quan sát thật lâu, sau khi phát hiện cậu thật sự không có dấu hiệu lập tức khởi binh vấn tội, ngược lại cảm thấy được càng thêm không yên bất an, quyển sách đang ôm trong lòng cũng đều trở lên tối nghĩa khó hiểu, những câu chữ nguyên bản chi tạc ở trong đầu cũng bắt đầu chậm rãi bốc hơi.

Y đứng ngồi không yên nửa giờ, rốt cục quyết định chủ động đi về phía Dilin thẳng thắn, "Về bài thi chuyện, kỳ thật. . . . . ."

"Cái gì bài thi?" Dilin mê mang mà nhìn y.

Alidi cũng sửng sốt, "Chính là đồ thư quán. . . . . ."

"Tôi chưa từng nghe qua chuyện bài thi." Dilin mỉm cười nói, "Sắp thi rồi, vẫn là ôn lại đi. Thứ khác đều là chuyện râu ria."

. . . . . .

Đây là nói Dilin sẽ không so đo nữa sao?

Alidi mắt trợn tròn, có chút không dám tin.

Y vốn nghĩ Dilin cho dù không nổi trận lôi đình thì cũng sẽ vì việc này mà chế nhạo khó xử mình một phen, không nghĩ tới liền như vậy bình an vượt qua ? Hay là nói, cậu chuẩn bị chờ cuộc thi kết thúc rồi mới tính sổ.

Y nghĩ nghĩ, tuyệt đối tin tưởng loại khả năng sau. Bởi vì lấy quan hệ của Shamanlier cùng Biyage mà nói, bọn họ có thể thanh bình ở chung đã muốn là kỳ tích rồi.

Kỳ thật Alidi quả thật là lo lắng quá rồi, Dilin cũng không có ý tứ đem chuyện này tính ở trên đầu y. Bởi vì cậu rất rõ ràng, người có thể biết đồ thư quán ban đêm không an toàn mà hy vọng cậu đi mạo hiểm cũng không phải là Alidi. Không khách khí mà nói, y tuyệt đối không có lá gan lớn như vậy. Nếu cậu đoán không lầm, chuyện này hẳn là do Ciro chủ đạo mới đúng. Người có thể làm cho Alidi tin tưởng như vậy vốn cũng chỉ có một mình hắn mà thôi.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng trong lòng rất phẫn nộ, nhưng cậu quyết định sẽ tạm thời bỏ qua . Trước mắt tối trọng yếu vẫn là trải qua cuộc thi, về phần Ciro. . . việc đó để tính sau đi.

Rất nhanh đến tổ thứ hai từ dưới lên.

Dilin nhóm sáu người đứng ở bên sân để chuẩn bị.

Soso đột nhiên chỉ vào thiếu niên mắt to đang đứng cuối hàng nói: "Là anh kia."

Dilin nhận ra đó chính là thiếu niên từng ở trên thuyền chê cười bọn họ. Biểu hiện của hắn ở trong tổ có thể nói là vô cùng nổi bật. Trong khi những người khác đều lắp bắp, vò đầu gãi má, hắn chẳng những khí định thần nhàn mà còn đối đáp trôi chảy.

Đứng ở phía sau hắn Jefrey khẩn trương nói: "Hắn ta thật mạnh a."

Dilin quay đầu, hướng y mỉm cười nói: "Cậu không kém hơn hắn ta nha."

Tuy rằng cậu biết rõ ổn định quân tâm là rất trọng yếu, nhưng theo niên kỉ cùng kinh nghiệm của cậu mà nói, phải hoàn thành nhiệm vụ này hiển nhiên còn rất gian nan. Chí ít thì lo lắng của Jefrey cũng không hề giảm bớt.

Bài thi của tổ thứ 2 rất nhanh đã kết thúc, thiếu niên mắt to khi bước qua bọn họ, còn cố tình liếc mắt một cái.

Dilin mím môi.

Theo biểu hiện của thiếu niên mắt to mà nói, cơ hội bọn họ đạt được danh hiệu sáu người đứng đầu quả thật rất xa vời.

"Tiến lên thôi." Cậu dẫn đầu đi lên tràng.

Soso như cũ đi theo sát phía sau, tiếp đến theo thứ tự là Jefrey, Raymond, Alidi cùng Ningya.

Giám khảo nhìn đến lên tràng đã là nhóm cuối cùng, thoáng đả khởi tinh thần, sau đó tiếp tục trở mình tính toán về đề thi.

Dilin trấn định nhìn nhóm giám khảo trước mắt.

Vì bảo đảm cho tính công chính của cuộc thi, nhóm đạo sư đảm đương cương vị giám khảo đều là những gương mặt xa lạ. Không nhìn thấy Hydeine, hiển nhiên làm cho Dilin thở dài nhẹ nhõm một hơi, tốc độ trả lời vấn đề không hề kém hơn so với thiếu niên mắt to.

https://thuviensach.vn

Theo sau, Soso dùng thanh âm ngập ngừng đứt quãng mà trả lời, nhưng đáng mừng chính là, sau mỗi lần ngắt quãng chung quy là vẫn có thể nói tiếp.

Giám khảo tiến hành vấn đáp trong khoảng đại khái mười phần chung, nhưng mà đối với sáu người mà nói, lại giông như phải vượt qua mười năm. Chờ khi bọn hắn hạ tràng, một đám vẻ mặt đều như trút được ghánh nặng.

Dilin thấy vẻ mặt của Alidi thực uể oải, trong lòng cũng trầm xuống. Kỳ thật sau khi biết nội dung cuộc thi lần này, lòng tin của cậu với việc bọn họ có thể đạt sáu người đứng đầu cũng thực mong manh, chính là ôm một tia hy vọng mà thôi. Nhưng việc đã đến nước này, cho dù có tiếc nuối cùng ảo não thì cũng không làm nên chuyện gì nữa, bởi vậy nói: "Cuộc thi đã kết thúc rồi, hay là chúng ta hảo hảo thư giãn một chút đi."

Raymond thích nhất "thư giãn" , vội hỏi: "Làm thế nào để thư giãn?"

Dilin nói: "Cùng đi căn tin ăn cơm?"

Hưng phấn của Raymond nháy mắt bay mất, "Trời ạ. Này thật sự là phương thức thư giãn tiết kiệm và tốn ít sức nhất mà tôi từng biết."

Ningya nói: "Kết quả cuộc thi phải buổi chiều mới được công bố, có lẽ chúng ta có thể về trước để ngủ trưa."

Trong cảm nhận của Raymond, đề nghị này hiển nhiên tốt hơn nhiều so với cái của Dilin, "Được rồi. Bất quá tôi còn phải làm xong sự "thư giãn" của Dilin đã, rồi mới đi thư giãn kiểu của cậu được."

Trong khi hắn nói, đã muốn có rất nhiều đệ tử chạy về phía căng tin. Cả đám cũng không dám chậm chễ, chạy nhanh theo phía sau.

Dùng xong cơm trưa, Raymond liền khẩn cấp mà chuẩn bị cho giấc ngủ trưa tươi đẹp của mình. Vì cuộc thi hôm nay, đầu óc của hắn đều một mực chuyển động với tốc độ cao, cho dù đang ngủ cũng đều có thể mơ thấy một quyển sách ở trước mặt hắn mở ra. Cho nên cơ hội để có thể tâm vô tạp niệm mà ngủ thật sự rất khó có được.

Ningya cố ý thả chậm cước bộ.

Dilin thấy thế, biết cậu ta khẳng định hiện tại có chuyện muốn nói, liền cũng bước chậm theo.

Soso luôn cùng cậu sóng đôi mà bước.

https://thuviensach.vn

Sau đó ba người chậm rãi quẹo vào trong rừng.

Soso hạ giọng nói: "Chúng ta có cái hành động bí mật gì sao?"

Không thể trách nhóc vì sao lại nghĩ như vậy, bởi vì biểu tình của Ningya cùng Dilin đều thực ngưng trọng.

Dilin nói: "Không, chúng ta chính là có chút việc muốn nói."

Ningya hướng Soso mỉm cười nói: "Có thể mời em rời đi chốc lát không?"

Soso nhìn về phía Dilin.

Dilin do dự một chút, gật gật đầu.

Soso: "Được rồi, em giúp các anh canh chừng. Vẫn theo quy củ cũ, nếu có người đến, em liền huýt sáo."

Dilin nói: "Không cần thấy ai cũng huýt sáo."

Soso: "Vậy nhìn thấy ai mới huýt? Cha mẹ của chúng mình cũng không thể tới nơi này."

Dilin không cần nghĩ ngợi nói: "Nếu thấy Hydeine đạo sư liền thổi."

"Được rồi!" Soso cúi người, khẩn trương đi ra ngoài. Nhìn bộ dáng ngó nghiêng của nhóc, hẳn là đang suy nghĩ tìm một chỗ để núp.

18. Quá tình thích ứng (bảy) . . .

Ningya thấy Dilin quay lại nhìn mình, mặt hơi hồng hồng, mất tự nhiên nói: "Chúng ta ra sau cây kia nói đi." Từ nơi này đi đến chỗ cái cây chỉ có năm sáu bước, cậu ta chính là muốn mượn năm sáu bước này để hoãn lại sự khẩn trương trong lòng mình.

Dilin yên lặng theo sát đến bên lão hòe thụ rợp bóng.

Trong rừng, gió lặng lẽ vờn quanh hai người.

Ningya thu hết dũng khí ngẩng đầu, đôi mắt đen như mực lóe ra hào quang mong chờ, "Tôi hi vọng cậu có thể giúp tôi một việc gấp."

Dilin nghi hoặc nói: "Việc gấp gì?"

Ningya nói: "Tôi nghe nói, gia tộc Bassekou có một chi ma pháp sư quân đoàn của riêng mình."

Tuy rằng từ khi St Paders ma pháp học viện được sáng tạo tới nay, trên Mộng đại lục đã xuất hiện thêm một tục lệ mới là các quốc gia đua nhau xây dựng các trường học ma pháp, nhưng dù vậy thì số lượng ma pháp sư

https://thuviensach.vn

chân chính cũng vẫn không tăng thêm. Trên thực tế, bởi vì này bán dũng thủy đích dong sư lầm đạo, rất nhiều có thể trở thành ma pháp sư đích học đồ đều bị không công lãng phí .

Cho nên, một bá tước mà có được một chi ma pháp quân đoàn của riêng mình là một việc phi thường hiếm hoi.

Dilin hạ mắt. Cậu vốn cũng đã đoán được, việc này hẳn là sẽ có liên quan đến gia tộc mình.

Ningya thấy cậu không trả lời, tâm tình nguyên bản đã không yên lại càng thêm bất an, “Tôi thật sự rất cần sự trợ giúp của cậu.”

Dilin nói: “Có thể nói cụ thể hơn cho tôi được không?”

Ningya hít sâu một hơi nói: “Tôi có thể nhờ cậu mang chi ma pháp quân đoàn này cho tôi mượn không?”

Dilin ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn cậu ta.

“Không nên hỏi tôi nguyên nhân.” Ningya thì thào nói, nhưng ánh mắt vẫn vô cùng kiên định như trước.

Dilin hơi hơi nhíu mi, “Có thể nói cho tôi biết lý do không?”

Ningya cắn môi dưới, ánh mắt gian nan tràn đầy do dự, sau một lúc lâu, cậu ta vẫn là nhẹ nhàng lắc đầu.

Dilin giận dữ nói: “Bằng vào những lời này, phụ thân tôi chắc chắn không có khả năng đáp ứng cho tôi điều hành ma pháp sư quân đoàn.” Cậu nói câu này cũng không phải để thoái thác. Mà quả thật là, cha của cậu, vị công tước đại nhân tiếng tăm lừng lẫy của Shamanlier cho tới bây giờ cũng chưa từng là một người từ phụ mù quáng sủng ái nhi tử.

Ningya cắn răng nói: “Dùng tôi để gán nợ có được không?”

Dilin lại là ngẩn ra.

Dưới cái nhìn chằm chằm của cậu, khuôn mặt Ningya càng ngày càng hồng, hơn nữa còn có dấu hiệu lan tràn không kiểm soát xuống sâu trong cổ áo, “Tôi có thể đáp ứng cậu làm một chuyện bất kì, cho dù là chuyện thân mật cũng không sao.” Ningya gian nan mà nói, mái đầu xám trắng càng ngày càng thấp xuống, cơ hồ chạm đến đầu gối luôn rồi.

Dilin rốt cục mở miệng, khó khăn nói, “Ý của cậu là. . . . .”

https://thuviensach.vn

Ningya nội tâm mãnh liệt đấu tranh, đột nhiên dùng sức kéo mạnh thắt lưng, áo khoác nhất thời mở rộng, lộ ra da thịt trắng noãn trơn bóng. Cậu ta đưa hai tay ra sau, nhẹ nhàng kéo ống tay áo xuống, áo khoác nhất thời rơi xuống mặt đất. Cậu ta lại rất nhanh tiếp tục giải khai quần, tùy ý để nó rơi trên mặt đất.

Dilin nhìn cậu ta xích lõa đứng đó, yết hầu cứng lại, ánh mắt không tự chủ được dừng lại trên vòng eo nhỏ nhắn tinh tế.

Dung mạo của Ningya có lẽ cũng chỉ có thể tính là thanh tú, nhưng thân thể của cậu ta thì tuyệt đối có thể xưng là kiệt tác của thần thánh, nhất là vòng eo mảnh khảnh như được tạo ra từ bạch ngọc tinh tế trắng noãn, độ cong hoàn mỹ đến không thể nào hoàn mỹ hơn.

Ningya thân thể hơi run rẩy, thật cẩn thận giẫm lên quần bước lên hai bước.

Dilin vẫn như cũ bất động, nhưng là tầm mắt lại không tự chủ vẫn dán tại vòng eo mảnh khảnh kia.

“Tôi không ngại cậu sau này sẽ thành thân cùng người khác.” Ningya liếm liếm môi. Nếu là trước đây, cậu ta tuyệt đối không thể tưởng được chính mình thế nhưng cũng có ngày nói ra những lời lớn mật đến thế. Nhưng giờ đây khi đã tới bước đường cùng, không thể không đem rụt rè và tôn nghiêm của mình buông xuống. “Tôi có thể vĩnh viễn ở cạnh cậu, cho dù cả đời không thể trở lại Langzan.” Bởi vì ngượng ngùng cùng hổ thẹn, từng lời cậu ta nói như dính vào nhau, ôn nhu mềm mại

Dilin đột nhiên xoay người, ấn vào vị trí trái tim, hít vào một hơi thật sâu nói: “Tôi có kể với cậu về mẫu thân của tôi chưa?”

Lần này đến phiên Ningya sửng sốt.

Dilin tăng nhanh gấp đôi tỷ suất truyền ngữ, “Mẫu thân của tôi cùng Soso đều từng là mỹ nhân nổi tiếng của Julan, năm đó xe ngựa đến cầu thân đến trước cửa nhà bà ngày đêm không dứt. Mẫu thân của tôi có một cái biệt danh vô cùng êm tai là Little Pricess. Bà nổi tiếng là một người có vòng eo vô cùng tinh tế. “

Trong mắt Ningya hiện lên một mạt khiếp sợ, da gà chậm rãi nổi lên.

https://thuviensach.vn

Dilin cũng không có nhìn đến biến hóa trên người cậu ta, tiếp tục nói: "Khi tôi bốn tuổi thì bà bất hạnh bị bệnh qua đời, ấn tượng của tôi đối với bà không sâu, duy nhất có thể nhớ kĩ cũng chỉ có vòng eo tinh tế xinh đẹp đó. Cũng bởi vậy, tôi bình thường rất hay để ý xem eo người khác. Ách, có lẽ đây là một loại tình tự hoài cựu? Cũng có thể là ham mê quái dị? Ai biết được. Tôi chỉ muốn chia sẻ cùng cậu một số bí mật nội tâm thôi, dù sao thì chúng ta cũng là bằng hữu, không phải sao?" Cậu nói xong, chậm rãi quay lại nhìn Ningya.

Ningya im lặng mà nhìn cậu, đôi mắt đen như mực phủ đầy u ám, thâm trầm nặng nề đến nhìn không ra cảm xúc.

Dilin khẩn trương nắm chặt bàn tay đã ướt đẫm mồ hôi, "Nếu cậu nguyện ý nói cho tôi biết nguyên nhân, có lẽ tôi có thể. . . . . ."

"Tôi nói cho cậu, cậu có thể cam đoan giúp tôi bảo vệ bí mật, không hề nói cho những người khác sao?" Ningya đờ đẫn hỏi.

Dilin há miệng thở dốc, cuối cùng chậm rãi lắc lắc đầu. Muốn điều khiển ma pháp sư quân đoàn, nhất định phải thuyết phục được phụ thân. Mà muốn thuyết phục phụ thân, nhất định cũng phải xuất ra lý do đủ để khiến ông tin phục. Cậu không biết lý do là gì, cho nên cậu cũng không thể cam đoan cái gì.

Ningya khóe miệng hơi hơi gợi lên, giống như đang tự giễu.

Dilin cảm thấy thật khó thở, tình tự tích trong lồng ngực nặng nề lưu chuyển.

"Hư. . . . . ."

Là tiếng huýt sáo độc đáo của Soso, vĩnh viễn vang lên một cách hữu khí vô lực.

Dilin khẩn trương xoay người chắn trước Ningya.

Ningya cũng đều cuống cuồng mặc lại quần áo.

Nhưng mặc quần áo hiển nhiên so với cởi quần áo tốn thời gian hơn nhiều. Ít nhất cho tới thời điểm Hydeine đi tới, còn có thể nhìn mảng lớn da thịt tuyết trắng trước ngực chưa kịp che khuất.

"Ngô. Giống như đã quấy rầy rồi." Hydeine ánh mắt đảo qua đảo lại trên người Ningya cùng Dilin.

https://thuviensach.vn

Trải qua đả kích vừa rồi, Ningya cũng đã bình tĩnh trở lại. Cậu ta lặng lẽ xoay người nhặt lên đai lưng, thắt lại gọn gàng.

Dilin xấu hổ giải thích: "Vừa rồi có cái gì đó rơi vào trong quần áo của cậu ấy."

Hydeine tựa tiếu phi tiếu nói: "Tay ngươi?"

Dilin: ". . . . . ." Cậu không thể không thừa nhận, Ningya đã đúng, trong trường hợp này loại này im lặng mới là vàng.

Soso rón ra rón rén đi vào, hướng Dilin chớp chớp mắt nói: "Có tác dụng sao?"

Dilin đương nhiên biết nhóc là đang hỏi về nhiệm vụ huýt sáo cảnh báo, liền mỉm cười gật đầu.

Soso hân hoan nói: "Vậy là tốt rồi."

Hydeine quay đầu lại, nhìn Soso mỉm cười nói: "Lại nói tiếp, ta quả thật hiếu kì ngươi vì cái gì lại gọi riêng ta vào xem một màn này chứ? Ta nhớ không nhầm chúng ta cũng chưa có giao tình cùng nhau rình coi bao giờ. "

Dilin khiếp sợ kêu lên trước khi Soso kịp giải thích: "Em ấy gọi anh tiến vào?"

Hydeine gật đầu nói: "Ân. Ta chỉ là đi qua bên ngoài cánh rừng thôi, là hắn thở dài một tiếng, gọi ta đi vào."

Dilin không nói gì mà nhìn về phía Soso.

Soso ủy khuất nói: "Không phải là theo quy củ cũ sao? Anh đi trốn, em canh chừng. Có động tĩnh liền huýt sáo sao?"

Hydeine vô tình cố ý mà liếc Ningya một cái, nhướng mày nói: "Chơi trốn tìm?"

Săc mặt của Ningya vốn đã tái nhợt nay lại càng thêm khó coi. Ánh mắt như bị ghim tại vị trí cách mũi chân chừng hai mươi li, đầu cũng không quay lại mà bước ra ngoài.

Dilin mở miệng muốn gọi, nhưng tầm mắt đảo qua Hydeine đang cười đến thập phần hưng trí, chung quy vẫn là đem lời nói nuốt trở về, tùy ý để Ningya chậm rãi rời đi, chậm rãi rời khỏi tầm mắt của chính mình.

Hydeine nói: "Xem ra, trò chơi trốn tìm của ngươi không được hoan nghênh rồi."

https://thuviensach.vn

Nếu nói trước kia bởi vì Hydeine giúp cậu giấu diếm việc ban đêm xông vào đồ thư quán mà khiến cho cậu sinh ra một tia cảm tình, vậy thì hiện tại, tia hảo cảm nho nhỏ này đã hoàn toàn biến thành ác cảm, nhưng là lại tăng lên gấp trăm lần.

Soso thấy Dilin sắc mặt đã muốn chuyển sang đen tuyền, không nói nổi một lời mà lôi kéo chính mình rời đi, không khỏi lo lắng quay đầu lại nhìn nhìn Hydeine.

Hydeine đứng yên tại chỗ, nhìn theo bóng dáng bọn họ, cười đến thập phần. . . . . Ý vị thâm trường.

19. Quá trình thích ứng (tám) . . .

Gió nhẹ len lỏi trong rừng, ngẫu nhiên lướt qua hai gò má Dilin, lại không thể nào xua đi phiền não nồng đậm trong mắt cậu.

Soso nắm chặt tay cậu, vừa đi vừa rụt rè đánh giá sắc mặt cậu.

Dilin thả tay ra, ấn nhẹ lên đầu nhóc, chậm rãi bước lên trước, "Nhìn đường đi."

Soso nghe lời đem cổ cố định nhìn về phía trước, nhưng tròng mắt lại linh hoạt quét về phía cậu, "Anh cùng Ningya cãi nhau sao?"

Cãi nhau?

Dilin cười khổ. Chỉ sợ còn nghiêm trọng hơn cãi nhau gấp cả trăm lần.

Cậu thậm chí có thể cảm nhận được cảm giác giận dữ cùng bị sỉ nhục trong lòng Ningya giờ phút này. Nếu đổi lại là mình, đã có thể không tiếc trả giá đại giới dùng thân thể để hấp dẫn đối phương mà đổi lại kết cục như vậy…… Chỉ sợ mình sẽ giết đối phương để diệt khẩu.

Soso đột nhiên cầm lấy tay của cậu nhẹ nhàng quơ lên.

"Làm sao vậy?" Dilin khó hiểu nhìn nhóc.

Soso nghiêng đầu, miệng nhỏ nỗ lực ra dấu.

Dilin theo hướng nhóc chỉ nhìn lại, chỉ thấy Hydeine đang khoan thai theo sát sau họ, nhìn thấy cậu quay đầu lại thì hơi giơ khóe miệng lên.

Khi một người nhìn thế giới qua lăng kính màu vàng, thế giới trong mắt hắn đều là màu vàng. Còn khi nhìn thế giới qua lăng kính màu đỏ, thế giới sẽ lại biến thành màu đỏ. Trước mắt Dilin hiện giờ cũng có một lăng kính

https://thuviensach.vn

như thế. Bởi vậy nụ cười mang ý nghĩa chào hỏi thuần túy trong mắt Soso, thì dưới cái nhìn của Dilin lại chỉ có ý nghĩa trào phúng đến chói mắt.

Cậu dừng cước bộ, chờ Hydeine thong thả lại gần.

Dilin nói: "Hy. . . . . Đạo sư." Ba chữ Hydeine suốt ngày gọi sau lưng đến quen mồm, thiếu chút nữa thì lại bật ra.

Hydeine nhướng nói: "Ta sao lại không biết nguyên lai mình họ Hy đâu nhỉ?"

Dilin trấn định nói: "Ta vừa rồi nói là, hi, đạo sư."

"Nga?" Khóe miệng Hydeine lại thong thả giương lên như cánh buồm.

Khi đối mặt với Hydeine, Dilin chưa bao giờ dám thả lỏng. Cậu cố gắng thu hồi tất cả những cảm xúc bất ổn của mình, "Đạo sư ngài cũng muốn đến địa doanh?"

"Rất nhanh sẽ công bố thành tích cùng danh sách đệ tử được lưu lại." Đôi mắt lam nhạt của Hydeine lóe ra quang mang trêu tức, "Bất quá, đối với ngươi mà nói, có lẽ kiểm tra gì đó ở trong quần áo lại càng thêm trọng yếu chăng?"

Mặt nạ ngụy trang trên mặt Dilin thiếu chút nữa vỡ tan, "Ngài cứ đùa."

Hydeine nói: "Muốn biết kết quả cuộc thi không?"

Dilin trong lòng căng thẳng, khẩn trương nhìn chằm chằm hắn nói: "Kết quả ra sao?"

"Ân." Hydeine vừa lòng khi thấy Dilin đột nhiên trợn to ánh mắt, khoan thai nói, "Hẳn là có rồi. Mikris bảo ta đến nhà ngươi để nghe kết quả."

Dilin ngẩn người, "Nhà của ta?"

Hydeine nói: "Chính là nơi ngươi vừa nói. . . . . địa doanh đó."

Dilin tim đập nhanh hơn. Cuộc thi học thuộc lòng này quan hệ rất lớn tới chú ngữ trên người Soso. Tuy rằng cậu ở trước mặt Soso vẫn luôn ra sức trấn an, nhưng trên thực tế, một chút tin tưởng cậu đều không có.

"Ngươi sợ?" Hydeine không chút che dấu cảm giác vui sướng khi người gặp họa.

Dilin lén lút hít vào một hơi, thản nhiên nói: "Tôi đã cố hết sức rồi."

Hydeine tựa tiếu phi tiếu, "Những kẻ thất bại đều thích dùng những lời này để an ủi chính mình."

https://thuviensach.vn

Dilin không để ý tới sự khiêu khích của hắn, lôi kéo Soso, lùi một bên, "Đạo sư thỉnh."

"Ngô. Đây là thể hiện sự tôn trọng của ngươi với đạo sư sao? Vẫn là lo lắng ta đi phía sau ngươi?'' Hydeine nheo mắt đánh giá cậu.

Dilin chung quy nhịn không được, phản kích nói: "Đạo sư chẳng lẽ không muốn được tôn trọng sao?"

"Chờ sau khi ta chính thức thu nhận ngươi thì hãy đến tôn trọng ta." Hydeine khinh phiêu phiêu nói, ngẩng đầu hướng địa doanh đi tới.

Soso chờ hắn đi được năm sáu thước, mới nhỏ giọng nói: "Anh ta giống như thực thích anh."

Dilin thiếu chút nữa bị nước miếng chính mình làm sặc chết, "Như thế nào có thể?"

Soso còn thật sự đáp: "Vừa rồi anh ta vẫn luôn nhìn anh, từ đầu tới đuôi đều không có liếc mắt nhìn em lấy một cái nha."

Dilin cao giọng nói: "Đó là bởi vì anh luôn cùng anh ta nói chuyện."

Soso nghiêng đầu suy nghĩ nói: "Không chỉ là bởi vì nói chuyện, thật giống như trong mắt anh ta chỉ thấy một mình anh." Nhóc vừa mới rõ ràng nghĩ muốn chen vào nói, lại một chữ cũng đều chen không lọt.

Dilin đối với sức tưởng tượng của nhóc thật hết cách, vỗ vỗ bờ vai của bé con nói: "Đi thôi."

Trở lại địa doanh, tất cả các đệ tử đều đã nhất tề sắp xếp đội ngũ.

Mikris đứng phía trước đội ngũ, hơn mười ma đạo sư đứng chỉnh tề sau lưng hắn, thật giống như hai đội quân đang giằng co nhau, nghiêm túc mà nhìn các đệ tử toát ra vẻ mặt hoặc khẩn trương hoặc sợ hãi hoặc chờ mong. Hydeine cùng hai bên đều duy trì một khoảng cách nhất định, như là kẻ thứ ba thờ ơ đứng đó.

Dilin cùng Soso lén lút chạy vào hàng cuối cùng đứng.

Dilin còn dùng ánh mắt tìm tòi một vòng, tìm Ningya, đáng tiếc là không hề có thu hoạch.

Mikris giống như vô tình cố ý mà liếc hai người một cái, thanh thanh cổ họng nói: "Hiện tại sẽ công bố kết quả cuộc thi học thuộc lòng."

Dilin cả đám ngưng thần tĩnh khí mà theo dõi hắn.

https://thuviensach.vn

Mikris chậm rãi nói: “Mọi người đều biết, nguyên nhân tổ chức cuộc thi học thuộc lòng là. . . . .”

Thần thái long lanh trong ánh mắt cả đám theo âm điệu thao thao bất tuyệt của hắn mà ảm đạm dần. Ngay tại thời điểm đại đa số đệ tử mí mắt đều đã sụp xuống thì bỗng nghe được Mikris xướng lên: “Số một, Kevin, số hai, Dilin, số ba, Raymond. . . . . .”

Dilin đầu óc oanh một tiếng, ước chừng ba giây sau mới kịp phản ứng lại, bọn họ thua rồi, từ lúc bắt đầu thì đã thua rồi. Cậu theo bản năng mà nhìn sang Soso. Sắc mặt tuy rằng hơi tái nhợt, nhưng lại thực trấn định.

Mikris vẫn đang tiếp tục tuyên bố “Số mười hai, Gin, số mười ba, Hughes, số mười bốn, Soso. . . . . .”

Bàn tay đang siết chặt ngón tay Dilin của Soso ngay khi nghe thấy tên mình thì liền nhẹ nhàng mà rụt lại.

Dilin phản thủ cầm lấy tay nhóc, muốn đem lực lượng truyền sang cho Soso. Tuy rằng chính cậu cũng thật không biết phải làm sao bây giờ.

“Số năm mươi, Raton.” Mikris xướng xong, còn cố ý liếc nhìn Dilin một cái, trong mắt ẩn ẩn cất giấu cổ vũ cùng khen ngợi. Trừ bỏ Ciro căn bản không có dự thi ra, thì lần này sáu gã quý tộc miễn thí sinh tất cả đều đạt được giải cần cù.

“Đệ tử đạt được giải cần cù sẽ được quyền ưu tiên chọn ký túc xá.”

Mikris tuyên bố giải thưởng cũng không tạo thành bất cứ gợn sóng nào. Trên thực tế, đại đa số mọi người đều biết đặc tính của cuộc thi học thuộc lòng, cũng không hề ôm chờ mong nào đối với giải thưởng của cuộc thi này.

“Như vậy kế tiếp, ta sẽ tuyên bố danh sách học viên đủ tư cách thông qua khảo nghiệm.” Mikris chậm rãi nói.

Những lời này mới chính thức khiến cho tâm tình của chúng đệ tử trở lên sôi trào.

“Dilin, Soso, Ningya. . . . . .” Bảy vị quý tộc miễn thí sinh nghiễm nhiên trở thành bảy vị đệ tử thông qua danh sách đầu tiên. Nhưng Dilin trong lòng cũng không hề cảm thấy hưng phấn. Bọn họ có thể ở lại thánh viện vốn đã là một việc không thể nghi ngờ. Bằng vào hiệp nghị mà thánh viện kí kết với các quốc gia, cho dù bọn họ vốn không có thiên phú học tập ma pháp

https://thuviensach.vn

thì cũng vẫn sẽ được giữ lại. Nhưng là cậu lại không rõ lưu lại như vậy liệu có lợi cho Soso không. Cá cược cùng Hydeine thì đã thua rồi, chú ngữ trên người Soso vẫn như trước là một cái nan đề.Đúng như Hydeine từng nói, đệ tử mà không thể học tập ma pháp thì còn có thể làm gì?

Tốc độ xướng tên của Mikris cũng không chậm, nhưng những đệ tử còn chưa được nghe thấy tên mình thì quả thật chỉ hận không thể banh miệng hắn ra rộng thêm chút nữa.

"Antonio, tổng cộng là sáu mươi sáu người." Mikris ngẩng đầu lên từ trong danh sách.

Địa doanh một mảnh tĩnh lặng.

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn hắn.

Ngay cả tiếng kim rơi cũng đều trở lên chói tai.

. . . . . .

Một trăm tám mươi mốt vị đệ tử tuyển vào St Pades học viện lần này cư nhiên chỉ lấy có sáu mươi sáu người?

Mikris đem danh sách thả lại vào túi không gian, ánh mắt tùy ý nhìn về một góc địa doanh, tận lực không va chạm với ánh mắt thương tâm thất vọng của những đệ tử bị đào thải, "Các ngươi có thời gian ba ngày để chuẩn bị rời đi, nếu như cần người nhà tới đón, có thể liên hệ cùng ta. Ta sẽ hỗ trợ an bài."

Rời đi hai chữ rốt cục đạp nát mặt nạ ngụy trang của những người bị đào thải kiên cường.

Tiếng khóc rất nhỏ rất nhanh vang lên, như vẽ vòng tròn trong chén nước, chậm rãi lan tràn rồi bao phủ lấy mọi người.

Hốc mắt Soso cũng bắt đầu đỏ lên.

Dilin thấy nhóc so vai nhỏ giọng khóc nức nở , nhịn không được ôm lấy nhóc an ủi: "Không sao đâu. Chúng ta còn có thể nghĩ biện pháp khác. Trong học viện có nhiều đạo sư như vậy, nhất định sẽ có người nguyện ý giúp chúng ta mà."

Soso nức nở nói: "Em khóc không phải vì thế."

"Vậy em khóc vì cái gì?"

https://thuviensach.vn

“Không biết.” Soso cố gắng hấp hấp nước mũi, “Tất cả mọi người đều khóc mà.”

Dilin: “. . . . . .”

Hydeine đi đến bên người Mikris, thản nhiên nói: “Ta chỉ thu một cái.”

Nguyên bản đang bởi tiếng khóc mà nhức đầu, Mikris lập tức đề cao âm lượng nói: “Ngươi nói cái gì?”

Hydeine không hề ngại ngùng mà nhìn hắn, “Ta nói rồi, ta không phải là ngay cả rác rưởi cũng thu dụng, đệ tử của ta phải do chính ta tuyển.”

Mikris tận lực làm biểu tình của mình nhìn qua không quá dữ tợn, “Nhưng lúc trước ngươi đã đáp ứng tiếp nhận rồi!”

“Ta chỉ là cho bọn họ cơ hội khảo nghiệm.” Hydeine liếc hắn, “Ngươi không phải cũng chỉ tuyển sáu mươi sáu cái sao?”

. . . . . .

Nói thì đúng là như vậy. Nhưng đệ tử của hắn cả sáu gã đều là quý tộc nha, tình huống bất đồng.

Mikris liếm liếm môi nói: “Chuyện này là học viện trưởng phân phó.” Thời khắc mấu chốt, chỉ có thể nâng viện trưởng ra làm khiên đỡ tạm. Nội tâm của hắn cũng hơi hơi cảm thấy khổ sở hổ thẹn.

“Ta không có chính tai nghe hắn nói quá.” Hydeine nhướng mày, “Hoặc là, ngươi có thể gọi hắn đến tự mình nói với ta.”

Mikris trầm ngâm, “Chúng ta vẫn là suy nghĩ phương án giải quyết khác đi.”

Tuy rằng còn chưa có thử qua, nhưng trực giác mẫn tuệ của hắn lại sâu sắc cảnh báo rằng, Orosey viện trưởng tuyệt đối sẽ không đồng ý cùng Hydeine trực tiếp nói chuyện—— về cơ bản nếu hắn mà là viện trưởng, thì nhất định cũng sẽ lựa chọn như thế. Cùng Hydeine giao tiếp, tuyệt đối là một việc nếu có thể tránh thì bất cứ ai cũng sẽ cố hết sức để mà tránh.

Có lẽ thế nhân vĩnh viễn sẽ không biết, viện trưởng đời tiếp theo của St Paders ma pháp học viện chính là vào giờ phút này nhen nhóm quyết tâm đi lên ngai vàng viện trưởng.

Có đôi khi, nhân sinh chính là tại một cái nháy mắt vô thường như vậy mà vĩnh viễn thay đổi.

https://thuviensach.vn

20. Quá trình thích ứng (chín) . . .

Hydeine chỉ muốn thu một người, điều đó đồng nghĩa với việc năm tên còn lại liền trở về tình trạng không có đạo sư.

Mikris lập tức xem xét tình huống của tất cả các đạo sư khác. Tại thánh viện, mỗi đạo sư chỉ được phép nhận mười đệ tử, để tránh tình trạng học sinh quá đông đạo sư không rảnh chiếu cố, ngược lại còn làm ảnh hưởng đến việc học của bọn họ.

Hắn chau mày thật sâu mà nhìn bảng thông tin.

Bình thường, các đạo sư của thánh viện ngoại trừ việc dạy học, còn đồng thời tiến hành những nghiên cứu ma pháp nhất định. So với việc truyền thụ lại những tri thức mà bản thân đã thuộc làu làu thì việc thăm dò các lĩnh vực mới của ma pháp rõ ràng là luôn được các đạo sư hoan nghênh hơn. Kết quả là dẫn đến tình trạng đùn đẩy đệ tử cho nhau.

Cho nên thường thì những danh ngạch đạo sư cuối cùng còn lại đều là những tay có công phu từ chối nhất lưu, những đạo sư thập phần khó chơi.

—— nhất là khi, bọn họ lại còn từng liên hợp chống lại những quý tộc miễn thí sinh.

Hydeine đối với việc Mikris sầu mi khổ kiểm làm như không thấy.

“Ngươi cảm thấy, dùng biện pháp gì thì có thể kích phát tiềm lực ma pháp của một người một cách nhanh nhất?”

Mikris đầu cũng không ngẩng lên đáp: “Chiến đấu!”

Hydeine xoa xoa cằm, “Chiến đấu sao?”

Mikris đột nhiên có một loại dự cảm bất hảo, “Học tập phải tiến hành theo chất lượng. Phương thức dạy học mà quá mức cấp tiến sẽ dẫn đến việc hủy hoại đệ tử!”

Hydeine lé mắt nhìn hắn, “Ngươi vừa mới nói chiến đấu là phương thức nhanh nhất kích phát tiềm lực của một người với ma pháp. “

Mikris nói: “Nhưng cũng không phải mỗi người đều thích hợp với phương thức này.”

Hydeine nheo mắt lại.

Mikris tâm lộp bộp một chút.

https://thuviensach.vn

“Không cần hoài nghi ánh mắt của ta.” Trong giọng nói của Hydeine mang theo sự tự tin siêu cường.

Mikris đột nhiên nhớ đến mình đã quên không hỏi một vấn đề rất trọng yếu, “Ngươi cuối cùng là chọn người nào?”

“Dilin.”

“Dilin · Bassekou?” Mikris đầu lại càng thêm đau.

Tuy rằng nói thánh viện tồn tại độc lập trên Mộng đại lục, cũng chưa bao giờ phải xem sắc mặt của các quốc gia, nhưng điều đó cũng chỉ đúng trong những trường hợp thông thường thôi. Nếu Bassekou công tước tối quyền lực của Shamanlier mà có mệnh hệ gì ở thánh viện, thì chắc chắn thế cục an bình của thánh viện với các quốc gia sẽ bị phá vỡ.

Mikris bắt đầu thận trọng mà lo lắng, có phải hay không nên khiến cho Hydeine một lần nữa trở lại phòng thí nghiệm của hắn.

“Hắn là của ta.” Hydeine không hờn giận nhìn lại.

Mikris sửng sốt, “Ngươi vì cái gì lại cứ muốn thu trò ấy?”

Hydeine gợi lên khóe miệng, “Bởi vì hắn rất giống ta.”

. . . . . .

Mikris cùng Dilin tuy rằng tiếp xúc cũng không nhiều lắm. Nhưng trong ấn tượng của hắn, cậu là một thiếu niên khiêm tốn và cẩn trọng. Nếu nói có cái gì có thể cùng Hydeine tương đồng, thì chỉ có thể là hai người bộ dáng đều rất không sai, thực dễ dàng mà hấp dẫn ánh mắt người khác. Còn về phần rất giống. . . . . kia hoàn toàn là Hydeine một phía áp đặt.

“Trong cảm nhận của ngươi Dilin chính là một người như vậy sao?” Mikris giật mình hỏi lại.

Hydeine bĩu môi, “Chính là thiên phú về ma pháp.” Hắn dừng một chút, bổ sung thêm, “Còn lại các phương diện khác thì lại kém ta đến quá xa. Nhất là tính cách.”

“Đây chính là ưu điểm lớn nhất của hắn.” Mikris chỉ dám đem những lời này hàm ở trong miệng.

Mikris cuối cùng cũng chọn ra đươc hai cái ma đạo sư.

Đạo sư của Ciro —— Chaifuang.

Đạo sư của người đứng đầu cuộc thi học thuộc lòng Kevin —— Melina.

https://thuviensach.vn

Đồng dạng cũng là những nhân vật nổi tiếng khó chơi trong học viện, nhưng thanh danh thật ra lại tốt hơn so với Hydeine một chút.

—— chính là một chút.

Mikris cũng không thèm cùng Hydeine thương lượng, trực tiếp mời hai người đến văn phòng, đơn giản nói lại về tình huống trước mắt.

Chaifuang tuổi ước chừng bốn mươi, thân thể có hơi mập mạp, nhưng bộ ma pháp bào màu đen hiển nhiên đã giúp hắn giấu bụng rất tốt, nhìn qua cũng chỉ có khuôn mặt tròn tròn kia là có vẻ hơi lớn mà thôi. Khi cười nếp nhăn nơi khóe mắt lại càng thêm khắc sâu tựa như một cây quạt khắc lên, "Đệ tử có thể khiến cho Hydeine cũng đau đầu? Ta đây cũng thấy thật hứng thú."

Hydeine vừa theo bọn họ bước vào, sắc mặt liền trở nên khó coi, lúc này lại nghe được một lời trên hầm hừ, "Đau đầu? Hừ, ta chỉ là không muốn đem thời gian lãng phí ở trên người của rác rưởi."

Chaifuang lơ đễnh nói: "Ta chấp nhận bậc thang mà ngươi tự xây cho mình." Hắn hướng Mikris mỉm cười, "Ta nguyện ý nhận hai gã đệ tử."

Mikris khẽ nhíu mày, "Chỉ hai gã thôi sao?" Ánh mắt hắn phiêu về phía Melina đang ngồi trong góc tối duy trì khoảng cách với tất cả mọi người.

Melina tuổi tác không sai biệt lắm bằng Chaifuang cộng với Hydeine. Tuy đã gần bảy mươi tuổi nhưng bà bảo dưỡng rất tốt, thắt lưng thẳng tắp tiêm gầy, mái tóc bạc trắng suôn mượt. Nhưng trên mặt lại ngàn năm không đổi lạnh lẽo thấu xương." Ta nhiều nhất chỉ thu một người."

Mikris xị mặt xuống, "Nhưng là lần này tổng cộng có sáu đệ tử."

Chaifuang ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Ta vốn đã có ba gã đệ tử." Hắn nhìn về phía Melina, "Còn ngài?" Bản thân từng là đệ tử của Melina, hắn trước giờ vẫn luôn thể hiện ra kính ý với bà.

Melina thản nhiên nói: "Hai gã."

Mikris hướng ánh mắt cầu xin về phía Hydeine.

Hydeine ngẩng đầu nhìn trần nhà.

Mikris xấu hổ vội ho một tiếng nói: "Ta đã bảo bọn họ lại đây, có lẽ các ngươi có thể gặp qua bọn họ rồi hãy lại quyết định."

Chaifuang và Melina đều từ chối cho ý kiến.

https://thuviensach.vn

Mikris biết, bọn họ đều là những kẻ cứng đầu, muốn trong khoảng thời gian ngắn mà thay đổi quyết định là rất khó. Hắn buồn bực ai oán: cái này chẳng lẽ thật sự phải mời hội nghị trưởng lão đã muốn sắp về hưu cả thể phải xuống núi sao?. . . . . .

Orosey viện trưởng nhất định sẽ dùng ma pháp trượng của mình mà gõ đầu mình!

Sau khi Mikris tuyên bố xong danh sách, Dilin liền một mực chú ý hướng đi của Hydeine.

Bởi với tính cách của Hydeine, nếu sự tình hoàn toàn cùng chính mình không quan hệ, hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí thời gian tới tham gia. Quả nhiên, trong khung cảnh thê lương ở địa doanh, cậu thấy Hydeine nói chuyện với Mikris, sau đó sắc mặt của Mikris liền trở lên vô cùng khó coi.

Tuy rằng không có nghe được nội dung câu chuyện nhưng là từ ánh mắt lơ đãng nhìn qua của Mikris, cậu có cảm giác chuyện này có liên quan tới bọn họ.

Lời mời lúc chạng vạng của Mikris đã chứng thực suy đoán của cậu.

Bước đi trên đường lớn, Alidi hứng phấn hỏi: “Mi nói, liệu có phải Mikris chuẩn bị thêm một phần thưởng khác cho chúng ta không? Sau khi bản thân đạt được vị trí thứ mười ở cuộc thi học thuộc lòng, y vẫn luôn cảm thấy bản thân phải được thưởng thêm nhiều nữa mới xứng đáng.

Raymond cười lạnh nói: “Tưởng thưởng cho mi vì đứng thứ mười sao?”

Alidi phản bác nói: “Dilin cũng không có đạt được vị trí số một, này cũng không thể trách ta.”

Dilin đau lòng nhìn Soso hai mắt đã muốn sưng đỏ như quả hạch đào, vỗ vỗ vai an ủi nhóc.

Alidi trộm ngắm ánh mắt của Soso, nghĩ đến nhóc là bởi vì bọn họ không có đạt được sáu vị trí đầu mà khổ sở, liền ngượng ngùng cúi đầu bước đi.

Một đám người cắm cúi đi theo học trưởng dẫn đường đi đến một tòa thành được tạo nên từ rất nhiều lập phương hợp lại.

Một chiếc cầu treo thật dài bắc qua hồ nước.

https://thuviensach.vn

Từng đám mây xám nặng nề chiếu lên mặt nước, kéo thành nhỏ vào khung cảnh vừa tĩnh lặng vừa tiêu điều.

Học trưởng giới thiệu: "Đây là căn cứ theo hoàng cung Langzan mà chế tạo."

Cả đám nhất tề ngó sang Ningya.

Dilin cũng vậy. Trên thực tế, cậu chính là đang muốn tìm cái cớ sao cho có thể danh chính ngôn thuận mà đánh giá Ningya.

Biểu tình của Ningya thật nhạt, nhạt đến mức giống như có thể tùy thời mà phiêu tán trong không khí.

"Cậu không sao chứ?" Raymond chần chờ mở miệng.

Ánh mắt Ningya vẫn như trước không hề có tiêu cự, hướng về phía trước, nhẹ giọng nói: "Không có việc gì."

Soso kéo kéo tay áo Dilin, trong mắt tràn ngập thắc mắc.

Dilin lắc đầu, lôi kéo Soso tiếp tục đi về phía trước.

Cậu hiểu bản thân mình cũng không có làm gì sai cả. Cậu không có khả năng lấy ma pháp sư quân đoàn của gia tộc mình ra để cho người khác mượn, cho một người bạn mà mình vừa mới quen chưa được bao lâu mượn. Nhưng là bởi vậy khiến cho quan hệ của cậu cùng Ningya trở lên căng thẳng như vậy quả thật cũng khiến cho cậu rất buồn phiền.

Nếu Ningya mà nguyện ý tín nhiệm cậu, nguyện ý nói ra nguyên nhân của mình, cậu sẽ thực nguyện ý hỗ trợ.

Đáng tiếc. . . . . .

Khi đoàn người Dilin đi vào văn phòng của Mikris, Mikris chính là đang đầu đầy đổ mồ hôi mà kiệt lực giữ chân Melina.

Kiên nhẫn của bà hiển nhiên là đã bị rút dần theo năm tháng.

Cho nên đương khi Mikris nhìn đến Dilin bọn họ, trong lòng thật sâu mà thở phào, hướng Melina mỉm cười nói: "Bọn họ đã tới rồi đấy."

Melina lạnh lùng đảo mắt nhìn qua bọn họ một lượt rồi vươn tay chỉ vào Ningya nói:" Chính là hắn."

Dilin cả đám ngơ ngác nhìn bà.

Ngay cả bản thân Ningya cũng cảm thấy thật mờ mịt.

Melina nói: "Từ giờ trở đi, trò chính là đệ tử của ta, Melina · Hopkin."

https://thuviensach.vn

Chaifuang cười nói: “Đạo sư ngài vẫn luôn nóng vội như vậy. Ngô, để cho ta hảo hảo nhìn xem, nên tìm ai làm bạn cùng Ciro đây?”

Alidi ánh mắt sáng lên, đang muốn mở miệng, đã thấy Ningya đột nhiên bước lên phía trước, hai mắt nhìn thẳng kiên định nói: “Xin ngài hãy thu nhận tôi!”

Chaifuang: “. . . . . .”

Melina tuy rằng biểu tình không thay đổi, nhưng là hàn khí trên người lại đột nhiên tăng thêm vài lần.

Nãy giờ vẫn nhìn trần nhà Hydeine rốt cục đem tầm mắt triệu hồi về phía trước, khóe miệng hứng thú dạt dào mà giương lên.

Mikris rất muốn tìm một cái chăn mà bao chính mình lại. Chăn không cần quá lớn, chỉ cần giúp hắn có thể không nhìn thấy được cục diện loạn thất bát tao trước mắt là tốt rồi.

21. Phương thức dạy học (một) . . .

Ningya lơ đi bầu không khí quỷ dị quanh mình, nhìn chằm chằm Chaifuang lặp lại: “Thỉnh ngài thu nhận tôi.”

Chaifuang xấu hổ mà nhìn vẻ mặt kiêu ngạo của Melina, “Melina đạo sư từng là đạo sư của ta, ta tin tưởng bà nhất định có thể tạo cho trò điều kiện học tập rất tốt.”

Ningya mím môi không nói lời nào.

Melina một lần nữa điều chỉnh lại tư thế ngồi, nâng cằm lên với Mikris nói:” Không phải nói chọn đệ tử sao?” Từ đầu tới cuối ánh mắt của bà không hề trở lại trên người Ningya lần nào nữa.

Ningya hít một hơi thật sâu, lén lút lui ra phía sau nửa bước.

Dilin nghĩ muốn mở miệng an ủi cậu ta, nhưng khóe mắt lại vấp phải vẻ mặt phi tiếu tự tiếu của Hydeine, cuối cùng lại đem lời nói nuốt trở lại.

Mikris vội ho một tiếng, đem lực chú ý của mọi người đều hấp dẫn lại đây sau, đối với đám đệ tử nói: “Ta nghĩ các trò hẳn là đã hiểu được, ba vị đang ngồi đây chính là đạo sư tương lai của các ngươi. Chính là còn chưa có phân phối cụ thể, cho nên các trò lại đây tự mình giới thiệu bản thân một chút.”

Dilin nhíu nhíu mày, nghi hoặc nhìn về phía Hydeine.

https://thuviensach.vn

Kia ánh mắt giống như đang hỏi, vì cái gì bọn hắn lại nhiều ra thêm hai cái đạo sư.

Ánh mắt tự hỏi của cậu lọt vào trong mắt Hydeine đã chuyển thành lo lắng bất an, nguyên bản vốn đã cao hứng lại càng thêm hứng trí dạt dào, thi thi nhiên mở miệng nói: "Ngươi quên điều gì rồi thì phải."

Mikris bất đắc dĩ liếc hắn một cái, nói: "Đúng vậy. Ngươi là đã thông báo với ta rằng Dilin Bassekou đã là của ngươi rồi……" Hắn nguyên bản đã muốn nói xong, nhưng đột nhiên lại cảm thấy những lời này còn mang một tầng ý nghĩa khác, vì thế lại bổ sung thêm hai chữ, "Đệ tử."

Dilin rõ ràng có thể cảm nhận được ánh mắt của những người khác đều đang dán tại trên mặt mình.

Chính là ánh mắt của Chaifuang, Soso cùng Raymond.

Sự nghi ngờ trong lòng cậu ngày càng tăng lên, vốn tưởng rằng Hydeine đối với mình đã vô cùng thất vọng từ sau lần cảm ứng hỏa nguyên tố trong rừng, không nghĩ tới hắn thế nhưng lại chọn một mình cậu làm đệ tử?

Chaifuang sờ sờ cái mũi tròn xoe của mình, cười tủm tỉm nói: "Nga? Đệ tử có thể làm cho Tajires đạo sư quan tâm, ta đây cũng thực cảm thấy hứng thú?"

Hydeine hừ lạnh nói: "Ta còn tưởng rằng hứng thú của ngươi vốn chỉ dừng trên bộ ngực của đàn bà thôi chứ."

"Hydeine!" Melina không hờn giận lên tiếng. Là người phụ nữ duy nhất ở trong phòng lúc này, bà hiển nhiên cảm thấy rằng chính mình đang bị xúc phạm,"Thỉnh ngươi chú ý ngôn từ của mình."

Hydeine nói: "Ta không cho rằng cách dùng từ của mình vừa rồi có vấn đề gì. Nó hoàn toàn tương xứng với đệ tử của ngài."

Malina cũng không có bị hắn chọc giận, ít nhất là vẻ mặt của bà cũng không hề có biến hóa gì. Bà chính là lạnh lùng mà theo dõi hắn, "Đây là những gì mà ngươi học được từ Bason sao?"

"Bà luôn thích đem đề tài xả đến ông ấy." Hydeine nhíu mày, "Ta có thể giả thiết rằng, bà là muốn thông qua câu trả lời của ta mà hỏi thăm hay không đây?"

https://thuviensach.vn

Malina vẻ mặt không thay đổi, chính là đem ánh mắt chuyển qua Mikris, "Còn không bắt đầu sao?"

"Lập tức bắt đầu." Mikris hiểu rõ mấy vị này đều là trụ cột của thánh viện, thời gian quý báu có thể dùng bảo thạch để làm đơn vị tính. Cho nên hắn nhanh chóng đánh mắt với Raymond.

Raymond không kiêu ngạo không siểm nịnh bước lên vài bước nói: "Tôi đến từ Sonlisgar . . . . ."

Nếu nói đến ngoại hình cùng khí chất, hắn đại khái là chỉ thua kém Dilin một người tối chói lóa mà thôi. Ningya thì diện mạo thực bình thường, mà Soso thì nhìn qua lại giống một tiểu hài tử hơn, Alidi vóc dáng không cao, thường xuyên bị người khác xem nhẹ, mà Jefrey thì khỏi phải nói, vốn đã là một người luôn bị xem nhẹ rồi.

Cho nên khi Michel tự giới thiệu xong, Melina liền tính toán thu hắn làm đệ tử của mình.

Mikris sâu sắc cảm thấy rằng bản thân hiện tại chính là một gã gian thương, hận không thể càng thêm đẩy mạnh tiêu thụ, cho nên hắn rất nhanh đem Soso đẩy đi lên.

Xét về dung mạo mà nói, Soso bộ dạng phi thường đáng yêu. Khuôn mặt tròn đô đô, mắt to tròn xoe, đôi môi phấn hồng mấp máy, hơn nữa ánh mắt còn mang theo nồng đậm khờ dại cùng khiếp đảm, thật sự là chọc người ta yêu mà.

Sau khi cẩn thận đánh giá cậu vài lần, Melina đối với tuyên bố chỉ thu một đệ tử của mình bắt đầu có điểm dao động.

Mikris chỉ hận không thể rèn sắt khi còn nóng, làm cho Soso tự giới thiệu mình.

Soso do dự nhìn Dilin, nhẹ giọng nói: "Em muốn cùng Dilin ở một chỗ."

Hydeine không chút nghĩ ngợi hồi đáp: "Ta sẽ không nhận ngươi."

Khuôn mặt tròn tròn của Soso lập tức xị xuống, bộ dáng như thể tùy thời sẽ khóc đi ra.

Hydeine làm như không thấy.

https://thuviensach.vn

Dilin nhíu nhíu mày. Cậu là đang cân nhắc, nếu học theo Ningya cự tuyệt sự an bài của đạo sư thì sẽ có hậu quả gì. Theo tình hình trước mắt mà nói, quan hệ của Hydeine với hai vị đạo sư kia tựa hồ không được tốt lắm. Chính là không biết có ác liệt đến mức có thể đắc tội hắn được hay không thôi.

Cậu còn đang do dự, Chaifuang đã mở miệng , "Đứa nhỏ này cũng không tồi, không bằng theo ta đi."

Soso mở to hai mắt, nhìn cái bụng tròn tròn của hắn, sau đó nhìn về phía Dilin.

Dilin nghĩ nghĩ, nhẹ nhàng gật gật đầu.

Mặc kệ thế nào, trước cứ tìm được đạo sư đã rồi nói sau. Tình huống của thánh viện rất phức tạp, đây là điều mà trước đây cậu vốn không tính tới. Không chỉ đệ tử mới chia thế lực mà có vẻ như các đạo sư cũng có phe cánh của riêng mình.

Soso lại không cam lòng mà ai oán nhìn về phía Hydeine.

Hydeine ung dung ngồi, trong mắt hiện lên một tia vui sướng khi người gặp họa, "Trên người hắn bị hạ chú ngữ."

Chaifuang ngẩn người, hướng Soso ngoắc tay nói: "Lại đây."

Soso theo bản năng lui về phía sau nửa bước.

Chaifuang cố gắng bày ra tươi cười hòa ái, "Không phải sợ. Ta chỉ là muốn xem chú ngữ trên người của trò thôi."

Soso chần chờ mà chậm rãi dịch từng bước đến trước mặt hắn.

Welfare Horizontal vươn tay, nhẹ nhàng lên trán cậu, sau một lúc lâu mới buông tay nói: "Ngô. Là ông ta?"

Melina nói: "Ai?"

Chaifuang nói: "Clarklan đạo sư."

Malina nhướng mày: "Vì sao?"

Chaifuang nói: "Trò ấy bị phong ấn khả năng cảm ứng nguyên tố. Việc này thường thì do hai nguyên nhân. Nhân phẩm của trò ấy có vấn đề, hoặc là. . . . ." Hắn thu khẩu, nhìn về phía Hydeine.

Hydeine nói: "Trước mắt xem ra, có vấn đề chính là chỉ số thông minh của hắn, không phải nhân phẩm."

https://thuviensach.vn

Melina đem những lời còn lại của nói tiếp: “Hoặc là nguyên tố tinh linh của hắn có vấn đề.”

Tất cả các nhân vật sắm vai đạo sư trong phòng hai mặt nhìn nhau.

Với niên kỉ của Soso, cho dù có từng học qua ma pháp thì thời gian chắc hẳn cũng chưa thể quá lâu dài, mà phong ấn này hiển nhiên đã muốn tồn tại rất lâu rồi. Điều đó chứng tỏ, thời điểm bị phong ấn, Soso hẳn là còn chưa học qua ma pháp. Hay nói cách khác, nhóc trời sinh đã có khả năng cảm ứng với nguyên tố tinh linh!!

Cho dù là thiên tài ma pháp được công nhận ở học viện như Hydeine cũng là phải trải qua một quá trình học tập và nghiên cứu thật dài mới có thể có được nguyên tố tinh linh của chính mình, mà hiện tại, cư nhiên lại có người trời sinh đã có!!

Chaifuang cùng Melina liếc nhìn nhau, đều nhìn ra sự kinh ngạc trong mắt đối phương.

Hiển nhiên suy đoán này đã vượt xa nhận thức của bọn họ.

Mikris nhịn không được đem Soso kêu đến, cũng bắt đầu xem xét chú ngữ trên người nhóc, sau đó nhíu mày nói: “Chú ngữ thật cường đại.”

Melina nói: “Thực hiển nhiên, chú ngữ này sẽ tổn hại đến thân thể.”

Dilin khẩn trương hỏi: “Cái gì hại?”

Melina không trả lời.

Trả lời chính là Hydeine, “Chẳng lẽ ngươi không thấy là đầu óc hắn có vấn đề sao?”

Dilin sửng sốt. Vẻ mặt của cậu rõ ràng đang tuyên bố, vốn là không biết mà.

Soso nhìn nhìn Dilin, lại nhìn nhìn những người khác, khiếp sợ hỏi: “Thực nghiêm trọng sao?”

Mikris cũng hiểu được đó là một củ khoai nóng. Theo tình hình hiện giờ, Soso là không thể học nguyên tố ma pháp, mà thánh viện trước mắt lại chính là nơi truyền thụ nguyên tố ma pháp, cái này đồng nghĩa, Soso ở thánh viện sẽ không thu hoạch được gì.

“Ta cũng không có thay đổi quyết định của mình.” Chaifuang chậm rãi mở miệng.

https://thuviensach.vn

Mikris kinh ngạc mà nhìn hắn.

"Chẳng lẽ này không phải là công trình nghiên cứu ma pháp thú vị bậc nhất sao?" Chaifuang khiêu khích hướng Hydeine liếc mắt một cái.

Lời nói của hắn làm cho Dilin cảm thấy cả người không thoải mái.

Dilin đột nhiên thực hy vọng Hydeine cũng có thể có loại cảm giác này, sau đó đập bàn đứng lên, đem Soso cướp về phía mình.

Hydeine thực hiển nhiên không có làm như cậu mong muốn. Hắn chính là bĩu môi nói, "Này có phải là để bù lại với khuyết điểm không phải thiên tài của ngươi không?"

Chaifuang ngón tay hơi co lại.

Là một người mới hơn bốn mươi tuổi liền vinh quang trở thành thập giai chính ma đạo sư như hắn mà nói, không ai có thể phủ nhận hắn là một thiên tài thật sự.

Nhưng điều này lại bị cái tên chết tiệt trước mắt đập nát.

Bởi vì Hydeine chỉ dùng có hai mươi năm.

Ningya cuối cùng như nguyện trở thành đệ tử của Chaifuang. Này cũng không phải do quyết tâm của Ningya có thể đả động đến hắn, mà là bởi vì Hydeine nói trên người cậu ta cũng có chú ngữ, nên hắn quyết định một hơi thu luôn mà nghiên cứu.

Mà Melina vì để chứng minh giá trị thị trường của bản thân cũng không quá kém nên ngoài Raymond ra thì Alidi cùng Jefrey bà đều thu cả.

Alidi buồn bực đến thiếu chút nữa nện đầu nên khung cửa. Sớm biết thế thì y đã học theo Ningya lớn tiếng đề đạt nguyện vọng của bản thân rồi. Tưởng tượng đến chính mình để vuột mất cơ hội có thể cùng học tập với Ciro, y trong lòng đều nhanh đau nát luôn rồi. Nhưng là không có biện pháp a, y không có dũng khí như Ningya, dám lớn tiếng trước mặt Melina nói không.

Vì thế, phiền não của Mikris đã được giải quyết.

Hydeine như hắn mong muốn độc chiếm Dilin.

Chaifuang thu được hai vị đệ tử bị nguyền rủa.

Mà Melina, thanh tràng.

22. Phương thức dạy học (hai) . . .

https://thuviensach.vn

Cuối cùng cũng định ra được danh sách đạo sư.

Dilin bị đưa về doanh địa để thu thập đồ đạc, chuẩn bị dọn đến ở tại kí túc xá chân chính của học viện.

Soso hào hứng ngắm nhìn huy hiệu trường trên ngực mình.

Huy hiệu của thánh viện là một khối hắc tinh thạch đen bóng được bọc bằng vàng, mặt trên dùng thủy ma pháp khắc chữ St Paders ma pháp học viện. Loại thủy ma pháp này chẳng những nước lửa bất xâm mà còn có thể phát ra tia sáng cực mỏng vào ban đêm.

Soso bất ngờ ôm lấy bộ giáo phục mới của mình chạy tới trước mặt Dilin," Chúng ta về sau có thể dùng thứ này để vào đồ thư quán đúng không?"

Dilin ngẩn người, cười nói: "Đương nhiên có thể. Em muốn tìm loại sách gì?"

Soso: "Sách tranh ảnh và những câu chuyện về nó."

Dilin ngắm nhìn gương mặt khờ dại của nhóc, đột nhiên nhớ tới câu nói của Hydeine:" Chẳng lẽ ngươi không thấy rằng đầu óc của hắn có vấn đề sao?" Trái tim như lại trầm xuống, xoa đầu nhóc cười:" Sắp khai giảng rồi, em hẳn là phải tập trung học tập mới đúng."

Soso nhíu nhíu mày nói: "Nhưng mà Hydeine nói em không thể học tập ma pháp."

"Chaifuang đạo sư nhất định sẽ có biện pháp." Dilin cũng không rõ là đang an ủi Soso hay là đang an ủi chính mình nữa.

"Không quan hệ. Dù sao em tới nơi này cũng chỉ là để có thể ở cạnh anh mà thôi, đến lúc đó có anh bảo hộ em là tốt rồi." Soso nói xong, lo lắng bổ sung thêm," Chính là em lại học chung với Ciro a."

Ciro quả thật là một vấn đề nhức nhối.

Dilin vẫn nhớ lần trước chính hắn đã xúi giục Alidi lừa Ningya đi đồ thư quán. Với quan hệ của mình và Soso, khó đảm bảo Ciro sẽ không nhân cơ hội xuống tay với nhóc.

Soso thấy Dilin cau mày, nhịn không được nói: "A, anh cũng không cần phải quá lo lắng đâu. Dù sao còn có Ningya ở cùng em mà."

https://thuviensach.vn

“Ningya.” Dilin khuôn mặt cương cứng, ánh mắt không tự chủ được mà chuyển hướng đến lều của Ningya.

Vừa lúc Ningya từ trong lều chui ra, bốn mắt chạm nhau, nhưng lại nhất thời không ai phản ứng.

Dilin miệng hé ra, đang muốn mở lời chào hỏi, thì đã thấy Ningya quay đầu bước đi.

Raymond theo ra sau Ningya, cả hai cùng nhau bước tới.

Dilin cũng vội lôi kéo Soso ra khỏi lều.

Raymond hớn hở nói:” Thật tốt quá, ngày mai chúng ta có thể được chuyển đến ở kí túc xá ưu tiên rồi. Aha, thật không ngờ loại cuộc thi như học thuộc lòng mà cũng có phần thưởng ưu đãi như vậy.”

Có lẽ là do hắn cười quá lớn hấp dẫn Alidi cùng Jefrey cũng theo lều trại đi ra.

Ningya đột nhiên nói: “Tôi muốn ở cùng phòng với Alidi.” Kí túc xá của thánh viện vốn quy định là hai người một phòng.

Tiếng cười của Raymond nghẹn lại giữa chừng, giật mình trừng mắt nhìn cậu ta: “Vì cái gì?”

Người vô hình Jefrey bỗng nhiên tung ra một câu không thể xem thường, “ Có phải cậu khi ngủ ngáy rất to không?”

Raymond hung hăng trừng mắt nhìn y: “Tôi không bao giờ ngáy ngủ!”

Jefrey lập tức rụt đầu về.

Raymond nhìn Ningya, trong mắt có điểm bất an, “Tôi ngủ ngáy to lắm sao?”

“Không phải.” Ningya hạ mắt, tựa hồ đang suy ngẫm cách giải thích hợp lí.

Dilin xen mồm vào nói: “Không bằng Ningya ở chung phòng với Soso đi?”

Ningya ngẩng đầu lên.

Dilin ôn hòa cười nói: “Cậu và Soso đều là đệ tử của Chaifuang đạo sư, về sau cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.” Tuy rằng cậu cùng Ningya đã có một đoạn chuyện cũ xấu hổ mạc danh kì diệu, nhưng là cậu tin tưởng nếu

https://thuviensach.vn

như Ciro thật sự khi dễ Soso, Ningya nhất định sẽ không bàng quang đứng nhìn.

Ningya khóe môi giật giật.

Soso đã lắm lấy tay Dilin, nước mắt lưng tròng nói: "Anh không muốn ở cùng với em sao?"

Dilin trấn an nhóc nói: "Chúng ta có thể làm hàng xóm, ở tại cách vách mà."

Michel tựa hồ vẫn còn đang bị tổn thương bởi quyết định của Ningya, âm thầm nhích tới bên Dilin nói: " Tôi và cậu chung một phòng."

Dilin mỉm cười gật đầu.

Ali Di cảm thấy bản thân dường như phải nói gì đó. Dù sao đi chăng nữa vừa rồi người được Ningya chọn cũng là y mà. Y vốn là đã suy nghĩ được rất nhiều lí do để thoái thác, thế mà lại cảm thấy đoạn đối thoại này dường như không có chỗ cho y xen mồm vào. Nghĩ vậy, y không khỏi quay đầu lại hung hăng mà trừng Jefrey một cái. Ngay cả cái tên từ trước đến nay vẫn luôn vô hình còn có thể nói một câu, vì cái gì mà một người vốn phải được coi trọng vào lúc này như y lại có thể bị xem nhẹ như vậy?

. . . . . .

Sự sắp xếp trong kí túc xá dưới sự trầm mặc của Ningya mà định xuống.

Tâm tư nho nhỏ của Alidi tất nhiên là ngoài y ra thì chẳng còn ai khác để ý đến.

Sáng sớm hôm sau, toàn bộ địa doanh bị bao phủ bởi một tầng không khí bi thương.

Cho dù là những đệ tử được lưu lại thì cả đám cũng đều là một bộ dạng ủ rũ đứng ngoài lều trại nhìn những đồng bọn có cùng khát khao hi vọng về tương lai đang thất chí lên đường trở về.

Dilin cả đám đứng trong một góc tối của địa doanh, nhìn theo đoàn người đưa tiễn trở về.

Tuy rằng học viện cho họ thời gian ba ngày để thu thập, nhưng dưới tình huống này, cho dù là ai cũng không nguyện ý ở lại nơi này thêm một ngày nào nữa.

https://thuviensach.vn

Raymond thở dài cảm khái.” Lần này thu thật ít đệ tử a.”

Alidi hừ lạnh nói: “Không có biện pháp. Mấy lần trước thu phải nhiều tên ngu ngốc, rất nhiều đệ tử không thể tốt nghiệp bị tồn lại, khiến cho thiếu giáo viên.”

Raymond tà tà liếc y một cái, “Hiện tại lại vừa nhiều thêm một tên.”

Alidi căm tức nhìn hắn, “Ta biết ma pháp, ai nói ta là ngu ngốc? !”

Raymond nói: “Cái loại ma pháp mà chỉ có nguyên tố tinh linh mới có thể thưởng thức sao?”

Alidi nghẹn lời, quay đầu, đột nhiên giận chó đánh mèo mà chỉ Soso: “Ít nhất so với nhãi con kia mạnh hơn.”

Raymond khinh thường nói: “Mi không nghe các đạo sư nói hay sao? Em ấy là bởi nguyên tố tinh linh của mình có vấn đề nhỏ. Mi có hiểu được cái gì là nguyên tố tinh linh không? Ta tin rằng sau khi chú ngữ trên người được tháo bỏ em ấy nhất định sẽ trở thành một gã ma pháp sư siêu cấp.

Alidi căm tức quay đi.

Soso lặng lẽ lôi kéo tay Dilin hỏi: “Em thật sự có thể biến thành một ma pháp sư siêu cấp lợi hại sao?”

Dilin xoa đầu nhóc, cười đến dị thường kiên định, “Có thể, nhất là có thể!”

Đám đệ tử đi tiễn lục tục trở lại, vẻ bi thương trên những khuôn mặt trẻ trung đã được thay thế bởi sự hưng phấn khó nén. Vô luận thế nào, ngày mai của bọn họ vốn đã rất sáng lạn.

Qua gần một giờ thì Mikris xuất hiện, dẫn đường đưa bọn họ nhập vào ký túc xá.

Theo nội dung phần thưởng được công bố, năm mươi người đứng đầu cuộc thi học thuộc lòng có quyền hưởng ký túc xá ưu tiên—— nhưng chân chính có được quyền lợi này lại chỉ có một phần năm mà thôi.

Ký túc xá kì thật chính là một tòa lâu đài bằng đá.

Đại môn tối như mực âm trầm như lối dẫn xuống hang sâu.

Mở cửa đi vào, đập ngay vào mắt chính là một chùm đèn pha lê khổng lồ treo trên trần nhà cao mười thước.

Ngọn lửa bên trong lập lòe tỏa sáng, nhìn qua có điểm ám trầm.

https://thuviensach.vn

Bốn phía đại sảnh đều là thạch bích, từng khối đá cao hơn người xếp chồng lên nhau khiến cho mọi người bất giác sinh ra một cỗ cảm giác áp lực.

Từ lúc bước chân vào lâu đài đến giờ, Soso liền vẫn gắt gao siết chặt tay Dilin.

Mikris đi đầu đội ngũ, bộ trường bào rộng thùng thình của hắn đã trở thành trụ cột chống đỡ cho tinh thần mọi người, mọi ánh mắt lúc này đều chặt chẽ dán tại sau lưng hắn.

"Lâu đài này được phân thành hai khu, nơi này chính là vùng trung gian." Mikris đứng trên bậc cao nhất của cầu thang nhìn xuống giải thích," Mỗi khu đều có bốn tầng, mỗi tầng có sáu phòng." Ánh mắt hắn dừng trên nhóm đệ tử đạt tư cách nhận thưởng, "Hiện tại các trò có thể bắt đầu sử dụng quyền ưu tiên của mình. Ai tới trước đây?"

Dilin nói: "Đương nhiên là người đứng đầu, Kevin." Tuy rằng cuộc thi đã sớm kết thúc, vấn đề của Soso cũng đã muốn dùng một loại phương pháp khác để giải quyết. Nhưng bản thân cậu vẫn luôn cảm thấy có chút khó mà tiêu tan với người đã giành giải nhất.

Thiếu niên mắt to từng cùng bọn họ có vài lần gặp mặt thong thả bước lên từng bước, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh nói: "Là tôi."

Soso ngạc nhiên nói: "A, anh kêu Kevin?"

Kevin liếc nhóc một cái, "Quý tộc như mi không cần thiết phải nhớ tên ta."

Giọng điệu mang theo khiêu khích thản nhiên khiến cho Dilin cảm thấy không thoải mái. Bất quá còn không đợi cậu kịp biểu hiện, Soso đã muốn nhanh nhảu nói:" Nhưng mà chúng mình có quen biết a."

Kevin tựa hồ thực sửng sốt, "Quen biết?"

Soso: "Tôi đã gặp anh vài lần rồi mà. Chúng ta còn nói chuyện nữa. Anh không nhớ rõ sao?"

Như thế nào lại không nhớ rõ?

Đối diện với đôi mắt hồn nhiên ngây thơ kia của Soso, Kevin đột nhiên cảm thấy sự châm chọc của mình vừa cứng nhắc lại vừa ngây thơ làm sao.

https://thuviensach.vn

Mikris thấy hai bên cũng không có ham muốn tiếp diễn câu chuyện, nhân tiện nói:" Tốt lắm, bắt đầu phân chia phòng đi."

Kevin chần chờ nói: "Tôi muốn ở một mình một phòng." Cũng không phải bản thân hắn muốn thế, mà là bạn cùng lều với hắn lúc trước đã bị đánh trượt mà những người có chút quen biết khác thì đều đã có đồng bạn.

Mikris đối với câu trả lời của hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, "Đương nhiên là có thể. Nơi này vốn dư phòng, trò có thể đi trước để chọn lựa." Chờ sau khi Kevin lên lầu xong, hắn tiếp tục nhìn về phía Dilin.

Nhóm Dilin liền dựa theo sự phân chia lúc trước mà sắp xếp.

Tuy rằng từ trên tầng bốn mà chạy xuống thì thực phiền toái, nhưng Dilin cùng Raymond cũng không nguyện ý để cho những người khác đạp trên đầu mình mà đi tới đi lui, cho nên nhất quyết chọn tầng cao nhất. Soso thì nhất định phải ở cách vách với Dilin, Ningya không có ý kiến gì. Alidi vốn cũng không muốn quá thân cận cùng bọn họ, nhưng lại càng không muốn bản thân phải một mình lẻ loi ở đất bình dân, đành phải cùng Jefrey theo chân tới ở.

Cuối cùng, cả sáu người đều ở tại tầng bốn của phía đông.

Cùng ở với bọn họ còn có Kevin, người được quyền lựa chọn đầu tiên. Chờ sau khi hắn biết, mọi sự ván đã đóng thuyền. Hắn trở thành đệ tử bình dân duy nhất ngụ tại tầng bốn phía đông của ký túc xá.

* Dạo này mình lười quá! >_<! Đến bài tập cũng ko thèm làm chứ nói chi đến…

23. Phương thức dạy học (ba) . . .

Đã có phòng ở chính thức, mọi người liền đem hết đồ đạc bên trong túi không gian của mình ra bày.

Raymond cùng Dilin dù sao cũng đều xuất thân quý tộc, cho nên đều có những tiêu chuẩn thưởng thức nhất định trong cuộc sống. Hai người mò mẫm lấy ra nào là bình hoa, nào là khung tranh, lui tới nữa ngày mới đem căn phòng trống trơn lúc trước trang hoàng cho vừa mắt.

Dilin thu thập xong giường đệm, liền đi ra ngoài.

Raymond tò mò hỏi: "Đi tìm Soso sao?"

Dilin gật đầu nói: "Tôi đi xem hắn."

https://thuviensach.vn

Trước khi Dilin mở của bước ra Raymond bỗng do dự nói: “Ningya cậu ta. . . . .”

Bàn tay đang đặt trên cửa của Dilin bỗng cứng lại, mặt không đổi sắc mà quay đầu lại.

Raymond nói: “Cậu không thấy là hôm nay cậu ta rất kì lạ sao?”

Dilin chột dạ, làm bộ như không biết, “Kì lạ như thế nào?”

“Tôi cảm thấy dường như cậu ta tuyển Chaifuang đạo sư là bởi ông ta là đạo sư của Ciro. Hơn nữa Alidi vẫn luôn hướng về Ciro, cậu ta lại cố tình muốn ở chung phòng với Alidi, không phải là rất kì lạ sao?” Raymond vẫn còn ấm ức việc Ningya tình nguyện ở chung phòng với Alidi chứ không muốn ở chung với mình.

Trong đầu Dilin hiện lên một ý niệm mơ hồ, nhưng bản thân lại không nguyện ý làm sáng tỏ ý niệm đó. Làm sáng tỏ thì thế nào chứ? Chung quy thì vẫn là chuyện của người khác. Bản thân nếu đã không thể giúp được gì, thì đương nhiên lại càng không thể đi cản trở.

“Chaifuang đạo sư rất nổi tiếng, có lẽ cậu ta thực sùng bái ông ấy. Cho nên muốn cùng Alidi, Ciro có quan hệ tốt, điều này cũng thực bình thường mà.” Đồng dạng một câu, cậu lại đem nhân quả đảo lộn lại.

Michel nghe cậu nói như vậy, cũng không quá kiên kì, nhún vai nói: “Có lẽ vậy.”

“Có muốn sang đó cùng tôi không?” Dilin cảm giác được sự bất mãn của hắn với Ningya, liền nghĩ muốn giúp bọn họ làm dịu đi quan hệ.

Raymond lôi từ trong túi không gian ra một bộ tranh liên hoàn vứt lên mặt đất, “ Không được, ai mà biết được sau khi đi học sẽ gặp phải cái nạn gì? Tôi phải tranh thủ thời gian rảnh rỗi đã.”

Dilin bất đắc dĩ cười cười, đẩy cửa đi ra ngoài.

Đúng lúc Kevin cũng từ trong phòng đi ra. Kỳ thật hắn cũng không phải là không nghĩ đến chuyện đổi phòng, nhưng mà nghĩ tới nghĩ lui thì hành động đó biểu hiện quá rõ ràng, rất dễ dàng đắc tội với người, cho nên liền kiềm chế lại. Dù sao mình cùng đám quý tộc này cũng không chung lão sư, bình thường cơ hội gặp mặt cũng rất ít—— về điều này, hắn hiển nhiên đã đánh giá sai rồi.

https://thuviensach.vn

“Xin chào, Kevin. Phải đi ra ngoài sao?” Dilin chủ động chào hỏi.

Dưới loại tình huống này, Kevin đương nhiên cũng không thể cau có giống như trước kia, đáp lại nói: “Ân, đi căn tin.”

“Chờ tôi gọi Soso, chúng ta cùng đi nhé?” Dilin căn bản không cho hắn có cơ hội cự tuyệt, liền trực tiếp gõ vang cửa phòng Soso.

Kevin đứng ở phía sau cậu, cảm thấy thập phần buồn bực.

Làm bình dân đệ tử, nếu cùng bọn họ quá mức thân cận thì sẽ bị coi là nịnh bợ quý tộc, nhưng là nếu tỏ ra quá lãnh đạm, thì lại có vẻ bất cận nhân tình. Dù sao Dilin từ trước đến nay vẫn đều tỏ ra vô cùng thân mật.

Trong khi hắn còn đang rối rắm, cửa bị đẩy ra.

Ningya nhìn Dilin.

Dilin trong đầu nhất thời hiện lên bộ dáng quang lõa của cậu, không khỏi cảm thấy xấu hổ, “Đã thu xếp xong chưa?”

Ningya lặng yên nhìn cậu giây lát, lộ ra một mạt cười yếu ớt nghiêng người sang bên cạnh làm thành một lối vào nói: “Tốt lắm.”

Nụ cười này giống như tuyên cáo xóa bỏ sự kiện xấu hổ kia.

Dilin thở nhẹ, bước vào cười với người còn đang hăng say chiến đấu với chiếc chăn đơn trên giường: “ Trở về thu dọn tiếp. Đi ăn cơm trước đã.”

Soso nghe vậy vội bật người nhảy xuống, “Vừa lúc em cũng đang đói bụng.”

Dilin nhìn về phía Ningya, “Cùng đi không?”

Ningya nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: “Không được, tôi còn phải thu xếp mấy thứ nữa.”

Tuy rằng vẫn không thể trở lại như trước kia, nhưng là có thể bảo trì quan hệ như vậy cùng Ningya đã làm Dilin cảm thấy thỏa mãn lắm rồi.

“Được rồi. Vậy chúng ta đi thôi.” Dilin lôi kéo Soso, cùng với Kevin đang tâm tình phức tạp mà chờ ở ngoài cửa cùng nhau đi xuống lầu căn tin.

Sau khi đổi kí túc xá, khoảng cách cùng căng tin đã được thu ngắn lại rất nhiều.

Khi ba người đi tới, căng tin không sai biệt lắm đã kín chỗ.

Lại là khung cảnh đồ ăn bay đầy trời, nhưng là cả ba vốn đều đã thấy đến nhàm rồi.

https://thuviensach.vn

Soso đột nhiên chỉ về một đầu khác của căng tin, “A, Ciro!”

Dilin ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên thấy hắn đang ngồi trước một chiếc bàn dài. Đối diện hắn không có ai ngồi, mọi người giống như thực kính sợ hắn, vẫn luôn duy trì một khoảng cách vi diệu.

Soso ngạc nhiên hỏi: “Anh ta sao lại tới nơi này ăn cơm?”

Tuy rằng trên danh nghĩa Ciro vẫn là thành viên sơ cấp ban, nhưng không khó để có thể nhìn ra đãi ngộ mà hắn hưởng thụ chính là dành cho trung cấp ban. Ít nhất phòng của hắn cũng không có ở cùng bọn Dilin. Đây hẳn chính là chỗ tốt của việc là môn sinh đắc ý của Chaifuang.

“Bởi vì nơi này có rất nhiều đệ tử đến từ Kanding đế quốc.” Kevin thình lình trả lời.

Dilin lơ đãng nhíu nhíu mày.

Cậu cũng không có quên tràng phong ba lúc trước Ciro cùng Joanne công chúa tạo ra. Chẳng lẽ Ciro vẫn chưa hết hy vọng, còn chuẩn bị tiếp tục đem trận phong ba này kéo dài thêm nữa? Cậu bỗng thấy có điểm đau đầu. Joanne không ở đây, người tối có khả năng đại biểu Shamanlier liền biến thành cậu.

Mà cậu thì ngàn vạn lần đều không muốn bị cuốn vào.

“Còn anh từ đâu tới?” Soso đột nhiên hỏi Kevin.

Kevin vùi đầu không nói chuyện.

Dilin thu hồi tâm tư, thuận miệng nói: “Cậu tới từ Julan hả?”

Kevin ngẩn ra, bật thốt lên nói: “Làm sao cậu biết?”

Lần này thì đến phiên Dilin giật mình, “Tôi chỉ tùy tiện đoán thôi.”

Soso hưng phấn nói: “Anh thật sự đến từ Julan sao? A, vậy anh là con dân của vương quốc tôi rồi.”

Kevin gương mặt cứng đờ, câu chữ cứ tự động bật ra, “Tôi dọn đi .”

“A?” Soso mờ mịt nhìn hắn.

“Tôi chuyển nhà rồi. Tôi hiện tại đang ở tại Tanjierli.” Kevin thản nhiên nói.

Soso cắn cắn thìa, nhỏ giọng nói: “Kỳ thật giá phòng và tiền thuế ở Julan cũng không phải là quá cao.”

Đinh.

https://thuviensach.vn

Chiếc thìa trong tay Kevin đập mạnh xuống đĩa, ánh mắt hung hăng mà trừng Soso.

Dilin ngẩng đầu sờ sờ trán Soso, thuận tiện ngăn cản ánh mắt của Kevin, "Ăn hết thịt gà đi."

Soso bĩu môi, "Em ghét ăn ức gà."

Dilin nói: "Em có thể giả vờ coi nó là đùi gà."

Soso dùng dĩa ăn sáp một miếng bỏ vào miệng, nhấm nuốt nửa ngày, buồn bực nói: "Kia nó thật đúng là rất giả ."

Từ căn tin trở về, Dilin còn cố ý để riêng lại một phần súp ngô cho Ningya. Nhìn thấy cậu ta mỉm cười nhận lấy bát súp, Dilin chính thức xác nhận chuyện tình xấu hổ đã thật sự trở thành quá khứ.

Bởi vì ngày mai phải chính thức đi học, cho nên từ bọn họ rất sớm liền cáo biệt lẫn nhau, leo lên giường đi ngủ.

Dilin ngủ thẳng một nửa, chợt nghe thấy cửa bị gõ nhẹ.

Cậu thấy Raymond còn đang say sưa ngủ, đành phải đứng dậy ra mở cửa.

Ngoài cửa chính là Soso. Nhóc đang ôm gối đầu, ủy khuất mà nhìn Dilin, "Em ngủ không được."

Dilin cảm thấy thực kinh ngạc. Ngay cả trong lều trại đều có thể ngủ như chết heo con Soso cư nhiên lại ngủ không được?"Giường không thoải mái sao?" Cậu nhớ rõ lúc giúp Soso trải giường đệm đã muốn tự mình cảm thụ qua, tuy rằng so ra vẫn không thể bằng chiếc giường mền mại thoải mái trong hoàng cung Julan, nhưng tuyệt đối tốt hơn so với lều trại nhiều lắm.

Soso nhìu mày nghiêm mặt nói: "Em cảm thấy rất lo lắng."

Dilin vừa thấy bộ dáng tội nghiệp của nhóc, trong lòng nhất thời nhuyễn thành một đống bùn. Cậu đem cửa đóng lại, để Soso leo lên giường còn chính mình thì nằm bên ngoài, nhẹ nhàng vỗ lưng dỗ dành bé con: "Không cần lo lắng, Chaifuang là một vị đạo sư rất vĩ đại, ông ấy nhất định có thể giúp em lĩnh hội được sự huyền bí của ma pháp."

Soso: "Em sợ Ciro."

Cánh tay Dilin bỗng dừng một chút.

"Anh ta là người của Kanding đế quốc." Soso cắn môi dưới.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật không riêng gì Soso, Dilin đối Ciro cũng thực kiêng kị. Nhưng những lời này tuyệt đối không thể nói với Soso, bằng không nhóc quả thật là có thể sợ tới mức cả ngày tránh ở ký túc xá trốn học. Sự việc như vậy trước kia cũng đã từng phát sinh qua.

Dilin trầm tư nói: "Thời điểm đi học, em phải tận lực cùng Ningya cùng một chỗ."

Soso thanh âm cực nhẹ đồng ý.

"Cách Ciro xa một chút." Cậu cũng chỉ có thể dặn dò như vậy .

Soso lại vâng lời.

"Không được phản bác lại lời nói của Chaifuang đạo sư. Tận lực làm hết mọi chỉ lệnh của ông ấy." Dilin nhẹ giọng ở bên tai Soso một lần lại một lần nói không ngừng cho đến khi hô hấp của nhóc dần trở lên đều đặn.

Dilin khẽ cuộn người lại, lặng lẽ ngắm nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ, buồn bực phát hiện người bị mất ngủ đã biến thành chính mình.

"Ngày mai. . . . . ."

Raymond đối với việc buổi sáng tỉnh dậy phát hiện trong phòng nhiều ra thêm một bạn cùng phòng thì tỏ ra vô cùng khiếp sợ. Mà càng khiếp sợ chính là tối qua có người gõ cửa mà hắn cư nhiên lại không có chút phản ứng. Từ sau khi bị Ningya cự tuyệt ngủ cùng phòng, hắn đối với thói quen khi ngủ của chính mình đã có một sự hoài nghi nhất định.

Đối với việc này, Dilin đã phải dùng rất nhiều lý do đến an ủi hắn. Tỷ như tiếng đập cửa rất nhẹ, thời gian lại thực ngắn, mà đầu của Michel lúc đó lại đang khóa trong ổ chăn.

Cuối cùng, Michel một mực khăng khăng mời Soso buổi tối nhất định phải đến gõ cửa thêm lần nữa, để chứng minh hắn không phải là một kẻ tham ngủ, một kẻ có thói quen ngủ không tốt. Thế cho nên khiến cho Soso thật lâu sau vẫn không thể hiểu nổi, tham ngủ cùng ngủ không tốt thì có liên quan gì đến nhau.

Từng đạo sư đều có phòng dạy học riêng của chính mình, trừ bỏ các buổi ngoại khóa dạy học ở ngoài, bọn họ mỗi ngày đều cố định giảng dạy tại một phòng.

https://thuviensach.vn

Dilin cùng Soso ra khỏi căng tin, đang chuẩn bị đi tới phòng học liền nhìn thấy Hydeine đang ung dung đứng dưới tán cây trước cửa căng tin.

Mái tóc vàng óng ả, đôi mắt xanh thăm thẳm, phía sau là cây cối tốt tươi, hình ảnh xinh đẹp khiến cho người ta không nỡ rời tầm mắt.

—— nếu Hydeine có thể chỉ đứng yên mà không mở miệng.

Đương nhiên, điều đó là không có khả năng.

"Tai nạn, sắp bắt đầu." Hắn mỉm cười nói.

@ Pichan: haiz~ sao mà mềnh lại lười thế này nhỉ? Đã muốn hoàn Thánh Viện trước tháng 1 cơ mà sao thấy khó quá cơ =.=!! Quyết tâm một tuần ít nhất cũng phải post 2 chương mới được!!!!

24. phương thức dạy học (bốn) . . .

Dilin theo Hydeine đi tới bên một hồ nhỏ ven rừng.

Mặt hồ trong suốt lung linh phản chiếu thân ảnh hai người. Nhưng Dilin lại chẳng mảy may cảm nhận được vẻ đẹp đó, bởi dù là hình ảnh phản chiếu từ mặt nước thì cũng rõ ràng cho thấy cậu lùn hơn Hydeine một chút. Chắc là hắn đã uống nhiều sữa lắm.

Tuy trong lòng có quỷ, nhưng trên mặt cậu vẫn trầm tĩnh trước sau như một.

Hydeine nhặt lên một hòn đá nhỏ.

Màu xám đen, toàn thân góc cạnh, là một viên đá tiêu biểu mà ném vào trong đống đá tuyệt đối sẽ tìm không ra.

"Nhớ hình dạng của nó chưa?" Hydeine đem viên đá đưa tới trước mặt Dilin.

Dilin nhìn kỹ , sau một lúc lâu thì gật gật đầu.

Hydeine vỗ vào gáy cậu, "Ngươi là đồ ngốc sao, phải mất nhiều thời gian như vậy mới có thể nhớ được?" Hắn đem hòn đá nhỏ ném xuống đất, cúi người lại nhặt lên một viên khác.

Lần này Dilin không dám giống vừa rồi xem xét quá kĩ càng, hai mắt nhanh chóng liếc qua, liền gật đầu.

Lần này Hydeine lại không vứt viên đá xuống đất mà lại dùng sức ném nó ra giữa hồ.

Dilin bỗng có dự cảm không lành.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Hydeine quay lại nói: “Đi nhặt về.”

Dilin trừng mắt nhìn hắn.

Loại chuyện như thế này cậu cũng đã từng thấy qua, bất quá lúc đó đối tượng là một con chó.

Hydeine tà tà liếc cậu nói:” Bộ ngươi không biết bơi sao?”

Ở Shamanlier có rất nhiều hồ, cho nên đại đa số quý tộc đều có kỹ năng bơi. Nhưng khi lời nói đến bên miệng, Dilin lại bắt nó biến thành, “Không biết.”

Hydeine cũng không cảm thấy thất vọng, gật gật đầu nói: “Không tồi. Một thủy hệ ma pháp sư không biết bơi.”

Còn không đợi Dilin lĩnh ngộ được ý tứ chân chính của những lời này thì cậu đã bị một cơn gió lạ đột ngột cuốn vào trong hồ.

Hồ nước lạnh như băng khiến cậu không khỏi đánh cái rùng mình. Cậu vội vàng ló lên mặt nước, rất nhanh liền nhìn thấy Hydeine đang đứng bên hồ, trong mắt tràn đầy đắc ý, “Ngươi học thật là nhanh.”

Dilin không có tiếp tục cùng hắn giằng co nữa mà xoay thân mình, xâm nhập vào đáy hồ tìm kiếm viên đá nhỏ.

Hydeine ung dung ngồi xuống, nhàm chán điều khiển hỏa nguyên tố vây quanh hai viên đá nhỏ.

Đã nhiều năm qua, hắn luôn nung nấu ý nghĩ tìm ra một hệ nguyên tố mới, một hệ nguyên tố độc nhất chứ không phải loại trộn lẫn của thủy hệ và hỏa hệ. Vì ý tưởng này, hắn thậm chí còn bắt tay vào nghiên cứu về đại quy mô sát thương ma pháp của phong hệ rồi thử đem chúng sửa sang lại thành một loại nguyên tố mới. Nhưng Chaifuang lại có cách nghĩ hoàn toàn tương phản, lão viết mấy thiên luận văn và báo cáo đều muốn đem phong hệ ma gom làm một chi của thủy hệ, làm cho thủy hệ ma pháp được mở rộng. Hắn kiên quyết phản đối lí luận hỏa nguyên tố có thể tạo ra phong hệ với lý do là bản thân hỏa nguyên tố có nhiệt độ cao, sử dụng hỏa nguyên tố với cường độ lớn để tạo ra phong hệ sẽ tạo thành cực nóng làm giảm đi uy lực của phong hệ.

Hydeine cười nhạt, nhưng hắn cũng không có biện pháp tốt nào để giải quyết cả.

https://thuviensach.vn

Hội nghị hòa bình của học viện đối với hai lí luận trên trước mắt đều chỉ có ý định quan sát mà thôi, hiển nhiên, so với việc phân chia thuộc tính của phong hệ, bọn họ càng thêm quan tâm đến thành quả nghiên cứu về phong hệ.

Nghĩ đến đây, tảng đá trước mắt Hydeine đột nhiên giống như bị bão cuốn thổi tung lên, sau đó lao nhanh về phía hồ nước.

Dilin vừa từ trong nước thò đầu ra, liền thấy ngay một tảng đá vù vù lao tới, miệng liền theo phản xạ mà niệm ra một tràng chú ngữ.

Nước trong hồ nhất thời trở lên nhộn nhạo tạo thành một chiếc lồng trong suốt bao quanh người cậu.

Nhưng tảng đá cũng không rơi xuống như cậu tưởng, mà bỗng tách ra bốn phía vây quanh chiếc lồng.

"Ai dạy ngươi?" Thanh âm của Hydeine đột nhiên áp sát!

Dilin quay đầu, chỉ thấy hắn đang đứng cách mặt hồ một thước, ống tay ma pháp bào cuộn lên trong gió.

Dilin nhanh chóng triệt hồi chiếc thủy lồng, thấp giọng nói: "Ricci lão sư."

"Ta lệnh cho ngươi, từ giờ trở đi, lập tức quên hết cho ta!" Hydeine trầm sắc nói.

Dilin nhíu nhíu mày. Trong tiềm thức cậu vẫn luôn bài xích thái độ trên cao nhìn xuống này, tuy vậy cậu cũng không có ngay mặt phản bác, "Ricci lão sư là bát giai ma pháp sư." Ma đạo sư là cách xưng hô chỉ có trong học viện. Ở bên ngoài, vô luận mấy giai đều được xưng là ma pháp sư.

"Ngươi có biết vì sao ta là thủy hệ còn ngươi là hỏa hệ nhưng ta vẫn có thể trở thành đạo sư của ngươi không?" Hydeine ngăn lại phẫn nộ vừa dâng lên trong nháy mắt, thản nhiên hỏi lại.

Dilin không chút do dự nói: "Bởi vì ngài truyền thụ là cảm giác câu thông cùng nguyên tố và phương thức vận dụng."

Đây là sự khác biệt lớn nhất giữa thánh viện với các ma pháp học viện khác.

Các ma pháp học viện khác vì để có thể khiến cho từng đệ tử học được ma pháp mà luôn sắp xếp các ma pháp sư đồng hệ làm ma đạo sư cho họ.

https://thuviensach.vn

Như vậy, đệ tử chỉ cần rập khuôn theo sự hướng dẫn của lão sư là có thể tốt nghiệp cực nhanh.

Mà thánh viện lại không như vậy.

Nơi đây chưa bao giờ cho phép đệ tử trở thành bản sao của người khác, vô luận người đó có vĩ đại, lợi hại đến cỡ nào. Từng đệ tử nếu muốn tốt nghiệp từ thánh viện, đều phải sáng tạo ra thuộc loại ma pháp của chính mình. Đây chính là nguyên nhân chất lượng học đồ của thánh viện là tốt nhất trên Mộng đại lục, nhưng tỉ lệ tốt nghiệp thì lại thấp hơn các trường khác rất nhiều.

Hydeine yên lặng nhìn cậu, thẳng đến khi Dilin chậm rãi cúi đầu.

"Tôi đã biết."

Dilin đối diện với hình ảnh phản chiếu trên mặt nước của mình nói. Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng Hydeine nói đúng.

Ánh mắt Hydeine dần ấm lại, "Tìm được viên đá rồi sao?"

Dilin lúc này mới nhớ tới nhiệm vụ của mình, vội vàng đem viên đá vẫn nắm trong tay đưa lên cho hắn xem.

Kỳ thật vẻ ngoài của mấy viên đá chẳng khác nhau là mấy, tỷ như viên đá cậu đang nắm trong tay lúc này, cậu tự nhận là cùng với viên của Hydeine là giống nhau như đúc. Nhưng Hydeine ngay cả ngắm cũng lười không ngắm, trực tiếp lắc đầu nói: "Không phải. Tiếp tục."

Dilin nhướng mày.

Hydeine căn bản không để cho cậu có cơ hội biện giải, thẳng tay hất cậu ra giữa hồ.

Dilin nếm viên đá lên bờ, tiếp tục lặn xuống.

Sắc trời càng ngày càng u ám, cảnh vật đã muốn mơ hồ dần.

Bản thân Dilin cũng không nhớ rõ chính mình đã là lần thứ mấy mang viên đá bơi tới bờ, cậu chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp dường như đang tan trong nước, tứ chi không tự chủ được mà run lên. Cậu chưa bao giờ cảm thấy khát khao với mặt đất như lúc này.

Nhưng là giọng nói lạnh lùng của Hydeine tựa như kết giới chắc chắn nhất trên đời. Mỗi khi trong óc cậu hiện lên ý niệm muốn lên bờ, thì ngay

https://thuviensach.vn

lập tức lại có thể cảm giác được ánh mắt lạnh lùng của Hydeine bắn lại đây, ghim thân thể cậu lại nguyên trong nước.

"Không phải." Hydeine vô tình đánh gãy hi vọng lên bờ xa vời của cậu.

Dilin nắm chặt viên đá, tùy ý để góc cạnh trên đó đâm vào lòng bàn tay.

Cậu cần đau đớn để kéo dài ý chí của mình.

"Dilin?" Tiếng gọi của Soso từ xa truyền đến.

Dilin tinh thần rung lên, ánh mắt lập tức hướng về vị trí thanh âm của Soso nhìn lại.

Hydeine ánh mắt lóe lóe, "Hắn thực quan tâm ngươi."

Dilin hữu khí vô lực nói: "Em ấy là em họ của tôi." Cậu phải giải thích như vậy, là bởi vì vẫn luôn cảm thấy với tính cách của Hydeine chưa chắc đã chú ý tới loại chi tiết này.

Quả nhiên, Hydeine nhướng mày nói: "Nga?"

Dilin đang lo lắng có cần hay không lên tiếng, chợt nghe hắn nói tiếp: "Như vậy, nếu hắn gặp phải nguy hiểm, có phải có thể kích phát tiềm năng của của ngươi?"

Lông tơ trên người Dilin nhất thời dụng đứng, "Có ý tứ gì?"

Hydeine duỗi tay ra. Một đoàn ngọn lửa rừng rực cháy trên tay hắn."Ta chỉ là muốn dạy học đạt hiệu quả cao nhất có thể."

Dilin cắn răng nói: "Tôi lại đi tìm, lần này nhất định sẽ tìm được."

Hydeine thu hồi ngọn lửa, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi căn bản không biết bản thân muốn tìm cái gì."

Dilin thân thể cứng lại, trên mặt lộ ra một chút mờ mịt.

Tìm cái gì? Không phải là tìm tảng đá sao?

Chính là Hyde tại sao xem cũng không xem đã có thể biết viên đá này là không phải chứ?

Cậu thừa nhận đến lúc cuối cậu là lung tung quơ mấy viên liền đi lên, bởi vì thời gian càng dài cậu càng khó nhớ được bộ dáng ban đầu của viên đá. Nếu vậy, Hydeine lại là dựa vào cái gì mà phủ nhận? Chẳng lẽ cũng là phủ nhận lung tung?

Hydeine tựa hồ thấy được suy nghĩ của cậu, đột nhiên thân thủ quát khởi một trận gió.

https://thuviensach.vn

Dilin chính là nháy mắt, liền nhìn đến Soso bị trận gió kia quát tới trước mắt.

"Anh muốn làm gì?" Cậu khẩn trương hỏi.

Hydeine cũng không có trả lời cậu, mà là nhìn Soso: "Hôm nay Chaifuang dạy ngươi cái gì?"

Soso sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là còn chưa kịp hồi phục tinh thần sau trận gió kia, mãi đến khi Hydeine hỏi lại đến lần thứ hai nhóc mới lúng ta lúng túng đáp: "Sửa sang lại tư liệu."

Hydeine gợi lên khóe môi, đáp án này quả nhiên cũng không nằm ngoài dự liệu của hắn. "St Paders chưa từng có đệ tử nào tốt nghiệp nhờ sửa sang tài liệu giỏi đâu."

Sắc mặt Soso càng thêm trắng.

Dilin mím môi.

Hydeine nhìn Dilin, thật giống như nhìn thấy một con cá đang muốn mắc câu, "Ta giúp các ngươi tìm được người đã hạ chú ngữ."

Dilin đáy lòng run lên, ánh mắt gắt gao mà theo dõi hắn. Lấy hiểu biết của cậu về hắn, mỗi cái ưu đãi mà hắn đưa ra, tất nhiên hội mang theo một cái điều kiện cực khó có thể thực hiện.

Hydeine cũng không có cô phụ kỳ vọng của cậu, "Nếu ngươi có thể tìm được viên đá kia."

Gió thổi qua.

Da thịt Dilin lộ trên mặt hồ nảy lên một trận run rẩy.

Hydeine chậm rãi nói: "Ta có giam cầm hỏa nguyên tố bên trong viên đá."

Hỏa nguyên tố?

Trong khoảnh khắc mà Dilin biết được đáp án, cậu cơ hồ nghĩ muốn gõ vào đầu mình mấy cái.

Đúng rồi. Những viên đá khác vẫn luôn trầm ở đáy hồ, cho dù mang lên thì vẫn dầy đặc thủy nguyên tố. Hydeine nhận thức viên đá căn bản không cần phải xem xét hình dạng của nó, chỉ cần cảm nhận bên trong nó có hay không hỏa nguyên tố là được.

https://thuviensach.vn

Đã biết được phương hướng, Dilin hít một hơi thật sâu, lại hướng vào lòng hồ bơi tới.

Soso nhìn Dilin rời đi, trong lòng nhất thời nảy lên một trận khủng hoảng.

Người đứng ở bên cạnh này tuy rằng thật là đạo sư của học viện, lại chung quy khiến cậu có cảm giác bất an khó nói thành lời.

Hydeine đột nhiên nói: "Ngươi có hay không nghĩ tới, nếu chú ngữ không thể cởi bỏ thì làm sao bây giờ không?"

Soso đầu tiên thì cả kinh, sau lại ngẩn ra, sau đó thì thành thành thật thật lắc đầu.

"Nếu vậy thì từ giờ trở đi cũng nên bắt đầu suy nghĩ một chút đi."

25. Phương thức dạy học (năm) . . .

Trong nước tối như mực.

Dilin chỉ có thể nhắm mắt lại, dùng sự mẫn cảm đối với thủy nguyên tố của mình để tìm ra viên đá chứa hỏa nguyên tố kia.

Trong đầu thủy nguyên tố xám đen, dầy đặc vấn vít, đừng nói là hỏa nguyên tố, ngay cả một chút khe hở cũng đều nhìn không tới.

Dilin lại một lần nữa trồi lên mặt nước để thở.

Hồ nước tuy rằng không quá sâu, nhưng cậu lặn trong nước thời gian dài như vậy, thể lực cùng ý chí đã sớm hao mòn hết rồi.

Cậu nhịn không được quay đầu nhìn lên bờ.

Chỉ mới có một lát mà sắc trời đã trở lên hoàn toàn tối tăm.

Thân ảnh Hydeine và Soso được bao phủ bởi phiến rừng rậm rạp. Cậu chỉ có thể dựa vào vị trí trong trí nhớ mà mơ hồ đoán được phương hướng của bọn họ

"Hô. . . . . ."

Cậu nghe được tiếng thở sâu thật mạnh của chính mình, sau đó lại tiếp tục chìm mình vào đáy nước.

Cậu đã không còn có thể đếm được đây đã là lần thứ mấy trầm xuống đáy hồ, mỗi lần đều tràn ngập hi vọng đây sẽ là lần cuối, mỗi lần lại đều là thất vọng. Cậu có nên cảm thấy may mắn bởi chính mình từ nhỏ đã học bơi nên mới có thể kiên trì đến giờ không đây? Nếu không phải như vậy. . . . . .

https://thuviensach.vn

Dilin tưởng tượng đến dáng vẻ của Hydeine, lập tức cho ra kết luận, cho dù cậu không biết bơi thật đi chăng nữa thì hắn cũng sẽ không chút do dự mà ném mình xuống nước thôi.

Có lẽ, với hắn mà nói, chỉ có thiếu phương pháp sử dụng chứ không hề có gì là không thích hợp cả.

Thủy nguyên tố trong đầu đột nhiên giãn ra một chút.

Một đốm sáng chợt lóe ra rồi rất nhanh biến mất.

Cậu căng thẳng bơi lại vị trí cũ.

Đốm sáng ảm đạm trong đầu dần dần hiện ra một cách rõ ràng.

Dilin vươn tay chậm chạp lần mò ở đáy hồ, từng viên từng viên. . . . . Thẳng đến khi nắm được viên đá đó.

"Lạch cạch lạch cạch. . . . . "

Khoảnh khắc mà cậu nắm được viên đá trong tay thì mọi ý chí cùng thể lực cũng đều như thủy triều rút xuống.

Chờ khi cậu phát giác không ổn, thân thể đã muốn không nghe theo ý muốn mà không khí cũng bắt đầu theo khoang mũi tán loạn thoát ra ngoài. . . . .

Soso cúi đầu, ánh mắt chăm chú nhìn xuống mũi chân mình.

Kỳ thật nhóc nhìn cũng không rõ lắm mũi chân của mình. Nhưng hắc ám hiển nhiên là một tấm màn che chắn rất tốt, vậy nên dù trước mắt là người mà nhóc luôn khiếp sợ thì nhóc cũng không hề cảm thấy quá căng thẳng.

Nhưng là cái vấn đề mà anh ta vừa nói ——

Nói thật, nhóc cũng không cảm thấy có cái gì sẽ khác cả. Nhóc đối với ma pháp vốn cũng không có hứng thú gì quá lớn, nếu như có thể ở lại học viện thì dù là công việc sửa sang tư liệu thì cũng rất tốt rồi. Chí ít thì nơi này thanh tĩnh hơn Julan nhiều lắm, nhóc lại có thể nhìn thấy Dilin hằng ngày. Nghĩ nghĩ, Soso lại vui tươi trở lại.

Hydeine chăm chú nhìn mặt hồ tĩnh lặng tính thời gian, bỗng biến sắc, thân thể theo một trận gió lớn lao ra giữa hồ. Hắn giơ cao tay, cột lửa trong tay tựa như trường mâu cuồn cuộn đâm xuống mặt nước!

https://thuviensach.vn

Soso khiếp sợ nhìn mặt nước bốc lên, sau đó lại giống như bị ngọn lửa đẩy ra, hướng về bờ dâng lên.

Hồ nước rất nhanh ngập quá hai chân nhóc, nhưng nhóc lại một chút cảm giác đều không có. Hai mắt gắt gao nhìn về phía hồ nước, từ bộ dáng của Hydeine, nhóc cũng đoán ra được nhất định là Dilin đã xảy ra chuyện.

Cột lửa đang quấy đảo giữa hồ đột ngột tách ra, quay tròn xung quanh Hydeine.

Bởi vì ngọn lửa quá mãnh liệt, Soso thấy không rõ đến tột cùng là đã xảy ra sự tình gì.

Cậu chỉ thấy là qua một lát sau, ngọn lửa cuồng mãnh chậm rãi tán đi.

Hydeine ôm Dilin chậm rãi bay trở về trên bờ.

"Dilin?" Soso chạy lại, lại bị Hydeine xoay người tránh đi.

"Ngươi có biết hắn vì cái gì lại bị thoát lực té xỉu không?" Hydeine lạnh lùng hỏi.

Soso cơ hồ không cần suy nghĩ mà trả lời: "Bởi vì ngài bắt anh ấy đi nhặt viên đá."

Hydeine không hờn giận mà bĩu môi, "Hắn có thể cự tuyệt mà."

Soso cảm thấy được những lời này tựa hồ có điểm không thích hợp, nhưng nhất thời lại nghĩ không ra có chỗ nào không thích hợp.

Hydeine thấy nhóc không hé răng, thừa thắng xông lên: "Vì ngươi, hắn mới không thể cự tuyệt."

Soso mờ mịt mà nhìn hắn.

Hydeine nói: "Hắn muốn giúp ngươi cởi bỏ phong ấn trên người."

Soso khóe môi giật giật, nhẹ giọng nói: "Tôi không sao cả mà."

Hydeine cau mày: "Nếu ngươi vẫn cứ nhu nhược như vậy, thì hắn sẽ luôn cảm thấy việc này cùng hắn có liên quan. Đầu của ngươi tuy rằng ngốc, nhưng chung quy là vẫn không phải không có gì. Ngươi hắn là phải hảo hảo lợi dụng cơ hội đó để tìm được tương lai của chính mình."

Soso trong mắt càng thêm mờ mịt.

Hồ nước chậm rãi rút đi.

Hydeine đem Dilin đặt lên bờ, lấy ngón tay nhẹ nhàng bài khai miệng cậu, nghĩ nghĩ, lại đưa một ít hỏa nguyên tố vào cậu để khu trừ thủy nguyên

https://thuviensach.vn

tố.

"Khụ khụ." Dilin bị độ ấm trong lồng ngực khiến cho tỉnh lại, mở to mắt mê mang mà nhìn Hydeine, giây lát mới nâng tay lên trao tảng đá cho hắn: "Tôi tìm được rồi."

Hydeine thu hồi hỏa nguyên tố, thản nhiên nói: "Ta sẽ tuân thủ ước định."

Dilin yên tâm , cánh tay đang giơ cao mới chậm rãi hạ xuống.

Soso sợ hãi nhìn Hydeine, lặng lẽ tiến đến một bên Dilin, cầm lấy tay cậu khẽ khàng hỏi: "Anh không có việc gì chứ?"

"Không có việc gì." Dilin mỉm cười trấn an nhóc.

Hydeine nhướng mày nói: "Ngươi không biết với bộ dạng này của ngươi mà nói, vấn đề mà hắn hỏi thật sự là không có đầu óc mà câu trả lời của ngươi cũng rất là không có thành ý không?"

Soso cắn môi.

Dilin nắm lấy cánh tay Soso mà chậm rãi đứng lên, toàn thân đau nhức làm cho cậu thiếu chút nữa đã nghĩ muốn nằm xuống vĩnh viễn không đứng dậy luôn, "Chúng ta trở về đi."

Soso buồn bực nói: "Bữa tối đã qua rồi."

Dilin vỗ vỗ bờ vai của nhóc, "Thực xin lỗi."

Soso vừa định giải thích là nhóc sợ Dilin đã mệt như vậy mà còn không được ăn bữa tối, đã bị Hydeine cắt ngang nói: "Ngươi đang nuôi một con heo."

Dilin đối với việc hắn hết lần này đến lần khác cứ nhắm vào Soso cảm thấy thực bất mãn, phản bác nói: "Tôi nguyện ý."

. . . . . .

Ba người đi được một đoạn.

Hydeine đột nhiên nói: "Cho nên hắn đúng là con heo."

Dilin: ". . . . . ."

Trải qua sự kiện tai nạn lần này, phương thức dạy học kế tiếp của Hydeine cuối cùng cũng ôn hòa hơn rất nhiều, đại đa số thời điểm đều có thể ăn bữa sáng cùng bữa tối.

Dilin vẫn một mực ghi nhớ chuyện tìm ma pháp sư đã hạ phong ấn.

https://thuviensach.vn

Hydeine liền rút ra một buổi tối, mang theo cậu cùng Soso đi đến chỗ ở của nhân viên tạp vụ trong trường.

Tuy rằng là nhân viên tạp vụ, nhưng nơi ở của bọn họ cũng không hề kém hơn so với các học viên. Dilin vừa nhìn liền có thể nhận biết, thiết kế ánh sáng của nơi này so với phòng ở trước mắt của cậu thì tốt hơn nhiều lắm. Nguyên nhân có lẽ là bởi đệ tử thì thời gian trụ lại không lâu mà bọn họ thì lại ở cả đời đi.

Hydeine vừa đến đã tạo thành oanh động không nhỏ.

Tuy rằng Dilin không rõ vì cái gì lại có cảnh tượng như vậy, nhưng sự thật chính là, từng nhà đều nhanh chóng đóng cửa lại.

Nguyên bản những người đang thực nhàn nhã tự đắc cũng lập tức trở lên khẩn trương hề hề.

Soso khó hiểu quay đầu lại hỏi: "Bọn họ làm sao vậy?"

Hydeine khó có được hợp tác mà trả lời: "Không có gì. Ta chỉ là ngẫu nhiên sẽ tìm bọn họ đến giúp ta làm thí nghiệm."

Đã trải qua phương thức dạy học khiến cho mình thiếu chút nữa thì trầm xác đáy hồ, Dilin nhất thời đối với hành vi của nhóm nhân viên tạp vụ có sự đồng tình và lý giải sâu sắc.

Phía cuối lầu các là một chiếc cầu thang cũ kỹ, lúc dẫm lên tạo ra tiếng kẽo kẹt rợn người.

Dilin để cho Soso đi ở phía trước, chính mình theo sát phía sau để phòng bất trắc. Mà Hydeine thì lại trực tiếp dùng ma pháp để bay lên.

Lầu các tỏa ra một mùi thuốc kỳ lạ.

Dilin vừa lên lầu, liền nhìn thấy đủ loại bức tranh vô cùng thê thảm đặt kín bốn phía trong phòng.

Ánh đèn mỏng manh hoàn toàn không thể gia tăng tính mỹ cảm của những bức tranh, mà ngược lại càng khiến cho bọn chúng có vẻ khủng bố dữ tợn hơn.

Hydeine đứng bên cửa sổ, bên người hắn một lão nhân đang ngồi, râu trắng bóng, mũi tròn vo.

Dilin bỗng thấy không khí thực trang nghiêm, Soso giành trước kêu lên: "A, là ngài."

https://thuviensach.vn

Lão nhân nghiêng đầu nhìn nhóc một cái, sau đó quay lại nhìn Hydeine nói: "Ngươi không giống một người thích xen vào việc của người khác."

Hydeine chỉ vào Dilin nói: "Đây là đệ tử của ta."

"Cho nên?"

"Này không phải nhàn sự."

"Thế nhóc kia là đệ tử của ai vậy?" Lão nhân chỉ vào Soso.

Hydeine cơ hồ chỉ dùng mũi mà niệm ra cái tên kia: "Chaifuang"

Lão nhân bĩu môi, "Đấy, ngươi cũng không nhất thiết phải đưa bọn chúng tới chỗ ta. Chaifuang cũng rất rõ ràng, ta tuyệt đối sẽ không cởi bỏ phong ấn cho nhóc đó."

Hydeine nói: "Ta cùng hắn ước định là sẽ dẫn bọn hắn đến gặp ông, còn về phần muốn hay không cởi bỏ, đó là chuyện của ông cùng bọn hắn."

Dilin nhịn không được hỏi: "Ngài có thể nói cho cháu biết, vì cái gì không thể cởi bỏ phong ấn của em ấy không?"

Lão nhân chậm rãi quay đầu, sau đó chỉ vào một bức tranh trên tường nói: "Ngươi cảm thấy bức tranh này vẽ thế nào?"

Dilin theo tay ông chỉ nhìn lại.

Đây là một bức tranh rất khó có thể hình dung, mặt trên chỉ có màu trắng cùng màu nâu nhợt nhạt, hơn nữa lại quệt loạn thất bát tao vào cùng một chỗ, hoàn toàn không hiểu biểu đạt cái gì.

Hydeine nói: "Thiên phú vẽ tranh của ông cùng thiên phú ma pháp hoàn toàn tương phản."

Lão nhân gật đầu nói: "Ta thừa nhận thiên phú ma pháp của ta kém cỏi vô cùng."

Dilin chậm chạp nói: "Này bức họa. . . . . Rất giống ngài."

Ánh mắt lão nhân nhất thời sáng lên, "Ngươi nhận ra đây là bức tranh tự họa của ta?"

Hydeine cũng ngạc nhiên mà nhìn cậu.

Dilin kiên trì gật gật đầu. Cậu nhận ra chính là chiếc mũi to kia.

26. Phương thức dạy học (sáu)

Hai mắt lão nhân không ngừng lóe ra tinh quang sáng lạn nhìn chằm chằm vào Dilin, "Ngươi là đệ tử của Hydeine?"

https://thuviensach.vn

Dilin gật gật đầu.

Lão nhân đột nhiên đứng lên, mắt lấp lánh nhìn Hydeine,”Tặng cho ta nhé?”

Hydeine không chút nghĩ ngợi mà trả lời: “Nằm mơ.”

“Ta dùng phát minh ma pháp trận mới nhất của mình để đổi với ngươi!”

“Vừa mới hình như có người thừa nhận thiên phú ma pháp của mình tồi tệ muốn chết.” Hydeine tà tà nói, “Ta vì cái gì mà lại muốn có ma pháp trận của một gã ma pháp sư tồi tệ muốn chết chứ?”

Lão nhân ánh mắt chuyển một vòng trong căn phòng, nhịn đau nói: “Ta dùng bức tranh của mình đổi với ngươi!”

Hydeine hướng Dilin ra dấu, “Có cái gì muốn nói nói mau.”

Dilin gặp lão nhân vẫn như cũ “thâm tình” mà nhìn Hydeine, không khỏi chần chờ.

“Hay là ngươi cũng muốn trao đổi cùng mấy bức tranh này?” Hydeine nhướng mày

“Ngài có thể cho cháu biết vì cái gì lại không thể cởi bỏ phong ấn trên người Soso không?” Dilin vội vàng hỏi.

Lão nhân gặp Hydeine đối với khẩn cầu của mình bất sở vi động, buồn bực thả mình ngồi lại trên chiếc ghế cũ kĩ, “Bởi vì nguyên tố cảm giác của nhóc ấy quá mạnh mẽ.”

Dilin ngẩn ra, “Quá mạnh mẽ? Cái đó chẳng lẽ không phải chuyện tốt sao?”

Soso cũng kinh ngạc mà nhìn lão.

Lão nhân nói: “Ân, vốn là một chuyện tốt đó, nhưng là không xử lý tốt, liền biến thành chuyện xấu.”

Dilin cùng Soso đều là vẻ mặt mờ mịt.

Lão nhân nói: “Ngươi có biết vì cái gì tiêu chuẩn chiêu sinh của thánh viện, thấp nhất là mười ba tuổi không?”

Dilin lắc đầu.

“Bởi vì đứa nhỏ quá bé căn bản không hiểu được tính nguy hiểm của ma pháp.” Lão nhân vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve bức tranh trước mặt, “Ma pháp là vũ khí. Là vũ khí vô cùng nguy hiểm.”

https://thuviensach.vn

Điểm ấy Dilin hiểu được. So về tính nghiêm trọng cũng như phạm vi thương tổn, đao kiếm không thể cùng một cấp bậc với ma pháp.

"Cho nên đứa nhỏ quá bé mà có được nguyên tố cảm giác quá mạnh mẽ, thì rất có thể trái lại sẽ bị nguyên tố lợi dụng." Lão nhân nhìn Soso, trong mắt hiện lên một đạo quang mang kỳ dị.

Dilin nhíu mày nói: "Nguyên tố không có ý thức."

"Nguyên tố không có, nhưng nguyên tố tinh linh có."

Dilin giật mình nói: "Chẳng lẽ Soso có thể sử dụng nguyên tố tinh linh?"

Lão nhân nói: "Hơn nữa còn là cái nguyên tố tinh linh tính tình cực đoan thô bạo."

Dilin mở lớn con mắt, nhanh chóng đem tin tức vừa nhận được chuyển 1 vòng trong đầu tập hợp phân tích, "Chẳng lẽ nói, nếu cởi bỏ phong ấn, Soso sẽ bị cái nguyên tố tinh linh kia khống chế?"

"Bị khống chế hay không còn chưa biết, nhưng tuyệt đối sẽ tạo thành một cái phiền toái không nhỏ." Lão nhân nói xong còn thở dài hai cái.

Hydeine nói: "Ông tựa hồ đã từng gặp qua trận phiền toái này."

Lão nhân bĩu môi nói, "Bằng không ngươi nghĩ ta vì cớ gì lại phải phong ấn nó?"

Soso thật cẩn thận hỏi han: "Cháu đã tạo thành cái phiền toái gì?"

Dilin cau mày, tựa hồ nhớ tới cái gì, lẩm bẩm nói: "Cháu nghe nói hoàng cung Julan từng có lần được đại quy mô tu sửa." Hoàng cung Julan tồn tại lâu như vậy, có cái gì cần tu sửa thì cũng thực bình thường. Cậu sở dĩ nhớ rõ chuyện này, là bởi vì thời điểm phụ thân của cậu nhắc tới chuyện này, biểu tình có điểm cổ quái. Hơn nữa đại quy mô ba chữ thật giống như ám chỉ hoàng cung đã muốn không thể trở lại như xưa

Ánh mắt Hydeine cùng lão nhân đều dừng lại trên người Soso.

Hydeine đột nhiên gợi lên khóe miệng nói: "Có ý tứ."

Lão nhân liếc mắt nhìn hắn, "Ngươi muốn nhận hắn làm đệ tử?"

Dilin cùng Soso đồng loạt hướng đôi mắt trông mong về phía hắn. Nếu Hydeine nguyện ý thu Soso làm đệ tử, như vậy bọn họ hai người là có thể cùng đi học một chỗ.

https://thuviensach.vn

Hydeine cũng không có ngay mặt trả lời, “Đạo sư của ngươi là Chaifuang.”

Ánh sáng trong mắt Soso nhanh chóng ảm đạm đi xuống.

Dilin còn muốn nói cái gì, đã bị lão nhân lôi kéo giám định và thưởng thức các bức tranh khác của ông ta.

Dilin vốn xuất thân quý tộc, đối với tranh ảnh cũng coi như là có chút năng lực hiểu biết về giám định và thưởng thức. Nhưng là cùng với sự giới thiệu của lão nhân, cậu phát hiện từ ngữ mà mình có thể vận dụng để nhận xét càng ngày càng ít. Ngay tại lúc cậu quẫn bách hết sức, Hydeine đứng dậy cáo từ.

Cậu vội vã không ngừng lôi kéo Soso đuổi theo.

Lão nhân nhìn cậu cẩn trọng bước xuống cầu thang, hứng thú chưa dứt mà nói với theo: “Nhớ đến thường xuyên nha. Ta mỗi ngày đều có thể hoàn thành một bức tranh mới.”

Dilin quay đầu lại hướng lão mỉm cười, nhưng bước chân lại càng thêm nhanh chóng.

Ra khỏi ký túc xá của nhân viên tạp vụ , Hydeine liền bỏ lại bọn họ, quay về nơi ở của chính mình.

Dilin đành phải cùng Soso tự tìm đường quay về ký túc xá.

Soso gặp Dilin rầu rĩ không vui, nhân tiện nói: “Kỳ thật em đối ma pháp không có hứng thú. Không học cũng không quan hệ.”

Dilin nói: “Anh không muốn em ở trong này lãng phí thời gian.”

“Kỳ thật cũng không tính là lãng phí thời gian, Ciro mỗi ngày cho em làm rất nhiều chuyện.”

“Ciro?” Dilin đột nhiên dừng cước bộ, khiếp sợ mà nhìn nhóc.

Soso bĩu môi, không dám nhìn thẳng vào mắt cậu, “Ân. Đạo sư để cho anh ta chỉ đạo em.”

Dilin khẩn trương nói: “Kia hắn có hay không gây phiền toái cho em?”

“Còn không có.”

Còn không có ý tứ chính là nhận định hắn sẽ có, nhưng là còn không chưa có kịp thi triển sao?

Dilin nhăn chặt mày, “Hắn chỉ đạo em cái gì?”

https://thuviensach.vn

Soso nghĩ nghĩ nói: “Giúp anh ta dọn sách vở.”

“Còn có?”

“Chép sách.”

Dilin thanh âm càng ngày càng trầm, “Còn có?”

“Ách, ngẫu nhiên còn muốn pha cà phê. . . . . .” Nhóc xem sắc mặt Dilin không sai biệt lắm cùng một cái nhan sắc với bộ giáo phục rồi, vội vàng nói, “Đều là thực nhẹ nhàng mà.”

Dilin hít một hơi thật sâu nói: “Anh mang em đi tìm Mikris đạo sư.”

Soso khó hiểu mà nhìn cậu.

“Anh giúp em xin đổi đạo sư.” Dilin nói xong, liền xoay người chuẩn bị đi tìm ký túc xá đạo sư, nhưng là cậu còn không có cất bước, chợt nghe Soso ở phía sau nhỏ giọng nói: “Em không cần.”

Dilin cứng đờ.

Đây là lần đầu tiên kể từ khi hai người nhận biết, Soso ngay mặt cự tuyệt đề nghị của chính mình.

Soso tựa hồ cũng bị lời nói chính mình vừa thốt ra dọa sợ, nữa ngày sau mới tiếp tục nói: “Dù sao em cũng không thể sử dụng ma pháp, đổi thành lão sư nào thì cũng giống nhau.”

Dilin quay đầu nhìn nhóc.

Soso ngẩng đầu, cặp mắt tròn tròn cười thành hai cái nguyệt nha, “Chỉ cần Dilin trở thành thập giai đại ma đạo sư là có thể bảo hộ em mà. Dù sao em sau này cũng sẽ ở tại sát vách nhà anh, có chuyện gì gọi anh cũng thật tiện mà.”

. . . . . .

Dilin trở lại sờ sờ tóc bé con.

Soso càng cười đến không thấy ánh mắt.

“Anh bảo hộ em, vậy thê tử của em thì ai bảo hộ?” Dilin tựa tiếu phi tiếu hỏi.

Soso sửng sốt, “Thê tử?”

“Ân.”

Soso còn thực nghiêm túc mà suy nghĩ, “Kia, Dilin cùng nhau bảo hộ đi. Dù sao nàng về sau cùng em ở một chỗ, cùng anh cũng là hàng xóm, có

https://thuviensach.vn

bảo vệ cũng thực tiện mà.”

“. . . . . .” Dilin nghĩ nghĩ, xem ra cậu phải học thật tốt ma pháp, bởi vì tương lai cậu sẽ phải bảo vệ một cái gia tộc rất là khổng lồ nha.

Tuy rằng cuối cùng cũng không có giúp Soso đổi đạo sư, Nhưng Dilin vẫn là tận lực dặn dò nhóc có rảnh thì nhất định phải ở cùng Ningya, cách Ciro xa một chút. Chính mình thì lại càng thêm liều mạng học tập ma pháp.

Hydeine cuối cùng cũng cảm thấy thất vọng với cảm ứng hỏa nguyên tố của cậu, liền bắt đầu chuyển hướng sang mộc nguyên tố.

Loại phương thức học tập này thực ra lại rất an toàn, nhưng cũng rất nhàm chán.

Suốt cả ngày, Dilin đứng trước một cái cây, chăm chú xem xét. Trợn tròn mắt xem, nhắm mắt lại dùng đại não xem, nhìn đến cuối cùng nằm mơ cũng mơ thấy mình biến thành một cái cây, nhưng vẫn là không biết mộc nguyên tố đến tột cùng là cái dạng gì.

Hỏi Hydeine, cậu trả lời nhận được là tiếp tục.

Cậu nghĩ tới nghĩ lui, trong đám người quen biết thì chỉ có Alidi là tu luyện mộc hệ ma pháp, liền hăm hở chạy đi hỏi y.

Alidi tuy rằng thủy chung vẫn mang địch ý với Dilin, nhưng là thật khó mới có một người hướng y thỉnh giáo về mộc hệ ma pháp, hư vinh nho nhỏ thật là thỏa mãn, cho nên tuy rằng ngoài miệng thì chế nhạo vài câu nhưng vẫn là thật sự chăm chú giảng giải.

“Mộc nguyên tố cùng thổ nguyên tố giống nhau, là cùng với mặt đất cố định một chỗ. Không như thủy nguyên tố với hỏa nguyên tố, là phân bố ở trong không khí.” Lời Alidi nói kì thật cũng chỉ là kiến thức thường thức mà thôi. Nhưng là Dilin từ trước khi vào thánh viện đã được trắc thí ra là có cảm ứng cực mạnh với thủy nguyên tố, cho nên vẫn luôn hạ công phu học tập thủy nguyên tố, chưa từng chú ý qua phương diện tri thức này.

“Cho nên chúng nó dễ cảm ứng hơn thủy nguyên tố với hỏa nguyên tố nhiều.” Alidi nói câu này, lại cảm thấy đươch giống như có điểm tự hạ thấp chính mình, vội vàng bổ sung, “Đương nhiên, học giỏi mộc hệ cùng thổ hệ ma pháp cũng có thể trở thành một ma pháp sư phi thường phi thường lợi hại!”

https://thuviensach.vn

Dilin mỉm cười nói: “Đây là đương nhiên mà.”

Ali Di thấy cậu thái độ tốt đẹp, lại tiếp tục nói: “Mộc hệ nguyên tố luôn nguyện ý thân thiện người, nhất là kẻ yếu. Khụ, ý của ta là, tóm lại là nếu mi đối với nó có điểm ôn nhu thân thiết thì nó sẽ để ý đến mi.” Y cảm thấy được chính mình càng nói càng không thích hợp, như thế nào lại giống như đang tự hạ thấp mình vậy kìa? Vì thế ngăn đề tài lại: “Mi không phải là thủy hệ ma pháp sao? Vì cái gì lại đi hỏi mộc hệ?”

Dilin nghiêm trang nói: “Đây là bài tập.”

“Bài tập?” Alidi lập tức dỏng tai lên, “Bài tập gì?” Kì thật y vẫn luôn thực hâm mộ Dilin được Hydeine một đối một giảng dạy, bởi vì Melina thường xuyên xuất quỷ nhập thần, mỗi lần xuất hiện lại đều là qua lao chỉ điểm vài câu, làm cho bọn họ chính mình lĩnh ngộ liền lập tức lại không thấy bóng dáng.

Dilin như cũ bình tĩnh trả lời,” Bài tập về nhà.”

Alidi không kiên nhẫn, “Mi không thể chủ động nói một lần cho xong sao?”

Dilin đành phải bổ sung đầy đủ chút, “Bài tập về nhà đạo sư giao.”

27. Phương thức dạy học (bảy). . .

Rời khỏi chỗ của Alidi, Dilin liền thấy ngứa tay, nhịn không được chạy xuống lầu tùy tiện tìm một cái cây để thử nghiệm.

Nói đến cũng kì quái, cậu với thủy nguyên tố đúng là trời sinh có cảm ứng, từ nhỏ đến lớn đều có thể mơ mơ hồ hồ cảm giác được, sau lại được lão sư hướng dẫn một chút, cái loại cảm giác này thật giống như vừa thoát khỏi mây mù, rõ ràng hiện lên trước mắt. Nhưng với ba hệ còn lại, cảm giác của cậu lại rất nhược, nhược đến cơ hồ không hề tồn tại.

Lão sư vỡ lòng của cậu cũng hiểu được điều này có chút kì quái. Người bình thường nếu đã cảm ứng được một loại nguyên tố thì đều có thể cảm ứng được loại nguyên tố khác, có thể là một loại, cũng có thể là hai, mà có khi cả bốn loại cũng không chừng. Chính là cảm giác có cường có nhược, chờ sau khi cố định tu luyện một loại rồi, những loại khác sẽ càng ngày càng mờ nhạt thẳng đến khi biến mất. Trường hợp như của cậu thật sự là hiếm thấy.

https://thuviensach.vn

Dilin không rõ vì sao Hydeine lại cứ chấp nhất muốn cậu cảm ứng được ba loại nguyên tố kia đến vậy. Cậu cố gắng như vậy hoàn toàn xuất phát từ tâm tính hiếu thắng của thiếu niên.

Gần mười một giờ.

Đêm tối tĩnh lặng dị thường.

Hai chân Dilin có điểm run rẩy.

Lần thứ N không có thu hoạch khiến cho cậu cảm thấy uể oải. Alidi có nói, phải tỏ ra thật ôn nhu thân thiết, cậu tự cho là mình đã muốn thật ôn nhu thân thiết lắm. Chẳng lẽ vẫn chưa đủ thân thiết sao?

Dilin ngơ ngác mà nhìn cái cây.

Không biết nếu cậu mỉm cười với nó, có thể cảm ứng được mộc nguyên tố hay không đây?

Nghĩ nghĩ, cái miệng của cậu không tự chủ được hơi giương lên một chút.

Đây quả là một bức tranh quái dị đến cực điểm.

Một thiếu niên tóc nâu xinh đẹp đứng trước một thân cây lộ ra một nụ cười chân thành, thâm tình.

Tiếng bước chân thanh thúy xâm nhập vào bức tranh.

Dilin mím môi, nhìn về hướng phát ra tiếng bước chân.

Ningya vẻ mặt hờ hững đi về, thật giống như u linh phiêu đãng dưới ánh trăng.

” Ningya?” Dilin khinh hoán một tiếng.

Ningya nghiêng đầu, đôi mắt đen nhánh không thấy đáy cùng vẻ mặt tái nhợt tới cực điểm, hắc bạch phân biệt thật rõ ràng.

Dilin bước lại, thân thiết nói: “Cậu không sao chứ?”

Ningya ánh mắt lóe lóe, môi vô lực phun ra hai chữ, “Không sao.”

“Cậu. . . . . .”

“Tôi mệt chết đi được.” Ningya tránh đi tay Dilin, cũng không quay đầu mà đi về ký túc xá.

Dilin nghĩ nghĩ, không tiếng động theo sát phía sau cậu ta.

Kỳ thật ở từng chỗ rẽ lên cầu thang, Ningya đều có thể nhìn thấy thân ảnh của Dilin, nhưng là cậu ta cái gì cũng chưa nói, thật giống như trừ bỏ

https://thuviensach.vn

con đường trước mắt, cái gì cũng đều nhìn không thấy.

Dilin trong đầu bỗng nổi lên một loại ý niệm kỳ quái.

Nhớ rõ lúc trước khi Ningya tìm kiếm sự trợ giúp của cậu không thành, cũng là mang loại biểu tình này. . . . . .

Ningya rất nhanh trở lại phòng.

Dilin cũng trở lại phòng, đem Soso đang ngủ đến không biết trời trăng gì lay tỉnh, làm cho nhóc trở lại phòng mình.

"Vì cái gì?" Soso dụi dụi mắt, mờ mịt nhìn cậu.

"Ningya hôm nay tâm tình không tốt." Dilin nhìn Raymond cũng đang ngẩng đầu khó hiểu nhìn mình hạ giọng nói: "Em theo giúp cậu ấy đi."

Soso lau khóe mắt bởi buồn ngủ mà chảy nước mắt, đứng dậy xỏ giày, sau đó lo lắng nhìn Dilin: "Em không biết phải nói gì."

"Nói gì đều được." Dilin vỗ vỗ vai nhóc, "Đừng để cậu ấy ở một mình là được rồi."

Dilin nói: "Lúc em về, cậu ấy không sai biệt lắm cũng chuẩn bị đi ngủ rồi."

Soso lúc này mới an tâm mà trở về.

Raymond chờ cậu đóng cửa lại, đột nhiên cảm thấy dào dạt hứng thú mà quay đầu lại, "Tôi vẫn luôn cảm thấy, Ningya giống như không phải đến để học tập ma pháp."

Dilin bất động thanh sắc nói: "Vì cái gì nói như vậy?"

Michel nói: "Cậu ấy tựa hồ luôn không ngừng kết giao bằng hữu."

"Tôi cũng thực thích kết giao bằng hữu." Dilin hướng hắn mỉm cười nói, "Chẳng lẽ cậu thì không?"

"Ai, kia không giống mà." Raymond kỳ quái nhìn cậu, "Vì cái gì cậu luôn thay cậu ấy nói chuyện?"

Dilin cúi đầu trầm mặc ba giây, mới chậm rãi nói: " Bởi vì tôi vẫn luôn cảm thấy cậu ấy thật sự quá vất vả."

Trong nháy mắt khi vừa nhận thức Ningya, liền cảm thấy được thiếu niên gầy yếu tái nhợt này như đang gánh trên vai một gánh nặng nào đó, ép tới không tài nào thở nổi. Mặc dù cậu ta chưa bao giờ nói, cũng rất ít biểu lộ.

https://thuviensach.vn

Dilin nhớ tới cái đêm đi trộm bài thi đó, Khi Ningya thừa nhận nguyền rủa trên người, hai hàng lông mày trói chặt.

Ngày hôm sau, Dilin đã lại thấy Ningya trở lại với vẻ ôn hòa cố hữu, khác hẳn với đêm qua, liền yên lặng đem những lời quan tâm giấu về trong lòng, một mình ăn xong bữa sáng, hướng về rừng cây Hydeine chỉ định đi tới.

Thời tiết sáng sủa.

Trong không khí tràn hương thơm thản nhiên của hoa cỏ.

Dilin nhớ lại tình cảnh mới trước đây cùng mẫu thân ra ngoài ngoại ô vãn cảnh, liền cảm thấy trong đầu một trận buồn bã, một quả cầu lửa thật lớn lao thẳng tới mặt!

Thân thể ở trong nháy mắt sinh ra phản ứng, hướng bên phải đánh tới.

Gió nóng bên tai gào thét mà qua, làm cho cậu kinh ra một thân mồ hôi lạnh!

"Ngươi vì cái gì không đi thi vào học viện kỵ sĩ?" Tiếng nói độc đáo của Hydeine vang lên phía trước.

Dilin giật giật chân, phát hiện tứ chi của mình cũng không hoàn toàn cứng ngắc mới chậm rãi đứng lên.

Hydeine hiển nhiên không tính toán buông tha cho cậu dễ dàng như vậy, "Ở thời điểm nguy hiểm dùng thân thủ để bảo mệnh là bản năng của kỵ sĩ."

Dilin không kiên nhẫn hồi đáp: "Bởi vì tôi tôn trọng những gì ngài dạy, quên đi thủy ma pháp từng học."

Hydeine lành lạnh nói: "Ngươi quên, đó là bởi nó không phải là thuộc loại ma pháp của ngươi. Nếu nó là thuộc loại của ngươi, cho dù chết cũng không thể quên được."

Dilin nâng mắt, trong mắt lóe ra quang mang như là phỏng đoán thâm ý trong lời nói của hắn.

"Một ma pháp sư chân chính là không phải chạy theo những gì tiền nhân để lại mà là tự mình sáng tạo ra thuộc loại ma pháp phù hợp với chính mình. Nếu không thể làm được điều này, thì coi như ngươi đến St Paders học viện cũng chẳng có ý nghĩa gì. Với tài lực của gia tộc ngươi, mua một đống ma pháp quyển trục về mà dùng dần hắn là không khó nhỉ?" Hydeine

https://thuviensach.vn

cằm thoáng giơ lên, ánh mắt cao cao nhìn xuống đầy ngạo nghễ khinh thường.

Dilin môi mân thành một đường thẳng.

Cái gọi là ma pháp quyển trục cũng tương đương như ký khế ước với nguyên tố. Dùng bảo thạch để câu thông cùng nguyên tố, dùng quyển trục bên trên có viết chú ngữ bằng nước thuốc để khởi động ma pháp. Nó có ưu điểm là chỉ cần là người có hơi chút cảm ứng với nguyên tố thì đều có thể sử dụng, khuyết điểm chính là giá cả quá xa xỉ.

"Lần sau tôi sẽ chú ý." Dilin nghe được chính mình cứng ngắc trả lời.

"Lần sau?" Trong tay Hydeine bùng lên một đóa hoa lửa.

Dilin trong lòng căng thẳng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào ngọn lửa, trong đầu thủy nguyên tố phiên giang đảo hải quay cuồng đứng lên. Cậu theo thói quen thiếu chút nữa liền phóng xuất lồng bảo vệ thủy nguyên tố mà lão sư đã từng dạy, nhưng quyết tâm thật lớn khiến cho cậu rất nhanh đem dục vọng đó khắc chế lại.

Sáng tạo. . . . . .

Sáng tạo. . . . . .

Sáng tạo. . . . . .

Suy nghĩ của cậu bị hai chữ này quay đến trống rỗng, hoàn toàn không biết phải làm thế nào để sáng tạo thuộc tính ma pháp của mình, đến cuối cùng, trong óc cậu chỉ còn lại duy nhất một ý niệm ——

Dập tắt lửa!

Có lẽ ý niệm này trong đầu quá mức mãnh liệt.

Thủy nguyên tố đột nhiên mãnh liệt tụ lại, hướng vị trí ngưng tụ hỏa nguyên tố đánh tới!

Rầm!

Tiếng nước thật vang dội.

Dilin ngơ ngác nhìn Hydeine một thân ướt đẫm từ đầu đến chân, vẫn đang duy trì tư thế phiêu phù giữa không trung, bàn tay đưa ra đã là một khoảng trống không.

"Hy. . . . . deine đạo sư?" Cậu gian nan mở miệng.

https://thuviensach.vn

Toàn thân ướt sũng, Hydeine đột nhiên quỷ dị cười, “Nguyên lai đây chính là ma pháp trong cảm nhận của ngươi.”

Dilin khóe miệng cứng ngắc câu lên.

“Không hề mỹ cảm” Hydeine lạnh lùng xoay người, vẩy bọt nước, đi sâu vào trong rừng.

Dilin do dự không biết có nên đuổi theo hay không.

“Tiếp tục luyện tập mộc nguyên tố.” Thanh âm Hydeine từ xa xa truyền lại.

“Dạ!” Cậu lớn tiếng trả lời, sau đó thở một hơi thật dài.

Liên hệ với mộc nguyên tố như trước không có tiến triển

Nhưng tâm tình của Dilin thì lại rất không tồi.

Dù sao chăng nữa, có thể nhìn thấy cảnh chật vật của Hydeine cũng không phải là một việc dễ dàng. Tuy rằng cậu cảm thấy được, Hydeine là cố ý không ngăn cản, nhưng mà điều đó cũng không thể khiến cậu giảm bớt sự khoan khoái trong lòng.

Trở lại ký túc xá, cậu phát hiện Raymond cùng Soso đều chưa có trở về. Cậu đành xuống lầu vừa liên hệ mộc nguyên tố vừa chờ bọn họ trở về, thẳng đến khi sắc trời đen kịt, bụng kêu càu nhàu biểu tình thật lâu, cũng chưa gặp được nửa cái bóng của đám đệ tử.

Này rất trái với lẽ thường .

Chẳng lẽ bọn họ đang tham gia hoạt động nào đó mà mình không biết?

Nếu nói một đạo sư một đệ tử có chỗ nào không tốt nhất thì chính là tin tức bế tắc. Hơn nữa đạo sư lại là cái dạng độc lai độc vãng như Hydeine thì lại càng chẳng phải nói.

Dilin thậm chí còn không biết trong tình huống này cậu phải tìm ai để hỏi thăm.

Cậu đi dạo vòng quanh trong chốc lát, quyết định đi tới chỗ Mikris xem sao, là quản lý ban sơ cấp có lẽ hắn sẽ biết đi.

Ký túc xá của đạo sư cùng đệ tử cách nhau cũng không xa.

Đi bộ tầm hai mươi phút là đến, Dilin chính là chạy chậm tới, cho nên cậu chỉ mất hơn mười phút là tới nơi.

Tòa nhà đạo sư đèn đuốc sáng trưng.

https://thuviensach.vn

Cậu đang muốn đi lên trên, liền nhìn thấy Mikris từ trong nhà đi ra, phía sau còn có một thân ảnh gầy yếu theo sau.

Chỉ cần liếc mắt một cái Dilin liền nhận ra người kia.

Khuôn mặt tái nhợt dưới ánh trăng, cậu quả thật rất quen thuộc.

Ningya.

28. Phương thức dạy học (Tám). . .

Mikris là người đầu tiên phát hiện ra Dilin, hắn dừng lại cước bộ nghiêng đầu nhìn Ningya, "Bằng hữu của trò tới đón." Là đạo sư trưởng của ban sơ cấp trong học viện, hắ đối với quan hệ của các đệ tử quả thật là rõ như lòng bàn tay.

Ningya ánh mắt hốt hoảng, sau một lúc lâu mới chậm rãi khôi phục thanh minh, nhìn Dilin chậm rãi tới gần.

"Đạo sư trưởng." Dilin hành lễ

Mikris gật gật đầu nói: "Trò là đến tìm Ningya sao?"

Tim Dilin thoáng chốc đập mạnh. Cậu là tới hỏi nguyên nhân ký túc xá không một bóng người, nhưng là nhìn thấy gương mặt tái nhợt của Ningya cùng vẻ mặt do dự muốn nói lại thôi của Mikris, cậu theo bản năng đem việc này giấu ở đáy lòng, "Cậu ấy không có việc gì chứ?"

Mikris thở dài, "Trò trước dẫn trò ấy trở về đi."

Dilin lo lắng nhìn Ningya.

Ningya xoay người, hướng Mikris thi lễ, sau đó cúi đầu hướng ký túc xá đi đến.

Dilin do dự nhìn Mikris, thấy hắn không phản đối gật mới đuổi theo.

"Có lẽ trò có thể dựa vào lực lượng của bằng hữu." Mikris đứng tại chỗ thấp giọng nói.

Dilin có chút khó hiểu quay đầu nhìn lại.

Mikris đã muốn quay đầu trở về.

"Cậu. . . . . " Dilin bước nhanh đến bên người Ningya, muốn hỏi mà lại không biết phải bắt đầu ra sao. Nghiêng đầu ngắm Ningya, hai gò má cậu ta so với lần đầu gặp mặt lại càng thêm gầy yếu, màu da trong suốt như thể tùy thời tan vào không khí.

https://thuviensach.vn

“Cậu là đang đi tìm Soso?” Ningya liếc mắt.
Biểu tình của Dilin có chút xấu hổ.
Ningya mặt không chút thay đổi nói: “Bọn họ đang đốt lửa trại ở khu đất trống phía trước, cậu hiện tại đi vẫn còn kịp.”
“Cùng đi không?” Dilin thử hỏi
Nhưng Ningya lắc đầu, “Tôi còn phải đi thu thập đồ đạc.”
“Thu thập đồ đạc?”
“Ân.” Bả vai Ningya đột nhiên chùng xuống, “Tôi phải về nhà.”
Hô hấp của Dilin đột nhiên cứng lại, bật thốt lên hỏi: “Vì cái gì?”
“Tôi nhớ nhà.”
“Nhưng mà chúng ta vừa mới đến không bao lâu mà!” Không cần nghĩ cũng biết nhớ nhà chỉ là cái cớ. Có thể tiến vào St Paders đối với mỗi người trên Mộng đại lục đều là giấc mơ lớn trong đời! Không có một ai bởi vì nhớ nhà mà buông tha cho giấc mộng này.
Dilin nhịn không được buồn bã nói: “Là bởi vì sự kiện lần trước cậu nhờ tôi sao?”
Ningya nhướng mày, dừng lại nhìn cậu chăm chú nói: “Nếu cậu còn cho tôi là bằng hữu, tại sao lại không thể quên đi sự kiện kia?”
Dilin cũng dừng lại, lặng yên nhìn cậu ta: “Cậu tới St Paders là để tìm kiếm sự trợ giúp từ Thánh viện?”
“Cậu không coi tôi là bằng hữu.” Ningya cúi đầu nói.
“Là cậu không coi tôi là bằng hữu!” Dilin xúc động tiến lên từng bước, “Nếu cậu coi tôi là bằng hữu, vì sao lại không thể nói cho tôi biết cậu gặp khó khăn gì?!”
“Bởi vì cậu đến từ Shamanlier, còn tôi đến từ Langzan.” Ningya chăm chăm nhìn cậu, giống như nhìn về quốc gia sau lưng cậu
Dilin cứng đờ.
Dù cho bọn họ đã đi vào St Paders, rời xa địa phương chính trị của các quốc gia thì cũng không thể thay đổi dòng máu chảy trong người họ.
“Kia,” Dilin cũng không rõ bản thân muốn nói cái gì, chính là cậu không muốn làm cho không khí tiếp tục trở lên nghiêm trọng nữa, “Ciro đâu? Hắn có thể hỗ trợ hay không?”

https://thuviensach.vn

Ningya ngẩng cao đầu, trong mắt ẩn ẩn có ngọn lửa lóe lên, “Hắn cùng cậu không giống nhau.”
Dilin ngẩn người.
“Hay là,” Mặt Ningya như bị kết trong một tầng băng dày, vừa lạnh vừa cứng, “Cậu cảm thấy, chuyện tôi làm với cậu tôi có thể cũng làm với tất cả mọi người?”
Mặt Dilin hồng rực, lúng ta lúng túng nói: “Tôi không phải có ý đó.”
Nhưng là Ningya cũng không thèm nghe cậu giải thích, xoay người bước đi.
Dilin không tiếng động theo sát phía sau.
Thật lạ, con đường rõ ràng rất dài, nhưng lại rất nhanh đã đến cuối đường. Nhanh đến nỗi Dilin còn chưa rõ ràng bản thân nên làm thế nào để giải thích.
—— Tuy rằng chỉ ngắn ngủi trong nháy mắt, nhưng Dilin không thể không thừa nhận rằng mình đã thật sự nghĩ rằng Ningya có thể nào đã lặp lại hành động trong rừng với cậu cùng Ciro.
Ningya trở lại phòng cũng không có đóng cửa mà lập tức bắt đầu thu dọn đồ đạc. Ngoại trừ đồ dùng hàng ngày, tất cả đều nhét vào trong không gian giới chỉ.
“Cậu thật sự phải đi sao?” Dilin đứng ở của nhìn cậu thu dọn.
Ningya không lên tiếng.
“Học viện cũng không giúp cậu sao?” Dilin rất khó có thể nói rõ tình cảm mình dành cho thiếu niên là gì. Có thể là đồng tình, bởi thân thể suy yếu lung lay sắp đổ kia. Có thể là có ý, bởi vì cậu ta là người đầu tiên trong đời tỏ vẻ có tình cảm đồng tính khác thường với Dilin. Lại có thể. . . . là ỷ lại, bởi vì trong học viện này đó là người bằng hữu duy nhất mà Dilin cảm giác có thể dựa vào.
“Tạm thời không thể.” Ningya căng thẳng nói.
“Tạm thời?” Dilin hỏi, “Đó chẳng phải về sau có thể sao?”
Ningya ngẩng đầu nhìn về phía ánh trăng ngoài cửa sổ, thản nhiên nói: “Không có về sau.”
Ý nghĩa trong lời nói của cậu ta, phải thật lâu về sau Dilin mới hiểu được,

https://thuviensach.vn

nhưng lúc đó cho dù ảo não đến mấy cũng không thể thay đổi được sự thật.
Raymond cả bọn mãi đến nửa đêm mới về.
Thanh âm ồn ã lập tức như thủy triều lan tỏa khắp kí túc xá, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy không thích ứng.
Alidi bị Jeffrey cùng Raymond một người khiêng tay một người khiêng chân tha về. Ba người đều đã uống không ít rượu, điểm ấy có thể nhìn ra từ vết xanh tím trên mặt Alidi.
Dilin ở cửa đợi thật lâu mới nhìn thấy thân ảnh của Soso ——
Bắt tại trên người Ciro.
Tuy rằng vẫn còn chưa đến gần, nhưng là Dilin cũng có thể dễ dàng cảm nhận được lửa giận bừng bừng của Ciro.
Dilin nhíu nhíu mày, tiến lại đón.
Tâm tình cậu tối nay thật sự không xong, cho nên cậu một chút cũng không để ý đến việc tìm đối thủ để ầm ĩ một trận!
“Lôi nó xuống khỏi người ta!” Ciro không để cho Dilin cơ hội lên tiếng, nổi giận đùng đùng nói.
Dilin hơi hơi giật mình. Ciro mà cậu biết là một kẻ âm trắc hỉ nộ không bao giờ để lộ ra. Cùng người trước mắt này có chút không giống lắm. Bất quá cậu rất nhanh đã biết nguyên nhân.
Trước ngực Ciro tản ra một cỗ mùi rượu cùng mùi hôi. Nếu cậu không nhầm, kia hẳn là dấu vết sau khi nôn mửa.
“Soso.” Thanh âm Dilin mềm nhẹ hết sức.
Nếu không phải biểu tình của Ciro đang quá mức dữ tợn, cậu đại khái còn có thể vỗ vỗ đầu Soso, tán dương nhóc làm tốt lắm.
Đương nhiên cậu cũng không ngại đem việc này lưu lại về sau làm.
“Ngươi kêu như vậy mà nó tỉnh mới là lạ.” Ciro cố nén từng đợt tanh tưởi từ trước ngực truyền đến, muốn lôi Soso từ trên người xuống. Hắn bình thường đúng là đã coi thường tên oắt con này rồi, đừng nhìn vóc người không cao, tứ chi không dài của nó mà nhầm, công phu bám người đúng là nhất lưu. Hắn vì để thoát khỏi nó mà thiếu chút nữa xả đến rách cả quần áo của mình, khiến cho chính mình mất đi tay áo.
Dilin nhìn đến một loạt dấu tay màu hồng hồng trên mu bàn tay cùng cổ

https://thuviensach.vn

Soso thì ánh mắt cũng trầm xuống, tiến lên từng bước, ôm lấy thắt lưng Soso nhẹ nhàng vuốt đầu nhóc nói: “Ngoan, về đến nhà rồi.”
Ciro lạnh lùng nhìn cậu, trong mắt rõ ràng là đùa cợt.
Nhưng là ngoài dự kiến của hắn, Soso thật sự buông hai tay, ngoan ngoãn chuyển qua lồng ngực Dilin.
Chợt mất đi gánh nặng trên người, Ciro chỉ cảm thấy chỗ bị ôm đột ngột rét run, nhịn không được rùng mình một cái.
“Đa ta hoàng tử Ciro đã đưa Soso về.” Cũng không thể tức giận được, là Soso sống chết bám người ta, Dilin cũng không có lí do gì để nổi giận, còn phải cảm ơn hắn đã đưa Soso về.
Ciro hừ lạnh một tiếng, quay đầu bước đi.
Dilin biết hắn khẳng định trở về tắm rửa, tâm tình tốt lắm ôm Soso lên lầu.
Soso ngoan ngoãn tựa con mèo nhỏ, ngay cả khi Dilin đưa nhóc vào giường cũng không phát giác, tìm một vị trí thoái mái tiếp tục tiến vào mộng đẹp.
Dilin bịt mũi ngồi bên giường thở hồng hộc.
Có hai con ma men trong phòng, cậu cũng đừng mong hảo hảo ngủ đêm nay.
Cậu nghĩ nghĩ, quyết định đi sang phòng bên.
Bởi vì Soso thường xuyên ở hai phòng đi qua đi lại, cho nên Ningya ít khi đóng cửa. Khi Dilin vào phòng cậu ta đã ngủ rồi.
Dilin rón rén leo lên giường, đưa lưng về tường nhìn bóng dáng Ningya.
Ánh trăng chiếu vào lưng cậu ta run nhè nhẹ.
Dilin đột nhiên vùng dậy.
Bởi vì cậu phát hiện, run rẩy không phải là ánh trăng mà là Ningya.
Cậu nhớ tới chuyện nguyền rủa trên người Ningya phát tác ở ngoài đồ thư quán, ba bước cũng chỉ còn hai bước chạy tới bên giường Ningya đỡ lấy bờ vai cậu ta thấp giọng hỏi: “Đau lắm sao?”
Ningya nhẹ nhàng quay đầu, trên khuôn mặt tái nhợt tràn đầy mồ hôi lạnh.
“Cậu. . . “Dilin vừa mới nói một chữ liền hoảng sợ nhìn vệt đen từ sau gáy cậu chậm rãi tràn ra xung quanh.
Ningya rụt vào ổ chăn, đem thân thể cuộn lại thành một đoàn.
Đối với nguyền rủa, Dilin không có cách giải quyết, chỉ có thể ngồi ở bên

https://thuviensach.vn

giường, xuyên qua tấm chăn nhẹ nhàng nắm lấy tay cậu ta, yên lặng truyền sức mạnh.

Không biết qua bao lâu, ánh trăng ngoài cửa sổ đã soi sáng cả hai chiếc giường.

Ningya quay đầu lại thấp giọng nói: "Không có việc gì."

"Tối nào cũng như vậy sao?" Dili cau mày hỏi.

Ningya ngẩng đầu, mái tóc xám trắng bết lại trên trán, đôi mặt đen láy như hồ sâu, "Về nhà thì tốt rồi."

Yết hầu Dilin ngứa rát, những lời tôi cho cậu mượn quân đoàn ma pháp cơ hồ đã phải thốt ra, nhưng cuối cùng cũng chỉ là cơ hồ.

Cậu có được quân đoàn ma pháp, là bởi vì cậu mang họ Bassekou.

Bởi vì cậu mang họ Bassekou, nên cậu không thể vô duyên vô cớ mà cấp Ningya mượn quân đoàn ma pháp.

Đáp án đó ngay từ đầu liền đã định.

29. Phương thức dạy học (chín) . . .

Ningya từ sáng sớm liền bắt đầu thu thập nốt đồ đạc còn lại.

Dilin ngồi ở trên giường nhìn từng đồ vật thuộc về Ningya lần lượt giảm bớt thẳng đến khi tất cả đều đã tiến vào không gian trữ đồ của cậu ta.

"Cậu thật sự quyết định ?" Dilin rầu rĩ hỏi.

Ningya mỉm cười nhìn cậu, sắc mặt tái nhợt dưới sự chiếu rọi của tia nắng ban mai mà nổi lên một tầng vàng nhạt, xinh đẹp lạ kì. "Có lẽ đây sẽ là lần gặp mặt cuối cùng của chúng ta, nhưng tôi sẽ vĩnh viễn nhớ rõ tình bạn của chúng ta." Cậu ta đưa bàn tay gầy guộc đầy kiên định lên.

Dilin đứng lên trịnh trọng nắm tay cậu ta.

Tay cậu ta thực lạnh, như cơ thể của cậu ta vậy.

Ningya chủ động buông tay, "Tôi phải đi."

"Không cùng những người khác chào từ biệt sao?" Dilin nhìn về sắc trời tờ mờ sáng, Soso, Raymond bọn họ nhất định còn đang ngủ.

"Không cần." Ningya lạnh nhạt, "Cũng không có gì để nói."

Dilin nghe cậu ta nói vậy thì cũng không tiếp tục kiên trì, lặng lẽ nói "Tôi tiễn cậu"

"Hảo." Ningya lúc này cũng không có cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Hai người đi xuống dưới lầu, liền nhìn đến Mikris chờ ở nơi đó.

"Trò vẫn muốn đi?" Mikris hỏi lại.

Ningya gật gật đầu.

Mikris do dự nói: "Có lẽ trò có thể chờ thêm một chút."

Ningya cúi đầu, "Em sợ không kịp."

Mikris thở dài, trong mắt lóe ra sự đồng tình đối với thiếu niên nhu nhược này, "Tuy rằng chuyện này không liên quan đến ta, nhưng là ta vẫn muốn nói, thật có lỗi, đã khiến trò thất vọng rồi."

Ningya bả vai hơi hơi chấn động, ngẩng đầu phức tạp nhìn lại, lập tức yếu ớt cười: "Mikris ma đạo sư các hạ, ngài nói quá lời rồi."

Mikris không đáp lại, xoay người hướng về hồ Ảo Ảnh.

Dilin cùng Ningya yên lặng theo sát phía sau.

Trên đường Dilin vài lần nghĩ muốn mở miệng đánh vỡ bầu không khí trầm lặng này, nhưng thủy chung không biết nên mở miệng ra sao. Cước bộ trầm trọng của Mikris cùng vẻ mặt hờ hững của Ningya khiến cậu hiểu rằng theo đuổi bầu không khí thoải mái lúc này là một điều quá xa xỉ.

Khung cảnh hồ Ảo Ảnh dần dần hiện ra trước mắt.

Hồ nước xanh thẳm phản chiếu tinh không, gió sớm lành lạnh thổi nhăn mặt hồ, nước gợn lăn tăn.

Thuyền ngừng ở bờ biển.

Dilin nhìn chiếc thuyền, ánh mắt có chút hoe đỏ. Cậu đột nhiên phát hiện chính mình thế nhưng có điểm nhớ nhà.

"Tôi đi đây." Ningya ở bên người cậu thấp giọng nói.

Dilin hoàn hồn, nhìn cậu ta, nghiêm mặt nói: "Bảo trọng."

Ningya mỉm cười, xoay người lên thuyền, đi vào trong khoang, nhanh chóng vội vàng giống như nóng lòng chạy khỏi mọi thứ sau lưng, lại như nôn nóng muốn đi đâu.

Thuyền từng chút tưng chút ly bờ, chậm rãi bước lên hành trình.

Mikris đột nhiên hỏi: "Trò ấy không có nhờ trò giúp đỡ sao?"

Lỗ tai Dilin nóng lên, sau một lúc lâu mới nói: "Cậu ấy rốt cục xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Mikris liếc mắt nhìn cậu một cái chậm rãi lắc đầu nói: "Quên đi." Rồi quay bước trở về, bỏ lại Dilin vẫn đang ngơ ngác ngắm nhìn chiếc thuyền xa xa. Từ lúc bắt đầu tiến vào học trong St Paders, cậu đã hình thành một thói quen xem đủ mọi loại người đến rồi đi, cho nên tuy rằng bản thân có chút tiếc hận đối với việc Ningya rời đi, nhưng cảm giác đó cũng chỉ duy trì trong nháy mắt ngắn ngủi.

Dilin nhìn con thuyền càng ngày càng nhỏ phía xa, tay chậm rãi xoa lên trái tim, liền như một cảm giác gì đó còn chưa kịp hình thành đã vội tiêu thất.

Việc Ningya rời đi cũng không tạo lên gợn sóng quá lớn trong đám đệ tử, ngoại trừ Soso cùng Raymond khổ sở một trận, những người khác tựa hồ căn bản không có chú ý đến sự biến mất của cậu ta.

Dilin có thử hỏi Soso về chuyện của Ciro, nhưng Soso chỉ vẻ mặt mờ mịt nhìn cậu, hiển nhiên đối với việc đêm qua đã quên đắc không còn một mảnh. Dilin đành phải dặn nhóc sau này không được uống rượu một mình, nếu như có tụ hội nhất định phải đi cùng mình.

Soso đáp ứng rồi.

Thực ra lúc đầu nhóc cũng định chạy về gọi Dilin mà, nhưng là bị Raymond rót cho hết chén này đến chén khác, sau rồi cái gì cũng không nhớ nữa.

Đêm đó, Raymond bị Dilin gọi ra cảnh cáo. Vì khiến cho hắn coi trọng chuyện này mà cậu cố ý đem tình thế lúc đó khoa trương thành cực kì nghiêm trọng.

Raymond nghĩ đến cảnh chỉ vì mình nhất thời hứng khởi mà thiếu chút nữa gây ra chiến tranh quốc gia, trong lòng lo sợ áy náy không thôi, từ nay về sau trước mặt Soso khắc khắc đều phải cẩn thận.

Thời gian thấm thoát trôi nhanh, mới chớp mắt đã qua hai tháng.

Trong hai tháng qua, nhờ sự nỗ lực không ngừng của bản thân mà Dilin cuối cùng cũng cảm giác được mộc nguyên tố cùng thổ nguyên tố, tuy rằng vẫn thực mỏng manh nhưng cảm giác có thể cảm nhận được cả bốn loại nguyên tố thật sự rất tuyệt vời.

https://thuviensach.vn

Bất quá cậu còn chưa kịp cao hứng thì đã bị biểu hiện của Kevin tạt cho một bát nước lạnh thật lớn.

Tận mắt nhìn thấy Kevin thoải mái sử dụng ma pháp tạo ra một chiếc xoáy nước thật lớn, nội tâm vui sướng của cậu nháy mắt bị quét sạch không còn một mảnh.

Có nguồn gốc bình dân nên hiển nhiên trước khi tiến vào St Paders Kevin hoàn toàn không biết sử dụng ma pháp, nhưng là hiện tại sự nắm giữ đối với thủy hệ ma pháp của cậu đã hoàn toàn vượt qua Dilin, cái loại cảm giác bị phản siêu này thật giống như 1 chiếc búa lớn hung hăng đập vào lòng cậu, khiến cho trước mắt cậu là một mảnh tối tăm.

Soso cùng Raymond gặp Dilin sắc mặt u ám trờ về thì đều thực kinh ngạc. Trong ấn tượng của mọi người, Dilin tựa hồ là một thiếu niên vĩnh viễn ôn hòa ổn trọng, vô cùng hiếm thấy cậu lộ ra biểu tình như vậy.

Soso lo lắng nắm lấy tay cậu, "Hydeine lại khi dễ anh sao?"

Dilin nghĩ muốn gật đầu, nhưng nghĩ nghĩ, lại lắc đầu.

Raymond dựa vào gối đầu, hai chân nhẹ nhàng đong đưa qua lại, "Gặp khó khăn trong học tập?"

Dilin chăm chú nhìn cậu: "Melina đạo sư có dạy cậu ma pháp không?"

"Ma pháp? Đó là đương nhiên." Michel nghi hoặc nói, "Chúng ta đến St Paders còn không phải vì học ma pháp sao?"

Dilin mím môi.

Raymond giật mình nói: "Chẳng lẽ cậu đến bây giờ còn chưa được học qua ma pháp?"

Dilin nói: "Không có cụ thể học qua."

"Cái gì kêu không có cụ thể học qua?" Raymond hai tay nắm góc giường, khoanh chân ngồi xuống, "Chẳng lẽ Hydeine không có dạy ma pháp chú ngữ cho cậu?"

"Không có." Dilin sắc mặt lập tức trở lên khó coi, "Anh ta nói. Ma pháp sư chân chính không nên học tập ma pháp do tiền nhân lưu lại mà phải tự mình sáng tạo ra thuộc loại ma pháp của bản thân."

Michel nhíu nhíu mày: "Giỡn cái gì vậy chứ? Chúng ta ngay cả ma pháp là cái khỉ gì còn chưa có hiểu rõ ràng thì làm sao mà sáng tạo ra ma

https://thuviensach.vn

pháp được chứ? Hơn nữa sáng tạo ma pháp thuộc loại của bản thân có nằm trong điều kiện tốt nghiệp của học viện sao? Cậu bây giờ cái gì cũng đều không học được thì còn nói cái gì mà sáng tạo ra thuộc loại ma pháp của chính mình chứ?"

Những nghi ngờ vẫn luôn tồn tại trong lòng giờ phút này bị Raymond một hơi nói toạc hết ra, Dilin sắc mặt từ đen chậm rãi chuyển sang đỏ.

https://thuviensach.vn

Soso nghe được mê mê mang mang, “Dilin, anh cho đến bây giờ vẫn chưa được học qua ma pháp sao? Vậy bao nhiêu ngày nay anh học cái gì vậy?”

Dilin chậm rãi nói: “Cảm ứng ba hệ nguyên tố còn lại.” Chuyện này vốn cậu chỉ nhắc tới khi thỉnh giáo Alidi, vốn chưa cùng người khác nói qua nên cũng không ai biết.

Raymond kêu lên: “Trời ạ! Này là cái kiểu đạo sư gì vậy?! Ai mà chẳng biết sau khi lựa chọn cho mình chính hệ ma pháp để học tập thì sự cảm ứng đối với ba hệ nguyên tố còn lại chậm rãi biến mất. Hiện tại cậu lại học tập cảm ứng ba hệ nguyên tố kia, quả thật rất lãng phí thời gian.”

Soso: “A. Kia sao Hydeine lại làm vậy a?”

“Trời biết.” Raymond đồng tình nhìn Dilin. Thực ra hắn vẫn thực hâm mộ Dilin có thể được Hydeine chọn làm đệ tử duy nhất, nhưng mà hiện giờ xem ra, kia tuyệt đối là kiếp nạn a!

“Các cậu đi ăn cơm trước đi, mình ra ngoài một chút.” Dilin nói xong liền lập tức rời đi.

Soso chạy theo hai bước lại quay đầu lại hỏi Raymond: “Anh ấy đi đâu vậy?”

Raymond thản nhiên đáp: “Đi tìm đầu sỏ tính sổ.”

Thời điểm xuất phát Dilin vốn mang theo một bụng lửa giận cùng khó hiểu chuẩn bị tốt lắm để hảo hảo chất vấn Hydeine. Nhưng khi thật sự đối mặt với hắn, tức giận cùng khó hiểu vẫn còn đó nhưng lại không biết làm thế nào để có thể chất vấn hắn.

Hydeine rời mắt khỏi cuốn sách, nhướng mày nhìn Dilin vẫn đứng không nhúc nhích ở đối diện, “Ngươi chạy tới đầu đầy mồ hôi đến đây là để đứng ở chỗ này cản trở ánh mặt trời của ta hử?”

Dilin trầm giọng nói: “Tôi có lời muốn hỏi anh.”

“Muốn hỏi?” Hydeine bĩu môi dài giọng lặp lại hai chữ cuối, “Tựa hồ là đến khởi binh vấn tội nha.”

Dilin nói” Tôi muốn biết anh vì sao vẫn không dạy tôi thủy hệ ma pháp.” Cậu dừng một chút, như là để bổ sung chính mình không phải đến

https://thuviensach.vn

để gây sự nói: "Những người khác đều đã học được rất nhiều ma pháp thủy hệ."

"Ngươi có biết thiên tài và người thường khác nhau ở điểm nào không?" Hydeine hếch cằm hỏi.

"Tôi không nghĩ chính mình là thiên tài."

Hydeine nhạo báng nhếch nhếch khóe miệng, "Ta khi nào thì nói ngươi là thiên tài?"

Dilin hồ nghi nhìn hắn, ánh mắt như muốn hỏi anh nói thiên tài cùng người bình thường chẳng lẽ không phải là chỉ cậu cùng với những người khác?

"Không thể nghi ngờ, thiên tài cường đại nhất của St Paders . . . . " Hắn vươn ngón tay, chậm rãi chỉ thẳng vào mình, "Chính là ta! Cái đám bạn học của ngươi bất quá chỉ là một đám người thường dạy dỗ ra một đám người thường phiên bản hai thôi. Muốn nghe ta hay nghe bọn chúng tùy ngươi chọn."

Dilin trầm mặt chậm rãi nói: "Tôi muốn biết mục đích phương án dạy học của anh."

"Có thể a." Hydeine thảnh thơi buông sách, chậm rãi đứng lên cười lạnh nói," Chờ ngươi trở thành viện trưởng của St Paders là được."

Dilin yết hầu cứng lại, tựa hồ cũng phát hiện yêu cầu mà mình đưa ra rất lỗ mãng, nhưng lời nói ra như bát nước đổ đi, muốn thu hồi lại là không có khả năng. Cậu lại không muốn cúi đầu trước Hydeine, vì thế liền chuyển sang đề tài khác, "Như vậy, tôi muốn chọn lại đạo sư."

"Cũng được." Hydeine khoanh tay nhìn cậu, "Chỉ cần người đó đánh thắng ta là được."

Dilin kinh nghi nhìn vẻ mặt tự tin của hắn, chẳng lẽ nói. . . .

St Paders nhiều ma đạo sư như vậy, lại không ai có thể thắng hắn?

30. Phương pháp dạy học (mười) . . .

Dilin nửa tin nửa ngờ.

Tuy rằng từ trước đến nay thái độ biểu hiện của Hydeine vẫn thực kiêu ngạo nhưng là Dilin cảm thấy lần này hắn thật sự quá khoa trương. Theo tuổi tác cùng sự từng trải mà nói, hắn so với đại đa số đạo sư trong viện đều

https://thuviensach.vn

nhỏ hơn. Về lí mà nói, hắn cho dù có là thiên tài đi chăng nữa thì cũng không thể siêu việt hơn mọi người.

Cậu đem chuyện này nói cho nhưng người khác, đám Raymond cảm thấy thực căm phẫn, đều tỏ ý Hydeine quá tự cao, quá vô sỉ, hơn nữa đều tỏ vẻ phi thường tích cực nguyện ý giúp cậu cùng đạo sư của mình bắc cầu giật dây.

Nhóm đạo sư rất nhanh đã cho hồi âm.

Đạo sư của Kevin là một người thành thật, đáp án của hắn cũng thực thành thật, "Nếu là Hydeine, ân, ta đánh không lại."

Mà đáp án của đạo sư Melina thì lại thập phần chọc người suy ngẫm: "Hydeine? Hừ, hắn dám so cùng ta sao? Đạo sư của hắn còn là học đệ của ta!"

Thời điểm Dilin nghe thấy đáp án đó trong đầu hiện lên một câu hỏi: đến tột cùng là Hydeine không dám so cùng bà hay là bà không dám so cùng hắn?

Đáp án của hai vị thập giai ma đạo sư đã đả kích thật lớn lòng tin của Dilin. Cậu bắt đầu tin tưởng sự tự tin của Hydeine cũng không phải là vô cớ, có lẽ, hắn thật sự rất mạnh a. Nhưng Soso còn chưa có trở về, cậu trong lòng chính là vẫn đang ôm một tia hi vọng mong manh. Dù sao đạo sư của Soso cũng là người được ma pháp nghiệp đoàn bài danh đứng thứ tư của đại lục a!

Bởi vậy, thời điểm Soso vừa bước vào cửa ánh mắt của Dilin thiếu chút nữa đã dán vào trên mặt nhóc.

"Chaifuang đạo sư nói như thế nào?" Dilin khẩn cấp hỏi.

Raymond cũng buông sách chờ mong nhìn Soso.

"Đạo sư nói, anh ta là một kẻ điên hiếu chiến." Soso chầm chậm nói, "Người bình thường tuyệt đối không cùng một kẻ điên đối chiến."

Thần thái Dilin trong nháy mắt liền ảm đạm xuống.

Raymond không đành mà an ủi cậu: "Nhưng đạo sư khác không muốn cùng ổng tỉ thí cũng không phải là không muốn nhận cậu. Cậu có thể đưa ra yêu cầu xin đổi đạo sư với học viện, để cho học viện giúp cậu an bài."

https://thuviensach.vn

Dilin động tâm nhưng cũng lập tức nhụt chí nói: “Vạn nhất anh ta chạy đi gây phiền toái cho tân đạo sư thì làm sao bây giờ?”

“Như thế nào. . . . . “ Raymond nghĩ đến thái độ làm người của Hydeine, ngạnh sinh sinh đem hai chữ “có thể” nuốt lại.

Soso cởi giày leo lên giường Dilin an ủi cậu: “Em cảm thấy Hydeine là có dụng ý của mình.”

“Dụng ý?”

“Ân. Đạo sư nào mà chả hi vọng đệ tử mình có tiền đồ, em nghĩ anh ta cũng không ngoại lệ. Bằng không vì cái gì chỉ nhận một mình anh làm đệ tử thôi đâu?” Soso nhớ tới lần đó Dilin trầm hồ, Hydeine phi thân xuống cứu thì lại càng thêm chắc chắn về suy đoán của mình, “Có lẽ chỉ là phương thức dạy học của anh ta cùng người khác bất đồng thôi.”

Raymond nói: “Có khi nào ổng cùng cậu hay người nhà cậu có cừu hận gì đó không?”

Dilin nhíu mày nói: “Không thể nào.” Nếu có cái gì thâm cừu đại hận thì với thái độ làm người của Hydeine thì hắn đã đốt cậu ra tro ngay từ lần đầu gặp mặt rồi mới phải.

Raymond nói: “Nếu không thì có lẽ đúng như Soso nói đấy, phương pháp dạy học của ổng cùng người khác bất đồng thôi.”

“Phương thức dạy học bất đồng sao?” nghe bọn họ nói vậy Dilin cũng cảm thấy hơi mờ mịt rồi.

Raymond nói: “Chuyện này đối với cậu có lẽ là việc tốt. Dù sao một đạo sư có thể đánh khắp thánh viện không địch thủ cũng không phải tùy tiện là có thể tìm được đâu.” Lời vừa nói ra, tâm lý đồng tình của hắn liền héo đi, ngược lại lại sinh ra vài phần hâm mộ. Đạo sư đánh khắp thánh viện không địch thủ a, chỉ mới nghĩ thôi đã thấy thực vinh quang rồi.

Nghe bọn hắn nói vậy, Dilin cũng không cố chấp đem đề tài này bàn tiếp, mỉm cười chuyển qua nói chuyện khác.

Tuy rằng đã chứng minh được lời nói của Hydeine không phải là tự cao, nhưng Dilin cũng không có trở lại lớp học mà liền ngâm mình trong đồ thư quán tự học.

https://thuviensach.vn

Đồ thư quán có số lượng tàng thư vô cùng phong phú, sơ cấp ma pháp kỹ năng của bốn hệ đều có đủ cả, còn có không ít phương pháp sử dụng ma pháp vỡ lòng. Từ sau khi cậu có được tư cách đệ tử cùng huy chương liền có thể tự do ra vào đồ thư quán.

Cậu ngồi ở đồ thư quán ba ngày, thế nhưng những điều học được còn nhiều hơn cả hai tháng trước.

Cậu hiện tại đã có thể tụ lại thủy nguyên tố tạo thành một quả cầu nước kích thước to bằng đầu người, cũng đã có thể chậm rãi ngưng tụ ra mấy mũi tên nước, tin rằng qua không bao lâu cậu cũng có thể ngưng tụ thành xoáy nước như vòi rồng của Kevin.

"Ngươi xem ra cũng rất không tồi."

Ngay khi Dilin đang sử dụng ma pháp chậm rãi ngưng tụ thủy cầu, hơn nữa kích thước không ngừng tăng thêm thì phía sau vang lên tiếng nói ngọt nị như ác mộng.

Thủy cầu ba đắc một tiếng rơi xuống mặt đất. Nước nhanh chóng ngấm vào bùn đất, còn bắn vài giọt lên ống quần cậu.

Dilin lén lút hít một hơi, khép lại sách ma pháp, xoay người, "Đạo sư."

"Ngươi còn nhớ ta a?" Hydeine phi tiếu tự tiếu, "Ta còn tưởng ngươi nửa đêm rơi xuống giường nên bị mất trí nhớ rồi chứ."

Dilin không hé răng.

"Nếu không có mất trí nhớ, vậy thì ta cũng không thể lý giải được. . . . . Ngươi mấy ngày nay là cố ý trốn học sao?" Hydeine mỉm cười nhưng ngữ khí lại thêm mấy phần âm sâm.

Dilin ôm sách ma pháp, trấn định nói: "Tôi muốn học ma pháp."

"Từng người tiến vào thánh viện đều muốn thế."

"Tôi muốn học ma pháp chân chính."

"Ma pháp chân chính?" Hydeine cười lạnh, "Ngươi nghĩ thế nào là ma pháp chân chính? Như vầy?" Hắn vươn tay, một viên thủy cầu lập tức xuất hiện trong lòng bàn tay, kích cỡ tương đương viên thủy cầu của Dilin.

Dilin trừng lớn con mắt, không thể tin nhìn hắn, "Song, song hệ ma pháp sư?"

Như thế nào có thể?

https://thuviensach.vn

Cậu vẫn luôn nghĩ song hệ ma pháp sư là nhân vật do mấy cái tiểu thuyết gia tưởng tượng ra, không có khả năng tồn tại trên thế gian. Bởi vì dù là nguyên tố hay tinh linh thì chúng đều có dục vọng độc chiếm kì lạ, không có khả năng cùng với nguyên tố khác tồn tại. Đây chính là nguyên nhân vì sao rất nhiều người từ đầu có thể cảm ứng nhiều loại nguyên tố nhưng sau khi lựa chọn nguyên tố chủ tu thì cảm ứng đối với ba hệ nguyên tố còn lại chậm rãi mất đi.

Nhưng là chuyện xảy ra trước mắt này đây lại không để cho cậu có thể phủ nhận. Thủy nguyên tố cùng hỏa nguyên tố trong tứ đại nguyên tố chính là hai cái đại oan gia, nhưng nó lại đều đang xuất hiện trong tay một người.

Chẳng lẽ, Hydeine thật sự cường đại đến mức có thể đột phá cực hạn nguyên tố bài xích nhau?

Tựa hồ nhìn ra nghi hoặc của cậu, Hydeine mỉm cười nói: "Ngươi hiện tại nhất định rất hiếu kì ta đến tột cùng là thủy hệ hay hỏa hệ ma pháp sư."

Dilin không có phủ nhận.

Hydeine vươn tay kia ra, lòng bàn tay bùng phát một ngọn lửa dữ dội.

Quang ảnh của nước và lửa đồng thời dừng ở trên mặt của Hydeine và Dilin.

Dilin lẩm bẩm nói: "Như thế nào có thể?"

Hydeine thu hồi ngọn lửa, đem thủy cầu đẩy đẩy đến trước mặt cậu, dùng âm thanh tràn ngập hấp dẫn nói: "Có muốn biết nguyên nhân?"

Dilin nhìn chằm chằm vào thủy cầu, đột nhiên nói: "Vì cái gì nhiệt độ của thủy cầu lại cao như vậy?" Thủy cầu càng tới gần, nhiệt độ đánh tới mặt cậu càng cao, thật giống như môt. . . . Ngọn lửa.

Hydeine loan loan khóe miệng, "Phát hiện?"

Dilin như trước thực nghi hoặc.

"Bởi vì, ta dùng chính là hỏa hệ ma pháp." Hydeine ánh mắt ngưng lại, xung quanh thủy cầu đột nhiên toát ra một ngọn lửa, đem thủy cầu gắt gao bao lấy.

Dilin giật mình nói: "Tôi hiểu rồi. Anh là dùng hỏa nguyên tố đem thủy nguyên tố tụ lại một chỗ!" Thủy nguyên tố là bị động, bởi vì bị tụ lại với nhau mà không thể không ngưng tụ thành một viên thủy cầu!

https://thuviensach.vn

Nước cùng lửa trong tay Hydeine chợt biến mất, hắn khoanh tay nói: "So với cái kia ngươi vừa học thì thế nào?"

Dilin đỏ mặt lên, nhỏ giọng nói: "Anh chưa từng dạy cho tôi."

"Đạo sư của ta cũng chưa từng dạy ta ma pháp cũng có thể sử dụng như vậy." Hydeine lạnh lùng nói, "Nếu tất cả tri thức của ngươi là từ ta mà ra, như vậy ngươi có lợi ích gì? Cũng giống như trong sách đem ma pháp của ta truyền thụ đi xuống sao? Ngươi không biết là so với ngươi thì sách càng đáng tin cậy sao? Ít nhất nó cũng không cáu giận, cũng sẽ không xuyên tạc ý tứ của ta."

Dilin gục đầu xuống xem mũi chân chính mình.

Rõ ràng cảm thấy bản thân hoàn toàn không sai, nhưng là không biết vì cái gì, sau khi kiến thức ma pháp của Hydeine lại bắt đầu có thể lý giải cùng nhận thức phương thức dạy học của hắn.

"Hiểu biết ba hệ nguyên tố còn lại cũng không phải giúp ngươi có thể sử dụng chúng nó mà là giúp ngươi có không gian cùng sức tưởng tượng lớn hơn để sáng tạo ra thuộc loại ma pháp của chính mình và," Hắn dừng một chút, nói tiếp, "Chiến thắng tất cả địch nhân, cho dù hắn thuộc hệ ma pháp nào."

Dilin đột nhiên nhớ tới câu trả lời của Chaifuang —— Hắn là một kẻ điên hiếu chiến.

Cậu biết ma pháp sư ngoại trừ thuộc tính bất đồng có thể chia làm bốn hệ ma pháp sư ra, cũng có thể căn cứ vào lĩnh vực am hiểu mà chia thành hệ sinh hoạt, hệ chiến đấu, hệ phụ trợ. Bất quá mấy hệ này giới hạn phân chia có chút mơ hồ, rất nhiều ma pháp sư đều là sử dụng tài năng ở sinh hoạt hệ và phụ trợ hệ, nhưng lại vẫn có được sức chiến đấu nhất định, tỷ như đại đa số đạo sư của thánh viện. Nhưng nghe ngôn luận của Hydeine thì hắn tựa hồ là. . . . Tuyệt đối là ma pháp sư hệ chiến đấu?

Dilin lại có thêm một mối phiền não mới.

Bởi vì cậu luôn hi vọng đạo sư của mình là hệ sinh hoạt, vậy là cậu có thể ở lại trong học viện nghiên cứu phát minh ma pháp hữu dụng cho dân sinh. Theo công tác thống kê, ma đạo sư ở lại thánh viện đại đa số là nhưng người muốn làm ra cống hiến kiệt xuất cho hệ sinh hoạt. Mà chiến đấu hệ,

https://thuviensach.vn

có thì cũng có, nhưng là đại đa số đạo sư hệ chiến đấu dù ở tại thánh viện thì sau này cũng sẽ thường xuyên bị phái đến các nơi trên lục địa làm sứ giả chính nghĩa —— Này hiển nhiên đi ngược lại bổn ý của cậu.

"Tôi muốn trở thành ma pháp sư hệ sinh hoạt." Dilin nói ra tâm nguyện của bản thân.

Hydeine thực giật mình, "Cái gì?"

"Tôi muốn trở thành ma pháp sư hệ sinh hoạt." Cậu lớn tiếng nhắc lại.

Hydeine nhíu mày, "Tên gọi đầy đủ của ngươi là gì?

Dilin sửng sốt, theo bản năng hồi đáp: "Dilin · Bassekou."

"Thế còn cha ngươi?"

" Andre · Basskou."

"Chính là Shamanlier cái kia?"

"Ân."

"Vậy ngươi như thế nào lại muốn làm ma pháp sư hệ sinh hoạt chứ?" Hydeine vẻ mặt khó hiểu.

". . . . . Cuộc sống phương tiện."

31. Cuộc thi sơ cấp(một) . . .

"Cuộc sống của ngươi trước kia rất không phương tiện sao?" Hydeine nhíu mày nhìn cậu. Shamanlier là một trong những quốc gia cường đại nhất trên Mộng đại lục, mà Bassekou lại là một trong những gia tộc cường đại nhất của Shamanlier, chẳng lẽ cuộc sống của người thừa kế gia tộc này lại rất túng quẫn?

Dilin thật ảo não. Cậu cũng không biết chính mình như thế nào lại toát ra câu cuộc sống phương tiện a. Cậu nghĩ nghĩ, quyết định ăn ngay nói thật, "Tôi muốn ở lại St Paders."

Hydeine nhìn cậu.

"Trở thành một nhân viên nghiên cứu." Dilin nói.

Hydeine nửa ngày không nói chuyện, nhìn biểu tình của hắn giống như đang thật cố gắng để tiêu hóa chuyện này.

Dilin ánh mắt nháy cũng không nháy mà nhìn hắn, tựa hồ đang chờ đợi quyết định của hắn.

https://thuviensach.vn

Qua một lúc lâu sau, Hydeine rốt cục mở miệng, “Đây là sự lựa chọn của ngươi, tự do của ngươi.”

Dilin thư khẩu khí.

“Nhưng là, ta sẽ không thay đổi phương thức dạy học cùng mục tiêu của ta.” Hydeine chậm rãi nói, “Có thể ở lại St Paders làm một cái nghiên cứu nhân viên hay không kia còn phải dựa vào chính ngươi.”

Dilin mày hơi hơi nhăn lại.

Cậu hiểu trong huấn luyện giữa hệ chiến đấu và hệ sinh hoạt có khác biệt rất lớn, sự khác biệt này không chỉ nằm ở phương thức vận dụng ma pháp mà còn ở lối suy nghĩ sử dụng ma pháp. Tỷ như nói, cùng là thủy hệ ma pháp sư, hệ chiến đấu nghĩ đến chính là công kích, như vậy cậu cần phải tận lực biến thủy nguyên tố thành vũ khí nguy hiểm có uy lực cường đại nhất. Mà hệ sinh hoạt có lẽ chỉ đơn giản là nghĩ đến làm thế nào để giặt quần áo. . . . Cho dù đồng dạng tạo ra xoáy nước, thì cũng sẽ có những sự chênh lệch về cường độ.

Hydeine lạnh mặt ngắm thần thái lóe ra trong mắt cậu, “Ngươi có nhớ thứ tối trọng yếu giữa ma pháp và nguyên tố là gì không?”

“Cảm giác, câu thông.” Dilin trả lời.

Hydeine nói: “Đây chính là điều ta muốn dạy cho ngươi.”

Dilin ngẩn người, giật mình nói: “Cho nên, anh sẽ không dạy ta ma pháp?”

“Khi nào ngươi có thể cùng nguyên tố chân chính hợp thành một thể, ngươi căn bản không cần học tập gì cả, bởi vì nguyên tố của ngươi sẽ thực hiện điều ngươi muốn.”

Dilin dò hỏi: “Này không phải nguyên tố tinh linh mới có thể làm được sao?”

Hydeine nhướn mày nói, “Ngươi nghĩ rằng mình không thể có nguyên tố tinh linh sao?”

Nghĩ muốn là muốn, nhưng có được nguyên tố tinh linh cũng không phải cứ nghĩ là có thể có được a.

Dilin môi giật giật, không nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Hydeine đột nhiên mỉm cười nói: “Không bằng như vậy. Liền lấy yêu cầu có được nguyên tố tinh linh làm tốt nghiệp luận đề của ngươi đi.”

Dilin cứng đờ.

Miệng hắn chậm rãi gợi lên một mạt tươi cười không hề hảo ý, “Như vậy, ngươi có thể tốt nghiệp trước thời gian a.”

Nhưng là cũng có thể vĩnh viễn không tốt nghiệp nổi.

Dilin phát hiện chính mình đối với tương lai vĩnh viễn không thể tốt nghiệp này lại không hề cảm thấy kinh hoảng. Có lẽ, vĩnh viễn không thể tốt nghiệp cũng là một loại phương thức để ở lại thánh viện đi. Cậu chậm rãi thở dài.

“Nếu trong vòng ba năm ngươi không thể hoàn thành yêu cầu, ta sẽ dùng tội danh thiếu tôn kính đạo sư đá ngươi ra khỏi học viện.” Hydeine hiển nhiên không nghĩ để cậu sống quá an bình.

Dilin sắc mặt trắng xanh, bật thốt lên nói: “Vì cái gì?”

“Bởi vì một đệ tử ngu xuẩn có thể làm bẩn nhân sinh của ta.” Hydeine bĩu môi, “Cho nên, trong vòng ba năm ngươi phải cố gắng tìm cho được nguyên tố tinh linh thuộc về mình.”

“……” Ở thật lớn đả kích về sau, Dilin đã hoàn toàn mất đi ham muốn nói chuyện.

“Ngươi đi đâu vậy?” Hydeine nhìn theo Dilin không hề hé răng lê ra khỏi rừng.

Trả sách.

Dilin ở trong lòng trả lời, đồng thời giơ giơ quyển sách trên tay lên. Trên thực tế, điều duy nhất cậu muốn làm lúc này là thoát khỏi vị đạo sư suốt ngày lôi kéo người khác cùng nhau trở nên biến thái như hắn!

Cậu cảm thấy có lẽ chính mình duy trì không được bao lâu nữa rồi. Cứ cái đà này đi xuống, có lẽ cậu thật sự sẽ trở thành đệ tử duy nhất trong lịch sử bị trục xuất khỏi học viện do có ý đồ mưu sát đạo sư —— bất quá, cái đó và việc ba năm sau bị trục suất do không tôn kính đạo sư cũng chả có gì khác nhau cả.

Cậu đem sách trở lại đồ thư quán thả lại giá sách.

Bỗng nhìn tới một quyển sách màu lam khiến cậu nổi lên hứng thú.

https://thuviensach.vn

“《 thủy ma pháp quấy khí 》?”

Sách rất mỏng, tổng cộng chỉ có ba mươi sáu trang, bỏ đi lời mở đầu cùng cuối sách, nội dung chỉ còn hai mươi bày trang. Nếu không phải do nhan sắc bắt mắt, cậu nhất định sẽ bỏ qua.

Dilin nhìn nhìn sắc trời, cảm thấy được chính mình có thể dọc xong nó trước khi mặt trời lặn liền tìm tới một góc im lặng đọc.

《 thủy ma pháp quấy khí 》 giảng chính là phương pháp chế tác thịt xay trộn tỏi đơn giản. Lời mở đầu rõ ràng mà chính xác, dùng thủy nguyên tố để giã nát đồ vật này nọ không phải là điều quá khó, chỉ cần dùng một lực thật lớn quấy đều lên là có thể làm được. Khó chính là sau khi quấy xong, làm sao để có thể tách thủy nguyên tố ra khỏi nguyên liệu, dù sao thịt và tỏi cũng đều không phải không có nước. Quển sách này chỉ ra, hơi nước trong tỏi và thịt cùng thủy nguyên tố bình thường không giống nhau, bản thân chúng có mùi vị độc đáo của thịt và tỏi.

Dilin từng tờ từng tờ xem qua, đột nhiên cảm thấy ma pháp hệ sinh hoạt cũng rất có học vấn, không có đơn giản như mình vẫn tưởng. Ngược lại, nếu đem《 thủy ma pháp quấy khí 》 vận dụng trên chiến trường. . . . . .

Cậu cơ hồ có thể thấy được hình ảnh một chiếc máy trộn bê tông thật lớn ở giữa chiến trường, không kiêng nể gì mà nghiền nát địch nhân.

Dilin cảm thấy được trên người có điểm rét run.

Cậu cũng không biết người viết quyển sách này có hay không nghĩ tới phương pháp dùng trên, hay là nói, ngoại trừ tác giả của quyển sách này, còn hay không những đạo sư của St Pader biết cách dùng thủy ma pháp như vậy.

St Paders ma pháp học viện sở dĩ có thể tồn tại ngạo nghễ đương thời, không chịu sự khống chế của bất kì một quốc gia nào. Kỳ thật là có tính tất yếu của nó.

“Rất lạnh sao?” Hydeine dựa vào giá sách trước mặt cậu, chăm chú nghiên cứu sắc mặt Dilin.

Dilin đột ngột hoàn hồn, “Hydeine?” Cậu vừa thốt ra khỏi miệng đã ý thức được không ổn.

https://thuviensach.vn

“Hydeine?” Quả nhiên hắn nhướng mày, đôi mắt xanh thẳm như đại dương nhìn không ra hỉ nộ, “Đây là cách xưng hô của ngươi đối với ta?”

Dilin chậm rãi tiếp lời: “Đạo sư.”

“Thời điểm ngươi gọi người khác đều phải chia làm hai giai đoạn sao? Ngô, ta đây có phải nên cảm thấy may mắn vì ta không có nửa đêm gặp ngươi, bằng không ta phải đợi đến hai ngày mới nghe xong ngươi gọi toàn bộ?”

Dilin vội vàng chuyển đề tài hỏi: “Ngài cũng đến đồ thư quán đọc sách?”

“Không. Ta đến xem ngươi.”

Dilin ngẩn ra, “Không phải vừa mới gặp qua sao?”

Đôi mắt màu lam thăm thẳm của Hydeine khẽ nhúc nhích: “Ta thấy cao hứng lại đi nhìn không được sao?”

“. . . . . .” Loại lý do này không phải chỉ có hài tử năm sáu tuổi khóc nháo mới dùng sao? Dilin thật cẩn thận theo dõi hắn. Hydeine tuy rằng không phải hài tử năm sáu tuổi, nhưng hắn cũng sẽ có phương thức khóc nháo làm cho người ta phát điên a.

Liếc mắt một cái nhìn ra sự phòng bị của cậu, Hydeine lòng dâng lên một cỗ hờn giận, nhưng hắn che dấu rất tốt, thản nhiên nói: “Ta lấy thân phận đạo sư tới đây thông tri cho ngươi một điều.”

“Điều gì?” Từ khi trở thành đệ tử duy nhất của Hydeine, Dilin thật giống như đã cùng ngoại giới ngăn cách, mỗi lần đều phải theo Raymond cùng Soso để biết tin tức đại chúng.

“Nửa tháng sau chính là ngày diễn ra cuộc thi sơ cấp.”

Dilin cả kinh nói: “Cuộc thi sơ cấp?”

Hydeine nói: “Muốn từ sơ cấp học viện lên tới trung cấp học viện, nhất định phải thông qua ba cuộc thi sơ cấp, cả ba cuộc thi đều đạt tư cách thì mới có thể học lên. Nếu hai lần đầu có thể đạt điểm tối đa thì có thể miễn thi lần ba.” Mấy cái quy tắc này vẫn là lúc trước Mikris lặp lại cho hắn.

Dilin nói: “Nếu không hợp cách đâu?”

“Lưu ban.” Hydeine lạnh lùng phun ra hai chữ.

https://thuviensach.vn

Dilin đột nhiên ý thức được, lưu ban cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là lửa giận của Hydeine.

Quả nhiên, Hydeine âm trầm hỏi han: "Ngươi sẽ không phải là đã chuẩn bị tốt tinh thần lưu ban rồi đi?"

"Tôi còn không biết nội dung của cuộc thi." Nếu là giống như cuộc thi học thuộc lòng lần trước thì cậu cũng chẳng lo, nhưng nếu là thi về ma pháp, cậu chỉ sợ sẽ thật sự bị lưu ban a! Dilin thật rất bất an.

Tuy rằng St Paders cùng với các quốc gia khác trên đại lục không có liên hệ nhiều lắm, nhưng là cậu tin rằng tại nơi này chắc chắn có cơ sở ngầm của Shamanlier, bằng không phụ thân cậu cũng sẽ không thể thường xuyên nói về đủ loại chiến tích của công chúa Joane. Có thể tưởng tượng ra, nếu cậu không hợp cách trong cuộc thi sơ cấp này, tin tức sẽ lập tức truyền lại Shamanlier. Bởi vì tại nói đó thời khắc đều có vô vố gia tộc như hổ rình mồi mơ tưởng đến vinh quang của gia tộc Bassekou, hận không thể bới ra khuyết điểm của người thừa kế gia tộc là cậu để bôi nhọ danh dự gia tộc.

Nghĩ đến phụ thân chưa già tóc đã bạc của mình, mày kiếm của Dilin nhăn lại càng sâu.

"Ngươi sẽ không phải thật sự nghĩ không thể thông qua cuộc thi đấy chứ?" Hydeine trừng mắt.

Dili có cảm giác nếu cậu thật sự gật đầu hắn hội nhất định quăng một hỏa cầu qua đây thiêu chết cậu.

"Tôi muốn biết phương thức của cuộc thi." Cậu cũng không dám ngay mặt trả lời.

Hydeine nói: "Phương thức rất đơn giản, tổ đội đi rừng Mộng Yểm."

"Rừng Mộng Yểm?" Cái này gọi là rất đơn giản? !

Dilin ánh mắt trừng lên so với Hydeine còn lớn hơn nữa.

Hydeine thản nhiên nói: "Lúc ta mười ba tuổi đã phải đi qua."

Dilin bế nhanh miệng, tuy rằng như thế, nhưng là ánh mắt của cậu vẫn như cũ sáng ngời mà lên án.

"Ngươi nhất định có thể thuận lợi vượt qua thôi." Hydeine nhìn cậu, thật giống như đang ngắm nhìn một tác phẩm nghệ thuật đắc ý nhất, trong mắt lóe ra quang mang tự tin.

https://thuviensach.vn

Dilin hiển nhiên không thể lý giải sự tự tin của hắn là từ đâu ra, "Nghe nói Rừng Mộng Yểm có rất nhiều ma thú."

"Đúng vậy." Hydeine gật đầu nói, "Trước khi St Paders được tạo ra, có một loại chức nghiệp tên là ma thú sư. Bọn họ bắt giữ ma thú, đồng thời thuần hóa chúng, khiến cho chúng phục vụ nhân loại. Ma thú sư chia làm ma thú sư biểu diễn, ma thú sư chiến đấu và ma thú sư sinh hoạt. Nhưng ma thú dù cho đã được thuần hóa thì vẫn là loài trời sinh dã tính, trên chiến trường thường không thể không chế được bản tính thị huyết của bản thân mà công kích quân mình. Cho nên loại chức nghiệp ma thú sư này đã bị các quốc gia trên đại lục e ngại mà cấm đoán. Hiện giờ nơi duy nhất không cấm chức nghiệp này chỉ có Sonlisgar, bất quá trước áp lực của St Paders cùng các quốc gia khác cũng chậm rãi tiêu thất dần."

"Cho nên nhiệm vụ của chúng ta là phải bắt giữ ma thú?"

"Không phải bắt giữ ma thú, là lữ hành." Hydeine nói, "Tìm được thứ mà cuộc thi chỉ định rồi trở về là hoàn thành."

Dilin giật mình nói: "Mạo hiểm lữ hành?"

"Mạo hiểm?" Hydeine nhún vai nói, "Rừng Mộng Yểm từ trước đến nay được xưng là hậu hoa viên của St Paders, ta cũng không cảm thấy đi dạo ở hậu hoa viên thì có gì là mạo hiểm."

Dilin tuy rằng không phục, nhưng thực lực thể hiện tất cả, cậu tin tưởng chính mình tuyệt đối không thể chạy tới rừng Mộng Yểm lúc mới mười ba tuổi —— này cần rất cần tinh thần cao thượng dâng hiến thân mình cho ma thú a. Cậu phi thưởng phi thường khẳng định mình trước kia không có, hiện tại không có, tương lai. . . . cậu tự đáy lòng hi vọng cũng không cần có nốt.

Hydeine nhìn đến quyển sách trong tay cậu, "Quyển sách này là do đạo sư của ta viết."

"Đạo sư của anh?" Dilin cúi đầu nhìn bìa sách kí tên ——- David ·Bason. "Ông ấy thật sự là một ma pháp sư đa tài." Chẳng những tinh thông hệ chiến đấu mà còn có thể áp dụng vào trong sinh hoạt. Cậu đột nhiên ý thức được, Hydeine là ma pháp sư hệ chiến đấu, mà hắn đã từng xem qua quyển sách này, cho nên loại quấy khí này có lẽ thật sự có thể được áp dụng trên chiến trường.

https://thuviensach.vn

“Ngươi đang nghĩ cái gì?” Hydeine nghi hoặc phát hiện sắc mặt cậu có chút trắng nhợt, thật giống như bộ dạng hồi nãy khi vừa nhìn thấy hắn.

“Anh đã sử dụng qua loại ma pháp này chưa?” Cậu hỏi thật hàm súc.

Hydeine nhíu mày, “Đó là thủy hệ ma pháp.”

Dilin ngẩn ra, lập tức bật cười. Cậu khẩn trương quá thiếu chút nữa đã quên mất điểm ấy.

“Hơn nữa ma pháp loại này lực sát thương rất thấp, dùng lửa thiêu thì dễ dàng hơn nhiều.” Hydeine bổ sung.

Dilin: “. . . . . “ Cậu khẩn trương cũng không phải là không có đạo lý. Hydeine thấy thế nào cũng giống một nhân vật nguy hiểm thích nghiên cứu các loại phương thức giết người mà.

32. Cuộc thi sơ cấp (hai) . . .

Có lẽ bởi đây là do đạo sư của mình sáng tác, Hydeine đối với nghiên cứu quyển sách này cũng không có phát biểu cái nhìn. Sau khi hắn rời đi, Dilin lại có thể tiếp tục đọc nó.

Lời nói của Hydeine cùng nội dung trong quyển sách đã khiến cậu thay đổi cái nhìn của cậu về hệ chiến đấu cùng hệ sinh hoạt. Ma pháp bản thân vốn vô hại, nó đến tột cùng là hệ chiến đấu hay hệ sinh hoạt chính là do con người quyết định.

Lối suy nghĩ, chính là do lối suy nghĩ mới là nguyên tố quyết định tất cả.

Dilin đột nhiên cảm thấy không hề bài xích thân phận đệ tử của Hydeine. Cậu tuy rằng cũng không rõ Hydeine có thật sự là một đạo sư tốt hay không, nhưng có một điều cậu có thể khẳng định chính là, bản thân cậu nhất định là một đệ tử tốt. Một khi đã như vậy, còn cái gì để lo lằng nữa đâu?

Hiện tại vấn đề quan trọng nhất hiện nay chính là cuộc thi nửa tháng sau, cậu nhất định phải thuận lợi thông qua không để cho gia tộc mình phải chịu hổ thẹn.

Dilin ảnh mắt trở lại trên trang sách, đang chuẩn bị lật sang trang khác, bả vai đã bị vỗ nhẹ một chút.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Lại nữa?

Dilin cố nén trụ không kiên nhẫn, quay đầu mỉm cười nói: "Hydeine đạo. . . . . ."

Nhưng ánh vào mi mắt lại hé ra một gương mặt hoàn toàn xa lạ.

"Cậu là Dilin . Bassekou?" Đối phương có chút sợ hãi xác nhận.

Dilin cẩn thận đóng sách lại, "Tôi là, xin hỏi ngài là. . . . "

"Tôi là Robert . Kean. Phụ thân tôi là Ban . White tử tước." Gã thấy Dilin mặt không đổi sắc, không yên mà bổ sung, "Tôi đến từ Shamanlier."

Dilin trong lòng thầm kêu một tiếng, đến rồi, nhưng tươi cười nơi khóe miệng cũng không có thu hồi. Cậu cũng không đứng lên, chỉ hướng gã vươn tay: "Rất vui được gặp ngài."

Robert thụ sủng nhược kinh nắm lấy tay cậu, "Tôi từ rất sớm đã muốn đến bái phỏng ngài, nhưng là vẫn chưa tìm được cơ hội thích hợp."

Dilin bất động thanh sắc mà nghe gã thao thao bất tuyệt.

Dùng hai câu để khái quát chính là, gã tuy rằng là quý tộc nhưng hắn lại tự mình thi vào học viện, là đệ tử ban trung cấp.

Robert thấy chính mình đã nói nhiều như vậy mà Dilin lại chỉ mỉm cười nhìn không nói gì trái tim giống như bị treo lên, "Bassekou thiếu gia?"

"Ân." Dilin tựa hồ đến giờ mới phát hiện gã đang đứng nói chuyện, ngón tay hướng bên cạnh chỉ, "Mời ngồi."

Robert theo lời ngồi xuống, muốn nói lại thôi mà nhìn cậu.

Dilin chậm rãi nói: "Tôi nghe nói, sơ cấp viện cùng trung cấp viện không được tự ý cùng nhau lui tới."

Robert cả kinh, vội hỏi: "Nội quy của học viện có điều này sao?"

Đúng vậy, nội quy học viện cũng không có điều này, nó là quy luật bất thành văn trong thánh viện. Dilin dám đảm bảo, Robert này là lén lút tới. Đồ thư quán số một tuy là đồ thư quán lớn nhất trong thánh viện, nhưng tri thức nó cung cấp chủ yếu là sơ cấp ma pháp, trung cấp đệ tử hẳn phải tới đồ thư quán số ba cùng số bốn.

Điều này thật ra cũng phải vì lo sợ trung cấp cùng sơ cấp viện trong đó sẽ xảy ra va chạm mà là St Paders từ trước đến nay vẫn cho rằng, ma pháp hẳn phải do chính mình tu luyện mà không phải đi theo con đường của tiền

https://thuviensach.vn

nhân. Thời điểm mới thành lập học viện, rất nhiều tân sinh không dám trực tiếp dựa vào đạo sư mà thường xuyên chạy theo các học trưởng học tỷ mà hỏi thăm khiến bản thân ngược lại thành ra đi đường vòng. Sau đó, quy định bất thành văn này cũng chậm rãi hình thành.

Bởi vậy, dù là có chung đạo sư thì sơ cấp học viên cùng trung cấp học viên cũng không có qua lại quá nhiều.

Bất quá Dilin cũng không có vạch trần gã, thản nhiên nói: "Anh là đệ tử trung cấp viện đầu tiên tôi gặp."

Cậu dùng chính là đệ tử trung cấp viện mà không phải học trưởng.

Robert cũng không có ngoài ý muốn, với thân phận con cháu gia tộc Bassekou mà nói, hoàn toàn có thể kiêu ngạo.

"Kỳ thật, tôi đến để tặng thiếp mời." Robert từ trong túi không gian xuất ra một một phiến thiếp tinh xảo màu vầng, "trung cấp viện có rất nhiều đệ tử xuất thân từ Shamanlier, bọn họ từ lâu đã kính ngưỡng đại danh của Bassekou công tước, hi vọng có thể được cùng ngài gặp mặt một lần."

Dilin nhìn thiệp mời, cũng không hề tiếp lấy.

Cậu hiểu rõ, những đệ tử này chính là thế lực mà công chúa Joane lưu lại trong học viện. Bọn họ sở dĩ tìm tới mình, hẳn là do nhận được chỉ thị của công chúa. Dù sao, Ciro có thể dùng phương thức lưu ban trở lại trường nhất định là ngoài sở liệu của bọn họ, hơn nữa còn cản trở hành động. Bọn họ hiện tại tối cần một người đứng đầu có thể cùng Ciro chống lại.

Mà chính mình, không hề nghi ngờ, trúng tuyển .

"Nửa tháng sau, chính là cuộc thi sơ cấp." Dilin nói, "Tôi chỉ sợ không có thời gian."

Robert vội vàng nói: "Tôi đã từng trải qua cuộc thi sơ cấp, cũng không quá khó. Lấy thực lực của Bassekou thiếu gia mà nói tuyệt đối không thành vấn đề."

"Anh rất rõ ràng thực lực của tôi?" Dilin cười cười.

"Đương nhiên." Gã từng nghe nhiều người nói tới, công chúa Joane cũng từng nhắc qua Dilin . Bassekou là người có thiên phú thủy hệ ma pháp vạn người không có nổi một. Với thái độ làm người của công chúa Joane

https://thuviensach.vn

những lời này của nàng tuyệt đối không phải là lời khen tặng. Gã hiểu rõ sự kiêu ngạo của nàng.

Dilin cảm thấy thực ngoài ý muốn, "Cảm tạ tín nhiệm của anh, bất quá thực ra hiện nay tôi đang phải tự học cùng học bù." Cậu quơ quơ quyển sách trên tay.

"《 thủy ma pháp quấy khí 》?" Robert thực mờ mịt. Hắn hoàn toàn không thể liên hệ vị thiếu niên ma pháp thiên tài thế gia này cùng với quấy khí một chỗ. Chẳng lẽ, đây là bài tập đạo sư giao cho?

"Đạo sư của ngài là Hydeine · Tajires?" Gã cẩn thận hỏi.

"Đúng vậy."

Robert nhíu nhíu mày.

Dilin tò mò đứng dậy, "Anh có biết anh ta?"

"Anh ta là danh nhân của St Paders." Robert tựa hồ do dự có muốn hay không thật ngôn mà bẩm báo.

Hứng thú của Dilin đã hoàn toàn bị câu lên rồi, mấy loại đồn đãi về Hydeine cậu cũng đã được nghe một ít, đều thực không rõ ràng, khó có cơ hội gặp được một vị nhân sĩ, không nhân dịp này mà hỏi thì thật có lỗi với buổi gặp mặt này quá. "Tôi đối với anh ta vẫn còn không quá hiểu biết. Ngô, đạo sư tốt đối với đệ tử thực rất trọng yếu." Cậu cố ý đem chính mình cùng Hydeine bỏ qua một bên để giải trừ sự do dự của đối phương.

"Này, tôi chỉ là nghe nói." Robert nhìn nhìn bốn phía, giống như sợ Hydeine sẽ đột nhiên từ đâu đó chui ra.

Nói thật, Dilin cũng lo thế.

Hydeine đại đa số thời điểm đều là xuất quỷ nhập thần.

Sau khi hai người một cái tùy ý một cái cảnh giác mà xác nhận lại hoàn cảnh xung quanh xong, Robert thấp giọng nói: "Tôi nghe nói, anh ta rất lợi hại."

"Lợi hại ra sao?"

"Không biết. Tóm lại, rất nhiều người đều nói anh ta, phi thường phi thường lợi hại."

". . . . . Còn có đâu?"

"Hơn nữa tính cách thật không tốt ở chung."

https://thuviensach.vn

“Tỷ như nói?”

“Không biết, dù sao, rất nhiều người đều rất sợ anh ta.”

“. . . . . .”

“Hơn nữa, anh ta trước kia vẫn chỉ ở phòng thí nghiệm, không nhận đệ tử.”

“. . . . . .”

“Nga, đúng rồi, nghe nói anh ta là cái thiên tài.”

“Robert.”

“Ân?” Robert chính là đang sưu tầm đủ loại tin tức về Hydeine trong bụng liền nhìn đến Dilin đang cười tủm tỉm đứng dậy, “Đã khuya, có muốn cùng tôi đi dùng cơm không?

“A, nga, cám ơn, không được.” Căng tin của sơ cấp viện cùng trung cấp viện không có cùng một chỗ, gã vừa xuất hiện hẳn sẽ rất nhanh bị nhận ra. “Thiếp mời này. . . . “ Gã chần chờ nhìn cậu.

Dilin mỉm cười nói: “Có chuyện gì chờ cuộc thi sơ cấp kết thúc rồi nói sau.”

Tuy rằng Robert là học trưởng, nhưng hắn cũng không có lá gan đi miễn cưỡng Bassekou công tước, đành phải ngượng ngùng nói: “Tốt, nếu cậu có chuyện gì. . . . “ Gã dừng một chút nghĩ đến thân phận của đối phương là không có khả năng tự mình đến trung cấp viện, sửa lời nói, “Tôi chờ sau khi cuộc thi sơ cấp kết thúc sẽ lại đến tìm ngài.”

Dilin mỉm cười gật đầu.

Robert lúc này mới lặng lẽ rời đi.

Chờ gã đi rồi, Dilin khóe miệng tươi cười chậm rãi thu lại, ánh mắt nhìn về phương hướng gã ly khai mà trầm tư.

Trung cấp viện cùng sơ cấp viện từ trước đến nay phân biệt rõ ràng, nhất là sau khi công chúa Joanne và Ciro vừa mới bị giáo phương ra lệnh cưỡng chế về nhà, bọn họ không nên như vậy minh mục trương đảm mà tìm tới chính mình. Trừ phi. . . . . .

Ciro lại có động tĩnh sao?

Dilin tâm tình liền phiền muộn.

https://thuviensach.vn

Nếu phải tiếp thu thế lực của Joanne công chúa tại đây thì cậu lại càng hi vọng bản thân công chúa có thể quay về trường học. Ít nhất, cậu cũng chỉ cần phải ứng phó một người.

Dilin quay về ký túc xá, ngoài ý muốn nhìn đến Ciro đứng ở trước cửa ký túc xá.

Cậu dừng lại cước bộ, mỉm cười chào hỏi.

Ciro hai tay đút túi quần, nghiền ngẫm nhìn cậu, "Người của trung cấp viện đã tới tìm ngươi?"

Dilin ngẩn ra, nhướng mày nói: "Cái gì?"

"Yên tâm, này không phải cái gì đại sự." Giáo phương chính là không hy vọng đệ tử sơ cấp viện dựa vào học trưởng, cũng không phải tính cưỡng chế làm cho bọn họ không có qua lại. Có đôi khi, quy luật bất thành văn còn khắc nghiệt hơn cả quy luật thành văn, hơn nữa lại là loại khắc nghiệt không có lý do.

Dilin nói: "Ngươi là vì việc này mà đến?"

Ciro không có trả lời.

Trung cấp viện tìm tới Dilin là điều sớm hay muộn. Cuộc thi sơ cấp đã sắp diễn ra, cuộc thi trung cấp cũng mau tới. Trận này vẫn là hắn làm cho thế lực đệ tử của Kanding vương quốc hướng phe Shamanlier khiêu khích, đối phương không có khả năng không hề động chỉ.

Cho nên hắn vừa rồi cũng chỉ là thuận miệng thử mà thôi, không nghĩ tới thế nhưng thật sự hỏi trúng .

Ký túc xá chạy ra một người.

Dilin kinh ngạc, lập tức mặt giãn ra, "Em sao lại xuống dưới ?"

Soso thở hồng hộc ôm một bó lớn tư liệu, như là muốn chạy lại đây, nhưng trên đường bị Ciro ngăn lại.

"Đồ của ta." Ciro sắc mặt không được tốt.

Soso đem tư liệu đưa cho hắn.

Ciro âm thanh lạnh lùng nói: "Lần sau không được phép đem tư liệu về ký túc xá."

Soso sợ hãi không dám lên tiếng trả lời.

https://thuviensach.vn

Dilin thấy thế tiến lên từng bước, không chút để ý mà đem Soso che đậy ở sau lưng, "Không nghĩ tới Ciro hoàng tử cư nhiên lại đem tư liệu nhờ Soso cầm." Cậu cố ý dùng chữ nhờ này. Nghĩ thôi cũng biết. Hắn nhất định là bắt Soso làm chân chạy việc vặt cho mình.

Soso kéo kéo tay áo cậu, nhỏ giọng nói: "Không phải. Tư liệu là Ciro bảo em lấy từ chỗ đạo sư tới, em nửa đường tiêu chảy nên mới chạy về ký túc xá."

"Tiêu chảy?" Ciro sắc mặt quái dị nói, "Ngươi trước khi xuống dưới có rửa tay không?"

Soso đang muốn trả lời, đã bị Dilin giành nói: "Soso ghét nhất là rửa tay cùng tắm rửa."

Ciro khóe mắt vừa kéo, xoay người bước đi.

Dilin đột nhiên kinh ngạc nói: "Đúng rồi, Ciro đang ở nơi nào?" Cậu tựa hồ hiện tại mới nhớ tới Ciro cũng không cùng bọn họ ở một chỗ. Dựa theo đạo lý nói, hắn hẳn là ở cùng đệ tử sơ cấp viện mới đúng.

"Ở tại nhà cũ." Soso, "Chính là chỗ ở của lưa ban sinh của sơ cấp viện đó."

". . . . . Thật sự là rất thích hợp hắn ."

Dilin mỉm cười thư thái.

33. Sơ cấp cuộc thi (ba) . . .

Không biết có phải những lời như chán ghét tắm rửa cùng rửa tay đã chấn trụ Ciro, hắn về sau cực kì ít khi sai sử Soso, mấy loại chuyện như đi lấy tư liệu đều là tự thân xuất lực. Điều này làm cho Dilin nhẹ nhõm rất nhiều. Từ trương thiệp mời kia có thể thấy được quan hệ khẩn trương của Ciro cùng bọn họ, cậu thật sự không muốn Soso bị cuốn vào.

Sau khi bớt đi được một cọc tâm sự cậu liền toàn tâm toàn ý đem tinh lực tập trung vào việc học.

Sau khi biết cậu ở đồ thư quán đọc sách Hydeine liền bắt đầu tiến hành nghiêm chọn các loại sách mà cậu đọc.

Về chú ngữ, thủ thế thủy hệ ma pháp toàn bộ đều bị đưa trả về đồ thư quán. Còn lại đương nhiên không phải thủy hệ mà là ba hệ nguyên tố còn lại.

https://thuviensach.vn

Dilin ra sức kháng nghị: “Mấy quyển sách này không có tác dụng thực tế!” Chẳng lẽ hắn nghĩ rằng cậu trong trường hợp khẩn cấp còn có thể triệu hồi ra nguyên tố ma pháp khác hay sao?

Hydeine nói: “Chừng nào mà ngươi có thể lĩnh hội được tác dụng thực tế của chúng thì ngươi đã thành người thông minh rồi.”

. . . . . .

Ý tứ của hắn là nói cậu hiện tại rất không thông minh?

Vốn từ trước đến nay luôn chìm đắm trong đại dương ca ngợi cùng vinh quang hiển nhiên Dilin vạn phần phẫn nộ. Cậu lạnh lùng nói: “Đạo sư ngài có bất mãn gì với Bassekou sao?”

Hydeine ngón tay nhẹ nhàng đảo qua cằm mình, “Bassekou, nghe ra thật cũng có điểm quen tai a.”

Chẳng lẽ thật sự có?

Dilin tim đập mạnh và loạn nhịp. Cho nên nói, hắn tuyển chính mình làm đệ tử là có dự mưu từ trước, cho nên nói, hắn thật là đang khó xử cậu?

Cậu nhìn hắn. Dung mạo anh tuấn bởi vì đôi mắt lam nhạt trong suốt mà càng thêm mê người, nếu không biết cá tính của Hydeine, hẳn sẽ có rất nhiều người vì hắn mà thần hồn điên đảo. Chính là, tích cách của hắn thật sự rất khoa trương khiến cho người ta nghĩ muốn xem nhẹ cũng không thể.

Dilin mím môi. Cha cậu cũng rất anh tuấn nhưng cá tính so ra tốt hơn hắn nhiều lắm.

“A, ta nhớ ra rồi.” Hydeine đột nhiên nói.

Dilin trong lòng căng thẳng.

“Kia không phải là gia tộc của ngươi sao?”

“. . . . . .”

“Về phần bất mãn. . . . .” Hydeine mỉm cười, “Nếu lần này ngươi không thể thông qua cuộc thi sơ cấp, ta nghĩ, không cần lo lắng, chúng ta rất nhanh sẽ có.”

“. . . . . .” Nếu như lo lắng cậu không thể vượt qua sơ cấp cuộc thi vậy thì nên lấy chút sách có thể sử dụng cho cậu mới đúng!

Cảm nhận được lửa giận trong mắt Dilin, Hydeine khoanh tay nói: “Cùng một con đường, nhiều người cùng đi, như vậy thì người đứng đầu,

https://thuviensach.vn

đứng thứ hai, thậm chí là thứ hai trăm thì cũng chẳng cách nhau bao xa."

Dilin nhấp nháy mắt nhìn hắn. Không thể không thừa nhận, Hydeine có đôi khi nói chuyện thật sự rất có đạo lý, tuy rằng thái độ của hắn vẫn như cũ khiến cho người ta không dám khen tặng.

"Cho nên, muốn bỏ xa được người khác có hai biện pháp." Hydeine vươn một ngón tay, "Một, đi đường tắt."

Dilin nhãn tình sáng lên.

Đường tắt ở bất cứ thời điểm nào đối với bất cứ kẻ nào đều là một loại hấp dẫn.

"Ngươi muốn trở thành vong linh pháp sư hả?" Hydeine cười đến thập phần vô hại, "Ta có thể giúp ngươi."

Dilin cả người tóc gáy nháy mắt dựng thẳng lên.

Tuy rằng trước mặt cậu không có chiếc gương nào, nhưng là cậu cũng có thể tưởng tượng ra sắc mặt bản thân có bao nhiêu khó coi.

"Hoặc là," Hydeine chậm rãi nói, "Tốn công một chút, chế tạo một chiếc xe ngựa, nhất lao vĩnh dật." (Một lần vất vả cả đời nhàn hạ)

Trái tim Dilin cuối cùng cũng hạ xuống.

Nơi này dù sao cũng là thánh viện, cho dù tính cách của Hydeine có ác liệt hơn nữa hành vi có càn rỡ hơn nữa cũng không thể mạo hiểm làm tức giận cả Mộng đại lục mà xử dụng vong linh ma pháp —— nếu hắn thật sự có thể. Dù sao, vong linh pháp sư chẳng những là kẻ thù của Quang Minh thần hội còn là công địch của toàn bộ đại lục. Bởi vì vong linh ma pháp sư chính là sử dụng tà thuật để quấy rối giấc ngủ của người đã khuất.

"Như vậy, tôi không phải trước tiên nên tìm một con ngựa đực cùng một con ngựa cái, chờ chúng nó sinh ra ngựa con, sau đó lại nuôi lớn?" Dilin tức giận nói.

Hydeine nhíu mày nhìn cậu

Dilin bị hắn nhìn đến chột dạ.

"Ta hiện tại phi thường phi thường hoài nghi, thu ngươi làm đệ tử có phải là một sự lựa chọn chính xác hay không."

Dilin thật muốn nói: này không cần hoài nghi, đáp án tuyệt đối là không! Bởi vì nó thực có thể hủy diệt tất cả nhiệt tình của một thiếu niên

https://thuviensach.vn

đối với ma pháp.

"Có sẵn ngựa lại không cần mà nhất định phải chờ chúng nó sinh ra ngựa con rồi lại nuôi lớn. . . . . ." Hydeine dùng ánh mắt quái dị nhìn cậu không khác gì đang nhìn một thằng ngu.

Dilin cái gì cũng không nói, cầm lấy một quyển sách đi thẳng đến dưới tàng cây, khoanh chân ngồi đọc.

Nếu cậu ngước đầu khỏi quyển sách hẳn sẽ thấy từ mặt đến cổ cậu đều đã chuyển thành mà hồng khả nghi.

Dưới sự giám sát của Hydeine ngắn ngủi trong nửa tháng Dilin đối với tam hệ ma pháp còn lại đã có một hệ thống hiểu biết nhất định.

Loại hiểu biết này rất nhanh đã phát huy tác dụng tại cuộc thi sơ cấp.

"Raymond, nếu như vừa rồi thêm vào một câu 'watelassi-builong! ' thì uy lực của chú ngữ sẽ tăng thêm không ít." Dilin nhìn cái hố trên mặt đất nhẹ nhàng nói một câu.

"Thật sao?" Tuy rằng Raymond thực nghi hoặc cậu vì cái gì lại có hiểu biết như vậy về thổ hệ ma pháp, nhưng vẫn là thử làm theo.

Quả nhiên, trên mặt đất theo tiếng niệm chú ngữ của cậu mà mở rộng gấp đôi so với lúc trước.

"A, mình phải đem câu chú ngữ này nhớ kỹ!" Michel kinh hỉ lấy ra giấy bút ghi chép lại.

Kevin kinh ngạc nhìn cậu.

Dilin từ trong túi không gian lấy ra một hạt giống bỏ xuống hố đất.

Michel dùng chú ngữ đem mặt đất lấp lại.

Kevin phất tay, một dòng nước trong chậm rãi làm dịu hố đất.

"Nhiều nước quá rồi." Alidi ở bên cạnh lầm bầm, "Chết đuối nó mất."

Kevin nghe vậy, lập tức buông tay.

Alidi áp tay xuống mặt đất trên miệng hố, miệng lẩm bẩm, không biết qua bao lâu, một mầm non xanh ngắt vươn lên.

"Thành công!" Raymond vui vẻ reo lên, "Aha! Cuộc thi sơ cấp lần này rất đơn giản!"

Không sai, đây chính là nội dung của cuộc thi sơ cấp —— dùng hạt giống trồng ra một vòng tròn đường kính ngàn thước.

https://thuviensach.vn

Tổ viên là rút thăm chọn ra, đáng mừng chính là, trong tiểu tổ của họ đều là người quen —— Dilin, Kevin thủy hệ, Raymond thổ hệ, Alidi mộc hệ.

Raymond gặp Dilin không yên lòng, lặng lẽ đến bên người cậu: "Yên tâm, Soso còn có Jefrey ở cùng sẽ không có việc gì đâu."

Dilin trầm giọng nói: "Nhưng là cùng tổ còn có Ciro."

Nhắc tới Ciro, Raymond cũng trở lên lo lắng.

Từ sau khi Ningya rời đi, phòng ngủ của bọn họ vẫn chỉ có ba người ở cùng nhau cho nên tình cảm so với những người khác cũng tốt hơn nhiều. Nghĩ đến cá tính của Soso cùng Ciro lại đến quốc gia sau lưng bọn họ, biểu tình của Raymond cũng liền trở lên tăm tối.

"Một ngàn thước đến tột cùng là dài bao nhiêu a?" Alidi nhìn ngó xung quanh.

Kevin nói: "Dù sao cứ ba bước trồng một cây là được."

Alidi nói: "Nhưng là bước chân của mọi người cũng không đồng nhất a."

Kevin hiển nhiên cũng chưa nghĩ đến vấn đề này, nhíu mày nói: "Tìm một người thân cao tiêu chuẩn đến bước thử đi." Ánh mắt của hắn trực tiếp từ trên người Alidi xẹt qua.

Ail Di tức giận đến oa oa kêu to, "Ta thân cao sao lại không phải là tiêu chuẩn?"

Y đang nói, Dilin cùng Raymond song song bước tới, sau đó cùng Kevin ba người nhìn xuống hắn.

. . . . . .

Ali Di buồn bực bỏ lên phía trước.

Raymond chà chà hai bàn tay nói: "Mình đến xới đất."

Kevin nhìn quanh bốn phía, "Chúng ta phải cẩn thận, nơi này tùy thời sẽ có ma thú lui tới."

Dilin gật gật đầu, cũng bắt đầu đề phòng lên.

"A!"

Tiếng kêu sợ hãi của Alidi đánh gãy tiếng nói chuyện của Raymond ba người chạy nhanh qua.

https://thuviensach.vn

“Làm sao. . . . . .”

Dilin đem câu hỏi nuốt trở vào.

Mười thước trước người Alidi là một đôi lục quang khí thế rào rạt đang chăm chú nhìn bọn họ.

Văn phòng viện trưởng của St Paders.

Orosey chính là đang uống cà phê cùng ăn bánh bích quy, nhàn nhã thưởng thức buổi trà chiều.

Dương quang thoải mái ấm áp chiếu lên đùi lão, mọi điều đều tốt đẹp yên lành. Đầu lão tựa vào gối ôm, hai mắt mông lung buồn ngủ.

Phanh, cửa bị nặng nề đẩy ra.

Cà phê trên bàn trà nhẹ nhàng rung lên một cái.

Michelle khẩn trương vọt vào: “Viện trưởng, không tốt rồi!”

Orosey mở to mắt, khóe mắt còn lưu lại một tia buồn ngủ.

“Rừng Mộng Yểm sống lại!”

Orosey đồng tử co rụt lại.

Người ngoài chỉ nghĩ chỗ đáng sợ của rừng Mộng Yểm chính là đủ loại ma thú hung mãnh bên trong, nhưng là chỉ có nhóm đạo sư trong trường là biết nó còn có một truyền thuyết khủng bố —— nó là một khu rừng sống.

Thật giống như một thái cực đồ khổng lồ, rõ ràng là tối vùng bên trái, nhưng ở thời điểm nó sống lại thì vùng tối lại chuyển snag bên phải. Không một ai biết quy luật hoạt động của nó, chỉ có thể sau khi hoạt động chấm dứt chậm rãi tìm đường trở về. Nhưng là rừng Mộng Yểm diện tích lớn vô cùng, các loại ma thú tối hung mãnh đều ẩn ở sâu bên trong, có người dù tìm cả đời cũng không thể trở về.

Bất quá, truyền thuyết này vẫn luôn tồn tại, chưa từng bị lãng quên, nhưng là tình cảnh trong truyền thuyết đến nay vẫn chưa từng xuất hiện.

Orosey rất nhanh đã trấn tĩnh lại, “Hôm nay là ngày diễn ra cuộc thi sơ cấp.”

Michelle gật đầu.

“Làm cho tất cả đạo sư xuất phát, đem đệ tử của bọn họ tìm trở về. Cuộc thi hủy bỏ!”

“Vâng” Michelle lao nhanh ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Orosey đi đến bên cửa sổ, ánh mắt xa xăm nhìn về phía rừng Mộng Yểm.

Vào thời điểm sáng lập St Paders, bốn vị hiền giả phát hiện được bí mật của rừng Mộng Yểm —— tại trung tâm khu rừng có một tòa không gian ma pháp trận do thiên nhiên hình thành. Vì đảm bảo cho sự an toàn của học viện, bốn vị hiền giả đã phá hủy nó.

Đến tột cùng là cái gì khiến cho nó một lần nữa hoạt động trở lại?

Phía tây mây bay qua.

Che lại ánh mặt trời.

34. Sơ cấp cuộc thi (bốn) . . .

Lục quang u ám từ ánh mắt toát ra, chậm rãi lộ ra tướng mạo sẵn có của nó giấu sau bụi cỏ. Nếu không phải ngân giáp trên người nó trông thật đẹp mắt, cả bọn nhất định sẽ nghĩ nó chỉ là một con lợn rừng.

Raymond hít một hơi thật sau nói: "Mình khẳng định nó không có trong sách mà đạo sư đưa cho chúng ta."

Kevin thấp giọng nói: "Thoạt nhìn có điểm giống ngân giáp thú."

Dilin nhìn hắn một cái, "Tên này đặt thật không tồi."

Kevin nói: "Không, tôi là nói tôi từng ở trong một quyển sách thấy qua loại ma thú này, nếu tôi không có nhớ lầm trong đó. . . . . ."

Dilin nghe ra thanh âm của hắn có hơi hơi phát run, tâm liền trầm xuống, "Cái gì?"

"Nó là ngũ giai ma thú."

Ngũ giai? !

Ma thú sư vì để dễ dàng phân chia ma thú, liền đem ma thú phân chia thành mười loại, tương đương với thập giai ma pháp sư, càng lên cao càng khó đối phó.

Trước khi cuộc thi sơ cấp diễn ra, Mikris từng nói qua ma thú mà bọn họ có thể gặp phải đều là nhất giai, hi hữu lắm thì có nhị giai, như thế nào mà ngay lập tức đã chạy ra một con ngũ giai ma thú?

Dilin cùng những người khác liếc nhau, đều nhìn ra biểu tình khó coi trên mặt đối phương.

https://thuviensach.vn

Ngân giáp thú đi đến khoảng cách năm sáu thước trước mặt họ, đột nhiên dừng lại, ánh mắt ngân lục hiện lên một đạo quang mang thị huyết.

Dilin hô: "Bóp nát thủy tinh cầu!"

Trước cuộc thi, bọn họ mỗi người đều được phát cho một viên thủy tinh cầu, nếu trong cuộc thi gặp phải nguy hiểm hoặc là muốn bỏ cuộc thì liền bóp nát thủy tinh cầu. Nhưng việc này cũng đồng nghĩa với cuộc thi thất bại.

Cho nên đám người Kevin dù trong lúc Dilin nói đã đem thủy tinh cầu ra nắm trong tay, nhưng là cũng không có ai lập tức bóp nát.

Một khi niết đi xuống, cuộc thi lần này liền kết thúc.

Bọn họ nhìn nhau, tựa hồ đều đang chờ đối phương hành động.

Dilin không có nghĩ phức tạp như bọn họ. Ánh mắt cậu gắt gao nhìn chằm chằm ngân giáp thú, từ trong túi không gian chậm rãi lấy ra một thanh kiếm.

Tuy rằng cậu từ rất lâu đều đã quyết định trở thành một ma pháp sư, nhưng bởi thân phận nhi tử duy nhất của Bassekou công tước mà không thể không theo học kiếm pháp. Trong tình huống hiện tại, so với việc dựa vào trình độ ma pháp gà mờ của bản thân còn không bằng dùng kiếm cho an toàn.

Nhìn đến thanh kiếm, ngân giáp thú như cảm nhận được sự khiêu khích, đôi mắt xanh mượt không hề nhúc nhích mà ghim thẳng vào người cậu, giống như đang nhìn con mồi.

Lòng bàn tay nắm kiếm của Dilin chậm rãi xuất ra mồ hôi. Cậu ở trong lòng tính toán thời gian nhóm đạo sư có thể chạy tới, đồng thời tính toán chính mình có thể cầm cự bao lâu.

Kevin chờ ba người nhìn thấy thủy tinh cầu trong tay đối phương như trước hoàn hảo không tổn hao gì, trong lòng liền cảm thấy xấu hổ.

"Có lẽ, là tôi nhìn lầm rồi." Kevin lúng ta lúng túng nói.

"Cái gì?" Dilin ngẩn ra.

Ngay tại sát na này, ngân giáp thú đã hóa thành một cơn gió bạc vọt tới trước người Dilin.

Một viên thủy cầu theo trong tay Kevin vọt qua.

https://thuviensach.vn

Michel cùng Ali Di cũng lập tức xuất sử ma pháp, nhưng hiển nhiên ma pháp của hai người trong thời điểm này một chút tác dụng cũng không có.

Chỉ thấy ngân giáp thú gạt phăng viên thủy cầu, mặc cho nó truy theo phía sau, như trước nhắm Dilin hướng tới.

Dilin nhanh nhẹn nhảy dựng về phía sau, vung kiếm lên bổ thẳng về phía đầu ma thú.

Đinh đắc một tiếng, thanh kiếm rắn chắc chém xuống đầu ngân giáp thú.

Hai tay Dilin tê rần cơ hồ không cầm nổi chuôi kiếm. Trái lại, ngân giáp thú không chút tổn hao!

Ngân giáp thú thở phì phì, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm vào ngực Dilin, mạnh mẽ đâm thẳng vào.

Dilin ngực bị hung hăng va chạm, văng ra liền ba bốn thước.

Kevin đám người lúc này mới choáng váng, cơ hồ đồng thời bóp nát thủy tinh cầu.

Ngân giáp thú cũng không có dừng lại, mà là chạy về phía trước hai bước, nâng lên hai chân, hướng ngực Dilin đạp xuống.

“Cẩn thận!” Raymond cùng Kevin lúc này cũng bất chấp cái gì ma pháp, song song dùng thân thể lao lên.

Ngân giáp thú đối với nguy cơ phía sau hoàn toàn không thèm để ý, trong mắt nó lúc này chỉ còn thân ảnh của Dilin.

Dilin bị đâm cho đầu óc choáng váng, thấy nó nhấc chân lên không chút nghĩ ngợi liền lăn sang bên cạnh. Bởi vì ngực rất đau khiến hành động của cậu có vẻ trì trệ, cánh tay cơ hồ ngay trước khi móng guốc hạ xuống mới rút ra kịp.

Raymond cùng Kevin bổ nhào vào trên người ngân giáp thú còn chưa kịp có bất cứ hành động gì đã bị nó hất văng ra.

Ngân giáp thú súy động cái đuôi, xoay người nhìn bọn họ.

Cái này, ai cũng không dám hoài nghi nó không phải ngũ giai ma thú. Lực lượng cường hãn như vậy hẳn không thể là thứ nhất giai ma thú có thể có.

Bất quá nhận thức này hiển nhiên có điểm muộn.

https://thuviensach.vn

Trong bốn người bọn họ đã có ba người ngã xuống, còn lại Alidi tuy rằng chưa có ngã xuống, nhưng là tình cảnh cũng không sai biệt lắm, hai chân không ngừng phát run.

Dilin hít một hơi thật sâu, tay bám vào thân cây chậm rãi đứng dậy, đau đớn trong lồng ngực thiếu chút nữa khiến cậu trước mắt tối sầm ngã xuống.

Đã nhận ra động tác của cậu, ngân giáp thú lần thứ hai nhằm cậu xông tới.

"Đáng chết." Dilin nâng tay xoa xoa khóe miệng. Thời điểm bị tông lúc nãy cậu cắn phải môi.

Kevin cùng Raymond nghi hoặc hướng Dilin nhìn lại. Nghĩ đến chỉ vì tư tâm mới nãy của bản thân mà hiện giờ mọi người phải lâm vào nguy hiểm trên mặt hai người đều có điểm ngượng ngùng.

"Tôi sẽ dẫn nó chạy về hướng đông." Dilin cực nhanh nói xong câu đó, cắn răng một cái xoay người chạy đi.

Ngân giáp thú gằn giọng một tiếng, thế nhưng thật sự đuổi theo.

Kevin cùng Raymond đồng thời nghĩ muốn đứng lên, nhưng rất nhanh lại ngã trở về.

Lấy tố chất thân thể mà nói, bọn họ thật sự mảnh mai so với Dilin nhiều lắm.

Alidi lúc này mới lặng lẽ đi lên nói: "Hướng mà hắn ta chạy đi, không phải là hướng bắc sao?"

Raymond, Kevin: ". . . . . ."

Kịch liệt chạy trốn làm cho trước mắt Dilin từng trận biến đen. Cậu không rõ bản thân có thể chạy bao lâu, trên thực tế, sau khi chứng kiến tốc độ của ngân giáp thú, nghĩ đến chính mình có thể dẫn dắt nó rời đi đúng là một ý tưởng khờ dại.Nhưng là trong tình huống vừa rồi, cậu cũng không còn sự lựa chọn nào khác.

Trời biết ngân giáp thú có phải loài ăn thịt hay không.

Xuất phát từ hứng thú của ngân giáp thú với mình, hi sinh bản thân để bảo trụ mấy người kia chính là biện pháp tốt nhất. Ít nhất còn có thể lưu lại một đường sinh cơ.

https://thuviensach.vn

Ngay tại thời điểm cậu cảm thấy thể lực của mình đã đạt tới cực hạn, muốn buông tha cho chính mình thì thủy nguyên tố trong đầu bỗng trở lên rõ ràng tới cực điểm. Cái loại dục vọng bản năng muốn chạy trốn nhanh hơn này dường như đã thúc dục thủy nguyên tố, khiến cho chúng nó nhanh chóng tập hợn lại quanh thân thể cậu, hơn nữa . . . . . .

Còn làm cho cậu bay lên?

Cậu khó tin mở to hai mắt, xác định bản thân quả thực đang bay lên.

Không, chính xác mà nói, là bay về phía trước.

Dần dần, cậu cảm thấy màu đen dần lui đi trong mắt, cây cối vùn vụt trôi lại phía sau, bên tai đều là tiếng gió ào ạt.

Không biết qua bao lâu, trước ngực dâng lên một trận ghê tởm, có loại cảm giác muốn ói. Cậu vội vàng nghĩ phải dừng lại, quả nhiên, thủy nguyên tố liền chậm rãi biến mất, cậu rốt cuộc hạ xuống mặt đất.

Sau khi hoàn thành mọi thứ, việc đầu tiên Dilin làm là quay đầu ra sau kiểm tra.

Sau khi xác định đầu ngân giáp thú không biết từ nơi nào toát ra kia đã bị bỏ lại, cậu mới chậm rãi an tâm, dựa vào đại thụ bên cạnh ngồi xuống chậm rãi cởi bỏ nút áo trước ngực.

Mấy vết đỏ ửng rất nhanh sẽ biến thanh bầm tím, nhưng khiến cậu lo lắng nhất vẫn là nội thương, không biết vừa rồi va chạm có làm bị thương đến xương cốt hay không. Cậu sờ soạng một hồi, xác định không có gãy xương mới dừng lại, từ trong túi không gian lấy ra thủy tinh cầu.

Tuy rằng trước khi dẫn dắt ngân giáp thú rời đi cậu đã nói cho Michel bọn họ biết phương hướng, nhưng để bảo hiểm. . . . ., vẫn là bóp nát thủy tinh cầu sẽ tốt hơn, như vậy bọn họ có thể dễ dàng tìm ra vị trí của cậu.

Nhưng ngay trong khoảnh khắc ngón tay dùng sức thì cậu lại dừng lại.

Bất kể là nhìn dưới góc độ nào, cuộc thi sơ cấp trước mắt đã muốn thoát ly nội dung ban đầu, bóp nát thủy tinh cầu chính là lựa chọn tốt nhất. Nhưng là Dilin lại có chút hoang mang. Những điều này liệu có thể là một loại thử thách mà Hydeine đặt ra không? Nếu hắn đã có thể đưa ra điều kiện vô lý là tìm được nguyên tố tinh linh trong vòng ba năm, như vậy tìm đến một con ngũ giai ma thú cũng không phải là chuyện không có khả năng.

https://thuviensach.vn

Có lẽ, hắn đang ở một địa phương nào đó chờ cậu nhận thua cầu cứu?

Dilin cúi đầu nhìn viên thủy tinh cầu trong tay, lý trí cùng tình cảm yên lặng đấu tranh.

Đấu tranh hồi lâu. Cậu quyết định đem nó thu trở về, ngược lại lấy ra vài miếng thịt khô để ăn.

Dù sao đã cho rơi được ngân giáp thú, việc cậu phải làm lúc này chính là đem nhiệm vụ còn lại hoàn thành. Chỉ cần nghĩ đến biểu tình trợn mắt há hốc mồm của Hydeine, nhiệt huyết trong cậu sẽ trở lên sôi trào, đau đớn trước ngực cũng giảm bớt rất nhiều.

Cậu ăn xong thịt khô, thoả thuê mãn nguyện mà đứng lên, sau đó. . . . . ngây người.

Không xong.

Vừa rồi cậu là chạy hướng nào vậy?

Lạc đường trong rừng rậm cùng trong sa mạc cũng tương tự nhau, đều là một chuyện vô cùng đáng sợ. Bởi vì đi tới đi lui đều phát hiện hoàn cảnh bốn phía giống hệt nhau. Nếu như có ưu điểm gì thì chính là thời tiết trong rừng rậm cũng không tệ lắm, trước khi mặt trời xuống núi còn có ánh sáng sung túc. Còn về khuyết điểm thì chính là tùy thời đều có thể toát ra một con cao giai ma thú mà cậu chưa từng biết tới.

Bất quá, người ta có đôi khi cũng không thể lạc quan một cách mù quáng.

Mấy giờ sau, Dilin phát hiện đã bắt đầu xuống núi, rừng rậm bốn phía càng ngày càng âm u, mà trước mắt lại xuất hiện một thứ.

Một đôi mắt đỏ đậm như máu.

35. Sơ cấp cuộc thi (năm) . . .

Dilin trong lòng âm thầm kêu khổ.

Lấy trạng thái hiện tại của cậu lúc này, đối phó nhất giai ma thú còn khó khăn, huống chi bộ dáng của con ma thú trước mắt trông sao cũng không giống sẽ yếu nhược hơn ngân giáp thú.

Thật ra cậu hoàn toàn có thể sử dụng phong hệ (? Sao lại là phong hệ chứ? @.@), nhưng con ma thú này lại đang ở trước mặt cậu, nếu như cậu quay ngược lại thì lại xung đột cùng ngân giáp thú. Nếu cậu chọn hướng

https://thuviensach.vn

khác cậu sợ rằng đầu óc vốn đã bị làm cho quay cuồng của mình sẽ lại càng thêm choáng váng.

Ngay khi cậu còn đang do dự thì cặp mắt đỏ sậm kia đã lao lên hướng cậu đánh tới.

Thân hình ma thú hoàn toàn hiển lộ trong ánh sáng yếu ớt. Nếu như ngân giáp thú là một con lợn rừng mặc giáp bạc thì con ma thú trước mắt chính là một con hắc báo trước đầu có một chiếc sừng lớn!

Dilin ngưng trọng tụ tập thủy nguyên tố đem chính mình dịch ra sau tầm sáu thước.

Mục tiêu đột nhiên biến mất làm cho hắc báo có chút sửng sốt. Cặp mắt đỏ sậm rất nhanh lại di động đến trên người Dilin, răng nanh bén nhọn như đinh thép lóe ra quang mang quỷ dị dưới ánh tà dương, trong kẽ răng mơ hồ có thể thấy được vụn thịt.

Xem ra nó đi đến nơi này là vì chuẩn bị ăn tối.

Tuy rằng có thể lý giải nhu cầu của nó, nhưng là Dilin cũng không có tính toán đem chính mình dâng lên. Cậu nhanh chóng phán đoán tình huống trước mắt. Nếu muốn thoát ly nơi này thì cậu cần phải chạy về sau lưng của đầu hắc báo một sừng kia, khốn nỗi phong hệ ma pháp của cậu hiển nhiên vẫn chưa đạt đến tùy tâm sở dục —- cậu không biết phải làm thế nào để có thể bay hình vòng cung a. Tính toán qua lại, biện pháp tốt nhất chính là chọn một hướng khác để rút lui.

Dù sao cùng lắm thì bóp nát thủy tinh cầu, buông tha cho cuộc thi lần này.

Hắc báo một sừng chỉ kịp thấy trước mắt lóe lên một cái, tên nhân loại nhìn qua rất ngon miệng kia đã hoàn toàn biến mất.

Cái gì gọi là tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa, Dilin cuối cùng đã hiểu được. Thật vất vả thoát khỏi địa bàn của hắc báo một sừng, cậu lại gặp phải một loại phi hành ma thú.

Nếu cậu đoán không sai, đây chính là một loại ma thú mà cậu từng nhìn thấy trong một cuốn sách ở đồ thư quán – tật phong tấn lang. Chúng nó là sinh vật quần cư, cho nên hiện tại đang đuổi theo phía sau cậu không phải một con, mà là một bầy.

https://thuviensach.vn

Cho dù cậu có vận dụng phong hệ ma pháp bay nhanh đến đâu, bầy lang vẫn như cũ bám sát bên người, thậm chí chỉ cần cậu hơi lơi lỏng, chúng sẽ nhân đó mà hướng cậu công kích khiến Dilin không thể không đẩy nhanh tốc độ.

Vận dụng ma pháp vô cùng hao phí tinh thần lực, hơn nữa cậu mới nắm giữ phong hệ ma pháp chưa lâu, dưới cường độ hoạt động liên tục như hiện giờ, Dilin dần dần hết chống đỡ nổi, đầu giống như bị ngâm nước, hỗn loạn, sự cảm ứng với thủy nguyên tố bắt đầu yếu dần đi.

"Ngao ô. . . . . ."

Phía sau giống như truyền đến một tiếng sói tru.

Dilin thân thể chấn động, trong đầu truyền đến một trận đau đớn, thủy nguyên tố dùng để nâng đỡ cơ thể bỗng nhiên biến mất, cơ thể từ không trung rơi thẳng xuống.

Đáng chết.

Cậu không có thời gian để ý tới tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nhanh chóng từ túi không gian lấy ra chủy thủ đâm tới bên cạnh. Tốc độ của tật phong tấn lang quá nhanh, cậu căn bản nhìn không thấy thân ảnh của nó chỉ có thể dựa vào sự lưu chuyển của gió mà phán đoán hành động của chúng.

Chủy thủ huy vào khoảng không. Dilin cảm thấy cổ tay phải đau xót, thân thể bị kéo đến trên mặt đất. Một con sói cả người màu lam nhạt đang gắt gao cắn cổ tay cậu, con ngươi đen tối tràn đầy thô bạo.

Máu không ngừng trong tay cậu cùng răng nanh của nó chảy ra, răng nanh giống như khảm sâu vào trong xương cốt.

Dilin môi trắng bệch, nhất thời đau đến ngất đi.

Không biết qua bao lâu, cậu mở to mắt.

Chung quanh tối như mực, trời và đất hòa hợp thành nhất thể, giơ tay ra không thấy năm ngón tay.

Dilin lại nhắm mắt lại, thủy nguyên tố sáng trong suốt lại xuất hiện ở trong đầu.

. . . . . Chẳng lẽ, đã chết?

Cậu giật giật, cổ tay nhất thời truyền đến đau đớn cùng hô ứng với sự đau đớn từ ngực khiến cho cậu đau đến nhếch miệng co quắp hai chân.

https://thuviensach.vn

“Tỉnh?” Tiếng nói vang lên mang theo nồng đậm giọng mũi độc đáo, đỉnh đầu Dilin phiêu đãng lên vô số đóa hoa lửa nho nhỏ, như linh hồn phiêu phù giữa không trung, đem bốn phía chiếu sáng.

“Anh?” Dilin lúc này mới phát hiện cổ tay của mình đã được băng bó, cổ tay truyền đến đau nhức so với lúc trước đã giảm bớt không ít. Cậu chịu đựng đau đớn, dùng tay trái không bị thương chống lên mặt đất ngồi dậy, ánh mắt gắt gao nhìn vào nam tử tóc vàng đang ngồi trước mặt. Cho dù đang ngồi trên một đám cỏ loạn thất bát tao, hắn vẫn như cũ mang theo sự thong dong ngạo mạn quen thuộc trên mặt.

Hydeine thấy cậu mãi không nói được một lời mà chỉ chăm chăm nhìn mình, trào phúng hỏi: “Choáng váng rồi hả?”

Dilin đột nhiên dùng tay trái chống lên mặt đất, nhích thân thể của mình về phía trước.

Hydeine lẳng lặng nhìn thân ảnh của cậu đang tới gần, nhìn thấy cậu giơ tay lên . . . . . tát má phải của mình. Đôi mắt lam nhạt ẩn ẩn có tức giận lưu chuyển, Hydeine âm thanh lạnh lùng nói: “Làm cái gì?”

Dilin sờ còn chưa có đã nghiền, lại cọ cọ một chút mới nhẹ nhàng thở ra, buông tay thấp giọng nói: “Là thật a.”

“Thật cao hứng?” Hydeine nói.

Tìm được đường sống trong chỗ chết, đương nhiên là thật cao hứng. Dilin lộ ra mỉm cười.

“Không giải thích về hành vi vừa rồi?” Hydeine hiển nhiên không tính toán buông tha cậu.

Dilin nghiêng đầu nhìn dấu tay rõ ràng khắc trên khuôn mặt hắn, khóe miệng co rút, nhưng rất nhanh đã nghiêm lại mặt nói: “Tôi chỉ là muốn biểu đạt sự hưng phấn khi gặp lại đạo sư trong thời khắc nguy hiểm mà thôi.”

“Thời khắc nguy hiểm?” Hydeine híp mắt lại, “Nếu biết là thời khắc nguy hiểm vì sao lại không bóp nát thủy tinh cầu?”

Trước khi rừng Mộng Yểm sống lại, hắn cũng đã canh giữ ở bên ngoài cánh rừng đợi mệnh, chờ Dilin bóp nát thủy tinh cầu cung cấp phương vị. Cơ mà chờ tới chờ lui, các đệ tử khác đều đã lục tục đi ra chính là vẫn không thấy tín hiệu của Dilin. Nếu như không phải mấy người cùng tổ của

https://thuviensach.vn

cậu đi ra chỉ ra vị trí đại khái, hắn cũng không thể xuất hiện đúng lúc để giải cứu.

Nhớ tới tình cảnh mành chỉ treo chuông lúc đó, đôi mắt xanh thẳm hơi hơi co rụt lại.

Dilin nhất thời nhớ tới thủy tinh cầu của chính mình còn chưa có bóp nát thì rất ngạc nhiên, không khỏi mừng rỡ nói: "Cuộc thi của tôi còn chưa có chấm dứt a."

"Ngươi cảm thấy dưới loại tình huống như vừa rồi còn muốn băn khoăn về cuộc thi sao?" Hydeine tàn khốc nói. Hắn nếu như đến muộn một bước thôi, như vậy ngồi tại chỗ này sẽ không phải là một thiếu niên bị thương mà là một bộ thi cốt đã bị gặm sạch sẽ!

Dilin bị giọng điệu âm trầm, thần sắc nghiêm nghị của hắn khiến cho hoảng sợ, hồi tưởng lại một màn vừa rồi, lúng ta lúng túng nói: "Quên mất." Câu này không phải nói dối. Sau khi gặp phải Tật phong tấn lang cậu hoàn toàn không có thời gian tự hỏi về chuyện cầu cứu.

Hydeine nói: "Ngươi làm sao lại chạy đến nơi này?"

Dilin nói: "Ta nói với bọn họ dẫn dắt ma thú theo hướng đông rời đi."

"Hướng đông?" Hydeine trừng mắt, "Đồng bạn của ngươi nói ngươi chính là đi hướng bắc."

"A?" Dilin mờ mịt.

Hydeine nói: "Hơn nữa ta xác định ta là căn cứ theo chỉ dẫn của đồng bạn ngươi mới tìm được ngươi."

Dilin nhíu mày nói: "Sau đó ta gặp phải một con hắc báo một sừng, liền thay đổi phương hướng, kia có thể là hướng bắc chăng?"

"Như vậy ta hẳn là phải ở hướng đông bắc gặp được người?" Hydeine nhướn mày nói, "Vậy ngươi có thể giải thích cho ta biết tại sao hiện giờ chúng ta lại đang ở phương tây bắc không?"

"Rừng Mộng Yểm rất quỷ dị." Dilin kết luận.

Hydeine: ". . . . . ."

"Đúng rồi, Mikris đạo sư trưởng không phải đã nói chúng tôi chỉ có thể gặp phải nhất giai ma thú sao? Vì sao chúng ta lại không hề gặp được?" Dilin hồ nghi nhìn hắn, ánh mắt kia tựa như đang nhìn đầu sỏ gây nên.

https://thuviensach.vn

“Bởi vì ngươi không hay ho.” Hydeine vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa.

Dilin càng thêm tin tưởng sự hoài nghi của chính mình, “Đây là cuộc thi bổ sung thêm?”

“Cuộc thi đã bị hủy bỏ .”

“Hủy bỏ?” Dilin ngẩn ra, lập tức nói, “Vì cái gì?” Cậu phải trải qua cửu tử nhất sinh, thật vất vả mới có thể bảo trụ thủy tinh cầu, cư nhiên đổi lấy một câu cuộc thi hủy bỏ?

Hydeine nói: “Orosey quyết định.”

“Học viện trưởng?” Dilin rốt cục phát hiện sự tình cũng không có đơn giản như cậu tưởng tượng, “Vì cái gì?”

Hydeine nói: “Bởi vì. . . . . .” Tay phải của hắn không chút để chà xát trên mặt đất một phen.

Dilin dài cổ ra, “Cái gì?”

Dilin thân dài cổ, “Cái gì?”

Ba.

Bàn tay vừa mới cào cấu trên mặt đất kia dán tại trên mặt Dilin, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Dilin bị tát nói không ra lời.

Hydeine thu hồi tay, bĩu môi nói: “Ngươi nghĩ rằng ta và người đều không biết trên mặt ta có cái gì sao?”

Dilin: “. . . . . .” Cậu liệu có thể giả thiết rằng, biểu hiện phía trước của Hydeine có phải đều là vì để dẫn dắt đi sự chú ý của cậu, tìm thời cơ đem một chưởng này trả lại hay không?

Phía trước phát ra chút tiếng vang của cây cỏ bị đạp gãy.

Dilin khẩn trương đứng lên, cổ tay run rẩy đau.

Hydeine phất tay.

Những ngọn lửa nhỏ nguyên bản đang xoay quanh trên đỉnh đầu bọn họ nhất thời tản ra bốn phía, xếp thành một vòng tròn, không ngừng chuyển động xoay quanh bọn họ.

“Đây là?” Dilin buồn bực nói.

https://thuviensach.vn

“Kết giới của ta.” Hydeine vung tay lên. Vòng tròn lửa đang xoay xung quanh theo chiều kim đồng hồ đột nhiên dừng lại, đứng thẳng trên mặt đất tạo thành một hàng rào lửa nhỏ.

Dilin: “. . . . . .”

Cậu đột nhiên hiểu được, cái gì gọi là thuộc loại ma pháp của chính mình. Tỷ như là cậu lúc này, tuyệt đối sẽ không sử dụng một cái kết giới ngây thơ như vậy.

36. Sơ cấp cuộc thi (sáu) . . .

Một, hai con, năm con, mười con. . . . .

Dilin nhìn bầy tật phong tấn lang chậm rãi xuất hiện, vây quanh bên ngoài kết giới lửa, trong lòng không khỏi lo lắng, đau đớn trên cổ tay tựa hồ càng trở lên mãnh liệt.

“Ta đã tra xét qua thân thể ngươi, ngươi là sử dụng tinh thần lực quá độ?” Hydeine đối với tật phong tấn lang làm như không thấy, khoan thai hỏi han.

Dilin nhìn chằm chằm tật phong tấn lang, không yên lòng mà hồi đáp: “Hình như là. . . . sau khi sử dụng phong hệ ma pháp, tôi đột nhiên không cảm giác được thủy hệ ma pháp nữa.”

“Phong hệ ma pháp?” Hydeine vươn ra một ngón tay câu lên cằm cậu, khiến cho Dilin nhìn thẳng vào mình, “Ta giống như lần đầu nghe nói.”

Dilin hơi hơi nghiêng đầu sang một bên, “Tôi vừa mới học được.” Cằm vẫn như cũ lưu lại cảm xúc ngón tay hắn mang lại, làm cho cậu nhịn không được lấy tay lau đi.

Hydeine nói: “Có thật là phong hệ ma pháp?”

“Có thật” hai chữ thật to đả kích nhiệt tính của Dilin. Cậu dù sao cũng có tâm tính thiếu niên, không phục nói: “Đây là tôi chính mình lĩnh ngộ ra.”

Hydeine chậm rãi nói: “Hồi ta mười ba tuổi. . . . .”

“Tôi đã biết. Chúng ta khi nào thì rời đi?” Có lẽ là ở chung đã lâu, lại cũng có thể là đã đạt đến miễn dịch, Dilin đối với Hydeine cũng không có câu nệ như hồi đầu.

“Ngày mốt.”

“Sao, ngày mốt?” Dilin sửng sốt.

https://thuviensach.vn

“Ta phải đi một chỗ trước.”

“Địa phương nào? A, anh còn không có nói cho tôi biết vì sao lại hủy bỏ cuộc thi.”

“Ngươi?” Hydeine nhướng mày, đôi đồng tử trạm lam hiện lên một đạo ánh sao, “Nghe ra chúng ta thực quá thân mật a.”

Dilin nghiêm mặt nói: “Tajires đạo sư, ngài lo lắng quá rồi.”

“Tajires đạo sư? Ta còn tưởng ngươi chỉ nhớ được tên ta là Hydeine đâu?” Hydeine tựa tiếu phi tiếu nhìn cậu, nhưng Dilin cảm giác được, hắn cũng không có vì thế mà nổi giận.

Lại nói tiếp, gọi thẳng tục danh của đạo sư là một biểu hiện rất không lễ phép. Làm người thừa kế của công tước Basskou, Dilin vốn không nên phạm phải loại sai lầm này, nhưng là cũng không biết vì cái gì, mỗi khi gặp Hydeine, cậu liền nhịn không được sẽ lược đi phần xưng hô khách sáo.

Rõ ràng, Hydeine cùng thực lực của hắn hoàn toàn không liên quan gì đến nhau.

Dilin thực buồn bực.

“Ngày mai muốn đi địa phương nào?” Nếu Hydeine không muốn nói vì sao lại hủy bỏ cuộc thi, Dilin cũng sẽ không liều mạng hỏi tiếp.

“Ngày mai sẽ biết.” Hydeine dựa vào nhánh cây, chậm rãi nhắm mắt lại.

Dilin từ trong túi không gian lấy ra hai chiếc mao thảm, đem chiếc của Soso ra đắp lên người mình. Vì đã lập thành thói quen chiếu cố Soso, cho nên vô luận là chuẩn bị cái gì cậu đều theo thói quen chuẩn bị một đôi.

Hydeine giật giật khóe miệng, nhắm mắt lại.

Dilin nhìn về phía bốn phía.

Tật phong tấn lang còn đang như hổ rình mồi tại bốn phía, nhưng là cậu đột nhiên cảm thấy chúng cũng không còn đáng sợ như trước. Thật giống như đàn ong mật bên ngoài của sổ, thoạt nhìn thật đáng sợ nhưng kì thật không hề có một chút uy hiếp.

Dilin ôm thảm nằm xuống, rất nhanh tiến vào mộng đẹp.

Ngày hôm sau tỉnh lại, rừng rậm trên không ngàn dặm không mây.

Dilin nhìn về phía bốn phía, phát hiện tật phong tấn lang không còn xuất hiện nữa.

https://thuviensach.vn

“Chúng nó đâu rồi?” Cậu giật mình ngồi xuống, nhìn Hydeine đang đi từ xa trở về.

Hydeine nâng tay thu hồi hàng rào lửa nhỏ bảo vệ Dilin, thuận miệng nói: “Ngươi muốn tìm chúng nó ôn chuyện sao?”

“Không, tôi chỉ là muốn nhìn kĩ chúng nó một chút, có rảnh thì trở lại báo thù.” Vết thương trên cổ tay thật sự là khắc cốt minh tâm, hiện tại nhớ tới, vẫn như cũ cảm thấy đau đến tận xương cốt.

Hydeine nói: “Không cơ hội .”

“Vì cái gì?” Dilin nghi hoặc mà nhìn hắn.

“Con cắn bị thương ngươi đã bị nướng chín.” Hydeine thản nhiên nói, “Số còn lại, hẳn là đang ôn chuyện cùng thiêm cánh hổ.”

“Thiêm cánh hổ rất lợi hại sao?” Dilin đứng lên thu thập mao thảm.

“Lợi hại hơn ngươi.”

“. . . . . .”

“Ngươi không tin, lần sau có thể đến nhìn thử xem chân trước của chúng nó có bị thương hay không.”

Dilin ngoảnh mặt làm ngơ, “Tôi muốn rửa mặt.” Dấu tay trên mặt Hydeine đã không còn, nhìn qua cả người nhẹ nhàng khoan khoái, ngược lại bản thân, không cần soi gương cũng biết nhất định là có một dấu tay thật to trên mặt, vô cùng lôi thôi.

“Dùng nước miếng liếm liếm đi.”

“. . . . . .”

“Là bởi vì tay phải bị thương, cho nên không làm được?”

Dilin nhớ tới động tác liếm mặt của mèo, sắc mặt tối sầm, “Tôi không phải mèo.”

“Không tồi, mèo không biết dùng ma pháp.” Hydeine ý vị nghiền ngẫm nói.

Dilin đột nhiên nhớ ra chính mình là thủy hệ ma pháp sư, mấy loại chuyện như rửa mặt thế này hoàn toàn không cần đi tìm nguồn nước. Cậu nhắm mắt lại, thủy nguyên tố rõ ràng khắc ghi trong đầu, cậu lặng yên tưởng tượng ra hình dạng viên thủy cầu.

https://thuviensach.vn

Mở to mắt, quả nhiên một viên thủy cầu đang xoay tròn trước mắt cậu, nhưng không đợi Dilin có bất kì động tác nào, viên bóng nước tựa như bị cái gì đó đẩy một chút, toàn bộ hắt tại trên mặt cậu.

"……" Dilin toàn thân ướt sũng nhìn về phía Hydeine đang cười đến thập phần vui vẻ, "Tajires đạo sư!"

"Xưng hô chính xác." Hydeine không dấu tươi cười, "Xem ra tạt nước lạnh để khiến cho ngươi tỉnh táo lại là một quyết định không sai."

Dilin cúi đầu vắt nước trên bộ giáo phục của mình.

Tuy rằng rất không cam lòng, nhưng cậu chung quy vẫn cảm thấy được hành động vừa rồi của Hydeine chính là xuất phát từ mối thù cậu hắt nước vào hắn lần trước.

"Đi thôi." Hydeine nhấc chân đi về phía trước.

Dilin từ trong túi không gian lấy ra khăn mặt, vừa chà lau mái tóc ướt sũng, vừa đi theo sau hắn.

Cước bộ của Hydeine chậm rãi nhanh hơn.

Dilin đã muốn nắm giữ được sự huyền bí của phong hệ ma pháp, cho nên theo sau hắn cũng không cần phải cố gắng hết sức.

Không bao lâu sau, hai người tựa như hai cơn gió đâm xuyên qua rừng cây.

Dilin rất nhanh đã phát hiện ra chỗ tốt của việc theo sau Hydeine. Nguyên bản cậu còn chưa biết cách sử dụng phong hệ ma pháp nhưng là đi ở phía sau Hydeine, ở thời điểm hắn chuyển đổi thủy nguyên tố liền tự nhiên theo sát dâng lên, hoàn toàn không cần cậu cố sức vận dụng.

Không biết qua bao lâu, bụng cậu bắt đầu sôi lên.

Như là nghe được âm thanh trong bụng cậu, Hydeine chợt dừng lại.

Dilin cũng dừng theo.

"Bánh mì." Hydeine chìa tay ra.

Dilin ngẩn người, từ trong túi không gian lấy ra bánh mì cùng thịt khô.

Hydeine không chút nghĩ ngợi nhận lấy bánh mì.

https://thuviensach.vn

“Làm sao anh biết tôi có bánh mì?” Dilin thực kinh ngạc.

“Không biết. Tủy tiện hỏi thôi.”

“. . . . . .”

Hydeine hai ba miếng đã đem bánh mì giải quyết xong, sau đó chỉ về phía trước nói: “Trước kia, chỗ này chính là ma pháp trận thiên nhiên của rừng Mộng Yểm.”

“Ma pháp trận thiên nhiên của rừng Mộng Yểm?” Đây là lần đầu Dilin nghe thấy đến điều này, không khỏi tràn ngập tò mò.

“Trung tâm trận pháp hẳn là vào thời điểm sáng lập học viện đã bị bốn vị hiền giả liên thủ phá hủy.” Hydeine tựa hồ nhớ tới điều gì, sắc mặt bỗng trở lên thực khó coi.

Dilin tuy rằng không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng vẫn mơ hồ cảm giác được điều này có liên quan đến việc cuộc thi bị hủy bỏ.

“Ngươi ở lại đây, ta ra phía sau xem xét.” Hydeine thuận tay tạo ra một kết giới lửa, bước đến phía trước.

“Tôi cũng đi.” Nhìn thân ảnh đang vụt đi của Hydeine, Dilin vội vàng nói.

Hydeine đầu cũng không quay lại, trực tiếp biến mất tại chỗ sau trong rừng rậm.

“. . . . . .”

Loại phương thức cự tuyệt này thật không lễ phép chút nào.

Dilin hít sâu.

Từng cơn gió xuyên qua lá cây phát ra tiếng vang sàn sạt.

Ánh mắt Dilin gắt gao nhìn chằm chằm phương hướng Hydeine rời đi, nhưng thủy chung không có tiếng bước chân vang lên.

Sắc trời từ sáng trong đến nhuốm vàng rồi theo đó ảm đạm dần dần.

Dilin nhìn bốn phía kết giới hỏa hệ ma pháp vẫn như cũ không chút tự giác mà toát ra quang mang rực rỡ, do dự xem có nên dùng thủy hệ ma pháp dập tắt nó mà xông ra không.

Trận pháp thiên nhiên của rừng Mộng Yểm lúc trước phải dựa vào bốn vị hiền giả liên thủ mới có thể hủy diệt hiển nhiên thực hung hiểm, không rõ một mình Hydeine có thể ứng phó được không. Tuy rằng biết bản thân có

https://thuviensach.vn

đi cũng không thể giúp được gì nhưng là Dilin cũng không muốn bản thân chỉ có thể chờ đợi tại đây.

Suy nghĩ muốn khám phá càng ngày càng trở lên mãnh liệt.

Thậm chí trước khi cậu kịp phản ứng lại thì trước người đã xuất hiện hai viên thủy cầu lao về kết giới lửa.

Nước lửa va chạm phát ra âm thanh xuy xuy cực nhỏ.

Nhưng sau khi thủy cầu tán đi, ngọn lửa vẫn như trước.

Dilin thất vọng suy sụp hạ bả vai.

Phía trước truyền đến tiếng cười khẽ, Hydeine khoanh tay đi tới, không chút nào che dấu sự chê cười trong mắt, "Ngươi cảm thấy ngươi có thể phá kết giới của ta?"

Dilin trên mặt nóng lên, tiến lên từng bước, ưỡn ngực nói: "Một ngày nào đó."

"Một ngày nào đó?" Hydeine nhướn mày lặp lại lời nói của cậu.

"Tôi nhất định có thể phá giải nó."

"Cùng với kết giới của ta tranh đấu. . . . . ." Hydeine thi thi nhiên nói, "Không bằng dùng tất cả tinh lực đến đả bại ta đi."

37. Sơ cấp cuộc thi (bảy) . . .

. . . . . .

Kỳ vọng của hắn đối với cậu đúng là tiến triển cực nhanh a.

Từ sau khi nhận được đề tài tốt nghiệp là có được ma pháp tinh linh thuộc loại chính mình xòn, Dilin đối với mấy loại yêu cầu cổ quái của Hydeine đã có thể bình tâm tĩnh khí làm như không thấy.

Hydeine vung tay dỡ bỏ kết giới.

"Anh đã xong việc?" Tuy chưa chắc có thể nhận được câu trả lời nhưng là Dilin vẫn cứ hỏi một câu.

Hydeine thần sắc ngưng trọng, không chút để ý đáp một tiếng.

"Vậy kế tiếp chúng ta làm gì?"

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên là phải. . . . . đi tìm một địa phương uống cà phê.” Hydeine đột nhiên bước tới gần cậu, vòng tay ôm lấy thắt lưng, rồi không đợi cậu kịp giãy dụa, liền sử dụng phong hệ ma pháp bay vụt đi.

Sau khi Dilin học được phong hệ ma pháp vẫn luôn nghĩ đó đã là tốc độ không gì sánh được. Nhưng là sau khi cảm nhận được tốc độ của Hydeine cậu mới chân chính hiểu được thế nào là ếch ngồi đáy giếng.

Hỏa nguyên tố bởi vì ma sát tốc độ cực nhanh mà không ngừng dâng lên từng trận nhiệt khí tạo thành một kết giới bao vây lấy cậu cùng Hydeine, vừa lúc ngăn trở gió mạnh quất tới.

Dilin âm thầm suy tính, lúc trước chính cậu vẫn luôn bởi vì gió quá lớn mà không mở nổi mắt. Phương pháp này đích xác rất đáng tham khảo. Bất quá hỏa nguyên tố cùng thủy nguyên tố vốn không cùng loại, muốn đạt được hiệu quả như Hydeine còn cần thêm một phen nghiên cứu.

Đại khái qua chừng một canh giờ, Hydeine dần dần hạ tốc độ.

Lần đi nhờ xe này tuy rằng không cần sử dụng tinh thần lực, nhưng là suốt một canh giờ vẫn luôn phải bảo trì một tư thế khiến Dilin cảm thấy thật khó chịu. Cậu toàn thân đều sắp cương thành một khúc gỗ, hơn nữa cổ tay phải còn đang bị thương a!

Mơ hồ có thể thấy được ven rừng, cậu đột nhiên nhớ tới một việc,” Soso có hoàn thành cuộc thi không?”

Tuy rằng tốc độ đã giảm xuống nhưng là thanh âm của cậu vẫn rất nhanh tiêu tán trong không trung.

Rất may Hydeine dựa vào cậu rất gần nên hắn hồi đáp rất nhanh: “Ta một mực hoài nghi.”

“Hoài nghi cái gì?”

“Quan hệ của ngươi cùng Soso.”

https://thuviensach.vn

Dilin ngẩn người.

Hydeine đột nhiên dừng lại, buông tay ra, tùy ý cậu run rẩy mà tìm cách chống đỡ thân thể của chính mình, nửa thật nửa giả hỏi han: “Ngươi xác định hắn không phải con tư sinh của ngươi?”

Dilin không khống chế được lực đạo, đập vào thân cây một cái.

Hydeine dùng tay phải nhéo nhéo tay trái, nghi hoặc nói: “Đây là biểu hiện xấu hổ sau khi bí mật bị vạch trần?”

Dilin ôm lấy cái trán, nhảy dựng lên xoay người, dùng ngữ khí cực kỳ bình tĩnh hồi đáp: “Tajires đạo sư thật sự là rất hài hước . Tôi cùng Soso hơn kém nhau hai tuổi!” Đến tột cùng là thiên phú dị bẩm của cậu thể hiện ra rất cao, khiến cho hắn nghĩ đến chính mình mới hai tuổi đã có thể sinh con, hay là do cậu bề ngoài rất lão thành, nhìn qua giống trưởng bối của Soso hơn?

. . . . . .

Cậu không muốn biết đáp án. Bởi vì vô luận là đáp án nào cũng đều không hay ho.

“Đây chính là chỗ khiến ta nghi hoặc.” Hydeine nói, “Bất quá trên thế gian này vốn có rất nhiều sự tình không thể dùng lẽ thường để giải thích.”

Dilin xoa xoa thái dương đi về phía bìa rừng.

Hydeine khoanh tay, không tiếng động theo sát sau cậu.

Phía trước dần dần có thể nhìn đến bóng người chớp lên, còn có đủ loại tiếng nói.

Dilin đẩy nhanh cước bộ.

Trước hết xuất hiện trước mắt chính là Mikris.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn đến Dilin, đột nhiên nhẹ nhàng thở ra, hướng lại đây nói: “Trò không sao chứ?” Vấn đề này kỳ thật không cần hỏi, băng vải nơi cổ tay cậu đã nói lên hết thảy. Mikris nhìn về phía sau cậu.

Dilin hướng hắn hành lễ, sau đó quay đầu lại, cũng nhìn về phía Hydeine.

Hydeine mặt không chút thay đổi, “Người ta đã mang về đến đây, còn lại giao cho ngươi.”

Mikris nhìn hắn, giống như có thiên ngôn vạn ngữ, nhưng ngay tại khoảnh khắc sắp bật thốt ra thì lại nuốt trở vào, không tiếng động gật đầu.

Thân ảnh Hydeine lập tức biến mất biến mất.

Gió nóng quất vào mặt.

Dilin toàn thân ấm áp, rất nhanh lại lạnh xuống.

Mikris hiển nhiên bề bộn nhiều việc, hắn sau khi dặn Dilin đi tìm trị liệu sư xem xét thương thế cổ tay xong, lại vội vội vàng vành chạy tới chỗ nhưng người khác xem xét.

Dilin tuy rằng có một bụng nghi vấn nhưng là cậu vẫn biết lúc này không phải là thời cơ tốt nhất để hỏi đành phải trước hết đi tìm trị liệu sư. Bởi vì tình huống đặc thù nên là ba vị trị liệu sư của St Paders đều được gọi đến bên ngoài rừng Mộng Yểm đợi mệnh. Dù vậy Dilin vẫn thấy một hàng dài thật là dài xếp hàng trước mặt trị liệu sư.

Cậu nhớ tới Soso liền về kí túc xá trước.

Raymond và Kevin đều đang ở trong kí túc xá, sau khi thấy cậu bước vào liền giật mình rồi thở phào nhẹ nhõm.

Trong ba người, Raymond có quan hệ với cậu tốt nhất liền bước lại dùng sức ôm lấy cậu mà hét lên: “Thật tốt quá! Cậu bình an vô sự!”

Dilin giơ lên tay phải.

https://thuviensach.vn

Raymond lúc này mới chú ý đến băng vải, vội kêu lên: “Không sao chứ? Chẳng lẽ là ngân giáp thú. . . . . .”

“Không, là tật phong tấn lang. Việc này rất dài, về sau sẽ nói.” Dilin nhẹ nhàng đẩy hắn ra, “Rừng Mộng Yểm đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Raymond lập tức dùng ngữ khí khoa trương miêu tả truyền thuyết về hoạt động của rừng Mộng yểm, cũng nói tới bọn họ có bao nhiêu xui xẻo. Bởi từ ngày thành lập St Paders tới giờ, đây là lần đầu tiên khôi phục hoạt động.

Dilin quét mắt một lượt ký túc xá, bỗng nhiên nói: “Soso đâu?”

Raymond nhìn về phía Kevin.

Kevin nhìn về phía Alidi.

Alidi theo bản năng mà nhìn về phía Dilin, nhưng ánh mắt vừa tiếp xúc với mâu quang âm lãnh của cậu thì lập tức rụt trở về, nhìn lại Kevin.

Kevin lắc đầu nói: “Không biết. Rất nhiều đạo sư đều đã đi ra ngoài tìm đệ tử , nhưng nghe nói số lượng mất tích hơn xa so với số người tìm được.”

Dilin quay đầu bỏ chạy.

Mikris sứt đầu mẻ trán.

Theo thời gian trôi qua, số lượng thủy tinh cầu bị bóp nát ngày càng nhiều mà số đệ tử được tìm trở về cũng theo đó tăng lên, đại đa số là bị thương. Rừng Mộng Yểm lần này sống lại hiển nhiên đã trở thành một nơi vô cùng đáng sợ.

Hắn khẩn trương đi qua đi lại. Khi thì đi xem xét chỗ đạo sư đang đợi mệnh, khi thì chạy qua chỗ trị liệu sư, một khắc cũng không dừng. Hắn sợ chỉ cần mình dừng lại một bước, tâm tình khẩn trương sẽ quấn chặt lấy hắn.

https://thuviensach.vn

Theo thống kê, vẫn còn hai mươi ba đệ tử mất tích trong đó bao gồm cả hoàng tử Ciro của Kanding đế quốc cùng Soso vương tử của Julan.

Một thân ảnh tử trong rừng rậm bay ra.

Mikris vội vàng chạy ra đón, nhưng nhìn trước sau vẫn chỉ thấy một người thì tia hi vọng trong mắt hắn liền ảm đạm xuống, "Vẫn không tìm được sao?"

Chaifuang cau mày, "Andy nói hai người bọn họ đi cùng nhau." Andy chính là thanh niên trong ngực hắn, là người cùng tổ với Ciro và Soso.

Mikris gật đầu cùng không nói gì.

Chaifuang an ủi hắn: "Thủy tinh cầu của bọn họ vẫn chưa có bóp nát, vẫn còn cơ hội. Yên tâm, chỉ cần có một tia cảm ứng ta sẽ lập tức đuổi tới."

Mikris miễn cưỡng mỉm cười, nói: "Vất vả." Vừa mới đảm nhiệm chức vụ đạo sư trưởng của sơ cấp viện liền gặp phải chuyện này, đối với ai cũng là áp lực trầm trọng.

Chaifuang thấy Dilin từ xa tiến tới, nhân tiện hỏi: "Hydeine đã trở lại?"

Mikris yên lặng gật đầu.

Chaifuang nheo lại ánh mắt, "Thế nào?"

"Hắn chưa nói qua. Bất quá, " Mikris dừng một chút, "Nhìn qua sắc mặt không tốt lắm."

Chaifuang cau mày.

"Ngươi. . . . ." Mikris biết hắn cùng Hydeine từ trước đến nay có bất hòa, không khỏi có điểm lo lắng.

"Ta chỉ là có chút ghen tị." Chaifuang không đầu không đuôi bỏ lại một câu, trong lúc Dilin cố lấy dũng khí đi tới phía trước, dùng phong hệ ma pháp bay về phía văn phòng viện trưởng.

https://thuviensach.vn

Không khí trong văn phòng viện trưởng hiện đang rất ngưng trọng.

Orosey ngồi ở sau bàn công tác, năm tháng vô tình tạo lên vô số nếp nhăn nơi khóe mắt lão, nhưng nếu nhìn kĩ, sẽ nhìn tới vô số tinh quang bắn ra từ đôi mắt già nua đó.

"Ngươi xác định?" Lão hỏi.

Hydeine ngồi trước mặt lão xoay xoay tách cà phê trên tay. Hương vị cà phê nồng đậm khiến tâm tình hắn có phần thoải mái hơn, "Ân."

"Ngươi có biết hậu quả không?" Orosey ngữ khí trầm trọng.

Hydeine nâng lên mí mắt, "Ông là đang hỏi ta của hiện tại hay là ta hồi mười ba tuổi?"

Orosey nghẹn lời.

"Ta đã kiểm tra qua nơi thiết trí trận pháp." Hydeine nghĩ nghĩ, cẩn thận nói, "Cấm chế của tứ đại hiền giả vẫn tồn tại như cũ chỉ có điều thiếu mấy khối tinh thạch."

Orosey căm tức: "Nếu không phải do ngươi, người kia làm sao có thể xông vào cấm chế của tứ đại hiền giả?"

Hydeine nói: "Theo chế pháp của Mộng đại lục thì không thể truy cứu trách nhiệm hành động vô tình tạo ra của một đứa trẻ mười ba tuổi."

"Mười ba tuổi?" Orosey hừ lạnh nói, "Một đứa nhỏ mười ba tuổi phá hư cấm chế của tứ đại hiền giả?"

Hydeine nói: "Ông bỏ sót mất một câu trọng yếu, vô tình tạo ra." Khi đó hắn một lòng muốn tìm lời giải, cho nên khi nhìn thấy cái cấm chế kia liền nhịn không được mà tò mò giải khai. Về việc người kia sau khi hắn phá bỏ cấm chế trộm đi tinh thạch thì hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn."

https://thuviensach.vn

———vô luận là khi hắn mười ba tuổi hay là hắn hiện tại, đều thực ngoài ý muốn.

“Nga? Nếu trước đó ngươi biết hậu quả thì sẽ không thử phá giải?” Orosey trên mặt viết rõ hai chữ Không tin.

Hydeine nghĩ nghĩ, “Ít nhất sau khi ta phá giải sẽ một lần nữa tu bổ lại.”

38. Cuộc thi sơ cấp (tám) . . .

Lão có nên suy nghĩ tìm một biện pháp nào đó để đả kích sự tự tin của hắn?

Orosey nhìn chằm chằm vào khuôn mặt thản nhiên của Hydeine.

Ba phần chung sau, lão phát hiện mình đang truy cứu nhầm hướng rồi, “Người kia lấy đi tinh thạch để làm gì?”

Hydeine bương chén cà phê, “Không phải tinh thạch bình thường, là nguyên tố tinh tối thuần túy. Nếu không phải là ông ta hảo tâm để lại một nửa thì rừng Mộng Yểm hẳn đã sống lại từ mười lăm năm trước.”

Orosey nhíu mày, “Nguyên tố tinh?”

Hydeine nói: ” Nguyên tố tinh to cỡ cái bàn này của ông.”

Orosey khiếp sợ. Nguyên tố tinh có kích cỡ lớn như vậy vẫn là lần đầu tiên lão nghe nói tới. “Hắn lấy đi mấy khỏa?”

“Sáu khỏa? Ba khỏa thủy hệ, ba khỏa hỏa hệ, còn lại hai khỏa thổ hệ cùng mộc hệ, bất quá do bị di dời đã trở nên mất tác dụng.”

Orosey chết lặng. Lão mới rồi vẫn còn đang suy nghĩ xem có cách nào để bổ cứu lại trận pháp của tứ đại hiền giả, nhưng hiện tại xem ra, cho dù tìm về được ba khỏa mất tích cũng vô dụng. Trời biết tứ đại hiền giả là từ chỗ quái nào mà tìm được nguyên tố tinh lớn đến thế!

Cửa bị gõ nhẹ hai tiếng.

https://thuviensach.vn

Orosey hoàn hồn, nghiêm mặt nói: “Mời vào.”

Chaifuang đẩy cửa tiến vào, hơi hành lễ với Orosey sau đó liền đi thẳng tới trước mặt Hydeine ngồi xuống, đôi mắt ưng sắc bén gắt gao nhìn hắn. “Cấm chế của rừng Mộng Yểm là ngươi hay ông ta phá hư?”

“Chúng ta.” Hydeine dừng một chút, “Chính xác là ta chỉ giải quyết một vấn đề nhỏ trong đó.”

Vấn đề mà ngay cả người kia đều giải quyết không được tuyệt đối không phải vấn đề nhỏ.

Chaifuang trừng mắt nhìn Hydeine. Cho dù cả hai không cùng quan điểm trong lý luận về phong hệ ma pháp nhưng hắn lại không thể không thừa nhận rằng về mặt lý luận ma pháp tên kia hơn hắn rất nhiều, bất quá, điều này hắn sẽ không bao giờ thừa nhận ra.

Orosey sợ bọn họ lại tranh chấp liền xua tay nói: “Hiện nay không phải là thời điểm truy cứu trách nhiệm. Nếu cấm chế của tứ đại hiền giả đã mất đi tác dụng thì chúng ta phải thiết kế một kết giới ngăn cách giữa thánh viện với rừng Mộng Yểm để ngăn cản ma thú xông vào học viện.”

Chaifuang nhíu mày nói: “Không thể tu sửa sao?”

Orosey nói: “Trừ phi có thể tìm được mười hai khỏa nguyên tố tinh lớn cỡ cái bàn này của ta đến để tu bổ cấm chế.”

Chaifuang ngắm ngắm chiếc bàn dài hơn năm thước, quay sang nhìn Hydeine.

Hydeine nhún vai nói: “Ông ta lấy đi đấy.”

“Với tu vi của ông ta thì lấy nguyên tố tinh làm gì?” Chaifuang đang nói đột nhiên trừng lớn mắt, “Chẳng lẽ ông ta vẫn đang tìm kiếm phong hệ nguyên tố?” Tác dụng lớn nhất của nguyên tố tinh chính là tăng cường cảm

https://thuviensach.vn

ứng câu thông của con người với nguyên tố. Vô luận là tăng lên cho bản thân hay là khảm vào ma pháp đạo cụ đều có tác dụng thật lớn.

Hydeine khoanh tay, "Ông ta vốn là một kẻ cố chấp."

Chaifuang cùng hắn liếc mắt nhìn nhau, tựa như từ trong ánh mắt đối phương thấy được bản thân khi còn trẻ. Lại nói tiếp, bọn họ sở dĩ cố chấp nghiên cứu phong hệ ma pháp như vậy phần lớn cũng là do bị người kia ảnh hưởng.

Phong hệ ma pháp từ rất sớm đã được sử dụng nhưng chân chính được sửa sang lại thành hệ thống chính là do người kia dẫn đầu. Bọn họ đều nhớ rõ, trước khi mất tích người kia đã đưa ra một giả thiết vô cùng lớn mật rằng —— ngoài tứ đại nguyên tố là thủy, hỏa, thổ, mộc còn tồn tại phong nguyên tố. Chính là sự tồn tại của phong nguyên tố rất hư vô, chỉ có những người cực kì mẫn cảm cảm đối với nguyên tố hơn nữa được phong nguyên tố thừa nhận mới có thể cảm ứng được.

"Ông ta điên rồi." Chaifuang thấp giọng thì thào. Cảm ứng phong nguyên tố vốn là một cái lý tưởng vô cùng xa xôi. Ít nhất cho đến bay giờ cũng chưa từng có người nào có thể chứng thực cái giả thiết này. Người kia chẳng lẽ muốn dùng nguyên tố tinh để đề cao cảm giác của bản thân?

Phải hiểu rằng mọi thứ đều có hai mặt của nó, muốn sử dụng lượng nguyên tố tinh khổng lồ như vậy thì phải cần có tinh thần lực tương đương, mà điều này vốn là không thể! Phải hiểu rằng cấm chế trong rừng Mộng Yểm là do tứ đại hiền giả liên thủ thiết hạ. Thử hỏi trong lịch sử Mộng đại lục từ khi khai sáng đến giờ có bao nhiêu người có thể được xưng là hiền giả?

Orosey trầm giọng nói: "Ta sẽ thông tri các quốc gia, chính thức tuyên bố truy nã lệnh."

Chaifuang bật thốt lên nói: "Lấy tội danh gì?"

"Phản đồ." Orosey gian nan phun ra hai chữ.

https://thuviensach.vn

Hydeine quay đầu lại nhìn lão, ánh mắt sắc bén như dao.

Orosey sắc mặt không thay đổi.

“Có ý tứ.” Hydeine thu hồi ánh mắt, nhấc ly cà phê lên một ngụm uống cạn.

Lệnh truy nã Vincent . Lin vẫn chưa gợn lên bất cứ sóng gió nào ở St Paders.

Cái tên này đã bị chôn vùi lâu lắm rồi, lâu đến nỗi những đạo sư năm đó còn nhận thức người nọ đều phải ngưng thần ngẫm nghĩ thật lâu mới có thể nhớ ra được dáng vẻ cử chỉ của hắn. Nhưng hiện này, đại đa số đạo sư không có thời gian cho việc đó.

Số đệ tử tìm được ngày càng nhiều, đã có người tử vong hơn nữa còn ngày một tăng lên.

Tay Mikris không ngừng cào tóc, ngắn ngủi trong một ngày mép tóc của hắn đã có xu thế lui về sau một cách rõ ràng.

“Còn thiếu bao nhiêu người?” Michelle cầm tập danh sách sơ cấp viện sinh không ngừng thẩm tra đối chiếu.

“Tám.” Mikris liếc nhìn bản danh sách trong tay nàng nhăn mặt.

Michelle nói: “Xác định số người tử vong là sáu. Ta sẽ lập tức liên hệ với cha mẹ bọn họ.”

Mikris gian nan gật đầu: “Đại đa số đạo sư đã tiến vào trong rừng tiến hành thẩm thức tìm kiếm.”

Michelle yên lặng điểm đầu. Với diện tích của rừng Mộng yểm cùng nhân số đạo sư trong thánh viện mà so sánh, muốn tìm kiếm tất cả các địa phương thì phải mất tối thiểu là một tháng, mà những đệ tử kia hiển nhiên không có nhiều thời gian như vậy, cho dù bọn họ có thể chờ thì rừng Mộng

https://thuviensach.vn

Yểm cũng không cho họ chờ lâu như vậy. “Nghe nói, Ciro cùng Soso vẫn chưa tìm được?”

“Ân.” Tuy rằng St Paders từ trước đến nay đối xử bình đẳng với từng đệ tử. Nhưng hiện giờ vấn đề không chỉ là thành tích cá nhân của đệ tử mà là an toàn sinh mệnh của hai người thừa kế của hai vương quốc ——tuy rằng cũng không phải là quyền thừa kế đứng đầu nhưng lực ảnh hưởng của bọn họ đối với quốc gia hiển nhiên không phải một bá tánh bình dân có thể sánh bằng.

“Ta nghĩ, ta cần xin chỉ thị của viện trưởng, xem có cần hướng Kanding đế quốc cùng Julan báo lại không.” Michelle sắc mặt ngưng trọng. Chuyện này nếu xử lý không tốt thật có thể khiến cho thánh viện cùng các quốc gia nảy sinh xung đột. Dù sao, Kanding đế quốc chính là một trong hai quốc gia cường đại nhất trên Mộng đại lục, mà sau lưng Julan lại có quốc gia cường đại còn lại — Shamanlier duy trì.

Nàng tựa như có thể thấy được tình cảnh Kanding đế quốc cùng Shamanlier liên thủ giáp công thánh viện. Đội hình ma pháp sư cường đại của thánh viện từ trước đến nay chính là sự mơ ước cùng kiêng kị của các quốc gia, nếu có thể nhân cơ hội đối phó chia cắt bọn họ, các quốc gia khác hẳn sẽ rất sẵn lòng hợp tác.

Mikris hiển nhiên cũng đã nghĩ tới hậu quả này, hai hàng lông mày nhất thời nhăn thành một đoàn, “Ta muốn biết bọn họ vì sao lại không bóp náp thủy tinh cầu?”

Chẳng lẽ thật là không kịp?

“Ta đưa thủy tinh cầu cho ngươi không phải để ngươi dùng để nghịch.” Ciro nghĩ tới mình mang hy vọng duy nhất để tìm được đường về giao cho một tên ngu ngốc, liền hận không thể dùng lửa hung hăng đốt trụi cái đầu tóc vàng khiến cho kẻ khác căm hận kia. . . . . Còn có chính mình. Trời biết vì cái gì cuộc thi đơn giản đến mức nhắm mắt cũng có thể vượt qua lại trở lên quỷ dị như vậy!

https://thuviensach.vn

Soso rụt cổ, dùng thanh âm so với tiếng muỗi còn nhỏ hơn mà phản bác: "Tôi đã nói rồi, tôi không nghịch mà là không cẩn thận làm rơi."

". . . . . Ta thà rằng nghĩ ngươi dùng để nghịch."Ciro hít một hơi thật sâu, đứng lên nhìn đại thụ che trời khắp bốn phía, "Chúng ta đã đi ba canh giờ, đều chưa hề phát hiện ba cây đại thụ khắc dấu kia, điều này chứng tỏ là phương hướng không đúng."

Soso lăng lăng điểm đầu.

"Bốn phương hướng cũng không đúng." Ciro che miệng tính toán, "Chẳng lẽ phải đi đông nam đông bắc tây nam tây bắc?"

Soso không biết hắn đang nói thầm cái gì, nhóc chỉ biết ngày hôm trước nháy mắt một cái hai tên đồng học đã đột nhiên biến mất trước mắt, chỉ còn duy nhất Ciro bên người. Nếu cậu muốn trở về chỉ có thể dựa vào duy nhất một người này mà thôi.

"Đi thôi." Ciro xoay người quay về đường cũ.

Soso nhu thuận theo sát phía sau. Nhóc đã muốn tập thành thói quen rồi, trong hay ngày một đêm này, cùng Ciro làm nhiều nhất chính là không ngừng di chuyển. Hai chân đã muốn sưng phồng lên, nhưng là nhóc cũng không dám than thở. Nhóc nhìn ra được, sự kiên nhẫn của Ciro đối với mình đã muốn lên tới cực hạn. Này từ việc hắn không ngừng nhắc tới thủy tinh cầu có thể nhìn ra được.

Bụi cỏ truyền ra thanh âm sàn sạt.

Ciro dừng lại.

Soso biết điều tránh ở phía sau.

Một đầu độc nhãn ma thú mãnh liệt lao ra.

Ciro đã sớm có chuẩn bị, một đoàn ngọn lửa dũng mãnh mở ra nháy mắt đem nó nuốt gọn.

https://thuviensach.vn

“Grào. . . .” Độc nhãn ma thú nặng nề rơi trên mặt đất, lăn lộn dập lửa. Nhưng ngọn lửa rừng rực tựa như quần áo dính sát quanh người, vô luận nó lăn lộn ra sao cũng không thể giãy thoát.

Soso lấy tay che mắt, tính huống như vậy ngắn ngủi một ngày đã diễn ra vài lần, nhưng là nhóc vẫn như trước khó có thể chấp nhận một sinh mệnh cứ thế mất đi một cách đơn giản trước mắt mình.

Ciro chờ cho tới khi ma thú không còn giãy dụa liền đi tới bên thi thể nó, dùng chủy thủy đào ra ma hạch, có chút chán ghét mà ném xuống đất: “Tam giai.”

Soso sửa lấy tay che cái mũi.

Mùi thịt khét cùng mùi tanh hôi của nội tạng ma thú rất kích thích vị giác bé con.

Ciro đi đến bên bụi cây dùng cỏ xoa xoa chủy thủy cất vào túi không gian, tiếp tục đi về phía trước.

Hắn bước chân thật lớn, Soso phải chạy chậm mới có thể đuổi kịp.

“Anh, anh đang tức giận sao?” Soso không xác định hỏi.

Ciro lạnh nhạt nói: “Không có.”

Soso trong mắt tràn đầy không tin. Bởi vì từ nhỏ đã không được sủng ái, cho nên nhóc đối với sự chán ghét của người khác cực kì mẫn cảm.

Ciro nói: “Ta chỉ không thích làm bảo mẫu.” Hắn thật rất khó có thể tưởng tượng Dilin làm sao mà có thể đem việc này làm đến vui vẻ.

Soso nghe ra hàm ý của hắn, thấp giọng nói: “Kì thật, tôi cũng có thể hỗ trợ a.”

Ciro lé mắt.

Soso từ trong túi không gian lấy thịt khô đưa qua.

https://thuviensach.vn

“. . . . . Ta đã nói, một ngày chỉ có thể ăn hai lần.” Ciro cau mày. Còn không biết khi nào mới có thể thoát khỏi khu rừng quỷ quái này, cho nên phải tiết kiệm lương thực.

“Tôi tặng phần của tôi cho anh ăn.” Soso lấy lòng nhìn sang.

Ciro không tiếng động cầm đến, nhét vào túi không gian. Nếu nó đã nghĩ vậy thì hắn cần gì phải khách sáo?

Soso lúc này mới thở phào một hơi. Tựa như nhận định hắn đã nhận thịt khô rồi thì sẽ không tức giận mà bỏ rơi nhóc.

Lại nói tiếp, chính mình vì cái gì không bỏ lại nó đâu?

Ciro yên lặng hỏi chính mình.

Vô luận là từ lập trường của song phương, hay là năng lực của Soso, bỏ nó lại đều là sự lựa chọn tốt nhất. Nhưng là . . . . . .

Hắn nhìn quanh bốn phía.

Trong khu rừng âm u này, có một kẻ sẽ không bao giờ ám toán, phản bội mình làm bạn so với việc lẻ loi lang thang một mình tốt hơn nhiều lắm.

Hắn tưởng tượng chính mình đơn độc giữa khu rừng rậm bốn bề âm u không biết khi nào mới có thể gặp được người khác.

. . . . . .

So với độc hành hiệp, bảo mẫu xem ra vẫn còn tốt lắm.

39. Cuộc thi sơ cấp (chín) . . .

Ciro đi đến khi bầu trời đã tối đen mới dừng lại, nơi đó có một gốc đại thụ được đánh dấu thật bắt mắt.

Soso thấy hắn nhíu mày liền nhu thuận đứng một bên không dám lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Ciro đột nhiên nói: “Bốn phương hướng đều không thay đổi chứng tỏ chúng ta không phải là lạc đường.” Nội dung cuộc thi của bọn họ là tìm được năm mươi gốc đại thụ đang khô héo rồi sử dụng thủy nguyên tố cùng thổ nguyên tố để chữa trị.

Bởi vì Ciro chỉ am hiểu hỏa nguyên tố nên hắn là người phụ trách đánh dấu.

Tổ của bọn họ đã trị liệu được cho ba cây, ba chỗ đánh dấu đều là do hắn làm, vị trí cùng hình dạng hắn đều nhớ kỹ, vừa liếc mắt một cái liền có thể nhận ra. Hiện tại bốn hướng đều đã đi một lần mà vẫn không hề gặp được địa phương cũ, điều đó chứng tỏ hai người đã không còn ở tại chỗ cũ.

Soso mở lớn ánh mắt.

“Hẳn là, ” Ciro ngưng trọng nói, “Gặp không gian ma pháp.”

Soso bật thốt lên hỏi: “Vậy làm sao bây giờ?”

Nghe nhóc hỏi như vậy, cơn giận của Ciro lại bùng lên.

Thời điểm lâm vào khốn cảnh cho dù là ai đều hi vọng sẽ gặp được một đồng bọn có thể đưa ra các vấn đề tham khảo, thậm chí là có thể giải quyết vấn đề chú tuyệt đối không phải là một tiểu hài tử chỉ biết dựa vào người khác.

Nhưng hắn vẫn là đem cơn tức nhịn xuống, “Tìm đường đi ra ngoài.”

Soso thấy hắn trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh, lập tức đem tâm tư muốn truy hỏi kỹ càng sự việc bóp chết.

“Trước nghỉ ngơi, ăn một chút gì đi đã.” Ciro nhặt một ít cành cây khô ráo xếp thành một đống sau đó đốt lửa.

Soso từ trong túi không gian lấy ra mao thảm. Một nửa trải trên mặt đất một nửa cuốn lên người.

https://thuviensach.vn

Ciro lấy ra thịt cùng nước uống. Hắn ăn được một nửa, thấy Soso đang trừng lớn ánh mắt ôm bụng nhìn sang, không khỏi nhíu mày nói: "Sao ngươi không ăn?"

"Tôi đã nói, tôi mang thịt của tôi cho anh." Soso nói xong kìm lòng không đậu mà nuốt nước miếng một cái.

Ciro thấy vẻ mặt đáng thương của cậu, nguyên bản muốn đưa miếng thịt qua, nhưng nghĩ lại, này có lẽ là biện pháp tốt khiến cho Soso hiểu được trách nhiệm khi làm việc. Lần này bị đói bụng sẽ dạy cho thằng oắt biết, có một số việc nếu đã dám nói ra thì nhất định phải thừa nhận hậu quả tương ứng.

Nghĩ vậy, hắn rất nhanh giải quyết nốt chỗ thịt còn lại.

Cánh tay đang ôm bụng của Soso niết càng thêm mạnh, ý đồ muốn che trụ chiếc bụng nhỏ không ngừng kêu càu nhàu của mình.

"Đi ngủ sớm một chút." Ciro lấy ra gối cùng mao thảm từ trong túi không gian, sau khi trải xong liền tao nhã nằm ngửa xuống, hai tay đặt trước ngực, bày ra tư thế ngủ tối hoàn mỹ.

Soso đã từng kiến thức qua một lần tư thế trước khi hắn đi vào giấc ngủ, bất quá chờ sau khi hắn tỉnh lại, tư thế này chắc chắn sẽ không còn nữa.

Cậu lấy ra bình nước, uống miếng nước điếm bụng rồi sau đó cũng nằm xuống ngủ.

Ngọn lửa giữa hai người dần dần lụi tàn, rất nhanh chỉ còn lại một đám tàn quang.

Bởi vì lạnh, Soso lui thành một đoàn.

Thùng thùng đông. . . . . .

Từ rất xa truyền đến tiếng kim loại va chạm vào nhau, mặt đất ầm ầm chấn động.

https://thuviensach.vn

Đang ngủ thành hình chữ đại (**大**) Ciro rất nhanh ngồi dậy, ánh mắt nhập nhèm sau khi nhìn rõ tình huống xung quanh liền trở lên thanh minh.

Hắn đem chăn nệm vân vân nhét vào trong túi không gian, sau đó nhìn qua Soso vẫn đang mơ màng, liền đi qua lay tỉnh nhóc nói: "Đứng lên."

Soso đang ngủ say, nhìn tới khuôn mặt phóng đại của hắn mới nhất thời phản ứng đến, "Ciro?"

"Mau đứng lên." Ciro bắt lấy cánh tay nhóc, mạnh mẽ kéo lên.

Soso ăn đau nhíu mày, đang muốn lên tiếng liền nghe được tiếng kim loại va chạm ở xa xa, hơn nữa là đang hướng đến gần nơi này.

"Đó là cái gì?" Nhóc khiếp đảm rụt vai lại.

"Không biết." Ciro dừng một chút, trong mắt hiện lên một tia hào quang, "Có lẽ là học viện phái người đến tìm chúng ta."

Soso nhãn tình sáng lên, lập tức thu thập tốt mọi thứ, "Vậy chúng ta đi nhanh đi."

"Ngươi đi phía sau ta." Tuy rằng Ciro đưa ra một tia hi vọng, nhưng là trực giác lại nói cho hắn, mọi chuyện e là không đơn giản như vậy.

Càng đi tới gần nới phát ra tiếng động, mặt đất chấn động càng cảm nhận được một cách rõ ràng.

Về sau, Soso cơ hồ dán tại trên người Ciro mới có thể đứng vững.

Ciro vài lần muốn đẩy nhóc ra, nhưng là cánh tay bị nắm thật sự quá chặt, vừa thoáng buông lỏng, đối phương liền bắt lại thật nhanh.

Về sau, tiếng va chạm cơ hồ đinh tai nhức óc.

Soso vừa phải bịt tai vừa ôm chặt cánh tay Ciro, bận rộn vô cùng. Cuối cùng liền đem cái lỗ tai dán lên trên cánh tay của Ciro, dùng cánh tay của hắn để ngăn tiếng ồn.

https://thuviensach.vn

Bản thân Ciro cũng bị tiếng va chạm làm cho tối tăm mặt mũi, cũng mặc kệ động tác mờ ám của nhóc.

Vừa đến gần liền nhìn thấy hai đầu ma thú ngoại hình giống nhau như đúc đang không ngừng lao vào nhau.

Ánh trăng chiếu lên giáp xác của bọn chúng mơ hồ ánh lên chút ánh sáng màu đồng đen, giống như vảy cá.

Cái trán của ma thú bóng loáng, chính giữa lại hơi nhô lên, giống như trời sinh thích hợp cho việc húc nhau. Hai mắt rất nhỏ, đối lập với chiếc mũi ngắn thô to phía dưới, hai con mắt tựa như hai hạt đậu xanh gắn vào. Mõm rộng bằng một bàn tay, bốn chiếc răng nanh hướng ra phía ngoài tựa như bốn chiếc sừng trâu trắng bóc.

Nhưng bưu hãn nhất lại chính là hình thể của chúng.

Chiều cao của chúng đại khái tương đương cùng Ciro, khí lực cường tráng, thời điểm lao lên thật giống như trăm vạn cân kim loại cùng nhảy lên.

Soso nhìn tới run lên một trận, bàn tay gắt gao túm lấy tay áo Ciro, dường như sợ hắn chớp mắt sẽ biến mất.

“Đi.” Ciro cũng không xoay người lại, rón rén lui về phía sau.

Soso bất ngờ không kịp phòng bị, vấp phải gót chân ngã về phía sau. Ngay trong khoảnh khắc mất đi thăng bằng, nhóc theo bản năng kêu lên sợ hãi.

—— vừa đúng lúc hai đầu ma thú vừa mới lao vào nhau xong, đang thở lấy hơi.

Ciro vòng tay muốn che miệng Soso lại thì đã muộn, hai đầu ma thú đều đã hướng ánh mắt sang phía họ.

Ciro chửi nhỏ một tiếng, kéo Soso bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Soso biết chính mình gây họa, một tiếng cũng không dám rên, liều mạng chạy theo Ciro, cố gắng đuổi kịp bước chân hắn.

Nhưng là khi bọn họ bỏ chạy, ma thú cũng đã đuổi theo.

Mặt đất chấn động làm cho Ciro cùng Soso bước đi cũng không vững.

Mắt thấy ma thú càng lúc càng tới gần, Ciro cương quyết quay người ném ra một hỏa cầu.

Hỏa cầu rơi xuống trên người ma thú dường như châm lên đống củi. khiến cho nó chớp mắt liền biến thành một đầu hỏa thú.

"Không xong!" Ciro đột nhiên nhớ ra đây là loại ma thú gì, sắc mặt trắng xanh.

Nếu hắn không có nhớ nhầm, loại ma thú đang đuổi theo phía sau họ này gọi là răng nanh quái, là bát giai ma thú. Chúng nó sở dĩ có thể trở thành bát giai ma thú thứ nhất là bởi lớp xác ngoài kiên cố, hai là bởi bàn chân sắt đá trời sinh, ba chính là bởi vì chúng nó có khả năng hấp thu nguyên tố —— vô luận là loại nào.

Nói ngắn gọn, trong nháy mắt thân thể nó tiếp xúc với loại nguyên tố nào, liền có thể nắm được loại nguyên tố đó.

Nếu không phải bởi hạn lượng nắm giữ của chúng không nhiều, chúng đã sớm trở thành thập giai ma thú.

Nhìn thấy răng nanh quái càng ngày càng gần, Ciro trong đầu ý niệm xoay chuyển thật nhanh. Loại thời điểm này có thể bảo trụ một người đã muốn cực kì khó khăn, huống chi còn mang theo một người chắc chắn sẽ trở thành trói buộc như Soso?

Xúc động muốn buông tay ra càng ngày càng rõ ràng, thế nên Soso cảm nhận được bàn tay nguyên bản đang nắm chặt lấy tay nhóc từng chút thả lỏng, cuối cùng thế nhưng hoàn toàn là nhóc túm lấy tay hắn.

https://thuviensach.vn

Soso tựa hồ đã nhận ra tâm tư của hắn, đột nhiên buông tay ra, liền dừng lại, xoay người chạy về hướng con răng nanh quái.

Chỉ có một con đuổi theo.

Ciro lăng lăng nhìn vào tay mình rồi xoay người nhìn lại.

Thân ảnh Soso lúc này đã hoàn toàn bị bao trùm bởi ngọn lửa trên người răng nanh quái, tựa như sương mai buổi sớm, tùy thời sẽ tan vào không khí.

Trong một chớp mắt, cơ hồ hoàn toàn không có đường sống. . . . . .

Ciro dùng phong hệ ma pháp lao đến, ôm lấy Soso lao sang bên cạnh.

Nhưng tốc độ của răng nanh quái hiển nhiên còn nhanh hơn so với tưởng tượng của hắn. Ciro chỉ cảm thấy trên lưng nóng rực, một trận đau rát phô thiên cái địa ập đến, trong không khí thoảng lên mùi vị thịt khét.

“Ciro?” Soso khiếp sợ cùng không dám tin nhìn Ciro đang chắn trên người mình.

Anh ta không phải thực chán ghét mình sao?

Vì cái gì lại lao lại đây?

Đã muốn bị đau đớn tra tấn đến mức hô hấp khó khăn, Ciro hiển nhiên không thể đọc được những suy nghĩ rối rắm trong mắt Soso để mà trả lời, việc duy nhất hắn có thể làm lúc này là nhăn mặt. . . . . hô hấp.

Con răng nanh quái vừa vọt qua lại quay trở lại.

Ngọn lửa trên người so với lúc trước càng thêm mãnh liệt.

Loại nhiệt độ này khiến cho đầu của Soso cũng dần dần trở lên nóng cháy.

40. Sơ cấp cuộc thi (mười) . . .

https://thuviensach.vn

Thế lửa tựa như hải triều từ bốn phương tám hướng lan tràn hừng hực sáng chói cả bầu trời đêm.

Hai đạo cột nước từ trên trời giáng xuống.

Ba ma đạo sư vừa từ bên ngoài tới vội vàng lao tới bên rìa đám cháy, hai thủy hệ ma đạo sư phụ trách dập lửa, thổ hệ ma đạo sư phụ trách lập kết giới ngăn ngọn lửa tiếp tục lan tràn.

"Đó là cái gì?" Một vị thủy hệ ma đạo sư từ trên ngọn hỏa diễm nhìn xuống một điểm đen nhỏ ở trung tâm đám cháy.

Thổ hệ ma đạo sư mặt trướng đỏ bừng, nghiến răng nói: "Không được, kết giới không trụ được!"

Thủy hệ ma đạo sư kinh hãi, tạm thời buông tha cho việc dập lửa, vội vàng thiết lập một cái thủy hệ kết giới bên ngoài thổ hệ kết giới.

Ngay trong khoảnh khắc thủy hệ kết giới thành lập, liệt hỏa hừng hực đột nhiên phá tan tường đất hung hăng đánh lên màn nước!

Thổ hệ ma pháp sư mặt như màu đất bay đến bên thủy hệ ma đạo sư ở phía sau. "Đám cháy này có người điều khiển."

Thủy hệ ma đạo sư nhíu mày nói: "Pháp lực cường đại như vậy chẳng lẽ là Hydeine?"

Hai người còn lại liền biến sắc.

"Phỏng đoán rất có sức tưởng tượng." Thanh âm lười biếng từ phía sau truyền đến. Mái tóc vàng của Hydeine dưới sự chiếu rọi của ánh lửa lòe lòe tỏa sáng, khiến cho cả người nhìn như được bao phủ trong một tầng quang mang thánh khiết.

Vị thủy hệ ma đạo sư kia mặt nhất thời đỏ lên.

"Hỏa nguyên tố sinh động. . . . ." Hydeine vươn tay lên trong nháy mắt phá tan thủy hệ kết giới.

https://thuviensach.vn

Một chùm hỏa diễm tựa như pháo hoa phóng lên cao.

Hydeine mặt không đổi sắc, đưa tay lên cao sau đó vẫy mạnh xuống!

Ngọn lửa nguyên bản đang hung mãnh nhất thời hóa thành một màn sương đỏ tản ra bốn phía rồi biến mất.

Hắc ám thình lình ập đến khiến cho cả khu rừng rơi vào sự tĩnh lặng quỷ dị.

Hydeine vẩy lên một ngọn lửa để chiếu sáng.

Ba vị ma đạo sư kia vừa mới bị dọa đến phiêu ra hơn mười thước, nhưng thấy Hydeine vẫn hoàn hảo không tổn hại gì đứng tại chỗ liền ngượng ngùng bay trở về.

Hydeine liếc nhìn một lượt khắp nơi rồi hướng trung tâm đám cháy bay lại.

Ba vị ma đạo sư hai mặt nhìn nhau, không rên một tiếng theo sát phía sau hắn.

“Di, cái cây này sao lại không có việc gì?” Thổ hệ ma đạo sư giật mình nhìn tới một khỏa đại thụ che trời sinh cơ bừng bừng giữa một vùng cây cháy khô.

Hydeine bay xuống mặt đất đi tới bên tàng cây. Vừa đến gần liền nhìn thấy một thanh niên tóc đen vô tri vô giác quỳ rạp trên mặt đất, quần áo trên lưng cháy tả tơi, da thịt bên trong cũng bị đốt tới đỏ bừng.

Thổ hệ ma đạo sư đột nhiên tiến tới, đưa hắn bay lại gần nói: “Là Ciro!”

Hai vị thủy hệ ma đạo sư vừa nghe liền chạy lại gần.

Ánh mắt Hydeine vừa chuyển, lập tức ngẩng đầu nhìn về phía nhánh cây rậm rạp.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta trước đem trò ấy mang về đi?” Một vị thủy hệ ma đạo sư nhìn hắn trưng cầu ý kiến.

Hydeine đột nhiên bay lên ngọn cây.

Trên cành cây thô to nhất mơ hồ có một bóng đen đang ngửa mặt nằm.

Hắn tùy tay bắn ra một ngọn lửa nhỏ.

Ngọn lửa xẹt về phía bóng đen, chiếu ra một gương mặt tái nhợt an tĩnh.

Thủy hệ ma đạo sư đi phía sau Hydeine, cau mày nói: “Thoạt nhìn có điểm quen mắt.”

Hydeine thản nhiên nói: “Soso.”

“. . . . . Nghe tên cũng có chút quen tai.”

Vị thổ hệ ma đạo sư phía sau kêu lên: “Có phải là vương tử Julan hay không?”

Thủy hệ ma đạo sư bừng tỉnh đại ngộ, “Trách không đươc nghe tên quen thế, hóa ra là đệ tử của học viện chúng ta.”

Hydeine nói: “Bằng không ngươi cho rằng có người cố ý ăn trộm đồng phục trong học viện rồi chạy tới nơi này ngủ?”

Thủy hệ ma đạo sư nghẹn lời.

Sau khi cứu được Ciro cùng Soso trở về, hiện giờ chỉ còn hai vị đệ tử còn đang mất tích. Mikris như cũ chỉ huy các vị ma đạo sư tiếp tục tìm kiếm, nhưng đại đa số mọi người đều hiểu trong lòng, hai đệ tử mất tích này đều là người mới, luận về pháp lực thì xa xa không bằng Ciro. Trong thời gian dài cùng hoàn cảnh ác liệt như hiện nay khả năng sinh tồn của bọn họ quả thật là xa vời.

Thương thế của Ciro không nặng, nhưng là thân phận của hắn đối với St Paders lại cực kỳ mẫn cảm, hơn nữa thương thế lại kéo dài cho nên sau khi

https://thuviensach.vn

chữa trị đơn giản liền được đưa vào phòng trị liệu.

Mà Soso lại được Hydeine đưa đến văn phòng viện trưởng.

Chaifuang cùng vị họa sĩ yêu tranh như mạng ma đạo sư Tommy Clarklan đều đang có mặt.

Bọn họ thay phiên nhau kiểm tra cơ thể Soso.

Chaifuang nói: "Chú ngữ trên người trò ấy đã bị mạnh mẽ phá giải. Bất quá, hỏa nguyên tố tinh linh kia hiển nhiên đã đánh giá quá cao tinh thần lực của trò ấy, khiến cho trò ấy hiện nay lâm vào hôn mê."

Tommy giận dữ nói: "Bọn chúng hẳn là gặp phải răng nanh quái. Trong các loại ma thú trong rừng Mộng yểm chỉ có chúng là có thể trong khoảng thời gian ngắn hấp thu nguyên tố xung quanh khiến chúng trở lên dày đặc rồi lại không sinh ra hỏa hệ ma pháp."

Orosey chậm rãi mở miệng nói: "Ciro có khỏe không?"

Hydeine như trước ngồi ở bên bàn, uống chén cà phê nóng vừa pha, khoan thai nói: "Không chết."

Đối với ái đồ, Chaifuang cũng nhịn không được quan tâm nói: "Bị thương rất nặng sao?"

Hydeine nghĩ nghĩ nói: "Nếu lưng của hắn cũng quan trọng như mặt, vậy tính hủy dung."

Chaifuang miễn cưỡng buông lo lắng.

Orosey nhìn Tommy, nói: "Ngài có biện pháp một lần nữa phong ấn Soso không?"

Tin đồn về Soso lão cũng có biết một phần. Bất quá cho dù không biết thì hiện tại sau khi kiến thức qua thực lực thiêu hủy hoàn toàn một phần năm mươi tổng diện tích rừng Mộng yểm thì lão đại khái cũng đoán được lực phá hoại của nhóc có bao nhiêu khủng bố.

https://thuviensach.vn

Tommy nói: “Hẳn là có thể, bất quá tính tình của cái nguyên tố tinh linh kia hiển nhiên là càng ngày càng kém, một mình ta không quá nắm chắc.”

“Trò ấy chỉ đốt cảnh vật xung quanh chứ không đốt người, kia có thể chứng minh trò ấy chưa hoàn toàn mất đi khống chế. Cho nên. . . . . .” Orosey nhìn về phía Chaifuang.

Soso là đồ đệ của hắn, Chaifuang đương nhiên nghĩa bất dung từ, “Ta nguyện ý hỗ trợ.”

Tommy nhìn Hydeine.

Hydeine mỉm cười nói: “Không liên quan đến ta.”

Orosey nói: “Sự tình liên quan đến an nguy của học viện. . . . . .” Với thành tích từng hủy diệt hoàng cung Julan của Soso, lão có nguyên nhân để lo lắng.

“Cho nên viện trưởng bụng làm dạ chịu.” Hydeine thi thi nhiên nhiên tiếp lời.

Orsey cả giận nói, “Ta đây liền lấy thân phận viện trưởng ra lệnh cho ngươi đi hỗ trợ.”

Hydeine nói: “Này là vượt quá nhiệm vụ công tác.”

“. . . . . Ngươi đang cò kè mặc cả?” Orosey bất khả tư nghị nhìn hắn.

Hydeine nói: “Đúng vậy.”

“Vậy ngươi muốn cái gì?”

“Ta muốn một cái ngày nghỉ.” Hydeine đem chén cà phê đặt trên mặt bàn.

Orosey thùy mâu, “Đi tìm Vincent?”

Hydeine nói: “Có lẽ.”

https://thuviensach.vn

Orosey ngón tay gõ tay vịn, sau một lúc lâu, đối Tommy nói: “Ta sẽ mời người khác tới giúp ông.”

Tommy thất vọng trừng mắt nhìn Hydeine một cái, “Nga.”

Hydeine tựa hồ đối với cự tuyệt của Orosey cũng không ngạc nhiên, chính là lấy ánh mắt yên lặng nhìn lão.

“Bởi vì rừng Mộng yểm lần này này sinh vấn đề khiến cho cuộc thi sơ cấp bị gián đoạn, cho nên phải dùng một phương thức khác để hoàn thành cuộc thi.” Orosey chậm rãi nói.

Chaifuang nói: “Làm nhiệm vụ sao?” Cuộc thi của trung cấp học viện cùng cao cấp học viện ngoại trừ đi rừng Mộng yểm thì chính là đi làm nhiệm vụ trên đại lục. Nếu như giảm bớt yêu cầu thì sơ cấp học viện cũng có thể làm theo.

Orosey lắc đầu nói: “Là thi đấu.”

“Thi đấu?” Chaifuang ngẩn người. Mỗi năm có tới mười trương thiệp mời thi đấu trường học được gửi tới nhưng Orosey lại chưa từng đáp ứng ai. Bởi vì lão từng nói qua, đối thủ của St Paders chỉ có ở St Paders.

Ngón tay thon dài của Hydeine ôm lấy chuôi chén cà phê, nhẹ nhàng nhấp một ngụm nói: “Sẽ không phải là cùng một đám người dã man chỉ biết dùng võ chém giết đấy chứ?”

“Ta thích gọi bọn họ là học viện Honorable St Sorvi.” Orosey vừa nói vừa dùng ánh mắt nhắc nhở hắn ăn nói chừng mực, “Cho nên, lần này tất cả đệ tử sơ cấp sẽ tham gia trận thi đấu này để hoàn thành kì thi sơ cấp. Mà lần này lão sư mang đội đi thi đấu chính là . . . . . .ngươi.”

Ngón tay của Orosey thẳng tắp chỉ vào Hydeine.

Hydeine nhướng mày: “Nếu trong trận đấu xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì làm sao bây giờ?”

https://thuviensach.vn

“Ngoài ý muốn?”

“Tỷ như hoả hoạn.” Hydeine thâm ý nói.

Orosey nói: “Ta không muốn nhận được bất cứ lời trách cứ nào.”

Hydeine mỉm cười: “Ta sẽ làm thật sạch sẽ lưu loát.”

Orosey: “. . . . . .”

Nằm ở trên sô pha, Soso khẽ giật giật.

Tommy vội vàng niệm chú thôi miên khiến nhóc một lần nữa mê đi.

Chaifuang nói: “Ta nghĩ chúng ta phải tranh thủ thời gian .”

Orosey liếc Hydeine đang thản nhiên ngồi đó một cái, “Ta gọi Mikris đến hỗ trợ.”

Hydeine mặt không đổi sắc.

“Còn có, chuyện này tạm thời đừng cho người khác biết.” Orosey dặn dò. Dù sao số người biết trên lưng Soso đeo một cái hỏa nguyên tố tinh linh cường đại như vậy cũng không nhiều lắm, việc này nếu truyền ra ngoài ngược lại sẽ khiến cho lòng người hoảng sợ.

Chaifuang chần chờ nói: “Chúng ta phải thống nhất nguyên nhân.”

“Ma thú ẩu đả gây ra đại hỏa trong rừng.” Orosey rất nhanh nói.

“. . . . . .” Những người khác hai mặt nhìn nhau.

Cái “Chân tướng” này thật sự rất không chân thật.

Orosey nhìn ra suy nghĩ của bọn họ, thản nhiên nói: “Hoặc là các ngươi nghĩ muốn?”

Chaifuang liếc mắt nhìn Tommy một cái.

Aojia Bu “chuyên chú” nhìn Soso.

https://thuviensach.vn

Chaifuang mỉm cười nói: “Ma thú thật sự là vô pháp vô thiên.”

41. Sơ cấp thi lại (một) . . .

Sắc trời dần hửng lên, hiện đã hơn bảy giờ sáng.

Từ thật xa, Hydeine đã nhìn thấy Dilin ở giữa hai cái cây không ngừng đi qua đi lại. Trong sắc trời xám trắng, bóng dáng cậu trở lên thật đơn bạc.

Miệng hắn khẽ nhếch lên, tùy tay ném một hỏa cầu tới.

Dilin đưa lưng về phía hắn nhưng trong đầu lại phản ánh rõ nét tình huống nguyên tố dao động ở bốn phía, lập tức sử dụng phong hệ ma pháp tránh đi.

“Ngô, không tồi.” Hydeine vỗ tay.

Dilin run run nhìn hắn.

“Ta là nói, bản lĩnh chạy chối chết của ngươi rất không sai.”

Dilin lấy lại tinh thần, vội hỏi: “Soso không sao chứ?”

“Không có việc gì.” Ngoài ý muốn, Hydeine rất nhanh cho đáp án.

Hắn trả lời sảng khoái như vậy, ngược lại làm cho Dilin trong lòng rất không yên, “Thật sự không có việc gì?”

Hydeine nói: “Nếu ta là ngươi, ta sẽ không lo lắng cho hắn như vậy đâu.”

Dilin nghĩ thầm: đương nhiên, anh thì biết lo lắng cho ai chứ? “Em ấy khi nào thì quay về ký túc xá?”

Hydeine nói: “Không biết.”

Dilin nhìn nhìn hắn, quay đầu bước đi. Nếu Hydeine không muốn nói, như vậy tiếp tục dây dưa cũng chẳng có tác dụng gì. Cậu quyết định chính mình đi tìm đáp án.

“Đi nơi nào?” Hydeine lắc mình chắn trước mặt cậu.

“Ta đi hỏi đạo sư trưởng Mikris.” Dilin trầm giọng nói.

“Hắn đang ở văn phòng viện trưởng.”

Dilin nói: “Ta đây đi gặp Chaifuang đạo sư.”

” Hắn đang ở văn phòng viện trưởng.”

“. . . . . Soso đang ở văn phòng viện trưởng?” Dilin thử thăm dò hỏi.

“Đúng vậy.”

https://thuviensach.vn

Dilin nghĩ nghĩ, tránh khỏi hắn tiếp tục đi về phía trước.

Hydeine thân ảnh chợt lóe, lại che ở trước mặt cậu, "Này không phải đường đi tới văn phòng viện trưởng."

"Tôi đói bụng, đi căn tin." Dilin dừng một chút, trừng mắt nhìn hắn, "Căn tin chắc không phải cũng đã chuyển đến văn phòng viện trưởng chứ?"

Hydeine nói: "Ta cũng đói bụng."

Dilin nói: "Căng tin của đạo sư và đệ tử không ở cùng nhau."

"Ta biết. Cho nên ta quyết định cho ngươi mở rộng tầm mắt." Hydeine nói xong, hướng một phương đi đến.

Dilin sau khi do dự, bất đắc dĩ theo sát phía sau.

Lấy cá tính của Hydeine, cho dù cậu không tự nguyện đi theo thì cũng sẽ bị trói lại mang theo.

Căng tin của đạo sư cao cấp hơn căng tin đệ tử không chỉ một bậc.

Một dãy bàn gỗ lim dài thật dài được xếp trong đại sảnh. Trên bàn từng bình hoa tươi rực rỡ khoe sắc, hai bên bày thìa nĩa bạc sáng choang.

Trên trần là một ngọn đèn thủy tinh lớn. Dù đang là ban ngày đèn cũng sáng, ánh sáng từ ngọn đèn chiếu rọi khắp cả gian phòng.

Hydeine ngồi xuống chiếc bàn sát bên cửa.

Dilin nhìn nhìn hắn, ngồi xuống đối diện.

Giữa hai người là một chiếc chuông màu vàng sáng. Hydeine đưa tay lắc nhẹ hai lần.

Phút chốc, một quyển thực đơn theo gió đưa tới trước mặt Hydeine. Thực đơn hoàn toàn dùng thủy tinh trong suốt tinh mỹ tạo thành, bốn góc còn được khảm bảo thạch nhiều màu, nhìn chung thập phần trân quý.

Hydeine vươn tay, đem hỏa nguyên tố đính lên tên món ăn muốn gọi sau đó chuyển cho Dilin.

Dilin sửng sốt, hỏa nguyên tố trên thực đơn cậu vẫn có thể cảm ứng ra, cho nên rất nhanh liền hiểu được cũng thử đem thủy nguyên tố đính lên thực đơn.

Cố gắng đại khái hơn mười phần chung.

Trên khung thủy tinh hết khô lại ướt rồi lại khô qua lại mấy lần, nhưng trừ bỏ hỏa nguyên tố Hydeine đính lên lúc trước vẫn không hề đính thêm

https://thuviensach.vn

nguyên tố khác. Thủy nguyên tố của cậu nếu không phải biến thành giọt nước thì liền tan vào trong không khí.

“Ta đã đói bụng .” Hydeine nâng má nhìn cậu.

Dilin mất mác mím môi, “Tôi không đói bụng.”

Cậu vừa dứt lời, thực đơn liền sưu một tiếng bay bay về phía cuối bàn trong bóng tối.

Hydeine phi tiếu tựa tiếu nhìn đỉnh đầu uể oải của cậu, chậm rãi cầm lấy khăn ăn cài lên cổ.

Dilin nhìn khăn ăn cùng bộ đồ ăn. Lòng tự trọng bị tổn thương khiến cậu đưa đầu ép tới rất thấp, chỉ sợ nhìn thấy biểu tình của đối phương hoặc khiến đối phương nhìn tới biểu tình của mình. Sau khi bụng kêu lên một tiếng kháng nghị, Dilin đỏ mặt nhìn sang Hydeine, hi vọng hắn không nghe được tiếng lòng thất thố của cậu.

Ánh mắt của Hydeine vẫn luôn gắn chặt vào cậu, cho nên ánh mắt hai bên rất nhanh giao nhau.

Dilin đột nhiên đứng lên nói: “Tôi đi về trước .” Cho dù bị cho là chạy trối chết cũng còn hơn là ngồi lại đây để chịu dày vò. Huống chi cậu thật sự là chạy trối chết.

Hydeine nói: “Được mời lại vô duyên vô cớ bỏ đi là . . . . . tập tục của Shamanlier?”

Dilin môi giật giật, lại đặt mông ngồi xuống.

Thà là chịu dày vò còn hơn là tổn hại đến danh dự của Shamanlier, so với điều đó, một chút dày vò liền không đáng nhắc đến.

Mấy con chén đĩa đột nhiên bay đến.

Dilin chớp mắt liền nhìn thấy chúng dừng ở trước mặt mình.

Cậu nhìn nhìn chén đĩa trước mặt mình, lại nhìn nhìn chén đĩa trước mặt Hydeine, trên mặt khó nén nổi kinh ngạc.

Hydeine cầm lấy dao nĩa, cũng không thèm nhìn cậu mà bắt đầu hạ đao, “Ta mời ngươi ăn cơm, đồ ăn đương nhiên là do ta quyết định.”

Dilin đáy lòng nổi lên một tia cảm động, cúi đầu xuống lẳng lặng cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn.

Hydeine ăn xong trước, sau đó không nói lời nào liền đứng dậy bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Dilin nguyên bản muốn cám ơn hắn, nhưng là khi cậu đi ra thì đã không thấy thân ảnh của đối phương nữa rồi. Cậu đứng tại chỗ suy tư một lúc lâu sau liền quyết định trước tiên quay về ký túc xá.

Soso nếu đang ở trong văn phòng viện trưởng vậy nhất định là có nguyên nhân của nó. Liên tưởng tới trận hỏa hoạn lúc đêm khuya trong rừng Mộng yểm đang được bàn tán ngất trời kia, cậu ẩn ẩn cảm thấy sự việc này dường như có quan hệ tới phong ấn của Soso.

Huống hồ Ciro còn bị thương nghiêm trọng như vậy. . . . . Chẳng lẽ là Ciro muốn gây bất lợi cho Soso, cho nên Soso ở thời khắc nguy cấp đã phá vỡ phong ấn ư?

Dilin cảm thấy được đầu có điểm đau.

Tuy rằng cậu rất không thích Ciro, nhưng không thích thì không thích, ảnh hưởng của Ciro với thế cục cả đại lục này rất không đơn giản. Cậu nhớ rõ phụ thân từng nói qua, thế lực trong hoàng thất Ciro rất rắc rối phức tạp, hoàng đế Kanding đế quốc nguyên bản có mười ba người con trai nhưng hiện giờ chỉ có ba người sống sót, từ đó có thể thấy được sự tranh đấu kịch liệt trong đó. Mà đương nhiệm hoàng thái tử của Kanding thân thể không tốt, nói cách khác, Ciro mới chính là người kế thừa đế quốc. Bởi vậy, nếu thương thế của hắn thật sự là do Soso tạo thành, mặc kệ ai đúng ai sai, đều có thể gây ra một hồi rung chuyển mới trên Mộng đại lục.

Cậu càng nghĩ càng bất an, hận không thể mọc thêm đôi cánh bay tới bên ngoài văn phòng viện trưởng để biết kết quả.

“Dilin!” Kevin nghênh diện chạy tới.

Trải qua sự việc Dilin xả thân dẫn dụ ma thú, Kevin đối với quý tộc Shamanlier thân phận hiển hách này đã hoàn toàn thay đổi cách nhìn. “Tìm được cậu thật sự là quá tốt.”

Dilin nhãn tình sáng lên, “Soso đã trở lại?”

“Không phải. Là Ciro tỉnh.” Kevin nói xong còn để tâm quan sát vẻ mặt cậu, “Hắn vừa tỉnh liền tìm Soso, bất quá chúng tôi cũng không biết Soso bây giờ đang ở đâu, cậu nói nên làm sao bây giờ?”

Dilin nhíu mày.

Ciro vừa tỉnh liền tìm Soso cũng không phải là một chuyện tốt.

https://thuviensach.vn

“Hay là để tôi đi từ chối hắn?” Kevin vốn biết quan hệ lợi hại của Kanding đến quốc cùng Shamanlier liền xung phong nhận việc.

“Không cần. Tôi đi gặp hắn.” Dilin hít một hơi thật sâu, “Vừa hay, tôi cũng rất muốn biết đã xảy ra chuyện gì.”

“Ngươi muốn biết đã xảy ra chuyện gì?” Ciro biểu tình có chút cổ quái. Hắn vẫn đang nằm trong phòng trị liệu, bức màn màu cam thoáng che dấu gương mặt tái nhợt của hắn, lại khiến cho chỗ bỏng trên lưng nhìn qua càng thêm đỏ rực. “Nhóc kia không nói cho ngươi đã xảy ra chuyện gì sao?” Ciro hồ nghi nhìn cậu. Cái tên ngu ngốc Soso sẽ không quên việc mình đã cứu cậu ta đấy chứ? Nghĩ đến đây, Ciro đột nhiên có loại xúc động muốn giết người.”

Dilin nói: “Em ấy ở văn phòng viện trưởng vẫn chưa về.”

“Văn phòng viện trưởng?” Ciro nhíu mày, “Nhóc kia làm sao vậy?”

“Đây là điều ta muốn hỏi.” Từ lúc vào cửa đến giờ Dilin một mực nghiên cứu biểu tình của Ciro, nhưng mặc kệ là nhìn ra sao cũng không hề thấy Ciro có vẻ bất bình phẫn hận. Chuyện này chẳng lẽ còn có ẩn tình khác?

Ciro thùy mâu nói: “Ta không nhất thiết phải trả lời ngươi.” Hắn nhớ rõ sau khi bản thân bị thương, rất nhanh liền đau tới ngất đi, mơ hồ nhớ rõ con răng nanh quái kia lại vọt trở về. Lúc ấy bốn phía trở lên thực nóng, mơ hồ còn có tiếng ai đó nói chuyện . . . . .

Hắn rốt cuộc là được cứu ra sao? Chẳng lẽ là người trong học viện đúng lúc đuổi tới?

Nói thật, nghi vấn của Ciro không hề ít hơn Dilin.

Dilin còn tưởng là hắn cố ý không nói, nhân tiện nói: “Nếu đã vậy, vậy thỉnh điện hạ hảo hảo nghỉ ngơi. Ta cáo từ trước.”

“Soso trở lại thì bảo nhóc đó qua đây.”

“Ta cũng cảm thấy không nhất thiết phải giúp ngươi chuyển lời.” Dilin mỉm cười với hắn, mở cửa ra, vừa lúc có một người lao vào, thiếu chút nữa đã nhào vào lòng cậu.

Dilin lui ra sau nửa bước, thuận tay giúp đỡ gã một chút. Đối phương không đợi đứng vững, liền la lên với Ciro: “Hoàng cung phái người đến

https://thuviensach.vn

đây!”

Ciro kinh ngạc: “Phụ hoàng nhanh như vậy đã có tin tức rồi sao?”

Người nọ nói: “Không phải. Là hoàng thái tử điện hạ chết bệnh !”

42. Sơ cấp thi lại (hai) . . .

Ciro đột nhiên ngồi dậy, vết thương trên lưng bởi vì động tác mạnh của hắn mà truyền tới một trận đau đớn, nhưng hắn không thèm để ý, âm thanh lạnh lùng nói: “Bệnh của anh ấy không phải vẫn luôn được khống chế sao?”

Người nọ quay đầu nhìn về phía Dilin.

Dilin thức thời thu lại ánh mắt tò mò, xoay người bước ra ngoài, còn cẩn thận giúp bọn họ đóng cửa.

Trở lại ký túc xá liền gặp cả Alidi, Jeyfrey cùng Kevin.

Raymond vừa thấy cậu vội vàng dựng thẳng thắt lưng nói: “Nghe nói hoàng thái tử của Kandin đế quốc chết bệnh?”

Dilin ngẩn ra, “Làm sao cậu biết?”

Kevin nói: “Sứ giả của Kanding đế quốc đến St Paders.”

Dilin bừng tỉnh đại ngộ. Tuy Ciro là hoàng tử của Kanding đế quốc, nhưng theo đúng trình tự thì sứ giả của đế quốc hẳn phải đến tiếp kiến viện trưởng trước để tỏ lòng tôn trọng. Tên đệ tử vừa rồi hẳn là đã từ miệng sứ giả nghe được tin tức nên mới cấp tốc chạy tới báo cho Ciro.

Raymond nói: “Hoàng thái tử bệnh chết, Ciro có phải là sẽ trở thành hoàng thái tử kế nhiệm hay không?”

Alidi nói: “ Chưa chắc. Ciro còn một người anh trai.” Quan hệ của Biyage cùng Kanding đế quốc trước nay vốn thân mật, cho nên y với hiện trạng của nơi này thập phần quen thuộc.

Raymond hiếu kì: “Chưa chắc tức là vẫn có khả năng?” Mặc dù hắn từ sớm đã biết sẽ học cùng với các hoàng tử cùng vương tử, nhưng là những người đến St Paders hơn phân nửa đều không kế thừa ngai vàng. Bởi vì muốn kế thừa ngôi vị hoàng đế thì không cần phải biết ma pháp mà quan trọng là năng lực thống trị quốc gia. Cho nên đối với việc Ciro có thể trở thành hoàng đế hắn cảm thấy vạn phần mới mẻ.

Alidi nghĩ đến sự lãnh đạm của Ciro với mình liền mất hứng nói: “Làm sao ta biết?”

https://thuviensach.vn

Kevin thấy Dilin sắc mặt mệt mỏi, nhỏ giọng hỏi: “Soso không sao chứ?”

“Vẫn chưa có tin tức gì.” Dilin ở trên giường ngồi một lát lại bất an đứng lên, “Mình đến văn phòng viện trưởng hỏi thăm một chút.”

Raymond hoảng sợ: “Cậu muốn đi gặp viện trưởng?”

Alidi hừ lạnh nói: “Viện trưởng hiện giờ nhất định là đang bận tiếp kiến sứ giả của Kanding đế quốc không rảnh để gặp cậu đâu.””

Tuy biết vậy nhưng Dilin vẫn quyết định thử vận may. Nói không chừng còn có thể gặp được Chaifuang hoặc Mikris

Cậu hiển nhiên đánh giá cao vận khí của mình.

Bên ngoài văn phòng viện trưởng ngoại trừ Michelle chỉ có cậu cùng sứ giả đế quốc.

Nghĩ nghĩ, Dilin vẫn quyết định mở miệng, “Giật mình nghe được tin dữ của quý quốc, thỉnh thay ta hướng hoàng đế quý quốc gửi đến lời chia buồn sâu sắc, cũng tự đáy lòng hi vọng ngài có thể nén bi thương.

Sứ giả đế quốc ngay từ đầu đã chú ý đến cậu, vốn tưởng rằng đây chỉ là một đệ tử bình thường, chờ khi cậu mở miệng mới phát hiện ra chính mình đã xem nhẹ, vội vàng đáp lễ, “Không biết quý ngài đây là bằng hữu tới từ hữu nghị chi bang nào?”

“Shamanlier. . . . . .”

Sứ giả đế quốc ánh mắt trầm xuống.

“Dilin · Bassekou.”

Sứ giả đế quốc tươi cười cứng đờ.

Từ vẻ mặt của hắn, Dilin đã muốn đoán được lời ân cần hỏi thăm của mình vừa rồi đã bị đối phương chuyển thành trào phúng. Nhưng loại chuyện này cũng không thể nói rõ, dù sao với lập trường của hai quốc gia cho dù cậu giải thích đối phương cũng chưa chắc đã tin.

Không khí lâm vào xấu hổ.

Cửa phòng đột nhiên mở ra, Tommy dẫn đầu bước ra.

Dilin tiến lên từng bước, khẩn trương nhìn ông ta, “Soso. . . . . .”

Aojia Bu vừa nhìn thấy cậu, ánh mắt sáng lên: “Là ngươi. Ngươi chừng nào thì có thời gian tới thưởng thức tranh của ta?”

https://thuviensach.vn

Dilin phản ứng cực nhanh nói: “Soso vẫn thực thưởng thức tranh của ngài. Nếu có cơ hội hi vọng có thể cùng Soso tới thăm phòng tranh của ngài.” Ngắn ngủi một câu mà nhắc tới Soso hai lần, ý tứ của cậu đã rất rõ ràng.

Tommy nở nụ cười. Tuy rằng nụ cười của ông ta bị bộ râu hoa râm che đi gần hết nhưng là từ ánh mắt cong cong là có thể nhận ra sự vui sướng của ông: “Tốt lắm, sau này mỗi tuần tới một lần đi.”

Dilin trừng mắt, “Hi vọng ngài không chê chúng ta quấy rầy.”

Ngay sau đó Mikris cùng Chaifuang bước ra.

Mikris nhìn thấy cậu đầu tiên thì ngẩn người lập tức khẩn trương hỏi: “Lại xảy ra chuyện gì sao?” Không thể trách hắn khẩn trương như vậy, thật sự là sự cố của rừng Mộng yểm lần này đã cấp cho hắn một cái đả kích quá lớn. Là một người từ nhỏ đã lập chí lớn lên trở thành viện trưởng của St Paders như hắn mà nói một bản thành tích khó coi như vậy sẽ ảnh hưởng rất lớn tới con đường tương lai.

“Nga, không, em là tới đón Soso.” Dilin không dấu vết quan sát vẻ mặt hắn.

Mikris nhẹ nhàng thở ra, “Trò ấy ra ngay đây.”

Đang nói, Soso liền theo bọn họ phía sau chui đi ra.

Dilin thấy nhóc lông tóc vô thương cuối cùng cũng buông xuống tảng đá lớn trong lòng.

“Dilin!” Soso kích động nhào vào lòng cậu.

Dilin thuận tay tiếp được nhóc.

Mikris vội ho một tiếng, quay sang nói với sứ giả đế quốc đang bị bỏ quên ở một bên nói: “Viện trưởng thỉnh.”

Sư giả thu hồi ánh mắt đặt trên người Dilin cùng Soso, xoay người đi vào phòng.

Soso đại khái là đã phải chịu kinh hách quá lớn trong rừng Mộng yểm, vẫn áp lực đến tận bây giờ mới được phát tiết ra, thân thể không kìm được run lên từng chập.

Dilin vừa ôm vừa lôi, thật vất vả mới đưa được nhóc về ký túc xá.

Đám người Ali Di đã rời đi, ngay cả Raymond cũng ở phòng.

https://thuviensach.vn

Soso trở lại hoàn cảnh quen thuộc cuối cùng cũng bình tĩnh hơn nhiều, uống chén nước ổn định tinh thần xong liền hỏi: “Ciro đâu? Không sao chứ?”

Dilin nhíu nhíu mày. Là cậu bị lỗi giác sao? Dường như luôn cảm thấy được quan hệ của Soso cùng Ciro không như cậu tưởng tượng. “Lưng hắn bị bỏng nặng, bất quá sẽ khỏi nhanh thôi. Hai người ở trong rừng đã gặp phải chuyện gì?”

Từ lúc bọn họ trở về liền lưu truyền việc trong rừng Mộng yểm nổi lên một trận đại hỏa vô danh. Cậu luôn cảm giác việc này hẳn là có quan hệ cùng Soso.

Soso nuốt nước miếng nói: “Ma thú, ma thú rất lợi hại. Có bốn khỏa răng nanh dài thật dài, thân thể to lớn, toàn thân đắm chìm trong ngọn lửa rất khủng bố. Nó đuổi theo bọn em, là Ciro đã cứu em.” Nhóc dừng một chút, lo lắng nói, “Ciro nhất định là bị thương lúc đó.”

Ma thú đắm chìm trong hỏa diễm?

Chẳng lẽ đây là phương thức nấu cơm của rừng Mộng yểm?

Dilin chưa gặp qua tràng diện đó cho nên rất nhanh liền nhận định cách giải thích này, đem lực chú ý đặt qua một khía cạnh khác, “Em nói Ciro cứu em?”

Soso dùng sức điểm đầu.

Tuy rằng Dilin cảm thấy thực kinh ngạc về hành động của Ciro, nhưng cậu cũng tin tưởng Soso sẽ không nói dối. Trên thực tế, việc này hoàn toàn không đáng phải nói dối.

“Em muốn đi thăm Ciro.” Soso thật cẩn thận nói.

“Tất nhiên.” Dilin mỉm cười cổ vũ. Cậu cũng không muốn Soso bị cuốn vào trong tràng diện tranh đấu của bản thân cùng Ciro.

Soso vui vẻ nhếch khóe miệng nói: “Hiện tại chúng ta đi luôn nhé?”

“Hảo” Dilin dừng một chút, “Có muốn mang theo chút lễ vật không?”

“Lễ vật?” Soso sầu não hỏi, “Tặng lễ vật gì đây?”

“Đi mua chút hoa quả tươi đi.” Dilin dắt tay Soso.

Soso không chút do dự đi theo sau.

https://thuviensach.vn

Cửa hàng hoa quả nằm cạnh căn tin. Bởi vì căng tin thường hay đưa hoa quả sau bữa ăn cho nên sinh ý của cửa hàng hoa quả không được tốt lắm.

Khi Dilin cùng Soso tới cửa hàng hoa quả lại phát hiện ra là đã tới giờ cơm trưa vì thế lại vội vàng đi ăn cơm.

Trong căn tin ầm ĩ, đám người Raymond đã có mặt đầy đủ. Chủ đề bàn tán của mọi người đều xoay quanh hai chủ đề là hoàng thái tử của Kanding đế quốc bệnh chết và hồi đại hỏa vô danh trong rừng Mộng yểm.

Dilin nín thở nghe ngóng một lát phát hiện ra không có gì mới mẻ liền mất đi hứng thú.

Cơm nước xong hai người liền chia tay đám Raymond, Dilin liền lôi kéo Soso đi mua hai quả dứa cùng một túi nho.

Soso nhìn nhìn đồ vật trên tay, lại nhìn nhìn cửa hàng hoa qua, nhíu mày nói: "Hình như hơi ít." Cậu nhịn không được lại mua thêm một túi to lê, táo, đào, ...

Nhìn tới kệ hàng được dọn sạch bách cùng điếm chủ đang cười toe tóe sau lưng, Dilin bất đắc dĩ xòe tiền ra.

Soso đối với tiền tài không có khái niệm, cho nên khi xuất môn quản gia của nhóc đem tiền đều giao cho Dilin bảo quản.

Mang theo lễ vật nặng trịch, Soso cùng Dilin sóng vai đi đến kí túc xá của lưu ban sinh.

Ký túc xá của lưu ban sinh buổi chiều náo nhiệt hơn buổi sáng rất nhiều.

Một đường đi đến đều có thể nghe được tiếng người ồn ào.

Soso rụt rụt cổ. Hoàn cảnh lạ lẫm khiến cho lòng nhiệt tình của nhóc bị chèn ép, ánh mắt cũng không còn linh động như vừa rồi mà nghiêm trang nhìn thẳng về phía trước.

Đi tới trước cửa phòng Ciro, Dilin đang muốn gõ cửa thì bên cạnh đột nhiên nhảy ra một người, cảnh giác nhìn cậu: "Ngươi tới đây làm gì?"

Dilin ngẩn người, nghe khẩu khí của gã thì hẳn là nhận biết mình, "Ta đến để cảm tạ hoàng tử Ciro đã có ơn cứu mạng Soso."

Đối phương đã nghĩ tới trăm ngàn loại ý đồ đến đây của Dilin nhưng hiển nhiên lại không nghĩ tới lý do này, sửng sốt giây lát mới nói: "Hoàng tử Ciro đang tiếp kiến sứ giả đế quốc."

https://thuviensach.vn

Dilin lúc này mới giật mình.

Những người này chắc là thuộc về phe cánh của Ciro. Hoàng thái tử bệnh chết hẳn sẽ tạo thành một rung động không nhỏ trong đế quốc Kanding, bọn họ hẳn là đến thám thính tin tức cùng cân nhắc đối sách. Nghĩ vậy, mình cùng Soso xuất hiện lúc này quả thật là không quá thích hợp.

Cậu nghĩ nghĩ liền đem hoa quả trong túi không gian lấy ra đặt trên mặt đất.

Người nọ 囧囧 nhìn đống hoa quả được xếp thành núi nhỏ trên mặt đất.

Dilin mỉm cười nói: "Xin ngươi thay ta cùng Soso chuyển đạt lòng biết ơn."

Soso buồn bực lôi kéo tay áo Dilin.

Dilin mỉm cười nói: "Chúng ta lần sau lại đến bái phỏng."

Người nọ gật gật đầu nói: "Được rồi."

Dilin nhận được lời cam đoan của hắn xong liền lập tức kéo Soso rời đi.

Vừa ra tới ngoài ký túc xá, Soso liền nhỏ giọng hỏi: "Vì sao không ở lại đợi?"

"Hiện tại không phải lúc." Lúc này, vô luận bọn họ vì lý do gì mà xuất hiện thì đều sẽ bị hoài nghi là tới thám thính tin tức.

Soso cái hiểu cái không, bất quá nhóc biết Dilin nói gì đó thì luôn có đạo lý của nó, cho nên rất nhanh liền đem việc này ném ra sau đầu.

Dilin quả thật là muốn chờ sau khi tình hình lắng xuống thì sẽ tới gặp Ciro để cảm tạ, nhưng là cơ hội lại không chờ cậu.

Ngày hôm sau, trong học viện liền truyền ra tin tức ——

Ciro đã khởi hành về nước.

43. Sơ cấp thi lại (ba) . . .

Sau khi biết tin, Soso liền buồn bã một hồi, không thể chính miệng cảm tạ ân nhân cứu mạng đối với nhóc quả là một sự đả kích không nhỏ. Bất quá, nhóc rất nhanh đã đem lực chú ý chuyển về tuyên bố mới về việc thi lại.

Cuộc thi sơ cấp bởi sự mất khống chế trong rừng Mộng yểm mà gián đoạn đến nay cuối cùng là dùng phương thức thi đấu cùng học viện Honorable St Sorvi để hoàn thành.

https://thuviensach.vn

Đã nhiều ngày nay, khắp nơi trong sơ cấp viện đều đang thảo luận về chuyện này.

Kevin cùng Raymond sau nhiều ngày ở chung đã muốn trở thành bạn bè tốt chia sẻ tin tức cùng nhau. Mỗi ngày khi tan học hai người liền kéo nhau chui vào trong kí túc xá đem tin tức nghe ngóng được trong ngày tập hợp trao đổi.

Nhờ hồng phúc của hai tên này, Dilin cùng Soso mỗi ngày không cần ra đường cũng biết được tất cả mọi việc phát sinh trong học viện.

Kevin nói: "Mikris đạo sư trưởng phải ở lại để thiết trí kết giới bên ngoài rừng Mộng yểm cho nên không thể tham dự lần thi lại này." Biên giới tương giao giữa rừng Mộng Yểm và Thánh viên kéo dài trăm dặm, muốn hoàn toàn bảo vệ nơi này thì phải thiết trí vài cái ma pháp trận. mà dùng ma pháp trận nào, tinh thạch gì đều là vấn đề cần phải nghiên cứu. Làm đạo sư trưởng sơ cấp viện nhiệm kỳ đầu, Mikris rõ ràng đã ăn đủ đau khổ.

Raymond nói: "Mình chẳng những biết Mikris đạo sư trưởng không đi, mình còn biết người dẫn đoàn lần này là ai."

Kevin nhướng mày: "Chẳng lẽ là Melina đạo sư?"

Raymond quay sang bĩu môi với Dilin: "Cậu biết không?"

Dilin mờ mịt nhún nhún vai.

Hai ngày nay không rõ Hydeine uống lộn thuốc gì mà nơi nơi đánh lén cậu, bắt buộc cậu phải sử dụng phong hệ ma pháp. Mắt thấy kì thi lại sắp bắt đầu mà nhận thức đối với thủy hệ ma pháp của cậu vẫn dậm chân tại chỗ.

"Chính là đạo sư của cậu." Thời điểm Raymond nói những lời này, biểu tình tuyệt đối không thể coi là cao hứng.

Kevin suy sụp cúi đầu: "Không thể nào?" Tuy rằng chưa từng cùng vị đạo sư truyền kì này tiếp xúc qua nhưng là những lời đồn nhan nhản xung quanh cũng không hề làm bớt đi sắc thái truyền thuyết của hắn.

Dilin thấy hai người đều đang ai oán nhìn mình, vô tội nói: "Anh ta chưa nói qua."

Raymond đột nhiên nhảy xuống giường vọt tới bên giường của Dilin, ôm vai cậu nóng bỏng nói: "Không bằng cậu đi hóng tý gió đi?"

https://thuviensach.vn

“Cái gì gió?”

“Thì nội dung thi lại cùng thi đấu đó.” Michel dùng sức vỗ vỗ bờ vai cậu, “Chí ít cũng để cho chúng ta biết như thế nào thì tính là đủ tư cách, tốt xấu cũng có chút tâm lý chuẩn bị.”

Dilin nghĩ muốn cự tuyệt, Bởi vì trong trí nhớ của cậu, người kia chính là chưa bao giờ hảo hảo mà trả lời các vấn đề. Nhưng là nhìn ánh mắt cùng tươi cười nhiệt tình của Kevin và Raymond, lời từ chối bỗng khó có thể ra khỏi miệng.

“Hydeine đạo sư không nói thì sao?” Soso toát ra một câu. Từ lúc sinh ra đến giờ nhóc sợ không ít người, nhưng Hydeine tuyệt đối có thể đứng trong số ba người đứng đầu. Mỗi lần nhớ tới khuôn mặt tươi cười của hắn nhóc đều cảm thấy trên lưng từng đợt rét run. Chứ đừng nói tới Dilin suốt ngày phải ở chung với hắn.

Raymond không phục nói: “Thử chút cũng không mất miếng thịt nào mà.”

Dilin ngẩn ra, giờ mới phát hiện chính mình kháng cự lại Hydeine không phải vì đối phương sẽ thương hại đến mình, mà là bởi vì. . . . . mỗi lần cùng hắn ở chung bản thân sẽ trở lên thật nhỏ yếu. Đối phương vô luận là đối với lý giải ma pháp hay là pháp lực đều vượt xa cậu, loại chênh lệch này khiến cậu không tự chủ được muốn rời xa đối phương. Đây là bản năng giữ gìn tự tôn của kẻ yếu.

. . . . . .

Kẻ yếu?

Dilin kinh ngạc phát hiện bản thân cư nhiên áp dụng từ ngữ này với chính mình. Đây là điều mà trước khi tới St Paders cậu tuyệt đối không thể tưởng tượng ra. Là người thừa kế của gia tộc Bassekou của công tước Andre dũng mãnh, cậu từ trước tới nay vẫn luôn sống trong hoa tươi cùng tiếng vỗ tay. Dù là khi học tập ma pháp, thiên phú của cậu cũng khiến cho lão sư phải tán thưởng không thôi. Từ nhỏ đến lớn, cậu vẫn đều sống trong vai diễn được vạn người chú mục cùng hâm mộ. Cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày phải dùng tâm tình tự ti để đi nhìn người khác ——

https://thuviensach.vn

đương nhiên, loại tâm tình này của cậu có tới một nửa là bởi thái độ kiêu ngạo, tự phụ thích lấy việc đả kích cậu làm niềm vui của Hydeine.

Kevin thấy Dilin trầm mặc nghĩ rằng cậu khó xử, liền giải vây nói: "Đến lúc đó sẽ biết thôi, biết trước cũng chẳng để làm gì."

"Mình đi hỏi." Dilin hoàn hồn.

Cậu đi hỏi không phải bởi vì muốn biết đáp án mà là bởi cậu muốn thay đổi hiện trạng, thay đổi tâm tính của mình. Mà bước đầu tiên chính là nhìn thẳng vào kẻ mạnh, sau đó học tập hắn, hiểu biết hắn, cuối cùng là vượt qua hắn!

Nghĩ đến đây, cậu cảm thấy được nội tâm cùng nhiệt huyết toàn thân sôi trào.

Dilin quay lại mỉm cười.

—— bất quá, cậu không ngại làm cho Raymond hiểu lầm động cơ của mình.

Muốn tìm Hydeine cũng không phải là một việc quá khó. Sau khi hắn rời khỏi phòng thí nghiệm đến gia nhập hàng ngũ làm vườn, đại bộ phận thời gian còn lại của hắn tiêu hao trong đồ thư quán.

Dilin đặc biệt tìm Luse pha một chén cà phê, thật cẩn thận bê tới.

Còn không đợi cậu đến gần chợt nghe Hydeine đang ngồi đưa lưng về phía cậu phi tiếu tự tiếu nói: "Ngươi cuối cùng cũng nhớ tới tôn sư trọng đạo."

"Làm sao anh biết là tôi?" Dilin còn cố ý đến trước mặt hắn nhìn nhìn xác định không có gương hay vật phản quang linh tinh.

Hydeine thi thi nhiên nói: "Bởi vì ngươi không phải ta."

Dilin đem cà phê đặt xuống bàn trà trước mặt hắn.

Hydeine khép sách lại, nhấc chén cà phê lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, nhíu mày nói: "Ngươi không thích uống cà phê?"

"Làm sao anh biết?" Cậu thích uống trà hơn.

"Bởi vì ngươi nhất định chưa từng nếm thử cà phê do mình pha ra." Hydeine cau mày, lại uống một ngụm.

Dilin trên mặt hơi hơi đỏ lên.

"Tới hỏi về chuyện thi lại?" Hydeine chủ động đề cập.

https://thuviensach.vn

Dilin nói: “Anh phụ trách dẫn đầu?”

Hydeine bưng chén cà phê do dự một lúc, cuối cùng vẫn là quyết định không tiếp tục tra tấn vị giác của mình nữa mà đặt cái chén xuống: “Ân.”

“Nội dung cuộc thi là thi đấu với St Sorvi sao?”

Hydeine nhướng mày, trong mắt rõ ràng mang theo một tia trêu tức, “Ta đối với ngươi rất có tin tưởng.”

Dilin thụ sủng nhược kinh mà cười lại lập tức suy sụp cúi đầu, chung quy vẫn luôn cảm thấy hắn không có khả năng hảo tâm khích lệ mình như vậy, quả nhiên, Hydeine bổ sung nói: “Kiếm pháp của ngươi không tồi.”

“Tôi là đệ tử St Paders.” Dilin cường điệu. Là một ma pháp sư tương lai lại được đạo sư của mình khen ngợi kiếm pháp, cậu cảm thấy đây là một loại vũ nhục.

Hydeine đối với sự căm giận của cậu làm như không thấy: “Ngươi xác định trong thời điểm mấu chốt ngươi sẽ không sử dụng kiếm?”

Dilin nhếch nhếch miệng nhưng là không có lập tức trả lời.

“Ngươi có biết tại sao con người lại không thể bay không?” Hydeine đột nhiên đem đề tài xả đến ngoài tám ngàn dặm.

Dilin vốn đã muốn quen, còn thật sự hồi đáp: “Bởi vì không có cánh.”

“Đúng vậy, đây là cực hạn của thân thể.”

https://thuviensach.vn

Dilin cảm thấy trong lời nói của hắn có ẩn hàm một thâm ý sâu sắc.

“Sử dụng kiếm hay không sử dụng kiếm pháp chính là cực hạn của ngươi.” Hydeine gật đầu, “Một người phải ngu xuẩn đến thế nào nới có thể tự mình dùng dây trói chân tay của mình lại?”

Dilin biết hắn đang quanh co lòng vòng mắng mình, lập tức kiên cường nói: “Tôi tin tưởng bản thân có đủ năng lực phán đoán.”

“Ta cũng tin tưởng.” Hydeine đột nhiên đưa ra một đáp án bất ngờ.

Dilin đề phòng nhìn hắn.

“Cho nên,” Hydeine chậm rãi nói, “Ta lấy thân phận đạo sư cảnh cáo ngươi . . . .”

Dilin có dự cảm không ổn.

“Trong khi thi đấu, ngươi không được sử dụng kiếm pháp.”

“. . . . . .”

“Lần này không phải là ngươi tự trói mình mà là ta buộc chặt tay chân ngươi.” Hydeine cười đến thập phần vui sướng.

Dilin cố nén giận dữ nói: “Tôi có thể hỏi vì sao không?”

“Là một đệ tử của học viện ma pháp ngươi cư nhiên hỏi ta vì sao không cho ngươi sử dụng kiếm pháp trong cuộc thi. . . . . .” Hydeine cười nhạo nói, “Ngươi không cảm thấy là rất buồn cười sao?”

Mây đỏ lần thứ hai tập kích gò má của Dilin.

Hydeine một hơi uống hoàn cà phê, đứng lên.

Lúc này Dilin mới chú ý tới hắn hôm nay không mặc ma pháp bào mà mặc một chiếc sơ mi tơ tằm mỏng bên trong áo gile. Áo gile bó thắt lưng khiến cho vòng eo của Hydeine nhìn qua thực tinh tế, quả thật là có thể sánh được với Ningya.

Hydeine thấy Dilin nhìn chằm chằm vào eo mình, nhíu mày nói: “Túi tiền của ta không để ở đó.”

Dilin sắc mặt càng hồng, cuống quít dời tầm mắt.

“Ngươi rốt cuộc đang nhìn cái gì?” Hydeine tò mò hỏi.

“Tôi, ” Dilin khó được ấp úng, “xem thắt lưng của anh.”

“Ta không thắt.” Hydeine lòng nghi ngờ quá nặng.

https://thuviensach.vn

Dilin hít sau một hơi,nhìn thẳng vào mắt hắn, “Chính bởi vì anh không thắt, cho nên tôi muốn hỏi anh . . . . . .” Cậu từ trong túi không gian lấy ra một chiếc thắt lưng, “Có cần không?”

Hydeine ngưng mắt tựa hồ muốn nhìn ra chút dấu vết để lại trên mặt cậu.

Dilin đem ánh mắt tập trung tại trên mũi hắn, cố gắng khống chế kích động của bản thân.

“Cám ơn.” Hydeine nhận lấy thắt lưng trên tay cậu.

Dilin lúc này mới thư khẩu khí.

Hydeine đột nhiên quay lại dùng tay nâng nhẹ cằm cậu, nheo mắt nói: “Quả nhiên có cổ quái.”

Cho dù bị nói là cổ quái đến thế nào cậu cũng quyết không có khả năng khai thật.

Dilin quay đầu bước ra ngoài.

Con đường trước đồ thư quán có không ít người chạy qua.

Hydeine tựa hồ cũng nhận ra, bỏ lại cậu đi đến trước cửa.

Dilin nghĩ nghĩ, vẫn là theo đi lên.

Ngoài cửa có rất nhiều người đi qua, đều là những gương mặt lạ, thẳng đến một người xen lẫn đám đó chạy qua Dilin đột nhiên kêu lên, “Di?”

Hydeine đứng rất gần cậu, nghe tiếng hỏi: “Nhận thức?”

Dilin thành thật trả lời: “Nếu không nhầm thì vừa rồi đi qua là là một người của trung cấp viện tên là Robert . White.”

“Trung cấp viện?” Thân ảnh Hydeine chợt lóe, biến mất tại chỗ.

Bởi vì tốc độ của hắn quá nhanh, Dilin ngay cả phương hướng di chuyển của hắn cũng không nhận ra chứ đừng nói là đuổi theo. Cậu đứng tại chỗ đợi một lát, đang lo lắng có cần đi về trước hay không thì liền thấy Hydeine nháy mắt đã trở lại.

“Shamanlier có một người kêu là Joanne ngươi có biết không?” Hydeine nỏi.

Joanne? Công chúa Joanne?

Dilin thân thể chấn động.

Hydeine nói: “Vậy là biết .”

https://thuviensach.vn

“Nàng làm sao vậy?” Tim cậu không tự chủ được đập gia tốc.

“Nàng đã trở lại.”

“. . . . . .” Dilin trên mặt tất cả biểu tình trở về trống rỗng.

44. Sơ cấp thi lại (Bốn) . . .

Công chúa Joanne trở lại St Paders?

Mặc dù trước khi cậu tiến vào thánh viện cũng đã biết trước sẽ có một ngày như vậy, nhưng là không nghĩ tới ngày đó tới lại nhanh như vậy.

“Ngươi nợ tiền của cô ta?” Hydeine liếc cậu.

“Không có.”

“Vậy thì chính là tình cảm.” Hắn nói rất chắc chắn.

Dilin mặt lộ vẻ xấu hổ, âm lượng hơi hơi đề cao, “Đương nhiên không có.”

“Ánh mắt của ngươi vừa lóe lên.” Hydeine nheo mắt lại, tựa như đang mê hoặc cậu nên thành thực chút.

Dilin hơi hơi ngửa đầu ra sau, “Đạo sư, tôi nghĩ với thân phận của ngài chắc sẽ không quá hứng thú với mấy loại tin đồn vô căn cứ này.” Cậu đặc biệt nhấn mạnh từ “ngài” cùng “tin đồn vô căn cứ”.

“Ngài?” Hydeine tựa tiếu phi tiếu, “Không phải anh sao?”

Dilin tỉnh táo lại, phát hiện bản thân tựa hồ đích xác thường xuyên xưng hô đối phương là “Anh”, vội vàng nói: “Cả hai đều là cách biểu đạt sự tôn kính của tôi với ngài.”

Hydeine nói: “Nga?”

Dilin vẻ mặt thực kiên định.

Hydeine quay đầu nhìn về hướng cửa chính của thánh viện, “Tính tính thời gian, cái cô Joanne kia hẳn là sắp tới rồi.”

Gió mạnh thổi qua.

Hắn lé mắt, người nguyên bản đang đứng bên cạnh đã hoàn toàn tiêu thất, giữa không trung chỉ còn lại vài chiếc lá vàng theo gió bay bay.

Thật sự không có sao?

Hydeine trong mắt hiện lên một mạt suy nghĩ sâu xa.

Môn bị phanh đắc mở ra, lại phanh đắc đóng lại.

https://thuviensach.vn

Soso cùng Raymond đang chụm đầu vào xem tranh châm biếm đồng thời ngẩng đầu, kinh ngạc nhìn Dilin sắc mặt tái nhợt tựa vào cửa thở hổn hển.

"Cậu. . . . . .không sao chứ?" Nhìn cậu chật vật như vậy, Raymond cũng hơi xấu hổ, lẽ ra không nên buộc cậu cậu đi hỏi mà.

Dilin lấy tay lau qua mặt, khôi phục lại thần sắc như thường, "Chạy trốn quá gấp."

"Hydeine đạo sư nói sao?" Raymond chờ mong nhìn cậu.

Dilin nhún vai, "Anh ta cái gì cũng chưa nói."

Michel làm một cái thủ thế, "Thật sự một câu cũng chưa nói?"

"Anh ta nói rất nhiều câu, nhưng là vấn đề mấu chốt, một chữ cũng chưa nói."

Raymond thật thất vọng.

Dilin không yên lòng ngồi xuống giường, trong đầu đều là chuyện công chúa Joanne quay lại St Paders.

Soso từ trên giường của Raymond leo xuống bổ nhào vào người cậu, bàn tay nhẹ nhàng quơ quơ trước mặt cậu.

Dilin bật cười nói: "Em sợ anh mù?"

"Hydeine đạo sư khi dễ anh ?" Soso vẻ mặt ưu sầu. Từ sau lần đó ở bên hồ, kiến thức phương pháp giáo dục của Hydeine, nhóc liền thời khắc lo lắng cho an nguy của Dilin.

"Không." Dilin do dự, cuối cùng vẫn lựa chọn nói thật, "Công chúa Joanne đến đây."

Soso trừng lớn ánh mắt: "Đến để kết hôn sao?"

Dilin 囧 trụ.

Raymond đối với mấy loại chuyện này tối mẫn cảm, lập tức dỏng tai nói: "Công chúa Joanne chính là công chúa Joanne của Shamanlier đó hả?"

Dilin gật gật đầu.

Raymond hai mắt sáng lên, "Cậu cùng với nàng kết hôn?"

Dilin vội vàng phủ nhận nói: "Đương nhiên không phải."

Raymond nghĩ nghĩ lại nói, "Bất quá nàng dường như lớn tuổi hơn cậu?"

https://thuviensach.vn

Soso: “Hơn hai tuổi”

Raymond đột nhiên thu hồi biểu cảm trêu tức vừa rồi, thấp giọng nói: “Là liên hợp sao?”

Dilin nâng mắt nhìn hắn. Tên này bình thường tùy tiện nhưng vẫn luôn lơ đãng biểu hiện ra bình tĩnh cùng lí trí của hắn.

Raymond giận dữ nói: “Nghe nói công chúa Joanne chẳng những thân phận tôn quý mà còn là mỹ nhân hiếm có, cho dù là là liên hợp đi chăng nữa cũng là một cọc liên hợp thập phần tốt đẹp a!”

Dilin: “. . . . . .” Đáng tiếc thời gian duy trì lí trí của hắn quá ngắn!

Soso mở to hai mắt, quan tâm nói: “Anh thật sự cùng với nàng kết hôn sao?”

Dilin vô lực nói: “Anh chưa từng nói như vậy. Trên thực tế, anh cũng không biết ý đồ đến đây của nàng.” Dựa theo đạo lý mà nói, nàng hẳn là vẫn đang trong kì bế môn tư quá mới đúng.

Raymond nhìn ra nghi hoặc của cậu, đột nhiên nhảy xuống giường lưu loát xỏ giày vào vừa đi ra ngoài vừa hưng phấn reo lên: “Mình đi hỏi thăm tin tức.”

Dilin đáy lòng cũng tò mò muốn chết, đương nhiên sẽ không ngăn lại.

Đại khái qua một giờ, Raymond đã trở lại. Hắn điều chỉnh khuôn mặt đỏ bừng, hiển nhiên chạy về quá nhanh, “Mình biết nàng như thế nào tới .”

Từ lúc hắn rời đi đến bây giờ, Soso cùng Dilin liền một mực lẳng lặng chờ đợi. Cho nên nghe hắn nói như vậy, Soso lập tức hỏi: “Như thế nào tới?”

Raymond chế nhạo cười cười, “Đương nhiên là ngồi thuyền tới.”

Soso cũng không phát giác sự trêu chọc của hắn, mà là giật mình nói: “Nguyên lai cùng chúng ta giống nhau.”

Nhìn đến trêu đùa của mình không có thu được kết quả mong muốn, Raymond vội ho một tiếng nói: “Nàng đại biểu cho Shamanlier tới thăm hỏi.”

Dilin tròng mắt vừa chuyển liền đoán được cái cớ của công chúa Joanne, “Vì chuyện rừng Mộng yểm?”

https://thuviensach.vn

Tuy rằng rừng Mộng yểm hồi sinh liên quan tới sơ cấp viện, nhưng việc này quá huyên náo, bởi vậy đã sớm rơi vào tay trung cấp viện cùng cao cấp viện, các quốc gia như Shamanlier biết được là điều sớm muộn. Nhưng không nghĩ tới công chúa Joanne nhanh như vậy đã lợi dụng chuyện này trở về học viện.

Raymond gật đầu: "Đúng vậy."

Dilin hơi hơi nhẹ nhàng thở ra. Nếu nàng chính là nghĩ muốn trở lại St Paders, như vậy hẳn là sẽ không cùng cậu có nhiều lắm liên hệ. Dù sao bọn họ hiện tại phân chia thành sơ cấp viện cùng trung cấp viện. Huống hồ việc trở lại của nàng còn có cái ưu đãi, chính là đám thế lực của nàng sẽ không quấy rầy cậu.

"Nhưng là, " Raymond ngữ khí vừa chuyển, "Nghe nói nàng sẽ ở lại ba ngày rồi mới trở về."

Dilin sửng sốt, "Ở lại ba ngày? Là học viện quyết định sao?"

Raymond lắc đầu nói: "Joanne công chúa vừa mới đi gặp viện trưởng, bây giờ còn không có đi ra. Ở lại ba ngày là người hầu của nàng nói."

"Người hầu của nàng?" Dilin tinh thần rung lên, nhảy dựng lên nói, "Tên gọi là gì?"

"Justin."

Dilin lôi kéo Soso bỏ chạy ra ngoài.

Justin ở Shamanlier thập phần nổi danh, hơn nữa phương thức thành danh cũng bất đồng với Dilin. Hắn không có bối cảnh hiển hách như Dilin mà là đến từ một trấn nhỏ trong Shamanlier. Hắn khiến cho cả Shamanlier oanh động là khi hắn mười chín tuổi, năm ấy, hắn giữa sự trào phúng của mọi người đánh bại thị vệ trưởng hoàng cung ——là kẻ được tôn vinh là đệ nhất kị sỹ của Shamanlier.

Quan hệ của hắn cùng Dilin rất tốt, hai người trước kia vẫn thường xuyên luận bàn kiếm pháp cùng nhau. Kiếm pháp của Dilin hiện tại, ít nhất có một nửa là do hắn truyền thụ. Quan hệ của hai người có thể nói vừa là bạn vừa là thầy.

Dilin tuy rằng không muốn gặp công chúa Joanne nhưng lại không muốn bỏ qua hắn, cậu cảm thấy gặp công chúa Joanne cũng không quá khó

https://thuviensach.vn

khăn.

Muốn tìm Justin rất đơn giản.

Công chúa Joanne đang gặp viện trưởng vậy hắn nhất định đang hộ vệ ở phụ cận.

Cho nên Dilin thực thuận lợi gặp được hắn trước cửa văn phòng viện trưởng.

"Dilin?" Justin nhìn đến cậu cũng thực kinh hỉ, "Cậu như thế nào biết mình ở trong này?"

Dilin đắc ý cười nói: "Chẳng lẽ còn không phải bởi vì cậu xông vào địa bàn của mình? '

Justin bật cười nói: "Xem ra cậu ở trong này thật sự không tồi. Bất quá mình vẫn cảm thấy cậu không lựa chọn St Sorvi thật là đáng tiếc."

"Ít nhất mình đến nay không có hối hận." Dilin mỉm cười.

Là một kị sỹ, Justin luôn cực lực đề cử đệ nhất kị sĩ học viện trên đại lục cũng là trường cũ của hắn học viện Honorable St Sorvi. Bọn họ từng tranh chấp qua vài lần, cuối cùng vẫn bởi kiên trì của Dilin mà chấm dứt. Nhưng theo biểu hiện của hắn lúc này, hiển nhiên vẫn còn canh cánh trong lòng.

"Được rồi. Ma pháp sư vĩ đại của mình." Hắn nói xong ánh mắt cuối cùng cũng chuyển qua Soso đang đứng bên cạnh, nguyên bản tươi cười cũng nhạt đi rất nhiều, không mặn không nhạt chào hỏi: "Đã lâu không thấy, Soso điện hạ."

Soso có chút không biết làm sao, "Nhĩ hảo. Justin." Nhóc từ thật lâu trước kia liền phát hiện đối phương không thích chính mình, hơn nữa chưa bao giờ che dấu.

Dilin tựa hồ đã quen hai người trong lúc đó xa cách, cũng không có để ở trong lòng, vội vàng chuyển đề tài nói: "Công chúa lần này tới là bởi vì chuyện rừng Mộng yểm?" Cậu dùng ngữ khí thăm dò, nhưng ánh mắt lại nói rõ không tin.

Justin cũng không tính toán gạt cậu, "Này chính là một trong số đó."

Dilin chờ hắn nói tiếp.

"Mục đích của công chúa là tới gặp cậu." Justine yên lặng nhìn cậu.

https://thuviensach.vn

Dilin đáy lòng nhảy dựng, trong mắt đột nhiên nhiều thêm một loại ý tứ hàm xúc khó hiểu: “Chính là cậu không phải. . . . .”

Justine sắc mặt không thay đổi ngắt lời cậu: “Đây là ý nguyện của công chúa.”

Dilin nhíu mày.

Cậu vẫn luôn cực lực phản đối chuyện hôn sự với công chúa Joanne một là bởi bản thân không muốn bị kéo vào trong vũng bùn tranh đoạt chính trị, hai chính là bởi cậu biết rất rõ thanh niên kiêu ngạo mà vĩ đại này so với chính mình càng thêm thích hợp với công chúa. Ít nhất hắn có một mảnh thiệt tâm.

Dilin không hề cảm thấy tương lai mình có thể sánh bằng tình cảm của hắn.

Justin gặp Dilin thật lâu không nói, sắc mặt lập tức trầm xuống dưới, “Đây là vinh hạnh của cậu.”

“Tuy rằng là vinh hạnh. . . . . .” Nhưng cậu thật sự không có ham muốn phá hoại tình cảm của người khác. Dilin nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc tới gần như ngưng trọng của hắn lời cự tuyệt liền ế lại trong cổ họng.

“Tuy rằng là vinh hạnh?” Justin nhíu mày, “Chẳng lẽ cậu muốn cự tuyệt?”

Bởi vì cọc hôn sự này cũng chưa chính thức được đưa ra ánh ánh cho nên Dilin cũng chỉ có thể dùng phương thức hàm súc để biểu đạt ý tứ. Có lẽ là không quá rõ ràng, nhưng cậu cũng không tin là công chúa Joanne lại không nhận ra. Nhưng nếu nàng muốn công khai chuyện này thì cậu cũng chỉ có thể cố gắng chuẩn bị một phương án tối ưu khác.

“Lý do là gì?” Justin coi sự trầm mặc của cậu chính là cam chịu.

Tuy rằng thần sắc của hắn thực bình tĩnh, nhưng Dilin rõ ràng cảm nhận được khí thế gây sự tỏa ra từ người đối phương.

“Mình đã có người yêu rồi.” Dilin bấn loạn nói. Là một thiếu niên thuần khiết chưa bao giờ nghĩ tới loại phương diện này mà phải thản nhiên thừa nhận bản thân đã có người yêu khiến cho cậu xấu hổ không thôi, cho dù đây là kế sách đưa ra.

“Người yêu?” Justin ánh mắt chợt lóe, theo bản năng nhìn về Soso.

https://thuviensach.vn

Soso bị lời đối thoại của hai người khiến cho bản thân tựa như lọt vào sương mù, tò mò nhìn về phía Dilin: "Anh yêu ai?"

Justin ánh mắt cũng đuổi theo lại đây.

Dilin trộm hít vào một hơi. Ánh mắt Justin nhìn Soso vừa rồi cậu cũng thấy, tuyệt đối không thể để Soso dính vào phiền toái này. Miệng cậu giật giật, lắc đầu nói: "Mình không thể nói."

Justin ánh mắt sáng ngời: "Là không thể nói, hay là vốn không có người này?"

Dilin trấn định đón nhận ánh mắt soi mói của hắn, "Cậu cảm thấy mình tất yếu phải nói dối sao?"

Justin bật thốt lên nói: "Cậu không hi vọng mình. . . . . ." Lý trí làm cho hắn rất nhanh liền ngậm miệng.

Ba người đồng thời không nói gì.

Không khí có chút xấu hổ.

Vẫn bị xem nhẹ một bên Michelle đột nhiên nói: "Các ngươi có muốn uống cà phê không?"

Ba người nhất tề xem qua.

Michelle nói: "Ta nghĩ, các ngươi có lẽ phải bổ sung chút nước."

Dilin uyển chuyển cự tuyệt: "Cảm ơn ngài đã có lòng khoản đãi, bất quá tạm thời không cần."

Michelle thản nhiên nhún vai, một lần nữa trở lại làm người vô hình.

Justin sau khi trầm mặc một lúc lâu nói: "Cậu trở về hảo hảo ngẫm lại. Mình muốn biết đáp án chân thật."

Đối mặt với ánh mắt hiểu rõ đến thấu triệt của hắn, ý định nói dối qua phà của Dilin liền tan thành mây khói.

45. Sơ cấp thi lại (năm) . . .

Soso đi theo Dilin đang trầm mặc ra ngoài, nhỏ giọng hỏi: "Anh thật sự không thích công chúa Joanne sao?"

Dilin bất đắc dĩ thở dài, "Lần trước em đã hỏi rồi."

Soso tò mò mở to hai mắt nói: "Vậy anh thích ai?"

"Này chính là cái lấy cớ."

"Lấy cớ? Vì cái gì?"

https://thuviensach.vn

Dilin nhịn lại nhẫn, cuối cùng vẫn là nhịn không được nói: “Anh không thích công chúa, nhưng là Justin thích công chúa.”

Soso đột nhiên trừng lớn ánh mắt, “Anh ấy thích công chúa?”

Dilin gật gật đầu. Cậu tuy rằng chưa từng trải qua luyến ái nhưng là phương diện tình cảm lại có thể cảm nhận được rõ ràng.

“Kia,” Soso nghi hoặc nói, “Sao anh không nói sự thật cho anh ấy?” Nếu Justin mà biết nhất định sẽ thực cảm động mà.

“Anh từng thử qua.” Dilin nhíu nhíu mày. Đây mới là chỗ mâu thuẫn, “Vào thời điểm cậu ấy uống say.”

“Kết quả?”

“Cậu ấy hướng anh đòi quyết đấu!” Cự tuyệt hôn sự cùng công chúa vốn là một chuyện vô cùng phiền toái khó giải quyết. Lúc trước cậu nhìn ra Justin thích công chúa liền tới giật dây Justin chủ động theo đuổi. Thứ nhất là thành toàn cho hạnh phúc của hắn, hai là nếu thành công, cậu cũng có thể công thành lui thân. Ai biết, cậu lời nói vừa ra khỏi miệng, kiếm của Justin cũng liền ra khỏi vỏ. Nếu không phải cậu chạy nhanh, như vậy hôm nay một trong hai người có lẽ sẽ không còn đứng ở chỗ này —— theo khả năng chiến thắng mà xét, người đó rất có thể chính là cậu.

Soso kinh ngạc nhìn cậu, “Vì cái gì?”

“Có thể giải thích là do sự kiêu ngạo của kỵ sỹ, cũng có thể là do tình cảm đối với công chúa.” Bởi vì rất kiêu ngạo, cho nên không thể chấp nhận bản thân trèo cao muốn sánh với công chúa. Cũng bởi vì rất yêu nên liền trăm phương ngàn kế muốn đạt thành nguyện vọng của nàng.

Soso vò đầu nói: “Kia hiện tại làm sao bây giờ?”

Dilin nghĩ nghĩ, “Nói dối đến cùng.”

Phải hoàn thiện một lời nói dối khác, một lời nói dối hoàn mỹ.

Dilin trở về ký túc xá, đem tiền căn hậu quả chuyện này nói cho Raymond.

Raymond thấy sau khi nói xong, Dilin liền dùng ánh mắt nóng bỏng mà nhìn mình nhất thời nổi lên một thân da gà, “Cậu chắc không phải định để mình đảm nhiệm chức người yêu đấy chứ?” Dân phong trên Mộng đại lục rất phóng khoáng, cũng không quá bài xích kì thị đối với đồng tính, đặc biệt

https://thuviensach.vn

là trong giới quý tộc. Người kế thừa quý tộc coi trọng tài năng hơn, có quý tộc vì cảm thấy đứa con của mình không đủ tài cán liền chủ động tìm một người khác trong dòng họ để làm người kế thừa, đồng thời cũng giảm bớt rất nhiều mâu thuẫn đồng tính không thể sinh con.

Dilin nghe hắn chủ động nói ra, lập tức cười đến loan loan ánh mắt.

"Không được." Raymond trảm đinh tiệt thiết cự tuyệt.

Dilin cũng không quá kinh ngạc, "Vì sao?"

Raymond thành thực hồi đáp: "Mình không dám đắc tội với công chúa Joanne." Hắn sở dĩ dám không nể mặt Ciro là bởi vì Sonlisgar của hắn cùng Kanding đế quốc cách nhau quá xa, không cần phải xem sắc mặt của bọn họ. Nhưng Shamanlier thì không giống thế, chỉ cách có Tanjierli cùng Julan mà thôi. Hắn không muốn đắc tội với công chúa Joanne để rồi mang lại rắc rối cho quốc gia mình. Phải biết rằng, đôi khi lòng ghen tị của nữ nhân thực rất đáng sợ.

Dilin rất nhanh đã nghĩ thông băn khoăn của hắn, khe khẽ thở dài: "Là mình suy nghĩ chưa chu toàn." Cậu lúc trước phủ định Soso chính là bởi vì bảo hộ. Hiện giờ nghĩ lại, yêu cầu của cậu với Raymond quả thật rất ích kỉ.

Raymond áy náy nói: "Mình cũng không phải là không muốn giúp cậu."

"Mình biết." Dilin mỉm cười nói, "Thỉnh không cần để ở trong lòng."

Raymond nói: "Vậy cậu chuẩn bị làm sao bây giờ?"

Dilin mờ mịt.

Tính qua tính lại, trong bao nhiêu người tại học viện người duy nhất dám đảm đương vai trò này cũng như đủ tư cách chỉ có một mình Ciro. Bất quá nếu cậu dám nói người mình thích chính là Ciro như vậy hậu quả chỉ sợ không chỉ có sự phẫn nộ của công chúa Joanne mà còn có thể liên lụy tới cả Bassekou gia tộc.

Raymond thấy cậu lộ vẻ uể oải, vội vàng nói: "Bất cũng không nhất định là một cặp, cũng có thể là đơn phương thích mà."

Dilin nói: "Cho dù là đơn phương. . . . . ." Cũng rất khó cam đoan không bị công chúa Joanne giận chó đánh mèo.

"Kia còn phải xem đối phương là ai ." Raymond lộ ra một nụ cười cao thâm.

https://thuviensach.vn

Dilin ánh mắt chậm rãi sáng lên.

Soso cũng thông minh một lần, "Em đã biết! Orosey viện trưởng!"

Dilin: ". . . . . ."

Raymond ho khan hai tiếng nói: "Lựa chọn này rất có tính khiêu chiến, trước sẽ xếp vào danh sách hậu tuyển có vẻ tốt hơn." Nếu Dilin tuyên bố người mình thích chính là Orosey viện trưởng thì nhất định sẽ bị . . . . cho vào hàng ngũ luyến lão phích.

Dilin nói: "Vậy cậu cảm thấy ai thì được?"

Raymond sảng khoái nói: "Mikris đạo sư trưởng."

Dilin vẻ mặt biết ngay mà.

"Thứ nhất, Mikris đạo sư trưởng luôn ở cùng chúng ta, có thời gian tiếp xúc làm trụ cột, không dễ khiến người hoài nghi. Thứ hai, Mikris đạo sư trưởng tuổi tác không lớn lại chưa có kết hôn." Lối suy nghĩ của Raymond thực linh hoạt, trong khoảng thời gian ngắn đã nghĩ được ba ưu điểm lớn, "Ba là, anh ta gần đây đang bận rộn bố trí kết giới trong rừng Mộng Yểm, tỉ lệ xuất hiện sẽ rất nhỏ."

Dilin gật đầu đồng ý.

Soso toát ra đến, "Vì sao lại không phải Hydeine đạo sư?"

Dilin cùng Raymond lại sửng sốt.

"Hydeine đạo sư so với Mikris đạo sư trưởng trẻ hơn đẹp hơn, thời gian ở cùng Dilin càng nhiều hơn . . . . . ." Soso nói nói xong, thanh âm đột nhiên nhược đi xuống, "Bất quá hắn có lẽ sẽ sinh khí."

. . . . . .

Này không phải vấn đề là sinh khí hay không, mà ngẫm lại sẽ cảm thấy hậu quả rất nghiêm trọng.

Dilin quyết định rèn sắt khi còn nóng, lập tức đem chuyện này định ra đến.

Chạy tới tòa nhà văn phòng viện trưởng, công chúa Joanne vẫn còn chưa có đi ra. Mà càng xảo diệu chính là Michelle cư nhiên cũng không có mặt. Thời gian cùng địa điểm nhân vật phối hợp thật hoàn hảo.

Dilin trong lòng vui vẻ.

Justin thấy cậu đã quay lại, thoáng giật mình, "Cậu đã nghĩ xong rồi?"

https://thuviensach.vn

“Mình quyết định nói cho cậu, người mình thích là ai.” Dilin nghiêm mặt nói.

Justin ngẩn người, âm thanh lạnh lùng nói: “Cậu đã chọn được người thích hợp?”

“Không phải chọn người mà là thật.” Dilin tận lực làm cho chính mình biểu hiện thật trấn định mà thong dong.

Justin không nói được lời nào theo dõi cậu.

“Người mình thích. . . . . .”

Mặt sau truyền đến tiếng bước chân.

Dilin đột nhiên quay đầu lại, mặt có chút biến hồng.

“Ai?” Justin không buông tha hỏi han, “Người cậu thích là ai?”

Mikris cùng Hydeine sóng vai đi tới, Michelle đi theo sau bọn họ, nghe được câu hỏi của Justin, đều phóng ánh mắt khác thường nhìn qua.

Dilin chột dạ không dám nhìn Mikris.

Sau lưng thổ lộ là một chuyện, bày tỏ trước mặt người đó lại là một chuyện khác. Hơn nữa ánh mắt Hydeine nhìn về phía cậu cực kỳ sắc bén, đôi mắt xanh biếc dọa người càng khiến cho cậu không dám có hành động thiếu suy nghĩ chỉ có thể vô tội mà nhìn lại hắn.

“Là anh ta sao?” Ngữ khí của Justin không còn tràn đầy tự tin như trước.

Ánh mắt của Hydeine cùng Dilin trong con mắt của hắn chính là tình nhân thâm tình chăm chú nhìn nhau.

“Cái gì?” Dilin lo sợ không yên hoàn hồn.

Justin nhìn chằm chằm Hydeine, “Người cậu thích là anh ta sao?”

“Đương nhiên. . . . . .” Dilin còn không có kịp nói tới “không phải” , liền cảm thấy Hydeine khóe miệng treo lên một tia cười lạnh, trong lòng nhất thời rùng mình. Với sự kiêu ngạo của Hydeine, nếu ở trước mặt hắn nói người mình thầm mến không phải hắn mà là Mikris. . . . . .

Chỉ là tưởng tượng, cậu đã cảm thấy tương lai một mảnh mù mịt.

Nhưng là nếu phải thừa nhận người cậu thích chính là Hydeine. . . .

Tương lại dường như lại càng mù mịt hơn.

. . . . . .

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là thời cơ tốt ngàn năm một thuở vì cái gì lại giảo thành cái thảm trạng như bây giờ a?

Dilin không nói gì.

Nửa câu nói của cậu không nghi ngờ gì chính là khẳng định suy đoán của Justin, khiến cho sắc mặt của hắn nhất thời trở lên thực khó coi.

Hydeine tươi cười bỗng trở lên thực chân thành tha thiết, "Nga? Ngươi thích ta?"

Hắn kia nói một nửa trong lời nói không thể nghi ngờ là nhận thức Justin phán đoán, làm cho Justin sắc mặt nhất thời trở nên cực vi khó coi.

Dilin cố gắng đem suy nghĩ của mình chuyển đi nơi khác để trốn tránh thời khắc xấu hổ này. Cậu nhìn tới thắt lưng của Hydeine lại đau lòng phát hiện hôm nay hắn mặc ma pháp bào. . . . . thật sự rất đáng tiếc. Bằng không câu tin rằng lực chú ý của mình sẽ rất nhanh được dời đi.

Mikris từ trong khiếp sợ chuyển thành kinh ngạc, "Trò thích hắn? Đây là sư sinh luyến?"

"Sư sinh luyến?" Justin quay đầu nhìn Dilin, "Anh là đạo sư của cậu?"

Dilin gật gật đầu. Việc đã đến nước này, chỉ có thể dũng cảm đối mặt, giải quyết mớ phiền toái này, lại tiếp tục tìm cách giải quyết phiền toái mới, tuy rằng cậu cảm thấy cái phiền toái này so với cái trước càng thêm đau đầu.

"Cậu ấy là bằng hữu của tôi, thị vệ trưởng của hoàng cung Shamanlier, Justin." Dilin đứng giữa Justin cùng Hydeine giới thiệu, "Vị này là đạo sư của mình Hydeine · Tajires đạo sư."

"Nhĩ hảo, ma pháp sư các hạ tôn quý." Justin cung kính hành lễ.

Hydeine quay sang Dilin nhướng mày trêu tức nói: "Ta cứ tưởng ngươi sẽ giới thiệu ta —— vị này chính là người trong trái tim tôi."

Sưu.

Dilin máu toàn thân đều tự tới trên mặt.

46. Sơ cấp thi lại (sáu) . . .

"Tuy rằng học viện cũng không có quy định rõ ràng, nhưng là đạo sư trưởng của sơ cấp viện ta vẫn phải tỏ rõ quan điểm," Mikris nghĩ nghĩ, cẩn thận nói, "Ta sẽ chú ý việc này."

https://thuviensach.vn

Dilin quay cái cổ cứng ngắc sang phía hắn.

Mikris nâng tay dụi dụi hai mắt mình. Không thể không nói, Dilin đỏ mặt thật sự có chút chói mắt.

"Tốt lắm. Ta cần phải làm một bản ghi chép cá nhân mới được." Hydeine không giận mà cười.

Mikris mờ mịt nói: "Ghi chép cái gì?"

Hydeine chỉ vào Dilin, "Lịch sử theo đuổi của hắn đối với ta."

Mặt Mikris cũng bắt đầu đỏ, bất quá hắn cảm thấy được mình đây là đang đỏ mặt thay cho Hydeine.

Mặt của Dilin cũng từ đỏ biến thành đen. Cậu ảo não nghĩ có lẽ hẳn là lên làm sáng tỏ chuyện này một chút, cậu chính là nghĩ lén lút thầm mến chứ không có ý định phơi bày chuyện này ra ánh sáng!

Cửa văn phòng đang đóng chặt rốt cuộc mở ra.

Orosey cùng công chúa Joanne một trước một sau bước ra.

Là mỹ nữ nổi danh của đại lục, công chúa Joanne quả thật có được vẻ đẹp người người ta khó quên. Mái tóc xoăn màu cam bồng bềnh rủ xuống như đám mây lúc trời chiều, phối hợp với váy dài màu lam tựa như quang cảnh mặt trời lặn nơi bích hồ.

Mikris không phải chưa thấy qua công chúa Joanne nhưng lúc này vẫn có xúc động muốn dụi mắt.

Orosey thấy Dilin cười hỏi, "Trò tới đón công chúa Joanne ha?"

Ánh mắt của công chúa Joanne lập tức truy qua.

Tươi cười vừa mới hiện lên của Dilin nhất thời cứng lại.

"Không. Hắn là hướng ta bày tỏ." Thanh âm lười biếng của Hydeine thật giống như gió lạnh mùa đông, nháy mắt thổi tan cảnh đẹp mặt trời lặn nơi bích hồ, khiến cho cảnh vật bốn phía thoáng cái kết băng.

"Bày tỏ?" Orosey nhìn về phía Mikris.

Mikris vội vàng quét sạch đường phố: "Là Dilin thổ lộ."

Orosey giật mình nhìn lại công chúa Joanne.

Công chúa Joanne thực trấn định, mỉm cười hỏi: "Các hạ là . . . . ."

Hydeine không đáp, chính là trêu tức nhìn Dilin.

https://thuviensach.vn

Dilin cảm thấy trên vai thật nặng nề. “Vị này là đạo sư của ta, Hydeine · Tajires ma đạo sư.”

“Hydeine · Tajires?” Công chúa Joanne trừng mắt nhìn, “Là vị Hydeine · Tajires ma đạo sư vô cùng nổi tiếng đó sao?”

Vấn đề này được hỏi một cách không đầu không đuôi nhưng lại phi thường phù hợp với tính khí của Hydeine. Hắn nhướng mi nói: “Không có kẻ nào so với ta càng thêm thích hợp với cái tên này.”

“Ta đã nghe qua rất nhiều sự tích về ngài. Đã khiến ta được mở rộng nhãn giới rồi.” Công chúa Joanne cười đến thực vui vẻ, từ trên mặt của nàng tuyệt đối không nhìn ra bất cứ sơ hở nào.

Hydeine nói: “Ta đối này đó không có hứng thú.”

“Thật không? Điểm ấy thật cùng nghe đồn tương xứng.”

Cho dù người bên ngoài có trì độn hơn nữa cũng hơi hơi cảm nhận được mùi thuốc súng nơi này.

Orosey hướng Mikris sử cái ánh mắt.

Mikris đành phải nhận nhiệm vụ lúc lâm nguy, “Không biết ta có vinh hạnh được mang công chúa đi thăm học viện?”

Mang đệ tử St Paders đi thăm St Paders học viện?

Dilin cùng Hydeine đều dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngu để liếc hắn. Tất nhiên, biểu hiện của Dilin không quá rõ ràng.

“Ta là nói,” Mikris hiển nhiên cũng không quá thành thạo trong việc này, tươi cười trở nên thập phần gượng ép, “Có một bộ phận kiến trúc mới được tu sửa hồi đầu năm, không giống ngày xưa lắm.”

Joanne mỉm cười, “Ta nghĩ nơi đó hẳn là rất có ý tứ. Nếu không ngại, ta nghĩ mời Dilin cùng đi.” Nàng hỏi là Mikris nhưng mắt lại nhìn Dilin.

Dilin thong dong nói: “Đây là vinh hạnh của ta.”

Công chúa Joanne vô tình hữu ý nhìn về phía Hydeine.

Hydeine nghiêng đầu hỏi Mikris, “Ngươi chuẩn bị đi nơi nào?”

“Đồ thư quán số năm.”

“Ta tiện đường.”

Mikris ghé sát vào hắn, hạ giọng nói: “Ta chỉ biết ngươi hội nói như vậy.”

https://thuviensach.vn

Hydeine nói: “Cần ta khen ngợi ngươi không ngu ngốc không?”

Mikris nói: “Vì cái gì không phải thông minh?” Không ngu ngốc nghe lên một chút cũng không giống khen ngợi.

“Đương nhiên là bởi vì ngươi không thông minh.” Hydeine thấy ánh mắt bất bình của hắn thì thản nhiên nói tiếp, “Người thông minh sẽ không hỏi cái vấn đề vừa rồi.”

Mikris nghẹn lời.

Một đoàn thăm thú năm người được thành lập.

Mikris cùng công chúa Joanne đi ở phía trước, Dilin cùng Justin đi ở giữa sau cùng là Hydeine.

Gió mắt phiêu lãng ven đường lại không thổi đi nổi không khí cứng ngắc giữa bọn họ.

Justin từ sau khi biết Dilin “thích” Hydeine liền bắt đầu bảo trì trầm mặc.

Mikris cùng công chúa Joanne lại đàm đến thập phần hợp ý.

Hai người đều có thể lôi lịch sử của Mộng đại lục ra nói, nói đến thiên nam địa bắc, không hề hạn chế.

Vừa kết thúc một đề tài, trước khí Mikris kịp khơi lên một đề tài khác công chúa Joanne đột nhiên nói: “Ta cùng Dilin đã lâu không gặp. Thật hi vọng có thể nói chuyện riêng cùng cậu ấy.”

Mikris ế trụ.

Tuy rằng hắn so với công chúa Joanne lớn hơn tới gần mười tuổi, nhưng là trên khí thế lại luôn bị đối phương dẫn dắt, nghe vậy đành phải nói: “Ta biết một con đường khác dẫn đến đồ thư quán số năm.”

Bọn họ vừa dừng lại, ba người phía sau cũng liền ngừng bước.

Công chúa Joanne quay lại mỉm cười với Dilin: “Có thể nói chuyện riêng với ta trong chốc lát không?”

Dilin không chút do dự nói: “Vạn phần vinh hạnh.”

Justin nhìn Công chúa Joanne muốn nói lại thôi.

Công chúa Joanne nói: “Ta đối với con đường kia cảm thấy thực hứng thú, ngươi nhớ về kể cho ta.”

Justin cung kính nói: “Dạ!”

https://thuviensach.vn

Công chúa Joanne nhìn về phía Hydeine.

Hydeine nhún vai nói: “Các ngươi có thể đi nhanh một chút.” Ngụ ý là nhất định phải đi theo phía sau.

Công chúa Joanne ánh mắt vi thiểm, hướng Dilin hơi hơi vươn tay.

Dilin hiểu ý hơi hơi cong cánh tay khiến cho nàng có thể vòng qua khuỷu tay mình, cùng bước về phía trước.

Mikris chờ bọn họ đi được một quãng xa mới nhỏ giọng cảm khái: “Thật là xứng đôi.” Hắn nhớ tới gì đó, quay đầu nhìn về Hydeine nói: “Ngươi thật sự cho rằng Dilin thích ngươi?” Bỏ qua gia thế, diện mạo, năng lực của công chúa Joanne mà lựa chọn Hydeine. . . . .này vô luận là nhìn từ mặt nào đều khiến kẻ khác vô cùng khó hiểu!

Hydeine tà tà liếc mắt nhìn hắn một cái, tựa tiếu phi tiếu.

“Ta nghe nói ngươi từng bị nhốt ở rừng Mộng yểm?” Công chúa Joanne bâng quơ nhắc tới tựa như bằng hữu tri tâm nhiều năm, có thể nghe ra trong đó bao hàm quan tâm chứ không phải ra vẻ.

Dilin nói: “Đạo sư rất nhanh liền tìm ra ta.”

“Hydeine · Tajires?”

“Đúng vậy.”

“Ta đã nghe qua một ít đồn đãi về hắn.” Nàng cười khẽ, “Thực là một nhân vật phiền toái truyền kỳ.”

Dilin nghĩ nghĩ, cuối cùng quyết định đứng về phía Hydeine để khuyên lui nàng, “Anh ta là người tốt, cũng là một vị đạo sư tận trách.”

“Cho nên ngươi thích hắn?”

“Ân.” Hàm hồ trả lời.

“Là thích hắn? Hay là không muốn cùng ta kết hôn?” Trên mặt công chúa Joanne vẫn treo tươi cười nhưng ánh mắt lại vô cùng nghiêm trang.

Dilin chậm rãi dừng cước bộ, “Thích anh ta.”

Công chúa Joanne nói: “Ta biết ngươi vẫn luôn phản đối hôn sự của chúng ta.” Nếu không phải cậu vẫn một mực phản đối, bọn họ hiện tại đã đính hôn rồi.

Dilin trầm mặc.

https://thuviensach.vn

“Chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ta hiểu ngươi, liền giống như ngươi hiểu về ta.”

Dilin không có phủ nhận.

“Ngươi không muốn kết hôn cùng ta là do không muốn bị cuốn vào vòng tranh đấu trong hoàng thất.” Nàng dừng một chút, “Nhưng là chỉ cần gia tộc Bassekou còn tồn tại một ngày thì có những việc vẫn không thể tránh khỏi. Ngươi có thể cự tuyệt hôn sự với ta, cũng có thể tiến vào St Paders nhưng sẽ có một ngày ngươi phải trở về Shamanlier kế thừa tước vị cùng trách nhiệm của phụ thân ngươi.”

“Không.”

Công chúa Joanne nghi hoặc nhìn cậu.

Dilin nói: “Ta đã hướng phụ thân biểu đạt buông tha cho tư cách kế thừa.”

Tuy rằng công chúa Joanne cố tỏ ra trấn định nhưng là ánh mắt vẫn như cũ tỏ ra vô cùng khiếp sợ.

“Thỉnh công chúa tôn trọng quyết định của ta.” Cậu nhìn thẳng vào mắt nàng nói từng chữ một.

Nàng cũng nhìn thẳng cậu.

Thiếu niên tuấn mỹ với đôi mắt xanh biếc như hồ nước xuân khiến cho ánh sáng không thể xuyên tới thân ảnh mình

Nàng tối nghĩa mà mở miệng, “Bởi vì ta?”

“Không, bởi vì ta.” Dilin nhìn nàng trong lơ đãng lộ ra thương cảm cùng khổ sở, trong lòng hơi hơi đau xót.

Trước kia cũng không phải không có động tâm với người con gái này. Nhưng là lý tưởng của cậu rất thấp khiến cho cậu không tự chủ được nảy sinh ra sự kháng cự. Năm tháng vội vàng trôi qua, tới khi nhìn lại, người con gái đó đã không còn cùng một thế giới với mình nữa. Mà chính mình cũng đã không còn tâm tình như xưa.

47. Sơ cấp thi lại (bảy)

Ánh mắt công chúa Joanne chậm rãi chuyển từ trên mặt cậu sang ven đường

https://thuviensach.vn

Dưới tán cây cao lớn, một trảng cỏ xanh non sinh trưởng lộn xộn, tùy ý mà hoang phí sinh mệnh lực.

Dilin cố giữ trấn định. Nếu không phải do tiếng hít thở hơi dồn dập, cậu che dấu không đến nỗi tệ.

“Ta không thể chấp nhận.”

Công chúa Joanne bình tĩnh nói.

Dilin muốn nói lại thôi.

“Mỗi người tại những giai đoạn khác nhau sẽ có những mục tiêu khác nhau. Giống như ta lúc năm tuổi thích ăn kẹo đủ loại màu sắc, lúc mười hai tuổi thích váy vóc đủ loại hình dáng. Quyết định của ngươi hiện tại không biểu thị cho tương lai.” Đôi mắt công chúa Joanne vừa chuyển, trong cặp mắt xinh đẹp nhượng bảo thạch ảm đạm nở rộ vô vàn chờ mong, “Không cần cự tuyệt ta ngay lập tức. Ít nhất là trước sinh nhật mười tám tuổi của ngươi.”

Dilin kinh ngạc: “Chính là công chúa…” Thời điểm cậu mười tám tuổi, công chúa Joanne đã hai mươi. Đối với công chúa của bất luận một quốc gia nào, tuổi này đều đã không còn nhỏ, nhất là ở Shamanlier tư tưởng bảo thủ. Cuộc hôn nhân bị trì hoãn gần một năm của công chúa Joanne đã tạo nên rất nhiều lời đồn đại nhảm nhí, cậu không cho rằng để cho chúng tiếp tục phát triển là một ý kiến hay.

“Còn lại tám tháng mà thôi.” Công chúa Joanne cười rộ lên, thần thái phấn chấn, “Coi như là chút tiền đặt cược của ta.”

Này tuyệt đối không thể chỉ coi là chút tiền đặt cược.

…

Đây là áp lực cực lớn.

Dilin thở sâu, ngẩng đầu, bình tĩnh nói: “Nếu công chúa Joanne trì hoãn hôn nhân vì chưa chọn được người hợp ý, ta sẽ ủng hộ quyết định của công chúa vô điều kiện. Nhưng nếu là vì một canh bạc khó có hi vọng,” cậu dừng một chút, hít một hơi rồi nói, “Ta cho rằng không cần thiết.”

“Một canh bạc không có hi vọng?” Công chúa Joanne chớp chớp đôi mắt, nhưng cảm xúc nàng biểu lộ ra tuyệt không hề thiên chân vô tà như thế.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy.” Dilin nói, “Ta đã có người ta thích. Cho dù có một ngày trở về Shamanlier, ta cũng hy vọng có thể đưa người mình thích cùng về.” Nguy cơ trước mặt, nói dối cũng trở nên thập phần thông thuận.

Thanh âm công chúa Joanne dần dần lạnh xuống, “Việc này quan hệ đến tiền đồ và tương lai của ngươi, không nên bị xúc động nhất thời che mắt.”

“Nam tử hán phải có năng lực định đoạt tiền đồ và tương lai bản thân mình!” Hai hàng lông mày của Dilin nhướng cao, khuôn mặt ngây ngô tựa như phát ra ánh sáng.

Công chúa Joanne đột nhiên xoay người. Lưng nàng ưỡn thực thẳng, đầu nâng rất cao, hai tay cầm lấy làn váy, chậm rãi nhấc chân đi về phía trước.

Dilin nhắm mắt theo sau lưng nàng.

Con đường tựa hồ rất dài, lại dường như thực ngắn.

Dilin chờ nàng mở miệng, một chữ cũng được, nhưng nàng thủy chung không nói lời nào.

Mãi đến khi tòa đồ thư quán số bốn đồ sộ xuất hiện trước mắt.

Công chúa Joanne nhìn đám người Mikris đang chờ trước cửa đồ thư quán, chậm rãi dừng bước, “Ngươi nói đúng. Ta sẽ cân nhắc thật kĩ đề nghị của ngươi.”

Dilin đoán không ra nàng sẽ cân nhắc phương diện nào.

“Như vậy trước khi chuyện này hoàn toàn được giải quyết, ngươi có thể trở lại làm một bằng hữu đã từng cùng ta lớn lên như trước hay không?” Công chúa Joanne rốt cục quay đầu.

Hốc mắt nàng hơi đỏ lên, vẻ mặt lại dường như không có việc gì.

“Đó là vinh hạnh của ta.” Biểu hiện của Dilin cũng như không có chuyện gì vừa xảy ra.

Hội hợp cùng nhóm người Mikris, Dilin và công chúa Joanne cùng đi thăm đồ thư quán số bốn. Nói thật, đây cũng là lần đầu tiên cậu đến nơi này, ngược lại học tỷ- Joanne công chúa đã quá quen thuộc. Cho nên nói cậu tận tình làm chủ, không bằng nói, được công chúa Joanne chiêu đãi.

https://thuviensach.vn

Trong thư viện rất nhiều học sinh trung cấp đang xem sách, nhưng thấy công chúa Joanne đến, liền sôi nổi đứng lên hành lễ.

Công chúa Joanne nhất nhất đáp lễ, thái độ thân thiết, dáng vẻ ung dung.

Mikris nhẹ giọng nói với Hydeine: "Ta cảm thấy chúng ta dường như bị coi thành người hầu rồi."

Hydeine liếc mắt nhìn hắn một cái, "Chúng ta?"

Mikris nhún vai: "Ta hiểu, hiện tại ngươi chỉ muốn cùng Dilin thành 'chúng ta'."

Dilin bỗng nhiên nghe được tên mình, quay đầu nghi hoặc nhìn về phía bọn họ.

Hydeine vẫy vẫy tay với cậu.

Dilin chần chờ, nhưng vẫn đi tới.

Hydeine nói: "Ngươi đối đãi với bề trên trong lòng của ngươi như vậy sao?" Hắn không thu liễm âm lượng, cho nên những lời này rất nhanh đã truyền ra.

Lưng công chúa Joanne cứng đờ, nhưng không có dừng bước, ngược lại Justin quay đầu trừng mắt liếc bọn họ một cái.

Dilin có ảo giác từ hang sói nhảy vào động hổ.

Sớm biết vậy, lúc trước cậu đã cố gánh áp lực, quyết định thật nhanh mà lựa chọn Mikris. Chí ít da mặt Mikris mỏng hơn da mặt tên kia nhiều lắm.

Hydeine đột nhiên ghé sát vào bên tai cậu, dùng âm điệu ái muội nói: "Ngươi sẽ không chỉ tính lợi dụng ta chứ?"

Lỗ tai Dilin lập tức đỏ, vì nhiệt khí tên kia phun ra. "Đạo sư…" Cổ không dấu vết nghiêng về bên phải.

"Không phải Hydeine sao?" Khóe miệng Hydeine cong lên, "Ta còn tưởng ngươi đã quen xưng hô tên này."

Một lỗ tai khác của Dilin cũng có xu thế phiếm hồng, "Tajires đạo sư…"

"Ha." Hydeine thẳng người, ngoài cười trong không cười nhìn cậu, "Xem ra, ta phải cự tuyệt tâm ý của ngươi."

Cước bộ Dilin đột nhiên dừng lại.

https://thuviensach.vn

Joanne công chúa và Justin cũng tương tự.

Mikris đương nghe lén bọn họ đối thoại đến nhập thần, không cẩn thận thiếu chút đập vào Justin.

“Hydeine… đạo sư?” Dilin ngước mắt, đôi mắt xanh biếc trong suốt như hồ nước.

“Hiện tại ta phi thường hoài nghi tâm ý của ngươi đối với ta.” Hydeine chẳng chút nào để ý đến lời nói của mình đã tạo ra thật nhiều oanh động, ánh mắt không ngừng nhìn cậu chăm chú, dư quang nhân tiện quét qua công chúa Joanne.

Toàn thân Dilin tựa như bị người đánh một quyền, vừa bối rối vừa hoảng sợ.

Vô luận tính cách của cậu ổn trọng cỡ nào, tư tưởng thành thục cỡ nào, dù sao vẫn chỉ là đứa bé mười bảy tuổi. Với tình cảm còn rất ngây thơ, thời điểm xấu hổ tột cùng – bị Hydeine nói ra tình cảm của mình trước bao nhiêu người như vậy, cho dù là một lời nói dối, đều khiến cho lòng tự trọng và mặt mũi của cậu chịu đả kích trầm trọng.

Trong đầu nổ ầm một tiếng, lý trí gì đó đều bay đến chín tầng mây, trước mắt chỉ có khuôn mặt phóng đại của Hydeine.

Dù trước đó Mikris thực hoài nghi động cơ Dilin nói thích Hydeine, đến bây giờ cũng không khỏi đồng tình với cậu. Hắn vội ho một tiếng, hòa giải nói: “Biểu hiện của Dilin tại sơ cấp viện vô cùng xuất sắc. Ta tin rằng trò ấy đối với đạo sư nhất định là kính yêu cùng tôn trọng phát ra từ phế phủ!”

Thanh âm rất lớn của Mikris lập tức lôi Dilin đang trong trạng thái tim đập mạnh mẽ loạn nhịp tỉnh lại.

Dilin nhanh chóng điều chỉnh các loại cảm xúc tiêu cực, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm gương mặt sâu xa khó hiểu của Hydeine, trong thời gian một cái nháy mắt, đưa ra quyết định khiến cậu hối hận cả đời. Đương nhiên, tại thời điểm này, cậu cảm thấy quyết định của mình vẫn vô cùng chính xác.

“Hydeine đạo sư!” Cậu niệm năm chữ đó thật chậm, để cho bản thân có đầy đủ thời gian bình ổn tim đập cuồng loạn, “Thỉnh tin tưởng tâm ý của tôi đối với ngài, là tuyệt đối chân thành tha thiết.”

https://thuviensach.vn

Hydeine từ chối cho ý kiến.

"Bởi vì tôi xác định, ngài là bạn lữ hoàn mỹ nhất tôi từng thấy từ khi sinh ra đến nay!" Tim Dilin lại điên cuồng nhảy lên. Cậu đã không còn kiêng kỵ gì nữa, nếu muốn diễn kịch, vậy diễn cho trót. Dù sao cậu còn trẻ, còn có rất nhiều rất nhiều cơ hội "di tình biệt luyến" nhận thức một bạn lữ càng hoàn mỹ hơn.

Sau khi Dilin nói xong, tận lực không nhìn tới biểu tình bốn phía.

Mộng đại lục là một lãnh thổ có nếp sống mở, tình yêu đồng tính cũng không gây ra sóng gió gì lớn. So với việc đồng tính, người khác càng chú ý đến quan hệ sư sinh bọn họ.

Quả nhiên, chung quanh dần có thanh âm rì rầm khe khẽ, nhưng không có ác ý.

Khóe miệng Hydeine hơi cong lên, đôi mắt lam lạnh lùng chậm rãi có độ ấm. Hắn không trả lời, mà nghiêng đầu nhìn công chúa Joanne.

Cảm xúc công chúa Joanne sở hữu đều bại lộ nơi hai tay cầm váy của nàng, ngược lại trên mặt không biểu tình, chính là hơi vuốt cằm đáp lại ánh mắt Hydeine, sau đó tao nhã xoay người, tiếp tục tham quan con đường nàng chưa đi hết.

Thật vất vả từ đồ thư quán số bốn trở về, Dilin tức khắc ngã xuống giường không nhúc nhích.

Soso và Raymond lo lắng nhìn cậu.

Soso nhỏ giọng hỏi: "Công chúa không tin sao?"

Raymond cũng hỏi: "Có phải Mikris giáo thụ nhiều tuổi nên không có sức thuyết phục?"

Dilin thực không muốn đáp lại, thậm chí ngay cả nâng ngón tay một chút cậu cũng thấy mệt, nhưng giáo dưỡng hình thành từ nhỏ khiến cho cậu chịu đựng mệt mỏi chậm rãi ngồi xuống, "Không, người mà mình thổ lộ không phải Mikris giáo thụ."

Soso mở to hai mắt, "Chẳng lẽ là viện trưởng?"

Dilin lại lắc đầu. Trong nháy mắt, cậu đột nhiên có suy nghĩ, kỳ thật viện trưởng cũng là lựa chọn không tồi, ít nhất còn tốt hơn Hydeine.

https://thuviensach.vn

Raymond nghiêng đầu, bỗng nhiên thất thanh kêu lên, “Không phải là Hydeine chứ?”

Soso “A” một tiếng, sau đó nhìn Dilin.

Dilin gian nan gật gật đầu.

Raymond không nói gì nổi một lúc thật lâu, mới thấp giọng hỏi: “Rốt cục chuyện gì đã xảy ra?”

Dilin đem sự tình giản lược kể lại. Cậu giấu nội dung cuộc trò chuyện của mình và công chúa, nhưng không che đậy đối đáp giữa cậu và Hydeine tại đồ thư quán số bốn. Sự kiện phía sau kia nhiều người nghe được như vậy, cho dù cậu muốn giấu cũng giấu không xong, chi bằng thoải mái mà nói ra.

Raymond và Soso đều nghe đến trợn mắt há mồm.

Raymond lắp bắp hai lần mới nói xong một câu hoàn chỉnh, “Cậu thật sự tỏ tình với Hydeine?”

Dilin gật đầu.

“Lại còn tỏ tình hai lần?”

Dilin do dự. Kỳ thật cậu cảm thấy lần đầu tiên không thể coi như tỏ tình, chỉ có thể xem là hiểu lầm. Về phần lần thứ hai…

Kỳ thật một lần và hai lần có gì khác nhau?

Dilin lại gật đầu.

Raymond lập tức ngã xuống giường, đem chăn trùm kín mặt, “Mình nhất định đang nằm mơ.”

Soso thấy Dilin tâm tình sa sút, lén lút giữ chặt tay cậu, “Dù em và Hydeine ma đạo sư không quá quen thân, bất quá em chắc chắn sẽ ủng hộ quyết định của anh.”

Dilin muốn giải thích gì đó, lại cảm thấy vô lực.

Sự tình đã phát triển đến tình trạng không thể vãn hồi, tiếp tục giải thích cũng vô dụng. Có lẽ, hiện tại cậu cần nhất không phải giải thích, mà là đi ngủ.Giấc ngủ có thể khiến cho đầu óc cậu triệt để để từ trạng thái mơ màng tỉnh lại!

Raymond đột nhiên ngồi xuống nhìn Dilin chằm chằm, sắc mặt quỷ dị hỏi: “Vì sao…Hydeine lại muốn cậu thổ lộ trước mặt nhiều người như

https://thuviensach.vn

vậy?”

Dilin ngẩn ra.

Đúng vậy, vì sao chứ?

48. Sơ cấp thi lại (tám)…

Mikris cũng có cùng nghi vấn.

“Không phải ngươi thật sự thích trò ấy chứ?” Không phải hắn muốn nghi ngờ thành như vầy, mà là tổng hợp tình huống trước mắt chỉ có thể cho ra phán đoán đó.

Hydeine đối với vấn đề này mắt điếc tai ngơ, ngẩng đầu vặt mấy quả nho trên cây bỏ vào miệng.

Hoa viên trên lầu ký túc xá của đạo sư có đủ loại hoa tươi và hoa quả, bởi vì trong số nhân viên quản lý của hoa viên không hề thiếu ma đạo sư thổ hệ, mộc hệ và thủy hệ, cho nên hoa viên một năm bốn mùa rực rỡ sắc màu, sinh cơ bừng bừng.

Mikris nhìn hắn mặt không đổi sắc nhấm nuốt quả nho xanh non kia, răng cũng thấy âm ẩm chua, “Ăn ngon không?”

“Ân.” Hydeine lại duỗi tay hái một quả nữa.

Đại khái hắn ăn rất tập trung, rốt cục Mikris cũng nhịn không được nếm thử một quả, bất quá hắn vừa mới cắn một miếng, liền nhổ ra, “Chua quá.” Hắn nhìn Hydeine như không mà ăn tiếp quả thứ ba, nhịn không được kêu lên, “Không biết chua sao?”

Hydeine nói: “Ta thích ăn chua.”

Mikris trừng hắn. Sớm biết vậy hắn hẳn nên tin tưởng hai mắt mình, không phải mồm người khác. “Ngươi quyết định xử lý quan hệ với Dilin như thế nào?”

Hydeine nói: “Hắn là đệ tử của ta.”

“Đúng vậy. Một học sinh vừa mới tỏ tình với ngươi trước mặt rất nhiều người” Mikris cảm thấy Dilin có lẽ nên tìm thầy thuốc khám lại mắt, nếu không phải ánh mắt có tật, sao có thể cho rằng Hydeine là bạn lữ hoàn mỹ nhất? Bọn họ không phải chưa từng ở chung! Hắn cũng không tin Hydeine từng đối xử dịu dàng với Dilin. “Ngươi và trò ấy rốt cuộc đang làm chuyện gì?”

https://thuviensach.vn

“Không làm gì.” Hydeine nâng má, “Chỉ khiến cho nội dung vở kịch thêm tình cảm mãnh liệt chút thôi.”

“Nội dung vở kịch?” Mikris sắc bén bắt lấy từ mấu chốt, “Các ngươi có dự mưu?”

“Ngươi nghĩ sao?”

“…” Hắn cho rằng không phải. Ở đồ thư quán thời điểm Hydeine nói hoài nghi tâm ý của Dilin đối với hắn, kinh hoảng và xấu hổ trên mặt Dilin cũng không phải giả vờ. Khả năng phán đoán ra điểm ấy, Mikris cảm thấy mình vẫn có. Vậy là nói, “nội dung vở kịch” trong lời Hydeine là hai người bọn họ tùy cơ ứng biến bố trí ra?

…

Thế thì quá ăn ý.

“Ngươi không sợ viện trưởng tìm ngươi nói chuyện?” Mikris nhắc nhở hắn.

Hydeine cười tủm tỉm: “Ta thực chờ mong.”

Mikris: “…”. Phải là trái lại, viện trưởng sẽ thực đau đầu khi cùng hắn nói chuyện mới đúng. “Đúng rồi, hình thức trận đấu cùng St Sorvi đã được quyết định.” Hắn lấy từ túi không gian một tờ giấy vàng nhạt đưa qua.

Hydeine tùy ý quét hai cái, mắt nheo lại, “Công phòng chiến?”

“Đúng vậy.” Mikris có chút bất đắc dĩ, “Vì sở trường của ma pháp sư và kỵ sĩ khác biệt, đối phương đề xuất dùng phương thức chiến tranh để nghiệm chứng thực lực hai bên. Đương nhiên, an toàn của học sinh vẫn được đặt lên hàng đầu. Để trận đấu diễn ra trong điều kiện an toàn, học sinh hai viện có môi trường phát huy thực lực đến mức lớn nhất, các giáo thụ ở trung cấp viện và cao cấp viện đều đưa ra “rất nhiều rất tốt rất dài” đề nghị.

“Ngươi vẫn khiến cho người khác phát ghét như vậy.” Hydeine bỏ đá xuống giếng.

“Ta cũng muốn bọn họ được dễ chịu, nhưng bọn hắn cự tuyệt ta.”

Hydeine nói: “Ai bảo ngươi đại diện tham gia hội đồng làm gì.” Ba đại viện trong hội đồng bằng mặt không bằng lòng đã sớm không còn là chuyện mới mẻ.

https://thuviensach.vn

Mikris thực oan ức, “Ta chỉ có cái danh mà thôi. Ta xin thề chưa từng phản đối bất kì đề nghị hạng nhất nào bọn họ đề xuất.”

“A?”

“Cùng lắm thì bỏ phiếu.” Thật ra hắn không có hứng thú với ý tưởng đen tối của đám lão nhân trong hội đồng.

“Vậy thì chỉ có một phiếu.”

Mikris giận dữ nói: “Những lúc thế này ngươi không thể nói lời dễ nghe sao?”

“Thí dụ như?”

“Có biện pháp nào để hủy bỏ trận đấu hoang đường này?” Mikris vô cùng lo lắng, “Công phòng chiến. Đây chính là chiến tranh chân chính! Nghe nói St Sorvi đã muốn yêu cầu Sonlisgar dành ra một tòa thành trì cho trận đấu. Ngươi không thấy hoang đường sao? Dành ra một tòa thành trì, mệt bọn họ cũng nghĩ ra được.”

Hydeine gật đầu nói: “Ta cũng thấy bọn họ làm thái quá.”

Mikris nghi hoặc nhìn hắn, sao lại cảm thấy vấn đề hắn nghĩ chẳng hề giống vấn đề mình nói?

Hydeine tiếp tục: “Tính thực lực học sinh sơ cấp viện bây giờ, một pháo đài là đủ rồi.”

“… Đấy không phải trọng điểm.” Mikris nhịn không được kéo tóc, “Ta hẳn nên tìm trưởng học viện nói chuyện, để hắn phủ quyết đề nghị này.”

“Chỉ sợ rất khó.”

“Vì sao?”

“Bởi vì hắn giống ngươi.”

Mikris hoàn toàn không hiểu hắn đang nói cái gì. Ý hắn là Orosey cũng sẽ phản đối trận đấu này giống hắn?

Hydeine hiển nhiên biết hắn hiểu lầm, giải thích: “Ý của ta là, hắn cũng thực thích bỏ phiếu.”

Mikris: “…”

Thật không nên thật lòng đi đàm luận vấn đề cùng cái người này!

Trận đấu cùng học viện Honorable St Sorvi còn chưa chính thức công bố, đã bị đồn đại miêu tả thành đủ loại phiên bản thật giả.

https://thuviensach.vn

Viện sơ cấp sôi trào như trong lò nước.

Lấy viếng thăm làm cớ để ngụ lại học viện, công chúa Joanne đặc biệt phái Justin đến an ủi Dilin, cũng hàm súc biểu đạt lo lắng và quan tâm đối với cậu.

Chờ Justin đi rồi, Soso nói với Dilin: "Công chúa Joanne vẫn thực quan tâm anh."

"A, Dilin!" Raymond ở trên giường đột nhiên đứng dậy, thâm tình ngóng nhìn cái chăn trong ngực, "Ngươi nhất định phải bảo trọng, ta ở nơi này chờ ngươi. Vĩnh viễn! A, người yêu của ta, Dilin của ta."

Soso mở to hai mắt, hoàn toàn không rõ trò kịch trước mặt đến tột cùng là ám chỉ cái gì.

Dilin cầm lấy gối đầu, hung hăng ném qua, "Cậu nên nghĩ biện pháp trị chứng hưng phấn của mình đi!"

"Chứng này không có thuốc chữa." Từ sau khi biết cuộc thi lại sơ cấp diễn ra ở Sonlisgar, nụ cười trên mặt Raymond chưa từng tắt, "Mình phải về nhà. Tuy mình rời nơi đó mới có mấy tháng, nhưng là… Mình phải về nhà! Ha ha… không cần ghen tị! Dù sao cậu còn có công chúa chờ đợi ở đây."

Dilin bưng trán, "Mình muốn đổi kí túc xá."

"Không cần làm thế." Raymond kháng nghị bằng thanh âm thập phần đáng đánh, "Mình biết cậu ghen tị với mình nhưng đây là chuyện không có biện pháp. Ai bảo… lần này là trận đấu cùng St Sorvi? Ha ha ha…"

Soso hiếu kỳ nói: "Vì sao anh không vào St Sorvi?"

Tiếng cười to của Raymond giống như bị cắt đứt, bất thình lình ngừng lại.

Dilin vỗ bả vai Soso, khen ngợi: "Hỏi rất hay."

"Bởi vì mình không đủ biến thái!" Raymond rốt cục thu hồi vẻ tươi cười, hai hàng lông mày vặn vẹo, "Các cậu không biết cuộc thi chiêu sinh của St Sorvi biến thái cỡ nào đâu, có thể vượt qua chắc chắn không phải người."

Soso nghe thấy thế liền co rụt bả vai, "Không phải người?"

"Là dã thú." Raymond khẳng định.

https://thuviensach.vn

Soso quay đầu nhìn Dilin, nhỏ giọng nói: “May mắn anh không thi vào St Sorvi.” Vừa tưởng tượng bản thân thiếu chút nữa cùng học viện với đám dã thú, nhóc liền phát run.

Raymond vểnh tai, nghe được nhất thanh nhị sở, “Không đi St Sorvi là lựa chọn sáng suốt nhất kiếp này của cậu!”

Dilin ngắm biểu tình căm phẫn của Raymond, sáng tỏ nói, “Cậu bị đánh trượt?”

Miệng Raymond chẹp một tiếng, “Ân. Cậu cũng không biết, loại cuộc thi này căn bản không người nào có thể chịu đựng. Ngươi không đi là được rồi.”

Dilin: “…” Trưởng học viện Honorable St Sorvi từng đích thân gửi thư cho phụ thân mời cậu nhập học St Sorvi, cho nên, nếu cậu muốn học ở đó, căn bản không cần tham dự thi. Bất quá…

Nhìn biểu tình buồn bực của Raymond, vẫn quyết định giữ lại chuyện này.

Có học viện Honorable St Sorvi, một trong ba đại học viện giống mình làm đối thủ, viện sơ cấp lập tức bùng lên nỗi tò mò và lòng nhiệt tình cực kì mãnh liệt.

Sớm tự học, nghỉ trưa, tối tự học… Tại từng thời khắc đều có thể nhìn thấy học sinh viện sơ cấp ở mọi địa phương học tập và thực hành ma pháp.

Dilin cũng muốn chuẩn bị kĩ càng, nhưng thái độ của Hydeine…

“Hô. Quyển sách này chẳng dùng được vào việc gì.” Ngón tay thon dài của hắn cong lên, quyển “Học cấp tốc thủy hệ ma pháp 1” vốn bị Dilin ôm trong ngực liền bốc hơi.

“Đạo, sư!” Dilin không thể nhịn được nữa.

Nếu như nói cuộc thi trong rừng Mộng Yểm cậu còn có thể miễn cưỡng thuyết phục bản thân tùy cơ ứng biến hẳn là không thành vấn đề, nhưng còn trận đấu với St Sorvi, cậu dù muốn tự thuyết phục cũng không làm nổi. Cậu tin tưởng Raymond nói dã thú tuyệt đối không phải khoa trương. Là học viện kỵ sĩ đệ nhất của Mộng đại lục, không thể nghi ngờ thực lực của Honorable St Sorvi.

“Ân?” Hydeine dựa vào thân cây phơi nắng.

https://thuviensach.vn

Dilin nói: “Tôi muốn học ma pháp công kích thủy hệ.”

“Được.”

“Vậy thỉnh trả sách lại cho tôi!”

“Sách gì?”

“Sách ma pháp.” Dilin hít một hơi thật sâu, tận lực ổn định tâm tình của mình, “ ‘Học cấp tốc thủy hệ ma pháp’.”

“Học cấp tốc?” Hydeine lười biếng mở to mắt, “Ngươi thật sự cho rằng trên đời có loại chuyện này?”

Dilin ngẩn ra, “Sách kia…gạt người?”

“Không thể coi là lừa gạt.”

…Vậy là có.

Dilin trừng hắn.

“Nhưng, người học qua gần như đều sẽ biến thành phế nhân.” Hydeine chậm rãi bổ sung nửa câu phía sau.

Dilin tỏ vẻ nghi ngờ.

“Bởi vì trong sách bao hàm rất nhiều thủy hệ ma pháp thực dụng.”

Thực dụng? Vậy quả thực chính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Hai mắt Dilin tỏa sáng.

“Đại đa số người sau khi học xong, tạo thành thói quen sử dụng ma pháp mặt trên quyển sách, cảm thấy không cần thiết học tập ma pháp nữa. Càng không nói đến sáng tạo ra ma pháp riêng thuộc về mình.” Hydeine liếc hắn, “Cho dù như vậy, cũng muốn học sao?”

Quyển “học cấp tốc thủy hệ ma pháp” đột ngột xuất hiện trước mặt Dilin.

Trang bìa tối đen tựa khế ước với ma quỷ.

49. Thi lại sơ cấp (chín)…

Lập tức có thể sử dụng ma pháp đơn giản…

Sáng tạo ma pháp chuyên dụng chỉ thuộc về mình…

Trong lòng Dilin có một sợi dây thừng bị kéo qua kéo lại.

Hydeine ôm ngực, “Rất khó chọn?”

Dilin vươn tay.

https://thuviensach.vn

Quyển "Học cấp tốc thủy hệ ma pháp 1" đột nhiên bị dời về phía sau nửa thước, mày phải của Hydeine nhướng lên.

"Không phải đạo sư nói để tôi tự lựa chọn sao?" Dilin mặt không đổi sắc hỏi.

Hydeine nói: "Có thể chọn, nhưng phải chọn theo phương thức của ta."

"…" Quả nhiên vẫn là phong cách của Hydeine. Dilin dùng phong hệ ma pháp di dời thân thể đến trước quyển sách, nhanh nhẹn bắt lấy.

Lần này Hydeine không có ngăn cản, mà là nửa híp con ngươi xanh thẳm liếc cậu.

"Không phải ma pháp sư nào cũng thích nghiên cứu." Dilin cầm sách, thấp giọng lẩm bẩm.

Hydeine không nói gì.

"Có ma pháp sư cho rằng ma pháp chẳng qua chỉ là một loại công cụ phục vụ đời sống, cánh cửa tiến vào nghiệp đoàn ma pháp không cao, nhưng phúc lợi cũng rất tốt. Cũng có khi là vì bảo vệ quốc gia, giống như kỵ sĩ học tập kiếm thuật." Dilin cúi đầu nhìn quyển sách trên tay.

Ba chữ "học cấp tốc" trên sách dưới ánh nhìn chăm chú của cậu, đặc biệt rõ ràng sắc bén.

"Bất quá," Dilin chậm rãi nói, "Với tôi mà nói, sáng tạo ma pháp của mình, đem tên mình khắc dấu trên lịch sử huy hoàng của St Paders, thật sự khiến cho không người nào có thể cự tuyệt hấp dẫn."

"Đem tên của mình khắc dấu trên lịch sử huy hoàng của St Paders?" Hydeine khẽ nhăn mày, khóe mắt lại lộ ra ý cười, "Sao ta không nhớ rõ từng có kỳ vọng không thực tế này với ngươi?"

Dilin mỉm cười: "Bởi vì đó là lý tưởng của tôi."

"Lý tưởng của ngươi?" Hydeine chậm rãi thẳng người, "Ngươi đang chia sẻ cùng đạo sư, hay cùng người trong lòng?"

Mặt Dilin "xoát" một cái đỏ lên.

Sau khi trả hết sách ở đồ thư quán trở về, Dilin ngồi ngẩn người trên giường, ngay cả lúc Raymond trở lại cũng không phản ứng.

"Lại xảy ra chuyện gì?" Raymond trừng to mắt ghé sát vào cậu.

Dilin chớp chớp đôi mắt, "Cậu muốn hôn mình không?"

https://thuviensach.vn

Raymond trối chết nhảy lên giường của mình, vẻ mặt kinh hồn táng đảm hỏi: "Rốt cục đã phát sinh chuyện gì?" Cậu ấy sẽ không có chủ ý với mình chứ? Raymond nghĩ đến đây, trong lòng phát lạnh, vội vàng nói, "Hydeine là một người tình hoàn mỹ, cậu ngàn vạn lần không thể sớm ba chiều bốn! Không nên để công chúa dễ dàng nhìn ra sơ hở."

Dilin vuốt cằm, nghi hoặc nhìn hắn, "Cậu nghe câu nói vừa rồi của tôi, có cảm giác gì?"

"Cảm giác cái gì?" Raymond khoa trương xoa xoa cánh tay mình, "Đương nhiên là sởn da gà toàn thân!"

Dilin như có điều suy nghĩ.

Raymond đột nhiên kêu lên, "Chẳng lẽ, công chúa nói những lời này với cậu?"

"Đương nhiên không phải."

"Vậy là Hydeine?" Thanh âm Raymond càng thêm cao vút. Vừa nghĩ đến Hydeine dùng biểu tình vừa rồi của Dilin nói ra câu nói kia, da gà trên người hắn liền như cỏ dại bị xuân phong quét qua, nhất tề nổi lên.

"Cũng không phải." Dilin bất đắc dĩ, còn nói thêm nữa sẽ thành càng tô càng đen, "Mình đột nhiên muốn nói với cậu mà thôi."

"…" Biểu tình trên mặt Raymond đã không thể dùng hoảng sợ để hình dung.

Dilin ngây người hai giây, mới phát hiện lời nói của mình có nghĩa khác, rất nhanh bổ sung: "Mình là nói, mình đột nhiên muốn thử một lần."

"Thử một lần?" Thanh âm Raymond thay đổi.

Dilin im lặng.

Cậu trầm mặc khiến cho Raymond nhận định mình vừa đoán trúng, trong lòng càng bất an. Hắn đích xác thích Dilin, có thể nói, trong đám bạn học ở St Paders, người hắn tán thưởng nhất chính là cậu. Nhưng hắn cũng không muốn lấy thân báo đáp a. Đại lục tuy rằng không bài xích, nhưng hắn xác định bản thân không có tiềm lực phát triển ở phương diện kia.

Hắn trộm nhìn Dilin vài cái, âm thầm tổ chức từ ngữ để khéo léo cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Dilin im lặng không phải vì không nói nên lời, cậu phát hiện mình thế mà lại ba bốn lần bị lời của Hydeine nhiễu loạn tâm thần, thậm chí ngay cả sau khi tách ra, vẫn còn dư âm không dứt.

Lần thứ hai đụng phải ánh mắt Raymond, Dilin giận dữ nói: "Không phải như cậu nghĩ."

Ánh mắt Raymond lóe lên nghi ngờ.

"Mình thề." Dilin giơ tay phải.

Raymond tin năm phần, "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Dilin hàm hồ tìm cớ, "Công chúa vẫn còn không đi, mình có chút phiền muộn."

Raymond cuối cùng cũng tin, nhẹ nhàng thở ra nói: "Cậu yên tâm. Công chúa Joanne hẳn là còn ở lại không lâu."

"Vì sao?"

"Công chúa Joanne luôn âm thầm chỉ huy học sinh trung cấp viện thu mua học sinh cao cấp viện, thậm chí có mấy đạo sư cũng bị nàng thuyết phục, chuẩn bị rời St Paders đầu nhập vào Shamanlier." Raymond nói.

Dilin trợn mắt há mồm. Cậu vẫn luôn cho rằng sở dĩ công chúa Joanne không rời đi là vì mình, hiện tại xem ra, là cậu đánh giá bản thân quá cao, đánh giá Joanne quá thấp.

Raymond nói: "Bất quá chuyện này đã bị học viện và hội đồng chú ý. Mình nghĩ, khả năng lần này nàng sẽ phải bế môn tư quá cả đời." Cho dù St Paders có hào phóng, cũng không thể tùy ý để một người thích đào góc tường như thế ở lại học viện.

Dilin nghĩ nghĩ, không khỏi bội phục sự quyết đoán của công chúa. Hy sinh bản thân, đổi lấy nhiều nhân tài ma pháp cao cấp như vậy rõ ràng có lời. Hơn nữa, nàng bị học viện cưỡng chế về nhà, hi vọng trở lại St Paders rất xa vời. So với việc chờ một hình phạt không biết khi nào giải trừ, chẳng bằng chủ động còn tốt hơn.

"Những người đó đều nguyện ý rời đi?" Bội phục thì bội phục, cậu vẫn có chút không dám tin. Lấy học viện mà nói, vô luận là bầu không khí, phúc lợi hay tài lực vật lực, St Paders đều là đệ nhất ở Mộng đại lục. Mà

https://thuviensach.vn

Shamanlier mặc dù là cường quốc, quý tộc trong nước lại nhiều như mây, địa vị ma pháp sư có cao thượng, cũng không thể so với bọn họ.

Raymond kỳ quái, "Vì sao không?"

Dilin nhìn hắn.

Raymond buồn cười nói: "Chẳng lẽ cậu nguyện ý ở lại St Paders? Buông tha cho địa vị và tước vị ở Shamanlier?"

Dilin không đáp một lời.

Ý cười trên mặt Raymond biến mất, dại ra nói: "Không phải thật chứ?"

Dilin nói: "Mình thích học viện."

"Nhưng nhà cậu, Shamanlier, còn phụ thân cậu…" Raymond hồ ngôn loạn ngữ một chặp, mới gãi đầu nói, "Mình không biết cái nào tốt hơn, bội phục hay ghen tị cậu." Người thừa kế gia tộc Bassekou, là ước mơ tha thiết của bao nhiêu người a! Cậu ấy cư nhiên quay đầu khinh thường!

Dilin nói: "Chí nguyện con người khác nhau."

Raymond thở dài, "Cứ như vậy, cậu sẽ dây dưa cùng Hydeine cả đời."

Người nói vô tình, người nghe hữu ý.

Mặt Dilin có xu thế biến thành đỏ thẫm.

Đang lo lắng liệu có nên tìm cớ tránh đi một chút, miễn cho bị Raymond giễu cợt, liền nhìn thấy Soso đẩy cửa tiến vào.

"Các anh không chuẩn bị à?" Soso kinh ngạc nhìn bọn họ.

Dilin mờ mịt nói: "Chuẩn bị cái gì?"

Raymond lập tức nhảy từ trên giường xuống, "Thiếu chút nữa quên, tiệc liên hoan!"

Soso giải thích cho Dilin: "Mấy ngày nữa đi Sonlisgar thi lại, Mikris giáo thụ phải thiết trí kết giới ngoài rừng Mộng Yểm, không thể đi cùng, cho nên liền cử hành tiệc liên hoan lửa trại để đưa tiễn chúng ta."

"Đưa tiễn? Mình chán ghét từ này." Raymond một bên tìm kiếm lễ phục thích hợp, một bên thầm nói.

Dilin nhớ tới tình trạng đơn độc của bản thân lần trước, lần này vô luận thế nào cũng phải tham gia.

"Phải chuẩn bị cái gì?"

"Hóa trang!" Raymond rút ra một mặt nạ màu vàng.

https://thuviensach.vn

“Vũ hội hóa trang?” Dilin sửng sốt. Tại Shamanlier, chỉ có bằng hữu quen biết mới có thể cử hành vũ hội hóa trang tại nhà, trong giới quý tộc lại càng hiếm.

Soso nói: “Là vũ hội hóa trang liên hoan lửa trại.”

“….” Kỳ thật bị bỏ qua cũng không phải chuyện gì xấu.

Nghĩ đến một đám người mang mặt nạ đi tới đi lui, hưng trí của Dilin lập tức thuyên giảm.

Vẫn là bãi đất trống trong rừng.

Học sinh viện sơ cấp đều nhớ rõ tình cảnh nằm lều trại, chịu đựng thử thách lúc trước. Lần này trở lại chốn cũ, thập phần hưng phấn.

Dilin tròng vào lễ phục màu đen phổ thông. Soso càng đơn giản, mặc áo ngủ đi ra – đây là sáng kiến mới của Raymond. Mà Raymond thì cuối cùng buông tha cho mặt nạ chói mắt kia, giả dạng thành một thi nhân lang thang lôi thôi bẩn thỉu, trong tay còn cầm một cái đàn hạc to bằng lòng bàn tay, không biết có thể phát ra âm thanh hay không.

Dilin chú ý thấy Raymond không quá háo hức, khác hẳn với lúc vừa xuất môn, không khỏi hiếu kỳ: “Sao vậy?”

Raymond chậm rãi nhìn mặt trăng từ từ nhô lên giữa trời, sâu kín thở dài, “Mình nghĩ về Ningya.”

Thân hình Dilin nhẹ ngưng.

Raymond nói: “Đến bây giờ mình vẫn không rõ tại sao cậu ấy phải đi.”

Dilin vỗ vai hắn, “Mình tin tưởng cậu ấy làm như vậy nhất định có lý do.”

“Ha ha!” Alidi không biết nghe Jeffrey nói gì đó, cười đến ôm bụng. Dù trên đầu đội quả mũ cồng kềnh trông như quả bí đỏ, dáng người vẫn vô tình bán đứng hắn.

Trong lòng Raymond không thoải mái, nhìn người khác vui vẻ càng cảm thấy gai mắt. Hắn lặng lẽ đến sau lưng tên kia, vỗ vỗ vai hắn.

Alidi quay đầu, nhìn thấy hắn lập tức đề phòng: “Làm sao?”

Từ sau khi dọn đến ký túc xá, Alidi và bọn họ kết giao ngày càng ít, huống chi tiểu liên minh quý tộc vốn đã mang tính danh nghĩa. Ngược lại là Kevin thường xuyên qua lại ký túc xá của Dilin và Raymond. Cho nên

https://thuviensach.vn

Raymond mang theo vẻ mặt không có hảo ý đột nhiên đứng sau lưng hắn, đương nhiên khiến cho Alidi cảnh giác.

"Không có gì, ta chỉ muốn hỏi một chút, chẳng lẽ mi không tưởng niệm Ciro tẹo nào sao?" Raymond xấu xa nói, "Lúc trước không biết là ai vô cùng trung thành và tận tâm với Ciro, bám theo làm tùy tùng, chỉ còn thiếu nước lấy thân báo đáp."

Mặt Alidi bị hắn giễu cợt lúc xanh lúc trắng, nửa ngày mới phun ra một câu, "Ai nói ta không nhớ đến ngài ấy?"

"Ta có mắt, nhìn ra thế."

Alidi hừ lạnh: "Ciro hoàng tử rất ổn, căn bản không cần nhớ mong."

"Làm sao mi biết?"

Tuy rằng trong đầu Alidi vẫn có vướng mắc với Ciro, nhưng lúc này thế nào cũng không thể lộ ra, đành cứng đầu cứng cổ nói: "Ngài ấy sắp trở thành hoàng thái tử, đương nhiên rất ổn!"

"Hoàng thái tử?" Dù khi Ciro rời đi, Raymond đã biết hắn về nước chiếm đoạt thái tử vị, nhưng chân chính nghe được tin tức này, vẫn không khỏi giật mình.

Dilin và Soso đứng phía sau hắn cũng ngẩn người.

Alidi nhìn bộ dáng bọn họ nhất loạt ngây ra như phỗng, lập tức vênh váo tự đắc, "Ha! Bọn mi nếu sợ hãi, hiện giờ viết thư xin tha thứ còn kịp."

Raymond hoàn hồn, kéo lấy Dilin đang đứng bên người, "A, huynh đệ, nhìn, có kẻ khiêu khích cậu."

Alidi biết mình lỡ lời, sắc mặt nhất thời trở nên mất tự nhiên.

Dilin không muốn biến sự tình ra nghiêm trọng, thuận miệng cười nói: "Thay vì xin tha thứ, không bằng viết một phong thư chúc mừng. Dù gì cũng là bạn học."

"Cậu thật là…" Raymond còn muốn nói gì đó, lại đột nhiên bị âm nhạc vang lên cắt ngang.

Dilin quay đầu nhìn về phía tiếng nhạc.

Chỉ thấy nơi đó đặt một cái giá treo đầy những tấm thép nhỏ, một ma pháp sư âm nhạc đang dùng phong hệ ma pháp điều khiển các tấm thép phát ra tiếng nhạc dễ nghe.

https://thuviensach.vn

Mikris cùng một đám ma pháp đạo sư quần áo kì dị đang đứng bên những mảnh thép. Bất quá bọn họ không thưởng thức âm nhạc, mà là từng người kiểm tra nhạc khí trong tay.

Raymond kinh ngạc nói: "Các giáo thụ biết thổi kèn? A không, phải nói, bọn họ cư nhiên muốn thổi kèn?"

Ánh mắt Dilin xẹt nhanh qua đám người tìm tòi một lượt.

Không có Hydeine.

Hai phút sau, cậu kinh ngạc phát hiện mình cư nhiên có chút thất vọng, với tiệc liên hoan cũng không dậy nổi hưng trí gì.

Âm nhạc rất nhanh chấm dứt, tiếng vỗ tay như sấm, không biết là vì đoạn diễn tấu của ma pháp sư kia, hay là vì nhóm người Mikris sắp lên sân khấu.

Đô đô đô…

Mikris bắt đầu thổi.

Các nhạc khí khác lục tục gia nhập.

Hòa âm khí thế bàng bạc vang vọng khắp rừng rậm.

Các học sinh bắt đầu nhảy theo tiếng nhạc.

Dilin vốn không muốn tham gia, nhưng bị Soso và Raymond lôi kéo, không thể không nhảy theo cùng.

Nếu nhìn tổng thể, vũ hội này tuyệt đối là một vũ hội lộn xộn đến cực điểm. Các học sinh đến từ khắp nơi tùy ý nhảy điệu vũ của quốc gia mình, không chỉ vậy, còn thường xuyên bắt chước người bên cạnh, cuối cùng, ngay cả mình đến tột cùng nhảy cái gì cũng không biết.

Bất quá điều này cũng chẳng gây trở ngại cho tâm tình của bọn họ.

Tiếng cười và âm nhạc không ngừng dung hợp một chỗ, nấn ná trên không trung.

Ngăn cách giữa người với người tiêu thất.

Mặc kệ là người lạ, người quen, địch nhân, bằng hữu, đều ôm chầm lấy nhau.

Mất mát trong lòng Dilin rất nhanh cũng bị tươi cười nhiệt tình của mọi người xua tan.

…

https://thuviensach.vn

Một đêm này, thực dài, bởi vì mỗi người đều lưu luyến.

Một đêm này, lại thực ngắn, vì nó chỉ để lại một mảnh mơ hồ mà xa xôi trong ký ức mỗi người.

Thật lâu thật lâu sau đó, Dilin vẫn có thể nhớ rõ ràng cảm giác khoái trá thả lòng này, lại thủy chung nghĩ không ra, người cùng khiêu vũ là ai, nhạc khúc diễn tấu là gì.

50. Thi lại sơ cấp (mười)…

Công chúa Joanne rốt cục quyết định rời đi. Một chuyến này của nàng cũng không phải đến không. Dù hôn sự với Dilin có khả năng thất bại, nhưng thu hoạch được nhiều nhân tài ma pháp của học viện như vậy, đủ để bù cho việc bất thành kia – nếu chỉ tính biểu hiện bên ngoài.

Dilin tiễn đưa tới bên hồ Huyễn Cảnh.

Trong khung cảnh như họa, công chúa Joanne xinh đẹp tựa mộng ảo. Vòng eo mảnh khảnh, dáng người xinh đẹp, không khỏi khiến Dilin nhớ tới mẫu thân đã mất sớm của mình. Trong trí nhớ, bà dường như cũng dịu dàng đoan trang như vậy.

Công chúa Joanne thấy cậu ngơ ngẩn nhìn mình, khẽ mỉm cười nói: "Hiện tại thấy hối hận sao? Bassekou tiểu công tước."

Dilin hơi xấu hổ, "Công chúa thuận buồm xuôi gió."

"Ta đợi đáp án của ngươi." Công chúa Joanne không bỏ qua ý tứ của cậu.

Dilin bình tĩnh nói: "Ta kiên trì giữ quyết định của mình."

Công chúa Joanne mỉm cười, "Xem ra ta vừa mất một cơ hội cự tuyệt ngươi."

"Công chúa?" Dilin ngạc nhiên.

Trong tươi cười của công chúa Joanne hàm chứa một chút buồn bã, "Ta cũng có tự tôn của con gái, cũng có kiêu ngạo của công chúa." Nàng nói như vậy, tương đương đặt dấu chấm hết cho hôn ước chưa được thực hiện kia.

Justin đứng bên cạnh ánh mắt ấm áp, con ngươi lóe lên nhu tình mà bọn họ không phát giác.

Dilin xem trong mắt, chỉ có thể trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Lấy kiêu ngạo và khát vọng của công chúa Joanne mà nói, vô luận bản thân Justin có bao nhiêu xuất sắc, đều không thể che giấu gia thế đơn bạc của hắn.

Công chúa Joanne cất bước không bao lâu, liền tới ngày xuất phát đi Sonlisgar.

Raymond hưng phấn đến mức phồng má, không cẩn thận để lại vài vết cào trên mặt, bị giễu cợt một hồi. Bất quá giễu cợt thì giễu cợt, đại đa số vẫn thực hâm mộ hắn. Vô luận bọn họ trong đám bạn cùng lứa ưu tú cỡ nào, giờ này khắc này, bất quả chỉ là thiếu niên xa xứ.

Dilin chú ý thấy Soso vừa lên thuyền liền cúi đầu, ỉu xìu gục xuống bàn, hoàn toàn khác xa so với lúc ra khỏi St Paders.

"Nhớ nhà?" Cậu sờ sờ đầu cậu bé.

Soso lắc đầu.

Hoàng cung Julan với nhóc mà nói, cũng không quá lưu luyến.

Raymond ngồi cạnh Kevin ở hàng phía trước, nghe thấy quay đầu nói: "Không phải say tàu chứ?"

Soso lại lắc lắc đầu.

Kevin nói: "Lần trước em ấy ngồi thuyền đến học viện vẫn ổn."

Dilin như có sở ngộ, "Có phải vì trận đấu?"

Soso mím miệng, "Em nhất định sẽ bị đuổi học."

Raymond và Kevin hai mặt nhìn nhau, nhất trí quay về phía Dilin.

Soso đến học viện lâu như vậy, vẫn luôn làm công việc chỉnh lý công văn linh tinh lộn xộn, chưa từng học qua ma pháp. Nếu trận đấu lần này thật sự giống như đồn đại, là thành chiến, vậy Soso thực không an toàn.

Raymond nhớ tới cuộc thi nhập học khắc nghiệt của St Sorvi, niềm vui về nhà nhất thời tiêu tán, thay vào đó là lo lắng khôn cùng.

Dilin khoát tay lên nhẹ xoa đầu Soso, "Yên tâm. Thành chiến không chỉ yêu cầu ma pháp, còn có chiến thuật."

Kevin cau mày: "Chúng ta chưa từng học chiến thuật. St Sorvi mới cần học thứ này chứ?"

Raymond cười nói: "Cậu quên xuất thân của Dilin à?"

https://thuviensach.vn

Kevin bị hắn nhắc nhở liền tỉnh ra, lúc này mới nhớ cậu là hậu nhân của Shamanlier đệ nhất chiến tướng, vội vàng nói: “Vậy cũng tốt. Có cậu chỉ huy tác chiến, chúng ta nhất định sẽ thắng.”

Nghĩ đến những tri thức được học từ bé có thể phát huy công dụng, trong lòng Dilin đương nhiên hưng phấn, bất quá biểu cảm lại tĩnh lặng, “Chuyện này phải do đạo sư an bài.”

Raymond vỗ vai hắn: “Lần này dẫn đội là Hydeine…đạo sư, không thành vấn đề.” Chỉ nhìn việc Hydeine chọn duy nhất một mình Dilin trong bao nhiêu người, liền biết anh ta có bao nhiêu biệt đãi đối với cậu ấy, cho nên trong lúc thi đấu cho môn sinh đắc ý của mình một cơ hội thi triển tài năng cũng thực dễ hiểu. Dù sao lấy thanh danh gia tộc Bassekou, làm như vậy cũng hợp tình hợp lý.

Dilin theo bản năng đánh mắt nhìn đuôi thuyền.

Hydeine vừa lên thuyền đã tiến vào phòng riêng không hề đi ra.

Các thiếu niên rất nhanh liền phóng khoáng vứt chuyện này ra sau đầu, bắt đầu thảo luận về mỹ thực và cảnh đẹp của Sonlisgar.

Thuyền chạy từ hồ Huyễn Cảnh về đến thủ đô tổng cộng mất chín ngày.

Tâm tình các thiếu niên từ khẩn trương đến hưng phấn, từ hưng phấn đến phiền muộn, từ phiền muộn đến mệt mỏi, cuối cùng khi nhìn lại bờ sông, tiếp tục khẩn trương cùng hưng phấn, lên lên xuống xuống, vòng một vòng tròn lớn.

Bởi vì chỗ ngồi trên thuyền có hạn, buổi tối bọn họ chỉ có thể ngắm cảnh từ phòng ngủ lầu hai, nhiều người như vậy nếu tụ tập xuống dưới boong thuyền thì quả thực ngay cả xoay người cũng khó khăn. Cho nên Dilin và Soso chỉ ở một đêm liền bỏ cuộc, thà ngồi trong khoang thuyền cũng không chịu đi ra. Cùng lắm ban ngày đi lên ngủ bù một giấc.

Thời điểm rời thuyền, cậu còn khá khỏe mạnh, trong khi Soso mặt tái nhợt cơ hồ đứng cũng không vững.

Ở cùng phòng với bọn họ lâu như vậy, Raymond sớm đã coi Soso là đệ đệ mà đối đãi, thấy thế oán giận nói: “Đều tại học viện, nếu dùng ma pháp trận thì đâu cần chịu tội nhiều thế này.”

https://thuviensach.vn

Kevin nhún vai: “Không còn cách nào. Sau khi rừng Mộng Yểm không thể tùy ý ra vào, số lượng ma hạch giảm mạnh, bảo thạch lại là tài nguyên không tái sinh, cho nên học viện St Paders mới không thể không hủy bỏ những ma pháp trận có thể dùng vật khác thay thế.”

Raymond thầm nói: “Rừng Mộng Yểm ở ngay cách vách, lấy hai ma hạch thì có gì khó?” Hắn không tin St Paders thật sự vẫn luôn canh giữ những bảo vật trong rừng Mộng Yểm mà chưa từng ra tay lấy đi.

Kevin biết nói không lại hắn, thức thời câm miệng.

Bất quá rời thuyền cũng không phải đã đến học viện Honorable St Sorvi ngay.

Phương tiện giao thông bọn họ cần đi còn chưa có hết.

Raymond khiếp sợ nhìn hai cỗ xe bò thật lớn trước mặt, nghẹn họng trố mắt nói: “Không ai nói cho mình…”

Đã có học sinh ngồi lên dưới sự hướng dẫn của đạo sư, Alidi và Jeffrey cũng được xếp vào đội.

Dilin nghiêng đầu nhìn Hydeine.

Hắn mặc một thân pháp bào màu đen, hai tay bắt sau người, vẻ mặt không cảm xúc, giống như những học sinh này không có chút quan hệ nào với hắn.

Dilin cảm thấy trong đầu có chút không thoải mái.

“Đi nhanh đi.” Raymond dùng khuỷu tay phải đụng cậu, “Đi chiếm chỗ tốt.”

Dilin giúp Soso lui về phía sau xe.

Đang định lên xe, ánh mắt Hydeine đột nhiên quét lại. Trong lòng Dilin nhảy dựng, bước chân không khỏi ngập ngừng.

Có phải anh ta có lời nào muốn nói với mình? Trong óc Dilin đột nhiên toát ra một ý niệm như vậy.

Nhưng ánh mắt Hydeine không dừng lại, rất nhanh rời đi.

Dilin thất vọng, lại không biết mình vì sao thất vọng.

Cậu lên xe, đặc biệt lưu vị trí bên cạnh cho Soso, để có thể hô hấp được không khí tươi mới.

https://thuviensach.vn

Kevin hiển nhiên rất bất mãn với chỗ ngồi ngoài cùng của mình, mở to mắt trừng Raymond, không vừa lòng nói: "Đây là đặc trưng của Sonlisgar?"

Raymond lên xe cùng hắn, chỗ ngồi cũng chẳng tốt hơn bao nhiêu, nhưng không thể phát giận, không có biện pháp, ai bảo địa bàn dưới chân này vừa vặn thuộc Sonlisgar? Cho nên hắn chỉ có thể cười bồi nói: "Đặc trưng nông thôn, đặc trưng nông thôn."

Kevin cho hắn cái mặt quỷ.

Kỳ thật so với bọn Raymond, Dilin quý tộc an nhàn sung sướng, hắn còn quen thuộc với xe bò hơn.

Raymond đột nhiên ghé sát vào Dilin, nhỏ giọng hỏi: "Cậu có phát hiện Hydeine đạo sư hình như rất không cao hứng?"

Dilin theo ánh mắt của hắn nhìn lại, mới phát hiện Hydeine ngồi ở phía trước nhất, cùng với người đánh xe. Dù chỉ là bóng dáng, vẫn tràn ngập lạnh lùng và xa cách.

Kevin ngồi gần hắn nhất, cười lạnh nói: "Ai ngồi trên một cái xe thế này mà cao hứng cho được?" Cho dù không đủ xe ngựa, tốt xấu cũng phái ra mấy chiếc a. Để cho người người vai kề vai, đùi dán đùi, tính làm gì?

"Mình cảm thấy từ khi anh ta lên thuyền đã bắt đầu không cao hứng." Raymond lại tổng kết.

Tuy rằng rất nhiều tổng kết của hắn chỉ là nhất sương tình nguyện phán đoán, Dilin vẫn rất ngạc nhiên với phán đoán của hắn, "Vì sao?"

"Ở trên thuyền chưa từng đi ra, hiện tại lên bờ, sắc mặt lại không tốt." Raymond nói.

Soso đột nhiên nhả ra một câu, "Em nghĩ có khả năng Hydeine đạo sư say tàu."

Ba người bên cạnh quái dị nhìn nhóc.

Thanh âm Soso đột nhiên thấp đi, "Đoán thôi."

Raymond vuốt cằm, "Có khả năng. Anh ta là hỏa hệ ma pháp sư nha." Hắn đột nhiên nghiêm túc nhìn chằm chằm Dilin.

Dilin tức giận nói: "Mỗi lần cậu dùng ánh mắt này nhìn mình đều sẽ có chuyện chẳng hay ho."

https://thuviensach.vn

Raymond nói: “Mọi việc luôn có ngoại lệ.”

Dilin nhướng mày.

Trên mặt Raymond lập tức lộ ra tươi cười, “Mình chỉ cảm thấy nếu Hydeine đạo sư thật sự không khỏe, cậu là đệ tử, hoàn toàn có lý do cũng như nghĩa vụ đi thăm.”

Dilin hồ nghi nhìn hắn, “Sau đó?”

“Thuận tiện thăm dò xem, có phải thành chiến do cậu chỉ huy.”

“Sau đó?”

“Nếu là thật,” Raymond rốt cục lộ ra bộ mặt thật, bắt lấy cánh tay cậu, chân thành nói, “Nhất định phải phân cho mình một nhiệm vụ an toàn mà oanh động!”

Dilin mặt không đổi sắc, “Thổi kèn?”

Raymond: “…”

Dù ban ngày cự tuyệt Raymond, đến tối, Dilin vẫn nhịn không được gõ cửa phòng đối diện.

Khách sạn bọn họ trụ không tính tốt cũng không tính kém, mỗi tầng có mười gian phòng. Không biết là hữu ý hay vô tình, phòng Hydeine vừa vặn đối diện với phòng của cậu và Soso.

Cửa rất nhanh mở ra, Hydeine một đầu tóc vàng ướt sũng nhíu mày nhìn cậu.

Mu bàn tay Dilin thình lình lạnh lẽo, cúi đầu mới phát hiện là giọt nước từ trên tóc Hydeine nhỏ xuống.

“Có việc?” Hắn nhướng mày.

Không thể không nói, Hydeine với mái đầu ẩm ướt nhìn qua trẻ tuổi hơn so với bình thường nhiều lắm, thậm chí có vài phần nhu nhược.

…

Nhu nhược?

Dilin bị từ ngữ của chính mình làm cho hoảng sợ.

Hydeine thấy cậu không trả lời, dứt khoát để ngỏ cửa đi vào trong.

Dilin do dự xong, theo bước hắn đi vào, sau đó nhìn thấy hắn đứng đối diện tấm gương, vươn tay tạo ra ngọn lửa…

Đốt tóc trên đầu mình?

https://thuviensach.vn

51. Công thành đại tái (một)…

"Đạo sư!"

Dilin nghe được thanh âm cất cao lanh lảnh của mình.

Hydeine dùng khóe mắt nhìn cậu.

"Anh…" Dilin rất nhanh phát hiện hóa ra hắn đang hong tóc, nguyên bản vốn định ngăn cản lập tức khựng lại, đổi thành, "Cần giúp đỡ không?"

Ngọn lửa trên tay Hydeine lụi tắt, gật đầu nói: "Giúp ta hong tóc."

Phương thức sấy khô của thủy hệ ma pháp là chia lìa thủy nguyên tố bám mặt ngoài tóc, nhưng không được xóa bỏ thủy nguyên tố của tóc, thuộc loại ma pháp khó.

Dilin nhớ tới biện pháp được nhắc tới trong quyển "Thủy ma pháp quấy khí", cách để phân biệt thủy nguyên tố phổ thông và thủy nguyên tố trong tỏi giã và thịt vụn chính là mùi của chúng. Tác giả đề cập tới, thủy nguyên tố chứa mùi sẽ có màu khác thủy nguyên tố bình thường, sự bất đồng này không phải cố định, sẽ căn cứ vào lý giải của người sử dụng ma pháp đối với các loại mùi mà biểu hiện thành các màu sắc khác nhau.

Dilin xem xong quyển sách kia, vẫn luôn muốn tìm cơ hội thử một lần, hiện tại cơ hội trước mắt, cậu lại thấy do dự.

Hương vị của thịt và tỏi đều dễ phân biệt, nhưng mùi tóc Hydeine…

Dilin nhìn chằm chằm đầu tóc vàng kia, chần chừ có nên nghe lời tiến đến hay không.

Hydeine thấy cậu chậm chạp bất động, cau mày nói: "Đừng nói với ta ngươi không muốn làm."

Băn khoăn chần chờ của Dilin bị một câu này lập tức xóa bỏ, cậu nghiêm túc nói: "Có thể thỉnh đạo sư để tôi ngửi tóc của ngài chút không?"

…

Hydeine sắc mặt cổ quái nhìn cậu.

Dilin sợ hắn hiểu lầm, vội vàng nói lý do.

"Như vậy a." Khóe miệng Hydeine hơi cong lên, trong mắt hiện ra trêu tức quen thuộc.

Dilin hối hận.

https://thuviensach.vn

Cho dù người trước mắt này là đạo sư của cậu, cậu cũng không nên có bất luận dính dáng cá nhân nào khác. Có lẽ, bây giờ xoay người còn kịp? Cậu trộm nhớ lại cự ly từ lối vào đến đây.

"Được rồi." Hydeine đồng ý.

Lần này đến lượt Dilin chần chờ.

Hydeine dứt khoát cúi đầu, duỗi cổ đến trước mặt cậu.

Một đạo hương khí thanh tân như có như không bay vào mũi Dilin. Nếu không phải khoảng cách gần như vậy, nhất định không thể ngửi thấy.

"Còn muốn gần hơn chút nữa?" Đầu Hydeine tiến lại.

Mái tóc bị lửa hơ nửa khô nửa ướt đảo qua mũi cậu, khiến Dilin hoảng loạn lui về phía sau nửa bước, ho khan nói: "Được rồi, tốt lắm."

Hydeine ngẩng đầu, "Như vậy có thể bắt đầu chưa?"

"Ân." Dilin lấy lại bình tĩnh, nhắm mắt lại.

Trong đầu lập tức hiện lên đồ hình phân bố của thủy nguyên tố.

Trong một đám thủy nguyên tố lấp lánh, nguyên tố trên đầu Hydeine phá lệ sáng ngời. Có thể thấy độ đậm đặc của thủy nguyên tố rất cao. Nhưng là, Dilin tìm kiếm trên đầu hắn nửa ngày, cũng không tìm thấy thủy nguyên tố khác biệt như trong quyển "Thủy ma pháp quấy khí" nhắc tới.

Trước khi tìm được, cậu không dám tùy tiện di động thủy nguyên tố trên đầu Hydeine, sợ vạn nhất dời hết, đầu hắn sẽ biến thành một đống cỏ khô.

Ước chừng qua ba phút đồng hồ, đám thủy nguyên tố kia di động.

Dilin cả kinh mở mắt, phát hiện Hydeine đã ngồi trên giường.

"Đạo sư…" Cậu áy náy nhìn hắn.

Hydeine dựa lưng vào đầu giường, tùy tay lôi ra một quyển sách, lắc lắc tay nói với cậu: "Ngươi tiếp tục. Ta nghỉ ngơi một chút."

"…"

Lấy biểu hiện dĩ vãng của Hydeine mà nói, câu "Nghỉ ngơi một chút" này của hắn thật sự có thể coi là ôn nhu hòa nhã, nhưng Dilin nghe vào tai lại không có cảm thụ tương tự. Cậu quyết định ăn ngay nói thật, "Tôi không nhận ra thủy nguyên tố trong tóc đạo sư."

Hydeine lật sách, khoan thai nói: "Không nhận ra, vì căn bản không nhìn thấy."

https://thuviensach.vn

“Không nhìn thấy?” Dilin bừng tỉnh. Đúng rồi, thủy nguyên tố trong tóc dù có tồn tại cũng nhất định cực kì bé nhỏ, căn bản không có khả năng sáng lên trong đầu cậu, “Tôi hiểu rồi.”

Cánh tay cậu vung lên, thủy nguyên tố vèo cái bay đến, dừng trên chăn của Hydeine.

Hydeine từ trong sách nâng mắt.

Dilin cười gượng phân giải thủy nguyên tố trong chăn, sau đó thả ra không khí.

Hydeine nói: “Độ ẩm của phòng gia tăng.”

“Ách, tôi có thể điều tiết lại.” Dilin vừa định vận dụng ma pháp, chỉ thấy Hydeine khoát tay nói: “Không hề gì.”

“Như vậy, đạo sư ngủ ngon.” Dilin nhẹ nhàng thở ra, xoay người chuẩn bị rời đi.

“Ngươi tìm ta, vì muốn hong tóc cho ta?” Hydeine lười biếng ngăn chặn cước bộ của cậu.

Dilin lúc này mới nhớ đến nguyên nhân mình tới đây, thuận tiện hỏi: “Tôi thấy sắc mặt đạo sư ban ngày không tốt lắm, cho nên tới nhìn xem có phải…say tàu hay không…”

“Đúng vậy.”

“Thật sự say tàu?” Trong lòng Dilin không biết vì sao có chút cao hứng. Hydeine vốn luôn tỏ ra tự cao tự đại, giống như không gì không làm được nguyên lai cũng có nhược điểm.

“Bất quá,” Hydeine chuyển giọng, “Câu thăm hỏi của ngươi có phải quá muộn rồi không?”

Dilin cứng đờ.

Hydeine chậm rãi tiếp tục: “Thuyền đi tổng cộng chín ngày?”

Chẳng lẽ anh ta luôn trốn trong phòng chờ cậu đi qua thăm hỏi?

Trong óc đột nhiên hiện lên hình ảnh Hydeine ngồi trên giường, vẻ mặt oán niệm nhìn cửa.

Dilin bị chính ý tưởng của mình đóng băng, hồi lâu mới nói: “Tôi tưởng đạo sư hy vọng có không gian riêng.”

“Không gian riêng a.” Hydeine gật đầu, “Lấy cớ không tồi.”

https://thuviensach.vn

Dilin cúi đầu.

Trên thực tế, thời điểm ở trên thuyền cậu đích xác không muốn đi qua thăm hỏi gì. Không biết tại sao, so với lão sư trước, ranh giới thầy trò giữa mình và Hydeine không phân minh bằng. Cùng với đó, quan niệm tôn sư trọng đạo cũng không khắc sâu như vậy.

Có lẽ, vì Hydeine thật sự rất không giống một lão sư?

"Ta chấp nhận cớ của ngươi." Hydeine một lần nữa dùng ánh mắt triệu hồi cuốn sách, nửa ngày mới phát hiện Dilin còn đứng lặng tại chỗ không đi, nghi hoặc hỏi, "Còn có việc?"

Dilin muốn hỏi biểu hiện không tốt trên thuyền của mình có ảnh hưởng đến phân công chức vụ trong lúc thành chiến hay không. Dù sao cậu vẫn thực chờ mong danh hiệu chỉ huy này. Nhưng nhìn vẻ mặt Hydeine, nhớ đến đủ loại việc xấu lúc trước của hắn, vẫn cảm thấy tiếp tục giữ im lặng là hơn.

Không còn cách nào, anh ta nhất định dùng nó để áp chế mình.

Dilin trở lại ký túc xá, Raymond và Kevin đang ở đó, đều hỏi thế nào rồi.

Dilin tỉnh lược chi tiết hong tóc, chỉ nói Hydeine đích xác say tàu.

Raymond cảm khái, không nghĩ người như Hydeine cư nhiên cũng say tàu, thật sự làm cho người ta khoái trá.

Mặc dù ý nghĩ của mình chẳng khác gì cậu ấy, nhưng từ miệng người khác nói ra, tất nhiên không dễ nghe.

Dilin áp chế phiền não trong lòng, uyển chuyển hạ lệnh đuổi khách.

Vừa vặn Soso đang nằm trên giường say ngủ, Raymond và Kevin thức thời đứng dậy trở về phòng.

Dilin rửa mặt xong, nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại ngủ không được.

…

Lúc về St Paders còn phải ngồi thuyền, có lẽ cậu nên mua thuốc say tàu.

Xe bò chậm rãi chạy hai ngày, rốt cuộc đến "chiến trường".

Thứ Sonlisgar dành ra nghiêm khắc mà nói cũng không thể gọi là thành, mà là một trấn, một trấn có tường thành cao sáu thước.

Dilin vừa thấy được tường thành, liền nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Không sông đào bảo vệ, không có thành lũy chưa tính,dù sao cũng không thể trông cậy vào Sonlisgar đem đại thành chân chính ra cho bọn cậu chơi đùa, nhưng tường thành như vậy cũng quá khoa trương, rõ ràng thiết kế vì phe công thành!

Raymond thấy ánh mắt cậu tỉ mỉ quan sát tường thành, thấp giọng nói: "Thế nào? Có phương án tác chiến gì chưa?"

"Hai chữ." Dilin thở dài.

Raymond kinh ngạc: "Thật sự? Chữ gì?"

"Tử thủ."

"…Nghe như không quá may mắn."

Dilin nhớ tới cậu ta là quý tộc Sonlisgar, nếu mình oán giận không khỏi thương tổn tình cảm hai người, liền không đáp lời.

Bất quá cậu không mở miệng không có nghĩa là không ai mở miệng.

"Tường thành này thấp quá a!"

"Rào tre à!"

"Là chuồng dê bò. Phòng sói."

"Uy uy uy, cái gì mà phòng sói? St Sorvi bọn họ là sói, thế chúng ta là cái gì?"

"…"

Học sinh sơ cấp viện nhìn thấy tường thành liền nhao nhao oán giận.

Sắc mặt Raymond không tốt lắm.

Dilin vỗ vỗ vai hắn an ủi: "Nếu tường thành rất cao, còn cần chúng ta làm gì?"

Raymond nhếch nhếch miệng, nhưng tâm tình rõ ràng hoãn xuống.

Dilin đột nhiên rất muốn biết cái nhìn của Hydeine với tường thành. Cậu ngóng trông về phía trước.

Hydeine đứng ở phía đầu đội ngũ. Hắn làm như không thấy tường thành, mắt điếc tai ngơ với nghị luận, đi thẳng về phía cánh cửa nhìn qua dị thường đúng chuẩn "lâu năm không sửa" giữa tường thành kia.

Kevin lặng lẽ đến phía sau Dilin, nhỏ giọng nói: "Tìm được một trấn như vậy, Sonlisgar nhất định mất không ít công sức."

Dilin cười gượng không nói.

https://thuviensach.vn

Học viện Honorable St Sorvi nằm trong cảnh nội Sonlisgar. Sonlisgar có thiên vị bọn họ cũng thực bình thường. Bất quá tổng thể mà nói, phe thủ thành có ưu thế so với phe công thành, cho nên, cũng không tính quá bất công.

…

Một giờ sau, cậu thu hồi ý nghĩ lúc trước.

"Cái gì mà phía công thành không có ưu thế, cho nên nhân thủ tăng gấp đôi?"

Học sinh học viện nhao nhao chất vấn, cãi lộn ầm ĩ.

Quan giám sát và giám khảo Sonlisgar phái tới đều trong mong nhìn Hydeine, hy vọng hắn đi ra biểu hiện thái độ.

Hydeine ngồi trên chiếc ghế thoải mái nhất ở đại đường, híp mắt, uống cà phê, khoan thai chẳng thèm đếm xỉa.

Quan giám sát chịu không nổi, hỏi một câu, "Đạo sư, người xem?"

"Ta thu ngươi làm học sinh lúc nào?" Trên mặt Hydeine rành rành viết hai chữ chán ghét.

Mặt quan giám sát không giấu nổi giận dữ, thầm nghĩ, ta bất quá khách khí một câu, ngươi cư nhiên không nể mặt! Ngữ khí của hắn lập tức đông cứng, "Ta biết học viện St Paders có được danh tự tốt đẹp, là đệ nhất học viện trứ danh đại lục." Hắn đem hai chữ "đệ nhất" kéo dài, "Cho nên ta tin tưởng St Paders sẽ không dùng ưu thế của phe thủ thành để chiếm thắng lợi?"

Các học sinh thấy hắn và Hydeine nói chuyện, tự giác mà yên lặng.

Hydeine thản nhiên nói: "Ý của ngươi nói, St Sorvi nhất định phải hai đánh một mới có thể thắng St Paders?"

Quan giám sát nghẹn họng, vội vàng nói: "Không phải, ta nói, phe thủ thành có ưu thế. Cho nên cần dùng một ưu thế khác đền bù cho học viện Honorable St Sorvi."

Hydeine nghĩ nghĩ nói: "Được rồi."

Quan giám sát vui vẻ.

"Vậy cho nhóm hắn ưu thế của phe thủ thành đi."

Quan giám sát từ vui mừng chuyển kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Hydeine để chén cà phê sang bên cạnh, đứng lên nói: “Chúng ta đi công thành!”

Thấy quan giám sát còn ngây ra ở đó, hắn bổ sung: “Yên tâm, cho dù ở phe công thành, đối phó với bọn họ, chúng ta dùng một chọi một là được.”

Học sinh St Paders ồn ào như sấm.

Quan giám sát: “…” Sự tình sao lại biến thành thế này?

52. Công thành đại tái (hai)…

St Sorvi chủ công, nhân thủ tăng gấp đôi đều là ước định lúc trước của Sonlisgar với viện trưởng học viện Honorable St Sorvi, quan giám sát dù gan to bằng trời cũng không dám phủ định. Nhưng lời của đại biểu học viện ma pháp St Paders hắn lại không thể bỏ qua, dù sao trận đấu lần này là St Sorvi làm chủ sự mời đối phương tới, nếu một câu của mình đuổi đối phương về mất, hắn chịu không nổi.

Quan giám sát cười làm lành một hồi, vẫn thấy Hydeine bất vi sở động, đành ngượng ngùng rời đi, báo cáo cho thượng cấp.

Hắn vừa đi, Hydeine ra lệnh cho các học sinh còn đang hưng phấn về phòng nghỉ ngơi.

Dilin đi phía sau, nấn nấn ná ná.

“Dilin”. Hydeine mở miệng.

Dilin bật người đến trước mặt hắn.

“Bạn cùng phòng ngươi tên là gì?”

Dilin ngẩn người, “Soso?”

“Tóc đen.”

“Raymond?”

“Hắn là người Sonlisgar?”

Dilin gật gật đầu, “Đúng vậy.”

Hydeine nói: “Để hắn chuẩn bị phương án tác chiến.”

Dilin triệt để ngơ ngẩn.

Hydeine nói: “Hắn làm chỉ huy.”

Dilin cảm thấy thân thể giống như bị một xô nước đá dội xuống, trong ngực vừa lạnh vừa cứng, nhưng bản lĩnh bất động thanh sắc nhiều năm

https://thuviensach.vn

dưỡng thành khiến cậu không biểu hiện cảm xúc lên mặt, mà hồi đáp dị thường tỉnh táo: "Vâng, Tajires đạo sư."

Hydeine cúi đầu nhìn cậu một cái, giây lát sau, chậm rãi nói: "Ngươi không cần tham dự vào nhiều."

"…Vâng."

Dilin không biết mình làm thế nào về được phòng, hình như là đi nhầm vài lần. Cậu chỉ biết đứng bên cửa, nhìn ánh mắt trừng to của Soso, băng lãnh trong lòng liền hòa tan, bị lạnh lẽo khó chịu thoáng cái lao tới, thiếu chút nữa đánh gục cậu.

Nguyên lai, cậu đã từng chờ mong nhiều như vậy, cho nên một khi hụt hẫng, mới suy sụp như thế!

Nguyên lai, cho dù Hydeine từ đầu đến đuôi đều không biểu lộ thái độ, cậu cũng theo bản năng cho rằng đối phương đứng về phía mình.

Nguyên lai…

Nguyên lai, "nguyên lai' này nọ cũng chỉ là cậu nhất sương tình nguyện.

"Dilin, anh sao vậy? Mặt anh tái quá." Soso cẩn thận dìu cậu.

Trên người Soso truyền đến nhiệt độ cơ thể quen thuộc khiến tâm tư của Dilin chậm rãi bình ổn, mới giật mình phát giác hóa ra nửa người đầy mồ hôi, "Không. Có lẽ có chút mệt. Anh đi tắm đây."

"Em cũng đi." Soso lấy khăn tắm ra khỏi túi không gian, giúp cậu ra ngoài.

Dilin dùng tay xoa nắn mặt mình, cố gắng giữ vững tinh thần. Raymond là người Sonlisgar, Hydeine để cậu ấy đảm đương chức chỉ huy là thực hợp lý. So với việc ai làm chỉ huy, chiến thắng học viện Honorable St Sorvi mới là quan trọng nhất.

Sonlisgar an bài cho bọn họ một khách sạn trong trấn, nhà tắm dùng chung ở tầng trệt.

Thời điểm bọn họ đi vào, bên trong đã chật cứng, xung quanh đều là người.

Dilin nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Tiện nghi trong nhà tắm thực đơn sơ, ở giữa có một bồn tắm thật lớn, bên trong chứa đầy nước ấm. Tất cả mọi người đứng bên cạnh bồn tắm, dùng gáo múc nước tắm rửa.

Soso tinh mắt nhìn thấy Raymond đang lúng túng cầm khăn tắm bao lấy hạ thể không chịu buông tay cùng Kevin giúp hắn tưới nước. "Dilin, Raymond ở bên kia."

Dù trong lòng thuyết phục bản thân phải thoải mái, nhưng lúc này đột nhiên nghe thấy tên Raymond vẫn khiến cho Dilin cảm thấy khó xử. Nhìn Soso tung tăng chạy tới, Dilin đành bất đắc dĩ theo sau nhóc.

"Hắc!" Soso vỗ tay Raymond, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Bả vai Raymond co rụt. Loại tiếp xúc da thịt trần trụi thế này hắn hết sức không quen. "Các cậu cũng tới tắm rửa?"

"Dilin nói muốn tắm." Soso bắt đầu cởi quần áo.

Dilin còn đang do dự.

Raymond nguyên bản không quen trần truồng lõa thể trước mặt nhiều người, nhưng thấy Dilin tựa hồ cũng thực mất tự nhiên, trong lòng nhất thời thoải mái, kéo tay cậu nói: "Cùng tắm đi, đi một ngày rồi, thực bẩn."

Dilin thấy người xung quanh nhìn chăm chú lại đây, sợ bọn họ cho rằng mình được nuông chiều, liền thoải mái cởi quần áo, sau đó dùng phong hệ ma pháp, trong nháy mắt đã đem khăn tắm bao kín hạ thân.

Raymond thất vọng đảo qua khăn tắm, "Chậc, nhanh tay quá đi."

Soso không cố kỵ nhiều như vậy, chậm rãi cởi quần áo, sau đó trơ mông cầm lấy gáo chuẩn bị tắm rửa, vẫn là Dilin nhìn không ưng, vươn tay lấy khăn tắm giúp nhóc che mông lại.

"Phốc." Ánh mắt Raymond lóe lên, nhích lại gần Dilin, nhỏ giọng nói, "Cậu và Soso kỳ thật là quan hệ đó sao?"

Dilin tức giận liếc hắn.

Raymond nói tiếp: "Cho nên mới cự tuyệt công chúa Joanne, sau đó lấy Hydeine làm lá chắn."

"…" Dilin bó tay trước sức tưởng tượng phong phú của hắn.

Raymond hiểu rõ gật đầu, "Mình hiểu rồi."

https://thuviensach.vn

“Đạo sư chỉ định cậu làm quan chỉ huy lần thành chiến này.” Dilin cố ý nâng cao âm lượng.

Raymond ngơ ngác nhìn cậu.

“Làm rất tốt!” Dilin vươn tay vỗ vai hắn, tiếng vang thanh thúy khiến cho Raymond đang dại ra tỉnh lại, kinh ngạc chỉ vào mũi mình kêu lên: “Mình?!”

Những người khác đều dừng lại nhìn hắn.

Dilin cười nói: “Sonlisgar là gia hương của cậu, cho nên cậu đem thắng lợi tặng cho chúng tớ làm đặc sản quê hương là thích hợp nhất.”

“Nhưng…” Raymond chần chờ nhìn cậu.

Dilin ánh mắt kiên định, “Chúng tớ nhất định sẽ ủng hộ cậu!”

“Ủng hộ!” Kevin và những người khác đồng thời reo hò ầm ỹ.

Bọt nước vẩy ra, biến thành một hồi thủy chiến.

Tắm rửa xong, Dilin trở lại ký túc xá, mới vừa nằm xuống, đã bị tiếng đập cửa thình thình của Raymond đánh thức.

Kevin bị tha tới oán giận nói: “Người này từ nhà tắm đi ra giống như giẫm phải đinh, miệng với chân chả dừng lại được.”

Soso nghĩ nghĩ nói: “Không ngừng liếm ngón chân sao?”

“…” Kevin kinh ngạc nhìn nhóc, “Không ngờ em còn có thiên phú kể chuyện hài nhạt.”

Dilin vội ho một tiếng, nói với Raymond đương liên tục nháy mắt bên cạnh: “Cậu muốn nói chuyện gì?”

“Mình nghĩ nghĩ, lại nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy cậu làm quan chỉ huy tốt hơn.” Raymond nói.

Dilin bất động thanh sắc nói: “Tại sao?”

Raymond nói: “Mình dốt đặc cán mai chỉ huy tác chiến, cậu lại tương đối thông thạo a.”

Kevin thầm nói: “Cậu vừa rồi không nói vậy.”

Soso hiếu kỳ hỏi: “Anh ấy nói thế nào?”

Kevin làm bộ không thấy ánh mắt Raymond, thấp giọng nói: “Quan hệ của Hydeine và Dilin tốt như vậy, nhất định vì chỉ huy là việc khổ sai nên mới phân cho cậu ấy.”

https://thuviensach.vn

Raymond xấu hổ vò đầu: “Cũng có một chút suy tính này.”

Dilin mở miệng, “Đừng nghĩ nhiều, dù sao chỉ là chỉ huy đánh giặc, không có gì đáng ngại.” Để St Paders đến công thành, thật sự là món hời lớn. Nguyên bản thể lực của ma pháp sư còn xa mới bằng kỵ sĩ, làm phe thủ thành, có lẽ sẽ bị thế công dày đặc khiến cho thể lực chống đỡ hết nổi. Nhưng trái lại, nếu bọn họ là phe tiến công, thời gian tiến công sẽ do bọn họ quyết định, đương nhiên căn cứ vào tình trạng bản thân mà điều chỉnh bước đi, ưu thế thể lực của St Sorvi sẽ giảm bớt.

Tuy rằng cậu không biết Hydeine đề xuất tráo đổi công thủ là nhất thời hứng khởi hay suy tính đã lâu, nhưng hiện tại xem ra, quyết định này thập phần có lợi cho phe ta.

Raymond trơ mặt nói: “Hay là, cậu viết đại khái một phương án, cho mình tham khảo đi?”

Dilin tâm niệm khẽ động. Không thể làm chỉ huy, làm quân sư cho đỡ nghiền cũng tốt. Nhưng giọng nói và dáng điệu Hydeine rất nhanh hiện ra trong đầu. Cậu khó xử nói: “Đạo sư không cho mình tham dự nhiều.”

Kevin nhìn Raymond đang uể oải: “Nhìn không ra Tajires đạo sư coi trọng cậu như vậy.”

Raymond lẩm bẩm: “Mình rốt cục cảm thấy, loại săn sóc này thực mạc danh kỳ diệu a.”

Hình thức trận đấu lần này là chuyện chưa từng xảy ra. Để đảm bảo an toàn cho học sinh song phương, biện pháp bọn họ thương nghị là phái đạo sư của hai học viện đến bảo hộ cho học sinh của học viện đối phương, đồng thời nhằm đảm bảo tính công bằng của trận đấu, quan giám sát phải xác nhận đạo sư song phương không làm ra bất kì hành vi trái công bằng nào.

Việc này nói thì đơn giản, nhưng thực hành lại thập phần khó khăn. Cho nên trừ bỏ Hydeine, tất cả đạo sư đều thức suốt đêm nghiên cứu phương án. Việc bọn họ làm đầu tiên, là đặc biệt mang học sinh lại đây thuận tiện hiệp thương sự tình trận đấu. Mà nhóm đạo sư phải thiết trí kết giới ngoài rừng Mộng Yểm, trước trận đấu một ngày mới đến.

Còn Hydeine tiếp tục trao đổi chi tiết quy tắc điều khoản trận đấu với Sonlisgar.

https://thuviensach.vn

Quan giám sát hai ngày này bị kẹp giữa Hydeine và tổng vụ đại thần Sonlisgar, ước chừng đã gầy đi năm kg, vẻ mặt tiều tụy, khóe mắt rũ xuống, ngay cả không ít học sinh St Paders vốn nhìn hắn không vừa mắt, cũng sinh ra một chút thông cảm.

Nhưng loại thông cảm này không hề lây sang Hydeine, ít nhất đàm phán vẫn giằng co giữa đánh hay bị đánh như cũ, bất quá St Paders phải làm phe công thành.

"Cái này, phe công thủ của thành chiến ngay từ đầu đã định ra, tùy tiện thay đổi như vậy, thật sự khó ăn nói với học viện Honorable St Sorvi. Nghe nói bọn họ đã định ra phương án tác chiến, nếu thay đổi, bộ phương án tác chiến kia sẽ phải làm lại." Quan giám sát nói đến miệng khô lưỡi khô. Kỳ thật những lời này hắn đã nói đi nói lại nhiều lần, nhưng Hydeine đến giờ vẫn khăng khăng một mực trái tiến phải xuất.

"Là đối thủ của họ, ta thật cao hứng khi nghe được tin tức này." Hydeine bất vi sở động.

Quan giám sát trừng hắn, ánh mắt rành rành đang nói: Vô sỉ a vô sỉ!

"Cái này, trận đấu phải coi hữu nghị là nhất, thắng thua xếp thứ hai."

"Chỉ cần bọn họ đồng ý thua, chúng ta nhất định làm được." Ngón tay Hydeine nhẹ nhàng gõ một cái lên bàn.

Quan giám sát liếc mắt nhìn chén cà phê của hắn, quả nhiên rỗng không. Hắn bất đắc dĩ phất tay với bồi bàn bên cạnh. Bồi bàn hiểu ý bưng chén không đi xuống, lát sau mang chén đầy vào.

"Về đề nghị của ngươi, kì thật ta đã nói qua với viện trưởng St Sorvi." Quan giám sát không còn cách nào, rốt cục quyết định thay đổi chiến lược, viện đến học viện St Sorvi, "Ông ấy thực chấp nhất với phe tiến công. Dù sao đây là quyết định từ đầu, lật lọng xem ra không tốt lắm."

"Ý của ngươi là nói, công thủ song phương ngay từ đầu đã được định ra?"

Quan giám sát cho rằng hắn rốt cục nghe lọt, vội vàng cười xòa gật đầu.

"Cho nên mặt khác, không còn ước định nào nữa," Hydeine chậm rãi nói, "Tỷ như, nhân số."

Tươi cười của quan giám sát có chút cứng đờ.

https://thuviensach.vn

Hydeine vuốt cằm nói: “Được rồi.”

Quan giám sát không dám lạc quan mù quáng.

“Nếu công thủ đã được chỉ định, như vậy, để ta tới thủ thành.”

Quan giám sát mờ mịt. “Ta” đến thủ thành là có ý gì?

“St Sorvi muốn đến nhiều người thì nhiều người, St Paders chỉ có một mình ta.” Hydeine nói xong, nhàn nhã tiếp tục uống cà phê.

Quan giám sát: “…” Chuyện này thật sự càng nói càng bất thường!

53. Công thành đại tái (ba)…

Mắt thấy trận đấu ngày càng tới gần, từ trên xuống dưới Sonlisgar đều tràn ngập không khí khẩn trương.

Nguyên bản tưởng rằng trận đấu giữa hai đại học viện tiến hành tại quốc thổ bổn quốc là một việc trọng đại đủ để khoe khoang, ai ngờ sẽ phức tạp như vậy?

Quan giám sát không ngừng xin chỉ thị cùng trao đổi, cuối cùng đạt thành hiệp nghị với song phương hai ngày trước trận đấu – St Paders vẫn là phe thủ thành, nhưng St Sorvi sẽ không gia tăng nhân thủ, song phương lấy nhân số ngang nhau đến triển khai quyết đấu.

Nhận được tin tức, vẻ mặt Raymond lập tức suy sụp, đặt mông ngồi trên giường Dilin, nửa ngày chỉ biết thở dài, ngẩn người không nói một từ.

Theo sau hắn vào cửa, Kevin giải thích cho hai người còn lại trong phòng: “Cậu ấy đang phiền não về phương án tác chiến.” Sau khi từ công thành biến thành thủ thành, toàn bộ phương án đã định ra đều biến thành công cốc. Mắt thấy thời gian còn lại một ngày, Raymond gấp đến độ miệng nhả bong bóng như cá chết.

Dilin an ủi: “Không phải cậu đã thống kê pháp thuật mỗi người am hiểu nhất sao? Hiện tại chỉ cần làm ngược lại, biến bọn họ làm lá chắn trên tường thành là được.”

https://thuviensach.vn

Raymond oán giận: “Mình càng muốn biến đám St Sorvi kia thành lá chắn nhét vào bùn.”

Kevin nói: “Chờ cậu học được ma pháp giam cầm rồi nói sau.”

“Ma pháp giam cầm?” Dilin tò mò nhìn cậu ta.

Kevin nói: “Hydeine chưa dạy qua sao? Một loại ma pháp giống như dây thừng trói buộc con người, a, anh ta là ma đạo sư hỏa hệ. Loại ma pháp này chỉ có thủy hệ, thổ hệ và mộc hệ có thể sử dụng.”

Hydeine không nói không phải vì anh ta là ma đạo sư hỏa hệ, mà là vì anh ta căn bản không muốn dạy cậu ma pháp.

Trong lòng Dilin thấy lạt lẽo. Nhưng cậu không thể không kiêng nể gì mà mở mồm oán giận như Raymond. Kiềm chế trong thời gian dài đã tạo cho cậu thói quen giấu buồn bực và thất vọng trong lòng. Nếu như còn có người nào khiến cho cậu không thể giấu giếm, phải là Soso, đáng tiếc nhóc không thể giúp đỡ gì.

Raymond còn đang thở dài.

Dilin cuối cùng chịu hết nổi, bảo hắn mang bản đồ đến.

Bản đồ do Raymond lấy từ chỗ quan giám sát, mặt trên chỉ vẽ tiểu trấn và một phần tường thành.

Vì công thành, Raymond đã vẽ lăng nhăng lên bản đồ, cơ hồ nhìn không ra nguyên trạng. Hắn thấy Dilin nhíu mày, lúng túng nói: “Vốn là chuẩn bị áp dụng thế công dày đặc.”

https://thuviensach.vn

Dilin chỉ vào đám mũi tên hướng về trước bao trùm chi chít trên tường thành, nghi hoặc nói: "Đây là gì?"

"Thổ hệ ma pháp. Phe ta tổng cộng có mười sáu học sinh thổ hệ ma pháp, có thể kéo tường thành lên cao."

Dilin buồn bực: "Kéo tường thành lên cao?"

Raymond giận dữ: "Đáng tiếc bây giờ không dùng được."

"Đắp cao tường thành chẳng lẽ không phải việc phe thủ thành phải làm sao?" Dilin nhìn hắn.

Raymond chớp chớp mắt, "Mình vốn tưởng, thời điểm đối phương thủ thành đột nhiên thấy tường thành cao lên, nhất định sẽ thật bất ngờ?"

Dilin giội nước lã, "Sau đó thời điểm chúng ta leo lên tường sẽ phát hiện thang không đủ dài."

Raymond lại chớp chớp mắt, hiển nhiên không ngờ đến điểm này.

"Đúng rồi, các cậu có thể kéo tường thành lên cao?"

"Chúng tớ thử qua, đại khái khoảng năm đến tám cm." Raymond bổ sung, "Tuyệt đối suôn sẻ, không xuất hiện bất kì hình dạng dị thường nào. Cậu thấy dùng để thủ thành được không?"

Năm đến tám cm?

Dilin dùng ngón tay đo, sau đó thở hắt ra nói: "Mình thấy chiến lược kinh hách vừa rồi không tồi, có thể tại thời điểm bọn họ đấu tranh anh dũng,

https://thuviensach.vn

dùng để phân tán sự chú ý.” Ánh mắt cậu chuyển qua đường cong trên cửa thành, “Đây là cái gì?”

“Thủy công.” Raymond nói, “Mình và Kevin thương lượng qua, các cậu có thể tập trung cột nước tiến công cửa thành, tương tự như đem cột gỗ đập vào cửa. Đương nhiên, hiện tại vô dụng.”

Dilin nói: “Sửa thành trùng kích địch nhân được không?”

“Đương nhiên không có vấn đề.” Raymond dần có manh mối, bắt đầu hưng trí bừng bừng chỉ vào bản đồ nói tiếp.

Dilin vừa nghe vừa nghĩ, thỉnh thoảng xen vào vài ý kiến của mình.

Chờ thảo luận xong, đã là rạng sáng.

Soso và Kevin nằm trên giường đối diện, chăn bị hai người lôi kéo thành một đống.

“Hô!” Mây đen tụ tập trên ót cũng như trong lòng Raymond cuối cùng tán ra, tươi cười nói, “Nếu không ngày mai chúng ta tiếp tục?”

Dilin xuống giường, vỗ tỉnh Kevin, kéo chăn trong tay hắn, đắp lại cho Soso.

Kevin dụi mắt đến trước mặt Raymond, ngáp một cái: “Thảo luận xong chưa?”

Raymond nhảy khỏi giường, đấm chân nói: “Còn điều phối nhân thủ nữa. Cậu có biết, bình thường chúng ta đi học đều đi theo lão sư của riêng mình, căn bản không biết ma pháp của mọi người đã đến trình độ nào, hơn nữa chưa từng phối hợp, lập tức muốn tham dự trận đấu lớn như thế, khẳng

https://thuviensach.vn

định có sơ hở.” Nói tới đây, hắn không khỏi oán giận nói, “Không biết Hydeine nghĩ gì, một chốc nói muốn công, chốc lại thỏa hiệp nói phòng thủ. Trước đây chúng ta luyện tập phối hợp vài lần đều dùng cho tiến công, hiện tại toàn bộ đều không dùng được.”

Dilin nói: “Tiến công kỳ thật chính là phòng thủ.”

Raymond nháy mắt. Buổi tối nay hắn chưa học được cái gì, chỉ học được một chiêu, thấy cái gì không hiểu thì nháy mắt.

Quả nhiên, Dilin tự giác giải thích: “Đánh cho đối phương không cách nào hoàn thủ thì sẽ không cần phòng thủ.”

Raymond hắc hắc cười nói: “Có đạo lý. Chùng ta dùng ma pháp đánh cho bọn họ mảnh giáp không còn!”

“Bất quá có một điều phải nhớ kỹ.”Dilin nghiêm túc, “Tuyệt đối phải thay phiên. Nếu không, chúng ta sẽ bị đối phương đánh đến kiệt sức.”

Raymond tràn đầy lĩnh hội với trình độ bưu hãn của học sinh St Sorvi bồi dưỡng ra, trịnh trọng gật đầu nói: “Yên tâm, mình sẽ chú ý.”

Trước trận đấu một ngày, đạo sư của St Paders rốt cục đến nơi.

Chaifuang cùng đoàn với Melina, cư nhiên còn có Tommy Clarklan.

Raymond đứng ở hàng ngũ hoan nghênh, nhỏ giọng nói với Dilin: “Ông ấy đến đây lấy cảnh vẽ tranh?”

Dilin nói: “Mình hy vọng ông ấy chỉ định vẽ phong cảnh.”

https://thuviensach.vn

Raymond nói: “Kỳ thật có một bức tranh tập thể làm kỷ niệm cũng không tồi. Về sau có thể dùng để khoe với đàn em tư thế oai hùng ca khúc khải hoàn của nhóm chúng ta.”

Dilin nói: “Cậu khẳng định nhận ra bản thân trong bức họa?”

Raymond nói: “Mình theo đuổi là ý cảnh.”

Sau khi nói vài câu, nhóm đạo sư phong trần mệt mỏi tiến vào khách sạn, trở về phòng dưới sự hướng dẫn của bồi phòng.

Đội ngũ hoan nghênh giải tán.

Không ít người trên đường về thấp giọng đoán đạo sư có phải cũng ngồi xe bò tới.

Raymond đang định kéo Dilin tiếp tục thảo luận kế hoạch tác chiến, chợt nghe thấy giọng nói đặc biệt của Hydeine gọi sau lưng: “Dilin.”

“A!” Buồn bực là Raymond.

Dilin vỗ vai hắn, xoay người đi về phía Hydeine.

“Cuộc thi ngày mai, ta muốn sát hạch một chút.” Hydeine khép lại quyển sách trên tay.

“Sát hạch?” Tuy rằng nghe từ miệng các bạn học khác rất nhiều lần, nhưng từ miệng đạo sư của mình là lần đầu tiên.

Hydeine nói: “Nếu không qua, ngày mai ngươi không phải thi, trực tiếp trượt.”

https://thuviensach.vn

"…" Loại uy hiếp này tất nhiên không để lại đường lui. "Sát hạch thế nào?"

"Đương nhiên là sát hạch ma pháp." Hydeine đứng lên, tiện tay ném sách vào túi không gian, ý vị thâm trường cười nói, "Hay là ngươi chuẩn bị để ta khảo nghiệm chiến lược quân sự của ngươi?"

Dilin có trì độn cũng cảm giác được, hắn không vui khi mình có hứng thú với phương diện quân sự. Về việc đem chức chỉ huy giao cho Raymond, dù cậu vẫn luôn nhắc nhở bản thân không nên để tâm, nhưng ở cái tuổi tràn ngập mơ ước, người giỏi nhất cũng khó triệt để buông tha.

Cậu rốt cục nhịn không được hỏi ra miệng, "Anh không hy vọng tôi tham dự vào việc an bài chiến thuật cho lần thành chiến này?"

"Vì sao ngươi lại cho rằng, làm ma đạo sư, ta sẽ hy vọng học sinh của mình phát huy sự tinh thông về quân sự trong khi thi?" Hydeine khoanh tay liếc cậu.

Dilin trong giây lát đã hiểu ý tứ của hắn, biện giải: "Sẽ không lãng phí bao nhiêu thời gian."

"Không có tướng quân nào không chú ý đến chiến thuật của mình trên chiến trường." Hydeine nói, "Mà ngươi hiện tại là đệ tử của ta, chỉ được phép tập trung vào ma pháp."

"Một ma pháp sư ưu tú trên chiến trường phải biết phối hợp với chiến thuật!"

Hydeine cười lạnh: "Ưu tú? Là bình thường. Ma pháp sư vĩ đại chân chính phải dựa vào chính sức mạnh của mình để thay đổi chiến cuộc, không phải dựa vào cái gọi là chiến thuật!"

https://thuviensach.vn

Dilin nói: “Thông qua chiến thuật, có thể phát huy tốt sức mạnh bản thân.”

“Quá ỷ lại chiến hữu sẽ ngăn cản đột phá ma pháp. Quán tính ỷ lại sẽ mài mòn sức sáng tạo và dũng khí của ngươi.” Hydeine đưa tay nắm cằm cậu, đôi mắt xanh thẳm đối diện con ngươi của cậu, nói từng chữ, “Nhớ kỹ! Tại bất luận thời điểm nào, vô luận là sức lực không còn hay lực bất tòng tâm, không được hoài nghi năng lực mình. Phải vĩnh viễn nhớ rõ, chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi có thể làm bất cứ chuyện gì.”

54. Công thành đại tái (bốn)…

Thanh âm của hắn mang theo từ tính, vang dội hữu lực hiếm thấy, cặp mắt xanh lam bắn ra quang mang sắc bén, trực tiếp xuyên nhập, khiến cho tâm Dilin không khỏi run lên.

Hydeine thấy đạt được hiệu quả mong muốn, chậm rãi buông tay ra, xoay người đi vài bước, phát hiện cậu không theo kịp, quay đầu lại nói: “Cần ta gọi xe bò đến đón ngươi sao?”

Dilin mím chặt môi, không nói một lời đi theo sau hắn.

Cậu đột nhiên có cảm giác, trắc nghiệm lần này sẽ rất khó.

Hậu viện khách sạn còn có một bãi đất trống nhỏ, vây bởi một vòng tường thấp, chân tường cỏ dại mọc thành bụi, mặt tường loang loang lổ lổ, giống như sắp đổ đến nơi.

Hydeine dừng bước, tùy tay xuất ra một ngọn lửa giữa không trung, “Dập tắt nó.”

https://thuviensach.vn

Dilin điều khiển thủy nguyên tố ngưng tụ thành thủy cầu, đánh vào ngọn lửa.

Lửa tắt.

“Lại đến.” Lại là một ngọn lửa tương tự.

Dilin tuy không biết nguyên nhân, nhưng vẫn phóng thủy cầu qua như cũ.

Thủy cầu xối xuống lửa, lửa bất vi sở động.

Dilin trừng to mắt, lại thử một lần, kết quả không thay đổi. Cậu không bỏ cuộc, xuất ra hai thủy cầu to hơn, trái phải giáp công.

Chỉ nghe “ba” một tiếng, hai thủy cầu chạm vào nhau, bọt nước va chạm bắn ra bốn phía, ngọn lửa vẫn y nguyên.

“Đây là lửa gì?” Dilin nhịn hết nổi hỏi.

Hydeine chậm rãi đến trước ngọn lửa, thổi một hơi, lửa tan thành mây khói.

“…” Dilin nói, “Nó sợ gió?”

“Không, nó chỉ sợ ta.” Hydeine thuận tay lại xuất ra một ngọn lửa nữa, “Lại đến.”

Dilin hít một hơi thật sâu.

Hydeine nhướng mày.

https://thuviensach.vn

Phút chốc, một đạo kình phong quất qua!

Mái tóc vàng của Hydeine tung bay, lại chậm rãi hạ xuống, lộ ra cái trán trơn bóng.

Dilin đờ đẫn nhìn ngọn lửa vẫn không nhúc nhích ngay cả khi gió thổi.

Hydeine nói: “Nếu có hai nhóm địch nhân liên minh, đồng thời tấn công ngươi, ngươi sẽ làm thế nào?”

Dilin cau mày nói: “Vấn đề này quá chung chung.”

Hydeine nói: “Ngươi có thể trả lời chung chung.”

“Diệt bọn hắn.” Dilin không chút nghĩ ngợi hồi đáp.

Hydeine nhún vai: “Ngươi diệt đi.”

Dilin nhìn ngọn lửa tiếp tục trầm tư.

Hydeine phất tay về phía mấy cây dại. Chúng giống như có sinh mệnh tự động chạy tới xếp thành ghế dựa. Hydeine lấy từ túi không gian ra một tấm thảm lông trải lên trên, sau đó ngồi xuống.

“Nếu hai nhóm địch nhân liên minh, đồng thời tấn công…” Dilin lầm bầm lầu bầu.

Hydeine lấy ra một quyển sách, chậm rãi lật trang bìa.

“Diệt chúng… ly gián?” Ánh mắt Dilin đột nhiên sáng ngời, giống như ngọn lửa phản chiếu trong mắt.

https://thuviensach.vn

Hydeine vừa ngẩng đầu, liền nhìn thấy ngọn lửa kia thu nhỏ một chút.

Dilin hưng phấn nói: “Quả nhiên là vậy.” Hydeine chặt chẽ khống chế hỏa nguyên tố cùng một chỗ, độ dày đặc so với lửa bình thường cao hơn nhiều, cho nên ngọn lửa biến thành thể rắn, không nhúc nhích, cũng không thể dùng nước dập tắt. Vừa rồi cậu dùng thủy nguyên tố phân tách hỏa nguyên tố trong lửa, quả nhiên khiến nó thu nhỏ.

Hydeine nói: “Nếu đây là ngọn nến của ngươi trước khi đi ngủ, có lẽ phải đợi đến sáng hôm sau nến tàn ngươi mới bắt đầu ngủ được.”

Dilin nói: “Đây là sát hạch?”

“Không. Đây là hâm nóng người.” Hydeine lại thổi một hơi, lửa tắt.

Dilin nói: “Vậy sát hạch là…” Nếu đây là hâm nóng người, vậy chỉ sợ sát hạch sẽ càng khó ứng phó. Cậu cố giữ tinh thần.

Hydeine tùy tay vẽ ra một khiên lửa hình tròn, “Công kích ta!”

Hắn vừa mới nói xong, đã có mười mấy thủy cầu đánh vào khiên lửa.

Hydeine cách tấm khiên liếc cậu.

Tựa hồ cảm giác thấy hắn nhìn chăm chú, Dilin mỉm cười giải thích: “Tôi đang làm nóng người.”

Ngọn lửa trên tấm khiên hừng hực thiêu đốt, hiển nhiên khác với ngọn lửa vừa rồi, ít nhất hỏa nguyên tố không gắt gao tụ tập lại một chỗ trở thành thể rắn. Nhưng thủy cầu vẫn không mảy may ảnh hưởng đến nó.

https://thuviensach.vn

Dilin nghĩ ngợi, dùng phương pháp dập lửa vừa rồi để đối phó với tấm khiên.

Bên ngoài khiên lửa bị chậm rãi phân giải đi, nhưng rất nhanh, ngọn lửa mới lại bốc lên, thay thế vị trí cũ, thậm chí so với vừa rồi còn dày đặc hơn.

Dilin nhíu mày.

Hydeine cười lạnh một tiếng, đẩy khiên lửa về phía cậu.

Gót chân Dilin khẽ động, đang muốn lui ra sau nửa bước, trong óc lại hiện lên ánh mắt khinh thường của Hydeine, chân lập tức dừng lại, dùng phong hệ ma pháp toàn lực thổi về phía khiên lửa.

Ngọn lửa bạt về phía sau, lại quay trở lại, nửa bước chưa dời.

“Ta xem rất nhiều sách ma pháp của người khác.” Hydeine chậm rì rì nói.

“Ân.” Dilin thuận miệng trả lời.

Hydeine nói: “Thực khoái trá?”

Dilin ngẩn người, không rõ hắn chỉ cái gì khoái trá.

“Tựa như bé gái thích đọc tiểu thuyết ái tình.” Hydeine nói, “Không hề thực dụng, nhưng có thể giết thời gian.”

Dilin rốt cục hiểu, hắn đang trêu chọc mình. “Cũng không phải lúc nào cũng thế!” Cậu đột nhiên dùng thủy nguyên tố ngưng tụ thành một tấm khiên tương tự như hỏa nguyên tố, kề sát khiên lửa, cố gắng bức nó về phía trước!

https://thuviensach.vn

“Ý tưởng kỳ dị.” Hydeine xoay chân.

Khiên lửa lại mạnh mẽ tiến tới một bước.

Trán Dilin dần dần toát mồ hôi lạnh, khiên nước càng ngày càng loãng, ánh sáng màu cam xuyên qua tầng nước trong suốt chiếu lại, giống như gió nóng quất vào mặt. Cậu nhắm mắt, lấy lại bình tĩnh, một lần nữa hóa thủy nguyên tố thành khiên nước, phân giải khiên lửa.

“Làm nóng người” của Hydeine nhất định có đạo lý của hắn.

Dilin nhìn ngọn lửa lần thứ hai lụi xuống, đột nhiên tăng tốc độ phân giải của thủy nguyên tố.

Đúng rồi, chính là tốc độ!

Ngọn lửa bù lại trước khi hỏa nguyên tố bị phân giải yêu cầu tốc độ, chỉ cần tốc độ phân giải của cậu nhanh hơn, khiên lửa sẽ bị dập tắt, tuy rằng làm vậy cũng không hề dễ dàng.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Dilin đã hoàn toàn chìm đắm trong cuộc chiến đấu với tấm khiên lửa.

Hydeine lấy đồng hồ quả quýt ra nhìn giờ.

Khiên lửa còn lại một nửa.

https://thuviensach.vn

“Chậc.” Năm ngón tay Hydeine thu lại, khiên lửa biến mất.

Dilin đột nhiên thả lỏng, đưa tay lau mồ hôi lạnh trên trán.

“Ăn cơm trưa xong tiếp tục.”

Dilin trở lại ký túc xá, Soso đã mang cơm về giúp cậu.

Raymond một bên ân cần giới thiệu: “Thịt bò nướng than nổi danh nhất Sonlisgar, bên trên ướp gia vị độc đáo, cam đoan cậu sẽ ăn hết sức ngon miệng.”

Dilin ngồi trên ghế, cầm lấy dao nĩa nghiêm túc nhìn tảng thịt bò: “Là mấy con bò kéo xe cho chúng ta?”

Raymond há miệng thở dốc, hồi lâu mới nói: “Buổi chiều mình sẽ đi nghiệm chứng.”

Dilin tùy tiện ăn một miếng, liền bỏ xuống.

Raymond bất mãn nói: “Ăn không ngon?”

Dilin lắc đầu.

Raymond nói: “Hydeine lại đưa ra nan đề khó giải sao?”

“Mình phải sát hạch.”

“Sát hạch cái gì?” Soso và Raymond đều rất ngạc nhiên, ngay cả Kevin vẫn luôn ngồi bên cạnh ngắm tranh cũng ngẩng đầu.

https://thuviensach.vn

“Dập lửa.”

Ba người, ba khuôn mặt tò mò.

Dilin phất tay, ngả đầu ngủ trên giường không chịu giải thích tiếp.

Ba cái đầu lập tức chụm lại một chỗ.

Raymond thấp giọng nói: “Dập lửa? Chẳng lẽ là Hydeine phóng hỏa ở phía trước, cậu ấy dập lửa phía sau?”

Kevin nói: “Không có khả năng đơn giản như vậy. Có thể nào là phóng hỏa đầy trời, sau đó để cậu ấy dập lửa đằng sau?”

Raymond tức giận: “Cái đó và cái mình vừa nói có gì khác nhau?”

Kevin nói: “Của mình khó hơn.”

“Có thể nào không phải là lửa bình thường?” Soso đột nhiên nhả ra một câu.

Raymond và Kevin cùng quay đầu nhìn nhóc.

Soso theo bản năng rụt rụt cổ.

Raymond vuốt cằm: “Có khả năng. Nếu không Dilin không lý nào không nói ra.”

“Nhưng cái gì là lửa không bình thường?” Kevin nghi hoặc hỏi.

“Chẳng lẽ?” Raymond biến sắc.

https://thuviensach.vn

Kevin nhìn về phía hắn, lại phát hiện hắn đang nhìn đũng quần mình.

"…Không thể nào?" Khóe mắt Kevin giật giật.

"Các anh đang nói gì thế?" Soso mờ mịt.

…

Raymond vội ho một tiếng: "Em thấy thịt bò giữa trưa thế nào?"

Đến chiều, Dilin vừa tỉnh dậy, đi giầy xong liền chạy xuống lầu dưới, phía sau rất nhanh truyền đến tiếng bước chân. Cậu ngạc nhiên quay đầu. Soso, Raymond và Kevin đều vội vội vàng vàng chạy lại đây.

"Các cậu…" Dilin hỏi bằng ánh mắt.

Raymond nói: "Chúng tớ muốn đi tham quan học tập."

Dilin do dự.

Không biết buổi chiều Hydeine sẽ ra đề bài gì, cậu cũng không muốn bộ dáng bó tay của mình bại lộ trước mặt người khác.

Raymond và Kevin hiển nhiên hiểu lầm do dự của cậu.

Raymond vỗ vai cậu nói: "Đều là bạn bè, có chuyện ngàn vạn lần không cần để trong lòng."

"Nhưng mình cảm thấy tự mình đi giải quyết là được rồi." Sát hạch của cậu không lý nào để cho bọn họ giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

“Có chúng tớ, ít nhất anh ta sẽ không lộ liễu trắng trợn như vậy a.” Raymond nói bóng gió.

Dilin nháy mắt.

Hydeine sẽ không lộ liễu trắng trợn vì bọn họ ở đó? Tự tin của cậu ấy đến từ chỗ nào vậy?

Bất quá, bọn hắn có ý tốt, cậu cũng không muốn phụ lòng họ, thuận theo nói: “Được rồi. Cùng đi thôi.”

Raymond nhẹ nhàng thở ra.

Bọn họ không phản đối thầy trò yêu nhau, nhưng tuyệt đối phản đối cưỡng bức, uy hiếp, ngược đãi!

55. Công thành đại tái (năm)…

Hydeine nhìn thấy Raymond, Soso và Kevin cùng đến, liền nhíu mày với Dilin.

Dilin nói: “Bọn họ ngưỡng mộ đạo sư đã lâu, nghe nói đạo sư sát hạch tôi, cố ý lại đây học tập.”

“A?” Hydeine cười như không cười, “Có muốn cùng thi không?”

Sắc mặt Kevin và Raymond nhất thời tối sầm.

Raymond vội vàng nói: “Bọn em đứng cạnh xem là được rồi.”

Hydeine: “Chỉ xem?”

Chẳng lẽ anh là ma đạo sư còn muốn so đo với học sinh?

Raymond và Kevin đều trừng hắn.

Soso nói: “Muốn thu học phí sao?”

Hydeine nói: “Đương nhiên.”

Raymond, Kevin: “…”

Hydeine nói: “Nếu đã đến đây, vậy tới giúp đỡ đi.”

Dập lửa còn muốn giúp đỡ? Chẳng lẽ muốn làm trò gì sao?

https://thuviensach.vn

Xuất thân quý tộc Raymond tự nhiên biết bên trong có những trò đặc sắc gì, tim nhảy dựng đập thình thịch, cơ hồ không dám nhìn sắc mặt Dilin.

Kevin và Soso không nghĩ xa như hắn.

Kevin hỏi: "Giúp đỡ thế nào?"

Hydeine nói: "Ngươi hệ gì?"

Kevin nói: "Thủy hệ."

"Tốt." Hydeine nói với Dilin, "Đánh hắn."

Mọi người nhất tề sửng sốt.

Hydeine chậm rì rì bổ sung, "Dùng ma pháp."

Mọi người giật mình, nguyên lai là đánh nhau bằng ma pháp.

Raymond bình tĩnh lại. Thiếu niên luôn có tâm lý tìm kiếm mới lạ, sau khi nhẹ nhàng thở ra lại có vài phần thất vọng.

Cảm xúc của Kevin đối với Dilin thập phần phức tạp. Bắt đầu vì xuất thân quý tộc hiển hách của cậu, tổng có vài phần khinh thường và kiêng kị, sau khi tiếp xúc nhiều, khinh thường không còn, kiêng kị tiêu tan, nhưng vì cùng là ma pháp sư thủy hệ nên lại sinh ra tâm lý so sánh. Khó có cơ hội có thể giải quyết tâm lý này, đương nhiên nguyện ý.

Tâm tình của Dilin cũng tương tự.

Hai thiếu niên đứng đối diện, đều nhìn ra hiếu thắng trong mắt đối phương.

"Đến." Miệng Kevin lẩm bẩm.

Ba.

Một thủy cầu không hề báo trước đánh vào đầu hắn, toàn thân ướt sũng, nhưng cùng lúc đó, chú ngữ của hắn cũng niệm xong, chỉ thấy bốn phía quanh người Dilin xuất hiện xoáy nước, vây cậu vào trong, tựa hồ muốn cuốn bay cậu đi.

Soso và Raymond nhất tề kinh hô.

Trong phút chốc, Dilin hoàn toàn bị bao phủ trong nước.

Raymond vừa định mở miệng, đã thấy lốc xoáy xoay tròn, tiêu thất.

Dilin một thân khô mát đứng đó, so với Kevin ướt như chuột lột, muốn tiêu sái có tiêu sái, muốn nhàn nhã có nhàn nhã.

Raymond nghi hoặc: "Vừa rồi, không phải hoa mắt chứ?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Kevin vô cùng khó coi. Ma pháp đắc ý nhất của mình bị hóa giải dễ dàng chưa tính, còn bị hoài nghi là ảo giác. Nếu không phải hắn vẫn còn đang khiếp sợ chưa hồi thần, chỉ sợ đã muốn phun máu để diễn tả buồn bực và oán giận trong lòng.

Dilin nhìn phía Hydeine.

Hydeine ôm ngực, lắc đầu: "Quá yếu."

"…" Kevin bị một câu của hắn đập tỉnh, hận không thể tìm một cái hầm chui vào.

Hydeine bĩu môi với Kevin và Raymond, "Các ngươi cùng tiến lên."

"…"

Đây là khuất nhục! Tuyệt đối khuất nhục! Không, quả thực là vô cùng nhục nhã!

Raymond và Kevin sóng vai đứng chung một chỗ, nhìn Dilin bằng ánh mắt cơ hồ muốn phun lửa.

Dilin vô tội xấu hổ nói với Hydeine: "Đạo sư, tôi…"

"Sát hạch thua, ngày mai không cần thi lại, trượt." Hydeine nói.

Dilin hít một hơi thật sâu, gật đầu với Kevin và Raymond.

Hai người đối diện đồng thời di chuyển.

Dilin không dám chậm trễ, ngay lập tức thiết lập một tấm chắn bằng nước giữa ba người.

Lần này Kevin dùng thủy cầu công kích, vô số thủy cầu từ trên trời giáng xuống.

Dilin nhanh nhẹn né tránh.

Hydeine hừ lạnh.

Dilin biết hắn mất hứng mình dùng thể năng giải quyết vấn đề, đành phải làm giống như vừa rồi, liều mạng phân tách thủy nguyên tố của thủy cầu. So với hỏa nguyên tố của Hydeine, cảm giác và lực khống chế của cậu đối với thủy nguyên tố rõ ràng cao hơn nhiều, hơn nữa số lượng thủy cầu không nhiều lắm, phân tách cũng không cần cố hết sức. Chân chính khiến Dilin chú ý là Raymond. Hai người ở chung với nhau lâu như vậy, nhưng hiểu biết với Raymond chỉ dừng lại ở suy nghĩ cổ quái của hắn, cùng với việc hắn xem tiểu thuyết thật chăm chú, còn với ma pháp của hắn vẫn mảy

https://thuviensach.vn

may không biết. Cho nên khi cậu cảm thấy bùn đất dưới chân đột nhiên trồi lên, theo bản năng định lợi dụng thân thủ lần thứ hai tránh ra.

Hydeine thuận tay bắn ra hỏa cầu vào sát gót chân Dilin.

Dilin kinh hãi nhảy dựng, dùng phong hệ ma pháp nháy mắt vọt đến phía sau Raymond.

Hydeine lúc này mới vừa lòng.

Raymond và Kevin hiển nhiên không ngờ tốc độ của cậu nhanh như vậy, đến lúc kịp phản ứng, hai cột nước đã rót xuống đầu.

Kevin chịu qua một lần, đã thành quen. Còn Raymond rùng mình một cái thật mạnh.

"Đạo sư." Dilin cung kính đi đến trước mặt Hydeine, đôi mắt trông mong nhìn hắn.

Hydeine vung tay với đám người Raymond, "Xem diễn xong rồi, trở về đi."

…

Xem cuộc vui rõ ràng là bản thân hắn! Bọn họ rõ ràng là đến diễn kịch!

Raymond và Kevin thực phẫn nộ – nhưng chỉ dám trộm phẫn nộ trong lòng. Hai người tâm tình phức tạp liếc mắt nhìn Dilin một cái, một phải một trái kéo Soso đi.

Dilin âm thầm thở dài. Raymond và Kevin vốn tới giúp cậu, hiện tại ngược lại, bị cậu không duyên cớ giội nước một trận. Nếu có một ngày cậu bị chúng bạn xa lánh, không cần hỏi, nhất định là tại Hydeine.

"Không tính quá ngốc." Hydeine đánh giá biểu hiện vừa rồi của cậu.

Vẻ mặt Dilin bình tĩnh. Khen ngợi cái gì, từ ngày cậu nhận thức Hydeine đã không hy vọng xa vời.

Hydeine nói: "Lại đây."

Dilin đi qua.

"Xoay người."

"…" Dilin hồ nghi nhìn hắn một cái. Ánh mắt kia giống như đang hỏi, anh có phải chuẩn bị đá tôi.

Hydeine nhướng mày: "Ngươi có thể lựa chọn chủ động, bị động."

https://thuviensach.vn

Dilin không lên tiếng xoay người, nhưng thân thể căng cứng, hiển nhiên thực phòng bị.

Trong giây lát, một mặt đá xuất hiện trước mặt.

Dilin ngẩn người, thân thể theo bản năng lui về phía sau, vừa lúc ngã vào ngực Hydeine.

Đầu Hydeine hơi nghiêng, mũi cọ vào tóc cậu, thản nhiên nói: "Đây là lam bảo thạch."

Dilin đỏ bừng mặt. Cậu đã nghe kể nhiều về việc tặng châu báu. Tại Shamanlier, quý tộc có thói quen dùng các loại châu báu đến lấy lòng người mình yêu.

"Có thể tăng cảm giác của ngươi với thủy nguyên tố." Câu sau của Hydeine giống như chậu nước lạnh xối cho nhiệt độ trên mặt cậu biến mất.

Dilin cảm thấy lam bảo thạch cách vật liệu y phục có chút thanh lương.

"Hai khối phía dưới lam bảo thạch là mảnh vỡ của đấu tinh." Hydeine nói, "Tăng mạnh tinh thần lực."

Dilin giật mình. Giá trị của đấu tinh thạch gần với nguyên tố tinh, mặc dù là đá vụn, cũng thực trân quý.

"Được rồi." Hydeine giúp cậu đeo vào.

Dilin xoay người, trong mắt còn lưu lại chút cảm động. Có lẽ Hydeine đối xử với cậu thực nghiêm khắc, nhưng ở thời khắc mấu chốt vẫn là tương đối che chở. Cậu cảm giác được.

Hydeine nghiêng đầu nhìn, đột nhiên vươn tay đem mặt đá nhét vào trong áo cậu.

Tay hắn rất lạnh, da thịt nơi xương quai xanh của Dilin nhất thời nổi da gà.

Hydeine cất kỹ xong, mới nói: "Ngày mai nếu như thua…"

Dilin nháy mắt.

"Về sau ngày nào cũng sát hạch."

Mặt Dilin trắng bệch. Cảm động tới quá sớm, đi quá nhanh.

"Nếu thắng…" Hydeine chậm rãi nói.

Dilin vểnh tai.

"Mỗi tuần sát hạch một lần."

https://thuviensach.vn

Mặt Dilin biến thành màu đen, “Không thể không sát hạch?”

“Có thể.” Hydeine nói, “Xử lý toàn bộ St Sorvi.”

“…” Cậu sớm nên biết, “có thể” của Hydeine cho tới giờ đều thành lập trên cơ sở “không có khả năng”.

Cho dù chỉ là sát hạch.

Hydeine đưa vòng cổ xong, không nói gì nữa thả cậu đi.

Dilin nhớ tới mình vừa giội nước Raymond và Kevin, thập phần áy náy, tự tay bưng đồ ăn ngon về phòng.

Kevin và Raymond đã thay quần áo, đang nói chuyện với Soso, thấy cậu tiến vào, cũng không hé răng.

Dilin đặt đồ ăn trên bàn, vội ho một tiếng: “Mình tới giải thích.”

Raymond và Kevin dùng khóe mắt liếc cậu.

Soso nói: “Các anh ấy vừa mới nói phải bắt anh kì lưng cho bọn họ đủ một năm.”

Dilin sắc mặt như thường, “Em không nói cho bọn họ biết anh một năm chỉ tắm một lần?”

Khóe miệng Raymond và Kevin co rút.

Raymond kêu lên: “Huynh đệ bao nhiêu lâu, việc nhỏ ấy cũng không đáp ứng? Mệt chúng tớ vừa mới nãy còn làm bia ngắm cho cậu một lần.”

“Hai lần.” Kevin giơ ngón tay tính toán.

Dilin giận giữ nói: “Mình sợ nhìn thấy các cậu lõa thể sẽ không kiềm chế được.”

Raymond vừa mới gắp khối pho mát bỏ vào miệng, thiếu chút nữa phun ra.

Kevin một bên giúp hắn vỗ lưng, một bên nói: “Cậu thật kinh tởm, chúng ta đổi điều kiện.”

Dilin kéo ghế dựa ngồi xuống nói: “Rửa chén?”

“Không thể để cậu vớ bở thế được. St Paders không cần nhân viên rửa chén.” Kevin nghiêm mặt, “Chúng tớ muốn biết, vì sao cậu không cần chú ngữ cũng có thể sử dụng ma pháp?”

“Cái này, là có nguyên nhân.” Dilin nói.

Raymond và Kevin vểnh tai.

https://thuviensach.vn

Soso tuy rằng không thể sử dụng ma pháp, nhưng đối với phương diện kiến thức ma pháp cũng phi thường có hứng thú.

"Bởi vì, mình không biết bất kì chú ngữ nào." Dilin nói.

Kevin và Raymond hai mặt nhìn nhau.

Raymond nhịn không được hỏi: "Vậy cậu sử dụng ma pháp thế nào?"

Dilin nói: "Khống chế thủy nguyên tố trong đầu."

Kevin và Raymond nhìn cậu, như đang nghe kể chuyện cổ tích.

Dilin nghiêm mặt, dùng thanh âm đứng đắn nói: "Thật sự."

Hồi lâu.

Raymond mới chậm rãi mở miệng: "Mình từng nghe ma pháp sư vỡ lòng nói qua, ma pháp sư cường đại nhất là không cần chú ngữ và động tác. Bọn họ dùng tư duy để khống chế nguyên tố."

Kevin thấp giọng lặp lại: "Cường đại nhất?"

Dilin vội vàng khoát tay: "Danh hiệu này quá lớn."

Raymond phồng mặt nói: "Thực hâm mộ cậu."

"Hâm mộ cái gì?" Dilin mơ hồ đoán được hắn định nói gì.

"Hydeine đạo sư tuy rằng biến thái, còn muốn bắt cậu dập lửa, nhưng anh ta đích thực là một đạo sư tốt." Raymond không cần đoán cũng biết thành tựu của Dilin hôm nay là từ đâu mà có.

Dù Dilin cảm thấy câu "còn muốn bắt cậu dập lửa" kia thực cổ quái, bất quá cũng không nghĩ sâu, chỉ đáp: "Mình không thực hiện được ma pháp tạo ra lốc xoáy như Kevin."

Kevin không lên tiếng liếc nhìn cậu một cái.

Dilin nói: "Mình tin rằng chỉ cần kiên trì và cố gắng, mỗi loại phương pháp đều có thể đạt tới đỉnh cao."

Trong lòng Raymond thoáng thoải mái, "Đúng vậy, Melina đạo sư chưa chắc đã đánh không lại Hydeine." Ngoài miệng thì nói vậy, trong đầu vẫn không hề tự tin.

Dilin cười nói: "Nếu cậu có thể đạt tới trình độ rực rỡ chói lọi của Melina đạo sư thì quá tuyệt diệu."

Raymond nghĩ nghĩ, nhất thời thoải mái. Mục tiêu của hắn là thuận lợi tốt nghiệp St Paders, điểm ấy học Melina đạo sư đã đủ dư thừa, không nhất

https://thuviensach.vn

định phải là Hydeine. Nghĩ đến đây, hắn lại nhớ tới tình cảnh đối thoại với Hydeine hồi chiều, mồ hôi lạnh ứa ra sau lưng. Chẳng những không hâm mộ Dilin, ngược lại còn thông cảm với cậu ấy.

Kevin đột nhiên nhìn Dilin: "Sau khi kết thúc trận đấu, chúng ta lại đấu tiếp một trận."

Dilin không chút nghĩ ngợi đáp ứng.

Cậu có thể không kế thừa trọng trách gia tộc Bassekou, nhưng không thể không kế thừa kiêu ngạo của gia tộc Bassekou!

56. Công thành đại tái (sáu)…

Buổi tối xuất hiện một vị khách không mời mà đến.

Thời điểm Dilin và Raymond nhìn thấy Tommy xuất hiện ngoài cửa, đều có cảm giác đầu ẩn ẩn đau.

"Hắc, nhóm tiểu tử kia." Tommy ôm một khung ảnh lồng kính to đùng tiến vào.

Dilin đành phải nhường chỗ ngồi.

Khung ảnh lồng kính đặt trên mặt đất, kéo mở khăn che, lộ ra một bức tranh phong cảnh.

Raymond giành nói: "Lần này cháu biết, đây là cảnh tượng hồ Huyễn cảnh." Khó có dịp xem hiểu một bức họa, hắn vạn phần kích động.

"Đây là một trò chơi nhỏ." Tommy không quá tán thưởng độ tinh tường của hắn. "Chủ yếu là đoán trong tranh có bao nhiêu con hải âu."

Raymond: "…" Nơi này có hải âu?

Dilin, Soso và Kevin đều sáp lại gần.

Tommy tự mình tìm ghế dựa ngồi xuống.

Raymond nói: "Có gợi ý gì không? Tỷ dụ như, tại vị trí nào."

Tommy nói: "Không bằng ta cho ngươi biết ở giữa hai số chẵn là cái gì?"

Raymond nhỏ giọng: "Là số lẻ."

Kevin chỉ vào phía trên bức họa: "Một con, nơi này."

Phải không?

Dilin và Raymond hoài nghi nhìn vị trí ngón tay hắn chỉ.

Tommy nói: "Ngươi nên đeo kính đi, kia rõ ràng là mây trắng."

https://thuviensach.vn

Kevin ngượng ngùng dời ngón tay.

Tommy đột nhiên vẫy tay với Soso đang đứng bên cạnh nghiêm túc tìm tòi, "Bé mặt tròn, lại đây."

Dilin nhẹ nhàng kéo Soso đang hết sức chăm chú.

Soso mờ mịt quay đầu.

"Lại đây." Tommy vỗ vỗ vị trí bên người.

Soso buồn bực ngồi xuống.

Tommy đưa tay sờ sờ đầu nhóc, "Gần đây thế nào?"

Soso thực nghiêm túc suy nghĩ nói: "Đồ ăn nơi này không ngon như ở nhà ăn học viện."

Tommy gật đầu: "Đương nhiên. Đầu bếp ở St Paders đều là hỏa hệ ma pháp sư, tại phương diện khống chế độ lửa không có người nào có thể vượt qua bọn họ."

Hỏa hệ ma pháp sư làm đầu bếp?

Nghĩ đến học viện dùng phong hệ ma pháp để chia đồ ăn, bọn Dilin không thấy ngạc nhiên nữa.

"Còn gì nữa?" Ngón tay Tommy nhẹ nhàng đặt trên đỉnh đầu Soso.

Soso nói: "Quan giám sát thực dài dòng."

Tommy nói: "Đại đa số quan viên trên đại lục đều thực lắm miệng. Đó là đường tắt cho bọn họ thăng chức."

Dilin và Raymond không hé răng.

Tuy hắn nói rất không lưu tình, nhưng đích thực là hiện trạng của đại lục.

Raymond có chút xấu hổ. Vị quan giám sát dài dòng này xuất thân từ Sonlisgar.

Tommy rất nhanh chuyển hướng đề tài, "Nhóc có tính toán gì cho cuộc thi ngày mai không?"

Soso nói: "Dilin định tìm chỗ cho cháu trốn."

Tommy nhìn về phía Dilin.

Dilin nói: "Em ấy được phân nhiệm vụ thổi kèn."

Tommy nói: "Nghe cũng tốt. Ngày mai nhớ ăn nhiều điểm tâm một chút, vậy mới có khí lực."

https://thuviensach.vn

Soso do dự, nhỏ giọng nói: “Cháu muốn dùng ma pháp.”

Chòm râu hoa râm của Tommy đảo qua trước ngực, đậu trên vai Soso.

“Cháu muốn giúp học viện đánh thắng St Sorvi.” Thanh âm Soso rất nhẹ, nhưng thực kiên định. Cặp mắt trong suốt yên lặng nhìn Tommy, hoàn toàn không có bất luận tư tâm gì.

Tommy thở dài: “Ta không giải được phong ấn của cháu.”

Dilin nhíu mày. Dù thời điểm hắn nói những lời này thanh âm thực bình tĩnh, nhưng ánh mắt lóe ra đã bán đứng ý nghĩ của hắn.

Soso rũ đầu xuống.

Tommy nói: “Kỳ thật cháu có thể thử học tập ma pháp trong trạng thái bị phong ấn.”

“Trong trạng thái bị phong ấn?” Dilin nhìn hắn như đang nhìn một tên lừa đảo. Để Soso học ma pháp trong trạng thái bị phong ấn, giống như để một người mù đi đọc thư.

“Tin tưởng ta. Cảm giác lực của nhóc ấy đối với nguyên tố rất mạnh, nếu nhóc có đủ tinh thần lực cường đại, sẽ trở thành ma pháp sư vĩ đại nhất trên đời.” Tommy trịnh trọng nói.

Dilin bất vi sở động, “Ngài có thể nói kỹ càng tỉ mỉ thêm chút không?”

Tommy nói: “Nhóc ấy sở dĩ bị phong ấn vì không đủ tinh thần lực để khống chế nguyên tố tinh linh của mình, ngược lại bị nguyên tố tinh linh khống chế. Mặt khác, nếu có đủ tinh thần lực mạnh mẽ để khống chế nguyên tố tinh linh kia, phong ấn sẽ không còn ý nghĩa tồn tại. Đương nhiên, nhóc ấy sẽ trở thành đệ nhất ma pháp sư của đại lục.”

Dilin nói: “Nhưng cảm giác của em ấy bị phong ấn.”

Tommy nói: “Tác dụng của phong ấn cũng không lớn như các ngươi tưởng tượng.” Đây là kết luận hắn cho ra sau nhiều lần suy xét. So với suốt ngày lo lắng khi nào phong ấn mất đi hiệu lực, hỏa nguyên tố tinh linh nóng nảy kia một lần nữa chạy ra, chẳng bằng bồi dưỡng tinh thần lực cho Soso, nếu nhóc quả thật có thể làm được, vậy Mộng đại lục sẽ xuất hiện một vị ma pháp sư siêu cấp.

Dilin nói: “Ngài không trả lời trực tiếp câu hỏi của cháu.”

https://thuviensach.vn

Tommy nói: “Ta chỉ cho các ngươi một lựa chọn. Các ngươi có thể chọn tiếp nhận hoặc không.” Hắn đứng lên, nhìn Raymond và Kevin đã sớm không yên lòng, chậm rãi hỏi, “Thế nào? Tìm được mấy con?”

Raymond và Kevin cùng lắc đầu.

“Kỳ thật có một trăm lẻ một con.” Tommy không để ý bọn họ nhìn ngó lung tung khắp bức tranh, kéo vải bọc lại kỹ lưỡng, kẹp dưới cánh tay, đi ra ngoài.

Raymond nhịn không được hỏi: “Ở chỗ nào chứ?”

“Trong hồ. Đều đeo đá chết đuối.” Tommy thuận tay giúp bọn họ đóng cửa.

“…” Raymond nói, “Ai làm?”

Ngày hôm sau, trận đấu rốt cục bắt đầu.

Trong khách sạn tràn ngập không khí dị thường khẩn trương và khí tức căng thẳng.

Khi ăn điểm tâm, thanh âm thìa dĩa dao so với trước đều vang dội.

Dilin thậm chí nghe được tiếng tim đập loạn nhịp.

Raymond xoa xoa hai tay nói: “Rốt cục đã bắt đầu.” Buổi sáng hôm nay rời giường, lời này của hắn chưa từng ngừng lại, đây là biện pháp hắn dùng để xua tan khẩn trương.

Dilin nói: “Tất cả sẽ dõi theo ngài, tướng quân!”

Bả vai Raymond rụt lui, “Đáng chết, hình như chân mình rút gân rồi.”

Dilin cười: “Có cần tôi mát xa cho ngài không? Tướng quân đại nhân?”

Raymond nói: “Không, cậu chỉ cần lấy cho mình một ổ bánh bao, mình sắp chết đói.”

Dilin nói: “Cậu đã ăn chín cái bánh mì.”

Raymond nói: “Nhưng mình vẫn đói.”

“Không phải cậu đói, là khẩn trương.” Dilin nhẹ nhàng vỗ sau lưng hắn, “Ăn không thể giải quyết vấn đề, một vừa hai phải thôi. Mình không muốn có một tướng quân vì bụng quá lớn mà không chạy được.”

Raymond bình tĩnh lại, quay đầu nhìn Soso đang khí định thần nhàn uống sữa, “Em không khẩn trương?”

Soso nói: “Em chỉ phụ trách thổi kèn.”

https://thuviensach.vn

Raymond ảo não: “Đáng lẽ mình nên lưu phần việc béo bở này cho bản thân.”

Ăn xong điểm tâm, toàn bộ học sinh tập hợp trước cửa khách sạn.

Nhóm ma đạo sư St Paders đứng ở phía trước nhất, mặt đối mặt nhìn bọn họ.

Quan giám sát thật cẩn thận nói với Hydeine: “Thời gian gần đến rồi.”

Hydeine dùng phong hệ ma pháp ném hắn ra xa mười thước, sau đó nói với học sinh: “Thua sẽ rất mất mặt.”

Học sinh yên tĩnh.

“Đừng có làm chúng ta bẽ mặt.” Hydeine nói xong, nghiêng đầu nhìn Melina, “Có cần nói thêm không?”

Melina trừng mắt liếc hắn một cái, nói với học sinh: “Người nào làm mất thể diện, ta sẽ ném hắn vào hồ Huyễn Cảnh.”

Đây là đe dọa trắng trợn.

Các học sinh xôn xao.

Hydeine thực vừa lòng với uy hiếp của bà. Đây là nguyên nhân hắn làm cho bà mở miệng.

“Raymond, kế tiếp giao cho ngươi.” Hắn ngoắc tay về phía Raymond, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Dilin đứng bên cạnh.

Dilin mặt không đổi sắc.

Raymond đi đến trước đội ngũ, chân phải rút gân đến giờ còn có chút mềm nhũn, nhưng trên mặt thiếu niên lại lộ ra kiên định dũng cảm tiến tới, không chút nào lùi bước, “Để chúng ta mặc sức thi triển ma pháp, giành lấy thắng lợi!”

Phía dưới một mảnh yên lặng.

Điều này không giống với kịch bản trong tưởng tượng của Raymond, trong tưởng tượng của hắn, nhiệt tình của mọi người hẳn phải tăng vọt mà lặp lại câu vừa rồi mới đúng. Dilin, Kevin và Soso nguyên bản muốn phụ họa, nhưng miệng còn chưa có mở ra, đã bị sự tĩnh mịch xung quanh đè bẹp.

Raymond dùng ánh mắt hướng về phía Dilin xin giúp đỡ.

Dilin đột nhiên vỗ tay nói: “Tốt, nói rất tốt!”

https://thuviensach.vn

“Nói rất tốt!” Kevin rất nhanh phụ họa ở một đầu khác.

Vỗ tay lục tục vang lên, sĩ khí không quá tăng vọt.

Raymond xoay người, hướng về phía tường thành.

Dilin bước theo hắn, thời điểm lướt qua Hydeine, Hydeine nhẹ giọng nói: “Khẩu hiệu không được.”

Dilin ngẩn người, quay đầu lại, Hydeine đã lẫn vào giữa các ma đạo sư khác.

Đi lên tường thành, có thấy thể rõ ràng bình nguyên bên ngoài tường thành.

Thái dương mọc lên từ nơi nào, lặn xuống phía sau lưng.

Raymond vất vả phân công vị trí của mỗi người. Về phối hợp, trước đã bàn bạc tốt lắm, nhưng có thể phát huy hiệu quả hay không, chỉ có trời biết.

Soso bị nhét vào góc, tay gắt gao nắm chặt kèn.

Dilin ở ngay bên cạnh nhóc.

Đây là chiếu cố đặc biệt của Raymond.

Trên bình nguyên, xuất hiện những hàng người đông nghìn nghịt, tốc độ cực nhanh tiến về đây.

Các tiểu ma pháp sư khẩn trương hô: “Đến đây đến đây.”

Qua không lâu, ẩn ẩn có tiếng vó ngựa.

Trong ngực Dilin đột nhiên nhiệt huyết sôi trào.

Nếu như nói điểm khác nhau lớn nhất giữa kỵ sĩ và ma pháp sư, chính là ma pháp sư thường xuyên yêu cầu lãnh tĩnh để cảm giác và khống chế ma pháp, trong khi kỵ sĩ thường dùng nhiệt huyết để chiến đấu.

Dilin hít một hơi thật sâu, chậm rãi áp chế nhiệt huyết vừa sôi trào.

Tay cầm kèn của Soso toát mồ hôi, lau lau trên quần áo: “Đã thổi chưa?”

“Chưa, chờ một chút.” Dilin nói.

Cửa thành mở ra, nhóm ma đạo sư St Paders mặc trang phục thuần một sắc đen đứng dưới tường thành, giống như giới tuyến không thể vượt qua.

Các học sinh trên tường thành chậm rãi bình tĩnh lại.

Thầy trò St Sorvi rốt cục đã đến.

https://thuviensach.vn

Ngân giáp bạch mã thuần sắc, rực rỡ dưới ánh mặt trời mới mọc. Mặt sau đội ngũ là các công cụ cỡ lớn dùng để công thành.

"Thực uy phong!" Không biết ai trên tường thành nhỏ giọng nói thầm một câu.

Tay Dilin hơi căng thẳng. Dòng máu Bassekou trong thân thể kêu gào, giống như trách cứ cậu đứng sai trận doanh.

Kỵ sĩ đứng đầu nhảy xuống ngựa, cởi mũ giáp màu bạc, lộ ra mái tóc vàng sáng lạn như của Hydeine. Hắn đến trước mặt Hydeine, vươn tay nói: "Lucas."

Mắt Hydeine nhìn ma đạo sư bên cạnh mình.

Đối phương thực thức thời bước ra, thay hắn bắt tay thăm hỏi với Lucas.

Lucas lơ đễnh cười với Hydeine, "Tính tình ma pháp sư còn cổ quái hơn so với tưởng tượng của ta."

Hydeine thản nhiên: "Chứng tỏ ngươi rất thiếu trí tưởng tượng."

Khiêu khích như vậy cũng không tạo ra bất luận ảnh hưởng gì đối với St Sorvi. Mỗi người bọn họ đều an tĩnh ngồi trên ngựa, chờ đợi lệnh tiến lên.

Quan giám sát cuối cùng tìm được cơ hội đứng ra, "Căn cứ vào hiệp nghị trước đó của song phương, các ngươi phải bảo hộ học sinh đối phương, cho nên thỉnh nhóm đạo sư St Paders ra phía sau học sinh St Sorvi, đạo sư St Sorvi lên tường thành."

Lucas nhướng mày, chờ Hydeine tỏ thái độ.

Hydeine nói: "Không cần phá hư học sinh St Paders."

Lucas nghi hoặc: "Phá hư?"

Hydeine nói: "Ý tứ bình thường." Hắn phất tay, "Đi thôi."

Tất cả ma đạo sư đột nhiên giống như gió, xuyên qua đoàn kị St Sorvi, nháy mắt đã xuất hiện phía sau.

Nội tâm Lucas rùng mình. Thực lực của đệ nhất học viện Mộng đại lục quả nhiên không phải tầm thường.

Hắn nghiêng đầu, vứt cho đồng sự phía sau một ánh mắt ra hiệu.

Trong khoảnh khắc, sáu thanh kiếm bay ra, đinh một tiếng, từ trên xuống dưới, dưới như cây thang cố định trên tường thành.

https://thuviensach.vn

Lucas nhảy lên tường thành trước tiên, tại thanh kiếm thứ tư tính từ dưới lên, nhẹ nhàng nhún một cái, nhảy lên đầu tường.

Đạo sự St Sorvi theo sau hắn, nhịp nhàng nhảy lên đầu tường, người cuối cùng thuận tay đem sáu thanh kiếm thu hồi, sau đó lần lượt đứng phía sau học sinh St Paders.

Dilin bọn họ không có chút cảm giác an toàn nào, ngược lại, có một áp lực cực lớn áp bức, cơ hồ không thở nổi. Trong đó, cảm giác rõ ràng nhất là Raymond, thậm chí hắn mở miệng cũng thấy yết hầu khàn khàn.

Hắn nhịn không được đến bên Dilin, như thể chỉ có vậy mới có thể kéo lại dũng khí. "Hiện tại chúng ta nên làm thế nào?"

Dilin nhìn ra hắn khẩn trương, vươn tay nhẹ nhàng ôm vai hắn: "Dựa theo đúng kế hoạch."

Lucas nhìn qua bên này.

Dilin không quay đầu lại.

Dù theo quy tắc, đạo sư song phương tới bảo hộ học sinh của đối phương, nhưng nghĩ cũng biết, sâu trong nội tâm bọn họ đều hy vọng học sinh của mình thắng. Cho nên trên cơ sở đảm bảo an toàn mỗi một học sinh, bọn họ đều sẽ dùng các loại phương pháp để trợ giúp cho phe mình.

Thực hiển nhiên, phương pháp St Sorvi dùng là áp lực.

Cậu nhìn lực lượng học sinh St Sorvi đồ sộ bất động, thầm thở dài. So sánh ra, tố chất tâm lý của học sinh St Paders quá kém.

Ô…

Tiếng kèn của đối phương vang lên.

Học sinh St Sorvi đồng loạt nhảy xuống ngựa, không nhanh không chậm tới gần tường thành.

Nhưng bọn hắn không xếp thành đội ngũ hình vuông đi tới, mà tản ra thành hình vòng cung.

Raymond cau mày: "Như vậy sẽ phân tán lực công kích."

Dilin nói: "Trước hết phái người tấn công công cụ công thành!" Nói xong câu đó, cậu cảm thấy phía sau St Sorvi có hai đạo ánh mắt cực kì sắc bén nhìn mình.

https://thuviensach.vn

Cậu buông Raymond ra, khẽ đẩy hắn một chút, “Cậu đến, quan chỉ huy.”

Raymond quay về phía Soso hô: “Thổi kèn!”

Ô…

Tiếng kèn so với đối phương rõ ràng yếu hơn.

Mười mấy hỏa cầu từ không trung đánh xuống.

“Đáng chết.” Raymond gấp đến độ cào da đầu, “Mình còn chưa nói công kích chỗ nào!”

Hỏa cầu yếu ớt rơi trên mặt đất, tiểu kỵ sĩ phía dưới nhẹ nhàng né tránh.

Dilin nhíu mày.

Không được, sĩ khí quá yếu!

Raymond vọt tới giữa tường thành, hét lớn: “Nghe rõ, tấn công cụ công thành.”

Hỏa cầu và thủy cầu chia nhau đánh ra ngoài, nhưng công cụ công thành đã tách ra.

Sau cây thang, một cột gỗ thật lớn!

Cột gỗ đã vọt đến trước cửa thành.

Raymond sốt ruột, bất chấp tất cả quát: “Đánh vào người!”

Hỏa cầu và thủy cầu phóng xuống, nhưng học sinh nâng cột gỗ căn bản không thèm tránh. Ngay tại khoảnh khắc sắp đánh tới, hỏa cầu đột nhiên biến mất, thủy cầu giội vào người họ, không đau không ngứa.

Toàn bộ học sinh cực độ sợ hãi, nhìn về phía đạo sư của mình sau lưng St Sorvi.

Có mấy đạo sư còn đang vung tay giữa không trung, hiển nhiên vừa ra tay là bọn họ.

Đáng chết! Trúng kế!

Dilin đột nhiên nghĩ thông suốt quỷ kế của đối phương.

Dưới tình huống song phương không thể bị thương, thể lực kỵ sĩ chiếm thượng phong. Chỉ cần bọn họ có thể xông lên tường thành, bên ta phải thua không thể nghi ngờ!

Cậu nhìn về phía Hydeine ở xa xa. Điểm này cậu thật sự không tính đến, nhưng là…

https://thuviensach.vn

“Làm thế nào bây giờ?” Raymond đã loạn bố cục, nhảy đến bên người cậu.

Dilin nhắm mắt, hít một hơi thật sâu nói: “Đáng chết, bằng bất cứ giá nào!”

Cậu đẩy Raymond vào vị trí phòng thủ của mình, vọt tới giữa cửa thành, hô to: “Chúng ta là ma pháp sư vĩ đại! Đánh cho kỵ sĩ cuốn xéo! Từ giờ trở đi, nghe ta chỉ huy!”

57. Công thành đại tái (bảy)…

Tại thời khắc này, đã không ai còn chú ý tới người nào là chỉ huy, giống như một đám lạc lối gặp được người dẫn đường, mặc hắn nói đúng hay sai, tóm lại có thể dẫn mọi người đi là được.

Dilin rất rõ ràng tâm lý này, cho nên cậu không nói lời thừa, trực tiếp hạ chỉ lệnh.

“Thổ hệ ma pháp sư ngáng chân, không để bọn họ tới gần cửa thành!”

“Thủy hệ đánh về phía đầu.”

“Hỏa hệ nhắm vào thang và gỗ công thành!”

“Mộc hệ đợi lệnh!”

Dilin dùng tốc độ nhanh nhất nói, hai tay duỗi ra, một trận gió mạnh thổi bay, mạnh mẽ ngăn trở cước bộ kỵ sĩ St Sorvi.

Trì hoãn chốc lát này, giúp ma pháp sư St Paders có đầy đủ thời gian niệm xong chú ngữ.

Trong phút chốc.

Hơn mười ngọn lửa và thủy cầu từ trên đầu tường phóng xuống.

Nước che chắn tầm nhìn của kỵ sĩ, lửa bén vào gỗ công thành và thang, nhưng không bốc cháy.

Ma pháp sư đứng cạnh Dilin nói: “Bọn họ tẩm nước, không dễ đốt.”

Đang nói, trên mặt đất trước tường thành nhô lên một đống đất, nhưng học sinh St Sorvi có năng lực cân bằng rất tốt, đại đa số người chỉ loạng choạng, rất nhanh lại tiếp tục hướng về phía trước.

“Đắp lũy cao trước cửa thành, bảo hộ cửa thành!” Trán Dilin toát mồ hôi, gió thổi qua, từng trận rét run.

https://thuviensach.vn

Nhưng mệnh lệnh của cậu hạ quá muộn, gỗ công thành phanh một tiếng, nặng nề đánh vào cửa thành.

Sáu cây thang tới tấp dựa vào tường thành, có mấy ma pháp sư St Paders sợ tới mức thét chói tai. Bọn họ đại đa số là bình dân, chưa bao giờ tiếp thu huấn luyện quân sự, tình cảnh trước mắt chân thật đến mức giống như thật sự có địch nhân muốn công phá gia viên và tổ quốc, sợ hãi trong lòng tựa như nước trong chén, không ngừng tràn ra.

Dilin lấy lại bình tĩnh.

Gỗ công thành lần thứ hai nặng nề đánh vào trên cửa.

Công kích của nước, lửa, đất vẫn tiếp tục. Trong tay bọn họ không cầm gậy ma pháp, mà mang nhẫn… Hiển nhiên, vì trận đấu lần này, đạo sư bọn họ cũng vung tay một phen. Nhưng dù có đạo cụ ma pháp phụ trợ, uy lực ma pháp bọn họ thi triển cũng không tăng mạnh. Trước khi bọn họ trưởng thành thành ma pháp sư chân chính, các ma pháp nhỏ đối với chiến tranh mà nói, thật sự giống như gãi không đúng chỗ ngứa, trừ bỏ coi được ở ngoài, không hề có lực uy hiếp.

“Làm sao giờ?” Kevin xuất hiện phía sau cậu.

“Còn nhớ tuyệt chiêu của cậu không?” Dilin cũng không quay đầu lại. Trong đám tân sinh bọn họ, Kevin tuyệt đối có thể tính là mũi nhọn.

Kevin không lên tiếng, hai tay lập tức đưa ra trước, miệng niệm chú ngữ.

Thủy nguyên tố dung hợp thành gió lốc, cuốn kỵ sĩ trước cửa thành vào trong, quăng ra ngoài. Lần này, nhóm đạo sư St Paders không nhúng tay, chỉ dùng gió nhẹ nhàng tiếp lấy trước khi bọn họ bị vứt ra trên mặt đất, không để cho bọn họ rơi thảm. Về phần tại sao bọn họ chỉ bị vứt ra ba thước, lại rơi xuống vị trí cách gần mười ba thước… Điều này không quan trọng.

Gỗ công thành rơi xuống đất, cửa thành cuối cùng nhẹ nhàng thở phào.

Kevin xoa xoa cái trán đầy mồ hôi.

Tường thành tuy rằng không cao, nhưng vượt qua phạm vi sử dụng ma pháp bình thường của hắn, cho nên vừa rồi với hắn mà nói, đã là phát huy vượt xa thường ngày.

“Kế tiếp chúng ta nên làm gì?” Hắn nhìn về phía Dilin.

https://thuviensach.vn

Dilin nhíu mày. Cậu đột nhiên nhớ tới một vấn đề…

Cuối cùng thế nào mới tính là đả bại đối phương?

St Sorvi thắng lợi rất đơn giản, chính là cướp lấy tường thành.

Nhưng bọn cậu không thể tiêu diệt đối phương, lại không thể rời tường thành đi cướp đoạt bình nguyên…

Dilin phát hiện, thủ thành thật sự là bẫy rập cực lớn, trách không được St Sorvi sống chết không chịu tiếp nhận củ khoai sọ phỏng tay này. Cậu có chút hối hận, sớm biết vậy, lúc trước cậu nên cùng Raymond đàm luận chiến lược thủ thành kỹ càng, mà không phải có lệ.

"Lên đây!"

Có ma pháp sư hô to.

Dilin quay đầu nhìn, quả nhiên có kỵ sĩ sắp trèo lên đến nơi, mũ giáp màu bạc lóe lên dưới thái dương mọc cao, chói sáng đến mức không thể mở mắt.

Gió thổi mạnh qua, hất cả người hắn rơi từ trên thang xuống.

"Nơi này nơi này." Một đầu khác, một hỏa hệ ma pháp sư liều mạng dùng hỏa cầu công kích thang.

Kevin nói: "Tiếp tục như vậy không được."

Dilin trầm mặc.

Cậu cũng biết tiếp tục như vậy không xong.

Vừa rồi là nhất thời xúc động trong cục diện rối rắm, căn bản không có phương án ứng chiến hoàn mỹ.

Cậu nhìn về phía nhóm đạo sư St Paders, không biết bọn họ giờ phút này đang suy nghĩ gì? Lo lắng, cáu kỉnh, ảo não, phẫn nộ, thất vọng hay đau lòng?

Khuôn mặt như giễu như không của Hydeine tiến vào trong óc.

Nếu là anh ta, nhất định sẽ một mình đối phó? Cho rằng chiến tranh là của một người.

"Chúng ta có phải nên phối hợp chiến?" Tại nơi của Raymond thấy các loại tiểu thuyết, Kevin cũng có kinh nghiệm nhất định.

Dilin lôi vòng cổ trước ngực ra. Lam bảo thạch và đấu tinh toái thạch tỏa sáng rực rỡ.

https://thuviensach.vn

Cậu nhắm mắt, vươn hai tay.

Các loại nguyên tố lại biểu hiện rõ ràng trong đầu.

Phanh!

Gỗ công thành một lần nữa đánh vào đại môn.

Nơi nơi thanh âm ngâm xướng.

Nhiệt độ của lửa, độ ẩm của nước, hỗn độn vũ động giữa không trung.

Dilin mở to mắt, hai tay hơi nâng lên.

Thủy nguyên tố trong thang bị ép ra. "Đốt thang!' Thanh âm của cậu gần như lãnh khốc.

Các học sinh hỏa hệ căn bản không hỏi nguyên nhân, trực tiếp sử dụng hỏa hệ ma pháp.

Thang nhất tề bốc cháy.

Kỵ sĩ treo trên thang quyết định rất nhanh, rút kiếm cắm vào tường thành, sau đó nhảy lên chuôi kiếm, mượn lực phi lên đầu tường.

Dilin phát huy uy lực phong hệ ma pháp đến mức lớn nhất, đem ba người đầu tiên đặt chân lên đầu tường, cơ hồ có thể xếp vào danh sách anh hùng trận đấu thổi bay xuống.

Raymond đột nhiên hướng về phía này, "Có thể sử dụng kế hoạch C!" Thành quả thức đêm trước trận đấu rốt cục có thể phát huy công dụng.

Đã ác chiến hơn nửa canh giờ, các ma pháp sư nhí St Paders chậm rãi nắm chắc tiết tấu trận đấu.

Sáu hố đất nhỏ xuất hiện trước cửa thành ngay tại nơi nhóm kỵ sĩ phá cửa đặt chân, gỗ công thành nhất thời không cầm chắc, nặng nề rơi xuống đất.

Nước dội xuống từ trên trời, giống như tưới hoa, biến hố đất nhỏ thành hố nước.

Ma pháp sư mộc hệ rốt cục tìm được tác dụng của mình.

Alidi kích động hét lớn một tiếng: "Thời khắc của trường thảo đã đến!"

Phối hợp thủy, thổ, mộc, trên cột gỗ xuất hiện một cái cây thật lớn, cắm rễ sâu vào trong hố đất, mặc cho người St Sorvi nhổ thế nào cũng không ra.

Đốt thang, cắm rễ gỗ công thành, St Paders từ trong nguy cơ lớn nhất tìm được cơ hội thở dốc.

https://thuviensach.vn

Hai tay Dilin dựa vào tường thành, chậm rãi thở ra một hơi.

"Làm tốt lắm!" Raymond và Kevin một trái một phái ôm tay cậu.

Dilin kéo khóe miệng. Cậu đã nghe kể nhiều về chiến tranh, rất rõ ràng đây chỉ là bắt đầu. Ưu thế thể lực lớn nhất của St Sorvi còn chưa phát huy.

Tiếng kèn ô ô thổi lên.

Bọn Dilin quay đầu, Soso đứng ở đầu kia tường thành, trong tay cầm chặt kèn, lộ ra tươi cười cực kì sáng lạn.

Raymond thấp giọng: "Chúng ta thắng sao?"

Bốn phía thực an tĩnh.

Nhóm đạo sư St Sorvi bị phái tới bảo hộ đều mặt không đổi sắc đứng sau bọn họ, đôi mắt nhìn như không thấy trước hết thảy. Gương mặt Lucas giấu sau khôi giáp màu bạc, nhưng ánh mắt lại như có điều suy nghĩ mà chú ý nhất cử nhất động của Dilin. Hiển nhiên, một loạt động tác vừa rồi của cậu đã khiến cho hắn hứng thú.

Đinh đinh đinh…

Thanh âm trước sau không đồng nhất gõ vào tường.

Các học sinh St Paders từ trên tường vươn đầu ra.

Thanh kiếm một phen cắm vào tường thành, giống như động tác lúc nãy của đạo sư St Sorvi. Chỉ là dù đi một bước hay cắm một thanh kiếm, tốc độ và sức mạnh đều kém hơn rất nhiều.

"Đợt công kích thứ hai."

Tới thực mau.

Ngón tay Dilin căng thẳng, "Thủy hệ ma pháp sư chuẩn bị!"

Thái dương đã chuyển từ đông sang tây, chiến đấu vẫn tiếp tục.

Ven tường thành, nơi nơi đều là dây leo ướt sũng và vết nước che phủ mặt đất cháy sém.

Nếu không phải nhìn thấy tận mắt, rất khó tưởng tượng, chỉ là học sinh hai học viện vừa nhập học không bao lâu, thế nhưng cũng có thể khiến cho tình trạng trận đấu trở thành thảm thiết như vậy. May mà, không có thương vong.

"Ai nói không có thương vong." Raymond kháng nghị, "Cậu xem đầu gối mình này."

https://thuviensach.vn

“Là cậu tự ngã, còn trách ai.” Kevin nói.

Raymond hung hăng trừng mắt liếc đạo sư St Sorvi vẫn đứng bên cạnh không nhúc nhích. “Bọn họ căn bản không tuân thủ ước định.”

Kevin nói: “Bọn họ chỉ bảo hộ thương tổn trong chiến đấu, không bao gồm thương tổn ngoài ý muốn.”

Raymond còn muốn biện bạch tiếp, nhưng Dilin phất phất tay.

Trong gió truyền đến tiếng bước chân cực nhẹ.

Học sinh St Sorvi lại bò lên tường.

Cậu quét mắt nhìn hàng ngũ bên mình.

Đại đa số đều dựa vào chân tường ngủ say, bổ sung tinh thần lực. Còn lại vài người đang đứng cũng chỉ là miễn cưỡng chống đỡ.

Raymond nhìn Dilin không biết lần thứ mấy dùng gió quét học sinh St Sorvi sắp chạm vào đầu tường bay xuống dưới, hâm mộ trong mắt đã biến thành kính nể. Thời điểm này, Dilin hoàn toàn xứng đáng là lãnh tụ tinh thần.

Những người khác sở dĩ có thể ngủ an ổn như vậy, bởi vì Dilin từ đầu đến cuối đều đứng ở chính giữa, đảm đương phòng tuyến cuối cùng.

“Còn tiếp tục chịu đựng, cậu sẽ suy sụp.” Kevin ngồi xuống. Tinh thần lực của hắn đã đến cực hạn. Tinh thần lực đến cực hạn là chuyện cực kì đáng sợ, so với thể lực đến cực hạn còn đáng sợ hơn nhiều. Hao phí tinh thần lực quá độ, có khả năng biến thành mất trí. Không ai nguyện ý vì một trận đấu như vậy mà trở thành đần độn, dù sao cũng chẳng phải thời khắc tồn vong sinh tử của quốc gia.

“Bọn họ lại tới.” Raymond bất đắc dĩ, “Mình muốn uống nước.”

Trước mắt hắn lập tức xuất hiện một thủy cầu bập bềnh giữa không trung.

Raymond nhìn một chút, lắc đầu nói: “Thôi. Tới gần nó, mình có ảo giác sẽ bị đánh.”

Dilin thuận tay hạ thủy cầu.

Không nên lãng phí.

Alidi lôi kéo Jeffrey tới, “Còn tiếp tục như vậy, chúng ta nhất định sẽ thua.”

https://thuviensach.vn

Dilin hết sức chăm chú nhìn học sinh St Sorvi lại bắt đầu leo lên, "Nói câu nào mới hơn đi."

"Chúng ta cần nghĩ biện pháp." Alidi nói.

"Đương nhiên. Chúng ta… cho nên cậu nghĩ nhanh lên." Trong óc Dilin ông ông oang oang. Vô luận thế nào, đem tất cả thắng bại trận đấu đặt trên người cậu, thật sự quá mức nặng nề.

Kevin thả ra một câu, "Có ma pháp nào hoàn toàn chặn đứng bọn họ không?"

Tốc độ hội tụ thủy nguyên tố của Dilin càng ngày càng chậm, cho nên không thể không chuẩn bị sử dụng ma pháp từ lúc đối phương mới đến được một nửa.

Raymond lo lắng nhìn sắc mặt Dilin tái nhợt, "Cậu có khỏe không?"

"Cậu vừa mới nói gì?" Hai tay Dilin chống tường thành.

"Cậu có khỏe không?" Không phải thính lực cũng kém đi chứ? Raymond càng lo lắng.

Dilin nghiêng đầu nhìn Kevin, "Câu kia của cậu."

"Ma pháp hoàn toàn đả bại bọn họ." Kevin rất nhanh tiếp lời.

Dilin nhắm mắt, ngón tay nhẹ nhàng vuốt mũi, giây lát, mở to mắt, "Mạnh tay một lần đi."

58. Công thành đại tái (tám)…

"Nghe được lắm." Kevin nhiệt huyết sôi trào, "Chúng ta phải làm như thế nào."

Trong đầu Dilin bốc lên vô số ma pháp hệ khác. Hydeine cấm cậu xem ma pháp có liên quan đến phương diện thủy hệ, cho nên đối với ma pháp hỏa hệ, thổ hệ, mộc hệ cậu đều có nghiên cứu nhất định, tựa như lúc trước nói cho Raymond cách để gia tăng uy lực chú ngữ của thổ hệ ma pháp.

"Hợp lực, sử dụng đại hình ma pháp trận!" Cậu nghe được chính mình lãnh tĩnh nói.

Kevin và Raymond nhìn cậu quái dị.

"Ma pháp trận?" Ma pháp sư đứng ở gần không thể tin mà trừng cậu, "Ngay cả bộ dáng ma pháp trận chúng ta cũng chưa từng nhìn thấy, dùng như thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Chưa ăn thịt heo, cũng không phải chưa thấy heo chạy.” Thanh âm của Dilin cực kì trấn định, “Đưa người còn lực chiến đấu đến đây.”

Raymond nhìn học sinh St Sorvi đang leo lên phía trước, “Chỉ sợ không kịp.”

“Mình thủ nơi này.” Dilin nói, “Các cậu làm theo lời mình nói, vẽ ma pháp trận cho đúng, sau đó khởi động nó.”

“Ma pháp trận nào?” Vẫn luôn trầm mặc ở bên không nhúc nhích như tượng đá, Lucas rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi.

Dilin không quay đầu lại, “Cho dù anh không tin chúng tôi, cũng có thể tin tưởng đạo sư của chúng tôi.”

Lucas mím chặt môi.

Ma pháp đối với hắn mà nói, là một lĩnh vực thần bí nằm ngoài vòng hiểu biết. Dù hắn cho rằng những học sinh chỉ có thể sử dụng ma pháp cấp thấp trước mắt còn xa mới đủ trình độ của ma pháp sư tiêu chuẩn, nhưng trên người thiếu niên này phát ra khí thế hắn không thể xem thường.

Nhìn các pháp sư nhí chậm rãi tụ tập đến phía sau cậu, cách nhìn của hắn về chức nghiệp ma pháp sư có chút thay đổi. Ít nhất vào lúc này, ma pháp sư St Paders cũng không ẻo lả yếu ớt giống như hắn từng thấy.

Hai tay Dilin chậm rãi nâng cao. Kỳ thật động tác này cũng không có ý nghĩa thực dụng nào, cậu chỉ muốn dùng động tác để giảm bớt áp lực cho mình. Mảnh vụn đấu tinh và lam bảo thạch đeo trước ngực đồng thời sáng lên. Thủy nguyên tố nhanh chóng di động, một lần nữa tống xuất học sinh St Sorvi đang bò lên ra ngoài trăm mét!

“Tốt lắm, hiện nghe ta nói.” Cậu nửa nghiêng nười, bảo đảm tình hình trước tường thành vẫn nằm trong tầm mắt mình, “Ma pháp trận chúng ta cần sử dụng bây giờ, là ma pháp trận không gian.”

Không có tiếng kinh hô, tất cả mọi người khống chế tốt cảm xúc. Trải qua một hồi chiến tranh như vậy, thần kinh bọn họ được gia tăng nhiều lắm, so với trước không chỉ gấp đôi.

“Ma pháp không gian không phân biệt phe hệ, chỉ cần đầy đủ tinh thần lực.” Dilin ngoắc tay hướng Soso.

Soso lập tức chạy lại.

https://thuviensach.vn

“Em tới vẽ theo lời anh bảo.”

Raymond xung phong nhận việc: “Khi còn bé, giáo sư gia đình từng khen mình có thiên phú hội họa xuất sắc.”

Kevin nói: “Vậy sao cậu còn đứng ở đây?”

Raymond nghẹn, hồi lâu mới nói: “Cha mình nói để con trai làm họa sĩ dễ dẫn đến tán gia bại sản.”

Kevin nói: “Hy vọng ông ấy có thể ý thức được vấn đề không nằm ở họa sĩ, mà nằm ở con trai.”

“Cần mình pha một ấm trà hoa hồng cho các cậu tiếp tục tán gẫu không?” Dilin sáp lại.

Raymond nói: “Đổi sang cà phê được không? Mí mắt mình sắp díu vào nhau rồi.”

Dilin không rảnh tiếp tục ba hoa với hắn, “Lại đây hỗ trợ.”

Soso vẽ vòng tròn theo lời cậu.

Raymond nói: “Ách, hình tròn mà như quả trứng thế này không sao chứ?”

Dilin liếm đôi môi khô khốc. Cậu mới chỉ nhìn qua ma pháp trận trong sách, có thể thành công hay không không thể nói chính xác. Nhưng nhìn tình hình hiện nay, trừ việc tập hợp tinh thần lực của mọi người thực hiện ma pháp trận, cậu không nghĩ ra biện pháp nào khác để giành thắng lợi. “Tận lực vẽ cho tròn một chút.”

“Từ từ.” Jeffrey dùng thanh âm cơ hồ có thể bỏ qua nói, “Vẽ ma pháp trận yêu cầu bút và mực nước đặc thù.”

Dilin nghe thấy. Cậu sửng sốt kêu lên: “Thiếu chút nữa mình quên.”

Soso cầm trong tay bút lông ngỗng và mực nước bình thường, luống cuống nhìn cậu.

Raymond nói: “Chúng ta trước hết đánh lui đám tràn lên phía dưới, rồi lại về suy nghĩ tiếp vấn đề này.”

Một ma pháp sư nói: “Mình có loại bút và mực nước này.” Hắn nói xong, lấy từ túi không gian ra một chiếc bút nhìn qua giống như than đen và một chai mực nước phát sáng.

Dilin vỗ vỗ tay, “Xem ra, chúng ta có thể tiếp tục hành động.”

https://thuviensach.vn

Lucas đứng một bên đột nhiên lo lắng.

Thái dương dần dần rơi xuống đầu kia trấn nhỏ.

Trong hôn ám, một đám lửa nhỏ bốc lên đầu tường.

Mảnh vụn đấu tinh và lam bảo thạch trước ngực Dilin đều xuất hiện vết nứt. Cậu tinh tường cảm giác thấy thân thể và tinh thần mình cũng sắp hỏng mất. Vì bảo tồn tinh thần lực ma pháp sư bọn họ, mấy vòng công kích đều dựa vào một mình cậu chống đỡ. Đến bây giờ, đã gần hai tiếng.

Raymond thấy cậu bám trên tường thành, bộ dáng có thể bất tỉnh bất cứ lúc nào, nhịn không được dùng bả vai đỡ cậu đứng lên, "Tiếp tục kiên trì trong chốc lát. Ma pháp trận sẽ nhanh vẽ xong."

"Nhéo mình một cái." Dilin dùng tay chỉ trán.

Raymond nhẹ nhàng nhéo.

"Cậu nhéo chỗ nào?" Dilin không hề cảm giác, thần trí vẫn từ từ lâm vào bóng đêm thâm trầm.

Raymond nói: "Tay cậu, hay cậu muốn nhéo vị trí mẫn cảm hơn?"

"Vẽ xong rồi!" Thanh âm hưng phấn phía sau cắt ngang đối thoại của bọn họ.

"Nhéo mặt mình." Dilin nói.

Raymond không khách khí nhéo một cái thật mạnh, "Được chưa?"

Dilin miễn cưỡng gật đầu, xoay người.

Nước thuốc ma pháp đặc thù để vẽ ma pháp trận tỏa sáng lấp lánh dưới đám lửa nhỏ.

Soso thu hồi bút, tê liệt ngồi bên cạnh, hai đùi tê dại không đứng dậy nổi.

Dilin cẩn thận kiểm tra ma pháp trận, gật đầu nói: "Không sai biệt lắm. Các cậu chia làm sáu tổ, đứng ở sáu cái đỉnh, sau đó đồng thời ngâm xướng chú ngữ."

Raymond thấy cậu đứng bất động tại chỗ, lo lắng hỏi: "Cậu còn chịu đựng được không?"

Dilin gật đầu, "Khởi động ma pháp trận yêu cầu thời gian, mình giúp các cậu ngăn trở tiến công."

"Mình cùng cậu." Raymond nhìn ra cậu đã là nỏ mạnh hết đà.

https://thuviensach.vn

“Thời khắc thế này, mình không hy vọng có người đoạt mất nổi bật đâu.”Dilin cười cười, đẩy hắn vào trong.

Bóng đen chợt lóe.

Học sinh St Sorvi trải quả một ngày cố gắng, rốt cục lần đầu tiên xông lên đầu tường.

Nhìn gương mặt kinh hách của nhóm đồng bạn, Dilin không chút nghĩ ngợi rút kiếm từ trong túi không gian quay đầu lại vung lên.

Đối phương hiển nhiên không ngờ ma pháp sư cư nhiên cũng huy kiếm, theo bản năng lui về sau nửa bước, “A” một tiếng ngã xuống từ tường thành. Thanh âm khi ngã xuống của hắn thật sự vang vọng, cho nên đám học sinh St Sorvi đều thoáng ngưng lại.

Dilin vội nói: “Mau đọc chú ngữ.” Cậu không lo lắng học sinh kia bị thương, đạo sư St Paders tuyệt đối không cho phép, cho dù hắn tự sát.

“dassala etagu-npaya…”

Thanh âm ngâm xướng trầm thấp mà mệt mỏi của các ma pháp sư nhí giống như hạt nước nhỏ giọt, chậm rãi nhập vào trong bóng đêm thâm trầm, khởi động mấu chốt thắng bại trận chiến này.

Tựa hồ ý thức được nguy cơ, thế công của St Sorvi đột nhiên tăng mạnh!

Dilin hít một hơi thật sâu, đưa tay chọc vào mặt nơi vừa mới bị Raymond nhéo, đau đớn khiến cậu thoáng thanh tỉnh.

Trong đầu cậu thủy nguyên tố trôi nổi giữa không trung xuất hiện như có như không, tối đen cơ hồ nhìn không ra.

Cậu nhắm mắt lại.

Thủy nguyên tố chậm rãi di động, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh…

Thân thể dần dần mất đi cảm giác, đầu giống như muốn nổ mạnh, sưng đau khó nhịn.

Đột nhiên…

Thủy nguyên tố tiêu thất.

Trong đầu tối đen như mực, không còn thứ gì.

https://thuviensach.vn

Nhưng tại khoảnh khắc biến mất, cậu dường như cảm giác thấy một chút rất nhỏ, nhỏ đến mức gần như ảo giác…

Nguyên tố.

“jelovia bolileyar!”

Chú ngữ hoàn thành.

Ma pháp trận trên tường thành sáng lên quang mang, lại nhanh chóng ảm đạm.

Ma pháp trận xuất hiện dưới tường thành.

Học sinh St Sorvi bị gió cuốn từ trên tường thành xuống dưới còn chưa đứng vững, đã bị hút vào trong quang mang của ma pháp trận, nháy mắt biến mất khỏi chiến trường.

Đám người Raymond vừa định hoan hô, liền nhìn thấy Dilin lập tức té ngã trên đất.

“Kết thúc?” Chaifuang rút tay từ trong áo ra.

Hydeine nhướng mày: “Ngươi dời bọn chúng đi nơi nào?”

Chaifuang mỉm cười, hiển nhiên không định giấu diếm thủ đoạn nhỏ của mình, “Một ngàn thước, một vạn thước, hoặc là mười vạn thước, ai biết được? Ma pháp trận bọn chúng vẽ không tồi, ta chỉ thêm chút tinh thần lực giúp chúng gia tăng uy lực ma pháp trận. Vô luận thế nào, tạm thời ta rất khó gặp lại bọn họ.”

Melina nói: “Ngươi nên sớm ra tay mới phải.” Đứng tại chỗ hứng gió lạnh cả ngày, tâm tình bà tương đối tồi tệ.

Chaifuang giải thích: “Cả ngày hôm nay tôi đều tìm cơ hội xuống tay.”

St Sorvi suy tính rất nhiều, lại quên mất điều quan trọng nhất. Ma pháp sư có thể không dấu vết mà bảo hộ học sinh St Sorvi, cũng có thể không dấu vết mà làm bừa.

“Huống chi,” Chaifuang dừng một chút, cười như không cười nói, “Còn phải lưu đầy đủ thời gian cho đệ tử chúng ta khoe tài.” Trên mặt hắn đang cười, trong lòng lại ảo não. Nếu Ciro chưa trở về Kanding đế quốc, hôm nay làm náo động khẳng định không phải là Dilin.

Hydeine nhìn đầu tường nhíu nhíu mày, thuận miệng nói: “Không cần tự ti, hôm nay ngươi nổi bật gần bằng hắn.”

https://thuviensach.vn

"…" Chaifuang đang muốn tổ chức từ ngữ để đáp trả một câu, Hydeine đã sử xuất một trận gió, trở về trong trấn.

59. Công thành đại tái (chín)…

Trầm luân trong hắc ám và yên tĩnh lâu lắm, cho nên khi tỉnh lại thanh âm gì cũng trở nên lạ lùng và xa xôi.

Dilin chậm rãi mở to mắt.

Ánh sáng xuyên thấu qua bức màn khiến cho cậu hoa mắt, phân không rõ cảnh trong mơ và hiện thực.

Cảm xúc mạnh mẽ lúc thành chiến còn có chút lưu lại sâu trong cơ thể, tim không tự chủ được mà đập dồn dập hơn.

Cậu giật giật ngón tay, cánh tay nặng đến mức nâng không dậy nổi.

"Phải nghỉ ngơi ít nhất ba ngày, ngươi mới có thể tiếp tục vung tay làm anh hùng." Thanh âm lười biếng.

Mắt Dilin nghiêng nghiêng nhìn về phương hướng giọng nói, "Đạo sư?" Thanh âm suy yếu khàn khàn xa lạ.

"Đúng vậy, Bassekou tướng quân." Hydeine nháy mắt xuất hiện trước giường cậu, đôi mắt băng lam cười như không cười.

Tâm tình hình như không vui lắm.

Dilin cẩn thận hỏi: "Chúng ta thắng?"

"Có lãnh đạo anh minh sáng suốt như ngươi, anh dũng kháng địch, làm sao có thể không thắng?"

Dilin nghe được cả người run lên.

Tâm tình đích xác không tốt lắm.

"Ách, tôi ngủ lâu lắm sao?" Kỳ thật cậu càng muốn hỏi có thể uống miếng nước không.

"Không lâu, một ngày một đêm." Bốn chữ một ngày một đêm bị kéo đến rất dài.

"…" Nhìn sắc mặt hắn, Dilin vẫn cảm thấy câm miệng tốt hơn.

Hydeine liếc đôi môi khô khốc của cậu, thản nhiên: "Muốn uống nước không?"

Dilin lập tức nói: "Cám ơn."

Hydeine hất cằm về phía bàn, "Ở đó."

https://thuviensach.vn

Dilin: "…" Cậu đang tự hỏi, cậu chạy tới và cái bàn chạy tới cái nào có khả năng hơn.

"Kiếm của ngươi không phải rất dài sao, lấy ra kéo một chút, hẳn có thể kéo được." Hydeine tươi cười có chút âm trầm.

Dilin đại khái biết mấu chốt vấn đề. "Tình huống lúc ấy thực khẩn cấp."

"Ân." Ngón tay nhẹ nhàng gõ lên giường.

"Tôi chỉ rút kiếm theo bản năng."

"Ân." Ngón tay lại gõ một cái.

"…Tôi sai." Cuối cùng Dilin nói.

Hydeine nhướng mày: "Sai ở đâu?"

"Không nên rút kiếm."

"A?"

"Tôi là một ma pháp sư." Cổ họng Dilin bốc hỏa.

Hydeine nhìn cậu một lúc lâu, mới cong một ngón tay về phía bàn, chén nước lập tức bay đến trong tay hắn, ấm nước treo trên chén nước, chậm rãi nghiêng, rót đầy nửa chén nước, sau đó bay trở lại bàn.

Dilin âm thầm cân nhắc mình có thể dùng thủy nguyên tố làm được không.

Hydeine một tay nâng đầu cậu, một tay đem chén đến bên môi cậu, hơi đổ vào.

Dilin uống một ngụm nhỏ, yết hầu còn chưa được làm dịu, chén đã dời đi. "Đạo sư." Cậu còn chưa hết khát.

"Không đủ thì gọi thủy nguyên tố." Hydeine nhìn xuống cậu từ trên cao, "Hay là, ngươi chỉ nhớ rõ huy kiếm như thế nào?"

Dilin ngoan ngoãn ngậm miệng.

Kỳ thật cậu thực ủy khuất.

Nguyên bản tưởng rằng bản thân sau khi tỉnh lại, hoặc nhiều hoặc ít sẽ thu được chút ca ngợi, khích lệ hoặc vỗ tay, dù sao cậu cũng hiểu lần này mình biểu hiện phi thường không tồi, nhưng không nghĩ tới nghênh đón cậu chỉ có trào phúng.

Hydeine không nhìn cậu cúi đầu, đứng lên trở lại ghế tựa cạnh bàn ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Dilin dùng dư quang khóe mắt gắt gao nhìn theo bóng lưng hắn. Cậu rất muốn hỏi kết quả trận đấu cuối cùng thế nào, Soso, Raymond bọn họ đi đâu. Nhưng chiếu theo không khí vừa rồi, chắc chắn vô luận hỏi câu gì cũng chỉ nhận lại càng nhiều giễu cợt.

Cậu càng nghĩ càng không thú vị, trợn tròn mắt nằm một lát, mí mặt lại nhịn không được chậm rãi díu lại.

Tỉnh lại lần hai, đã là nửa đêm, bụng kêu ùng ục, trong bóng đêm càng thêm rõ ràng.

Dilin giật giật tay, tuy rằng thực suy yếu, nhưng xác định có thể cử động. Cậu mạnh mẽ chống tay ngồi lên.

"Làm gì?" Thanh âm Hydeine đột nhiên phát ra, Dilin cả kinh ngã ngửa, đầu nặng nề đập vào trụ giường, "A!"

Ánh lửa bật sáng, ngọn nến như sao băng cháy trên bàn.

Dilin nhìn Hydeine đi tới, kinh ngạc nói: "Anh còn chưa đi?"

Hydeine khoanh tay trước ngực: "Xem ra, ngươi không cần nước và đồ ăn."

"…" Không có đồ ăn nước uống, cậu có khả năng sẽ biến thành thây khô. Dilin vẻ mặt cầu xin nói: "Đạo sư…"

Hydeine không nói một lời nhìn cậu, cho đến khi Dilin toàn thân sợ hãi, mới xoay người: "Chờ."

Qua một lát, liền có người hầu bưng súp ngô lên.

Dilin ngửi thấy hương vị, con sâu thèm ăn trong bụng liền thức tỉnh, thiếu chút nữa bổ nhào qua.

Người hầu cẩn thận đi đến trước giường, cầm thìa làm bộ muốn bón cho cậu.

Dilin lắp bắp kinh hãi, "Anh…"

Người hầu mỉm cười: "Tajires tiên sinh cho tôi một kim tệ."

Dilin quả thật mệt mỏi, cũng không tiếp tục cự tuyệt, tùy ý hắn bón cho mình một chén. Chờ thấy đáy bát, cậu vẫn chưa hết đói, nhân tiện nói: "Một chén nữa."

Người hầu lắc đầu: "Không được, chỉ có thể uống một chén."

Dilin trừng hắn.

https://thuviensach.vn

Người hầu nói: “Tajires tiên sinh phân phó.”

Đây là uy lực của kim tệ. Dilin thở dài. Bất quá sao Hydeine biết mình còn muốn ăn tiếp?

Người hầu rời đi, khi Hydeine trở về đã thay đổi quần áo, không khí thản nhiên phiêu đãng mùi thơm ngát sau khi tắm.

Dilin nhìn hắn, trên người bắt đầu ngứa từng đợt, “Tôi cũng muốn tắm rửa.” Cậu nhịn không được gãi gãi cổ.

“Được. Chỉ cần ngươi có thể di chuyển.” Hydeine lắc lắc mái tóc ướt sũng, trên tay ngưng tụ một ngọn lửa, lại bắt đầu hơ tóc.

Dilin chớp chớp mắt, trong đầu xuất hiện điểm sáng thủy nguyên tố, đang muốn tách thủy nguyên tố từ mái tóc vàng kia ra, chợt nghe Hydeine quát lớn: “Ngươi đang làm cái gì?”

Cậu hoảng sợ, “Cái gì?”

Hydeine trầm mặt, “Muốn dùng ma pháp tự sát sao?”

Dilin mờ mịt.

“Ngươi muốn tinh thần lực cạn kiệt lần nữa cũng không hề gì,” Hydeine nói, “Nhưng ta báo trước, ta không có nhiều đấu tinh thạch như vậy để tới cứu ngươi hết lần này đến lần khác.”

Tinh thần lực cạn kiệt? Hết lần này đến lần khác?

Ký ức trước khi ngất chậm rãi hiện lên trong óc.

Dilin há miệng thở dốc, “Tôi, tinh thần lực cạn kiệt?”

Hydeine nhìn chòng chọc cậu, “Ngươi nghĩ là đói đến bất tỉnh?”

“…” Kỳ thật cậu căn bản không nghĩ gì. “St Sorvi thế nào?”

“Về nhà, chẳng lẽ lưu lại giúp các ngươi ăn mừng?”

Ăn mừng?

Nhãn tình Dilin sáng lên, “Cho nên chúng ta thắng?”

Hydeine nói: “Tinh thần lực cạn kiệt quả nhiên ảnh hưởng đến trí lực. Nếu ngươi còn tiếp tục hỏi vấn đề ngu ngốc này, ta không bảo chứng sẽ không ném ngươi ra khỏi đây.”

Dilin nói: “Không thể hỏi tiếp một câu?”

Hydeine từ chối cho ý kiến.

“Bọn Soso và Raymond đâu?”

https://thuviensach.vn

“Về rồi.”

“Về đâu?” Từ sau khi Dilin tỉnh lại, cảm xúc vẫn luôn lên cao xuống thấp biến chuyển không ngừng.

“St Paders.”

“Nhưng là,”Dilin giơ tay, ngón tay yếu ớt chỉ chỉ hắn, lại chỉ chỉ chính mình, “Vì sao chúng ta còn ở lại?”

Cậu vừa dứt lời, liền phát hiện mình bị một trận gió đưa đến bãi đất trống đằng sau khách sạn.

Tinh không bát ngát.

Nhưng gió rất lạnh.

Thanh âm Hydeine truyền tới từ cửa sổ trên lầu, “Ta chỉ cho phép ngươi hỏi thêm một vấn đề ngu xuẩn, ngươi vượt mức.”

Dilin dưới sự trợ giúp của bồi phòng khách sạn, run rẩy trở lại phòng. Trong lúc ấy, cậu nghe được nhóm thầy trò St Paders sau ngày trận đấu chấm dứt liền trở về, tựa hồ có chuyện gì. Còn cậu khi đó lâm vào hôn mê, Hydeine lưu lại chăm sóc.

Dù có chút lòng lang dạ sói, nhưng tự đáy lòng Dilin vẫn cảm thấy, nếu lưu lại Soso hoặc Raymond, thân thể cậu hẳn sẽ phục hồi nhanh hơn.

Hydeine cũng không ở trong phòng chờ cậu.

Dilin bò lên giường, một lần nữa nằm xuống, tiếp tục ngủ.

Cậu phải khôi phục thân thể nhanh nhanh một chút, những ngày ăn không đủ no thế này thật sự không tốt lắm.

Sáng sớm ngày hôm sau, Dilin nghe tiếng chim hót ngoài cửa sổ liền rời giường, cảm thấy thân thể khôi phục đã được năm sáu phần. Tuy rằng còn có chút suy yếu và hoa mắt, nhưng sinh hoạt hằng ngày không thành vấn đề.

Sau khi có thể tự do hoạt động, việc đầu tiên cậu làm là xuống lầu ăn hai bát súp ngô lớn.

Ăn xong, cậu thỏa mãn quay đầu, nhìn thấy Hydeine đi từ trên lầu xuống, “Đạo sư.” Cậu chống bàn đứng lên.

“Có thể đi rồi?” Hydeine hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ân…” Trả lời thoáng chần chờ, tựa hồ sợ hắn giao nhiệm vụ hoặc chuyện xui xẻo gì.

“Vậy xuất phát.” Hydeine tùy tiện ném hai đồng tiền lên bàn xem như trả phòng, sau đó không để ý đến biểu tình muốn nói lại thôi của Dilin, nhanh hướng ra ngoài.

Dilin đành phải nặng nề nện bước theo sau hắn.

Ngoài cửa cũng không xuất hiện xe bò như trong trí nhớ, mà là một chiếc xe ngựa bình thường, vừa nhìn đã biết là cho thuê, thi nhiên đi tới khi được Hydeine gọi.

Dilin coi như vừa lòng.

Trước ngồi xe ngựa sau ngồi thuyền, trên đường tuy rằng xóc nảy, nhưng cũng không mệt chết.

Cậu và Hydeine trước sau ngồi lên xe ngựa, xa phu quát to một tiếng khởi hành.

Dilin sợ Hydeine tiếp tục nghĩ về trận đấu, cho nên vừa lên xe liền nhắm mắt giả bộ ngủ. Lúc sau, cậu lăn ra ngủ thật. Chờ tỉnh lại, thái dương đã xuống núi. Cậu nhìn con đường xa lạ bên ngoài, kinh ngạc nói: “Đây không phải đường lúc đến.”

“Ân.”

“Chúng ta đi đâu?” Từ Sonlisgar đến St Paders chỉ có một con đường.

“Tùy tiện ngao du.” Hydeine nói xong, học cậu nhắm mắt lại, cự tuyệt tiếp tục nói chuyện.

Dilin: “…”

60. Công thành đại tái (mười)…

Gần chạng vạng, xe ngựa rốt cục đi vào một tòa thành thị xa lạ.

Dilin tò mò đánh giá kiến trúc hai bên. Các quốc gia trên Mộng đại lục đều có phong cách kiến trúc khác nhau, kiến trúc của Sonlisgar thích dùng mái vòm làm đỉnh chóp. Nhìn mái vòm hai bên lớn nhỏ khác nhau, cậu liền biết mình vẫn còn trong cảnh nội Sonlisgar.

Xe ngựa dừng lại trước tòa nhà lớn nhất nơi ngã tư đường.

Hydeine mở cửa xuống xe, Dilin theo sau hắn.

Xa phu vội vàng giục ngựa đi.

https://thuviensach.vn

“Nơi này là đích đến?” Dilin nhịn nửa ngày vẫn là nhịn không được phải hỏi.

Hydeine liếc mắt nhìn cậu, “Ngươi hy vọng biến nơi này thành mục đích nhân sinh của ngươi?”

Mục đích nhân sinh? Nghe như đang nói mộ địa.

Dilin thức thời ngậm miệng.

Hai người một trước một sau đi đến trước đại môn của tòa nhà.

Đây là một đại môn rất có khí thế, trên cửa vẽ ký hiệu đại biểu cho tứ đại nguyên tố.

Môi Dilin ngập ngừng hai cái.

Hydeine không quay đầu giải thích: “Ký hiệu này chỉ có tác dụng trang trí.”

Dilin hiếu kỳ: “Vì sao muốn dùng ký hiệu nguyên tố để trang trí cửa?”

“Tốt hơn so với tranh chân dung của hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp.”

Dilin rất nhanh lĩnh ngộ, “Nơi này là nghiệp đoàn ma pháp?” Shamanlier cũng có nghiệp đoàn ma pháp, bất quá khi đó cậu chưa có tư cách đến.

Hydeine đưa tay nhẹ nhàng xoa thủy tinh đen bên cạnh, cửa tự động mở ra. Dilin theo sau hắn đi vào.

Bên trong không khác biệt lắm so với khách sạn bình thường.

Một quầy hàng vừa dài vừa cũ chắn đi đại đa số tầm mắt. Phía sau quầy ngồi một người trung niên tầm ba bốn mươi tuổi, một tay đỡ đầu, mệt mỏi buồn ngủ.

Ngón tay Hydeine nhẹ nhàng gõ lên mặt quầy một cái.

Người trung niên nhất thời bật ngồi dậy, “Đến lúc ăn khuya?”

Hydeine nói: “Không, đang thời gian cơm chiều.”

Người trung niên ngơ ngác nhìn hắn, “Tôi ăn cơm chiều rồi.”

“Nhưng chúng ta chưa ăn.” Đề tài quỷ dị cư nhiên được hai người một hỏi một đáp duy trì liên tục.

Người trung niên rốt cục ý thức được bất thường. Hắn nhìn Hydeine, lại nhìn Dilin, kinh ngạc: “Hai người là ai?”

Hydeine xoay xoay chiếc nhẫn trên tay phải.

https://thuviensach.vn

Bởi vì đèn trong quầy khá tối, người trung niên không thấy rõ đồ đằng trên nhẫn hắn, đành phải xuất ra giấy và mực đóng dấu đặt lên bàn.

Hydeine nhẹ nhàng nhấn mặt ngoài nhẫn lên mực đóng dấu, rồi ấn tiếp lên giấy.

"Cái này là…" Người trung niên cẩn thận xem xét thật lâu, lại lôi một quyển sách cũ nát đến mức nhìn không rõ hình dạng ra so sánh.

Dilin chưa từng chú ý đến trang sức trên người Hydeine, cho nên lần đầu biết nguyên lai nhẫn của hắn có tác dụng đại biểu thân phận.

"St Paders… học viện ma pháp?" Người trung niên giật mình ngẩng đầu.

Hydeine nói: "Phát âm của ngươi thật chuẩn xác."

"A. Anh, a không, ngài tới làm gì?" Các đốt ngón tay cầm sách của người trung niên hơi trắng bệch.

"Ăn cơm chiều." Hydeine nói, "Ngay từ đầu ta đã nói cho ngươi biết."

Nghiệp đoàn ma pháp và học viện ma pháp St Paders trừ bỏ đều có hai chữ ma pháp trong tên, không hề có quan hệ gì. Nhưng vì địa vị đặc biệt tại Mộng đại lục của St Paders, cùng với việc bọn họ chưa bao giờ thiếu vắng nhân tài ma pháp cấp cao, nghiệp đoàn ma pháp các nhiệm kì trước đều đơn phương nhét bọn họ vào bên trong nghiệp đoàn. Bất cứ ai nắm giữ dấu hiệu ma đạo sư và học sinh học viện ma pháp St Paders đều được hưởng đãi ngộ của thành viên nghiệp đoàn ma pháp – thậm chí đãi ngộ so với thành viên bình thường còn tốt hơn.

Ví dụ như hiện tại, Hydeine và Dilin liền có được hai gian phòng phi thường thoải mái cùng bữa tối vô cùng thịnh soạn.

Người phụ trách nghiệp đoàn ma pháp tại Sonlisgar thậm chí lập tức dùng ma pháp trận từ thủ đô chạy về. Trên thực tế, hắn vừa mới thở phào được một cái khi nghe tin toàn thể sư sinh St Paders đã ngồi thuyền về học viện, ai ngờ không đến một ngày, lại xuất hiện hai con cá lọt lưới.

Chờ Hydeine và Dilin cơm nước xong, liền thấy hắn cười tủm tỉm đứng ngoài cửa, "Ngài tới có việc gì?"

Lời dạo đầu của hắn giống y hệt vị nhân viên tiếp tân kia chẳng hề có chút mới mẻ.

https://thuviensach.vn

Hydeine ngoắc ngón tay về phía hắn.

Người phụ trách tuy rằng cảm thấy không vui với thái độ khinh miệt này, nhưng vẫn ngoan ngoãn đi tới như cũ.

"Ta muốn tra ghi chép của một người." Hydeine nói.

Người phụ trách cẩn thận hỏi: "Người nào?"

"Vincent Lin."

Người phụ trách nói: "Đó cũng là đạo sư của quý học viện?"

Hydeine nghĩ nghĩ, "Đã từng."

Người phụ trách nói: "Nếu không phiền, có thể cung cấp chút bối cảnh của ông ta không?"

"Hắn đã từng là đạo sư vỡ lòng của ta." Hydeine chậm rãi nói.

Dilin lắp bắp kinh hãi.

Cảm giác này thật giống như biết một ma thú rất lợi hại kỳ thật cũng có thời kì tuổi nhỏ thay răng.

"Vậy ông ta hiện tại làm sao?" Người phụ trách đánh giá hắn, âm thầm tính toán tuổi của vị lão sư vỡ lòng kia.

"Đây là điều ta muốn biết." Hydeine nói, "Ta muốn biết lần cuối cùng hắn liên hệ với nghiệp đoàn ma pháp là khi nào, ở địa phương nào."

Người phụ trách do dự. Điều tra ghi chép của thành viên nghiệp đoàn ma pháp là công việc quan trọng phải được hội trưởng phê chuẩn, hơn nữa cho dù không cần phê chuẩn, cũng không phải việc nằm trong quyền hạn hắn có thể làm được. "Ta muốn xin chỉ thị của hội trưởng."

"Được." Hydeine cũng không trông cậy hắn một hơi có thể đáp ứng.

"Nếu không ngại, có thể thỉnh giáo tính danh của ngài?" Người phụ trách hỏi.

"Hydeine Tajires."

Người phụ trách xác định đó là một cái tên xa lạ, trong lòng không khỏi thất vọng. Nếu người trước mắt là Chaifuang thì tốt biết bao nhiêu. Nghĩ đến ma pháp sư siêu tuyệt trong truyền thuyết, hắn khó nén khỏi kính ngưỡng, "Xin chờ một chút, ta lập tức đi báo cáo."

Đối với đạo sư vỡ lòng trong lời Hydeine, Dilin cũng cảm thấy rất ngạc nhiên. Nhưng cậu biết một cơ cấu như nghiệp đoàn ma pháp tuyệt đối sẽ

https://thuviensach.vn

không lập tức trả lời, tối thiểu trước tiên cần chứng thực thân phận Hydeine, sau đó hội trưởng nghiệp đoàn sẽ triệu tập phó hội trưởng hoặc nhân vật trưởng lão nào đó đến thảo luận, cuối cùng mới cho ra kết luận. Tuyệt đối không thể có câu trả lời trong vòng một buổi tối. Cho nên cậu sớm trở về phòng ngủ say.

Sáng ngày thứ hai, Dilin đến phòng Hydeine báo danh, nghiệp đoàn ma pháp quả nhiên còn chưa đáp lại.

Sắc mặt Hydeine bắt đầu âm trầm.

Dilin lấy cớ luyện tập ma pháp, đang muốn chuồn êm, chợt nghe Hydeine nói: "Ta luyện cùng ngươi."

Nhìn đám mây đen trên mặt hắn, câu "không cần khách khí" bị ngậm trong miệng không nói ra.

Đại khái trong lòng có chuyện, khảo nghiệm của Hydeine cũng không thực nghiêm khắc, chỉ là giúp cậu củng cố ma pháp phân giải lần trước lĩnh ngộ.

Chỉ luyện nửa giờ, Hydeine đã ngừng lại, "Được rồi."

Dilin vừa lúc cảm thấy đầu có chút choáng váng, liền gật đầu.

Hydeine nói: "Chúng ta đi ngao du trong thành." Dilin đành phải đảm đương nhiệm vụ người hầu.

Quy mô thành trấn này to hơn gấp nhiều lần so với trấn trước. Riêng tường thành ước chừng đã cao gấp đôi. Nhân khẩu trong thành cũng nhiều, hai bên đường đầy những quán hàng rong và diễn xiếc mới lạ.

Nhưng đại đa số đồ vật Dilin đã nhìn quen tại Shamanlier, cũng không quá ngạc nhiên. Ngược lại Hydeine thỉnh thoảng lại dừng chân ngắm nhìn.

"Đạo sư lâu rồi không ra ngoài?" Dilin không có việc gì đành hỏi.

"Kể từ lúc có ký ức tới nay, đây là lần đầu tiên ta rời học viện." Đáp án của Hydeine cực kì nằm ngoài dự liệu của cậu.

Dilin sững sờ: "Nhà ban đầu thì sao?"

Học viện St Paders không phải là nơi thu lưu thiếu nhi, mười ba tuổi là thời điểm thu học sinh. Trừ phi Hydeine từ mười ba tuổi mới bắt đầu có ký ức, còn không vậy trước kia hắn ở nơi nào?

"Không có nhà." Hydeine thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Dilin chấn động, dù tò mò, vô luận thế nào cũng hỏi không nổi.

Ngược lại Hydeine chủ động giải đáp: "Trước kia học viện St Paders từng mở một ban nhi đồng thiên tài, tìm kiếm thiên tài nhi đồng có tư chất ma pháp trên toàn bộ đại lục mang về bồi dưỡng từ nhỏ."

"Thế nào là nhi đồng thiên tài có tư chất ma pháp?" Dilin rất ngạc nhiên.

Hydeine nói: "Vấn đề này sợ rằng chỉ có Vincent Lin mới có thể trả lời. Lúc ấy bị tuyển chọn tổng cộng có mười hai người, chỉ có ta và Chaifuang không có thân nhân."

Dilin nhìn thân ảnh cô độc của hắn, nhịn không được lặng lẽ nắm chặt tay hắn.

Hydeine theo bản năng tránh ra.

Dilin cảm thấy tổn thương. Cậu không nên quên, người trước mắt này không phải Soso cần được quan tâm, cũng không phải Raymond cùng tuổi, mà là đạo sư của cậu, một người đã trưởng thành, cao hơn cậu, tầm nhìn xa hơn cậu.

"Chúng ta trở về đi." Trải qua sự kiện nắm tay, Hydeine hiển nhiên cũng không còn hưng trí kể chuyện.

Dilin âm thầm hối hận, chỉ có thể yên lặng theo sau hắn.

Trở lại nghiệp đoàn ma pháp, người phụ trách đã chờ ở đại sảnh, nhìn thấy hắn lập tức đi tới nói: "Thứ ngài muốn đã được chuẩn bị tốt."

Ánh mắt Hydeine chợt lóe, sải dài bước tiến về phía trước.

Người phụ trách chạy sau hắn, tình thế giống như Hydeine mới là người dẫn đường.

"Bên này, là bên này." Người phụ trách phải dẫn đường, không thể không chạy chậm.

Thật vất vả vào văn phòng, người phụ trách lôi ra một quyển bút kí, đặt trước mặt hắn: "Đây là tin tức tổng bộ cung cấp, tôi đã sao chép xong." Nghe hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp nói, ma đạo sư trước mắt này tuyệt đối không phải hạng vô danh tiểu tốt. Nói cũng đúng, St Paders ngọa hổ tàng long, không biết có bao nhiêu ma pháp sư lợi hại ngoại giới không biết

https://thuviensach.vn

đến. Nghĩ đến đây, hắn không khỏi hâm mộ thanh niên và thiếu niên trước mắt.

Có thể tiến vào St Paders thật sự là giấc mộng suốt đời của mỗi một ma pháp sư. Lúc trước hắn cũng từng tham gia cuộc thi, đáng tiếc thất bại.

Hydeine im lặng nhìn ghi chép, ngón tay cuối cùng dừng ở một dòng, "Năm năm trước, thành Neal của Sangtu."

Người phụ trách sáp đến: "Đúng vậy. Lúc ấy ông ta tuyên bố treo giải thưởng năm nghìn kim tệ cho nguyên tố tinh. Nhưng nguyên tố tinh ông ta muốn thật sự quá lớn, đừng nói là năm nghìn kim tệ, cho dù là năm vạn kim tệ cũng chưa chắc tìm được."

Hydeine cau mày: "Chỉ có năm năm trước?"

Người phụ trách nói: "Đúng vậy. Lúc ấy ông ta cung cấp phương thức liên lạc là một khách sạn nhỏ thành Neal, hiện tại đã bị phá bỏ và dời đi nơi khác."

Hydeine khép lại sách, không nói một lời rời đi.

Dilin thay hắn nói với người phụ trách: "Cám ơn, vất vả."

Người phụ trách thấy người lớn không có gì nói, ngược lại đem mục tiêu đặt trên người người nhỏ, "Cậu là học sinh St Paders?"

"Đúng vậy."

"Nghe nói tốt nghiệp học viện St Paders rất khó?"

Dilin nói: "Tôi mới vừa vào học năm nay."

"A. Vậy sao? Nghe nói nhập học năm nay đơn giản hơn nhiều so với năm trước."

Dilin nói: "Có lẽ. Tôi cũng không tham gia cuộc thi."

"Tại sao?" Người phụ trách trừng to mắt.

Dilin nói: "Miễn khảo."

Người phụ trách đứng tại chỗ suy nghĩ nửa ngày mới nhớ ra ngoại lệ chiêu sinh duy nhất của St Paders, "A, là quý tộc?"

Bất quá người trả lời đã đi mất.

Hydeine còn ở trong phòng, cũng không thu dọn đồ đạc chạy lấy người như trong tưởng tượng của Dilin.

Cửa phòng mở rộng.

https://thuviensach.vn

“Cái kia,” Dilin đứng cạnh cửa, do dự nói, “Có lẽ anh có thể tiếp nhận giải thưởng ông ta treo?”

Hydeine ngẩng đầu từ trong bản bút kí, nhìn thấy là cậu, vẫy vẫy tay.

Dilin đi tới.

“Ta không có nguyên tố tinh lớn như vậy.” Hydeine nói.

Dilin khó hiểu.

“Đây là vấn đề thành thật.” Hydeine khép lại sách, “Ta sẽ tìm được hắn, nhưng không phải bằng thủ đoạn lừa gạt.”

“…”

Dilin không thể không xem kỹ người trước mắt một lần nữa. Nguyên tắc của anh ta luôn xuất hiện ngoài dự kiến.

“Hắn xuất hiện tại Sangtu,” Hydeine tùy tay lấy bản đồ từ túi không gian ra, sau đó nhìn quốc gia trái phải Sangtu nói, “Kanding đế quốc và Shamanlier, hai quốc gia giàu cố nhất đại lục, cũng là quốc gia có khả năng có nguyên tố tinh lớn nhất.”

Trong lòng Dilin căng thẳng, “Anh cảm thấy ông ta sẽ trốn tại Shamanlier hoặc Kanding đế quốc?”

“Hắn không phải người dễ dàng bỏ cuộc.” Nếu dễ dàng bỏ cuộc, cũng không chấp nhất với phong nguyên tố nhiều năm như vậy.

Dilin nghĩ nghĩ nói: “Nếu như là Shamanlier, tôi nghĩ tôi có thể hỗ trợ.”

Hydeine nghiêng đầu, đôi mắt trạm lam trong suốt như nước.

Nghĩ đến có thể trợ giúp người trước mắt, trong lòng Dilin dâng lên một cỗ hưng phấn khôn kể. Có lẽ là bị chèn ép lâu lắm, khó được một lần có cơ hội khiến cho đối phương dựa dẫm, cậu không muốn bỏ qua. Cho dù vì vậy mà phải trở lại nơi cậu không muốn kia.

“Được.” Hydeine nói.

Dilin nghe thấy tim mình đập mạnh trong ngực, khóe miệng nhẹ nhàng giương cao.

Nghiệp đoàn ma pháp đều thiết kế ma pháp trận tại các thành phố lớn của đại lục, có thể dùng để truyền tống người, vật và thư. St Paders cũng có đủ thực lực làm như vậy, nhưng viện trưởng đầu tiên của học viện lo lắng đến vị trí địa lý kỳ lạ của St Paders, tâm tính lại không muốn bị ngoại nhân

https://thuviensach.vn

quấy rầy, hạ nội quy không được đến bất kì vị trí nào trong học viện bằng ma pháp truyền tống trận, từ đó về sau, phương tiện giao thông duy nhất có thể đi vào St Paders chính là thuyền.

Tính cả lần rời nhà bằng ma pháp trận đi Julan tìm Soso nhập học St Paders, đây là lần thứ hai Dilin sử dụng ma pháp trận, trong lòng thực khẩn trương. Cậu quay đầu nhìn Hydeine cũng lần đầu dùng ma pháp trận nhưng biểu hiện thập phần bình tĩnh, âm thầm bội phục.

"Ngươi đang nghĩ gì?" Hydeine hỏi.

Dilin đem suy nghĩ nói ra. Đây là thừa nhận điểm tốt, cậu tin tưởng Hydeine sẽ rất thích ý.

Nhưng cậu lại một lần nữa phán đoán sai phản ứng của Hydeine.

"Đến khi ngươi đủ cường đại, sẽ phát hiện ra trên đời này không có sự tình gì đáng sợ." Nhìn ra trong mắt hắn rành rành viết, ngươi chưa đủ cố gắng.

"…" Ca ngợi là một nghệ thuật. Mà Dilin hiển nhiên chưa phải nghệ sĩ.

61. Xuất môn về thăm gia đình [một] . . .

Thành Bert.

Vẫn y nguyên ngã tư đường cũ kỹ, bánh xe ngựa nặng nề chậm chạp, còn có khí tức lười nhác xóa không nổi trong không khí. So với những tân thành mới kiến lập, thủ đô Shamanlier tựa như một ông lão lúc tuổi già, trong nhàn nhã, lại có khí tức mỏi mệt suy bại khó có thể che dấu.

Xe ngựa gia tộc Bassekou đã đợi ngoài ma pháp trận.

Tạm thời giữ chức xa phu là quản gia Bob. Trước khi xuất ngũ, hắn từng lập không ít công lớn trên chiến trường. Dilin nhớ rõ phụ thân từng nói, nếu không phải vì hắn mù một con mắt, hiện tại có lẽ đã trở thành thượng tướng quân. Đó là xác suất một trên mười vạn. Bất quá làm quản gia hắn cũng thực xứng chức. Bản thân chẳng qua chỉ mang lời nhắn đến theo ủy thác của nghiệp đoàn ma pháp, hắn đã an bài sự tình thỏa thỏa đáng đáng.

Bob nhìn thấy Dilin và Hydeine đi ra, trên khuôn mặt ngay ngắn nhất thời lộ ra ý cười ôn hòa.

https://thuviensach.vn

“Thiếu gia. Hoan nghênh về nhà.” Hắn đích thân nhảy xuống xe ngựa mở cửa.

Dilin tiến lên nhẹ nhàng ôm chầm hắn, cao hứng nói: “Chú Bob.”

Bob vỗ vỗ vai cậu, lực chú ý chuyển sang Hydeine, “Vị này nhất định là Tajires đạo sư mà Dilin thiếu gia nhắc tới trong thư.” Tuy rằng làm quản gia gần mười năm, hắn vẫn không nhiễm thượng thói quen a dua nịnh hót của quý tộc, nói chuyện vẫn ngắn gọn ngay thẳng như trước.

Hydeine gật gật đầu, “Xin chào.”

Dilin hơi giật mình, khó thấy được vẻ mặt ôn hòa như vậy của hắn.

Bob đương nhiên không nghĩ nhiều, sau khi mời bọn họ lên xe, lập tức điều khiển xe ngựa hồi phủ Bassekou.

Là đệ nhất công tước của đế quốc, quy mô phủ Bassekou gần với hoàng cung, chiếm cứ trọn nửa con phố.

Xe ngựa xuyên qua bãi cỏ rộng lớn, lại qua một cây cầu gỗ, mới dừng lại.

Hydeine xuống xe, ngẩng đầu đánh giá kiến trúc khí thế bàng bạc không thua kém đồ thư quán của St Paders.

Bob vừa đem xe ngựa giao cho người hầu, Dilin liền hỏi: “Phụ thân đâu?”

Bob nói: “Công tước đang ở trong hoàng cung trao đổi chính vụ với hoàng đế bệ hạ, có lẽ buổi tối mới về.”

Dilin đáp lại một tiếng, ánh mắt khó nén thất vọng.

Hydeine nhướng mày. Vô luận trưởng thành sớm thế nào, cũng chỉ là thiếu niên cần quan tâm săn sóc, khi về nhà luôn hy vọng có thể nhìn thấy thân nhân nghênh đón.

Bob nói: “Thiếu gia mời vào. Phòng cậu mỗi ngày đều có người quét tước, đồ vật bên trong chưa từng bị di dời. Khách phòng của Tajires đạo sư ở ngay dưới phòng của cậu.”

Dilin nói: “Việc kia có manh mối gì không?”

Hydeine biết cậu hỏi chính là việc tìm kiếm Vincent, lập tức nghiêng đầu nhìn Bob chằm chằm.

https://thuviensach.vn

Bob nói: “Cảnh nội Shamanlier tổng cộng có ba trăm sáu mươi Vincent Lin. Bỏ qua mười ba người đã tử vong, hai trăm ba mươi sáu người tuổi tác không thích hợp, còn lại mười một người. Công tước đã thỉnh quan viên các nơi lưu ý, rất nhanh sẽ có tin tức.”

Hydeine nói: “Hắn rất giỏi ngụy trang.”

Bob tràn đầy tự tin nói: “Xin Tajires đạo sư các hạ yên tâm, địch nhân trên chiến trường cũng giỏi ngụy trang, nhưng bọn hắn cuối cùng luôn bị bóc trần dưới lưỡi đao.”

Dilin nhớ tới một việc, “Công chúa Joanne hồi cung chưa?”

“Đã hồi cung. Nghe công tước nói, có lẽ nàng sẽ gả cho gia tộc Carter.” Bob nói.

“Carter?” Dilin thở dài. Không biết là vì công chúa, hay vì tâm ý vĩnh viễn không có khả năng phơi bày dưới ánh mặt trời của Justin.

Vừa đi vừa nói chuyện, rất nhanh đã tới trước khách phòng của Hydeine.

Bob mở cửa phòng. Dilin chú ý thấy kết cấu tuy rằng rất giống phòng mình, nhưng bố trí hoàn toàn không giống. Gian phòng mình tràn ngập khí tức dương quang thiếu niên, còn khách phòng này lại đơn giản mà trầm trọng.

“Gia cụ nơi này đều do công tước đích thân lựa chọn.” Bob nói.

Dilin bất ngờ: “Phụ thân?” Cậu không biết phụ thân mình còn có thời giờ rảnh như vậy.

Bob nhìn Hydeine, thâm ý nói: “Công tước bảo, đây là một mảnh tâm ý của ông đối với đạo sư của đứa con cưng, cảm tạ ngài dốc lòng chỉ dạy.”

Hydeine từ chối cho ý kiến, “Cảm tạ hảo ý của ông ấy.”

Đưa Hydeine vào phòng, Bob cùng Dilin đi lên phòng của cậu.

Thái độ Bob mềm mỏng hơn, ôn hòa nói: “Mọi chuyện ở học việc có tốt không?”

Ánh mắt Dilin chăm chú, một quả bóng nước xuất hiện trước mặt hai người, “Tốt lắm.”

Bob kinh ngạc: “Cậu không cần chú ngữ và động tác cũng có thể sử dụng ma pháp?”

https://thuviensach.vn

Dilin bất đắc dĩ nói: “Đạo sư không cho cháu học tập bất kì chú ngữ và động tác nào.”

Bob tuy rằng không biết ma pháp, nhưng cũng là người tinh tường, lập tức cảm khái: “Cậu có một vị đạo sư thực giỏi.” Trong lòng hắn âm thầm hạ quyết tâm, trong mấy ngày Hydeine ở lại đây, nhất định phải chiêu đãi hắn thứ tốt nhất.

Dilin nói: “Hy vọng có thể sớm ngày tìm thấy Vincent.” Cậu biết đây là việc Hydeine quan tâm nhất lúc này.

“Cậu yên tâm, chỉ cần trong Shamanlier có người như thế, nhất định có thể tìm ra.” Bob kiên định nói.

Andre Bassekou nửa đêm mới gấp gáp trở về.

Dilin đang ngủ say trong thư phòng.

Andre mở cửa sửng sốt, quay đầu nhìn Bob.

Bob nói: “Thiếu gia kiên trì đợi ngài.”

Andre gật đầu, “Đi lấy đồ ăn khuya đến đây.”

Bob nhận lệnh đi.

Andre vào cửa, cởi áo khoác trùm lên người cậu.

Thân thể Dilin chợt động, mở to mắt, sau khi nhìn thấy rõ ràng người trước mặt, xoát cái đứng lên, lưng thẳng tắp. “Phụ thân!”

“Ta đánh thức con.” Andre hơi tiếc nuối.

Dilin tự trách: “Là con không đủ đề phòng.”

Andre cười: “Đó là tiêu chuẩn chiến sĩ ta yêu cầu ở con trước đây, bây giờ con là ma pháp sư, có thể hạ thấp yêu cầu đó.”

Dilin cúi đầu nhìn bên ngoài, trầm mặc một lúc lâu nói: “Làm ma pháp sư, không thể tiếp tục làm chiến sĩ sao?”

Andre bị vấn đề cậu hỏi làm cho sửng sốt, “Sao lại hỏi vậy?”

Dilin nghĩ nghĩ, thành thành thật thật hồi đáp: “Đạo sư mất hứng chuyện con sử dụng kiếm thuật.”

“A?”

“Anh ta cũng không cao hứng khi con chỉ huy quân đội.”

“Chỉ huy quân đội?” Andre vẻ mặt nghi hoặc. Ông không biết St Paders khi nào có quân đội, hơn nữa cho dù St Paders có quân đội, cũng không đến

https://thuviensach.vn

lượt con trai mình đến chỉ huy a.

Dilin đem sự tình trận đấu giữa St Paders và St Sorvi giản lược kể lại.

Andre chợt nói: "Ta nghĩ anh ta hy vọng con có thể đem toàn bộ tinh lực tập trung vào ma pháp. Giống với qua sông có thể dùng hai phương thức bơi lội hoặc chèo thuyền, nhưng nếu con muốn học bơi lội thành thạo, trước hết nhất định phải từ bỏ phương thức chèo thuyền, nếu không rất khó chuyên chú."

Dilin cau mày.

Trên mặt Andre nóng lên, "Ví dụ của ta không tốt lắm. Khụ, nhưng con biết đấy, đại khái là ý này."

"Cũng như vậy để chiến thắng kẻ địch, có hai loại phương thức kiếm thuật và ma pháp. Nhưng đạo sư hy vọng con dùng ma pháp, là vì hy vọng ma pháp trở thành bản năng và lựa chọn trước nhất của con sao?" Dilin nói.

Andre gật đầu: "Chính là ý đó."

Dilin nói: "Nhưng con cảm thấy con làm cũng không sai."

"Ta nghĩ đạo sư của con hiểu rất rõ điểm này.

Dilin nửa tin nửa ngờ, "Thật không?"

"Cho nên anh ta cũng không chỉ trích con." Andre dừng một chút, "Dù từ khẩu khí của con, ta có thể nghe ra anh ra không cao hứng."

"Vì sao con lại cảm thấy phụ thân thực hiểu biết anh ấy?" Dilin rất kinh ngạc. Cậu tiếp xúc cùng Hydeine lâu như vậy, thường xuyên không thể lý giải hành vi của hắn, còn Andre lại có thể lĩnh ngộ ý đồ của hắn một cách thỏa đáng.

Andre cười ranh mãnh: "Có lẽ đây là điểm khác nhau giữa đàn ông và bé trai."

Bob mang lên hai đĩa thịt gà xé phay.

Andre và Dilin ngồi trên ghế salon vừa ăn vừa nói chuyện.

Dilin kể lại sinh động mà không lộn xộn những việc đã trải qua ở St Paders. Khi nói đến Ciro và công chúa Joanne, Andre hỏi thêm vài câu. Dillin nhất nhất giải thích. Bất quá cậu kết giao cùng bọn họ trong học viện không nhiều, cho nên cũng không cung cấp được gì mấy.

Cậu thấy Andre thở dài, không khỏi tò mò.

https://thuviensach.vn

Andre nói: “Ciro kế nhiệm hoàng thái tử là kết cục đã định. Nghe nói thủ đoạn và quyết đoán của hắn đều cao hơn rất nhiều so với hoàng thái tử, lại giao hảo với Hayden Navister, về sau nhất định sẽ áp dụng tác phong trị quốc mạnh mẽ.”

“Hayden Navister?”

“Đệ nhất nguyên soái mới của Kanding đế quốc.” Andre nói, “Năm nay vừa tròn hai mươi tuổi.”

Nguyên soái hai mươi tuổi?

Nhiệt huyết Dilin dâng lên.

Andre liếc mắt nhìn cậu một cái, “Nếu con đã quyết định ở lại St Paders, đừng để ý tới chuyện đó nữa.”

Tâm tình của Dilin mãnh liệt chùng xuống.

Đúng vậy. Từ lúc cậu lựa chọn St Paders, buông trọng trách trên vai, cũng đã mất đi lập trường ban đầu.

“Không cần lo lắng cho ta.” Andre nhìn ra đấu tranh trong mắt cậu, “Ta đã quyết định nhận nhi tử Kelly thúc thúc của con làm con thừa tự để bồi dưỡng thành người thừa kế.”

Dilin gục đầu, “Phụ thân. Con…”

“Gia tộc không chỉ là trách nhiệm, còn là vinh quang.” Andre thản nhiên, “Con không hiểu được điểm này, cho nên dù con không đề xuất đi St Paders với ta, ta cũng không chọn con làm người thừa kế gia tộc.”

Dilin biết ông nói như vậy vì không muốn mình quá khổ sở. Trên thực tế, tâm tình của cậu đích xác dễ chịu đi rất nhiều.

Andre tựa hồ mỏi mệt, hé mắt nói: “Ngày mai ta sẽ tìm một cơ hội đi thăm đạo sư của con. Anh ta thích cái gì, ta sẽ tận lực chuẩn bị.”

Dilin nghĩ ngợi: “Anh ấy thích cà phê.”

62. Xuất môn về thăm gia đình (hai)…

Trước mặt Hydeine để năm bao cà phê lớn đóng gói tỉ mỉ. Để biểu hiện long trọng, mặt trên còn thắt năm cái nơ con bướm màu hồng to thiệt to.

Dilin trộm ngắm sắc mặt hắn, giải thích: “Đây là cà phê quý tộc Shamanlier thường uống nhất, Vileyka. Phụ thân biết ngài thích uống cà phê, đặc biệt mang về từ nơi tiếp phẩm trong hoàng cung.”

https://thuviensach.vn

Hydeine muốn nói gì đó, bỗng thấy Andre đi xuống từ lầu thượng, vẻ mặt tươi cười: "Vị này nhất định là Tajires đạo sư."

Dilin bật người dậy nhỏ giọng giới thiệu với Hydeine: "Phụ thân của tôi."

Hydeine đứng lên, trang trọng hành lễ: "Bassekou công tước các hạ."

Dilin giật mình. Cậu biết Hydeine lâu như vậy, nhưng đây là lần đầu tiên thấy hắn khách khí như thế. Không phải hắn không thèm khách sáo ngay cả với Ciro, Orosey sao? Chẳng lẽ do tác dụng của năm gói cà phê?

Andre không biết việc xấu của Hydeine, cho nên vẫn chưa cảm thấy thụ sủng nhược kinh, "Dilin nhất định đã mang đến cho thầy rất nhiều phiền toái."

Hydeine nói: "Còn trong phạm vi có thể thừa nhận."

Andre cười như không cười nhìn về phía Dilin.

Ánh mắt Dilin liếc sang nơi khác. Nói thật, cậu đem lại rất nhiều phiền toái cho Hydeine sao? Hình như không có. Ngoại trừ rừng Mộng Yểm… Nhưng đó không phải lỗi của cậu. Về phần trận đấu cùng St Sorvi… cũng không thể trách cậu.

… Được rồi, đích xác có vài phiền toái nhỏ.

Andre hỏi: "Tối qua ngủ có ngon không?" Vấn đề thường dùng khi không biết nói gì.

Hydeine nói: "Nếu giường mềm mại một chút nữa sẽ rất ngon."

Andre cũng không mất vui đối với thái độ thẳng thắn của hắn, cười cười: "Ta quen ở trong quân doanh, cho nên thích dùng ván giường cứng rắn, không nghĩ đến cảm thụ của khách nhân, là ta tiếp đãi không chu toàn."

Hydeine tựa hồ cũng nhận thấy yêu cầu của mình quá mức khắc nghiệt, bèn nói: "Không, đó cũng là thử nghiệm mới lạ."

Dilin nhịn không được muốn cười, vừa vặn ánh mắt Andre đảo qua, cậu lập tức đưa tay che miệng.

"Làm sao vậy?" Dư quang khóe mắt Hydeine luôn luôn chú ý nhất cử nhất động của cậu.

Dilin chớp chớp mắt, "Tối qua ngủ không ngon, có chút rã rời."

Andre giải thích giúp:" Tối qua chúng ta trò chuyện đến khuya."

https://thuviensach.vn

Hydeine hơi nhíu mày.

Andre vội vàng hỏi: “Có gì không ổn sao?”

“Tinh thần khỏe mạnh rất quan trọng đối với ma pháp sư.” Hydeine nói.

Andre nghiêm mặt: “Lần sau ta sẽ chú ý.”

Nói chuyện chấm dứt trong cứng ngắc.

Sau khi Andre rời đi, Hydeine ngồi trên ghế sa lông vẫn không nhúc nhích.

Dilin lo lắng: “Đạo sư?”

“Vừa rồi thể hiện của ta có phải rất kém cỏi?” Hydeine đột nhiên tung ra một câu như thế, khiến cho Dilin suýt nữa ngã sấp!

“Không có. Ngài lo nghĩ nhiều.” Trên thực tế, so với chiến tích dĩ vãng của hắn, thể hiện vừa rồi của hắn quả thực có thể xưng là nhã nhặn.

Hydeine quay đầu nhìn cậu, phát hiện cậu đang dùng loại ánh mắt ngạc nhiên nhìn mình.

Dilin thấy bốn mắt nhìn nhau, dứt khoát nói ra ý nghĩ trong đầu, “Đạo sư, anh sùng bái cha tôi sao?”

Hydeine: “…”

Dilin cho là hắn ngầm thừa nhận, “Hàng năm có rất nhiều người sùng bái chờ ở cửa nhà tôi, ngôn ngữ điên cuồng gì cũng có, cho nên, những lời đạo sư anh vừa mới nói thật sư không tính là gì.”

Hydeine trừng cậu, đôi mắt trạm lam lóe ra quang mang nguy hiểm.

Dilin hậu tri hậu giác phát hiện không ổn, “Vừa rồi anh thể hiện tốt lắm.”

Hydeine chậm rãi nói: “Pha giúp ta chén cà phê.”

Dilin như trút được gánh nặng chạy vào nhà bếp.

Hydeine chậm rãi thả lỏng cơ thể, lưng tựa vào sô pha.

Mới rồi vừa nhìn thấy Andre Bassekou, tinh thần và thân thể liền đột nhiên căng thẳng, quả thực là bất khả tư nghị đối với một ma pháp sư sở trường tinh thần lực. Nhất là hắn và đối phương thực chất cũng không có quan hệ hoặc xung đột gì. Mà sau đó, hắn cư nhiên còn để ý đến thể hiện vừa rồi của mình.

Hai tay Dilin bưng cà phê, mang đến trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Hydeine hướng lên, quỷ dị theo dõi cậu.

Dilin bị hắn nhìn chăm chú đến nổi da gà, "Đạo sư?"

Là bởi vì cậu ta sao?

Hydeine tự vấn lòng, liên hệ duy nhất giữa mình và Andre chính là thiếu niên trước mặt. Cho nên, tiềm thức hắn muốn thể hiện ra một đạo sư ưu tú, không hy vọng Andre có bất luận lý do gì mang cậu ấy đi khỏi bên người mình?

"Đạo sư?" Hai tay Dilin mỏi nhừ.

"Ta nhớ trước kia ngươi từng muốn đổi đạo sư." Hydeine trầm giọng.

"…" Chẳng lẽ hiện tại hắn chuẩn bị tính sổ? Ngay trong nhà cậu? Dilin buồn bực nghĩ. Xem như kẻ tài cao gan cũng lớn sao?

Hydeine thấy cậu thật lâu không đáp, tâm chậm rãi trầm xuống.

Dilin nghĩ đến một khả năng khác, "Đạo sư chuẩn bị bỏ tôi ở nhà?"

Hydeine cố gắng liên hệ ý nghĩ của mình với đối phương.

" Vincent đạo sư mà đạo sư muốn tìm, là người rất khó đối phó sao?" Dilin thử thăm dò.

"Làm sao ngươi biết ta muốn đối phó hắn?" Hydeine hỏi lại.

Dilin nói: "Tôi đoán." Một là khi Hydeine nhắc tới tên này biểu tình thật sự không thể coi là thân mật. Hai là bởi vì cậu cảm thấy so với nhớ thương, Hydeine ghi hận thì đúng hơn. Người biến mất nhiều năm như thế còn bị hắn nhớ mãi không quên, tuyệt đối không phải do đơn giản là đạo sư vỡ lòng.

Hydeine không phủ nhận.

Dilin nghĩ nghĩ: "Có lẽ tôi không thể giúp đỡ bao nhiêu, còn có khả năng sẽ cản trở…"

Trên mặt Hydeine viết đích xác như thế.

Dilin coi như không thấy, tiếp tục: "Nhưng tôi có thể thỉnh cầu phụ phân trợ giúp." Từ sau khi đề xuất với phụ thận buông tha quyền thừa kế gia tộc, cậu cũng rất ít dùng đến thế lực gia tộc. Nhưng vì Hydeine, cậu không ngại lại phiền toái phụ thân lần nữa.

Hydeine cau mày nói: "Ở trong lòng ngươi, ta là một ma đạo sư lúc nào cũng cần người khác trợ giúp?"

https://thuviensach.vn

Dilin vội vàng nói: “Đương nhiên không phải.” Cậu thiếu chút nữa quên, cường giả đều có chung một đặc điểm, đó là tự tin và kiêu ngạo.

Hydeine tiện tay ném năm gói cà phê vào túi không gian, sau đó đứng lên, thản nhiên nói: “Vẫn là cám ơn.”

…

Hắn cám ơn vì cà phê hay vì đề nghị vừa rồi của mình?

Dilin suy nghĩ thật lâu mà không ra đáp án, nhịn không được chạy đến thỉnh giáo Andre sau khi ông về đến nhà.

Andre nói: “Tại sao không thể cảm ơn vì cả hai?”

Dilin sửng sốt.

“Con ta tựa hồ rất quan tâm đạo sư của mình.” Andre thăm dò nhìn cậu.

Dilin nói: “Anh ta là một người thực cảm xúc hóa.”

“Cảm xúc hóa đến mức ngay cả hai chữ cám ơn cũng cất giấu bẫy rập.” Andre không tính toán buông tha cậu như vậy.

Dilin nghẹn lời.

“Hơn nữa quan tâm đến mức mất đi lực phán đoán vốn rất sáng suốt.” Andre từ thăm dò biến thành nghiên cứu, “Mức độ quan tâm như vậy chỉ bởi vì đạo sư thực cảm xúc hóa?”

Dilin nói: “Phụ thân, người đến tột cùng muốn nói gì?”

Andre nói: “Không có gì. Cho dù là phụ thân con, ta thủy chung cũng chỉ là một trong những người đứng xem. Con đường nhân sinh không dung nạp được thao túng của kẻ khác, đáp án phải do chính con tìm ra.”

Hốc mắt Dilin hơi ẩm ướt.

Đây chính là phụ thân cậu. Luôn đứng phía sau yên lặng bảo hộ cậu, ông sẽ nhắc nhở, hướng dẫn, nhưng chưa bao giờ cưỡng ép cậu lựa chọn. Bởi vì ông luôn nói, mỗi người đều chỉ có một con đường nhân sinh, nhân sinh đó chỉ có thể đi theo một phương hướng, mà phương hướng đó cũng chỉ có thể do chính bản thân chọn ra.

“Việc đạo sư con giao thác đã có tin tức.” Andre cúi đầu, không chú ý biểu tình nhi tử, “Trong mười một người còn lại, có chín người xác định không có bất cứ ma pháp gì, cũng chưa từng có bất luận tiếp xúc nào với ma pháp.”

https://thuviensach.vn

Dilin trong lòng khẽ động, "Còn hai người."

"Một người đã xuất ngũ, trước khi xuất ngũ, hắn là thành viên quân đoàn ma pháp hoàng thất." Andre nói.

Nhãn tình Dilin sáng lên: "Có thể gia nhập quân đoàn ma pháp hoàng thất nhất định là đại ma pháp sư rất mạnh."

"Không đủ mạnh." Andre nói, "Ít nhất không đủ cường đại đến mức vào được học viện St Paders. Hắn từng thất bại ba lần liên tục cuộc thi vào St Paders trong chín năm, cuối cùng phải học ở học viện ma pháp đế đô Bert."

Khóe miệng Dilin xệ xuống.

Andre mỉm cười: "Không cần thất vọng nhanh vậy. Một Vincent Lin cuối cùng… Tuổi phù hợp."

Dilin nói: "Còn gì nữa?"

"Không có." Andre nói, "Tài liệu của hắn trống rỗng, ngoại trừ tuổi và tên."

Dilin cau mày: "Tại sao có thể như thế?" Chế độ điều tra dân cư Shamanlier vô cùng nghiêm cẩn, không có khả năng xuất hiện tình huống nhiều năm có tên tuổi nhưng không có bất cứ ghi chép gì.

Andre cười: "Có giống mồi nhử không?"

Dilin chợt nói: "Chẳng lẽ người kia luôn chờ đạo sư đến tìm hắn?"

Andre buông lỏng: "Chỉ sợ chỉ có đạo sư của con biết."

Dilin khẩn cấp đem tin tức nói cho Hydeine.

Hydeine đang mở đám lễ vật do thành viên phân hội Bert của ma pháp nghiệp đoàn đưa tới, "Đích xác có khả năng."

Dilin đang đầy ngập nhiệt tình nhất thời bị xối cho bát nước lạnh, "Chỉ là có khả năng sao?"

"Là thật là giả đi xem sẽ biết. Nếu hắn muốn dẫn ta đến, nhất định sẽ lưu lại tin tức."

"Chúng ta khi nào xuất phát?"

"Không vội." Hydeine mở một cái hòm vuông to cỡ bàn trà, sau đó lấy ra một viên ru bi nhỏ hơn cả trứng chim cút, ngắm nghía dưới ánh mặt trời, "Khối bảo thạch này gặp ánh sáng sẽ to ra sao?"

https://thuviensach.vn

Dilin nói: “Không hề.” Không chỉ khối bảo thạch này không thể, toàn bộ bảo thạch đều không thể.

“Vậy vì sao hắn lại dùng cái hòm lớn như vậy?”

Dilin nói: “Có lẽ để khiến cho anh dễ dàng liếc mắt một cái liền nhìn thấy nó trong đống lễ vật.”

Hydeine nói: “Sau đó?”

“Như vậy anh sẽ nhớ kỹ hắn là ai.” Dilin vươn tay lấy thiệp chúc mừng trong hòm, nhưng Hydeine đi trước một bước giữ hòm lại.

“Ta không chuẩn bị lãng phí trí nhớ đi nhớ tin tức nhàm chán đó.” Hydeine ném viên ru bi vào túi không gian.

Dilin âm thầm lo lắng mình nên nể mặt đồng bào ruột thịt, trộm nói cho bọn hắn biết không nên tiếp tục tiêu tiền hoang phí.

“Ngươi không ra ngoài?” Hydeine bắt đầu mở phân lễ vật tiếp theo.

Dilin sửng sốt: “Đi đâu?”

“Đây là gia hương của ngươi, ngươi có thể đi gặp bằng hữu.” Trong hòm là một quyển sách ma pháp, nếu Hydeine không nhớ lầm, tác giả quyển sách là Chaifuang.

“Bằng hữu tốt nhất của tôi ở học viện St Paders. Anh đang làm gì vậy?” Cậu nhìn quyển sách trên tay Hydeine bị một ngọn lửa cắn nuốt, đốt cho đến thành tro.

“Tiêu diệt rác rưởi.” Hydeine mở phân lễ vật thứ ba.

Dilin nói: “Anh chuẩn bị khi nào khởi hành? Để tôi nhờ chú Bob chuẩn bị chút.”

“Nếu ngươi không có việc gì, ngày mai chúng ta có thể khởi hành.” Hydeine nhíu mày nhìn tấm vải màu hồng phấn trong phân lễ vật thứ ba, nếu hắn nhớ không lầm, đây tựa hồ là đồ dùng của nữ giới.

Dilin liếc một cái, muốn cười mà không dám cười: “Tôi nghĩ, đây là nội y của phu nhân Neichel.”

“Cho nên?” Hydeine ném bay.

“Nàng cũng là một vị ma pháp sư, tôi nghĩ cái này đại biểu cho, ách, mời.”

Hydeine liếc cậu, “Làm sao ngươi biết đó là nội y của ai?”

https://thuviensach.vn

Dilin chỉ chỉ hòm đựng nội y, mặt trên viết Neichel.

Ngón trỏ Hydeine gõ bàn, vẻ mặt suy xét.

Trong lòng Dilin căng thẳng, cười khan nói: "Đạo sư thật sự muốn đi?"

"Không, ta chỉ là nghĩ, có lẽ đây là một phân lễ vật không tồi." Dưới ánh mắt kinh ngạc của Dilin, hắn một lần nữa đem nội y bỏ vào hòm, sau đó ném vào túi không gian.

Hydeine cũng tuân thủ ước định, sáng sớm hôm sau cùng Dilin đi đến trấn nhỏ Hanguna nơi vị Vincent Lin cuối cùng kia ở.

Andre và Bob yên lặng tiễn đưa phía sau bọn họ.

Chờ thân hình bọn họ hoàn toàn biến mất trong ma pháp trận, Andre và Bob mới xuống khỏi xe ngựa.

Bob nói: "Công tước, tôi không rõ, vì sao ông không ngăn cản thiếu gia? Cậu ấy là người kế thừa gia tộc Bassekou tốt nhất, mà gia tộc Bassekou cũng là lựa chọn tốt nhất của cậu ấy."

"Bởi vì ta là phụ thân của nó."

Bob vẫn như cũ vẻ mặt mờ mịt.

Andre mỉm cười: "Kỳ vọng lớn nhất của phụ thân với nhi tử, chính là hy vọng chúng mỗi ngày đều khoái khoái lạc lạc."

Bob nói: "Có lẽ sau khi cậu ấy kế thừa gia tộc Bassekou cũng sẽ rất khoái nhạc."

"Đây là sự khác nhau giữa thúc thúc và phụ thân." Andre nói, "Thúc thúc nguyện ý mạo hiểm vì cái 'có lẽ' này, nhưng phụ thân thì không."

Bob lăng lăng suy nghĩ nửa ngày, giận dữ nói: "Ngài rất cưng chiều cậu ấy."

Andre tự hào nói: "Nó cũng chưa từng cô phụ sủng ái của ta." Hắn rất cao hứng con hắn có lý tưởng của riêng mình, so với những con cháu quý tộc trong thành ngày ngày ngẩng đầu chờ tước vị rụng xuống, hắn phi thường vừa lòng với nhi tử nguyện ý tự bay lượn bằng đôi cánh bản thân của mình.

Trấn nhỏ Hanguna cách Sangtu rất gần, sát với biên giới giữa Shamanlier và Sangtu. Thành Bert không có ma pháp trận tốc hành tới đó, trước hết phải đến đại thành Joseph bên cạnh, tiếp đó ngồi xe ngựa qua trấn.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi Hydeine và Dilin đến nơi, đã là buổi chiều ngày thứ tư.

Trưởng trấn sớm có được tin tức, đợi tại giao lộ hai ngày. Khoảnh khắc nhìn thấy bọn họ bước xuống từ trên xe, khuôn mặt ảm đạm nháy mắt tản ra ánh sáng chói lọi, "A, hai vị nhất định là Bassekou thiếu gia và ma đạo sư đại nhân."

Dilin mỉm cười, "Ngài khỏe. Vất vả ngài đợi lâu."

"Đâu có đâu có." Mỉm cười của Dilin khiến hắn nhất thời cảm thấy chờ đợi của mình đều đáng giá, bực tức đầy bụng cũng đã bay lên chín tầng mây, "Bữa tối và phòng nghỉ đã được chuẩn bị tốt, xin mời."

63. Xuất môn về thăm gia đình (ba)…

Nhanh đến thời điểm cơm chiều, mùi đồ ăn từ từng phòng bếp bay ra, tràn ngập trên đường.

Cơn thèm ăn của Dilin trỗi dậy.

Trưởng trấn đi bên đường giới thiệu: "Đặc sản của trấn nhỏ chúng tôi là cây nho, cho nên hàng năm đều sẽ ủ rất nhiều rượu nho, hương vị vô cùng thơm ngon. Hai người lát nữa nhất định phải nếm thử."

Dilin nói: "Đa tạ." Ở cùng Hydeine, cậu chỉ có thể chủ động đảm nhiệm vai trò ngoại giao.

Trưởng trấn liếc trộm Hydeine từ đầu đến đuôi không nói được một lời, muốn nói gì đó, lại sợ đắc tội hắn, đành phải tiếp tục tán chuyện tào lao cùng Dilin: "Phòng chuẩn bị cho hai người vốn là dùng cho nữ nhi của tôi xuất giá, nơi đó vừa mới trang hoàng qua, hết thảy đều mới, xin yên tâm vào ở."

Dilin vội vàng nói: "Không cần phiền toái. Chúng ta ở khách sạn cũng được."

"Không sao, không sao." Trưởng trấn khoát tay, "Con bé tháng sau mới xuất giá. Hiện tại cũng bỏ không."

Dilin vẫn chối từ. Ở trong tân phòng của người khác có vẻ không ổn lắm.

Trưởng trấn liên tục nói không sao.

Hai người vẫn đang giằng co, chợt nghe Hydeine mở miệng: "Chúng ta ở khách sạn."

https://thuviensach.vn

Nửa câu nói của trưởng trấn nhất thời nghẹn trong cổ họng, cả buổi mới nói được một lời, "Được."

Vì thế, đoàn người vòng vèo nửa ngày, đi đến khách sạn duy nhất trong trấn.

Thời điểm vào khách sạn, trong lòng trưởng trấn không ngừng thầm mắng mình thất sách. Sớm biết vậy phải chuẩn bị kỹ lưỡng mới đúng, trấn nhỏ này bình thường có rất ít người ngoài lui tới, việc làm ăn của khách sạn chỉ có thể miễn cưỡng duy trì, cho nên tiện nghi và trang hoàng đều không tốt lắm. Dùng tiêu chuẩn của hắn đến xem, tuyệt đối là không chu đáo với khách quý.

Bất quá Dilin thực vừa lòng với an bài như thế.

Cậu và Hydeine mỗi người trở về phòng mình, tắm rửa thay quần áo. Một lát sau, trưởng trấn đã đem bữa chiều thơm ngào ngạt đến.

Dilin, Hydeine và hắn cùng dùng cơm, đề tài sau đó rốt cục chuyển tới Vincent Lin.

Trưởng trấn nhắc tới tên này có chút thấp thỏm dè dặt, sợ chính mình không cẩn thận nói sai, "Kỳ thật tôi cũng là lần đầu biết tên này. Ghi chép dân cư Hanguna không có tên này, tôi không biết tại sao hắn lại được ghi trong hồ sơ dân chính. Hơn nữa chỗ ở của hắn trong hồ sơ dân chính, trong hồ sơ của trấn tôi là thuộc về lão Sago. Bất quá ba mươi năm trước lão ta đã qua đời. Bởi vì lão không có thân nhân gì, cho nên hiện tại chỗ này thuộc về sản nghiệp công cộng của trấn." Hắn nói xong, đem lời vừa nói kỹ càng điểm lại một lần, xác định không bại lộ gì, mới nhìn về phía Dilin.

Dilin nói: "Ông nói ông lão Sago qua đời như thế nào?"

"Lão cao tuổi, thân thể vẫn luôn không tốt. Cần nhìn bệnh trạng của lão sao? Mục sư trấn trên có." Tại rất nhiều thời điểm mục sư sẽ kiêm nhiệm luôn chức trách thầy thuốc.

Dilin nhìn về phía Hydeine.

Hydeine rốt cuộc mở miệng: "Tòa nhà kia có người ở không?"

Trưởng trấn nói: "Mỗi tháng tôi sẽ nhờ Donna đi quét tước. Trừ con bé ra, không có người khác ở qua. Dù sao, trấn nhỏ của chúng tôi tạm thời chưa cần bán hoặc cho thuê để đổi lại cái gì."

https://thuviensach.vn

Hydeine nói: “Đưa chúng ta đi nhìn xem.”

“Nhưng giờ đã tối.” Trưởng trấn khó xử nhìn sắc trời.

Dilin nói: “Nơi đó rất xa?”

“Xa thì cũng không phải xa. Nhưng từ nơi này qua, cần phải men theo con đường nhỏ trong rừng.” Trong lòng trưởng trấn cực không nguyện ý, nhưng không muốn trái ý bọn họ, bèn nói, “Tôi đi tìm một xe ngựa nhỏ.”

Sự thật chứng minh xe ngựa hắn tìm còn chưa đủ nhỏ.

Nhìn xe ngựa mắc kẹt giữa hai cây, mặt trưởng trấn nhất thời hồng như đèn lồng.

Dilin và Hydeine nhảy xuống xe ngựa.

“Đi thẳng con đường này là đến.” Trưởng trấn lúng túng, “Lâu rồi tôi không có tới, cho nên phỏng chừng có chút sai lầm.”

“Tự chúng ta đi, ngươi ở chỗ này nhìn xe ngựa.” Hydeine không đợi hắn trả lời, thong thả đi vào rừng cây.

Dilin nói với trưởng trấn đang do dự: “Ngài có thể đi về trước. Chúng ta tìm được đường, sẽ tự trở về.”

“Vậy được rồi.” Đối với ma đạo sư lạnh lùng kia, trưởng trấn cảm thấy kính sợ từ trong tâm nhãn.

Dilin tới lui trong rừng cây chốc lát, mới phát hiện mình lạc đường. Nguyên bản đường mòn dưới chân không biết đã lệch đi nơi nào. Cậu có chút sốt ruột. Rõ ràng Hydeine đi không bao xa, cậu cũng bám theo bao lâu a.

Cậu dùng phong hệ ma pháp tìm kiếm chung quanh.

Đại khái qua gần nửa giờ, cậu có chút nhụt chí, bắt đầu tự hỏi mình có nên chờ tại chỗ hay không. Dù sao mục tiêu cố định cũng dễ tìm hơn mục tiêu di động nhiều lắm – nếu Hydeine phát hiện cậu mất tích.

Cậu đang do dự, cánh tay bị kéo mạnh một cái.

Dilin theo bản năng rút kiếm, lại nhìn thấy ánh lửa chợt lóe, một khuôn mặt anh tuấn ngạo mạn xuất hiện trước mắt.

“Đạo sư?” Cậu nhanh chóng thu hồi kiếm, cũng yên lặng cầu nguyện động tác của mình đủ nhanh, không bị phát hiện.

- Điều này hiển nhiên rất không thực tế.

https://thuviensach.vn

“Ngươi ỷ lại kiếm giống như trẻ con ỷ lại bình sữa.” Hydeine thu hồi ánh lửa, kéo tay cậu.

“Chúng ta đi đâu?” Dilin tìm đề tài.

Hydeine nói: “Nơi ngươi muốn đi.”

Dilin: “…”

Đi ước chừng một khắc đồng hồ, đường mòn kia rốt cục xuất hiện dưới chân.

Dilin nhẹ nhàng thở ra, “Anh lúc nào phát hiện tôi lạc đường?”

“Sớm hơn ngươi tưởng tượng.” Hydeine nói.

Dilin nghe ra khẩu khí của hắn không tốt, không dám nói tiếp đề tài này.

Nhưng Hydeine không định buông tha cho cậu đơn giản như vậy, “Người không có cảm giác phương hướng cũng có thể làm tướng quân?”

“Không biết, tôi chỉ là một ma pháp sư.” Dilin thấy Hydeine quay đầu lại, vội vàng bổ sung, “Tương lai.”

“Biết thế lúc trước thu đồ đệ ta phải tăng thêm một tiêu chuẩn nữa, mù đường không thu.”

Dilin âm thầm thè lưỡi.

Cuối đường mòn chậm rãi triển lộ.

Đó là một tòa nhà gỗ ba tầng. Nhà gỗ lẻ loi trơ trọi dưới ánh trăng, bên cạnh là một dòng suối nhỏ liếc mắt liền thấy đáy.

“Nơi này thoạt nhìn thật cách biệt.” Dilin nói.

Hydeine tùy tay ném xuống một chuỗi lửa nhỏ, giống như vòng trang sức, kéo thành thẳng tắp, dẫn đường phía trước Hydeine.

Cửa ngôi nhà tự động mở, ngọn lửa tiến nhập vào trong nhà.

Dilin nương theo ánh lửa đánh giá bên trong nhà gỗ.

Gỗ trong nhà ngoài nhà đều một dạng đơn sơ, bàn và ghế dựa đều làm từ gỗ, xem chế tác của chúng, chắc chắn là tự làm.

“Nơi này không có người.” Dilin nói một câu vô nghĩa.

Hydeine nói: “Tìm manh mối.” Nếu Vincent Lin để lại một tòa nhà như vậy, nhất định sẽ lưu lại manh mối.

Dilin cầm lấy ngọn đèn trên bàn, phóng tới sau chuỗi ngọn lửa, hai ba bước leo lên lầu.

https://thuviensach.vn

Bình thường, chủ nhà đều thích đem bí mật đặt trên lầu. Vì dưới lầu người đến người đi rất dễ bị phát hiện. Tỷ như phụ thân cậu thích đem sách binh pháp giấu trong tủ quần áo ở phòng ngủ, cùng một chỗ với nơi đặt đồ trang sức của mẫu thân. Đây là những đồ quý giá nhất của ông.

Hydeine ở lại lầu một.

Ngọn lửa chậm rãi tản ra, trôi nổi bốn phía tòa nhà, thắp sáng mọi nơi mắt hắn có thể nhìn đến.

Hắn nhìn một vòng, xác định không thấy vật nào, quyết định lên lầu. Nhưng mới đi đến trước thang lầu, cước bộ liền dừng lại.

Phía trên thang lầu, Dilin mặt tái nhợt cúi đầu nhìn hắn, cả người cứng ngắc như tượng đá. Phía sau cậu là một thân ảnh cao gầy toàn thân quấn trong áo bào đen.

"Vincent." Hydeine trầm giọng, "Thả người."

Từ trong cổ họng Vincent phát ra tiếng cười trầm thấp, "Vẫn là ngươi khi còn bé đáng yêu hơn. Ít nhất lúc đó mặt ngươi vẫn tròn, lúc làm nũng càng khiến cho lòng người mềm nhũn."

Dilin liếc mắt sang bên cạnh, trong lòng thập phần buồn bực.

Tuy luận bối phận, Vincent cũng coi là sư phụ của thầy cậu, nhưng vừa thấy mặt ngay cả chào hỏi cũng chưa kịp đã bị chế trụ như vậy, thật sự khiến người ta cảm thấy uất ức.

"Đây là đệ tử của ngươi?" Vincent giơ tay ấn đầu Dilin, nhẹ nhàng sờ sờ, "Hô, thiên phú rất tốt."

Hydeine lãnh tĩnh: "Ông muốn thế nào?"

"Vấn đề này hẳn phải do ta hỏi ngươi, không phải sao?" Vincent cười tủm tỉm, "Rõ ràng ngươi đến tìm ta."

"Ông thiết hạ kết giới trong này, không phải vì chờ ta tới tìm." Hydeine rất nhanh nghĩ thông suốt nguyên nhân Vincent đột nhiên xuất hiện. Ngôi nhà gỗ này nhất định có kết giới ông ta thiết hạ, mình vừa tiến đến, ông ta liền cảm ứng được, cho nên mới có thể đúng lúc như vậy. "Ông thiết hạ ma pháp trận ở phụ cận?" Nếu không phải ma pháp trận, ông ta tuyệt đối không có khả năng đến nhanh như thế.

https://thuviensach.vn

“Cái này là trọng điểm sao?” Vincent đang vuốt tay Dilin chậm rãi chuyển sang cổ của cậu, “Hiện tại trọng điểm chẳng lẽ không phải học sinh đáng yêu của ngươi sao?”

Hydeine cau mày: “Ông đến tột cùng muốn thế nào?”

“Chậc. Ngươi thật sự già rồi, vấn đề này ta đã trả lời qua. Là ngươi đến tột cùng muốn thế nào?” Vincent mỉm cười, “Không phải ngươi nhiều năm mới nhớ ra có lão sư ta, cho nên đặc biệt chạy tới hiếu thuận ta đấy chứ?”

“Sư phụ của ta là Bason!”

“Cái tên kia? Không có mắt.” Vincent bất mãn, “Hắn ngoại trừ dùng nước tưới hoa nấu cơm, còn biết cái gì?”

Thanh âm Hydeine lạnh lùng: “Ông ấy không biết nhiều lắm, nhưng tuyệt đối không trộm cướp nguyên tố tinh trong rừng Mộng Yểm.”

“Nguyên tố tinh. Nha, quả nhiên bị phát hiện.” Vincent cười, không hề áy náy, “Bất quá, nếu ta không nhớ lầm, ta có thể lấy được nguyên tố tinh, ngươi là đại công thần a.”

Hydeine nói: “Ít nhiều do ngươi dụ dỗ nhi đồng.”

Vincent cười to, “Hay cho một nhi đồng.”

Đùi phải Dilin có chút run lên, trong lòng sốt ruột nghĩ, hai người muốn ôn chuyện tới khi nào?

“Đệ tử của ngươi hình như hết kiên nhẫn.” Ngón tay Vincent ấn động mạch cậu, “Tim đập rất nhanh.”

Hydeine nói: “Bởi vì đến thời gian ngủ của hắn.”

“…” Lấy cớ này thật sự không hay lắm. Dilin không thể mở miệng, nhưng việc này chẳng cản trở cậu oán thầm.

Vincent đột nhiên buông tay, thuận tiện cởi bỏ cấm chế trên người cậu, vỗ vỗ bờ vai cậu nói: “Ân, đứa trẻ ngoan hẳn phải ngủ sớm dậy sớm.”

“…” Mãi đến khi Dilin vọt tới phía sau Hydeine, đầu óc vẫn có chút hoảng hốt nghĩ, như vậy là sao? Vậy có phải hay không biểu thị, kỳ thật cậu chẳng có chút giá trị làm con tin?

***

Anh Hydeine đúng là thiên tài, chưa nhận ra tình cảm của mình đã vô thức hiếu kính cha vợ (hi hi, dễ thương hết biết, phải hôn?) Chương 62

https://thuviensach.vn

đóng vai trò vô cùng quan trọng trên con đường khai sáng tình cảm thầy trò 2 anh nhé. Bắt đầu từ đây lão Hydeine kiêu ngạo mất nết mới nhận ra "hình như anh mết em roài"

64. Xuất môn về thăm gia đình (bốn)…

Dù Dilin đã đứng phía sau hắn, thân thể và tinh thần Hydeine vẫn vô cùng căng thẳng.

"Được rồi, như vậy để chúng ta đi tự ôn chuyện đi." Vincent từng bước một từ trên lầu đi xuống.

Hydeine đứng tại chỗ bất động, khoảng cách hai người không ngừng giảm dần.

Thời điểm còn cách có ba bậc cầu thang, Vincent đột nhiên dừng bước, "Ta nghe nói, ngươi cũng đang nghiên cứu phong hệ ma pháp."

Hydeine thản nhiên: "Đây là yêu cầu của học viện."

"Yêu cầu?" Vincent nói, "Ta còn tưởng chỉ có ngươi và Chaifuang cảm thấy hứng thú. Bất quá, so với tên Chaifuang đầu heo kia, ta thích ngươi hơn. Ít nhất ngươi còn muốn liệt phong hệ ma pháp vào một thể hệ độc lập."

Hydeine nói: "Nhưng ta cũng không đồng ý thuyết pháp về phong nguyên tố."

"Ta biết." Vincent từ trên cao nhìn xuống hắn, khoan thai nói, "Ngươi là loại người cho rằng trăm nghe không bằng một thấy."

Trong lòng Hydeine khẽ động, "Ông cảm ứng được phong nguyên tố?"

Vincent thở dài, "Nguyên tố tinh không đủ dùng."

"Ông không trả lời vấn đề của ta."

Vincent cười nhạo, "Tuổi tăng lên chỉ giúp ngươi học được cách gây sự?"

Hydeine nói: "Chí ít không học được mạnh miệng."

"Được rồi, ta không phát hiện phong nguyên tố." Vincent bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Trong lòng Hydeine hơi cảm thấy thất vọng. Tuy rằng ngoài miệng hắn nói không tin, nhưng trong đầu vẫn có vài phần hướng tới phong nguyên tố. Khác với bốn hệ ma pháp khác, phong hệ ma pháp thành lập trên cơ sở hỏa

https://thuviensach.vn

hệ và thủy hệ, nếu thật sự có phong nguyên tố, như vậy phong nguyên tố cũng không xung đột với thủy nguyên tố hoặc hỏa nguyên tố, ý nghĩa này tương lai sẽ cổ vũ cho xự xuất hiện của song hệ ma pháp sư chân chính.

"Ngươi sao? Ngươi có giải thích gì đối với phong hệ ma pháp?" Hai mắt Vincent sáng ngời hữu thần nhìn hắn chằm chằm.

"Đây là mục đích tìm ông của ta." Hắn sớm nên nghĩ đến, có thể để Vincent lưu tâm, cho tới bây giờ chỉ có ma pháp.

Vincent không để ý tới hắn, vẫn còn băn khoăn vấn đề của mình, "Vẫn đang nghiên cứu và mở rộng phong hệ ma pháp? Tuy rằng ta không thể nói đó là vô dụng, nhưng nghiên cứu này hiển nhiên có thể để kẻ khác đến làm, không phải không có ngươi là không được."

"Ý tứ của ông?" Hydeine hơi ngẩng đầu, con mắt nhìn từ dưới lên, khinh thường liếc ông ta.

"Ngươi tìm đến ta, đã nói lên ngươi cũng không buông tha việc theo đuổi phong hệ ma pháp." Vincent vươn tay, tự tin chậm rãi nói, "Đến bên cạnh ta đi. Tựa như lúc trước giúp ta phá vỡ ma pháp trận rừng Mộng Yểm. Ta tin tưởng nếu chúng ta liên thủ, nhất định sẽ tìm được phong nguyên tố."

"Ta không muốn phát điên cùng ông." Hydeine hừ lạnh, "Ta tìm ông chỉ có một mục đích." Hắn vươn tay giống như Vincent, lạnh lùng nói, "Giao ra nguyên tố tinh."

Hai tay duỗi giữa không trung, bàn tay hướng về phía trước, giống như mời chào tựa như đòi hỏi. Nhưng ánh mắt hai người nhìn mặt đối phương, vừa khiêu khích vừa bức bách.

Dilin từng gặp qua cao thủ kiếm thuật tỷ thí, khi cậu còn nhỏ, phụ thân thường xuyên mang cậu đi nhìn kỵ sĩ tỷ thí. Khi đó có cảm giác nhiệt huyết sôi trào, hận không thể gia nhập vào, chưa từng giống như bây giờ, bị ép tới không thở nổi.

Hydeine không quay đầu lại, nhưng vẫn chú ý tới sắc mặt của cậu, nói: "Ngươi đi về trước."

Ma pháp sư khác với kỵ sĩ. Kỵ sĩ dựa vào sức mạnh thân thể để thắng trận, còn ma pháp sư dựa vào tinh thần lực. So đấu kiểu này còn hung hiểm hơn so đấu thân thể.

https://thuviensach.vn

Vincent đột nhiên nở nụ cười, “Hydeine, ngươi thật sự khiêu chiến với ta?”

Hydeine nói: “Ta không cảm thấy cần phải đùa giỡn với ông.”

“Vậy được rồi.” Vincent nói xong, thân ảnh biến mất tại chỗ, lại rất nhanh xuất hiện tại cửa nhà, “Chúng ta so một trận đi. Để đệ tử của ngươi làm trọng tài.”

Hydeine nhíu mày, “Ta nói rồi, đến giờ đi ngủ của hắn.”

“Ngày mai ta cho hắn cả ngày ngủ bù, nếu còn chưa đủ, ta có thể cho hắn cả một năm.” Thanh âm Vincent vang lên ngoài cửa.

Hydeine nói: “Chuyện này không thuộc ông quản.”

“Đánh thắng ta hẵng nói.” Vincent kiêu ngạo nói.

Dilin một phen hoảng hốt. Người miệng mồm không ai bì nổi cậu từng gặp chỉ có Hydeine, không nghĩ tới nhanh như vậy nhân vật chính đã đổi người. Thấy Hydeine chuẩn bị ra ngoài, cậu vươn tay muốn giữ hắn, nhưng khoảnh khắc ngón tay chạm vào mu bàn tay hắn, lại rụt trở về, “Anh có nắm chắc không?”

Hydeine nghiêng đầu liếc cậu một cái, “Nếu ta thua, ngươi làm học sinh của ông ta được không?”

Dilin ngẩn người, kiên định nói: “Anh sẽ không thua.”

Khóe miệng Hydeine khẽ cong lên, hòa tan khóe mắt cao ngạo.

Tim Dilin hung hăng nện một nhịp, mãi đến khi hắn rời đi vẫn không lấy lại tinh thần. Nếu cậu đoán không sai, cảm giác sát na vừa rồi tựa hồ hẳn phải xưng là – rung động.

Ma pháp sư đến trình độ như Hydeine và Vincent, rất khó để người thường có thể phân cao thấp. Không chỉ Dilin, cho dù ngay cả Chaifuang cũng vậy.

Cho nên cậu vừa tới cửa, liền phát hiện mình căn bản không có cách nào thấy rõ chiến trường.

Phong, hỏa, thủy…

Ba loại ma pháp giống như phát điên tàn sát bừa bãi.

Bất quá bọn họ vẫn khống chế được đúng mực, không quấy nhiễu đến trấn nhỏ.

https://thuviensach.vn

Dilin chỉ đứng tại cửa vài giây đồng hồ, đã bị gió xô mạnh vào tay vịn cầu thang.

Cửa rầm một tiếng đột nhiên đóng lại.

Cửa sổ đung đưa dữ dội.

Cậu chống tay đứng lên, đi đến giữ cửa sổ.

Ánh lửa tựa xà, tiếng nước như sấm.

Thân ảnh Hydeine và Vincent đã hoàn toàn biến mất trong nước lửa.

Dilin nắm chặt tay, trong lòng bàn tay dần dần có mồ hôi toát ra. Trên lưng cũng có, nhớp nháp đến khó chịu. Nhưng hiện tại cậu hoàn toàn không có cảm giác, tất cả tinh lực và sức chú ý của cậu đều tập trung bên ngoài.

Không biết qua bao lâu, gió thổi dần dần yếu đi.

Vincent cười to: "Đây là ma pháp ta mới phát minh, tên phong quyển thủy long. Ngươi thử xem!"

Dilin nhìn giữa không trung, một vòng tròn nước thật lớn xoay tròn bay lên, ngay sau đó, bên ngoài vòng tròn nước lại xuất hiện thêm một vòng tròn nước nữa, càng lúc càng nhiều, cuối cùng, toàn bộ cửa sổ đều bị các loại vòng nước xoay tròn che kín mít.

Thân ảnh Hydeine chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy trong nước.

Vincent nói: "Ngươi vẫn không thừa nhận có phong nguyên tố tồn tại? Ngươi thật sự cho rằng tràng ma pháp này từ đầu đến cuối chỉ có thủy nguyên tố?"

Thanh âm Hydeine mang theo giọng mũi nồng đậm từ trong xoáy nước lộ ra, chê cười nói: "Ông đã cảm giác được chưa? Hay chỉ nghĩ rằng có?"

Vincent không đáp, nhưng Dilin cảm thấy gió bên ngoài rõ ràng càng thêm mãnh liệt.

Cửa sổ khẽ phát ra âm thanh vỡ nát giòn tan.

Dilin nhìn phiến cửa sổ thủy tinh từ từ nứt gãy, sau đó vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Gió như phát điên vọt vào phòng ở.

Dilin bị bức đến góc tường, mắt bị gió thổi hoàn toàn không mở ra được. Thủy nguyên tố trong đầu bay loạn xạ, nhưng lại tựa hồ không chỉ có thủy nguyên tố. Một nguyên tố mới nhỏ vụn như bột phấn từng xuất hiện

https://thuviensach.vn

trong trận đấu với St Sorvi, bay quanh một vòng tâm. Tuy rằng rất nhỏ, rất nhạt, rất nhanh, bất quá lần này Dilin chân chân thiết thiết cảm nhận được. Cậu thậm chí có thể cảm thấy loại nguyên tố này từng bước từng bước đến gần mình.

Theo bản năng, cậu dùng tinh thần lực bức chúng giải khai.

"A?"

Thanh âm Vincent xuất hiện bên tai.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh lưng cậu bị xiết chặt, ngẩng đầu lên, đã ở bên người Hydeine.

Ngọn lửa đỏ kết thành kết giới hình trụ, cố gắng chống cự xoáy nước xâm nhập, nhưng Dilin nhìn ra, tình hình của Hydeine cũng không tốt.

"Hai người cùng lên? Thú vị." Thanh âm Vincent ở mặt đối diện, Dilin tuy nhìn không tới, nhưng kết giới lửa đã từ từ đảo lại về phía cậu.

Dilin nhớ ra vừa rồi mình bức lui nguyên tố mới, tựa hồ sức gió cũng giảm đi, vội vàng nhắm mắt lại, muốn thực hiện lại lần nữa. Thế nhưng hỏa nguyên tố của Hydeine quá cường đại, hoàn toàn ngăn cách cảm ứng của cậu với thủy nguyên tố và nguyên tố mới. Cậu nghĩ nghĩ, cắn răng nói: "Đạo sư, để tôi đi ra ngoài."

Hydeine không nói chuyện, chỉ dùng khóe mắt trừng cậu một cái.

Dilin nói: "Tôi vừa cảm giác thấy nguyên tố mới, tuy còn không biết là cái gì…" Cậu nhìn Hydeine đột nhiên trừng to mắt, câu kế tiếp bắt đầu đắn đo thốt ra, "Tôi nghĩ có thể có ích cho chiến đấu."

"Nguyên tố mới?" Vincent vừa rồi không nói chuyện, nhưng lỗ tai lại dựng thẳng dài ngoằng, "Vừa rồi ngươi thật sự cảm ứng được nguyên tố mới?!"

Xoáy nước áp bức chợt triệt hồi.

Một tay Hydeine ôm Dilin, cũng triệt hồi kết giới lửa.

Vincent đứng đối diện, vẻ mặt không thể tin nhìn Dilin, "Lặp lại lần nữa lời ngươi vừa nói!"

Dilin nhìn về phía Hydeine ướm hỏi.

Hydeine cau mày, chậm rãi gật đầu.

"Đây là lần thứ hai tôi cảm ứng được loại nguyên tố này, lần đầu tiên là trong trận đấu với St Sorvi." Dilin nói ra sự thật. Như thế có thể tăng độ tin cậy của mình.

"Trận đấu? Trận đấu gì?" Vincent không chịu bỏ qua bất cứ chi tiết nào.

"Công thành chiến với St Sorvi." Dilin giới thiệu tóm tắt bối cảnh trận đấu.

Vincent nói: "Dưới tình huống nào ngươi cảm nhận được?"

"Thời điểm sử dụng thủy hệ ma pháp. Khi đó tinh thần lực của tôi cơ hồ không còn cảm thấy thủy nguyên tố, loại nguyên tố mới này đột nhiên xuất

https://thuviensach.vn

hiện. Đáng tiếc tôi rất nhanh đã ngất đi, cho nên tưởng chỉ là ảo giác."

"Còn lần này?"

"Lần này rõ ràng hơn nhiều." Dilin nghiêng đầu, tựa hồ suy nghĩ từ ngữ để miêu tả, "Nhưng cũng không phải đặc biệt rõ ràng, tóm lại, tôi có thể cảm ứng được nó."

Vincent nhìn Hydeine, chậm rãi nói: "Ta tin tưởng hắn."

Bởi vì ông ta vừa mới nhìn thấy rõ ràng, gió của mình bị một lực lượng vô hình đẩy ra, nhưng thủy nguyên tố vẫn dừng tại chỗ, không có di động. Chuyện này chứng tỏ, dưới tình huống thủy nguyên tố chuyển động, Dilin đích thật đã khống chế gió.

Hydeine phát hiện ánh mắt tham lam của ông ta nhìn Dilin, cảnh cáo nói: "Hắn là đệ tử của ta."

"Ta biết." Vincent dừng một chút, mỉm cười, "Ngươi bán không?"

65. Xuất môn về thăm gia đình (năm)…

Chân mày Hydeine cau lại.

Vincent nói: "Ta còn hai khối nguyên tố tinh."

Hydeine biết ông ta ám chỉ nguyên tố tinh lấy từ rừng Mộng Yểm, vô luận là bán hay sử dụng, đều có giá trị vô pháp đánh giá.

"Ngoại trừ dùng để thí nghiệm phong nguyên tố, chúng còn có thể để làm rất nhiều thực nghiệm khác." Vincent mê hoặc, "So sánh ra, học sinh thì đầy rẫy. Nếu ngươi cần, bất cứ lúc nào cũng có thể có được một quân đoàn học sinh."

Dilin nhìn Hydeine. Dù biểu hiện trên mặt cậu rất bình tĩnh, trong đầu đã sớm dâng trào lo lắng như dời non lấp biển. Cậu rất muốn lớn tiếng tuyên bố bản thân mình ở với ai không phải do bọn họ làm chủ, nhưng cậu biết rõ, thời điểm này cậu không có sức kháng nghị.

"Phát hiện phong nguyên tố là hắn không phải ông, ông muốn hắn làm gì?" Hydeine hỏi lại.

"Ta đích xác rất muốn người phát hiện phong nguyên tố là ta, nhưng mỗi người đều có thời điểm lực bất tòng tâm. Đã có đường tắt trước mặt, ta không có lý nào không đi. Điều ta muốn làm chính là chứng minh trên đời này đích xác có phong nguyên tố, chứng minh những người phản đối ta lúc

https://thuviensach.vn

trước đều sai!" Nói tới đây, Vincent dần dần kích động, "Đây là tâm huyết suốt đời của ta! Ta kiên định đi trên con đường này, dù đối lập với toàn bộ đại lục, cũng chưa bao giờ dao động quyết tâm. Sự xuất hiện của hắn, chính là hồi báo tốt nhất cho kiên trì của ta!" Ngón tay hắn nhắm thẳng vào Dilin, "Ta nhất định phải có được hắn!"

"Được." Hydeine nói.

Tim Dilin siết lại, không thể tin nhìn hắn chằm chằm.

Vincent khó nén cuồng nhiệt trong mắt.

Hydeine khí định thần nhàn: "Lấy mạng của ông đến đổi."

"…"

Dilin chậm rãi hồi phục như thường. Ở chung với Hydeine lâu như vậy, cậu sớm nên quen với phương thức hồi đáp độc đáo bằng những điều kiện bất khả thi của hắn.

Hydeine nói: "Nguyên tố tinh quá đáng giá, mạng của ông đủ rồi."

Nhiệt độ trong mắt Vincent từ từ rút xuống, cuối cùng hóa thành sương lạnh, "Vừa rồi chỉ là màn khởi động."

Ngón cái tay trái Hydeine nhẹ nhàng chà xát bàn tay phải, "Hô. Hy vọng xương cốt ngày càng xốp giòn của ông chịu được."

Cuồng phong gào thét.

Hydeine một tay thi triển kết giới, một bên nói với Dilin: "Thể hiện hết khả năng của ngươi."

"Vâng." Dilin không chút do dự.

Từ thế cục vừa rồi, cậu đã nhìn ra Hydeine ở thế hạ phong trong cuộc đấu với Vincent, cho nên cậu phải nghĩ biện pháp trợ giúp hắn xoay chuyển tình thế. Nếu Vincent cảm thấy hứng thú đối với việc cậu có thể cảm ứng được phong nguyên tố, vậy cậu nên tận tình mà sử dụng nó.

Kết giới hỏa nguyên tố không giống như trước tựa tường đồng vách sắt, mà biến thành một tầng mỏng mảnh chặt chẽ.

Dilin biết Hydeine cố ý lưu cơ hội cho cậu, biểu đạt tín nhiệm của hắn, coi cậu là chiến hữu. Nghĩ đến đây, nhiệt huyết trong thân thể cậu dần dần sôi trào. Với một tân sinh vừa mới gia nhập St Paders mấy tháng mà nói, tín nhiệm của Hydeine thật sự đủ trân quý.

https://thuviensach.vn

Thủy nguyên tố hung hăng ngang ngược.

Phong nguyên tố hoàn toàn không cảm ứng thấy.

Tiếng cười của Vincent xuyên thấu tường lửa, "Có phải không cách nào cảm giác được phong nguyên tố? Đừng quên, nếu ta có thể sử dụng phong hệ ma pháp, đương nhiên cũng có thể khống chế nó. Cậu bé thân mến, ngươi nên ngoan ngoãn đầu nhập làm môn hạ của ta đi."

Thế lửa đột nhiên đánh tới phía trước!

Chân trời nhất thời bị bao trùm trong một mảng màu cam.

Nước như gió xoáy xoay tròn bay lên, vây lửa vào trung tâm.

Dilin nhìn bầu trời, ánh lửa và ánh nước đã không thể phân biệt rõ ràng. Nhiệt khí và nước mưa trên không trung loạn thành một đống.

Vẻ mặt Hydeine ngưng trọng, con ngươi màu lam phản chiếu ánh lửa, hơi phát xanh, sáng đến nhức nhối.

Mưa rơi trên thân hai người càng lúc càng lớn.

Dilin hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại, ý định khống chế thủy nguyên tố. Nhưng thủy nguyên tố dưới sự khống chế của Vincent giống như con ngựa thoát cương, thậm chí chỉ cần cậu tới gần, đầu sẽ phát đau. Phong nguyên tố vẫn vô tung vô ảnh.

Hydeine đột nhiên lấy từ túi không gian một viên ru bi ném vào vào tường lửa.

Hỏa xà linh hoạt nhảy ra từ đống lửa, nhanh chóng xuyên qua khóa nước xoay tròn, đánh về phía Vincent.

Vincent hơi ngạc nhiên, hiển nhiên không ngờ đối phương có thể đột phá, nhưng ý thức cực nhanh xây dựng một hàng phòng tuyến, ngăn hỏa xà ở bên ngoài.

"Chính lúc này." Cùng lúc ông ta lập phòng tuyến, Hydeine thấp giọng nói.

Dilin kịp phản ứng, được ăn cả ngã về không hướng ý thức về thủy nguyên tố, thậm chí không để ý thành công hay thất bại, trực tiếp tưởng tượng dùng chúng phản công Vincent.

Vòng nước trên không trung run lên, đột nhiên yên lặng tại chỗ.

https://thuviensach.vn

Từ khi Vincent thành lập kết giới cho đến lúc vòng nước bất động, tổng cộng không vượt quá ba giây đồng hồ, nhưng chính trong ba giây đồng hồ này, tường lửa giống như sụp xuống, toàn bộ lao về phía Vincent.

Giờ khắc này, bên người Hydeine không có bất kì phòng bị hay kết giới nào.

Một tường nước mỏng manh trong suốt che giữa bọn họ và Vincent.

Hydeine liếc mắt.

Trên mặt Dilin nóng lên, nói nhỏ: "Có còn hơn không."

Hô.

Tường lửa bị thổi tan.

Thân ảnh Vincent lộ ra sau tường nước.

Áo bào pháp sư màu đen bị thiêu hủy lỗ chỗ, lộ ra da thịt tái nhợt, nhìn ra được, Vincent cũng không thích ánh mặt trời. Tóc có dấu vết đốt trụi, nhìn thế nào cũng thấy thật chật vật.

"Làm tốt lắm." Thanh âm Vincent phun ra từ kẽ răng.

Hydeine phất tay.

Dilin thu hồi kết giới nước.

"Ta trịnh trọng mời ông về St Paders tiếp nhận thẩm tra." Hydeine nói.

"Thẩm tra?" Vincent cười lạnh, "Ngươi sẽ không thật sự tin rằng hội nghị có năng lực này chứ? Bọn họ ngoại trừ đấu võ mồm và kéo dài thời gian, chả biết làm gì cả."

Hydeine nói: "Ông quá xem thường bọn họ, bọn họ còn biết xoi mói chất lượng trà chiều."

Vincent nói: "Ngươi không thích bọn họ, vì sao không rời đi? Ta tin tưởng có rất nhiều quốc gia sẽ thực hoan nghênh ngươi."

"Quốc gia nào hoan nghênh ông?" Hydeine thuận mồm hỏi.

"Chờ ngươi đến thời điểm cùng đường, có lẽ ta sẽ gửi một lá thư giới thiệu công tác cho ngươi." Vincent đáp.

Hydeine nói: "Về St Paders tiếp nhận thẩm tra hoặc giao ra nguyên tố tinh, ông có thể lựa chọn một trong hai."

Vincent yên lặng nhìn hắn, từ mâu quang lóe ra có thể thấy nội tâm ông ta đang giãy dụa kịch liệt.

https://thuviensach.vn

Hydeine chậm rãi giơ tay, lửa nhảy nhót lên xuống trong lòng bàn tay hắn, "Ta có thêm một hiểu biết mới về bản thân. Nguyên lai, nhẫn nại của ta không nhiều lắm."

Tay Vincent khẽ động.

Trước mặt đột nhiên có thêm hai khối nguyên tố tinh to cỡ bàn học.

Vincent lạnh lùng: "Món nợ này, ta sẽ không bỏ qua như vậy."

Hydeine nói: "Hai khối?"

"Ta chỉ có hai khối." Biểu tình Vincent cơ hồ có thể cho là âm trầm.

Những lời này hiển nhiên rất không chân thực. Nhưng Hydeine biết xuất ra hai khối nguyên tố tinh đã là cực hạn của ông ta, dù đối phương thụ thương, nhưng nếu còn ra sức bức ép, phần thắng của mình cũng không lớn. Hắn thu thập đàng hoàng, nói: "Nghe nói Kanding đế quốc rất trọng đãi ma pháp sư, tin rằng ông có thể sống thọ ở nơi đó."

Trong mắt Vincent hiện lên một tia kinh ngạc, nhưng rất nhanh bình tĩnh trở lại, "Hy vọng ngươi cũng có thể tìm được một viện dưỡng lão tử tế."

Nhìn thân ảnh không cam lòng của Vincent biến mất, Dilin nói với Hydeine: "Shamanlier cũng thực trọng đãi ma pháp sư."

Hydeien thuận tay ném hai khối nguyên tố tinh vào túi không gian, "Ngươi mệt không?"

Dilin sửng sốt, lắc đầu nói: "Không mệt."

"Buồn ngủ không?"

Dilin lại lắc đầu.

Hydeine vẫy tay với cậu, "Lại đây."

Dilin thức thời đi qua.

"Xoay người."

Dilin nghe theo.

Lập tức, lưng cậu trĩu xuống, thanh âm Hydeine vang lên bên tai, "Ta mệt, buồn ngủ." Chiến đấu với Vincent quả thực hao phí tinh thần lực. Nhất là trong khi chiến đấu còn phải chú ý không để tổn hại rừng cây và phòng ốc.

Dilin cứng đờ, chậm rãi ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Hydeine không khách khí ôm cổ cậu, đầu tựa trên vai cậu, ngủ thẳng cẳng.

Dilin ôm chân hắn, chậm chạp xoay người đi về hướng trấn nhỏ.

Mái tóc mềm mại rủ trên cổ, vừa ấm áp vừa có chút ngứa. Cậu nhịn không được dùng cổ cọ cọ tóc.

Hydeine đột nhiên xoay đầu lại.

Hô hấp nhẹ nhàng thổi bên tai, thân thể Dilin cứng đờ, tim lập tức đập cuồng loạn trong lồng ngực.

"Ngươi đi nhầm."

Một câu sát phong cảnh.

Dilin dừng bước.

"Quẹo trái ba mươi độ. Tiếp tục." Hydeine nói xong, quay đầu nhắm mắt tiếp tục ngủ.

Lần này Dilin đi thực nghiêm túc, đuổi hết suy nghĩ linh tinh trong óc ra ngoài, toàn tâm toàn ý chăm chú đi thẳng tắp.

Đại khái ba phút đồng hồ sau, Hydeine nói: "Bên trái mười lăm độ."

Dilin buồn bực chuyển hướng.

"Còn thiếu hai độ."

"…"

Đến lúc Dilin ra khỏi rừng, mới phát hiện rất nhiều người trong trấn đều đang đứng trên đường, rướn cổ nhìn rừng cây, thấy hắn đi ra, trên mặt đám người đều lộ biểu tình kinh nghi.

Trưởng trấn bước nhanh đi tới, ước chừng cách ba bước dừng lại, lòng muốn đánh người lại không dám lộ liễu trắng trợn, nhìn Dilin và Hydeine trên bả vai cậu, thấp giọng hỏi: "Phát sinh chuyện gì?"

Dilin nói: "Không có gì."

Nghe khẩu khí của Hydeine, tựa hồ Vincent đã tìm đến cậy nhờ Kanding đế quốc, vậy không nên kéo ông ta vào thì tốt hơn. Nếu không nhất định sẽ kinh động hoàng thất, đến lúc đó sự tình sẽ trở nên thực phiền toái.

"Nhưng tôi nhìn thấy nơi đó vừa có ánh lửa…" Trưởng trấn chần chờ.

https://thuviensach.vn

“Đại khái có người nướng thịt.” Dilin nói xong, mới phát hiện đáp án của mình thật sự là 囧 đến bó tay.

Trưởng trấn thức thời không tiếp tục truy vấn, lập tức đưa cậu trở về khách sạn.

Dilin trước tiên đưa Hydeine về phòng, thuận tay đóng cửa sổ giúp hắn, lại thấy đám người trên đường chưa giải tán đi. Trưởng trấn đứng trong đám người, liên tục giải thích: “Đúng vậy, đơn giản là có người nướng thịt. Đại khái chắc là ăn khuya thôi.”

66. Xuất môn về thăm gia đình (sáu)…

Dilin và Hydeine dậy thật sớm, chào từ biệt trưởng trấn vừa vội vội vàng vàng chạy tới.

Trưởng trấn tối hôm qua phải giải thích vấn đề ai đốt lửa nướng thịt trong rừng cây cho dân cư trong trấn đến nửa đêm mới về, đến hôm nay ánh mắt còn thâm quầng, thời điểm nhìn người luôn nhíu nhíu mắt, “Nhanh như vậy đã rời đi sao? Kỳ thật rượu nho trong trấn chúng tôi quả thực cực ngon.”

Dilin mỉm cười: “Ta muốn trở lại học viện, lần sau có cơ hội nhất định sẽ nếm thử.”

Trưởng trấn tiếc nuối: “Được rồi, nếu cậu nhất quyết như vậy. Còn Vincent kia…”

Dilin nói: “Ta nghĩ đó chẳng qua chỉ là sai lầm nhỏ.”

Trưởng trấn còn muốn giữ, nhưng Dilin và Hydeine đã lên xe ngựa.

Vừa lên xe, Hydeine liền tự động tìm vị trí thoải mái dựa vào. Ánh dương ngoài cửa sổ dừng trên mái tóc vàng óng của hắn, hết sức chói mắt.

“Bassekou thiếu gia?… Bassekou thiếu gia!” Trưởng trấn đột nhiên hét lớn, kéo lực chú ý của Dilin trở về. Hắn vội vàng đưa tới rượu nho đang cầm trong tay, “Chút tâm ý.”

“Học viện quy định không được uống rượu.” Dilin cố ý giả vờ bĩu môi về phía Hydeine, thấp giọng, “Chờ lúc được nghỉ, ta và phụ thân sẽ cùng nhấm nháp.”

Nghe thấy công tước Bassekou sẽ đích thân đến, trưởng trấn lập tức đem rượu kéo về, vẻ mặt tươi cười: “Được được. Ngài thuận buồm xuôi

https://thuviensach.vn

gió.”

Cửa đóng lại, bánh xe chậm rãi lăn.

Dilin quay trái quay phải tìm chỗ ngồi thật lâu, rốt cục tìm được vị trí thoải mái yên tâm ngồi xuống.

Cảnh sắc lao vun vút.

Mặt Hydeine lúc sáng lúc tối.

Đại khái một giờ sau, Dilin mới đột nhiên tỉnh ngộ. Vừa rồi mình liều mạng vặn vẹo, chỉ để tìm vị trí thoải mái có thể liếc mắt nhìn hắn.

Nhận thức này khiến cho Dilin cả kinh xuất ra một thân mồ hôi lạnh.

Trong óc còn lưu lại nụ cười của Hydeine trước khi rời phòng tối hôm qua, càng không muốn nghĩ đến, hình ảnh đó lại càng rõ ràng. Ký ức giống như nhập ma, vô luận cậu muốn điều chỉnh tâm tình của mình thế nào, mạt tươi cười kia luôn ẩn hiện trước mắt.

“Ngươi đang cười cái gì?” Hydeine lười biếng hỏi.

Dilin hoàn hồn, phát hiện đối phương đang nhìn mình.

Ánh mắt nửa khép nửa mở mang theo ngái ngủ, con mắt trạm lam bởi vì ánh sáng cùng góc độ mà không sáng tỏ như thường ngày, mông mông lung lung, tựa như cách một tầng sương mờ.

Lồng ngực Dilin đánh trống reo hò, trên mặt lại duy trì thập phần trấn định, “Tôi nghĩ đến chuyện vui thời nhỏ.”

“A? Nói ra tiêu khiển chút.”

Dilin nhanh chóng sắp xếp từ ngữ, “Thật lâu thật lâu trước kia.”

“Là chuyện vui thời nhỏ?”

“…Đại khái năm sáu năm trước.”

“Thật sự là thật lâu thật lâu a.”

Dilin đã thành quen với trào phúng của hắn, khó có được chính là lần này nhìn không ra ác cảm, ngược lại cảm thấy một loại dịu dàng ẩn ẩn giữa những hàng chữ chảy xuôi, tâm thiếu chút nữa mềm nhũn. Cậu không thể không hít sâu một hơi, bình tĩnh lại nhịp đập trái tim. “Cháu họ xa của chú Bob từng ngụ ở nhà tôi một thời gian, lúc đó, hắn ngày ngày đều bị Harry đuổi đến chung quanh tán loạn. Có một lần thiếu chút nữa nhảy lên lưng

https://thuviensach.vn

chú Bob.” Cậu thấy Hydeine thờ ơ, giải thích, “Harry là chó trước kia nhà tôi nuôi.”

“Hiện tại?”

“Đã qua đời.”

“A.” Hydeine dừng một chút, “Câu chuyện buồn cười ở điểm nào?”

Dilin nói: “Tình hình gà bay chó sủa lúc ấy.”

“So với với tình hình ngươi vừa mới nói, ta thấy ngươi đem so tên cháu họ xa kia với gà còn buồn cười hơn.” Hydeine chậm rãi nhắm mắt, “Đến thành Joseph thì đánh thức ta.”

“Được.” Dilin rút một tấm thảm lông từ trong túi không gian, đắp trên người hắn.

“Tấm thảm lông này bao lâu rồi ngươi không giặt sạch?” Hydeine nhắm mắt lại hỏi.

Mặt Dilin lộ vẻ xấu hổ, “Cho tới bây giờ còn chưa giặt.” Cậu chờ Hydeine giận dữ, ném thảm lông đi.

Nhưng Hydeine chỉ kéo thảm lông thấp xuống, không cho nó lại gần mặt mình.

Xe ngựa vững vàng chạy trên đường lớn về phía thành Joseph.

Lần thứ hai Hydeine mở mắt, bốn phía tối om. Toàn bộ thùng xe chỉ có thanh âm hô hấp của chính hắn.

Hắn chậm rãi ngồi dậy, trong lòng khó nén kinh ngạc.

Dù đối chiến với Vincent hao phí của hắn rất nhiều tinh thần lực, nhưng không đến mức ngay cả người bên cạnh rời đi cũng không thể phát hiện. Hắn chưa bao giờ nghĩ có một ngày mình cư nhiên sẽ ngủ sâu như vậy, sâu đến mức tinh thần lực hoàn toàn bị vây trong trạng thái thả lỏng.

Cửa nhẹ nhàng mở ra, Dilin mang theo một thân khí lạnh tiến vào.

Đồng thời cùng với cậu còn có mùi thịt nhàn nhạt.

“Ngươi mua cái gì?” Hydeine hỏi.

“Anh tỉnh?” Dilin đưa thịt băm viên trong tay cho hắn, “Tôi đi mua.”

Hydeine tiếp nhận khối thịt, “Ngươi chỉ mua một suất?”

“Tôi không biết chừng nào anh tỉnh, cho nên muốn chờ anh tỉnh lại thì mua tiếp. Có thể ăn lúc nóng.” Dilin nói xong, lại xoay người xuống xe.

https://thuviensach.vn

Hydeine cắn khối thịt.

Mềm mại trấn an tâm phiền não của hắn. Hắn ngồi trong bóng đêm ăn từng ngụm từng ngụm.

Chờ Dilin trở về, khối thịt chỉ còn một miếng cuối cùng.

"Hình như ta ăn chưa no." Hydeine đem miếng cuối cùng bỏ vào miệng.

Dilin đưa khối thịt trong tay cho hắn, lên xe.

"Ngươi không ăn?" Hydeine cầm lấy.

Dilin giơ tay kia, cười nói: "Tôi sợ anh ăn không no, cho nên đặc biệt mua nhiều hơn một suất."

Hydeine: "…" Không thể không nói, tại phương diện chăm sóc người khác, kinh nghiệm của Dilin cực phong phú.

Ăn xong, Dilin thanh toán tiền xe cho xa phu, bao gồm cả phí chậm trễ do vừa rồi vô cớ chiếm dụng đường đi.

Hydeine không hỏi cậu vì sao không đánh thức mình, yên lặng đi về phía ma pháp trận.

Dilin tính tiền xong, đuổi theo hắn.

Lo lắng đến tác dụng đặc biệt của ma pháp trận, đại đa số ma pháp trận trong thành đều có binh lính thủ vệ, tránh địch nhân lợi dụng chúng để vận chuyển gián điệp. Sau khi bọn họ đưa giấy căn cước chứng minh, liền bình yên trở về thành Bert.

Bởi vì tinh thần lực của Hydeine bị hao tổn, Dilin lấy cớ đi thăm bạn, nấn ná ở nhà nghỉ ngơi thêm ba ngày, mãi đến khi Andre vội vã trở về từ hoàng cung, nói cho cậu biết một tin tức làm người ta khiếp sợ.

"Langzan sắp diệt quốc."

Dilin ngẩn ra, một lúc lâu mới tiêu hóa nổi tin tức này, "Quốc gia nào tấn công?"

"Không phải quốc gia, là Đông Côi mạc." Andre nói.

Đông Côi mạc giống như rừng Mộng Yểm, là địa phương nguy hiểm và thần bí nhất Mộng đại lục. Nhưng trong một khoảng thời gian rất dài, Đông Côi mạc không hấp dẫn ánh mắt toàn bộ đại lục như rừng Mộng Yểm. Nó là ẩn hình. Không có người luẩn quẩn trong lòng mà chạy vào, nó cũng an phận đến bặt vô âm tín.

https://thuviensach.vn

Cho nên khi Andre nói Đông Côi mạc muốn tiêu diệt Langzan, đầu óc cậu hoàn toàn chưa thể liên hệ đến.

"Diệt như thế nào?" Cậu hỏi.

Mặt Andre ngưng trọng, "Cắn nuốt."

Đây thật sự là một sự kiện đáng sợ.

Chiến tranh giữa hai quốc gia, xảy ra cũng chỉ do nhân họa. Cuối cùng chiếm cứ thổ địa vẫn là người. Nhưng lần này không giống vậy, cát vàng đầy trời từng bước xâm chiếm nơi cư trú của nhân loại, khiến tất cả mọi người bất lực.

Dilin đột nhiên nhớ tới vẻ mặt thỉnh cầu kỳ lạ cùng muốn nói lại thôi của Ningya. Hiện giờ, hết thảy đều có đáp án.

Nếu quả thật là Đông Côi mạc muốn cắn nuốt Langzan, vậy có thể hiểu Ningya vì sao giữ kín như bưng tin tức này. Bởi vì thời điểm này, thực lực Langzan sở hữu tất nhiên đều điều đi chống lại Đông Côi mạc, thủ vệ các nơi khác khó chống lại một kích. Những quốc gia còn lại chỉ còn xuất một chút binh lực cũng có thể khiến cho bọn họ binh bại như núi đổ.

Quốc gia trực tiếp xâm lược quốc gia khác đương nhiên chẳng cần thể diện hoặc lấy cớ.

"Tin tức này sao lại lộ ra?" Cậu không tin Langzan sẽ tự đi công bố. Nếu đã định trước vô pháp chống cự Đông Côi mạc, chỉ có thể kích khởi những quốc gia khác quyết tâm nhân lúc cháy nhà đi hôi của.

Andre nói: "Học viện ma pháp St Paders thông qua thỉnh cầu viện trợ của Langzan, đã lệnh một trăm ma pháp sư danh tiếng đi trước trợ giúp."

Dilin giật mình. Sau khi chấm dứt trận đấu, toàn bộ sư sinh đều bị học viện vội vàng gọi về, chắc là vì nguyên nhân này. Nếu không phải vì tinh thần lực của mình bị hao tổn, chỉ sợ hiện tại Hydeine cũng đã ở Langzan.

"Con đi nói cho đạo sư." Dilin xoay người chạy hướng khách phòng của Hydeine.

Andre nhíu nhíu mày, cuối cùng nhịn được ý nghĩ muốn giữ cậu lại.

Ngày hôm sau, Dilin và Hydeine khởi hành về St Paders.

Andre bị hoàng đế triệu tiến cung, cho nên cũng không đến tiễn đưa. Đi tiễn chỉ có Bob.

https://thuviensach.vn

Hành trình bọn họ được an bài là từ ma pháp trận thành Bert trực tiếp truyền tống tới thành trì gần hồ Huyễn Cảnh nhất của Julan, sau đó ngồi thuyền về. Sơ bộ phỏng chừng đại khái nửa đêm hôm nay có thể đến.

Trước khi Dilin đi, Bob nhỏ giọng dặn dò: "Tuy công tước đại nhân không biểu hiện ra, nhưng tôi biết ông ấy thực lo lắng cho thiếu gia."

Dilin sửng sốt.

"Nếu có thể, thiếu gia an ổn ở trong học viện đi." Bob hàm súc biểu đạt.

Dilin nhất thời lĩnh ngộ ý tứ của hắn. Phụ thân đang lo lắng cậu sẽ gia nhập đội quân đi trợ giúp Langzan. Tuy cậu rất muốn, nhưng cậu tự hiểu, mình mới chỉ là học sinh mới, tuyệt đối không có khả năng bị chọn trúng.

Cậu cười nói ra ý nghĩ của mình, Bob mới nhẹ nhàng thở phào.

Từ ma pháp trận đến xe ngựa, từ xe ngựa đến thuyền, bọn họ liên tục thay đổi ba loại phương tiện giao thông, rốt cục kịp về tới học viện St Paders trước hừng đông sáng ngày hôm sau.

Dilin thấy sắc mặt của Hydeine không tốt, chủ động ngồi xổm xuống, ý định cõng hắn trở về.

Hydeine bị say tàu đến tứ chi vô lực, cũng không từ chối, thuần thục nằm úp sấp lên.

"Không được lạc đường." Hắn lo lắng dặn dò.

"… Được." Dilin gian nan ngẩng đầu nhìn ánh trăng.

Nửa giờ sau, Hydeine bất đắc dĩ mở miệng: "Bên phải góc bốn mươi lăm độ, một trăm thước."

…

Thật vất vả đưa Hydeine về, Dilin chậm rãi trở lại ký túc xá của mình.

Mở cửa gian phòng, ánh mặt trời buổi bình minh chiếu lên giường đệm.

Soso và Raymond đang ngủ an ổn trên giường.

Cảm giác quen thuộc lâu ngày không gặp nổi lên trong lòng, Dilin như trút được gánh nặng.

Rốt cục, sinh hoạt một lần nữa trở lại quỹ đạo ban đầu.

67. Xuất môn về thăm gia đình (bảy)…

Thời điểm Soso và Raymond tỉnh dậy, Dilin đang cầm chổi lau nhà.

Raymond trừng to mắt, "Cậu nhảy ra từ đâu vậy?"

https://thuviensach.vn

Dilin ngừng tay, khuỷu tay chống cằm, cười tủm tỉm: “Từ câu chuyện trong sách của cậu, bình thường mọi người đều gọi mình là thần sách.”

“Thần trộm? Mình nhất định sẽ không mang cậu đến sòng bạc.” Raymond nói xong, Soso đã hoan hô nhảy bổ xuống giường, hai ba bước dính lên người Dilin.

“Anh không sao chứ? Anh ngất xỉu làm em sợ muốn chết. Em muốn ở lại chăm sóc anh, nhưng bị Hydeine đuổi đi á.” Soso bắt đầu mách tội.

Raymond nói: “Hồi bị lôi đi em ấy nước mắt nước mũi tèm lem khóc suốt dọc đường, hại tất cả mọi người đều tưởng mình làm gì em ấy. May mà Kevin giải thích hộ mình, không thì mình có nhảy xuống hồ Huyễn Cảnh cũng không rửa sạch oan khuất.”

Dilin cười buông Soso ra, “Vậy tức là không phải tất cả mọi người đều nghĩ cậu làm gì đó rồi.”

Soso lưu luyến thả chân xuống, hai tay vẫn gắt gao kéo cánh tay cậu, sợ cậu lại chạy mất.

Dilin tiếp tục lau nhà.

“Cậu đang làm gì đó?” Ánh mắt Raymond rốt cục nhìn đến giẻ lau trong tay cậu.

“Làm chuyện mấy ngày nay các cậu không làm.”

Raymond lôi Soso đi rửa mặt.

Vào phòng rửa mặt, hắn nhỏ giọng hỏi Soso, “Có nên nói cho Dilin biết chuyện của Ningya không nhỉ?” Hắn biết bạn tốt nhất của Ningya trong học viện là Dilin, sợ cậu ấy nghe rồi sẽ lo lắng.

Soso nói: “Dù chúng ta không nói, anh ấy cũng sẽ biết.”

“Làm sao cậu ấy biết?”

“A! Diin cậu đã trở lại! Cậu biết Langzan xảy ra chuyện chưa?” Thanh âm Kevin cách vách truyền sang.

Raymond: “…”

Bốn người trầm mặc đến căng tin.

Sau khi Kevin kể xong tình hình gần đây của Langzan, Dilin chỉ trầm tư không nói lời nào.

https://thuviensach.vn

Raymond định mở miệng vài lần, nhưng đều nghẹn trong cổ họng không nói được gì.

Cuối cùng vẫn là Soso nhịn hết nổi, kéo tay áo Dilin nói: "Langzan nhất định sẽ ổn."

Một câu an ủi rất yếu ớt vô lực.

Raymond lắc đầu.

"Ừ! Nhất định sẽ ổn." Kevin cũng không nghĩ ra lời an ủi nào tốt hơn.

"… Mình cũng cảm thấy như vậy." Raymond lập tức bổ sung một câu.

Dilin chậm rãi mở miệng, nói ra ý nghĩ đã lăn qua lộn lại trăn trở thật lâu, "Mình muốn đi Langzan."

Nghe xong lời Kevin nói, cậu mới biết nguyên lai St Paders ngoại trừ phái đạo sư đi viện quân, còn cho phép học sinh tạo thành quân tình nguyện. Như vậy, đi Langzan giúp Ningya không phải không có khả năng. Đương nhiên, quân tình nguyện không phải không có ích lợi gì. Chỉ cần thể hiện tốt, có thể đạt được một số học phần nhất định. Đối với những học sinh ngây người ở học viện rất nhiều năm không thể tốt nghiệp, đó là một cơ hội tốt để tìm kiếm đường ra. Bất quá cậu mới chỉ là học sinh sơ cấp viện, cho nên không nghĩ xa như vậy, chỉ cần có thể đi hỗ trợ Langzan là được.

Tuy cậu không biết thỉnh cầu của mình có thể được thông qua hay không, nhưng tóm lại là có hi vọng.

Nghe Dilin nói muốn đi, Soso không nói hai lời giơ tay.

Raymond nói: "Em không có ma pháp, đi làm gì?"

Soso không chút do dự: "Em có thể thổi kèn."

Raymond nói: "Phiền toái Langzan gặp phải không phải thổi kèn có thể giải quyết được." Tin tức từ Langzan mấy ngày nay truyền về tuy không nói rõ, nhưng tuyệt đối không hề tốt đẹp. Có người nói nhóm quân tình nguyên thứ hai đã triệu tập xong, đang chờ một nhân vật đầu lĩnh.

Nghĩ tới nghĩ lui, có thể được xưng là nhân vật đầu lĩnh lại ra ngoài chưa về chỉ có Hydeine.

Kevin trầm ngâm một lát, nói: "Mình cũng muốn đi."

Raymond nhìn trái nhìn phải, quyết định: "Đi thì cùng đi!"

Dilin không kìm lòng nổi giương khóe miệng, "Được, cùng đi."

https://thuviensach.vn

Bọn họ nghĩ thì hay, nhưng thực tế chứng minh vô cùng khó khăn.

Người đảm nhiệm phụ trách ghi danh lâm thời Michelle tuyên bố -

"Sơ cấp viện và trung cấp viện không được tham gia."

Raymond sửng sốt hô: "Em nhớ lần trước không có quy định này."

Michelle giận dữ: "Đúng vậy, mới tăng thêm."

"Tại sao?" Soso trừng to mắt.

"Tình thế hiểm trở, trừ cao cấp viện, các học sinh khác đi chỉ gia tăng gánh nặng." Michelle không chút nể tình.

Mặt Raymond nhất thời sụp xuống.

Dilin lo lắng nói: "Đông Côi mạc thật sự khó đối phó như vậy?"

"Không phải vấn đề khó đối phó hay không, mà là căn bản không có cách nào đối phó." Michelle nói, "Lần này chúng ta đối mặt không phải địch nhân, mà là bão cát vô cùng vô tận, phô thiên cái địa. Cho dù có thể dùng ma pháp ngăn cản nhất thời, cũng không thể ngăn được cả đời."

Raymond nói: "Vậy Langzan làm thế nào?"

Michelle nói: "Quốc vương Langzan đã bắt đầu sơ tán dân cư sang Masai và Tanjierli tị nạn. Nhưng vì dân cư đông đảo, công tác an trí tiến hành rất chậm chạp."

Dilin nói: "Không phải Sonlisgar cũng ở phụ cận Langzan sao? Vì sao không đi Sonlisgar?"

Michelle đáp: "Bên cạnh Sonlisgar chẳng những có Langzan, còn có Đông Côi mạc. Hiện nay Sonlisgar cũng đang phải làm công tác phòng hộ, ngừa cát bụi Đông Côi mạc lan tràn.

Raymond cau mày nói một câu, "Đông Côi mạc không phải ở ngay mặt đông St Paders?"

Kevin bổ sung: "Phía tây chúng ta còn có Tây Côi mạc."

Raymond bưng trán: "Phía bắc là rừng Mộng Yểm, phía nam là hồ Huyễn Cảnh, thật là vị trí đặc thù cảnh quan mỹ lệ!"

Michelle không để ý đến lời trào phúng của hắn, nói: "Cho tới lúc này, Langzan đã đánh mất một phần tư lãnh thổ, kế tiếp sẽ ra sao, chẳng có ai biết. Cho nên, các ngươi vẫn nên an phận ở lại St Paders mà chờ tin tức đi."

Dilin nghĩ nghĩ: "Quân tình nguyện khi nào xuất phát?"

https://thuviensach.vn

“Ngày mai.”

Dilin lắp bắp kinh hãi, “Nhanh vậy?”

Michelle nói: “Nếu không phải vì trò và Hydeine lêu lổng quá lâu, bọn họ đã sớm xuất phát.”

“Cô nói dẫn đầu quân tình nguyện là Hydeine… ách, đạo sư?” Tim Dilin lại đập mạnh.

“Nếu Hydeine ách đạo sư trò nói và Hydeine ta quen là cùng một người, vậy đúng rồi.”

“Cám ơn cô.” Tròng mắt Dilin khẽ chuyển, cùng đám người Soso ra khỏi văn phòng.

Không cần cậu mở miệng, Kevin đã biết cậu đang nghĩ gì, “Cậu muốn tìm Tajires đạo sư dàn xếp?”

Raymond lắc đầu: “Cậu điên rồi. Anh ta đáp ứng cậu mới kỳ quái.”

“Tại sao không được?” Ngoài dự đoán của mọi người Dilin hỏi lại.

Raymond giật mình: “Bởi anh ta luôn thích khiến cho hiện thực ngược hướng nguyện vọng của người khác.”

“Ta có nên vỗ tay vì ngươi thực hiểu ta?” Thanh âm mang theo giọng mũi nồng đậm vang lên.

Mặt Raymond thoắt trắng bệch, cứng ngắc xoay người cúi đầu, “Đạo sư.”

“Phì.” Kevin cười to.

Raymond nhìn hành lang trống trơn, nhất thời tỉnh ra, thẹn quá thành giận bóp cổ Kevin, “Cậu giỡn mặt mình!”

Soso nhìn vẻ mặt Dilin mờ mịt, giải thích: “Kevin có thể bắt chước giọng nói của Hydeine, rất là giống!”

Dilin cau mày: “Giống chỗ nào?” Bởi vì không giống, cho nên cậu mới không thể hiểu được tại sao Raymond lại bị dọa đến tái mặt.

Kevin vừa bị bóp cổ, vừa ngửa đầu nắm mũi, cố ý dùng thanh âm ngọt nị nói: “Không giống sao? Dilin đáng yêu của ta…”

Không biết có liên quan đến việc cổ hắn bị bóp hay không, thanh âm vọng lại cư nhiên còn giống hơn vừa rồi. Dilin tựa như nghe thấy Hydeine dùng loại khẩu khí này hô “Dilin đáng yêu của ta”.

https://thuviensach.vn

“Làm sao vậy?” Soso kéo tay áo Dilin, lôi suy nghĩ của cậu trở về.

Dilin cố che dấu thất thố của mình, “Anh cảm thấy, Kevin kêu thật sự rất ghê tởm.”

Kevin nhìn Dilin và Soso ở đằng trước, buồn bực nhìn về phía Raymond còn đang “ôm” mình, “Ghê tởm sao?” Hắn dùng giọng mũi kêu lên, “Raymond thân mến.”

Động tác của Raymond dừng một chút, lập tức càng dùng sức bóp cổ hắn, “Mình vì sao lại quen biết cậu quen biết cậu quen biết cậu.”

Kevin rất phối hợp trợn trắng mắt chân tay giãy dụa.

Bởi vì ngày mai xuất phát, xế chiều hôm đó Dilin liền đi tìm Hydeine.

Gõ cửa phòng thật lâu, rốt cục đánh thức hắn dậy. Cặp con ngươi còn ngái ngủ kia cậu đã nhìn thấy rất nhiều lần, nhưng mỗi lần nhìn đến lại có một cảm thụ khác nhau.

“Bữa tối đâu?” Ánh mắt Hydeine quét qua tay cậu.

Dilin ngẩn người, từ túi không gian lấy ra mẻ thịt khô Bob mới bỏ vào khi rời nhà.

Hydeine thuận tay tiếp nhận nhét vào miệng cắn một cái, sau đó xoay người về phòng.

Dilin tiện tay đóng cửa, “Đạo sư, tôi…”

“Đừng nói chuyện đi Langzan.” Không đợi cậu mở miệng, Hydeine đã cắt ngang.

Dilin cả kinh, hỏi: “Vì sao?”

“Cần nguyên nhân?” Hydeine trở về phòng ngủ, thuận thế nằm lên giường, nhắm mắt tiếp tục nhấm nuốt thịt khô.

Dilin phản ứng cực nhanh nói: “Langzan gặp bão cát. Tôi có thể khống chế phong nguyên tố, có lẽ sẽ có ích cho việc chống lại bão cát.”

Hydeine ăn xong thịt khô, há miệng.

Dilin thức thời đưa tiếp một khối.

Hydeine tiếp tục ăn.

“Hơn nữa, Ningya từng thỉnh cầu tôi trợ giúp, nhưng tôi cự tuyệt.” Dilin áy náy nhìn góc phòng không chớp mắt, “Cho nên, hiện tại tôi muốn xuất một phần lực.”

https://thuviensach.vn

“Hắn nói cho ngươi biết hiện trạng của Langzan?”

“Không có, nhưng…”

“Vậy mắc mớ gì tới ngươi?”

Dilin thu hồi ánh mắt, phát hiện Hydeine mở to mắt nhìn cậu. “Tôi muốn đi.” Cho dù biết chân tướng sự tình, cậu cũng không thể lấy danh nghĩa nhi tử thỉnh cầu phụ thân sử dụng quân đội ma pháp Bassekou. Nhưng cậu nguyện ý lấy thân phận bằng hữu đi trợ giúp hết khả năng của mình.

“Vậy ta giữ nguyên quyết định ban đầu.”

“Tại sao?” Dilin có chút nổi nóng.

“Bởi vì ngay từ đầu ta đã định mang ngươi đi.”

“Anh dựa vào… A?” Dilin ngơ ngẩn.

Ngón tay Hydeine xoa bóp mi gian, khẽ nói: “Pha giúp ta chén cà phê. Loại phụ thân ngươi tặng ta.”

“Được. Anh để ở đâu?”

Hydeine vung tay: “Tự đi tìm.”

Nửa giờ sau, Hydeine mặt không đổi sắc ôm một gói cà phê, nói với Dilin đang lục tung phòng mồ hôi đầm đìa, “Ta tìm được rồi.”

“Chỗ nào?”

“Túi không gian của ta.”

“…”

68. Xuất môn về thăm gia đình (tám)…

Chuyện Dilin nhờ quan hệ gia nhập quân tình nguyện chỉ gợn lên cơn sóng nhỏ trong phòng ngủ.

Gợn sóng kia chính là Soso.

Nhóc chỉ còn thiếu nước nhét mình vào túi không gian của Dilin để đi theo.

Kevin dường như sớm đã dự đoán được kết quả này, trong tươi cười quỷ dị với Raymond mang theo ba phần hiểu rõ.

Dilin bị hắn cười đến da đầu run rẩy, “Xảy ra chuyện gì mình không biết sao?”

https://thuviensach.vn

Kevin nói: “Không không không, những lời này hẳn phải do mình hỏi. Cậu có phát sinh chuyện gì chúng tớ thực muốn biết nhưng lại không biết không?”

Dilin mờ mịt nhìn Raymond.

Raymond kiên định lắc đầu: “Mình thủy chung cảm thấy phỏng đoán kinh dị như vậy không có khả năng xảy ra.”

Dilin nói: “Phỏng đoán kinh dị?”

Raymond liếc Kevin một cái: “Cậu ta cảm thấy cậu và Hydeine đang yêu nhau.”

Mặt Dilin thoắt trắng bệch, bất quá chừng một giây, huyết sắc lại dâng lên điên cuồng, khiến mặt cậu đỏ như cà chua.

“Mình đã nói rất kinh dị mà.” Raymond lắc đầu không cho là đúng.

Kevin nói: “Mình phán đoán có căn cứ. Lấy ấn tượng mình hình dung về Tajires đạo sư, anh ta không phải là loại người nguyện ý phối hợp với học sinh sắm vai tình nhân để đuổi công chúa đi.”

Raymond phản bác theo bản năng: “Không phải sắm vai tình nhân, là người bị thầm yêu, cái này dễ thỏa mãn tâm hư vinh.”

Kevin nói: “Vậy sao cậu không giúp?”

Raymend nghẹn họng, hồi lâu mới nói: “Đối phương là công chúa Joanne.”

Kevin nói: “Cậu cho rằng không có việc gì, Tajires sẽ vô duyên vô cớ đắc tội công chúa?”

“Ai nói vô duyên vô cớ. Dilin là học sinh đắc ý của anh ta.” Raymond vỗ tay nói, “Lại nói, lấy cá tính của Hydeine, không chừng anh ta còn xem chuyện này là khiêu chiến.”

Kevin dùng khẩu khí quái dị nói: “Khiêu chiến?”

“Không tin hỏi Dilin, cậu ấy hiểu Hydeine rõ nhất.” Raymond quay đầu, lại phát hiện Soso và Dilin không thấy đâu. “Bọn họ đi đâu rồi?”

Cửa bị đẩy nhẹ, Soso lộ ra nửa cái đầu từ khe cửa, “Dilin nói phòng để cho các anh, bọn em sang phòng Kevin ngủ.”

Kevin nhảy dựng, “Từ từ, tại sao lại sang phòng anh…”

“Đây là tất của anh.” Soso bưng mũi ném vào.

https://thuviensach.vn

Kevin luống cuống tay chân tiếp lấy.

"Dilin nói đôi tất này anh giấu dưới gối đầu, nhất định rất quan trọng với anh, cho nên bảo em giao cho anh." Soso nói xong, đóng cửa rời đi.

Raymond che mũi, ghét bỏ nhìn tất trong tay Kevin, "Cậu không có việc gì đặt tất thối dưới gối làm chi?"

Kevin lúng túng: "Để tránh mùi lộ ra ngoài."

"…" Raymond tung một cước đá Kevin lên giường.

Qua một lát.

Tất giống như sao băng bay qua cửa sổ ra ngoài.

Cùng là ngồi thuyền rời đi, không khí lần này so với trận đấu cùng St Sorvi lần trước ngưng trọng hơn nhiều.

Khuôn mặt các tinh anh cao cấp viện không hề cứng nhắc, chỉ ngồi nhắm mắt dưỡng thần, trong khoang thuyền yên tĩnh không tiếng động.

Dilin ngồi một mình giữa đám người thành niên, giống như con thỏ lạc vào bầy dê. Cậu muốn tìm người quen duy nhất trên khoang thuyền, nhưng nghĩ đến sáng nay rời đi, ánh mắt của Michelle và những người khác có dụng ý khác, bèn kiềm chế kích động.

Dù là một mảnh hảo tâm, cậu rốt cuộc vẫn xem như nhờ quan hệ mà gia nhập quân tình nguyện, nếu tiếp tục biểu hiện thân cận với Hydeine, chỉ sợ càng sẽ có các loại đồn đại nhảm nhí truyền ra.

Phong cảnh vẫn giống lần trước, Dilin lại như ngồi trên bàn chông, một ngày bằng một năm.

Đến ngày thứ tư cậu rốt cục nhịn không được trộm tới phòng Hydeine.

Gõ cửa hai cái, cửa từ trong mở ra.

Hydeine nằm trên giường, ngũ quan anh tuấn dưới ánh sáng từ cửa sổ, càng có vẻ lập thể.

Dilin lúc này mới nhớ tới mình vốn định mua thuốc say tàu nhưng bởi vì luân phiên có chuyện mà quên mất. "Đạo sư?"

Hydeine miễn cưỡng mở một mắt, "Ngày thứ mấy?"

"Ngày thứ tư."

Hydeine nhếch nhếch môi.

https://thuviensach.vn

Nguyên bản bọn họ có thể chọn tuyến đường đi Julan, dùng ma pháp trận trực tiếp đến Langzan, như vậy chỉ cần ở trên thuyền không đến một ngày. Nhưng Langzan vì phòng ngừa những quốc gia khác nhân lúc cháy nhà đi hôi của, đã phong bế ma pháp trận truyền tống. Nói cách khác, muốn tới Langzan, phải kết hợp ngồi thuyền ngồi xe.

"Muốn uống cà phê không?" Dilin theo bản năng nhẹ giọng.

Hydeine khẽ đồng ý.

Dilin lấy cà phê ra xoay người đi pha. Từ sau lần trước tìm không thấy cà phê, Hydeine đã giao cho cậu hai bao cà phê mang theo bên người.

Thuyền tuy không lớn, nhưng đồ vật nên có vẫn phải có.

Dilin pha cà phê xong, đang muốn xoay người, đường duy nhất đã bị chặn.

"Ngươi chính là học sinh sơ cấp kia?" Người tới là một gã trung niên tầm bốn mươi tuổi, tóc hoa râm hai bên mai khiến cho hắn nhìn qua cực kỳ tang thương.

"Đúng vậy." Dilin cẩn thận trả lời.

"Đạo sư của ngươi là một thiên tài." Gã trung niên không để lộ ý tứ.

Dilin đành phải giữ lễ phép mỉm cười, "Tôi cũng cảm thấy vậy."

"Hành trình lần này đến Langzan rất nguy hiểm, ngươi còn trẻ, không cần gấp học phần, sao lại muốn mạo hiểm?"

Dilin tận lực không để vẻ mất kiên nhẫn hiện lên trên mặt, dằn lòng nói: "Bạn của tôi ở Langzan."

"Là quý tộc?" Gã trung niên nói, "Ta biết ngươi là quý tộc miễn thi."

Đã lâu không nghe bốn chữ quý tộc miễn thi này, Dilin khẳng định mình vừa nhìn thấy trong mắt hắn sự khinh miệt từng hiển hiện trong mắt Kevin. "Đúng vậy, đó cũng chẳng phải bí mật."

Gã trung niên thấy khẩu khí của cậu chuyển sang cứng rắn, liền cười nói: "Chỉ là ta cảm thấy tò mò về ngươi và Tajires ma đạo sư. Bởi hắn trong ấn tượng của ta vẫn luôn là một người chuyên tâm nghiên cứu ma pháp, khinh thường để ý thế tục."

Cho nên thu cậu làm học sinh, mang cậu theo chính là để ý tới thế tục? Hoặc rõ ràng là, nịnh bợ thân phận quý tộc của cậu? Dilin cảm thấy vừa bực

https://thuviensach.vn

mình vừa buồn cười với phỏng đoán ác ý của hắn. Từ khi lên thuyền cậu đã rất chú ý nhất cử nhất động của bản thân, sợ khiến cho bọn họ coi thường mình, nhưng không ngờ đối phương chẳng những đã sớm phán xét cậu, thậm chí ngay cả Hydeine cũng bị tha xuống nước.

"Cảm tạ ngài đã quan tâm đạo sư của ta, nếu có cơ hội, ta cũng thực nguyện ý đi tìm hiểu đạo sư của ngài, dù rằng, hiện tại ta còn chẳng biết đó là ai." Dilin vừa cười vừa cầm cà phê lách qua hắn.

"diveaka nimoyoli…"

Dilin nghe thấy từ cổ họng hắn phát ra tiếng chú ngữ cực nhẹ. Cước bộ của cậu dừng lại, khẩn trương chú ý bốn phía.

Thuyền đột nhiên lắc lư dữ dội.

Dilin không chút do dự dùng phong nguyên tố đưa mình về phòng, sau đó đóng cửa.

Thuyền một lần nữa vững vàng trở lại.

Cậu không có thời gian đi đoán sắc mặt hiện tại của học trưởng trung niên kia, Hydeine đang yếu ớt ghé vào bên giường, ói ra một đống nước vàng.

"Không xong, trên thuyền không có thuốc sao?" Dilin tiện tay đặt cà phê sang một bên, nâng hắn dậy.

Hydeine chậm rãi ngồi xuống, nhắm mắt lại: "Vừa rồi ai dùng ma pháp?"

Dilin nói: "Một học trưởng."

"Nơi này ngoài ta ra, đều là học trưởng của ngươi."

"Nơi này trừ anh ra, tôi chẳng biết tên ai."

"… Ngươi kém hòa nhập thật." Hydeine mở to mắt, đứng dậy đi lấy cà phê.

"Anh định làm gì?" Dilin đi trước một bước đoạt cà phê về mình.

Hydeine cau mày: "Đây không phải cho ta uống sao?"

"Tôi đổi ý. Anh vẫn nên ăn chút cháo trước." Dilin không đợi hắn trả lời, kiên quyết mở cửa sổ đổ cà phê ra ngoài.

Hydeine nhướng mày: "Ta không biết nên nói người vừa lãng phí cà phê hay là lãng phí hồ nước."

https://thuviensach.vn

Dilin mắt điếc tai ngơ, “Tôi đi nấu cháo.”

“Rửa sạch sàn nhà trước đã.” Hydeine dùng ngón cái đè huyệt thái dương, ra khỏi cửa.

Trên thuyền đang náo nhiệt vì lắc lư vừa rồi.

Gã trung niên ngồi trong góc, khi nhìn thấy Hydeine đi ra, thân thể hơi co rụt lại.

“Vừa rồi ai dùng ma pháp?” Giọng nói độc đáo của Hydeine khiến tất thảy xôn xao xung quanh đột nhiên im bặt.

Các học sinh dừng lại, quay đầu nhìn hắn chăm chú.

“Trong số các ngươi hẳn không có tên nhi đồng năm sáu tuổi nào cần dùng trò đùa dai để cường điệu hóa sự tồn tại của mình chứ?” Ánh mắt Hydeine đảo qua.

Phía dưới lặng ngắt như tờ.

“Như vậy, trở lại vấn đề vừa rồi, là ai dùng ma pháp? Lý do là gì? Ta rất ngạc nhiên.” Đôi mắt xanh thẳm như biển da thịt tái nhợt như tuyết, khiến cả người hắn đều lộ ra một cỗ tư thái lành lạnh.

Các học sinh hai mặt nhìn nhau.

Hydeine lười biếng nói: “Ta hy vọng hắn đi ra vào lúc ta còn chưa nghĩ tới việc truy cứu hậu quả…”

Cửa phía sau mở, Dilin bước ra.

Khuôn mặt gã trung niên căng thẳng, đứng dậy. “Là tôi. Tôi chỉ muốn ôn tập ma pháp.”

Hydeine thản nhiên: “Chúc mừng ngươi. Ngươi đến muộn.”

Gã trung niên không hiểu ý tứ của hắn.

“Ngươi đã rảnh như thế, vậy thì,” Hydeine quay đầu nói với Dilin, “Triệt hạ ma pháp trận đang đẩy thuyền, sau đó đưa mái chèo cho hắn.”

Gã trung niên đoán được hắn phải làm gì, sắc mặt nhất thời cực kì khó nhìn.

Hydeine nói với những người khác: “Nhớ rõ sau khi lên bờ phải cảm tạ hắn vất vả cần cù lao động.”

Một học sinh cao cấp viện đứng lên nói: “Tajires đạo sư, tôi hiểu cách làm của ngài. Nhưng tình thế Langzan nghiêm trọng, chúng ta có nên lãng

https://thuviensach.vn

phí thời gian trên đường như vậy?"

Hydeine bĩu môi bề phía gã trung niên: "Nghe thấy hắn nói chưa? Không được lãng phí thời gian trên đường."

Mặt gã trung niên đen lại như đáy nồi.

Thuyền chậm rì rì tiến tới ngày thứ tám.

Gã trung niên rốt cục được phóng thích. Nhưng các học sinh khác đều oán thán dậy đất đối với tốc độ như rùa mấy ngày nay. Vốn ngồi thuyền đã là chuyện thống khổ, huống chi còn kéo dài hành trình.

Hydeine lần thứ hai xuất hiện trên thuyền.

Đối mặt với ánh mắt u oán của các học sinh, hắn chỉ làm một động tác – khai hỏa.

Lập tức, thuyền lao như tên bắn, soạt một cái vút đi!

Hai giờ rạng sáng ngày hôm sau, thuyền xuất hiện tại bờ biển Sonlisgar.

Hydeine nhìn sắc trời, cau mày: "Đến sớm."

Bất quá không có ai chú ý vấn đề này, bởi vì trừ hắn ra, tất cả mọi người đã ngã xuống.

Bên cửa sổ, boong thuyền trải đầy người.

"Nôn!"

"Nôn…"

Hydeine ngoài ý muốn phát hiện tốc độ này cư nhiên không khiến hắn có bất kì khó chịu nào. Hắn lẩm bẩm: "Nguyên lai, làm vậy sẽ chữa được say tàu."

"Nôn!"

"Nôn oa…"

Dilin xem như còn tương đối ổn, còn có thể lắc lắc đến bên người Hydeine, "Người của chúng ta khi nào đến tiếp?"

"Xế chiều hôm nay."

"Vậy bây giờ làm sao?"

"Ngủ đi." Hydeine thỏa mãn trở về phòng, lưu lại Dilin nhíu mày nhìn những người khác nôn đến tối tăm mặt mũi.

69. Xuất môn về thăm gia đình (chín)…

https://thuviensach.vn

Buổi chiều hôm sau, quan viên Sonlisgar tiến đến nghênh đón, nhìn học sinh từ dưới thuyền lên một đám sắc mặt vàng như nến, chân bước loạng choạng, cho rằng bọn họ vì lo lắng sự tình Langzan, một nắng hai sương một đường thẳng đến, trong lòng cảm động, thầm nghĩ: Không hổ danh học sinh học viện ma pháp St Paders!

Toàn dân Sonlisgar cao thấp đều đang lo lắng bão cát Đông Côi Mạc, sợ chúng quét đến cảnh nội, cho nên đặc biệt cảm thông đối với tai họa của Langzan.

Để mọi người có thể sớm tới Langzan, bọn họ đặc biệt chuẩn bị bốn cỗ xe ngựa lớn, mỗi cỗ sáu ngựa kéo.

Quan viên nói: "Ngồi xe ngựa tầm sáu ngày là đến lãnh thổ Langzan."

"Sáu ngày?" Dilin muốn nói lại thôi nhìn về phía Hydeine.

Hydeine không nói lời nào gật gật đầu.

Những học sinh khác mặt vàng như nghệ. Hiện tại bọn họ nhìn đến bất kì vật gì chuyển động đều có tâm lý bóng ma, ngay cả khi Hydeine gật đầu, bọn họ nhìn cũng thấy chóng mặt.

Quan viên không rõ đầu cua tai nheo, còn cho là bọn họ chê xe ngựa quá chậm, giận dữ nói: "Không còn cách nào. Hiện tại toàn bộ đại lục đều sợ bóng sợ gió, nhất là chư quốc phương tây chúng ta, cũng không dám mở ma pháp truyền tống trận, nếu không các ngươi đâu cần một đường xóc nảy."

Các học sinh lúc này đều yên lặng quyết định: Trở về nhất định phải dốc lòng cầu viện trưởng đề xuất đề nghị, thiết lập một ma pháp truyền tống trận trong học viện St Paders. Bình thường không cần mở ra, nhưng ở thời khắc mấu chốt, nhất định phải sử dụng được.

Hạ quyết tâm cứ hạ quyết tâm, nhưng thời điểm này, ngoại trừ lên xe chẳng còn cách nào khác.

May mắn bốn chiếc xe đều thắng ngựa hay trăm dặm mới tìm được một, con thuyền như ngựa hoang thoát cương không thể so sánh bằng. Cho nên sau một ngày thích ứng, học sinh cũng thành quen. Sắc mặt khó coi duy nhất chính là Dilin.

https://thuviensach.vn

Bởi vì từ sau khi lên xe, Hydeine vẫn luôn ôm cậu ngủ say. Hydeine ngủ thì không sao, nhưng cậu bị những người còn lại nhìn chằm chằm xoi mói đến đứng ngồi không yên, ngay cả buổi tối ở khách sạn cũng không ngủ được.

Chậm chạp đi như vậy sáu ngày, bọn họ rốt cục tiến vào cảnh nội Langzan.

Quốc nội đang gặp biến cố lớn, lại phải phòng những quốc gia khác đánh lén, Langzan vội đến sứt đầu mẻ trán. Nhưng phòng thủ biên cảnh so với bất luận thời điểm nào trong dĩ vàng đều phải nghiêm mật hơn. Nếu không phải động thái trợ giúp của St Paders quá lớn, khả năng đến bây giờ những quốc gia khác còn chưa biết bí mật này.

Cho dù trước đó đã nhận được tin tức quân tình nguyện học viện St Paders sắp đến, quân canh giữ Langzan vẫn tra xét thực nghiêm mật.

Toàn bộ quá trình, Dilin hết sức lo lắng đề phòng, chỉ sợ Hydeine không kiềm chế nổi phát sinh xung đột. May mà, Hydeine vì say xe, thân thể khó chịu, không có tâm tình so đo.

Cứ như vậy, bọn họ bị chứng thực quần hết một buổi chiều, sau đó được đưa về thành Tutan gần biên cảnh.

Đến trước cửa thành, cổng lớn đã đóng cửa, chỉ để lại bên tường một cánh cửa nhỏ để ra vào.

Quan canh cổng tỉ mỉ tra xét bọn họ lần nữa, mới cho đi.

Đến lúc này, ngay cả Dilin và các học sinh đều không còn sức mà chú ý. Hiện tại bọn họ khao khát nhất chính là thư thư phục phục tắm nước nóng cùng duỗi người trên chăn ấm nệm êm.

Nguyện vọng của bọn họ được hoàn thành một nửa -

Dilin và những người khác ngồi trong nhà tắm khách sạn run run rẩy rẩy tắm nước lạnh, run run rẩy rẩy ngủ trên tấm phản cứng còng.

Sáng sớm ngày thứ hai rời giường, trong ba mươi quân tình nguyện đến từ St Paders, sáu người phát sốt bỏ mình, tám người đau đầu, mười hai người cảm mạo, chỉ còn lại bốn người đủ khỏe mạnh mà tung tẩy nhảy nhót.

https://thuviensach.vn

Hydeine và Dilin đứng ở lối ra khách sạn, nhìn hai học sinh mang theo các mục sư chạy tới chạy lui.

"Làm sao bây giờ?" Dilin hỏi. Kỳ thật cũng không thể trách khách sạn tiếp đãi không chu toàn. Chủ yếu do sau khi quốc vương Langzan tuyên bố mệnh lệnh rời đi, đại đa số dân chúng trong nước đã di chuyển sang các quốc gia khác, mỗi người còn lại đành phải đảm nhiệm phần việc của hai người, cho nên rất nhiều chuyện đương nhiên có thể bỏ thì bỏ.

Hydeine nói: "Ta đã gọi Chaifuang đến."

"Chaifuang đạo sư? Tại sao?" Dilin nhớ rõ hắn là đạo sư thuộc nhóm đầu tiên đi cứu viện Langzan.

Hydeine mặt không đổi sắc: "Hắn thích hợp làm chim mẹ hơn."

Dilin giật mình, nhỏ giọng: "Anh định ném bọn họ cho thầy ấy?"

"Ừa."

Dilin nghĩ đến quan hệ giữa Hydeine và Chaifuang, hết sức hoài nghi âm mưu của hắn có thể thực hiện được hay không, "Nếu thầy ấy không đến thì sao?"

"Hắn nhất định sẽ tới." Hydeine tràn đầy tự tin, "Ta nói cho hắn ta bệnh rất khó chịu, thượng thổ hạ tả. Khó có cơ hộ để chế nhạo ta, hắn nhất định không bỏ qua."

Dilin: "…"

Như Hydeine sở liệu.

Xế chiều hôm đó, Chaifuang không tiếc hao phí tinh thần lực dùng phong hệ ma pháp, phong trần mệt mỏi chạy đến. Bất quá hắn không nhìn thấy cảnh tượng làm người ta sung sướng như đã tưởng, chỉ nhận được một lá thư ủy thác giám hộ.

"… Chết tiệt!"

Xế chiều cùng ngày, các học sinh mắc bệnh đang nghỉ ngơi đều gặp phải một chuyện kinh dị, cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, Chaifuang đạo sư vẫn thường cười tủm tỉm lần này lại ngập tràn lửa giận xông tới "an ủi".

Buổi tối.

Mục sư kinh ngạc ngồi trong phòng chẩn bệnh, vừa khám vừa nói: "Bệnh sao lại nặng hơn rồi."

https://thuviensach.vn

Các thành thị khác của Langzan cũng canh phòng thực nghiêm, nhưng Hydeine và Dilin đều dùng phong hệ ma pháp thoải mái đột phá, một đường tìm đến đô thành Langzan – thành Xiaobe.

Thành Xiaobe từng được liệt vào hạng đầu trong mười thành nổi tiếng nhất Mộng đại lục, nhờ mạng lưới đường phố giăng khắp thành mà không mất vẻ phồn hoa.

Hiện giờ, đường phố vẫn chằng chịt giăng khắp nơi, nhưng bộ dáng thật vắng vẻ.

Dilin nói: "Trước hết chúng ta đến hoàng cung đi?"

Hydeine nhướng mày: "A? Ngươi rất quen với hoàng cung Langzan?"

"Không quen. Nhưng tôi muốn gặp Ningya trước." Dilin thành thành thật thật trả lời. Nguyên nhân lớn nhất lần này cậu đến Langzan, chính là để gặp Ningya.

Hydeine không nói chuyện.

Dilin thấy hắn thành thục xuyên qua vô số đường phố, kinh ngạc hỏi: "Anh từng qua đây?"

"Không có." Số lần Hydeine xuất môn có thể dùng một bàn tay để đếm.

"Anh nhớ kỹ bản đồ thành Xiaobe?" Dilin bội phục hỏi.

"Không có."

"Vậy anh đi theo căn cứ nào?"

"Đi đại."

"…"

Có vài người dù nghiêm túc đi thế nào, cũng không đi đến đích. Nhưng cũng có vài người, dù nhắm mắt mà đi, cũng có thể đến nơi.

Nếu như nói Dilin là người trước, vậy Hydeine chính là người sau.

Nhưng Hydeine nhìn qua cũng thấy đang mất hứng.

"Thật sự đến hoàng cung." Dilin hưng phấn nói.

Hydeine cau mày. Người đồng hành có đôi khi không nhất định có cùng mục đích. Hắn nhìn Dilin kích động giải thích với thủ vệ lai lịch và mục đích của mình, mày không khỏi nhăn lại càng chặt.

Thủ vệ nghi vấn thật lâu, lâu đến mức Dilin nhịn không được ngưng tụ thủy cầu, đối phương mới nửa tin nửa ngờ đi vào thông báo.

https://thuviensach.vn

Nửa khắc đồng hồ sau, thủ vệ vội vội vàng vàng chạy đến nói: "Tổng quản lệnh cho ta mang hai vị đi nhà khách nghỉ ngơi."

Dilin sửng sốt: "Ningya đâu?"

"Tổng quản sẽ an bài." Thủ vệ nói.

Trong lòng Dilin thất vọng, bất quá che dấu rất khá.

Cậu và Hydeine đến nhà khách, bên trong lại vô cùng vắng vẻ.

Thủ vệ giải thích: "Viện quân từ học viện St Paders đã đến thành Dabe, tổng quản mời hai vị nghỉ ngơi cho tốt, ngày mai sẽ an bài xe ngựa đưa hai vị đi."

Dilin nói: "Ningya đêm nay sẽ đến?"

Thủ vệ nói: "Cái này, ta không rõ lắm."

Dilin thở dài.

Hydeine đứng bên thờ ơ lạnh nhạt, không nói một lời.

Dùng xong bữa tối, Dilin bắt đầu đứng ngồi không yên. Mắt thấy sắc trời càng ngày càng tối, nhưng ngoài cửa mãi không có động tĩnh. Cậu nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng quyết định mạo hiểm.

Quần áo nai nịt tối màu đều có sẵn, cậu thay xong, lại do dự có nên lấy kiếm ra. Như vậy cho dù bị phát hiện cũng không bị hoài nghi thân phận. Nghĩ nghĩ, vẫn quyết định vào cung nói sau.

Cậu nín thở đợi bên cửa sổ một lát, xác định bên ngoài không có động tĩnh, mới rón rén mở cửa, rón rén đi ra ngoài, rón rén xoay người…

"Đi làm trộm?" Thanh âm Hydeine vang vọng trên hành lang yên tĩnh.

Lưng Dilin cứng lại, làm như không có việc gì mỉm cười xoay người: "Đạo sư chưa ngủ?"

Hydeine khoanh tay dựa vào tường, "Ngủ rồi sao nhìn được trò hay của ngươi?"

Dilin biết không thể gạt hắn, đành phải thẳng thắn nói: "Tôi chỉ muốn gặp Ningya một lần."

"Vì sao muốn gặp hắn?"

Dilin nghĩ nghĩ: "Bởi vì từng cự tuyệt, nhiều ít có chút áy náy, cho nên muốn gặp một lần, xác định hắn không ghi hận, tôi mới an tâm. Cho dù không gặp được, tôi cũng muốn biết nguyên nhân tại sao không thể gặp."

https://thuviensach.vn

“Chỉ có vậy?”

“Còn là bằng hữu một thời, tôi cũng thực muốn biết hắn gần đây có ổn không.”

Hydeine đứng thẳng, nói: “Vậy đi thôi.”

“Đi?” Dilin nhìn Hydeine lướt qua mình, hướng về phía cửa. “Đạo sư cũng đi?”

“Ta sợ ngươi tay chân vụng về bị chộp mất.”

Dilin vừa cảm động vừa buồn cười đi theo.

Hydeine lại lạnh lẽo nói, “Đi theo ngươi, ít nhất có thể cam đoan đúng lúc mà diệt khẩu.”

“…”

70. Xuất môn về thăm gia đình (mười)…

Vào đêm, thủ vệ hoàng cung càng thêm nghiêm mật.

Dilin vòng quanh ngoài hoàng cung vài vòng vẫn không tìm thấy cửa để đột nhập.

Sau khi cậu vòng vèo lần thứ hai trở về Hydeine đứng tại chỗ rốt cục nhịn không được giữ chặt cậu, bất đắc dĩ nói: “Ngươi đang tìm cái gì?”

“Cửa sau.” Dilin nói, “Khẳng định hoàng cung không chỉ có một đại môn.”

“Đi theo ta.” Hydeine xoay người.

Dilin hồ nghi theo sau hắn. Cậu mới từ chỗ kia trở lại, làm gì có cửa?

Hydeine ung dung tiến vào một con đường hẹp, lập tức nghe có người hô, “Ai?”

Trong lòng Dilin căng thẳng, nhanh chân vọt lên, chỉ thấy Hydeine đứng đưa lưng về phía mình, trên mặt đất nằm ba người thị vệ.

“Anh… không bị thương?” Cậu vốn muốn hỏi “Anh làm gì bọn họ”, ai ngờ đến bên miệng lại sửa lại, biến thành một câu vô nghĩa như vậy. Cậu âm thầm ảo não, lấy tính cách của Hydeine nhất định sẽ hung hăng cười nhạo.

Không ngờ, Hydeine chẳng những không chê cười, ngược lại nghiêm túc hồi đáp: “Không bị thương.”

“Vậy là tốt rồi.” Dilin thở phào một cái, ngồi xuống xem xét thị vệ, xác định bọn họ đã bất tỉnh, đứng lên giành phần đi phía trước.

https://thuviensach.vn

Hydeine cũng không để bụng hành động của cậu, thi thi nhiên nhiên theo phía sau.

Hoàng cung Langzan thiết kế rất kỳ quái, ở trước cửa là một đường dài cong queo khúc khuỷu.

Dilin đang ngoặt vào một con đường uốn khúc, chợt nghe thấy phía trước có tiếng quát phẫn nộ: "Các ngươi rốt cục là ai? Tại sao lén lút xông vào hoàng cung?"

Dilin thầm than một tiếng không tốt, ngoại trừ ba tên thị vệ bị Hydeine đánh bất tỉnh trước đó, bọn họ dọc đường đi không gặp người nào khác, xem ra, cổ quái chính là con đường dài này. Nếu đã bị phát hiện, đương nhiên cũng không cần che dấu nữa. Cậu thoải mái đi ra.

Một đạo kiếm quang lập tức xẹt qua mặt.

Dilin cúi đầu nhìn mũi kiếm cơ hồ đặt trên cổ mình, mỉm cười: "Ta tới gặp Ningya."

"Nói bậy! Nếu gặp Ningya vương tử, vì sao phải lén lút?" Người quát hỏi là một gã trung niên thân thể thon dài, nhìn hắn ba bốn mươi tuổi còn mọc mụn trên mặt là biết người này bình thường nhất định thường xuyên nổi nóng.

Dilin tốt tính giải thích: "Ban ngày ta cầu kiến, các ông nói buổi tối cậu ấy sẽ đến, nhưng cậu ấy không có đến."

Gã trung niên cả giận: "Vương tử không đến nhất định có lý do của vương tử, đây không phải là nguyên nhân ngươi nửa đêm đột nhập hoàng cung!"

Dilin nói: "Ta cũng có lý do cần gặp Ningya. Sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ đi thành Dabe, trước khi xuất phát ta phải gặp cậu ấy."

"Ngươi cảm thấy nhóm ngươi còn có thể đến thành Dabe?" Gã trung niên lạnh lùng nhìn cậu, "Tội danh ban đêm xông vào hoàng cung đủ để ngươi ở trong ngục cả đời."

Dilin xuất thân quý tộc, đương nhiên biết ban đêm xông vào hoàng cung là tội lớn. Cậu thấy thẹn trong lòng, nhất thời không biết giải thích thế nào. Muốn gặp Ningya là nhất thời xúc động, không nghĩ tới sẽ tạo thành hậu quả như vậy. Hơn nữa thân phận của cậu mẫn cảm, chẳng những liên lụy

https://thuviensach.vn

học viện St Paders, còn liên lụy Shamanlier, nếu bởi vậy mà tạo thành quyết đấu giữa ba thế lực.

"Đã thế," Hydeine rốt cục từ phía sau Dilin đi ra, "Nếu không có hoàng cung, hoặc không có ngục giam, lời ngươi nói vừa rồi liền không thể thành sự thật."

Gã trung niên nghe ra ý uy hiếp trong lời hắn nói, ánh mắt sắc như đao, "Ngươi dám!"

Hydeine không để ý tới hắn: "Dù sao hoàng cung cũng ở ngay trước mắt…"

"Đạo sư." Dilin nhẹ nhàng kéo tay áo hắn, sau đó tiến lên một bước, thong dong nói: "Ban đêm xông vào hoàng cung đích thật là ta lỗ mãng, nhưng ta thật sự vì Ningya mà đến. Là thật là giả, chỉ cần để ta gặp mặt cậu ấy liền biết."

Vẻ mặt gã trung niên khẽ chuyển.

Thị vệ trước sau hắn đột nhiên chia ra hai bên, tạo thành con đường ở giữa.

Gã trung niên vội vàng quay đầu, chỉ thấy một người trung niên mặc vương bào từ từ đi ra.

"Quốc vương bệ hạ!" Gã trung niên vừa nhường đường vừa cung kính nói.

Quốc vương Langzan hơi vuốt cằm, ánh mắt trực tiếp dừng trên mặt Dilin, "Ningya ở thành Dabe."

Dilin ngẩn người, "Khi nào?" Nếu sớm đã đi, tại sao không nói trước cho cậu?

Quốc vương Langzan tựa hồ nhìn ra nghi vấn của cậu, giải thích: "Nó có nhiệm vụ bí mật. Nếu ngươi đi, cũng không được nói cho người khác."

Dilin thoáng thoải mái, lập tức vừa sợ vừa kinh ngạc: "Bệ hạ tin tưởng ta?"

"Ngươi là Dilin?" Trên khuôn mặt tràn đầy mệt mỏi của quốc vương lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, "Ta nghe nó nhắc tới ngươi."

Dilin hoàn toàn thoải mái, vội nói: "Đêm nay thật sự quá thất lễ." Cậu còn muốn nói tiếp, chỉ thấy quốc vương gật đầu lấy lệ, xoay người. Có lẽ

https://thuviensach.vn

việc Đông Côi Mạc đã khiến ông lao lực quá độ, không có thừa tinh lực đi ứng phó cậu.

Gã trung niên thấy quốc vương không hề truy cứu, oán hận cảnh cáo một tràng dài, rồi cho đi.

Trên đường về, Dilin ảo não không thôi vì lỗ mãng vừa rồi của bản thân. Nếu không phải Ningya từng nhắc tới mình, quốc vương Langzan không nguyện ý truy cứu, chuyện tối nay xử lý không tốt sẽ biến thành vấn đề giữa các quốc gia.

"Hành lang kia có cổ quái." Vấn đề Hydeine suy nghĩ hiển nhiên hoàn toàn khác cậu.

Dilin nói: "Có lẽ nơi đó có vật báo động."

"Không phải báo động." Hydeine đã thông suốt mấu chốt, "Là ma pháp trận, đem tình cảnh truyền đến thủy tinh cầu, thế nên thủ vệ trong cung chỉ cần coi chừng thủy tình cầu là biết được mọi động thái."

Dilin không ngờ đến điều này, tán thưởng: "Không nghĩ tới hoàng cung Langzan canh gác sâm nghiêm đến vậy." Cậu đi về trước vài bước, phát hiện Hydeine không đi theo, không khỏi kinh ngạc dừng lại, xoay người nhìn hắn, "Làm sao vậy?"

"Đột phá canh gác sâm nghiêm như vậy, hắn rất thú vị." Trong mắt Hydeine lộ ra hưng trí dạt dào tựa như sắp tràn ra.

Dilin cả kinh: "Chúng ta vừa mới bị bắt!"

"Cho nên bọn họ không thể ngờ chúng ta sẽ lập tức trở lại."

"Ningya không ở thành Xiaobe, chúng ta không có lý do đi."
Hydeine nhìn cậu chằm chằm, đôi mắt trạm lam mang theo mấy phần mê hoặc, nhẹ giọng nói: "Có."

Dilin thấy hắn kiên quyết, đầu liều mạng xoay chuyển nghĩ cách ngăn cản hắn.

Hydeine nói: "Yên tâm, lần này nhất định sẽ không bị bọn họ bắt." Lần trước quá to gan, cư nhiên chậm rãi đi vào. Lần này sử dụng phong hệ ma pháp, cho dù bọn họ có dùng một trăm con mắt nhìn thủy tinh cầu, cũng tuyệt đối không nhìn ra thân ảnh hai người.

https://thuviensach.vn

Dilin hít một hơi thật sâu: “Nếu lần này lại bị phát hiện, bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua.” Dạy mãi không sửa, biết sai cố phạm, đến lúc đó hậu quả sẽ nghiêm trọng hơn nhiều.

“Ta đã hạ quyết tâm, cho nên,” Hydeine lắc lắc ngón tay, “Ngươi không cần tiếp tục cổ vũ ta.”

Cổ vũ? Cậu rõ ràng đang khuyên bảo. Dilin nói: “Chúng ta tới trợ giúp Langzan.”

“Đúng vậy. Thuận tiện giúp bọn hắn kiểm tra cảnh vệ một chút.”

“Nhưng là…” Dilin còn chưa nói xong, đã bị Hydeine kéo vào trong ngực, sau đó trực tiếp tiến nhập một trận gió phóng về phía hoàng cung.

Dilin rốt cục vẫn là thiếu niên, dù thành thục đến mức nào cũng không thể không quan tâm hơn thua. Từ sau khi có thể cảm ứng phong nguyên tố, cậu ngoài mặt tuy không tỏ vẻ gì, nhưng trong lòng có chút đắc chí. Song lần này nhìn thấy Hydeine sử dụng phong hệ ma pháp, chút đắc chí liền biến thành xấu hổ.

Có thể cảm ứng phong nguyên tố và sử dụng phong hệ ma pháp là hai việc khác nhau.

Hydeine cũng tốt mà Vincent cũng tốt, bọn họ có lẽ không cảm giác được phong nguyên tố, nhưng lấy khống chế của bọn họ với hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố, sử dụng phong hệ ma pháp vượt xa cậu.

Ma pháp sư cường đại cuối cùng là phải nắm giữ và khống chế ma pháp, không phải cảm ứng với nguyên tố.

Nghĩ đến đây, cậu không khỏi âm thầm thu liễm chút kiêu ngạo mới sinh, một lần nữa điều chỉnh tâm tính của mình.

“Đến” Hydeine buông cậu ra.

Gió cọ xát hai má đột nhiên ngừng, Dilin bị gió quất đến mức khuôn mặt lạnh như băng cũng dần nóng lên. Cậu đề phòng nhìn chung quanh. Nơi này là trong hoàng cung, nhìn bố trí, chắc hẳn là phòng khách. Hydeine đoán không sai, đối phương đích thực không ngờ bọn họ sẽ trở lại, bên trong canh gác thực lơi lỏng.

“Đã đột phá thành công, chúng ta về đi.” Dilin nhỏ giọng.

“Ngươi không muốn nhìn thủy tinh cầu?” Hydeine hỏi.

https://thuviensach.vn

Dilin không chút do dự nói: “Không muốn.” Hiện tại cậu chỉ muốn thần không biết quỷ không hay chuồn ra khỏi nơi thị phi này.

Hydeine nhướng mày, giống như đã sớm dự liệu được đáp án, “Xem ra, không có vị bằng hữu kia, ngươi chẳng có chút hứng thú nào với hết thảy quanh mình.”

Dilin cảm giác những lời này của hắn lộ ra vài phần quái dị, nhưng bị hắn trào phúng đến quen, cũng không nghĩ sâu, “Dù sao tôi cũng là người gia tộc Bassekou của Shamanlier, nếu lại bị bọn họ bắt được, nhất định sẽ khiến bọn họ sinh bất mãn và nghi ngờ đối với Shamanlier, nói không chừng còn tạo thành xung đột giữa hai nước.”

“Hô, vậy đi thôi.” Hydeine nói.

Dilin điều chỉnh tư thế, đợi một lát, mãi không thấy Hydeine di chuyển, nhịn không được quay đầu nhìn hắn.

Hydeine hơi hơi mở ra hai tay, bộ dáng chờ người đến ôm, “Đi thôi?”

“Tôi?” Sắc mặt Dilin căng thẳng. Nếu là bình thường, có cơ hội thực hành như vậy cậu nhất định không bỏ qua, nhưng hiện tại cậu không dám mạo hiểm.

“Làm đạo sư, giao bài tập cho học sinh của mình là chuyện đương nhiên.” Hydeine tươi cười rạng rỡ.

Dilin cắn chặt răng, vươn tay ôm lấy hắn.

Bị ôm và chủ động ôm là hai cảm giác hoàn toàn khác nhau. Chí ít thời điểm bị ôm Dilin hoàn toàn không cảm thấy vòng eo của Hydeine thon gọn như vậy. Tay cậu nắm thật chặt, hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại, qua một lát, đột nhiên mở ra.

Một trận gió thổi qua, phòng khách không còn bóng người.

…

Dilin không biết thủy tinh cầu có thể thu được tốc độ chậm nhất là bao nhiêu, nhưng nhìn từ đằng xa hoàng cung vẫn yên tĩnh như cũ, có thể xác định cậu đã trót lọt.

“Hô.” Cậu nhẹ nhàng thở ra, bình ổn nhịp tim đang đập kịch liệt.

Hydeine nghiêng người nhìn cậu, ánh mắt thâm thúy.

https://thuviensach.vn

Cư nhiên trong thời gian ngắn như vậy, có thể tăng tốc độ gần gấp đôi… Xem ra bức bách trong cơn nguy cấp đích thật là con đường tắt.

"Đạo sư, chúng ta có thể trở về chưa?" Trong giọng nói của Dilin mang theo bất đắc dĩ.

"Biểu hiện vừa rồi của ngươi rất khá." Hy vọng về sau càng tốt hơn. Hydeine cười đầy thâm ý, xoay người đi về nhà khách.

…

Vừa rồi, được khen ngợi?

Dilin hoảng hốt một lát mới cất bước đuổi theo.

***

Có ai nghĩ lão Hydeine đang ghen với Ningya?!

71. Thực tập nước ngoài (một)…

Sáng sớm hôm sau, đội ngũ hộ tống của Langzan đã đứng sẵn sàng tại cửa nhà khách. Nhìn trận thế, nói là hộ tống, chẳng bằng kêu là áp giải. Xe ngựa tường đồng vách sắt, do ba con ngựa kéo. Sau khi Dilin và Hydeine lên xe, cửa bị đóng thật mạnh, giống như cái thùng bị gắn khóa sắt.

Dillin chờ ngựa chậm rãi đi, mới nhỏ giọng, "Có phải tối hôm qua bị phát hiện?" Cho nên hôm nay mới phòng bị bọn họ như vậy?

"Có gì khác nhau?" Thời điểm Hydeine nói chuyện còn mang theo lờ mờ ngái ngủ. Ngày hôm qua lăn qua lăn lại đến quá nửa đêm, sáng nay tờ mờ sáng đã phải dậy, tâm tình của hắn tồi tệ đến cực điểm.

Dilin nghĩ nghĩ, cảm thấy đích xác không khác biệt nhiều lắm. Dù sao bọn họ chính là quân tình nguyện đến trợ giúp Langzan, chờ sau khi chuyện nơi đây chấm dứt, hắn sẽ không quay trở lại lần nữa. Lo lắng duy nhất là bọn hắn định đưa họ đến nơi nào.

Hai ngày trôi qua, nghi ngờ bay mất. Ven đường gặp người Langzan đều chứng thực bọn họ đích thật đang đi hướng thành Dabe, Dilin cũng yên tâm.

Thùng sắt tuy nặng, nhưng không xóc nảy như xe ngựa bình thường, tình trạng say xe của Hydeine ổn hơn nhiều, tâm tình cũng dần tốt lên, ở trên xe nhàn hạ, liền kiểm tra ma pháp của Dilin trong phạm vi nhỏ. Bởi vì

https://thuviensach.vn

thùng xe chắc chắn, cho nên Dilin dù thất thủ cũng không tạo thành ảnh hưởng lớn.

Bất quá mặc kệ bọn họ có động tĩnh gì, đội ngũ hộ tống cũng không phản ứng, giống như người vô hình, ngoại trừ thông báo hai câu lúc nghỉ chân, mọi thời điểm khác sự tồn tại có thể so sánh với không khí. Không thể thiếu, cũng không chướng mắt.

Giữa trưa ngày thứ tư, đội ngũ đến thành Dabe.

Đội ngũ hộ tống trực tiếp đưa bọn họ vào biệt quán dựng tạm thời trong thành.

Dilin và Hydeine vừa xuống xe, liền nhìn thấy một người đàn bà trung niên đen gầy, ánh mắt đầy tơ máu lóe ra quang mang kiên định sắc bén.

"Chúng ta là…"

"Các người ở trong này làm gì!" Người đàn bà trung niên hét lớn một tiếng, ngắt lời Dilin, "Đám ngu si ở vương đô còn ngại nơi đây chưa đủ phiền toái sao?"

Đội trưởng đội hộ tống sắc mặt có chút xấu hổ, lại có chút phẫn nộ, "Chúng ta tới hộ tống quân tình nguyện St Paders." Người đàn bà trung niên lúc này mới chuyển mắt nhìn Dilin và Hydeine, "Ngươi nói bọn họ là quân tình nguyện St Paders?"

Đội trưởng do dự. Trước đó, cấp trên của đội trưởng – thị vệ trưởng hoàng cung đã từng dặn hắn, trên đường phải coi chừng hai người kia, nói cách khác thị vệ trưởng còn nghi ngờ thân phận bọn họ, nhưng đối mặt với ánh mắt nghi ngờ của người đàn bà, hắn cắn răng nuốt những lời kia xuống, cứng ngắc gật đầu.

"Hai người?" Giọng điệu kỳ quái.

Dilin cảm thấy đây là thời điểm để giải thích. Cậu đành phải kể lại sự tình quân tình nguyện St Paders mới tới thành Tutan đã gặp bệnh nặng.

Sắc mặt người đàn bà hơi dịu xuống. Khi Chaifuang vội vàng rời đi đích xác đã đề cập với bà chuyện quân tình nguyện St Paders bị bệnh, thời giân địa điểm đều trùng khớp.

"Ta là thành chủ thành Dabe, Pamela • Warra. Đội tiền trạm của St Paders đang đóng ở tiền tuyến ngoài thành mười lăm dặm, trước tiên các

https://thuviensach.vn

ngươi nghỉ ngơi ở biệt quán một chút, buổi chiều ta mang bọn ngươi qua."

"Mười lăm dặm?" Dilin giật mình biến sắc, "Không phải năm mươi dặm sao?"

Mặt Pamela lộ vẻ mỏi mệt, "Tốc độ bão cát nhanh hơn chúng ta tưởng tượng."

Hydeine đột nhiên mở miệng: "Điều tra nguyên nhân trận bão này chưa?"

Cặp mắt đen ngả nâu của Pamela liếc hắn một cái, hỏi một đằng, trả lời một nẻo: "Trước tiên ta mang bọn ngươi đi đăng ký phòng."

Đội trưởng hộ tống thấy bà nói đi là đi, mặc xác mình và đội hộ tống trong này, lòng càng phẫn nộ, lớn tiếng: "Thành chủ!"

Chân Pamela không ngừng bước, chỉ không kiên nhẫn phát giọng mũi: "Hử?"

"Người đã đưa đến, chúng ta trở về phục mệnh." Nếu đối phương không định lưu bọn họ lại, bọn họ cũng chẳng mặt dày lưu lại, dù sao người đã giao cho Pamela, lại là tự tay bà tiếp nhận, về sau dù xảy ra chuyện gì, bọn họ cũng có thể phủi tay sạch sẽ. Nghĩ như vậy, lửa giận vì Pamela lạnh nhạt nhất thời vụt tắt, hắn không chút do dự mang theo đội hộ tống và xe ngựa rời đi.

Chờ tiếng bánh xe ngoài cửa biến mất, Dilin tò mò hỏi Pamela: "Thành chủ tại sao không mời bọn họ ở lại?" Đội hộ tống một đám tuổi trẻ cường tráng, đối với thành Dabe mà nói, thật sự là trợ lực hiếm có.

"Thứ ngu đần ngoại trừ lãng phí lương thực còn có thể làm gì?" Pamela uể oải ấn huyệt Thái Dương, hiển nhiên không muốn nhiều lời.

Biệt quán chỉ do một tấm ván thô sơ dựng lên, dẫm trên mặt còn phát ra âm thanh kẽo cà kẽo kẹt.

Dilin bước cực kì cẩn thận, chỉ sợ một bước dẫm thủng sàn nhà.

Pamela phân cho hai người một gian nhỏ hẹp. Trong phòng chỉ có hai cái giường do ba tấm ván ghép thành. Không có khăn trải giường, phía trên để một tấm vải bố làm chăn.

Pamela ném bọn họ vào phòng xong, chẳng thèm nói gì nữa, vội vội vàng vàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Dilin và Hydeine đứng trong phòng, thỉnh thoảng nghe thấy tiếng ho khan không ngừng truyền đến từ phòng bên, ho đến kịch liệt, cơ hồ phòng ở cũng chấn động.

"Thủ vệ nơi này còn lơi lỏng hơn thành Xiaobe." Dilin nghiêng người lách qua Hydeine đi mở cửa sổ. Cửa sổ chỉ bắt hờ vào khung cửa, đẩy cái liền mở. Cậu cúi đầu nhìn đường phố, chỉ thấy người trên đường hầu hết có dáng vẻ vội vã, chân đi không chạm đất.

Vừa lúc Pamela đi ra từ biệt quán, từ phía trên nhìn đỉnh đầu của bà, không ngờ nhìn thấy một mảng hoa râm. Bà thấy một thanh niên xách hai thùng nước lớn đi qua trước mặt, lập tức quát: "Ai cho ngươi đến nơi này?"

"Tôi đưa nước." Thanh niên bị bà quát đến sửng sốt.

"Không ai nói cho ngươi biết đưa nước phải đi đường số mười phía nam sao?! Phố này lát dùng để chuyển cây! Cấm đường!" Pamela phất tay.

Thanh niên đã đi hơn nửa con phố không thể không quay lại.

Pamela chạy đến phố đối diện, kéo một người mặc quân phục chỉ huy, rống đến nửa phố đều nghe thấy: "Vì sao không canh giữ đầu phố?"

"Ta đã phái người canh giữ." Người đàn ông mặc quân phục bị rống đến ù ù cạc cạc.

"Người kia thì sao?" Pamela chỉ tay về phía thanh niên đưa nước, lại phát hiện hai thùng nước bên đường, người tìm không thấy.

"Ta mặc kệ có bao nhiêu gian tế trà trộn vào, dù sao nơi này cũng chẳng có cái gì không thể cho bọn họ biết. Hiện tại ta chỉ hy vọng đám ngu si này có thể quản được chân mình, miễn cho đui mắt đi lại lung tung!"

Người mặc quân trang cười khổ: "Cái này chỉ sợ rất khó. Chúng ta càng phong tỏa đường, bọn họ càng tò mò ta làm gì trong này."

"Nếu bọn họ tới chỗ của ta báo danh, ta sẽ bảo ngay cho mà biết chúng ta đang làm gì, miễn cho bọn họ phải đi lại lung tung như ruồi mất đầu." Pamela khinh thường hừ lạnh, hiển nhiên cũng biết chuyện này không thể xảy ra, bớt cáu kỉnh hỏi, "Ngươi mang bao nhiêu cây lại đây, có đủ dùng không?"

Người mặc quân trang nói: "Ma pháp truyền tống trận bị đóng cửa, chỉ có thể điều động từ thành Orlan và thành Hanse gần đây, tổng cộng có chín

https://thuviensach.vn

trăm gốc. Nếu không đủ, chỉ có thể lấy ở thành Pangnir xa hơn. Bất quá nghe nói thành chủ thành Pangnir đã đi mất, hiện tại trong thành rất loạn, mọi việc không ai chỉ huy."

"Chín trăm gốc? Dùng thế nào được!"

"Hiện tại vấn đề không phải không đủ cây, mà là không đủ pháp sư mộc hệ. Đối phó với cát vàng dùng mộc hệ tốt nhất, nhưng ma pháp sư mộc hệ trên đại lục không nhiều, gộp cả viện quân St Paders và nghiệp đoàn ma pháp cũng chỉ có mười sáu người."

Pamela không lên tiếng, quay đầu nhìn đầu đường.

Người mặc quân trang đột nhiên ngẩng đầu nhìn cửa sổ phòng Dilin.

Dilin sửng sốt, lập tức tỏ ý mỉm cười.

Đối phương dường như dò xét đánh giá một lát, mới dời đầu đi chỗ khác.

Dilin rút đầu về, nhìn gian phòng hẹp, nói với Hydeine đang ngồi trên giường định mở sách: "Chúng ta đi nhìn những chỗ khác trong thành đi." Bên ngoài khí thế ngất trời, cậu khó mà ngồi trong xó không nhìn không hỏi.

Hydeine nhướng mày: "Ngươi không sợ bị cho là gian tế?"

Dilin cười: "Gian tế nơi này hình như không được xem trọng." Nếu không thanh niên mang nước vừa rồi cũng không càn rỡ như vậy.

Hydeine cất sách đứng dậy.

Dilin đột nhiên nhớ tới vấn đề hắn hỏi Pamela trước đó, "Anh biết nguyên nhân gây ra bão cát?"

Hydeine nói: "Không biết."

Dilin ngẫm cũng thấy có lý, anh ta từ trước đến nay luôn ở bên mình, nếu anh ta biết, mình cũng phải biết mới đúng.

Hai người xuống lầu, còn chưa ra khỏi biệt quán, chợt nghe thấy tiếng bánh xe nặng nề từ cửa thành truyền tới. Giây lát, tấm ván gỗ thật lớn che khuất tầm nhìn bị dời đi, trên xe tầng tầng lớp lớp xếp rất nhiều cây, cành lá rậm rạp, xanh um tươi tốt, khiến cái nóng chốn thành thị trong chớp mắt dịu hẳn xuống.

https://thuviensach.vn

Dilin đột nhiên nói: “Nếu tôi là mộc hệ thì tốt rồi.” Mộc hệ cho tới bây giờ đều bị ba hệ khác coi thường, tại sát na này đột nhiên cao lớn thần thánh vô cùng.

Thật vất vả chờ đoàn xe chuyển cây đi qua, Pamela bước đến, nhét vào tay bọn họ mỗi người một khối nhìn như bánh nướng áp chảo cùng một túi nước, “Cây vận chuyển đến tiền tuyến, chúng ta đi theo.”

Dilin nhìn trước sau xung quanh, không xe không ngựa.

Pamela nhìn ra tâm tư của cậu, cười lạnh một tiếng, nâng hai đùi đi theo đoàn xe.

Mặt Dilin ửng đỏ.

Hydeine đột nhiên lên tiếng: “Loại tốc độ này, phải đi tới khi nào?”

Pamela quay đầu lại.

Dilin đang chuẩn bị ăn đành phải buông đồ ăn bên miệng xuống.

72. Thực tập nước ngoài (hai)…

Pamela biết hắn là ma pháp sư, cũng có ý muốn thử bọn họ, thấy hắn chủ động đưa lên cửa, lập tức nói: “Vậy ý của ngươi sao?”

Hydeine nói: “Ta chỉ hỏi đường xa hay gần. Nếu quá xa, ta muốn ngồi xe ngựa.”

Vẻ mặt Pamela trong nháy mắt từ chờ mong biến thành khinh miệt, “Xe ngựa thành Dabe chỉ dùng để vận chuyển thứ không thể đi.”

“Vận chuyển?” Hydeine chầm chậm nhìn đoàn xe, ngón tay giơ lên, cây cối nhất thời giống như ngựa bị đốt đuôi, lập tức lao ra hơn mười thước, sau đó quỷ dị nổi giữa không trung, “Ngươi nói phương thức vận chuyển này?”

Pamela giật mình nhìn hắn.

Hydeine cong ngón tay, cây lại bị gió thổi trở về, một lần nữa chồng chất trên xe, gật gật đầu nói: “Ta hiểu rồi.” Hắn nói xong, đang muốn đi, đã bị Pamela ngăn lại: “Ma pháp của ngươi có thể duy trì bao lâu?”

Khóe miệng Hydeine giương lên, “Ma pháp của ta cho tới bây giờ chỉ vận chuyển thứ có hai đùi có thể đi đường.”

Dilin thấy ánh mắt hắn lướt qua, không biết tại sao lại nhớ tới lúc trước hắn ôm mình, phần eo căng thẳng.

Pamela cố nén lửa giận: “Hiện tại không phải lúc so đo điều này!”

https://thuviensach.vn

Hydeine nói: “Đó là ngươi nghĩ thế.”

“Ngươi!” Pamela nhìn sắc trời, không muốn tiếp tục cãi cọ với hắn, phủi tay đuổi theo đoàn xe.

Hydeine ở phía sau thi thi nhiên nhiên nói: “Ta không làm, không phải đệ tử ta cũng không làm.”

Dilin nhìn ót hắn. Là học sinh duy nhất của Hydeine, cậu biết rõ đây chính là ý chỉ cậu.

Pamela dừng bước, xoay đầu lại, hồ nghi đánh giá Dilin, “Ngươi nói hắn?”

Hydeine hỏi Dilin, “Làm được không?”

Dilin nghĩ nghĩ: “Chưa thử qua.” Tuy cậu có phong hệ ma pháp, nhưng chưa từng vận chuyển vật nào nặng như vậy. Bất quá vừa nhìn thấy bộ dáng nhẹ nhàng của Hydeine, trong lòng cũng bị khơi dậy ý chí chiến đấu, bèn nói, “Tôi thử xem.”

Cậu nhắm mắt, thủy nguyên tố sáng ngời như dây mây tiến đến cây cối trên xe, sau đó nhẹ nhàng nâng lên.

Pamela nhìn duy nhất một thân cây tách khỏi đoàn xe, phập phềnh trên không trung, bất động.

“Như vậy?” Bà hỏi Hydeine.

Hydeine nói: “Đây là quá trình.”

Pamela: “Kết quả đâu?”

Dilin lúc này đã mở to mắt, nhìn thấy thành quả của mình, thoáng nhẹ thở ra: “Trước tiên tôi muốn thử xem.”

“Thôi.” Pamela quay đầu bước đi.

Vận chuyển một thân cây đến tiền tuyến thì có ích lợi gì? Một cây làm chẳng nên non.

Dilin nhỏ giọng giải thích với Hydeine: “Tôi muốn luyện tập trước.” Vạn nhất không thành công, một đống cây sẽ lăn xuống, gây thiệt hại đáng kể.

“Ngươi cảm thấy cần giải thích sao?” Hydeine nhướng mày.

Trong lòng Dilin ấm áp, “Đạo sư có thể cùng một lúc đưa nhiều cây như vậy đến tiền tuyến?” Xem tinh thần lực và thủy nguyên tố cậu sử dụng để

https://thuviensach.vn

nâng một thân cây, cậu hẳn có thể nâng được nhiều nhất trên dưới ba mươi gốc, đây đã là kết quả cao nhất. Mấy ngày nay cậu vẫn luôn đều đặn sử dụng ma pháp, tinh thần tiêu hao rất lớn, chỉ sợ chưa chắc đã đạt được kết quả này.

"Có thể." Hydeine trả lời một chữ.

"Vậy tại sao…" Hai mắt Dilin nóng bỏng. Tuy cậu tuy không biết vận chuyển những gốc cây này đến tiền tuyến có ích lợi gì, nhưng nếu đã có tác dụng, vậy đưa đến sớm một chút thì tốt hơn.

"Sẽ tiêu hao rất nhiều tinh thần lực." Hydeine nói xong, di chuyển hai đùi đi theo.

Dilin nhớ tới mệt nhọc lần trước của hắn sau đại chiến với Vincent, lập tức bỏ đi ý nghĩ này. Vận chuyển cây mặc dù nặng nhọc, nhưng chưa trọng yếu đến mức lãng phí tinh thần lực của Hydeine. Cậu tin tưởng, tồn tại của Hydeine là trợ lực lớn lao đối với tiền tuyến.

Từ thành Dabe đến tiền tuyến chỉ có mười lăm km, nhưng đi ròng rã một buổi chiều, đến lúc trời tối đen, rốt cục mới nhìn thấy quân doanh tiền tuyến.

"Đến nơi." Dilin thở phào.

Không thể không nói, từ sau khi vào St Paders, thể lực của cậu giảm sút rất nhiều. Có lẽ đây là sự khác nhau giữa lựa chọn ma pháp sư và lựa chọn kỵ sĩ.

Cậu quay đầu nhìn Hydeine, phát hiện sắc mặt hắn từ đầu đến cuối đều không thay đổi, hô hấp chỉ hơi nặng hơn. Thân là một ma pháp sư, thể lực hắn coi như tạm được.

Ngược lại Pamela vẫn tinh thần sáng láng.

Dilin hoài nghi nếu không có xe chứa cây làm chậm cước trình của bà, bà đã sớm đến nơi.

Nhìn thấy doanh địa, Pamela cũng không thả lỏng một hơi, mà trầm tư một lát, miệng nghiêm túc nói: "Trước mắt chúng ta phân ra ba nơi đóng quân."

Dilin mẫn cảm vểnh tai.

https://thuviensach.vn

Langzan hiện tại là thời điểm cần đồng tâm hiệp lực. Ở tiền tuyến lại phân ra ba nơi đóng quân, chỉ có thể chứng minh một điều, tiền tuyến bất hòa.

Pamela nói: "Học viện các ngươi đóng quân phía đông, phía tây là người nghiệp đoàn ma pháp, ở giữa là quân đội của chúng ta."

Dilin hỏi: "Chỉ có ma pháp nghiệp đoàn đến?"

"Nếu không ngươi cho rằng còn có ai?" Pamela liếc cậu.

"Học viện St Sorvi và học viện St Dean đều không tham gia?" Dilin cảm thấy ngoài ý muốn.

"Bề ngoài thì không có." Trong giọng nói của Pamela lộ ra nồng đậm bất mãn.

Dilin giật giật con mắt, đã nghĩ ra nguyên nhân.

Trong ba đại học viện sở dĩ cậu lựa chọn St Paders vì vị trí địa lý đặc biệt khiến cho nó có thể rời xa thế lực áp chế của các quốc gia. St Sorvi và St Dean hành sự nhiều ít đều mang theo bóng dáng các quốc gia khác.

"Bất quá, cho dù bọn họ đến cũng chẳng có tác dụng gì." Pamela thở dài, "Ngay cả đại nhân Dianphine thân là kỵ sĩ hoa hồng vàng cũng táng thân trong cát vàng nơi đây, các kỵ sĩ khác đến cũng chỉ để hy sinh thôi."
"Dianphine? Bà nói…" Dilin lắp bắp kinh hãi.

Trách không được khi Alidi bất kính với Dianphine, Ningya tức giận như vậy. Nguyên lai Dianphine thật sự không phải chết vì tư tình, mà là hy sinh vì Langzan.

Nghĩ đến Ningya, Dilin nhịn không được muốn hỏi tung tích hắn, nhưng nghĩ tới quốc vương nói hắn đang chấp hành nhiệm vụ bí mật, đành tạm thời kiềm chế.

Nơi đóng quân dần dần ở ngay trước mắt, những ngọn đèn chi chít trong bóng đêm nhen nhóm hi vọng, đưa tới ấm áp.

Dù bão cát càng lúc càng lớn, bước chân của Dilin lại càng lúc càng nhẹ.

Pamela mới đi đến trước cửa doanh địa, liền nhìn thấy trong doanh địa binh lính sắp xếp chỉnh tề đi ra nghênh đón.

Pamela vung mạnh tay: "Trước đem cây vào đi."

https://thuviensach.vn

Một nam sĩ quan cao cấp bảnh bao chạy tới, "Thành chủ, ma pháp sư St Paders nói thủy nguyên tố nơi này ngày càng thưa thớt, hỏa nguyên tố ngày càng nhiều. Còn tiếp tục như vậy, thực dễ tạo thành hỏa hoạn. Bà xem chúng ta có nên điều chút nước từ thành lại đây."

"Nước xa không cứu được lửa gần. Nước sông trong thành đã gần cạn kiệt, Gelli đang đào giếng trong thành, bất quá hy vọng không lớn."

"Nhưng nếu không đủ hơi nước, cây không thể nào sống lại."

Pamela cau mày nhìn phía trước hồi lâu, mới vuốt mặt nói, "Trước tiên ngươi cứ chăm sóc cây cho tốt, vấn đề còn lại để ta giải quyết. Ta đưa bọn họ đến doanh khu phía đông đã."

Sĩ quan cao cấp lúc này mới chú ý tới sự tồn tại của Hydeine và Dilin, không khỏi nhìn hai lượt… Chỉ có hai lượt, đến lượt thứ ba, bọn họ đã đi theo Pamela để lại chút bóng dáng.

Đến doanh khu phía đông, Dilin mới biết Chaifuang còn chưa trở về, hiện nay nơi này do Melina chỉ huy.

Pamela thấy Melina xác nhận, rốt cục xóa bỏ được chút nghi vấn cuối cùng còn sót lại trong đầu với bọn họ. Bà và Melina chào hỏi, thông báo cây đã vận chuyển đến nơi, hy vọng ma pháp sư mộc hệ St Paders chuẩn bị sẵn sàng.

Melina sửa lại tác phong cao ngạo ở học viện, cực kỳ phối hợp.

Chờ Pamela rời đi, Hydeine mới nói: "Dùng phong hệ ma pháp cũng không ngăn được?"

Nếu là bình thường nhìn hắn, Melina nhất định sẽ không bày ra sắc mặt hòa nhã, nhưng hiện tại bà có muốn bày ra sắc mặt khó coi cũng không còn hơi sức. "Chúng ta vào lều hẵng nói."

Lều trại của các bên do Langzan triệu tập, màu sắc vật liệu kích thước đều khác biệt.

Melina ở trong cái lều tuy không phải lớn nhất, nhưng tuyệt đối là dày nhất.

Bà vén rèm tiến vào lều trại, uống một hớp, nói: "Ngươi có biết nguyên nhân của trận bão cát này?"

…

https://thuviensach.vn

Nếu hắn nói biết, toàn bộ đại lục cũng biết.

Hydeine nói: "Không biết."

Dilin tò mò nhìn hắn một cái, kinh ngạc với thái độ khiêm tốn của hắn.

"Có lời đồn, là do một ma thú cực kì lợi hại." Vẻ mặt Melina ngưng trọng.

"Ma thú?" Dilin giật mình. Cậu không tưởng tượng ra có ma thú nào có thể lợi hại đến mức lật đổ cả một quốc gia.

Hydeine nói: "Nếu có loại ma thú này, sẽ không có St Paders." Luận ma thú, toàn bộ đại lục không có chỗ nào nhiều hơn rừng Mộng Yểm.

Melina nói: "Nhưng đây là câu nói lưu hành nhất hiện nay."

Hydeine rốt cục biết vì sao thành Dabe có nhiều gian tế như thế.

Nếu thật là ma thú, vậy có thể sẽ bị thuần phục. Một ma thú có thể diệt quốc, cho dù không thể rơi vào tay mình, tuyệt đối không quốc gia nào nguyện ý cho nó rơi vào tay quốc gia khác.

73. Thực tập nước ngoài (ba)…

"Lời đồn ít lưu hành hơn là gì?" Hydeine hiển nhiên không muốn chạy theo số đông.

Melina ngồi xuống cái ghế duy nhất trong lều, "Có hai loại. Một là thiên tai."

Hydeine cười lạnh: "Thiên tai lợi hại hơn ma pháp sư?" Nếu là thiên tai, ma pháp sư dễ dàng thông qua khống chế nguyên tố để ngăn tai họa lan tràn.

"Thứ hai," Thanh âm Melina thấp xuống, "Ngươi biết St Dean thờ phụng cái gì không?"

Trong lòng Dilin cả kinh.

St Dean thờ phụng không phải là…

Hydeine chậm rãi nói: "Có chút đáng tin."

Melina trừng hắn, "Ngươi không biết đây là lời đồn tệ nhất trong ba loại à?"

"Ta chỉ biết cái này gần hiện thực hơn." Hydeine thản nhiên.

Melina trầm mặc giây lát, mới hỏi một cách không cam nguyện: "Vậy ngươi chuẩn bị làm thế nào?" Bà hỏi như thế, kỳ thật đã ngầm thừa nhận

https://thuviensach.vn

chính bà cũng hiểu loại thứ ba tiếp cận sự thật nhất.

"Đầu tiên phải biết hắn muốn làm gì. Nhiều năm không động tĩnh như vậy, không lý do gì đột nhiên xuất hiện." Đôi mắt Hydeine thẫm lại, trong óc đột nhiên hiện ra nguyền rủa trên người Ningya, hắn còn luôn mồm kêu đối phương là ma quỷ, có lẽ, đáp án sớm đã bị công bố trong lúc vô ý.

"Làm sao biết?" Melina hỏi.

Hydeine nói: "Tìm một người."

"Ai?"

Hydeine đột nhiên khép miệng không nói, đầy hưng trí nhìn bà.

Hai gò má Melina ửng đỏ, cũng không phải thẹn thùng, mà phẫn nộ. Đại khái cũng phát hiện mình bất tri bất giác đã bị đối phương dắt mũi. "Ngươi đã có chủ ý thì tự đi làm đi." Bà mất tự nhiên hất đầu, rõ ràng ý tiễn khách.

Hydeine cũng không giễu cợt tiếp, vén rèm đi ra.

Dilin vội chào từ biệt Melina, đuổi theo hắn hỏi: "Buổi tối chúng ta ngủ ở đâu?" Cậu vốn còn trông cậy vào Melina an bài ký túc xá cho bọn họ, không nghĩ tới… chỉ có thảo luận.

Hydeine nghiêng người ngăn một ma đạo sư qua đường, hỏi: "Lều của Chaifuang ở chỗ nào?"

Lều của Chaifuang đại khái là cái hoa lệ nhất quân khu phía đông.

Dùng lời của Hydeine hình dung chính là bảnh tỏn.

Bất quá trong lều trại không có gì, có lẽ thời điểm Chaifuang rời đi đã tiện thể thu dọn rồi. May mắn Dilin và Hydeine đều có thói quen mang theo chăn đệm lên đường, không lo buổi tối không có chỗ ngủ.

Bởi vì thời gian không còn sớm, hai người trải giường xong đều đi nằm luôn.

Rõ ràng đã mệt một ngày, nhưng Dilin lăn qua lộn lại vẫn không ngủ được. Lời của Melina trong lều không ngừng hiện lên trong óc cậu. Nếu đúng như bà nói, bọn họ căn bản không có khả năng chiến thắng thứ sắp phải đối mặt.

Cậu không phải người dễ dàng bại bởi ngôn từ, nhưng lần này không thể không suy nghĩ.

https://thuviensach.vn

“Đã ngủ chưa?” Cậu dùng thanh âm cực nhẹ hỏi.

Bên kia không tiếng động.

Dilin khẽ thở dài, lại trở mình.

“Ngươi cảm thấy người thường có khả năng nghe được âm lượng đó sao?” Thanh âm Hydeine đột nhiên vang lên trong bóng đêm.

Tâm Dilin lúc trồi lúc sụt rốt cục tìm được nơi yên ổn mà nghỉ ngơi. “Đạo sư không phải người thường.”

Hydeine nghe được rất sảng khoái, liền không phản bác cậu.

“Bão cát thật sự do… tạo ra sao?” Cậu hỏi.

“Ta chỉ có thể nói cho ngươi biết,” Hydeine chậm rãi nói, “Không phải ta tạo ra.”

Dilin nhất thời ý thức được mình vừa hỏi một vấn đề ngu xuẩn, “Chúng ta làm thế nào đả bại hắn?”

Hydeine nói: “Không biết.”

Đây là lần đầu tiên Dilin nghe được rõ mồn một Hydeine biểu lộ hắn không nắm chắc, trong lòng có vài phần cảm khái, lại có vài phần vui sướng. Đối với một cường giả mà nói, yếu thế là chuyện cực kì khốn đốn, hơn nữa sự tình còn chưa đến thời điểm tiến hành. Hydeine kiêu ngạo cậu biết rõ, cho nên anh ta yếu thế trước mặt cậu càng có vẻ đủ trân quý.

“Đáng cao hứng sao?” Hô hấp ấm áp thổi trên má cậu.

Dilin kinh ngạc quay đầu. Trong phòng đặt một viên dạ minh châu rất nhỏ, không sáng lắm, nhưng đủ để cậu thấy rõ Hydeine đang ngồi bên giường cúi đầu nhìn cậu. Khoảng cách giữa mũi người này và người kia tuyệt đối không vượt qua ba cm.

“Ngươi cười cái gì?” Đôi con mắt trạm lam giống như tràn ngập ma lực, cơ hồ hấp dẫn bản thân đi vào.

Dilin không dám nhìn thẳng hắn, tầm mắt cụp xuống lại vừa lúc nhìn vào đôi môi hắn, nhất thời một trận miệng khô lưỡi khô.

Hydeine nhìn mặt cậu càng lúc càng hồng, hô hấp có chút dồn dập, không khỏi nhíu mày, nháy mắt dùng gió cuốn mình về giường, thản nhiên nói: “Ngủ đi.”

Dilin nín thở không dám động.

https://thuviensach.vn

Qua thật lâu.

Sau khi xác định Hydeine thật sự đã ngủ, cậu mới bưng tim, chậm rãi thở ra một hơi. May mắn vừa rồi Hydeine lui ra, nếu không cậu thật sự không biết mình sẽ kích động mà làm ra việc gì. Nghe qua rất nhiều thiếu niên quý tộc vì kích động mà làm việc xấu, cậu không muốn thêm tên mình vào danh sách đó.

Dù trong lòng không ngừng thuyết phục bản thân, nhưng thân thể lại không tiếp nhận. Dục vọng đánh trống reo hò khiến cậu trăn trở đến rạng sáng, mãi đến khi thật sự mỏi mệt không chịu nổi, mới mơ mơ màng màng ngủ mất.

Ngày hôm sau, tuy Dilin muốn giữ vững tinh thần, nhưng làm thế nào cũng lộ ra bộ dáng phờ phạc.

Hydeine chẳng nói gì, mang cậu theo đến lều Melina.

Chiến đấu chân chính sẽ bắt đầu.

Trong lều ngoại trừ Melina, Pamela cũng tới, bên người bà còn ngồi một lão giả râu bạc áo bào trắng.

Nhìn thấy hắn, Dilin không kìm được mà nhớ tới vị ma pháp sư thần bí yêu thích vẽ tranh lại luôn vẽ không tốt Tommy Clarklan kia, nghĩ đến ông ấy, không khỏi lại từng chút từng chút nghĩ tới học viện St Paders – Soso, Raymond, Kevin…

Đợi cậu suy nghĩ đủ một vòng trở về, trong lều trại đã là không khí giương cung bạt kiếm.

Pamela trừng Hydeine, tức giận đến phát run. Nguyên bản sáng nay sau khi Melina kể cho bà về địa vị và thành tựu của Hydeine tại học viện, bà còn âm thầm thấy may mắn vì có một cứu viện mạnh mẽ như vậy, nhưng không nghĩ tới phân may mắn này còn chưa đến một giờ đã biến thành lửa giận.

“Yêu cầu của ngươi hoang đường đến mức đáng cười!” Pamela nể phân thượng của Melina và St Paders, không muốn làm mất mặt, tự áp chế giận dữ nói, “Hiện tại Langzan thiếu nhất là nhân thủ, sao có thể phái đi tìm vương tử Ningya? Lại nói, vương tử Ningya ở thành Xiaobe, nếu ngươi thật sự muốn tìm hắn, không nên đến thành Dabe tìm!”

https://thuviensach.vn

Dilin tuy không biết vì sao Hydeine đột nhiên vội vã muốn tìm Ningya, nhưng miệng lại không cần nghĩ ngợi nói: "Chúng tôi từng tới hoàng cung, quốc vương nói cậu ấy đã đến đây."

"Có lẽ bệ hạ không muốn cho người khác biết hành tung của vương tử Ningya." Đối với Dilin, Pamela không nể mặt như vậy. Bà thậm chí chỉ cây dâu mắng cây hòe nói: "Hiện tại Langzan cần nhất là đồng tâm hiệp lực đối phó bão cát, chứ không phải là quấy rối vương thất vì một vài lý do ấm a ấm ớ!"

Ngược lại Melian hiểu rõ tính tình Hydeine. Tuy hắn nói chuyện rất chối tai, nhưng hành động tuyệt đối đáng tin cậy. "Tại sao phải tìm hắn?"

Hydeine nói: "Còn nhớ lời chúng ta nói tối hôm qua không?"

Nhãn tình Melina sáng lên, "Làm sao ngươi biết là hắn?"

"Đoán." Dưới ánh mắt mọi người, Hydeine vô cùng tự nhiên nói ra chữ này.

Pamela phẫn nộ tung rèm ra khỏi lều.

Lão giả râu bạc mông vẫn dính chặt trên ghế như cũ.

Melina cau mày, vẻ mặt mất hứng giới thiệu người chiếm ghế dựa của mình, "Nghiệp đoàn ma pháp, Bradley."

Dilin kinh ngạc: "Hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp?"

Bradley mỉm cười với cậu: "Đúng vậy, rất hân hạnh được biết cậu."

Thân phận của Bradley tại Mộng đại lục thật vi diệu. Luận cao quý, ông ta tuyệt đối không cao quý hơn hoàng đế Shamanlier và Kanding đế quốc, luận thần thánh, tuyệt đối không thần thánh hơn giáo hoàng của Quang Minh thần hội, luận uyên bác, tuyệt đối không uyên bác hơn viện trưởng St Paders, nhưng, luận thế lực, có lẽ thế lực của ông ta đều mạnh hơn so với tất cả những người vừa kể trên. Trong tay ông ta nắm giữ đại đa số ma pháp sư của Mộng đại lục. Ma pháp sư St Paders dù xuất sắc, cũng tuyệt đối không thể đánh đồng với số lượng của ông ta. Hơn nữa, trên danh nghĩa mà nói, ma pháp sư St Paders vẫn thuộc nghiệp đoàn ma pháp. Từ sau khi bọn họ không kiêng nể gì mà sử dụng tài sản của nghiệp đoàn ma pháp, càng không thấy có ý kiến muốn phân biệt rõ quan hệ hai bên.

https://thuviensach.vn

Cho nên, Dilin đối với vị đại nhân vật trong truyền thuyết này vẫn tương đối tôn kính và hiếu kỳ. “Có thể nhìn thấy ngài trong này, là vinh hạnh của tôi.”

Bradley mỉm cười với cậu, rồi quay đầu nhìn Hydeine nói: “Tajires đạo sư vẫn luôn nhấn mạnh cần tìm Ningya vương tử trước, chẳng hay có quan hệ đến tình cảnh khốn cùng Langzan đang gặp phải hay không?”

“Quan hệ cái gì?” Hydeine không trả lời mà hỏi lại.

Bradley không để bụng, “Đông Côi Mạc không thể so với rừng Mộng Yểm, ngoại trừ cát vàng đầy trời, không còn gì khác. Lần này thình lình xảy ra bão cát nhất định có bí ẩn.”

Hai câu này có nói cũng chẳng khác gì chưa nói.

“Bí ẩn gì?” Hydeine tiếp tục hỏi.

Bradley nở nụ cười. “Tajires đạo sư hẳn đã biết?”

“Không biết.” Hydeine từ chối thẳng thừng.

Bradley nói: “Vậy tại sao anh lại nhất quyết tìm kiếm vương tử Ningya?”

Hydeine quơ lấy Dilin, “Ta tìm vì đệ tử của ta. Bọn họ là bạn bè.”

Melina kinh nghi nhìn qua.

Dilin gật gật đầu. Tuy rằng không tin Hydeine tìm Ningya đơn thuần vì mục đích này, nhưng thời điểm như vậy, cậu tuyệt đối không hề chần chờ mà đồng ý.

74. Thực tập nước ngoài (bốn)…

Bradley đương nhiên không tin tưởng một lý do đơn giản như thế. Nếu chỉ vì bạn bè của học sinh mình, vừa rồi hắn sẽ không dùng thái độ và ngữ khí nghiêm chỉnh như vậy nói chuyện với Pamela. Bất quá ông biết có tiếp tục vướng vít vấn đề này cũng không đi đến đâu, thức thời đổi đề tài: “Tốc độ lan tràn của cát rất kinh người, chúng ta phải nghĩ biện pháp khác mới được.”

Hydeine nói: “Đã dùng qua những biện pháp gì?”

Bradley thấy Melina không nói chuyện, tự giác trả lời: “Rất nhiều. Ngoại trừ mộc hệ ma pháp, cái gì cũng đã dùng qua.”

Hydeine hỏi: “Thử kết giới chưa?”

https://thuviensach.vn

Melina gật đầu.

Bradley nói: “Chúng ta thử qua hơn mười loại kết giới, đều bị phá giải dễ dàng.”

Hydeine trầm ngâm: “Thử ma pháp không gian chưa?”

Bradley ngẩn người, “Ma pháp không gian?”

Hydeine nói: “Chế tạo không gian hồi hình, để cát không ngừng tuần hoàn.”

Bradley và Melina liếc nhau, đều nhìn ra hưng phấn trong mắt đối phương.

Bọn họ trước đó chỉ nghĩ cách ngăn cản cát tiếp tục xâm lấn, lại chưa từng nghĩ đến đem cát dẫn tới nơi khác!

Bradley rất nhanh lại cau mày: “Nhưng Đông Côi Mạc có diện tích cực lớn, cả kết giới cũng không thể bao trùm toàn bộ, huống chi là ma pháp không gian.” Thiết lập ma pháp không gian so với ma pháp phổ thông còn khó hơn gấp trăm lần, nó dựa vào không phải một loại nguyên tố, mà là các loại nguyên tố ma sát biến dị, tạo thành không gian vặn vẹo. Lý luận thiết kế ma pháp không gian tại Đông Côi Mạc nghe thì rất dễ, nhưng thực tiễn mới nhiều vấn đề.

Melina nói: “Không cần toàn bộ, trước tiên ngăn trở ngoài thành Dabe.”

Như vậy có khả năng sẽ dẫn bão cát tới Sonlisgar, dù sao Đông Côi Mạc cũng đồng thời kề sát hai quốc gia. Bradley do dự, không nói những lời này ra miệng. Thời điểm này không phải là lúc để chần chừ.

“Trước tiên dùng mộc hệ ma pháp thiết hạ lá chắn thứ nhất.” Ông đắn đo nói, “Nếu có thể ngăn cản được thì tốt, cho dù không ngăn được, cũng có thể kéo dài thời gian để thiết lập ma pháp không gian.”

Melina nói: “Thiết lập ma pháp không gian yêu cầu phối hợp của ma pháp sư, ngoại trừ ma pháp sư chủ chốt rất trọng yếu, các ma pháp sư phối hợp cũng phải có tiêu chuẩn nhất định. Điểm này còn khó hơn so với ma pháp sư mộc hệ.”

Bradley lo lắng gật đầu, đồng thời ở trong lòng tính toán chọn người có thể đảm đương trong nghiệp đoàn ma pháp.

Melina nhìn Hydeine.

https://thuviensach.vn

Ma pháp không gian buổi tối ở đồ thư quán số một chính là hắn thiết kế, luận ma pháp không gian, toàn bộ St Paders chỉ sợ không có ai tinh thông hơn hắn.

Hydeine không chối từ, "Ta muốn Dilin làm trợ thủ của ta."

"Trò ấy?" Melina nhíu mày, vẻ mặt không ủng hộ. Cho dù là siêu cấp thiên tài, cũng chỉ là tân sinh mới gia nhập học viện không bao lâu, tại thời khắc mấu chốt này, có nhiều người thích hợp hơn cậu nhiều.

Cảm giác không khí quỷ dị giữa hai người họ, Bradley thu lại ý kiến, không lên tiếng ngồi im quan sát.

Melina cố nén lửa giận, uyển chuyển nói: "Rất nhiều ma đạo sư St Paders đến đây." Dù bà cố gắng ngụ ý "tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục", nhưng thanh âm vẫn lạnh như băng, chẳng có nửa điểm khách khí.

Hydeine thi nhiên nói: "A? Ta nhường cho mọi người vậy."

Melina trừng hắn, rốt cục bạo phát, "Bây giờ là lúc nào?! Ngươi còn muốn làm càn?"

Hydeine thản nhiên: "Các ma đạo sư khác, bà có thể bảo chứng bọn họ sẽ không có bất kì sơ sót gì, làm một lần đã thành công không?"

Melina nghẹn họng. Bà có thể bảo chứng bản thân sẽ không có bất kì sơ sót gì, đó là tự tin. Nhưng cam đoan người khác… bà chưa mù quáng đến mức ấy.

Hydeine nói: "Đệ tử của ta ta cam đoan."

Ánh mắt Melina chuyển tới chuyển lui từ đầu đến đuôi trên người Dilin, giống như đang nói, tốt nhất trò nên tự mình hiểu lấy.

Dilin thản nhiên: "Tôi sẽ không làm đạo sư thất vọng." Hydeine đã lập quân lệnh, căn bản không cho cậu có đường lui.

Bradley xem diễn đủ rồi, rốt cục lưu luyến rời ghế dựa, nói:" Một khi đã vậy, ta về trước an bài."

Hắn đi rồi, Hydeine và Dilin cũng đi ra.

Dilin khó hiểu hỏi: "Tại sao phải nhất định muốn tôi tham gia?" Ma pháp không gian cậu đã gặp phải một lần, tri thức lý luận liên quan hoàn toàn chưa tiếp xúc qua. Cậu thậm chí không biết nguyên lý của ma pháp không gian, làm thế nào hiệp trợ?

https://thuviensach.vn

“Cơ hội như vậy rất khó đến.” Hydeine nói, “Đông Côi Mạc cũng không phải ngày ngày đều thảnh thơi mà nổi điên.”

“Nhưng là…” Dilin ẩn ẩn cảm thấy không ổn.

“Yên tâm, ta sẽ dạy ngươi.”

Dilin chấn động. Nếu cậu không nhớ lầm, đây là lần đầu tiên Hydeine chính mồm nói từ dạy. Trước đó hắn chỉ dùng thủ đoạn bức bách.

Hydeine nói: “Ma pháp không gian không phải dựa vào tưởng tượng mà ra được, nó thực phức tạp. Cho nên, ta sẽ chờ ngươi hoàn toàn học được nguyên lý của ma pháp không gian, sau đó tiếp tục cổ vũ ngươi đi sáng tạo ma pháp không gian mới.”

“…” Tuy rằng có thể đoán được gian khổ trong tương lai, bất quá ít nhất hiện nay coi như hạnh phúc. Trong lòng Dilin nhảy nhót, rồi lại vẫn duy trì bình tĩnh trước sau như một: “Ma pháp không gian rất khó học?”

“Không khó lắm.”

… Vậy là rất khó.

Lời Hydeine nói cho tới bây giờ đều có xu hướng giảm nhẹ. Dilin không khỏi lo lắng: “Vạn nhất thất bại thì sao?” Nghĩ đến Hydeine thề thốt đảm bảo trước mặt Melina, cậu không khỏi chột dạ.

Hydeine vẫn tinh thần sáng láng, “Làm lại.”

“Nhưng Melina đạo sư…”

“Ta nói ta cam đoan, lại chưa nói vạn nhất cam đoan sai sẽ như thế nào.” Hydeine nhún nhún vai, “Có gì phải lo lắng?”

…

Nhìn ra sự tin cậy của hắn cũng không lớn lắm. Nếu không sẽ không phải còn chưa bắt đầu đã liệu trước đường lui.

Dilin theo sau hắn thở dài.

Melina và Bradley còn đang cân nhắc chọn ma pháp sư thiết lập ma pháp không gian, các ma pháp sư mộc hệ đã đo đạc xong khoảng cách, cùng các ma pháp sư thổ hệ thủy hệ trồng cây.

Dilin nhàn rỗi vô sự, ở bên cạnh hỗ trợ.

Chín trăm cây nghe không ít, nhưng thật sự ở thời điểm này vẫn là trứng chọi đá.

https://thuviensach.vn

Luôn có mộc hệ ma pháp sư ở nơi nào đó hô, “Khoảng cách gần hơn chút gần hơn chút…”

Thổ hệ ma pháp sư đào đất, thủy hệ ma pháp sư tưới nước, mộc hệ ma pháp sư trồng cây, phối hợp ban đầu còn luống cuống chân tay, càng về sau càng ăn ý.

Dilin dần dần cũng quên mình rốt cuộc đã rót nước cho cái cây thứ mấy, hai chân theo bản năng mà đi lại, thủy nguyên tố di chuyển trong đầu dần dần ảm đạm, ngay cả cơm trưa cũng không ăn, làm đến chạng vạng.

Không biết ai hô một tiếng, “Gốc cây cuối cùng!”

Tinh thần cậu đột nhiên phấn chấn, nhìn thấy toàn bộ ma pháp sư đều chạy về phía thân cây cuối cùng, thần thái hồ hởi.

“Chúng ta nhanh bắt đầu đi.” Các ma pháp sư mộc hệ so với những người khác đều lãnh tĩnh hơn. Bởi vì trồng cây chính là bước đầu tiên, kế tiếp mới là phần quan trọng.

Bọn họ đứng thành một hàng, các ma pháp sư khác thức thời đứng phía sau bọn họ quan sát.

Chỉ thấy bọn họ lẩm bẩm, giây lát, cành lá trên cây điên cuồng sinh trưởng, duỗi sang hai bên, giống như được kéo bằng tay. Dần dần, cành lá đan vào hai cây trái phải, tựa như một bức tường kín kẽ, ngăn trở cát bên ngoài.

“A!”

Các ma pháp sư khác ồn ào vỗ tay.

Các ma pháp sư mộc hệ cũng không dám phớt lờ, bọn họ chỉ có mười sáu người, nhưng có đến chín trăm gốc cây, nhiệm vụ tiếp sau thập phần gian khổ.

Dilin lại nhìn một lát, xác định kế tiếp mình không còn việc gì, xoay người đi về lều trại. May mắn bên đường là một loạt cây, không đến mức lạc đường. Thời điểm trồng cây không để ý, đến lúc này trở về quân khu phía đông, cậu mới phát hiện mình đã vô thức đi qua vài con đường, sắc trời tối đen, trong doanh trướng nơi nơi sáng lên ánh đèn.

Cậu mờ mịt nhìn đủ loại kiểu dáng lều trại, có chút không xác định tối hôm qua mình ngủ cái lều nào.

https://thuviensach.vn

Mùi cơm tỏa khắp doanh địa, đúng là thời gian dùng cơm, ngoại trừ cậu, chẳng có ai đi lại bên ngoài.

Có nên hô to một tiếng hay không?

Dilin đang chần chờ, liền nhìn thấy xa xa dưới ánh đèn le lói, một điểm màu vàng đang từ từ tới gần.

Gió đêm gào thét, thổi tung áo choàng của cậu.

Cậu đứng trong gió lạnh, lòng ấm áp như dưới ánh mặt trời.

"Muốn chạy trốn lại lạc đường, không cẩn thận lộn ngược lại đây?" Vừa ra khỏi miệng Hydeine chính là đao phong lạnh hơn gió.

Dilin tâm tình tốt vẫn tốt nói: "Đạo sư, tôi đã trở về."

Hydeine không nói một lời nhìn cậu.

Dilin giải thích: "Tôi đi giúp trồng cây."

"Còn nhớ sáng nay ta nói gì không?"

"Cái gì?" Dilin đầu tiên còn mờ mịt, sau đó trừng to mắt.

Hydeine lấy từ túi không gian ra năm quyển sách, ném thẳng vào ngực cậu, cười như không cười nói: "Ngươi đã thành thạo ma pháp không gian đến mức thảnh thơi xem náo nhiệt, vậy ngày mai ngàn vạn lần đừng làm ta mất mặt. Nếu không, trừ hết học phần ngươi đang có hiện nay."

Dilin luống cuống tay chân tiếp được ba quyển sách, chân bị hai quyển đập trúng, còn chưa kịp kêu đau, đã nghe thấy một tin tức vô cùng đau đớn. Nhưng đợi đến lúc cậu nhớ ra phải xin tha, điểm vàng đã lướt ra xa.

…

Ba phút đồng hồ sau.

Một thiếu niên ôm sách trong gió rét, vội vã đến mức đầu đầy mồ hôi lẩm bẩm: "Vừa rồi anh ta đến từ hướng nào há?"

75. Thực tập nước ngoài (năm)…

Ma pháp không gian khác với các ma pháp khác, nó bị hạn chế, không thể tùy ý di động, cho nên rất ít dùng để chiến đấu, đại đa số dùng trong bẫy rập hoặc canh phòng. Nhưng không phải không có ma pháp sư am hiểu lĩnh vực này. Ba mươi năm trước từng có bốn huynh đệ song sinh chỉ bằng sự ăn ý của bốn người, dùng thuộc tính nguyên tố của từng người phối hợp sử

https://thuviensach.vn

dụng ma pháp không gian đến xuất thần nhập hóa, quét ngang toàn bộ Mộng đại lục, có thể thấy được uy lực của ma pháp này.

Nhưng trùng hợp như vậy dù sao cũng là trăm năm khó gặp. Cho nên, cho đến nay, trên đại lục vẫn có rất ít ma pháp sư cùng tập hợp lại nghiên cứu ma pháp không gian.

Hiên tại vội vã dùng một đám ma pháp sư chưa từng hợp tác với nhau đi thiết trí ma pháp không gian, độ khó kỳ thật chẳng nhỏ hơn bao nhiêu so với việc ngăn cản bão cát. Nhưng Melina và Bradley vẫn quyết định thử một lần. Hy vọng mỏng manh vẫn tốt hơn hoàn toàn không có hi vọng.

Huống chi…

Melina liếc mắt nhìn Hydeine đang bình thản ung dung. Có người đã tin tưởng đến mức cam đoan, bà cũng tạm thời tin tưởng thử xem.

"Nghe nói ngươi chính là chủ chốt của ma pháp không gian lần này?"

Sự thật chứng minh, người không có mắt nơi nơi đều có, chưa bao giờ bởi vì cát đang sinh trưởng mà bị mai một.

Hydeine nhướng mắt.

Người tới thấy hắn xa cách, nhất thời cảm thấy quá mất mặt, ngữ khí hơi cứng ngắc, "Ta nghiên cứu ma pháp không gian hơn mười năm, tự nhận hiểu biết với ma pháp không gian tuyệt đối không thua bất kì kẻ nào."

Hydeine nói: "Ngươi thực hiểu biết ma pháp không gian."

Người tới không nghĩ hắn sẽ nói như vậy. Chẳng lẽ hắn biết ta? Trong đầu người kia xuất hiện suy nghĩ này.

Hydeine lại chậm rãi nói: "Nhưng ngươi chẳng hiểu bản thân tí nào."

"Ngươi!" Người tới giận tím mặt.

Hydeine nói: "Ngươi đã nghiên cứu ma pháp không gian nhiều năm như thế, vậy có thể tự dịch chuyển chính mình không?"

Người tới hừ lạnh: "Có gì khó?" Gã quay đầu lại phất tay với nhóm đồng bạn thân mến vẫn đang nhìn về phía này. Đồng bạn gã lập tức đi tới.

Năm thân ảnh từ trên cao nhìn xuống vây quanh Hydeine vẫn đang ngồi trên ghế. Người tới nói cho bọn họ yêu cầu của Hydeine, những người khác đều lộ ra tươi cười khinh miệt.

"Ngươi mở to hai mắt ra xem."

https://thuviensach.vn

Nói xong, người nọ cứ như vậy biến mất.

Đồng bạn của gã đều đắc ý dạt dào nhìn Hydeine.

Qua một lát, người nọ chạy về, ngạo mạn hỏi: "Thế nào?"

"Một việc chỉ cần dùng phong hệ ma pháp là có thể giải quyết, cư nhiên phải làm phiền bốn người giúp ngươi." Hydeine chê cười nói, "Ta thật sự không rõ ngươi khoái trá vì cái gì?"

Bởi vì hành động của nhóm hắn quá ồn ào, người nọ nói chuyện lại lớn tiếng, cho nên sự chú ý của đại đa số người đều bị hấp dẫn lại đây, nghe Hydeine nói như vậy, người học viện St Paders đều rất phối hợp mà cười lớn.

Dilin dùng ma pháp nhanh hơn gió đến bên Hydeine và năm người kia, cung kính nói: "Đạo sư, Melina đạo sư nói đã chuẩn bị xong."

Hydeine thấy năm người tái nhợt mặt trước tốc độ của Dilin, khóe miệng không tự chủ được cong lên thành một nụ cười nhạt, đứng dậy, vỗ vỗ bả vai Dilin nói: "Ừ, ma pháp không gian có vấn đề gì không?"

Dilin nói: "Năm quyển sách đó tôi xem xong rồi. Bất quá chưa có thực hành, phối hợp có lẽ còn chưa thuần thục."

"Một buổi tối đã đọc xong năm quyển sách, không tồi." Hydeine hữu ý vô tình mà liếc mắt nhìn người nọ một cái, "Giỏi hơn so với người năm năm chưa đọc xong một quyển."

"Ngươi nói ai năm năm chưa đọc xong một quyển?" Người nọ miệng hùm gan sứa quát.

Hydeine liếc gã, "Mắc mớ gì tới ngươi?"

Người nọ nghẹn lời.

Dilin sợ bọn họ dây dưa không dứt, một phen lôi kéo Hydeine đến trước mặt Melina, thấy ánh mắt cổ quái của bà nhìn tay mình, trong lòng cả kinh, lập tức buông tay.

Melina nghi hoặc nhìn Hydeine.

Hydeine sắc mặt như thường: "Chưa có ai từng kéo tay bà?"

"Ai dám?" Melina hừ lạnh.

Hydeine mỉm cười: "Đó là vì tay bà sờ không thích bằng tay ta."

Toàn thân Dilin giống như mới từ chảo nhuộm màu hồng đi ra.

https://thuviensach.vn

Bradley thức thời tiến vào nói: “Không biết Tajires đạo sư đã suy nghĩ nên thiết lập ma pháp không gian thế nào chưa? Chia làm vài phần, làm sao liên kết chúng thành một?”

Dilin xem sách về ma pháp không gian cả đêm, có chút hiểu biết về nó. Diện tích bao trùm của ma pháp không gian càng lớn, thao tác càng khó khăn. Nếu phải bảo vệ thành Dabe, chỉ dựa vào một ma pháp không gian là tuyệt đối không xong. Ngay cả chín trăm gốc cây trồng ngày hôm qua cũng không hoàn toàn ngăn cách thành Dabe. Bản thân cậu ở trong lòng tính toán, nếu dùng ma pháp không gian tương đối phức tạp trong sách đề cập đến, sẽ cần trên dưới năm trăm cái mới đủ.

Melina nói: “Ta đề nghị khoảng một trăm.”

Bradley gật đầu, không khác mấy số lượng ông nghĩ.

“Một cái.” Đáp án của Hydeine khiến cho toàn thể ma pháp sư nghẹn họng nhìn trân trối.

Melina kêu lên: “Ngươi điên rồi?”

Bradley kinh nghi bất định nhìn hắn. Dù Melina vô cùng khen ngợi hắn, nhưng với ông mà nói, Hydeine Tajires vẫn là một cái tên xa lạ, đến bây giờ ông cũng chỉ biết hắn là ma pháp sư hỏa hệ, am hiểu ma pháp không gian, tính cách không dễ ở chung, ngoài ra không biết gì hơn.

Hydeine mỉm cười: “Biện pháp tốt nhất đối phó với kẻ điên chính là điên hơn hắn, không phải sao?”

Melina giận tái mặt. Nguyên bản tưởng rằng thiết trí ma pháp không gian sẽ đỡ khó khăn hơn trực tiếp ngăn cản bão cát, nay xem ra, hai cái chẳng khác nhau là bao, đều là nhiệm vụ không có khả năng hoàn thành.

Dilin thấy mọi người đều lặng im không nói, biết chuyện này nhất định khó khăn vượt nhận thức của mọi người, bèn hỏi: “Vậy phải làm thế nào?” Người trước đó khiêu khích Hydeine cười to vài tiếng: “Còn phải hỏi? Đương nhiên là về nhà nằm mơ!”

Đồng bạn của gã cũng cười lớn.

Tuy vô tình, nhưng không khí đích thực thả lỏng hơn nhiều.

Bradley nói: “Tajires ma đạo sư có kế hoạch?” Dù trong lòng ông cũng nghĩ không có khả năng, nhưng sống đến tuổi này, đã hiểu trên đời luôn

https://thuviensach.vn

phát sinh chút sự tình khó có thể lý giải. Giống như trận bão cát bất thình lình và biến hóa vô cùng kỳ lạ đang diễn ra.

Hydeine lấy từ trong túi không gian một tập tài liệu thật dày, chậm rãi mở.

Lều rất nhanh không đủ dùng, tất cả mọi người ra khỏi lều, sau đó, bọn họ phát hiện ra kỳ thật diện tích doanh địa chẳng lớn chút nào.

Tài liệu trải ra hết chiếm mất ba phần doanh địa.

Khoảnh khắc Bradley và Melina nhìn thấy nội dung sắc mặt liền thay đổi, ánh mắt mở to phát ra quang mang cực sáng. Các ma pháp sư khác tuy phản ứng không nhanh bằng, nhưng cũng không khác lắm.

Dilin hiểu đây là sơ đồ giải thích của một ma pháp không gian cực kì phức tạp, hoàn toàn không cùng cấp độ với thứ cậu đọc ngày hôm qua, cậu mới nhìn qua một chút, đã thấy váng đầu hoa mắt, tri thức thật vất vả nhồi nhét một đêm nháy mắt biến thành bông.

Hydeine thấy cậu không ngừng xoa trán, bèn nói: “Đến lúc đó ngươi đứng bên cạnh phối hợp với ta là được.”

Dilin thoáng yên tâm. Đêm qua liều mạng học ma pháp không gian ngoại trừ vì tự trọng quấy phá, cậu cũng không muốn để Hydeine vì mình mà mất uy tín. Tuy Hydeine nói rất nhẹ nhàng, nhưng cậu biết rõ, lòng hiếu thắng của hắn tuyệt đối không thua mình.

Hydeine thấy những người khác đều cởi giày, như mê như say nhìn cuộn giấy trên mặt đất, liền mang theo Dilin về lều ăn điểm tâm.

Thời gian trôi mau.

Dilin vừa đọc sách vừa thỉnh giáo Hydeine, vừa mới lần nữa mở ra cánh cửa thần bí của ma pháp không gian, chợt nghe có người đứng ngoài lều trại hô: “Ăn tối xong, nghỉ ngơi một chút đi.”

Thanh âm có chút quen tai.

Dilin thu hồi sách, cùng Hydeine đi ra.

Đứng bên ngoài chính là người lúc trước khiêu khích. Chỉ thấy gã ngượng ngùng do dự nhìn Hydeine, sóng nước trong mắt lan tràn, vẻ mặt muốn nói lại thôi.

Trong lòng Dilin lộp bộp một tiếng.

https://thuviensach.vn

Tại Mộng đại lục, nam nam yêu đương không phải cấm kỵ. Cho nên lời tỏ tình của Ningya tuy có chút ngoài ý muốn với cậu, song cậu cũng không ghét. Nhìn bộ dáng người này hiện tại, chẳng khác gì một tiểu thư quý tộc Shamanlier gặp được người trong lòng cậu từng thấy trong vũ hội. Chẳng lẽ, ngắn ngủi trong vòng một ngày, gã đã phải lòng Hydeine?

"Tajires ma đạo sư." Đến khi Hydeine rốt cục không kiên nhẫn, chuẩn bị bỏ lại gã, gã mới cuống quít mở miệng, "Hôm nay tôi quá thất lễ, thỉnh ngài ngàn vạn lần khoan thứ."

Hydeine dừng bước, nghi hoặc nhìn.

"Tôi tên là Nick, đến từ Tanjierli, hiện đang phục vụ cho học viện ma pháp vương đô Tanjierli…" Gã bắt đầu thao thao bất tuyệt về cuộc đời mình.

Thời điểm gã lải nhải đến đặc sản quê hương, Hydeine rốt cục không thể nhịn được nữa ôm Dilin dùng phong hệ ma pháp ly khai.

Dán trong ngực Hydeine, cảm nhận được hô hấp của hắn bên tai, bất an trong lòng Dilin chậm rãi lui dần, hóa thành ngọt ngào nhè nhẹ vô ảnh vô hình mà chân thực.

"Ngươi bị bệnh?" Thanh âm lạnh như băng của Melina đập bể thế giới riêng tư, kéo cậu trở về hiện thực.

"A? Không có." Dilin mất tự nhiên đưa tay sờ mặt mình.

Hydeine đã sớm buông tay, đang tìm chỗ ngồi bên bàn ăn, nhìn thấy cậu còn đứng yên tại chỗ, không khỏi cau mày: "Còn không tới dùng cơm."
"Vâng." Dilin rất nhanh điều chỉnh cảm xúc, nhiệt độ trên mặt từ từ trở lại bình thường, ngồi xuống cạnh hắn.

Đồ ăn ở tiền tuyến thực đơn giản, bánh nướng áp chảo, thịt muối… đều là những món dễ bảo quản.

Hydeine ăn vài miếng đã hết hứng thú.

Dilin thì phá lệ ăn rất nhiều, mãi chưa dừng miệng.

Melina từ lúc bọn họ bắt đầu ăn đã đi ra ngoài, lúc này mới trở về, sau lưng bà có Bradley… cùng người vừa báo tên Nick.

Dilin lập tức hết thèm ăn.

76. Thực tập nước ngoài (sáu)…

https://thuviensach.vn

Bradley và Melina đều tự tìm chỗ ngồi xuống. Nick do dự, chọn vị trí tương đối gần Hydeine.

Lều này được để riêng làm nhà ăn, bất quá sau khi bọn họ ngồi xuống, đồ ăn trên bàn đã hết, những ma pháp sư khác muốn dùng cơm đều bị bồi bàn thành Dabe phái tới chỉ dẫn đi nơi khác.

Lều trại nhất thời vắng vẻ.

Bradley nhìn trái nhìn phải, quyết định mở miệng: "Bản vẽ ma pháp không gian kia thật sự quá thâm ảo quá thần kỳ! Khó có thể tin nó được nghĩ ra chỉ trong một ngày ngắn ngủi."

"Không phải một ngày." Biết rõ ông ta cố ý thăm dò, Hydeine vẫn trả lời, "Đây là thành quả nghiên cứu trước đó của ta. Nếu muốn dùng để vây quanh thành Dabe, ngăn cản bão cát, phải đem nó khuếch trương gấp bội."

Trong lều trại trừ hắn và Dilin, sắc mặt ba người nhất thời trống rỗng trong một giây, sau đó lập tức ảm đạm.

Melina nói: "Chúng ta có thể thử làm nhiều ma pháp không gian."

Bradley gật đầu. Đây tính ra là biện pháp cho biện pháp.

Trong mắt Nick lóe ra kích động, "Chúng ta lập tức hành động đi?"

Melina nhíu mày trừng mắt liếc gã. "Ngươi là ai?"

Nội tâm Nick bị đả kích, nhưng sau khi gặp Hydeine, gã đã biết St Paders ngọa hổ tàng long, người tài xuất hiện lớp lớp, không dám tự cao tự đại như buổi chiều, thấp giọng nói: "Tôi là Nick, đến từ Tanjierli, hiện đang phục vụ cho học viện ma pháp vương đô Tanjierli…"

Bradley thấy mày Melina càng nhăn càng sâu, vội vàng nhặt câu quan trọng giới thiệu, "Hắn là chuyên gia ma pháp không gian."

"Không dám nói là chuyên gia." Nick cả kinh, khóe mắt trộm liếc Hydeine, mặt thiếu chút nữa bị thiêu cháy, "Trước mặt Tajires đại sư, tôi mới chỉ nhập môn mà thôi." Chớp mắt, xưng hô của gã với Hydeine đã bay lên cấp đại sư.

Melina biết ánh mắt Bradley tinh tường, nếu ông ta nói Nick là chuyên gia, hơn phân nửa sẽ không kém chút nào, nhưng bộ dáng kính sợ của gã với Hydeine lại làm cho bà thập phần không quen, cười lạnh: " Ngươi cho là người người đều biến thái giống hắn sao?" Dù trong lòng không nguyện

https://thuviensach.vn

ý thừa nhận, nhưng bản vẽ kia đích xác làm cho bà rúng đống. Bà biết hàng năm Hydeine cơ hồ đều nộp lên thành quả nghiên cứu phong hệ ma pháp nhất định, lại chưa bao giờ biết hắn còn âm thầm dành thời gian nghiên cứu ma pháp không gian.

Ngón tay Hydeine nhẹ nhàng gõ trên bàn, "Ma pháp không gian không tính là gì."

Mặt những người khác đều có chút không nhịn được.

Nếu ma pháp không gian không tính là gì, vậy nhóm người tán thưởng khâm phục "ma pháp không gian không tính là gì" đối với hắn là cái gì?

"So sánh ra, trừ phong hệ ma pháp, thú vị nhất phải là ma pháp vong linh." Hydeine nói ra lời kinh người.

Bradley ho mạnh một tiếng.

Tuy nghiệp đoàn ma pháp cũng không căm hận ma pháp vong linh như Quang Minh thần hội, coi toàn bộ pháp sư vong linh là kẻ địch, nhưng hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp và ma đạo sư học viện St Paders lại ngang nhiên tán thưởng ma pháp vong linh vẫn là cực không ổn.

Melina cũng sửng sốt, bất quá bà không có ác cảm như Bradley, chỉ nói: "Ma pháp vong linh không phải ai cũng học được."

Bradley lại ho một tiếng.

Nick đột nhiên hỏi: "Mọi người nói, trận bão cát này có thể là kiệt tác của ma pháp sư vong linh hay không?"

Những người khác đều kinh ngạc nhìn gã.

Nick cho rằng bọn họ cùng quan điểm với mình, vội nói: "Ma pháp sư vong linh là những ma pháp sư tà ác nhất Mộng đại lục, để tiêu diệt quang minh và chính nghĩa, bọn họ có thể dùng mọi thủ đoạn hèn hạ!"

Melina nói: "Ngươi có cừu oán với ma pháp sư vong linh?"

"Không có." Nick lắc đầu.

Hydeine nói: "Vậy chắc chắn có quan hệ với Quang Minh thần hội."

Nick có trì độn cũng có thể nghe ra ý phản đối của bọn họ, vội vàng giải thích: "Phụ thân tôi theo tín ngưỡng thần Quang Minh, nhưng đó cũng không phải lập trường của tôi."

https://thuviensach.vn

Dilin đột nhiên tung ra một câu, ” Tại bất kì thời điểm nào đều không nên dùng ngữ khí như vậy phủi sạch quan hệ với cha mình.”

“…” Một câu giải thích êm đẹp của gã thế nào lại thành phủi sạch quan hệ? Nick nhìn vẻ mặt lãnh đạm của những người còn lại, trong lòng thật lạnh thật lạnh.

Kinh ngạc ngoại trừ gã, còn có Dilin. Cậu cũng không biết tại sao mình lại thốt ra câu nói kia. Tại sát na gã đề cập đến phụ thân, trong đầu cậu đích xác hiện lên thân ảnh cao lớn của Andre, nhưng cậu biết, nguyên nhân cậu kích động không chỉ có vậy. Giây phút mở miệng, giống như có một loại địch ý khó hiểu muốn phun trào, nhìn gương mặt kinh hoảng của Nick, trong lòng cậu lại dâng lên khoái ý khác lạ.

Đến tột cùng là vì sao?

Dilin vô cùng mờ mịt, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy bất an. Phảng phất có loại tình cảm nào đó nằm ngoài phạm vi lý giải và lý trí của cậu đã nảy sinh từ một nơi bí mật. Cậu cảm giác được, lại không thể hoàn toàn nắm bắt.

Trong khi cậu đang âm thầm rối rắm, Bradley, Melina và Hydeine đã bắt đầu thảo luận cách thực thi ma pháp không gian.

Chưa nói đến làm thế nào mở rộng nó gấp bội, biến nó thành sự thật đã là vấn đề cực khó. Không đơn giản như ma pháp sư mộc hệ kéo chín trăm cây lại một chỗ, đến lúc đó có lẽ cần một trăm… thậm chí nhiều ma pháp sư hơn dựa vào phối hợp ăn ý để thực hiện thiết lập. Cái này khó khăn hơn việc phối hợp bốn hệ ma pháp bất đồng gấp mấy trăm mấy ngàn mấy vạn lần.

Dù sao nguyên tố trong không khí cũng có hạn, làm sao có thể khiến cho toàn bộ ma pháp sư đều ăn ý dùng nguyên tố mà không xảy ra cướp đoạt? Hơn nữa thời điểm thiết lập, cho dù biết ai cùng ai phối hợp, nhưng thao tác yêu cầu tinh chuẩn một trăm phần trăm. Chỉ cần có một người phạm lỗi, toàn bộ đều hỏng.

Đi sâu vào thảo luận, Bradley, Melina và Nick đều thu hồi hưng phấn ban đầu, sắc mặt ngưng trọng lại.

Hydeine nói: “Sở dĩ ta không nộp lên thành quả nghiên cứu này, bởi vì bản vẽ đó căn bản không có khả năng thực hiện được trong thực tế.” Bản vẽ

https://thuviensach.vn

kia do hắn vẽ mấy năm trước, hắn vốn độc lai độc vãng, rất nhanh liền hết nhiệt tình với loại ma pháp yêu cầu độ phối hợp cao này.

Dilin nghe bọn họ nói, chen lời: "Không thể đổi thành hình thức ma pháp trận sao?"

Ưu thế của ma pháp trận là ổn định và có thể mượn ngoại lực, giống như ma pháp đại hình, dùng ma pháp trận tuyệt đối là lựa chọn tốt. Nhưng cậu nói xong, lại không có người nào phụ họa.

Nick buồn bã: "Vậy phải hoàn toàn đổi lại từ đầu."

Trên bản vẽ thuyết minh ma pháp sư phải phối hợp với nhau thế nào, nếu dùng ma pháp trận, bản vẽ liền biến thành giấy vụn.

"Kỳ thật, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng." Hydeine híp nửa con mắt nói.

Dilin kinh ngạc nhìn hắn. Cậu biết hắn không phải vì giúp mình mà nói bừa, nhưng nghe ý tứ của Nick, nếu đổi thành ma pháp trận phải bắt đầu lại từ đầu. Chẳng lẽ giống như lời Melina, trong thời gian một ngày ngắn ngủi, hắn thật sự có thể thiết kế ra một ma pháp trận không gian đại hình to lớn phức tạp?

Đám người Melian hiển nhiên cũng suy nghĩ giống cậu, ánh mắt nhìn Hydeine giống như đang nhìn quái vật.

"Chúng ta không thể có đủ ma pháp sư và tinh thần lực để thiết trí ma pháp không gian mười phần y hệt." Hydeine chậm rãi nói, "Trừ phi dùng ma pháp trận bổ trợ."

Melina chợt nói: "Ma pháp trận phục chế? Đúng vậy, chỉ cần có chín ma pháp trận như vậy, là có thể mở ra ma pháp không gian đã được thiết kế tốt, cản ngoài thành Dabe."

Bradley cười khổ: "Tạo một ma pháp trận phục chế đã mất gần nửa năm, huống chi là chín?" Hơn nữa số lượng bảo thạch nó yêu cầu là con số trên trời!

Melina trầm ngâm: "Thành sự tại nhân." Bất đắc dĩ, chỉ có thể để học viện nhịn đau mở bảo khố St Paders nhiều năm qua vốn chỉ thêm vào không xuất ra. Về phần nhân thủ, có lẽ lần này cần yêu cầu St Paders dốc toàn bộ lực lượng, tập hợp toàn bộ ma pháp sư trên Mộng đại lục.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ là kế hoạch ngoài sức tưởng tượng cỡ nào, cuối cùng đã được quyết định. Về phần đủ loại trở ngại và khó khăn, chỉ có thể để đến lúc đó lo lắng.

Melina và Bradley lưu lại tiếp tục thương thảo phân công công tác, Hydeine và Dilin không có việc gì, rời đi trước. Vừa ra khỏi lều hai bước, chợt nghe thấy Nick đuổi theo phía sau.

Ánh mắt Hydeine lạnh lẽo.

"Tajires đạo sư." Nick mặt đỏ tai hồng chắn trước mặt hắn, bất an run rẩy bả vai, "Tuy thời điểm có chút không thích hợp, nhưng nếu tiếp tục nuốt những lời này vào trong, tôi nhất định sẽ chết vì lo lắng!" Gã kéo tay áo mình, lấy từ túi không gian ra một vòng tay kim cương, cung kính mà chờ mong đưa tới trước mặt Hydeine, thấp thỏm nói: "Tài ba của ngài khiến cho tôi kinh hoàng thất sắc, tự biết xấu hổ. Nhưng tôi thề, nhất định sẽ cố gắng không ngừng truy đuổi bước chân và huy hoàng của ngài, cho nên, thỉnh nhận lấy ái mộ của tôi!"

Sắc mặt Hydeine không đổi, chỉ nói một chữ, "Cút!"

Sau đó Nick thật sự cút.

- xấu hổ.

Hydeine đi về trước hai bước, thấy Dilin vẫn không nhúc nhích đứng nguyên tại chỗ, không khỏi dừng bước chờ cậu, "Không đi?"

"A? A, đi." Dilin cúi đầu đuổi theo, tâm vẫn dừng lại nơi dư chấn vừa rồi chưa trở về.

Lúc Nick biểu đạt ái mộ với Hydeine, cậu cư nhiên cảm thấy ngực mình bộc phát ghen tuông mãnh liệt, nồng đậm đến mức cơ hồ toàn thân chua xót.

Nếu cậu không nhớ lầm, đây gọi là ăn dấm – một loại cảm xúc chiếm hữu mãnh liệt giản đơn mà phức tạp phát sinh đối với người mình thích. Cho nên…

Cậu thích Hydeine?

Phốc, tiếng người ngã xuống đất.

Dilin bị chính chân trái của mình đốn vào chân phải ngã nhào, nửa ngày không động.

https://thuviensach.vn

***

(roài, hết anh ghen lại đến em ghen, cẩu huyết, quá cẩu huyết)

77. Thực tập nước ngoài (bảy)…

Về lều trại Hydeine tiếp tục giảng giải ma pháp không gian, lại phát hiện Dilin có chút không tập trung.

"Cần bao nhiêu hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố mới có thể tạo thành một thước vuông không gian bóp méo?" Hydeine thình lình hỏi.

Dilin liều mạng tính toán, nhưng vô luận cậu suy nghĩ thế nào, ẩn hiện trong óc và trước mắt đều là khuôn mặt Hydeine, một đám tri thức như bị cấm cửa, không vào đầu được.

Sắc mặt Hydeine dần dần âm trầm, "Ngươi đang nghĩ gì?"

Đương nhiên không thể thành thật trả lời. Dilin cúi đầu, "Nhớ nhà."

Hydeine nhướng mày. Hắn lớn lên ở St Paders, chưa từng có khái niệm gia đình, đồng bạn chung quanh cũng vậy, cho nên "nhớ nhà" đối với hắn là một từ cực kì xa lạ.

"Ngươi vừa mới về nhà." Hắn nói.

"Ân." Dilin nói không được nữa, bởi vì cậu thật sự bắt đầu thấy nhớ nhà.

Hydeine nghĩ nghĩ: "Sắp đến kì nghỉ."

Học viện hàng năm đều có ngày nghỉ cố định về thăm người thân. Dilin tính toán, thời gian còn độ hơn một tháng nữa.

"Nếu sự tình nơi này thuận lợi, trước tiên ngươi có thể về nhà." Hydeine nói.

"Tôi có thể mời đạo sư về cùng tôi không?" Dilin chờ đợi nhìn hắn.

Hydeine cau mày: "Tại sao?"

https://thuviensach.vn

“… Hoàng cung sắp có cà phê mới tiến cống.”

“Khai giảng ngươi mang đến.”

“…” Cho nên, đây là bị cự tuyệt? Tâm tình Dilin sa sút.

Hydeine nhìn gương mặt xinh đẹp của Dilin dần dần triển lộ anh khí, kinh ngạc phát hiện ra thiếu niên trầm ổn cẩn trọng lúc mới gặp không biết từ lúc nào bắt đầu dần dần gỡ bỏ phòng bị trước mặt mình, không hề đề phòng hay rụt rè, thường xuyên biểu lộ cảm xúc tương xứng với tuổi.

Dilin thấy hắn nửa ngày không nói chuyện, nhịn không được ngẩng đầu, vừa vặn chạm vào đường nhìn thăm dò của hắn, mặt thoắt đỏ bừng.

Hydeine nói: “Gần đây ngươi thực thích đỏ mặt?”

Gần đây?

Dilin hồi tưởng, đích xác, gần đây cậu thường xuyên vì lời nói hoặc vẻ mặt của Hydeine mà ngượng ngùng đỏ mặt, chính là cậu chưa từng tỉ mỉ suy xét, cho nên mới không nhận thấy tâm tình bất tri bất giác biến hóa của mình với Hydeine.

“Trời quá nóng.” Cậu mượn đại một lý do.

Hydeine nói: “Còn cớ gì ngươi nói hết ra đi. Nói xong đi ngủ, ngày mai tiếp tục học.”

Dilin nghe ra bực mình trong giọng nói của hắn, các loại mơ màng trong lòng nhất thời bay mất. Đối đầu với kẻ địch mạnh, Hydeine làm chủ thiết ma pháp không gian áp lực nhất định rất lớn. Cậu cư nhiên còn ngồi đó ngơ ngẩn nọ kia! Trong lòng áy náy không chịu nổi, vội vàng xốc lại tinh thần nói: “Không cần, tôi có thể học bây giờ.”

Hydeine liếc mắt nhìn cậu một cái, cặp mắt xanh biếc kia quả nhiên khôi phục nghiêm túc kiên định buổi chiều, lúc này mới vừa lòng gật đầu, “Đi Shamanlier cũng không phải không thể cân nhắc.”

https://thuviensach.vn

"…" Trong lòng Dilin rung động, thiếu chút bao nhiêu công sức trấn định biến thành đổ sông đổ biển!

Thời gian không đợi người. Ngay tại thời điểm bọn họ chuẩn bị thiết lập ma pháp không gian, bão cát đã lại gần một dặm. Tiếng Pamela hô càng lúc càng thường xuyên càng lúc càng khàn khàn, ba nơi đóng quân đông, trung, tây đều bị không khí khẩn trương bao phủ dày đặc. May mắn Chaifuang rốt cục mang theo quân tình nguyện St Paders tới, lực lượng tân sinh khiến cho quân doanh đang căng như dây đàn thoáng thả lỏng.

Hydeine dứt khoát ném Dilin cho Chaifuang, để hắn ta mang theo học sinh của mình cùng các ma pháp sư khác mô phỏng và tập hợp ma pháp không gian. Hắn cùng đám người Melina, Bradley nghiên cứu ma pháp trận phục chế. Lý luận một khi phát triển đến hiện thực, mới gặp phải khó khăn trùng trùng.

Học viện ma pháp St Paders cùng nghiệp đoàn ma pháp triệu tập toàn bộ tài nguyên trên đại lục, mới sưu tập đủ tài nguyên cho hai ma pháp trận phục chế, trong đó có một phần dùng thay thế phẩm, đến tột cùng có thể thi triển uy lực như trong dự đoán hay không vẫn còn chưa biết.

Đến ngày thứ bảy, bão cát còn cách tiền tuyến không quá sáu dặm.

Melina đứng trên ma pháp trận chưa hoàn thành, lôi lược ra buộc tóc, lắc đầu nói: "Như vậy không được."

Kỳ thật tất cả mọi người đều hiểu thiết kế được một ma pháp không gian có thể ngăn trở bão cát là việc bất khả thi. Nhưng ai cũng không chịu nói ra trước, bởi vì một khi nói ra, chẳng khác nào bỏ cuộc. Hiện giờ đây đã là biện pháp tốt nhất.

Bradley quay đầu nhìn Hydeine, tựa hồ mong đợi hắn lần thứ hai nói ra lời kinh người ngăn cơn sóng dữ.

https://thuviensach.vn

Bởi vì trong hiện thực nhân lực vật lực hạn chế, Hydeine xác thực mà nói, vẫn là một ma pháp sư thiên tài lý luận vượt thực tiễn. Tại St Paders căn bản không có người nguyện ý thực hành cùng hắn, vô luận là giúp đỡ hay làm đối thủ. Cho nên đối với thất bại lần này hắn vẫn thản nhiên, chỉ coi là thực nghiệm thất bại.

"Hừm, còn có biện pháp khác." Có thể tự mình làm ra ma pháp trận phục chế hắn đã thực thỏa mãn.

Bradley truy hỏi: "Biện pháp gì?" Nếu lần này nghiệp đoàn ma pháp và St Paders liên thủ, đem hết toàn lực mà không thể bảo trụ thành Dabe, địa vị và danh vọng của ma pháp sư tại Mộng đại lục tất nhiên sẽ giảm xuống, còn Quang Minh thần hội và nghiệp đoàn kỵ sĩ nhất định sẽ nhân cơ hội khuếch trương.

Đó tuyệt đối không phải là điều ông ta muốn thấy.

"Tìm được Ningya chưa?" Hydeine đột nhiên hỏi một câu chả liên quan.

Nhưng Bradley lúc này đã muốn mặc kệ vấn đề có bao nhiêu đột ngột, lập tức phái người đi truy xét. Nếu thời điểm này Hydeine còn cố chấp không quên, chứng tỏ vấn đề tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài.

Rất nhanh đã có câu trả lời, là Pamela tự mình đến nói.

Ngắn ngủi thời gian mười ngày, bà dường như vừa già đi mười mấy tuổi, da mặt hoàn toàn rạn nứt, môi cũng khô nẻ, nếu không phải khi nói chuyện phun nước miếng phì phì, cơ hồ người khác đã cho rằng bà chính là một khối thây khô biết đi.

"Ngươi tìm vương tử Ningya làm gì?" Trong óc bà cũng suy nghĩ như Bradley. Thời điểm này chả có ai vô duyên vô cớ đi hỏi chuyện vụn vặt.

Hydeine nói, "Hỏi hắn một chuyện."

"Chuyện gì?" Pamela từng bước ép sát.

https://thuviensach.vn

Hydeine nhướng mày, từ trên cao nhìn xuống.

Pamela hít một hơi thật sâu, "Lát nữa ngươi đến lều của ta."
Trong mắt Bradley tinh quang chợt lóe. Xem ra trên người vương tử Ningya đích xác có bí mật, nếu không thái độ trước sau của Pamela sẽ không khác biệt như vậy. Ông nhìn Hydeine, tựa hồ tính toán khả năng moi được tin tức từ miệng hắn.

Cảm giác thấy ông ta nhìn chăm chú, Hydeine mỉm cười.

"…" Bradley nghĩ, vẫn nên xuống tay từ Pamela đi.

Pamela đợi trong lều ước chừng hơn một giờ, Hydeine và Dilin mới chậm rì rì bước lại.

Pamela chờ bọn họ vào trong lều, liền "ba" một tiếng đập bàn đứng dậy, ánh mắt hung ác giống như muốn ăn tươi nuốt sống bọn họ.

Hydeine và Dilin vẻ mặt như thường. *(he, cảm thấy em Lin càng lúc càng học xấu theo anh)*

Pamela thấy bọn họ thờ ơ, lửa giận càng sâu, "Sao trễ như vậy mới đến? Ngươi có biết ngươi lãng phí của ta bao nhiêu thời gian không?"

"Không biết."

"Không phải ta bảo ngươi lát nữa phải đến sao?" Lửa giận phóng ra từ gương mặt vàng như nghệ.

Hydeine nhún vai: "Hiển nhiên lát nữa của ngươi và lát nữa của ta không giống nhau."

"Ngươi…" Biết rõ hắn đùa cợt mình, Pamela lại không thể phản bác. Từ "lát nữa" đích xác quá mơ hồ, bà thoáng lãnh tĩnh, biết mình có tiếp tục rối rắm cũng chỉ lãng phí thời gian, liền đổi đề tài: "Tại sao ngươi muốn tìm vương tử Ningya?"

https://thuviensach.vn

Dilin thế mới biết nguyên lai Hydeine tìm bà vì vấn đề này.

Hydeine hỏi: “Hắn ở đâu?”

Pamela trầm giọng: “Nếu ngươi không nói nguyên nhân, ta sẽ không nói.”

Hydeine im lặng nhìn bà.

Pamela nói: “Nơi vương tử Ningya hạ lạc là điều tối cơ mật của hoàng cung.”

Dilin sửng sốt. Chẳng lẽ nhiệm vụ bí mật Ningya phải thi hành rất trọng yếu rất nguy hiểm? Nếu như vậy, mình đích xác không tiện truy nguyên. Cậu nhìn về phía Hydeine, do dự xem nên làm thế nào khuyên hắn bỏ suy nghĩ này, lại thấy hắn chậm rãi nói: “Nguyên lai hắn ở thành Dabe.”

Khuôn mặt hồng hào của Pamela nhất thời trắng bệch, lãnh ngạnh nói: “Đừng tự cho là thông minh.”

“Nếu không ở thành Dabe, chuyện tối cơ mật của hoàng cung ngươi sẽ không thể biết.” Hydeine khoan thai.

Pamela thế mới hay chính mình trong lúc lơ đãng đã để lộ dấu vết, lập tức trợn mắt nhìn.

“Có lẽ, hắn là người duy nhất có thể giải trừ kiếp nạn lần này của Langzan.” Hydeine bỏ lại một câu ý vị thâm trường, xoay người kéo Dilin ra ngoài.

Nhìn cánh tay mình bị nắm chặt, trong lòng Dilin ngũ vị tạp trần. Giống như, trong lúc cậu không để ý, Hydeine đã có thói quen lôi kéo mình. Lẽ nào vì sợ cậu lạc đường? Hay là… vì cái gì khác?

Biểu tình Dilin vẫn thực trấn định, suy nghĩ trong óc lại không biết bay đến nơi nào.

https://thuviensach.vn

Hydeine ra khỏi lều, chờ Dilin chủ động hỏi mình về chuyện của Ningya, nhưng đợi nửa ngày, lại phát hiện đối phương đang đờ đẫn nhìn tay, hoàn toàn không tập trung, nhất thời không vui hỏi: "Ngươi đang nghĩ gì?"

"Nghĩ… chuyện của Ningya." Năng lực vấn đáp của Dilin phát triển càng ngày càng mạnh.

"Nghĩ ra kết luận gì?"

Dilin lúc này mới thu hồi suy nghĩ, "Ningya thật sự có thể giải trừ nguy cơ lần này?" Nếu Ningya có thể, tại sao lúc trước lại cầu cứu mình, tại sao lại mở to mắt nhìn Langzan rơi vào tình cảnh hôm nay? Nhưng Hydeine rất ít khi phạm sai lầm…

"Ta mới chỉ phỏng đoán." Hydeine nói, "Trên người hắn có một nguyền rủa thần cấp."

"Tôi nhớ rõ." Dilin nhớ tới đêm đó trộm tiến vào đồ thư quán, "Nguyền rủa kia rất lợi hại?"

"Ngươi nói xem?" Hydeine hỏi lại.

Dilin nói: "Anh có thể cởi bỏ không?"

Hydeine suy tư một lát, "Không biết. Có lẽ sẽ mất thực nhiều thời gian, hoặc có lẽ có mất nhiều thời gian cũng vô dụng."

Dilin thật sự giật mình. Theo cậu nhận xét, thực lực ma pháp của Hydeine đã có thể ở trên ba người đứng đầu đại lục, thế mà ngay cả hắn cũng không nắm chắc về nguyền rủa thần cấp, vậy người hạ chú ngữ kia cường hãn đến trình độ nào?

Hydeine nói: "Ngươi có biết ngọn nguồn sức mạnh của Quang Minh thần hội là gì không?"

https://thuviensach.vn

Dilin bật thốt lên: “Quang Minh thần a.” Shamanlier có không ít giáo đồ của Quang Minh thần hội, ngay cả hoàng đế Shamanlier cũng là giáo tử trên danh nghĩa của giáo hoàng, cho nên cậu cũng có chút hiểu biết với giáo lí của thần hội.

Hydeine cười đầy thâm ý.

Dilin đột nhiên kịp phản ứng, trợn mắt há mồm.

Nếu quả thật là thế, vậy ẩn giấu sau trận bão cát này không phải là…

78. Thực tập nước ngoài (tám)…

Pamela đột nhiên từ bên trong đuổi theo. Bà vốn muốn đi tìm Dilin và Hydeine, không nghĩ tới bọn họ cư nhiên còn đứng ở cửa, cước bộ nhất thời không thu kịp, chạy qua người bọn họ, bèn quay đầu, sắc mặt phấn khích.

“Chúng ta đi vào trong hẵng nói.” Bà rất nhanh trầm tĩnh lại, làm tư thế thỉnh.

Hydeine nguyên bản muốn làm khó dễ, nhưng Dilin đã xoay người thành thành thật thật đi vào, đành phải yên lặng theo sau cậu.

Một lần nữa vào lều, không khí khác hẳn vừa rồi.

Thăm dò vẫn có, nhưng đã không còn giương cung bạt kiếm. Pamela hạ giọng: “Ngươi vừa mới nói vương tử Ningya là hy vọng duy nhất để giải cứu Langzan?”

“Có lẽ.” Hydeine thêm vào hai từ cực quan trọng.

Pamela nói thẳng, “Giải cứu thế nào?”

“Hỏi hắn.”

“Nếu cậu ấy biết ta còn đến hỏi ngươi làm gì?” Cơn giận của Pamela lại bắt đầu rục rịch.

Hydeine nói: “Không bằng ta đến hỏi hắn?”

https://thuviensach.vn

Pamela ngậm miệng, ánh mắt phức tạp…

Nếu là điều cơ mật nhất của hoàng cung, như vậy giờ phút này tình cảnh của Ningya nhất định thật hung hiểm. Tâm Dilin thoáng lo lắng.

“Được.” Pamela cắn răng, liều một phen, “Bất quá ngươi phải đáp ứng ta, chuyện này tuyệt đối không thể để những người khác biết.” Bà không nói tới Dilin, đại khái biết Hydeine sẽ không đồng ý.

Hydeine nói: “Tận lực.”

Người quen với Hydeine sẽ biết lời này thực có lệ, nhưng Pamela biết Hydeine do thân phận ma đạo sư St Paders của hắn, cho nên đã cảm thấy thỏa mãn. Bà khẽ cắn môi: “Vương tử Ningya ở ngay tiền tuyến.”

Dilin nói: “Tôi biết. Quốc vương nói cậu ấy đến đây thực thi nhiệm vụ bí mật.”

Pamela lắc đầu, “Không phải nhiệm vụ bí mật, các ngươi nhìn thấy sẽ biết.” Bà ra hiệu cho bọn họ đi theo, thẳng tiến về phía quân doanh.

So với các quân doanh khác, phòng thủ của quân doanh trung tâm rõ ràng nghiêm mật hơn nhiều.

Cho dù Pamela ở bên, phía sau Hydeine và Dilin vẫn có một tiểu đội nhân mã giám thị.

Đến một căn lều bên phải quân doanh, một ma pháp sư cản đường bà.

“Thành chủ.” Tuy ông ta nói với bà, nhưng ánh mắt lại nhìn Dilin và Hydeine.

Pamela nói: “Thỉnh vương sư Hope tránh ra, bọn họ có biện pháp cứu vương tử Ningya.”

Cứu Ningya?
Trong lòng Dilin chấn động, trên mặt lại bình tĩnh như không, giống như đã

https://thuviensach.vn

định liệu trước.

Ánh mắt Hope như lửa như điện đảo qua mặt Dilin và Hydeine, "Bệ hạ phân phó, không thể quấy rầy vương tử nghỉ ngơi."

Pamela nói: "Chuyện cấp bách đành phải trái lời, lúc trước không có ai nghĩ ra biện pháp."

Hope giận tái mặt, không vui nói: "Bọn họ chưa từng thấy tình huống lúc đó của vương tử, thành chủ sao có thể khẳng định bọn họ nhất định có biện pháp? Bọn họ có biện pháp nào cụ thể?"

Pamela nghẹn lời. Trước đó bà không nghĩ sẽ gặp phải vị đệ nhất ma pháp sư Langzan, thân là thầy giáo của quốc vương mười mấy năm này, lời vừa nói chỉ để lừa ông ta tránh ra, nếu bị tra cứu cơ sở, ngay cả bịa bà cũng không bịa được.

"Nếu chưa thấy qua, vậy gặp một lần." Hydeine ung dung nói.

Hope lạnh lùng nhìn hắn, "Ngươi là thầy giáo học viện St Paders?" Phàm là nhân vật có chút phân lượng ở nghiệp đoàn ma pháp ông ta đều biết, ngoại hình Hydeine lại gây chú ý đến vậy, tuyệt đối không có khả năng bị xem nhẹ, cho nên chỉ có thể đến từ St Paders.

Hydeine nhẹ nhàng bâng quơ ném ra một câu, "Biết Langzan sắp diệt quốc không?"

Thân thể Hope chấn động, muốn quát lớn, nhưng lời đến bên miệng, lại vô lực nuốt xuống. Thế cục trước mắt của Langzan người trong thành Dabe đều biết rõ, chỉ có một phần nhỏ các quý tộc tử thủ tại thành Xiaobe còn mộng tưởng hão huyền, cho rằng chỉ là một trận gió lốc nhẹ hều, rất nhanh sẽ tan đi.

"Vậy các ngươi còn tới làm gì?"

Hydeine nói: "Cố gắng, vì một giả thuyết bất khả thi."

https://thuviensach.vn

Pamela thấp giọng: “Hắn nói, vương tử Ningya là mấu chốt.”

Dilin chưa bao giờ biết nguyên lai Pamela luôn lớn giọng cũng có thể hạ giọng.

Trong mắt Hope hiện lên quang mang phức tạp, không biết nhớ ra cái gì, một lúc lâu mới nói: “Chuyện này, còn có ai biết?”

Pamela thấy ông ta nhượng bộ, như trút được gánh nặng nói: “Không có.”

Hope gật đầu, nói với Hydeine: “Đi theo ta.”

Dilin có chút khẩn trương. Nhớ đến thân ảnh gầy yếu cô đơn của Ningya, ẩn ẩn cảm thấy bất an với tình cảnh của bạn cũ.

Lều rất dày, ánh sáng không thể lọt. Dilin buông rèm xuống, bên trong liền chỉ còn hắc ám.

Trên tay Hydeine sáng lên ngọn lửa.

Sắc mặt Hope đại biến, “Mau dập đi!”

Hydeine phối hợp hiếm thấy.

Không có lửa, trong lều lại sa vào tăm tối.

Hope thì thào niệm vài câu chú ngữ, một đoàn bạch quang sáng lên trên tay ông ta.

Dilin kinh ngạc: “Chiếu sáng thuật?”

Chiếu sáng thuật, hỏa cầu thuật, thủy cầu thuật đều là pháp thuật nhập môn cơ bản. Bất quá nó là pháp thuật nhập môn của quang minh ma pháp, chỉ có người trong Quang Minh thần hội mới có thể học. Dilin nhìn áo choàng ma pháp sư của Hope liền cho rằng ông ta là ma pháp sư, cho nên hiện tại mới lắp bắp kinh hãi.

Hope không để ý đến cậu, đưa bạch quang hướng về phía trong lều.

https://thuviensach.vn

Dilin lúc này mới để ý thấy ở chính giữa có một khối quan tài gỗ đen không đóng nắp, tim không khỏi cứng lại.

"Yên tâm, vương tử đang ngủ say." Giống như nghe được hô hấp đột nhiên nặng nề của cậu, Pamela mở miệng giải thích.

Dilin lúc này mới theo Hydeine tiến lên quan sát. Trong quan tài đặt một khối băng hoàn chỉnh, bên trong có người, nhưng chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng. Cậu duỗi đầu nhìn trái nhìn phải thật lâu, mới chậm rãi gật đầu.

"Từ thân hình, màu tóc, hình dáng ngũ quan mà nói, đúng là Ningya." Cậu nhỏ giọng nói với Hydeine.

Hydeine trực tiếp hỏi: "Tại sao?"

Hope liếc mắt nhìn Pamela. Câu hỏi của Hydeine lập tức lộ ra hắn hoàn toàn không biết gì về sự tình của Ningya, Pamela trước đó nói có thể cứu chữa chỉ là lừa gạt.

Đại khái sợ Hope trở mặt, Pamela vội vàng giải thích: "Hắn đích xác đã nói vương tử Ningya là hy vọng duy nhất có thể giải cứu Langzan."

Hope nhìn chằm chằm Hydeine.

Hydeine quyết định lộ ra chút tin tức, "Trận bão cát này, là nhằm vào hắn mà tới."

Hai hàng lông mày của Hope nhíu lại, trên mặt rõ ràng là thần sắc thừa nhận, nhưng rất nhanh lắc đầu nói: "Ta không thể mạo hiểm tính mạng của vương tử."

"Có phải mạo hiểm hay không, chúng ta đến thảo luận." Hydeine nói.

Hope do dự, rốt cục mở miệng. "Sau khi Diana hy sinh không bao lâu, bão cát xâm nhập biên cảnh quốc gia ta, quốc vương nương vào việc Langzan có một danh ngạch liền đưa vương tử Ningya vào St Paders, một

https://thuviensach.vn

là để cầu viện, hai là để lưu lại huyết mạch vương thất của Langzan. Đáng tiếc, không bao lâu, vương tử Ningya trở lại, hơn nữa thường xuyên tự giam mình trong phòng, rất ít đi ra gặp người. Ban đầu chúng ta cho rằng cậu ấy vì không hoàn thành nhiệm vụ, cảm thấy áy náy, nên không để ý. Mãi đến một ngày trong lúc vô tình mới phát hiện, sở dĩ cậu ấy nhốt mình trong phòng là vì chịu đựng thống khổ khi nguyền rủa phát tác! Hơn nữa theo thời gian, loại thống khổ này ngày càng kịch liệt, tất cả ma pháp sư hoàng cung liên hợp cũng bó tay không có biện pháp. Một buổi tối, chúng ta thử cởi bỏ nguyền rủa, vương tử Ningya đột nhiên phát cuồng xông ra ngoài. Chúng ta truy đuổi phía sau, rốt cục bắt được trước khi cậu ấy vượt qua tiền tuyến! Khi đó, cả người cậu giống như bị liệt hỏa đốt cháy, vô số hỏa nguyên tố đều tụ tập trên da thịt. Để tiêu trừ thống khổ cho cậu, chúng ta đành dùng băng đá bao lấy thân thể trước, ngăn trở hỏa nguyên tố tập kích." Có người cùng phiền não vẫn tốt hơn một mình phiền não, ông ta nói xong, tâm tình rất là thư sướng.

Trách không được vừa rồi Hydeine dùng hỏa nguyên tố, ông ta khẩn trương như vậy. Dilin bừng tỉnh.

Hope nghỉ một chút, lại tiếp tục nói: "Ta vốn định đưa vương tử Ningya về thành Xiaobe, nhưng sợ hỏa nguyên tố hòa tan băng, đành phải để cậu ấy lại đây, ta còn có thể trông nom."

Pamela giải thích: "Tất cả ma pháp sư Langzan cũng đều đóng quân ở đây. Bất quá bọn họ ở cùng người nghiệp đoàn ma pháp." Ma pháp sư hoàng cung cũng là thành viên nghiệp đoàn ma pháp.

Bảo sao phòng thủ của hoàng cung yếu như thế.

Dilin lại bừng tỉnh.

Hope nói với Hydeine: "Ta nói xong rồi, ngươi nói đi."

Hydeine trả lời: "Ta không có gì để nói."

https://thuviensach.vn

“… Không phải ngươi vừa mới bảo vương tử Ningya là mấu chốt sao?” Dilin và Pamela đều nhìn ra ông ta đang cố gắng áp chế tức giận, nhưng từ ngữ khí mà nói, ông ta không quá thành công.

Hydeine trả lời: “Chúng ta đánh hắn thử xem, đánh không được, thì gọi hắn tỉnh lại.”

“Sau đó?” Hope nheo mắt.

“Đi một bước, tính một bước.” Hydeine vô cùng tiêu sái.

Hope quay đầu căm tức nhìn Pamela.

Pamela đành chỉ vào Hydeine quát: “Ngươi gạt ta!”

https://thuviensach.vn

Hydeine nói: “Chỗ nào?”

“Ngươi nói…”

Hydeine không đợi bà nói hết, liền thản nhiên cắt lời: “Có lẽ.”

…

Hắn hình như đích thực có nói qua hai từ “có lẽ”. Pamela đầy một bụng hỏa.

Bên ngoài có tiếng bước chân, một binh sĩ ở ngoài lều thông báo: “Báo cáo thành chủ, báo cáo vương sư, người của Quang Minh thần hội cầu kiến.”

Quang Minh thần hội?

Pamela kinh ngạc. Langzan ở phía đông đại lục, chịu ảnh hưởng của Quang Minh thần hội ít nhất, Quang Minh thần hội cũng không có tín đồ nào ở Langzan, quốc vương và giáo hoàng thần hội không kết giao, thời điểm này, bọn họ tới làm gì? Chẳng lẽ nhân lúc cháy nhà đi hôi của?

Bà nghĩ cái gì, trên mặt liền viết cái đó.

Trong tay Hope còn giữ đoàn bạch quang. Ông ta vội ho một tiếng: “Là ta mời bọn họ tới.”

Ba người còn lại nhìn ông ta.

Ông giải thích: “Chú của ta là tư tế cấp hai của Quang Minh thần hội, từ nhỏ ta lớn lên ở giáo đường thần hội.”

Bảo sao biết chiếu sáng thuật, những người khác nghĩ.

79. Thực tập nước ngoài (chín)…

Quang Minh thần hội chỉ cử hai người đến, so đội hình, còn xa mới bằng nghiệp đoàn ma pháp và St Paders.

https://thuviensach.vn

Nhưng sau khi bọn họ tự báo thân phận, tất cả mọi người đều thu hồi tâm khinh mạn.

Tư tế quang minh cấp bảy, địa vị ở Quang Minh thần hội gần với giáo hoàng và tư tế cấp tám, là cánh tay phải của giáo hoàng và thần, cực được tôn sùng, rất ít hoạt động bên ngoài. Lần này cùng lúc xuất động hai người thật sự là đáng quý.

"Ta là vương sư Hope của Langzan, thực vinh hạnh có thể mời Meron đại nhân và Weiler đại nhân giá lâm tệ quốc." Pamela mặc dù là thành chủ, song thân phận địa vị không tôn quý bằng ông ta.

Mặt Meron rất tròn, lông mày thưa thớt, ngũ quan nhỏ bé, đầu nhìn qua giống như một quả cầu sạch sẽ, cười rộ lên rất ôn hòa, "Vương sư Hope quá khách khí. Langzan gặp chuyện giáo hoàng đã nghe tin, chỉ là vẫn chưa nhận được tín hàm của quý quốc, không dám vọng động, thỉnh vương sư thứ lỗi."

Tươi cười của Hope nhất thời có chút xấu hổ.

Bởi vì giáo hoàng nhúng tay vào chính quyền các quốc gia, khiến cho quốc vương Langzan không có cảm tình với Quang Minh thần hội, cho nên sau khi gặp chuyện nghĩ đến đầu tiên chính là học viện St Paders chưa bao giờ xen vào chuyện các nước. Nếu không phải cùng đường, thật sự nghĩ không ra biện pháp, ông ta tuyệt đối không dám lén lút tiếp xúc với Quang Minh thần hội.

Pamela liếc mắt nhìn Hope một cái, tựa hồ không đồng ý hành động của ông ta. Quang Minh thần hội dính dáng vào chính quyền các quốc gia sâu vô cùng, khó đảm bảo họ không có ý nghĩ nào khác. Thời điểm này thỉnh bọn họ đến, không chừng là dẫn sói vào nhà.

Không biết có phải Hope hiểu được tâm tư của bà hay không, mà không đem sự tình của Ningya nói ra, trước hết mời bọn họ nghỉ ngơi trong căn lều đã được chuẩn bị tốt.

https://thuviensach.vn

Chờ ông ta sắp xếp cho bọn họ xong, đi ra liền nhìn thấy Pamela, Hydeine và Dilin đang ở ngoài chờ.

Hope nhìn về phía lều trại của hai vị tư tế cấp bảy, không thấy động tĩnh gì, mới vẫy tay với bọn họ, đi về lều của Ningya.

Vào lều trại, vẫn là một mảnh tối đen.

Lần này Hope không sử dụng chiếu sáng thuật.

Bí mật thảo luận trong bóng đêm, càng khiến cho người ta có cảm giác an toàn.

Pamela cho tới bây giờ đều chưa từng là người kiên nhẫn, lên tiếng trước tiên: "Bọn họ không đáng tin."

Hope trầm mặc.

Pamela có chút sốt ruột, "Quang Minh thần hội vài năm gần đây vẫn luôn muốn khuếch trương thế lực đến Langzan, nếu không phải quá xa, chỉ sợ bọn họ đã sớm quấy rầy ở cổng vương quốc!"

Hydeine đột nhiên nói: "Ngươi cũng hiểu đứng sau bão cát chính là…" Hắn nói ra một chữ cực nhỏ.

Nhưng Hope và Dilin đều nghe thấy.

Vì Pamela là phụ nữ, cho nên đứng xa hơn bọn họ một chút, nhất thời không nghe rõ, nhíu mày hỏi: "Cái gì?"

Hydeine không trả lời, trong bóng đêm chỉ truyền đến thanh âm khẩn trương của Hope, "Ngươi cũng nghĩ như vậy?"

"Đáp án này thực thú vị, không phải sao?" Hydeine hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Hope lại trầm mặc.

Trong bóng đêm, ai cũng không biết thần sắc lúc này của ông ta.

https://thuviensach.vn

Pamela kiềm chế không nổi, kêu lên: “Các ngươi rốt cục đang nói gì? Đằng sau trận bão cát này là cái gì? Chẳng lẽ là âm mưu của nước khác?”

Hope cười khổ: “Nếu là âm mưu đã tốt.” Ông ta hỏi ngược lại Hydeine, “Vậy ngươi cảm thấy Quang Minh thần hội sẽ… sẽ trợ giúp sao?”

Hydeine nghĩ nghĩ, “Khó nói.”
Pamela không thể ngờ Hydeine cũng đứng về phía Hope, vội la lên: “Không phải ngươi nói Ningya là hy vọng duy nhất sao?”
“Thêm một hy vọng không tốt à?” Hydeine hỏi lại.

“Ta ngu ngốc mới tin lời của ngươi!” Pamela tức giận giật rèm, lao nhanh ra ngoài.

Dilin lo lắng: “Đạo sư?” Pamela dù sao cũng là thành chủ thành Dabe, trước mắt là chỉ huy đứng đầu bộ máy hành chính ở đây.
Hydeine nhún vai: “Yên tâm, người Quang Minh thần hội do hắn mời đến, cho dù bọn họ gặp rắc rối, cũng không liên quan đến chúng ta.”

Hope nói: “Ngươi cảm thấy ta không nên tin tưởng họ?”

“Bọn họ có lẽ có tác dụng, nhưng chưa chắc ngươi sẽ dùng được.” Hydeine khoan thai nói, xoay người ra khỏi lều.

Dilin lưu luyến nhìn về phía quan tài, cũng theo ra ngoài, lưu lại Hope một mình lo được lo mất.

Ma pháp không gian còn đang diễn luyện. Nhưng diễn luyện này chỉ là diễn luyện lý luận, thời điểm hiện tại, không ai dám lãng phí một chút tinh thần lực. Ai cũng biết, ma pháp đó tiêu hao tinh thần lực đến mức nào.

Ma pháp trận phục chế đã thiết lập xong, một trái một phải che chở cổng thành Dabe.

Biết rõ hiệu quả của hai thứ này chưa chắc đã tốt, nhưng tất cả mọi người đều ký thác nhiều kỳ vọng. Hoặc là nói, bọn họ không còn hy vọng

https://thuviensach.vn

nào có thể ký thác.

Thời điểm bão cát còn cách tiền tuyến chưa đến hai dặm, Hydeine cưỡng chế Dilin bỏ tất cả học hành, bắt đầu đi ngủ. Để mau chóng làm quen với ma pháp không gian, mấy ngày nay Dilin thiếu ngủ trầm trọng, khiến cho tinh thần lực cạn kiệt, nếu không ngủ bù, chỉ sợ ngay cả thủy cầu đơn giản nhất cậu cũng không ném ra được.

Giấc ngủ này kéo dài đến hai ngày hai đêm.

Dilin hoài nghi Hydeine đã bỏ thêm vật gì vào chén nước đưa cho cậu trước đó. Nếu không cậu không thể ngủ say như vậy, sau khi tỉnh lại tinh thần cũng không tốt như vậy, so với bất kì thời điểm nào trước kia đều tốt hơn.

Bất quá lúc này, cậu không có tâm tình đi truy hỏi.

Bão cát còn cách tiền tuyến có nửa dặm.

Màn sương dày đặc không còn ở nơi chân trời, mà đã gần ngay trước mắt.

Con người nơi đây bị bao trùm, có vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Pamela hai mắt đỏ đậm đứng sau hàng cây.

Lâu như vậy không nhìn đến, cây đã cao hơn tường thành, trở thành một bức tường dày dặn cứng rắn, ngăn giữa thành Dabe và bão cát.

Hydeine quàng quanh cổ cậu một chiếc khăn.

Dilin thấy hắn cũng quàng một cái, trông y như hồ lô, đem mũi miệng núp bên trong.

“Sắp bắt đầu? Sợ hả?” Hydeine hỏi.

Dilin kinh ngạc, lập tức cười: “Tôi đến từ gia tộc Bassekou.”

“Ngươi còn nguyện vọng gì chưa đạt thành không?”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Dilin hơi chấn động, dè dặt hỏi: “Nếu tôi nói có, anh sẽ giúp tôi đạt được sao?”

“Không.”

“…”

Hydeine không chút để ý kéo khăn lên, che khuất mũi mình, “Ta sẽ bắt ngươi nhớ kỹ, chờ giải quyết xong việc trước mắt sẽ lại cố gắng tiếp.”
“Giải quyết xong việc trước mắt lại cố gắng tiếp?” Dilin nhìn hướng bão cát, mặt mày tươi lên.

Tiếng gió càng lúc càng lớn.

Dilin dần dần không còn nghe thấy âm thanh khác, nhưng cậu biết, Hydeine đứng ngay sau cậu.

Pamela đột nhiên từ phía sau chạy lại, nhìn thấy Hydeine và Dilin, hét lớn một tiếng, “Mau theo ta!”

Dilin nghe thấy lời bà nói, lại không hiểu ý bà, không khỏi nhìn về phía Hydeine. Hydeine đã đi theo.

Nơi bọn họ đến chính là lều của Ningya, chiếu sáng thuật đang sáng.

Bên trong ngoại trừ Hope, còn có hai vị tư tế cấp bảy của Quang Minh thần hội. Chỉ thấy bàn tay bọn họ đang ở trên quan tài, bạch quang trong tay không ngừng quét tới quét lui, hiển nhiên đang kiểm tra gì đó.

Dilin nhất thời hiểu được tính toán của Hope.

Nếu sợ người Quang Minh thần hội có trá, vậy phải cố tình kéo dài thời gian giải quyết sự việc không cho bọn họ có thời giờ giở trò, khiến cho bọn họ trở tay không kịp.

Weiler rất nhanh mở to mắt, lắc đầu: “Phải phá bỏ khối băng này.”

https://thuviensach.vn

“Không được!” Pamela kịch liệt phản đối, “Toàn bộ ma pháp sư đã ra tiền tuyến, không có đầy đủ nhân thủ đến bảo hộ vương tử.”

Weiler rất không vui với thái độ của bà. Trên thực tế, vừa đến nơi hắn đã cảm thấy tình cảnh xung quanh hết sức gay go, nếu không phải giáo hoàng muốn phát triển Quang Minh thần hội ở Langzan, hắn mới không thèm để ý tới chuyện này!

“Yên tâm, có ta và Meron, không có việc gì.” Weiler nói.

Hope do dự, cắn răng nói: “Nhưng phong ấn trên người vương tử Ningya không phải phong ấn bình thường.”

“Là phong ấn thần cấp.” Meron rốt cục mở mắt.

Weiler chấn động.

Đều là tư tế cấp bảy, thần thuật của Meron lại cao hơn hắn nhiều, hắn không thể không tin.

Đôi mắt Hope trông mong nhìn hắn: “Có cách gỡ bỏ không?”

Meron nghĩ nghĩ: “Có lẽ giáo hoàng có cách.”

Giáo hoàng xa ngoài nghìn dặm?

Hope và Pamela trong lòng đều trầm xuống. Sớm biết vậy, bọn họ hẳn phải sớm mời người, mới có thể kịp đưa người sang.

Hydeine đột nhiên nói: “Có lẽ cũng có nghĩa là chưa chắc.”

Weiler giận tím mặt.

Meron lại giành nói: “Đúng vậy. Hiện nay Mộng đại lục chỉ có ba phong ấn thần cấp, một cái ở rừng Mộng Yểm.” Hắn ngừng một chút. Hydeine biết ý hắn nói đến ma pháp trận siêu cấp ở rừng Mộng Yểm. “Một cái ở Quang Minh thần hội, điện phủ của giáo hoàng. Nó phong ấn con quỷ

https://thuviensach.vn

cường đại nhất trên đời.” Hắn không nói đến cái thứ ba, giống như cố ý xem nhẹ.

Pamela hỏi: “Chẳng lẽ không có cách nào cởi bỏ?”

Meron nói: “Nếu ai cũng có thể cởi bỏ phong ấn thần cấp, ma quỷ sớm đã được thả ra.”

Pamela chưa từ bỏ ý định nhìn về phía Hydeine.

Ánh mắt Hydeine lóe lên, không biết đang suy nghĩ gì.

Pamela lo lắng chuyện bên ngoài, thấy bọn họ đều đứng trầm mặc, dậm chân lao ra.

Hope chưa từ bỏ ý định mở miệng hỏi: “Thật sự một chút biện pháp cũng không có?”

Weiler nhìn Meron.

Meron suy nghĩ thật lâu, mới hạ quyết tâm: “Làm tan băng nhìn thử xem.”

80. Thực tập nước ngoài (mười)…

Làm tan băng không phải việc đơn giản.

Bất quá ở đây trừ Dilin, đều là ma pháp sư và tư tế thành danh đã lâu, cho nên không thể làm khó bọn hắn.

Bỏ đi tầng băng trên người Ningya, biểu tình trên mặt mọi người càng lúc càng ngưng trọng.

Chú văn đỏ đậm vẫn che kín toàn thân Ningya, ngay cả mặt cũng không buông tha.

Dilin nhìn cảnh trước mắt, chỉ thấy sợ nổi da gà. Thần tự đương nhiên thần thánh vô cùng, chí ít nhìn thấy cũng không khiến người nào phản cảm.

“Cẩn thận!” Meron đột nhiên quát khẽ.

https://thuviensach.vn

Ningya đột nhiên mở mắt, tứ chi kịch liệt giãy dụa.

Nhìn hắn thống khổ vặn vẹo thân thể, trong lòng Dilin khó chịu không nói nên lời. Nếu không phải thống khổ cực lớn, thiếu niên an tĩnh nhã nhặn lại giỏi nhẫn nại che dấu kia tuyệt đối sẽ không lộ ra biểu tình như vậy.

Hope vội vàng hỏi: "Làm sao bây giờ?"

Biểu tình của Meron và Weiler cũng rất khó nhìn.

"Dùng lễ rửa tội của thần!" Meron rống to về phía Weiler.

Thời điểm này không cho phép Weiler có thể suy xét bất cứ điều gì, lập tức ngâm xướng chú ngữ rửa tội.

Meron liếc nhìn Hydeine.

Hydeine dửng dưng nhướng mày.

Hết thảy diễn ra trong yên lặng.

Meron buông trói buộc với Ningya, hết sức chuyên chú ngâm xướng chú ngữ.

Ningya giãy dụa càng lúc càng mạnh.

Kết giới của Hope rốt cục bị đứt đoạn. Hydeine ngưng tụ một kết giới đỏ rực, hỏa diễm hừng hực thiêu đốt, vây quanh Ningya.

Ningya không hề ý thức được liệt hỏa xung quanh, sau khi thoát khỏi kết giới của Hope, vọt thẳng tới ngọn lửa.

Dilin biến sắc, cắn răng tụ tập thủy nguyên tố, che ngoài ngọn lửa, hình thành một đạo kết giới mới.

Tựa hồ cảm nhận thấy cậu khẩn trương, Hydene đem kết giới lửa tản ra.

Đông.

Thân thể Ningya nặng nề đập vào kết giới Dilin mới tạo thành.

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên Dilin sử dụng thủy hệ kết giới, không có kỹ xảo gì cả, chỉ theo bản năng tập hợp thủy nguyên tố vào một chỗ, ngưng kết thành một bức tường cứng rắn.

Ningya đập vào khiến tường nước nhất thời biến dạng.

“Thuộc tính của nước là mềm mại.” Hydeine đột nhiên nói.

Mềm mại?
Trong khi Ningya không ngừng xông vào, Dilin gian nan tự hỏi Hydeien ám chỉ điều gì.

Tường nước càng ngày càng loãng, chú văn che kín mặt Ningya từng chút từng chút tiến về trước, dữ tợn lại tà ác.

Weiler và Meron không ngừng làm lễ rửa tội lên người hắn, chỉ khiến cho hắn chấn động gầm nhẹ.

Hydeine nhìn Hope đã muốn kiệt lực, nhíu nhíu mày, một lần nữa thiết lập ngoài tường nước một đạo hỏa hệ kết giới ẩn ẩn hồng quang.

Kết giới đỏ che khuất gương mặt Ningya, khiến suy nghĩ của Dilin nhanh chóng tập trung.

Nước, mềm mại, thuộc tính…

Ba từ không ngừng xoay tròn trong đầu… Xoay tròn?!

Ma pháp xoáy nước Kevin từng sử dụng nhất thời hiện lên trong óc.

Dilin không kịp ngẫm nghĩ, trong đầu khẽ động, thủy nguyên tố ngưng kết thành tường chậm rãi chuyển động theo hướng kim đồng hồ.

Ningya bất ngờ không kịp đề phòng liền bị kéo lệch sang phải, nhưng rất nhanh đứng thẳng dậy, một lần nữa phóng tới. Kết giới nước bám theo hắn, chặt chẽ khóa hắn vào giữa.

Hydeine vừa lòng vuốt cằm, thu hồi kết giới.

https://thuviensach.vn

Weiler và Meron ngâm xướng nhanh hơn.

Hai đạo bạch quang dừng trên người Ningya.

Ningya điêm cuồng gầm thét, mái tóc xám trắng không ngừng tung bay, thân thể xoay thành tư thế quỷ dị. Chú văn đỏ đậm giống như lửa minh diễm lóa mắt, khiến người ta không rét mà run.

Dilin nhịn không được nhắm mắt.

Tiếng gió nổi.

Dần dần, thanh âm của Ningya rời xa, thủy nguyên tố thoát ly khỏi sự chỉ huy của cậu, tự động xoay tròn. Phong nguyên tố vốn mịt mờ thưa thớt từng chút hiện ra, nhưng tốc độ của chúng quá nhanh, còn không đợi cậu kịp phản ứng, đã tiêu thất tại chỗ.

Lưng bị vỗ nhẹ một cái.

Dilin miễn cưỡng mở mắt, phát hiện những người khác đều đang nhìn cậu, có khen ngợi có kinh nghi.

Ningya đã hôn mê bất tỉnh.

Cậu vội vàng xua tan thủy nguyên tố, tìm kiếm cặp mắt lam quen thuộc kia.

Khí tức ấm áp đột nhiên thổi trên má phải, giọng nói đặc biệt của Hydeine xuyên qua tiếng gió ồn ào, nhỏ từng giọt vào tai.

“Bão cát đến.”

Meron và Hope hợp lực lần nữa bỏ Ningya vào quan tài.

Tựa hồ nhìn ra cậu lo lắng, Meron dùng chiếu sáng thuật viết trên không trung: Ngủ say, không ngại.

Dilin nhẹ nhàng thở ra, đang muốn tiến đến kiểm tra, tay trái đã bị Hydeine kéo ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Rèm vừa nhấc lên, cát bụi tựa như sóng biển đánh vào, quất đến rát bỏng hai gò má.

Hydeine nghiêng người, chắn trước mặt cậu.

Dilin theo bản năng nắm chặt tay hắn, gian nan đi về phía trước.

Thời điểm này ai cũng không nghĩ đến dùng kết giới, bởi vì nếu rừng cây không ngăn được bão cát, bọn họ nhất định phải lập tức sử dụng ma pháp không gian. Không ai biết ma pháp không gian sẽ hao phí bao nhiêu tinh thần lực, càng để dành nhiều càng tốt.

Dilin cảm giác thủy kết giới vừa rồi đã tiêu hao của cậu một phần ba tinh thần lực, vô cùng mỏi mệt.

Hydeine đột nhiên dừng bước, một kết giới đỏ vây quanh bọn họ.

Bão cát bị che ngoài kết giới, ngay cả tiếng gió cũng trở nên như có như không.

Dilin cả kinh: "Đạo sư?"

"Ở trong này ngủ một hồi." Hydeine ngồi xuống.

Dilin nhìn bốn phía. Bọn họ vừa vặn đang đứng trên một sườn núi thoai thoải, có thể nhìn thấy rõ ràng rừng cây cao cao phía trước và cát bụi đen sì đằng sau rừng cây. Binh lính và ma pháp sư tham dự ma pháp không gian đang bận rộn chạy tới chạy lui. Các ma pháp sư khác cũng đã đứng sau rừng cây đảm đương đạo phòng tuyến thứ hai. So sánh ra, bọn họ thanh nhàn đến mức giống như người qua đường không liên can.

Cậu chậm rãi ngồi xuống, áy náy lan tràn.

"Chờ đằng trước kết thúc, ta kêu ngươi." Hydeine nói.

"Nhất định sẽ thua sao?" Bất an kìm nén hồi lâu rốt cục nhịn không nổi hỏi ra miệng.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Hydeine khẽ nhếch, “Chỉ cần ma pháp không gian thành công, không tính là thua.”
“…” Dù trong lòng thừa nhận thích hắn, Dilin vẫn cảm thấy nhìn không thấu hắn. Ở tình cảnh trước mắt, vẫn nhàn nhã tự nhiên, hoàn toàn không có cảm giác khẩn trương gì. Cậu đã phân không rõ, đến tột cùng hắn là định liệu trước, hay là đã giác ngộ.

“Ngươi thích trợn mắt ngủ?” Hydeine liếc cậu.

Dilin do dự: “Tôi muốn viết cho phụ thân một phong thư.” Cậu không sợ tử vong, nhưng sợ phụ thân vì thế mà thương tâm. Dù cậu biết phụ thân nhất định sẽ hiểu mình, cũng nhất định sẽ kiên cường mà vượt qua nỗi đau này.

“Ngươi có thể tự mình nói với ông ấy trong kì nghỉ.”

Dilin nghiêng đầu nhìn hắn.

Hydeine cười như không cười: “Không phải ngươi đề xuất với ta đi Shamanlier làm khách sao? Chẳng lẽ đó là trò đùa?”

“Không.” Dilin cúi đầu, nhìn đầu gối mình, giây lát, lại ngẩng đầu nói: “Tôi nhất định sẽ mời anh uống cà phê, ở nhà của tôi.”

“Ừa.”

Dilin đem mọi ý tưởng lộn xộn trong đầu đuổi đi, tay vòng quanh đầu gối, gối đầu lên cánh tay, nhắm mắt nghỉ ngơi. Sau đó, bả vai cậu bị kéo nhẹ một cái, đầu không tự chủ được nghiêng về bên trái, dừng trong lồng ngực ấm áp, ngón tay thon dài nhẹ nhàng xoa huyệt Thái Dương của cậu.

Mỏi mệt và thoải mái khiến cậu không muốn mở mắt. Dù sao, cho dù không mở mắt, cậu cũng biết ôm ấp này thuộc về ai. *(ngọt chưa?)*

Không biết qua bao lâu, thời gian như ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Dilin biết từ đầu đến cuối mình đều không ngủ say, nhưng tinh thần lực lại chậm rãi khôi phục.

“Nhanh.” Hydeine đột nhiên nói.

Dilin lưu luyến mở mắt, sau đó đứng thẳng dậy.

Rừng cây đã bị cát đen bao phủ, các ma pháp sư giống như chim sợ cành cong lộn ngược về. Có mấy người chạy chậm, nháy mắt biến mất trong cát bụi.

Dilin nhìn đến rét run.

Cậu không biết những ma pháp sư biến mất còn có thể sống sót hay không, cậu chỉ biết, bọn họ đã không còn đường thối lui.

“Xuất phát.” Hydeine lười biếng nói.

Dilin hít một hơi thật sâu, dần dần bình tĩnh lại. Thời điểm đứng lên, đầu óc cậu đã hoàn toàn vứt bỏ mọi tạp niệm.

Cậu tự nói với mình, đây là chiến tranh.

- chính là một hồi chiến tranh.

Hydeine và Dilin nắm tay xuống núi.

Bradley và Melina suất lĩnh các ma pháp sư nghiệp đoàn ma pháp và học viện St Paders đang chờ hai người. Bão cát cuồng loạn thổi tung áo bào pháp sư của họ, nhưng mỗi người đều đứng thẳng tắp, từ tư thái, nhìn không ra chút nào lùi bước và kinh hoảng. Các ma pháp sư được xưng tinh thần lực cường đại luôn hiểu làm thế nào để điều chỉnh tâm tình nhanh nhất, tốt nhất.

“Đứng thành hàng.” Melina dùng ma pháp truyền giọng nói của mình đến tai từng người.

Kỳ thật không cần bà nói, toàn bộ ma pháp sư đã tự động đứng vào.

https://thuviensach.vn

Tình thế đã là chỉ mành treo chuông, không còn thời gian do dự hay ngẩn người, giờ phút này trong đầu bọn họ duy nhất chỉ nghĩ đến làm tốt nhiệm vụ của mình.

Vị trí của Dilin ở gần Hydeine, chỉ cách hắn một bước. Cậu đứng vững vị trí, đang chuẩn bị buông bàn tay vẫn luôn nắm lấy, lại cảm thấy tay đối phương nắm chặt hơn.

Ma pháp không gian bắt đầu khởi động.

Cậu không có dư thừa thời gian tự hỏi, chỉ yên lặng nắm chặt bàn tay vốn định buông ra. *(quá ngọt rồi!!!)*

81. Phân tích nan đề (một)…

Cho dù mang theo khăn quàng cổ, vẫn có thể cảm thấy bão cát áp bách.

Ma pháp không gian đã khởi động.

Thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố không ngừng kịch liệt va chạm giữa không trung.

Thổ nguyên tố vặn vẹo, mặt đất dưới chân quỷ dị chuyển động.

Dilin không dám nhúc nhích, tùy ý hai chân duy trì cân bằng.

Không biết qua bao lâu.

Dilin cảm thấy rõ ràng bão cát mạnh hơn, thân thể run nhè nhẹ.

Hydeine cầm tay cậu, càng ngày càng dùng sức, nhưng ma pháp không gian vẫn dậm chân tại chỗ

Ma pháp sư đánh cược tính mạng sử dụng nguyên tố, giữa các ma pháp sư, một giọt nước quỷ dị đọng giữa không trung, hoàn toàn không chịu ảnh hưởng của bão cát.

Trong đầu mọi người thầm kêu không tốt!

Ma pháp không gian dựa vào nguyên tố ma sát mà sinh ra không gian vặn vẹo, không nên và không thể sinh ra bất luận là nước, lửa hay thực vật.

Sinh ra nước chứng tỏ ma pháp không gian đã bị thực hiện sai. Mà ma pháp không gian khó ở độ tinh chuẩn, một lỗi lầm nhỏ nhất sẽ khiến cho công sức kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

https://thuviensach.vn

Làm thế nào bây giờ?

Đây là suy nghĩ của mỗi người.

Sau đó đại đa số người lựa chọn bất động.

Bradley và Melina khẩn trương trong tích tắc, sau đó cũng hoàn toàn tỉnh táo, tiếp tục làm công việc đã phân ban đầu.

Thời gian diễn luyện đã ít đến thảm thương, đoàn đội lại không có độ phối hợp và ăn ý, càng không nói đến phạm vi trách nhiệm nghiêm mật đặt ra. Lúc này, bọn họ chỉ có thể trông vào Hydeine, bởi vì hắn là linh hồn của toàn bộ ma pháp.

Tuy giọt nước tốt nhất nên do một thủy hệ ma pháp sư giải quyết, nhưng Hydeine là hỏa hệ ma pháp sư cũng có thể giải quyết vấn đề này, dù sấy khô nó mất nhiều thời gian hơn, nhưng lại là biện pháp tốt nhất bây giờ.

Cơ hồ tất cả mọi người đều nghĩ vậy.

- chính là cơ hồ.

Bàn tay đang nắm không có gì thay đổi, vô luận là độ ấm hay lực đạo. Nhưng Dilin có thể cảm giác thấy Hydeine đang chỉ huy mình.

Loại cảm giác này đến từ chỗ sâu nhất trong tinh thần, không cần dùng ngôn ngữ hay hình thái vật chất gì thể hiện, nhưng nó xác thực có tồn tại.

Vũng nước rất nhanh phân giải thành thủy nguyên tố, một lần nữa phiêu tán trong không khí.

Hỏa nguyên tố đột nhiên bay loạn xạ, hăng hái khiêu khích từng thủy nguyên tố.

Ma pháp sư hệ khác còn chưa cảm giác được gì, nhưng hỏa hệ ma pháp sư đã kích động.

Tinh linh hỏa nguyên tố!

Tuy chỉ nhàn nhạt cảm thấy, nhưng đã khiến cho bọn họ kinh hỉ. Bọn họ biết đây là do ở cùng trong một ma pháp, nên mới có thể cảm nhận được tinh linh hỏa nguyên tố của đồng bạn.

Hỏa nguyên tố phấn khích khiến cho ma pháp sư thủy hệ rất vất vả.

Ma pháp không gian yêu cầu nguyên tố va chạm, hỏa nguyên tố phấn khích sẽ khiến thủy nguyên tố yếu đi.

https://thuviensach.vn

Nhưng không có ma pháp sư thủy hệ nào tỏ vẻ bất mãn. Bão cát sắc bén như lưỡi dao khiến họ ý thức được bão cát đã ở ngay bên cạnh!

Chẳng lẽ cứ thất bại như vậy?

Ngực mỗi ma pháp sư đều tràn ngập không cam lòng.

Nhiều ngày cố gắng, nhiều ngày chờ mong, thế nhưng bị hủy trong chớp mắt ngắn ngủi.

Tiềm lực con người trong lúc nguy cấp luôn vượt xa bình thường.

Bradley và Melina đều là ma pháp sư thủy hệ đồng thời đem tinh thần lực của mình bức đến đỉnh. Dilin hung hăng cắn môi dưới, đau đớn có thể giúp cậu duy trì thanh tỉnh và sắc bén.

Toàn bộ ma pháp sư thủy hệ đồng tâm hiệp lực bức thủy nguyên tố trở về.

Bão cát đã mở ra bồn máu dữ tợn.

Răng nanh như lưỡi đao tử vong, quét trên đỉnh đầu bọn họ.

Khoảnh khắc sắp đổ xuống -

Thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố rốt cục tại một điểm vi diệu, đạt tới cân bằng.

Thổ nguyên tố xao động dưới chân nhất thời yên phận.

Thế giới chợt an tĩnh.

Trời và đất, một cái cao cao tại thượng, một cái trầm mặc dưới chân, vô cùng phân minh.

Các ma pháp sư ngó nhau, ngơ ngác nhìn đối phương toàn thân cao thấp cát bụi, sau đó quay đầu, nhìn mặt đất yên ả giống như chưa từng phát sinh chuyện gì.

“Có phải, chúng ta thành công?”

Một ma pháp sư rụt rè hỏi, e sợ quấy nhiễu mộng đẹp khó tin này.

Melina và Bradley tiến đến xem xét hai ma pháp trận phục chế. Mãi đến khi một viên bảo thạch trên ma pháp trận sáng lên, mới nhẹ nhàng thở ra.

“Đúng vậy.” Bradley mỉm cười.

“Wa!”

Các ma pháp sư sức cùng lực kiệt phát ra tiếng hoan hô, sau đó một đám ngã lăn.

https://thuviensach.vn

Dilin không giống bọn họ mất hình tượng ngủ trên mặt đất, mà chậm rãi ngồi xuống, ngẩng đầu thấy Hydeine vẫn sừng sững tại chỗ không nhúc nhích, thậm chí nhìn không ra uể oải. "Có gì không thích hợp sao?" Cậu hỏi.

Hydeine cúi đầu nhìn cậu, sau đó ngồi xuống, chủ động kéo đầu cậu qua, đặt trong lồng ngực mình, "Ngủ một giấc đi."

Trong lòng Dilin khẽ động.

Trước là bởi vì bão cát sắp đến, cho nên phải nghỉ ngơi, vậy còn hiện tại? Chẳng lẽ vì cuộc đại chiến tiếp theo?

Cậu nhìn quanh bốn phía.

Trừ nhóm của cậu, tất cả mọi người đã rút về thành Dabe. Ngay cả Pamela, hai vị tư tế Quang Minh thần hội và Hope đều đã lui về. Cậu tuy không nhìn đến nơi đặt quan tài Ningya, nhưng chắc chắn cũng đã được dẫn theo.

Giờ phút này bình nguyên trơ trọi, hoàn toàn không giống bình minh sau khi bóng tối tan biến, ngược lại giống… yên lặng trước cơn bão.

Dilin ngẩng đầu nhìn Hydeine đã kéo xuống khăn quàng cổ, lộ ra vẻ mặt đạm mạc, cậu an tĩnh nằm trước ngực hắn, cưỡng ép chính mình đi vào giấc ngủ.

Trước khi ngủ, thanh âm Melina không ngừng tiến vào tai.

Xem ra lần chiến thắng này đã hoàn toàn chinh phục kiêu ngạo và lạnh lùng của bà.

"Không nghĩ tới ma pháp không gian cộng thêm hai ma pháp trận phục chế cư nhiên có thể thôn tính toàn bộ bão cát." Bà rút khăn mặt từ túi không gian, chà lau mặt mình, kích động nói, "Khó có thể tin. Một cuộc chiến sinh tử cứ như vậy mà thắng."

Bradley tuy không nói gì, nhưng khóe miệng không thể nào khép lại đã biểu đạt đầy đủ nội tâm vui sướng của ông.

"Xem ra ma pháp không gian này rất hữu dụng." Melina vẻ mặt ôn hòa hiếm thấy nhìn Hydeine, "Ngươi cũng hữu dụng hơn sư phụ của ngươi nhiều lắm."

Hydeine thản nhiên: "Có lẽ bà còn chưa hiểu rõ sư phụ ta."

https://thuviensach.vn

Melina không nghĩ tới mình khó có được lúc hòa nhã lại chỉ đổi lấy xấu mặt, biểu cảm trầm xuống. May mắn cát bụi trên mặt bà không thiếu, cho nên nhìn qua cũng không rõ ràng.

Các ma pháp sư nằm úp sấp một lát, cảm thụ ấm áp quá lớn xong, lục tục đứng lên, chuẩn bị kết thúc công việc về nhà.

Melina thấy Hydeine còn ôm Dilin không đi, không khỏi cau mày: "Các ngươi có thể về học viện mà tiếp tục thầy trò tương thân tương ái."

Hydeine đột nhiên nói: "Bà nghe thấy không?"

"Cái gì?" Melina không kiên nhẫn hỏi.

"Tiếng đứt gãy."

Melina nói: "Cái gì đứt gãy?"

Bradley đột nhiên kêu lên: "Là ma pháp trận phục chế!"

Các ma pháp sư vốn định rời khỏi giống như trúng phải thuật giam cầm, chân dính chặt tại chỗ, sau đó quay đầu nhìn về phía ma pháp trận phục chế.

Chỉ thấy nhóm bảo thạch dùng làm nguồn sinh lực khởi động ma pháp trận đột nhiên nứt từng khối!

"Cẩn thận." Melina lẩm bẩm một câu, đột nhiên thét to, "Cẩn thận!"

Có lẽ thanh âm của bà quá bén nhọn, phá tan thần kinh các ma pháp sư khác, khiến cho bọn họ theo bản năng dùng hai đùi chạy về thành Dabe. Không thể trách bọn họ không nhớ ra phong hệ ma pháp, mà là tinh thần lực bọn họ thật sự đã cạn kiệt đến mức vô phương sử dụng phong hệ ma pháp.

Dilin mở to mắt.

Giấc ngủ ngắn ngủi thoáng khôi phục tinh thần lực của cậu.

Hydeine hỏi: "Kế tiếp là một trận đánh ác liệt."

Giống như biết hắn muốn hỏi điều gì, Dilin bỗng nhiên ngồi dậy từ trong ngực hắn, rút kiếm ra từ trong túi không gian, đinh một tiếng cắm vào trong, "Gia tộc Bassekou chưa bao giờ lùi bước trên chiến trường."

Hydeine vuốt cằm: "Là ma đạo sư của ngươi, ta cực kì bất mãn với hành động rút kiếm thời điểm này."

"… Tôi muốn có quải trượng."

https://thuviensach.vn

Melina và Bradley là những ma pháp sư duy nhất lưu lại trừ hai người họ.

Trên thực tế, các ma pháp sư khác lưu lại cũng vô dụng. Ma pháp sư cạn kiệt tinh thần lực giống như kỵ sĩ tàn phế tứ chi, căn bản không có sức chiến đấu.

Melina nhìn Hydeine, thấp giọng: "Học viện cần ngươi."

Hydeine nhướng mày.

Melina mất tự nhiên quay mặt, "Ngươi không cần lưu lại."

Dilin hỏi: "Cô vì sao lưu lại?"

Melina hừ lạnh: "Trò cảm thấy ta kém hơn người gia tộc Bassekou?"

Dilin nhìn về phía Bradley. Chòm râu hoa râm luôn khiến cậu không kìm lòng nổi mà lo lắng cho thân thể của đối phương – dù biết rõ đối phương là cường giả nổi danh đại lục.

Nhận thấy ánh mắt dò hỏi của cậu, Bradley khẽ mỉm cười: "Ngươi có biết lương một năm của hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp là bao nhiêu không?"

Dilin lắc đầu.

"Một con số làm cho người ta thực kinh ngạc." Ông lấy từ túi không gian ra các loại vũ khí ma pháp, thấp giọng thở dài, "Hiện tại, là thời điểm ta hồi báo."

82. Phân tích nan đề (hai)…

Cho dù có viện thủ, đội hình bốn người trông có vẻ thập phần yếu ớt. Vết nứt của ma pháp trận phục chế càng lúc càng lớn.

Melina cúi đầu bố trí các ma pháp trận nhỏ trên mặt đất.

Dilin nhìn trái nhìn phải, Bradley kiểm tra quyển trục ma pháp cùng các dụng cụ phụ trợ, Hydeine nhắm mắt nghỉ ngơi, ai cũng biểu hiện thực trấn định. Cậu đến bên người Melina, hỏi: "Tôi có thể hỗ trợ không?"

Melina vẽ xong nét cuối cùng, quay đầu nhìn cậu, lấy từ túi không gian một bình nước thuốc màu lam, "Rải nó dọc theo ma pháp trận ta đã vẽ."

Dilin tiếp nhận cái chai, nhìn nước thuốc và ma pháp trận, thầm đánh giá, mới bắt đầu công việc.

https://thuviensach.vn

Tay chân cậu phối hợp rất nhuần nhuyễn. Một vòng lại một vòng, vừa nhanh vừa khéo.

Melina có chút ngạc nhiên. Bà liếc mắt nhìn Hydeine một cái nói: "Ta nghe nói trước đây trò từng muốn đổi đạo sư?"

Dilin sửng sốt. "Trước đây" tựa hồ đã thực xa xôi, hiện tại, cậu tuyệt đối không nguyện ý rời Hydeine, trừ phi… đối phương chán ghét mà vứt bỏ cậu. Đương nhiên, cậu sẽ kiệt lực tránh cho tình huống này xuất hiện.

"Ta nghĩ, hiện tại trò có một lựa chọn tốt lắm." Melina nhướng mày.

Dilin mỉm cười: "Con đã thích ứng với phương thức dạy học của đạo sư."

Melina rõ ràng không vui, "Học sinh của hắn thường chỉ có hai loại người. Kẻ điên và ngốc tử."

"Cần làm nóng người sao?" Hydeine thi nhiên nói.

Melina không để ý hắn, cười lạnh với Dilin: "Nhìn coi, rõ ràng một kẻ điên."

Dilin không dám đáp lời, cười gượng mấy tiếng, chậm rãi lui về bên người Hydeine.

Melina đặt trên trận nhãn của ma pháp trận mấy khối hồng bảo thạch. Đây là một ma pháp trận không gian loại nhỏ, tại thời khắc mấu chốt, có thể bảo toàn tính mệnh.

Hydeine và Bradley nhìn thoáng qua, đều không tỏ vẻ gì.

Rắc, rắc.

Tiếng vỡ nát thực rõ ràng.

Bọn họ quay đầu nhìn lại.

Ma pháp trận phục chế trung tâm, hai khối nguyên tố tinh lớn nhất… vỡ tan.

Dilin cảm thấy phần eo bị siết chặt, thân người đã bị Hydeine kéo mạnh, nhưng vẫn muộn một bước, một cỗ lực cực mạnh đánh thẳng vào ngực, đau đến suýt bất tỉnh.

Cảm giác của ngũ quan trong khoảnh khắc mất đi.

Thần chết dường như đứng bên cạnh chuẩn bị thu thập linh hồn.

Bất quá, bên cạnh cậu không chỉ có thần chết, còn có Hydeine.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy hồng quang chợt lóe.

Một chùm lửa lớn lao về phía bão cát, chặn lực trùng kích đánh vào Dilin.

Có chút tạm ngừng đó, Dilin mới thở lại bình thường, ngưng tụ thủy nguyên tố đến trước mặt, hình thành một tấm chắn bằng nước, sau đó bắt đầu bắt giữ phong nguyên tố.

Trải qua trận đấu giữa St Paders và St Sorvi, cùng đại chiến giữa Vincent và Hydeine, còn có tràng hợp lực ma pháp không gian kinh tâm động phách vừa rồi, vô luận là cường độ tinh thần hay lực khống chế đối với nguyên tố của Dilin cũng đã hơn xa tân sinh bình thường.

Cậu rất nhanh ý thức được trong toàn bộ ma pháp đã học, hữu dụng nhất chính là phong nguyên tố cậu không quen thuộc nhất.

Chùm lửa lao ra rất xa, cuối cùng kiệt lực tiêu tán.

Bất quá Hydeine đã mang cậu thối lui ngoài ba dặm.

Thân ảnh Melina và Bradley hoàn toàn bị bao phủ trong cát vàng đầy trời.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Dilin liều mạng hét, thanh âm bị gió bạt đi đến mức chính bản thân cũng không nghe thấy rõ.

Hydeine đột nhiên bắt lấy tay cậu, im lặng viết xuống: Ép.

Ép?

Ép như thế nào? Ép cái gì?

Đây là ý niệm đầu tiên trong đầu Dilin. Nhưng cậu rất nhanh kịp phản ứng, Hydeine muốn ép người thao túng phía sau trận bão cát này lộ diện!

Hydeine buông tay.

Dilin dùng thủy nguyên tố cố định mình giữa không trung, còn chưa đứng vững, thủy nguyên tố bắt đầu không an phận mà vùng lên.

Trong đầu Dilin ngoại trừ thủy nguyên tố và phong nguyên tố ngẫu nhiên xuất hiện, hỏa nguyên tố cũng hiện ra rõ ràng! Phải biết, tuy Hydeine từng dạy cậu cảm ứng hệ nguyên tố khác, nhưng cũng chỉ thấy được mông lung bóng dáng, chưa bao giờ sáng ngời trước mắt như vậy. Sáng ngời đến mức ngay cả thủy nguyên tố so ra cũng ảm đạm.

Cậu trừng to mắt.

https://thuviensach.vn

Sương mù đỏ từ từ tụ lại trước mặt, tựa một lá chắn thiên nhiên ngăn trở bão cát. Nhưng đây mới chỉ là bắt đầu.

Sương càng lúc càng đậm.

Thủy nguyên tố trước người Dilin chậm rãi tiêu thất.

Trước khi cậu ngã xuống, Hydeine một lần nữa ôm lấy cậu, quát khẽ: "Ôm chặt."

Dilin lật tay ôm lấy hắn, bắt trên người hắn như một bao gạo.

Hydeine chờ cậu ôm chắc xong, một lần nữa buông tay.

Sương đỏ đột nhiên biến thành lửa lớn đầy trời.

Ánh lửa phóng lên cao, không kém mãnh liệt hơn bão cát!

Dilin khiếp sợ.

Cậu tựa hồ nhìn thấy trong ánh lửa, một bóng người đang khoa tay múa chân, nhẹ nhàng nhảy múa.

Chẳng lẽ đây là… nguyên tố tinh linh?

Liệt hỏa hừng hực lan tràn về phía trước.

Cát vàng đột nhiên khuếch tán, ùn ùn bao vây liệt hỏa vào trung tâm.

Song phương đang giằng co bất phân thắng bại, một dòng suối đột nhiên bắn tung lên trời.

Dilin nheo mắt, mơ hồ nhìn thấy trong thủy quang hình như là Bradley và Melina.

Nước suối phun ra bốn phương tám hướng.

Cát vàng bị cuốn trôi, đống cát bị phân làm hai nửa rõ rệt.

"Cẩn thận." Dilin kinh hô.

Cát vàng lướt qua lửa, giống như mãnh thú đánh tới cậu và Hydeine.

Hạt cát cọ vào mặt, sắc như dao.

Dilin cố sức nhắm mắt, cắn răng cố định phong nguyên tố giữa không trung.

Tuy không phải lần đầu tiên sử dụng phong nguyên tố, nhưng số lượng lần này hơn xa lần trước, cậu cảm thấy tinh thần lực vừa vất vả tích trữ nháy mắt đã cạn kiệt đến đáy.

Liệt hỏa đột nhiên bùng phát!

https://thuviensach.vn

Giống như một trận nổ, nháy mắt bao trùm toàn bộ thiên địa trong biển lửa.

Trong mắt tràn đầy ánh lửa chói lóa, nhưng Dilin xác định, trong giây phút lửa bùng phát, cậu nhìn thấy hai thân ảnh nhảy múa. Nói cách khác, Hydeine có hai nguyên tố tinh linh?

Tuy rằng biết hiện tại không phải thời điểm để cảm khái, nhưng trong lòng Dilin vẫn nhịn không được cực kì hâm mộ.

Phong nguyên tố có trân quý, sao có thể trân quý hơn hai nguyên tố tinh linh?

Lửa cao ngập trời hơi thối lui.

Bão cát tựa hồ đã tiêu tán.

Melina và Bradley đứng chung một chỗ, thủy cầu vây bên ngoài họ. Cho dù có tầng bảo hộ này, vẫn có thể nhìn ra râu Bradley và váy Melina có dấu vết bị đốt.

Bọn họ bay đến.

Melina trước hết làm khó dễ, "Ngươi thế này là mưu sát!"

Hydeine nói: "Là tiền bối trong học viện, ta có đầy đủ tin tưởng với bà."

Lời tiếp theo bị Melina nuốt vào. Bà tuyệt đối không muối mặt mà nói, nếu không phải bên cạnh có Bradley, lần này nhất định phải chết.

Bradley nói: "Không ngờ anh cư nhiên có được hai nguyên tố tinh linh. Bất quá, chúng còn có thể dùng được mấy lần?" Kỳ thật ông ta đang gián tiếp hỏi tinh thần lực của hắn còn có thể duy trì bao lâu.

Hydeine nghĩ nghĩ: "Nhiều nhất một lần."

Sắc mặt Bradley ngưng trọng.

Dilin nhìn bốn phía im lặng. Ý bọn họ là, bão cát còn có thể trở lại?

Như vậy, hết ma pháp không gian, đến hai nguyên tố tinh linh, bọn họ còn cần gì nữa mới thắng được trận chiến này?

Hydeine nói: "Hắn không có khả năng hoàn toàn không tổn hại gì." Ma pháp không gian không chỉ là ma pháp không gian, giống như trong đồ thư quán còn có bẫy lửa. Ma pháp không gian hắn thiết kế tinh vi đến từng điểm nhỏ chính là vì trong đó có thủy, hỏa, thổ nguyên tố hình thành bẫy rập.

https://thuviensach.vn

Vô luận đối phương cường đại đến trình độ nào, trải qua hai lần đả kích liên tiếp như vậy, hắn không tin đối phương còn có thể không mảy may bị tổn thương.

Bradley cười khổ: "Vậy còn mấy lần nữa?" Lần vừa rồi đã là tận lực, nếu đến lần nữa, chỉ sợ thật sự phải liều mạng. Ông cúi đầu tháo nhẫn bảo thạch đã vỡ vụn khỏi ngón tay, thay vào mấy chiếc không tốt bằng. Quyển trục ma pháp đã dùng hết, còn lại một ít đều không dùng được.

Melina thấy ông ta yên lặng sắp xếp, đột nhiên tung ra một câu, "Mục đích của hắn là gì?"

Ánh mắt Dilin chợt lóe.

Hydeine xoa khóe miệng nói: "Thí luyện chăng?"

Melina hồ nghi nhìn hắn.

Hydeine nhún vai: "Bà không biết là, có một người như vậy làm đối tượng thí luyện, là một chuyện thực kích thích sao?"

"Đồ điên." Melina ném lại câu này, chậm rì rì trở về mặt đất, ngồi xuống nghỉ ngơi.

Hydeine cũng đáp xuống.

Dilin chạm đất trước, mắt nhìn hướng thành Dabe.

- không hề có động tĩnh.

Trời dần tối.

Hỏa hệ ma pháp sư duy nhất trong bốn người nhóm một đống lửa.

Dilin lẩm bẩm: "Trước kia tôi luôn cho rằng, lửa nhất định sinh ra từ củi gỗ."

Bradley nói: "Nguyên tố tồn tại với trời đất, vĩnh hằng bất diệt."

"Nguyên tố vĩnh hằng bất diệt, nguyên tố tinh linh lại sẽ tiêu tan thành mây khói." Thanh âm như đao nhọn rét lạnh thấu xương đột nhiên sáp đến.

Dilin quay đầu.

Một người đàn ông cao lớn cường tráng để trần nửa thân trên đang bước tới.

Mái tóc đỏ đón gió tung bay, tấm áo choàng rực rỡ như lửa.

83. Phân tích nan đề (ba)…

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Melina căng thẳng, Bradley mặt không đổi sắc lặng lẽ cầm lấy quyển trục ma pháp trói buộc đặt bên cạnh.

Dilin mơ hồ đoán ra lai lịch người này, thân thể cứng lại.

Duy nhất bình tĩnh là Hydeine. Hắn thậm chí lấy ra một cái bánh nướng áp chảo, đặt trên bếp lò.

Nam tử đi đến phụ cận.

Dilin thấy rõ mặt gã. Vốn phải là gương mặt cực kì anh tuấn, nhưng vết đao chạy từ bên trái trán đến bên phải khóe miệng lại phá hủy sự hoàn mỹ của khuôn mặt, tạo ra vẻ cực kỳ hung ác dữ tợn. Nếu không phải sau lưng gã đeo một thanh đao lớn, cơ hồ giống hệt bọn cường đạo giết người cướp của trong sa mạc.

"Ngươi được như vậy đã rất khó, ta không thể giết ngươi. Các ngươi đi đi." Một đầu tóc đỏ như hỏa diễm chói mắt.

Đám Dilin nhìn Hydeine.

Những lời này rõ ràng nhằm vào hắn.

Hydeine bẻ đôi bánh nướng áp chảo, một nửa đưa cho Dilin, một nửa đưa vào miệng cắn một cái.

Sắc mặt nam tử nghiêm nghị, không giận mà uy, "Trả lời!"

Hydeine nói: "Ta đói bụng."

"…"

Hydeine nói: "Ăn no xong tiếp tục."

Dilin thấy sắc mặt của Melina và Bradley cũng rất mệt mỏi. Trong khoảng thời gian này bọn họ luôn luôn ở cùng nhau, cậu chưa ăn, đương nhiên bọn họ cũng chưa ăn. Cho nên lập tức đưa bánh nướng áp chảo tới.

Bradley muốn từ chối, nhưng Melina không chút khách khí nhận lấy, bẻ đôi mỗi người một nửa.

Dilin lại lấy mấy khối thịt từ túi không gian ra phân phát.

Bị bọn họ không đếm xỉa đến, nam tử cũng không tức giận, mà khoanh chân ngồi xuống: "Cũng tốt."

Quá trình ăn thực lâu.

Dilin nhìn ra, tất cả mọi người đang kéo dài thời gian, để tinh thần lực khôi phục một chút. Kỳ thật ai cũng biết tốc độ khôi phục rất chậm, nhưng

https://thuviensach.vn

ở thời điểm này, được chút nào hay chút ấy.

Sắc trời nhuộm tối.

Chỉ còn cảnh vật xung quanh đống lửa có thể nhìn rõ.

Nam tử đột nhiên nói: "Chắc ta phải đợi đến sáng mai."

Bradley và Melina tuy không nói, nhưng ánh mắt rõ ràng biểu đạt đồng tình.

"Nhưng ta đợi không được." Câu thứ hai của nam tử hất cho bọn họ một gáo nước lạnh. "Dù sao các ngươi kiểu gì cũng thua, đêm tối và ban ngày chẳng khác gì nhau."

Hydeine nói: "Đánh xong mới biết."

Nam tử đáp: "Có lẽ với ma pháp sư mà nói, nguyên tố tinh linh đã thực tài giỏi, nhưng trên thực tế, chỉ cần ta thích, bất cứ lúc nào cũng có thể tập hợp sức mạnh trời đất, triệu hồi ngàn vạn nguyên tố tinh linh."

Trong lòng Dilin chấn động, trấn định trên mặt rốt cục bị phá vỡ một góc.

Ngàn vạn nguyên tố tinh linh? Vậy không phải có thể hủy thiên diệt địa sao?

"Kỳ thật các ngươi hoàn toàn không cần cản đường ta." Nam tử nói, "Trước đó ta đã cảnh cáo bọn họ, chỉ cần thỏa mãn điều kiện của ta, ta sẽ không động đến một cọng cây ngọn cỏ."

Hydeine đáp: "Ta không hứng thú với điều kiện của ngươi."

"Vì sao?"

"Vì ta chỉ muốn đánh bại ngươi."

Nam tử tựa hồ bị tự tin của hắn mê hoặc, "Ngươi không biết ta là ai?"

"Đoán được."

"… Được." Nam tử nói, "Ta thành toàn ngươi." Gã nhanh nhẹn đứng lên, đôi mắt ẩn ẩn lóe ra ánh lửa.

Bradley hỏi: "Các ngươi nếu đã tiêu thất mấy ngàn năm, tại sao lại đột nhiên xuất hiện?"

Nam tử nói: "Ngươi cũng biết ta là ai."

Melina hừ lạnh: "Có gì to tát, chúng ta cũng biết." Dù là một câu rất khí thế, nhưng vì bà hừ quá mất tự nhiên, cho nên khí thế giảm mạnh.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nam tử lạnh xuống, "Xem ra, chúng ta rời đi lâu quá, cho nên các ngươi đều quên, ai mới là chúa tể chân chính của thế giới này."

Hydeine đứng lên, vỗ vỗ vụn bánh trên người, thản nhiên nói: "Kẻ mạnh."

Hắn đánh lén.

Liệt hỏa đột nhiên bao vây toàn thân nam tử.

Dilin đứng gần gã, má phải cảm thấy đau nhức, đang muốn tránh ra, cánh tay trái đã bị Hydeine kéo mạnh về bên người. Cậu lảo đảo đứng vững, theo bản năng sờ mặt, có nóng lên, nhưng không bỏng.

Melina không cử động. Bà là ma pháp sư thủy hệ, xung khắc với hỏa hệ, thời điểm này muốn giúp cũng không được.

Ngược lại, Bradley đem tất cả các loại quyển trục trong tay ném ra ngoài.

"Thuật trói buộc."

"Thuật trọng lực!"

"Thuật lóa mắt!"

"Thuật trộm cướp."

"…"

Xem ra lần này vị hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp ra tay không tiếc tiền. Dilin cảm khái.

Lửa càng đốt càng lớn, hai nguyên tố tinh linh có thể mơ hồ nhìn thấy. Chúng vũ động vòng eo duyên dáng trong lửa, cao hứng phấn chấn.

Dilin thấy sắc mặt Hydeine ngưng trọng, âm thầm chuẩn bị ra tay.

Lửa đột nhiên giống như gió xoáy bốc lên trời.

Dilin tựa hồ nghe thấy hai tiếng kêu bén nhọn.

Hai tinh linh vốn đang nhảy nhót trong lửa nháy mắt vặn vẹo như cơn sóng, chậm rãi kéo dài, cuối cùng tan chảy trong lửa.

Cậu nhìn đến lạnh cả lưng. Tuy rằng chưa tiếp xúc với nguyên tố tinh linh, nhưng là ma pháp sư, đáy lòng mỗi người đều cảm thấy thân thiết và tiếc thương khó tả với sự tồn tại của họ, thậm chí có thể nói, có được một nguyên tố tinh linh là giấc mộng cả đời của mỗi ma pháp sư. Cho nên hiện

https://thuviensach.vn

tại nhìn thấy bọn họ tan thành mây khói, trong lòng Dilin nhịn không được mà khổ sở.

Hydeine không biểu hiện cảm xúc rõ ràng như cậu. Toàn bộ lực chú ý của hắn đã tập trung nơi thân ảnh bắt đầu thoát khỏi ngọn lửa do hắn điều khiển.

"Chỉ có thế này sao?"

Một bóng người chậm rãi đi ra từ trong lửa.

Ánh lửa trực tiếp dán trên da thịt gã, gã lại lông tóc vô thương.

Dilin không biết gã có bao nhiêu sợi tóc, nhưng theo ánh mắt của cậu, hẳn là không rụng một sợi.

Lửa rất nhanh bị vứt ra phía sau.

Hydeine tựa hồ cam chịu, phóng chùm lửa kia lên trời.

Ánh lửa ngày càng xa, bóng tối một lần nữa tràn ngập chung quanh, có một loại âm lãnh cực hạn sau khi lửa nóng thối lui.

"Ta nói rồi, nguyên tố tinh linh sẽ tan thành mây khói. Chúng căn bản không có tác dụng." Nam tử vươn tay, các đốt thon dài, "Hiện tại hối hận còn kịp."

Hydeine khoanh tay, "Ta từng nói đã dốc toàn lực sao?"

Dilin không biết những lời này là thật hay giả, nhưng có thể khẳng định, chúng đã bình ổn nôn nóng và bàng hoàng của cậu.

Nam tử tựa hồ cảm ứng được gì đó, trong mắt đột nhiên xuất hiện sát khí, "Ngươi nhất định phải chết!"

Hydeine nói: "Chết thì phải chết, nhưng tuyệt đối không phải hiện tại."

Bọt nước đột nhiên đánh về phía nam tử từ bốn phương tám hướng.

Trong tay Melina có thêm một ma pháp trượng đen như mực, trên đầu trượng một vòng lam thủy tinh lóe ra quang mang.

Bradley đã dùng hết toàn bộ quyển trục, chỉ còn nhẫn trên tay. Hai tay ông ta không ngừng thủ thế, càng ngày càng nhiều nước hội tụ lại đây.

Dilin chủ động tìm kiếm phong nguyên tố, định dùng chúng sinh ra đao gió. Đây là phong hệ ma pháp cậu mới nghĩ ra, còn chưa trải qua thực nghiệm, cũng không biết có hữu hiệu hay không. Cậu chỉ biết, hiện tại, cái gì cũng phải thử một lần!

https://thuviensach.vn

“Chỉ có như vậy sao?”

Thanh âm nam tử phiêu đãng khắp bình nguyên.

Ánh mắt Hydeine chợt cứng lại, tựa hồ đang cân nhắc cái gì.

Sóng nước đột nhiên phóng đến. Dilin nghiêng người, một bên che trước mặt Hydeine, một bên cuống quít ngăn cản thủy nguyên tố đang cuộn trào mãnh liệt. Dù phản ứng của cậu đã đủ mau, nhưng trước ngực vẫn ướt một mảng. Đúng khoảnh khắc cậu chuẩn bị dùng phong nguyên tố ít đến thảm thương để phát ra đao gió, một thanh trường kiếm từ trong nước xuyên qua, đâm thẳng vào bụng cậu.

Dilin đau đến mức suy sụp tinh thần lực, tay theo bản năng sờ thanh kiếm kia, lại sờ không thấy.

Đó là thanh đao ảo!

Hydeine thấy thủy kết giới bị phá, lập tức chống đỡ mở hỏa hệ kết giới, sau đó vươn tay ôm cậu, cau mày nói: “Sao ngươi…”

Thân thể Dilin hoàn toàn dựa vào cánh tay hắn.

Hydeine hoảng sợ cúi đầu, khi đôi mắt trạm lam cho dù mỏi mệt cũng chưa từng biến sắc nhìn thấy vết thương trên bụng cậu, thoáng chốc bắn ra lửa giận ngút trời.

Nam tử buồn bã: “Nếu ngươi đau lòng vì cậu ta, nên biết tâm tình của ta giờ phút này.”

Hydeine ôm chặt cánh tay Dilin.

Từ khi hắn sinh ra tới nay, chưa từng có chuyện gì làm khó hắn. Hắn có đầy đủ tự tin, cũng có đủ thực lực nắm giữ mọi chuyện trong bàn tay mình. Cho dù nhận thấy mình có tình cảm không tầm thường với thiếu niên trong ngực, hắn cũng thản nhiên và bình tĩnh.

Đã từng, mất khống chế là một điều xa vời với hắn.

Chỉ là đã từng.

Trên người Melina và Bradley cũng bị thương, nhưng đỡ hơn Dilin. Bọn họ chỉ trầy xước ngoài da.

Hydeien nháy mắt di động, giao Dilin cho Melina, sắc mặt âm trầm cơ hồ đông kết thành băng sương, “Đưa hắn đi.”

https://thuviensach.vn

Bà biết ý hắn chỉ ma pháp trận không gian bà thiết hạ trước đó, "Ngươi được không?"

Hydeine không trả lời, nhưng biểu tình lãnh liệt đã nói lên hết thảy.

Melina nói: "Bảo trọng."

Bà liếc mắt nhìn Bradley một cái, Bradley cùng bà khiêng Dilin về hướng ma pháp trận không gian.

Nam tử ngạo mạn nói: "Hiện tại ta thay đổi chủ ý."

Nước ngập trời đánh tới, tựa như cơn sóng thần.

"Toàn bộ các ngươi đều phải chết."

84. Phân tích nan đề (bốn)…

Bradley và Melina đột nhiên bị cố định tại chỗ!

Bọn họ cảm thấy thân thể giống như bị cái gì ngăn chặn, cơ hồ không thở nổi.

Bradley miễn cưỡng quay đầu, nhìn nam tử tóc đỏ ngạo nghễ đang giằng co với Hydeine, gian nan phun ra hai chữ, "Thần, uy."

Máu loãng đột nhiên phun ra như suối từ miệng vết thương của Dilin. Sắc mặt cậu trắng xanh, khí thở ra nhiều hơn hít vào, hiển nhiên đã đến thời điểm sinh tử.

Bradley và Melina liếc nhau, trong lòng cùng ra một quyết định.

Kỳ thật tinh thần lực của ma pháp sư không phải không thể cạn kiệt, từ xưa có một chú ngữ có thể làm được điều này. Nhưng cái giá phải trả tương đối bi thảm. Tinh thần lực một khi đã cạn kiệt đến mức ấy, sẽ biến thành thương tổn vĩnh viễn. Nói cách khác, từ đó về sau, tinh thần lực của bọn họ sẽ giảm mạnh. Giống như cái chén đựng nước bị hổng một lỗ, không bao giờ có thể rót đầy nữa.

Nhưng thời điểm này, không còn thời gian tự hỏi về sau ra sao, ý nghĩ duy nhất trong đầu bọn họ chính là vô luận thế nào đều phải mang Dilin đi.

Chú văn rất nhanh niệm xong.

Tinh thần vốn khô cạn đột nhiên dâng đầy.

Thủy nguyên tố trôi nổi trong không khí tụ tập thành kết giới, giúp bọn họ chống lại thần uy áp chế. Tại khoảnh khắc tứ chi khôi phục tri giác, bọn họ lao nhanh về phía ma pháp trận Melina bố trí trước đó.

https://thuviensach.vn

Thủy kết giới nhanh chóng sinh ra vết rách.

Đây là lần đọc chú ngữ nhanh nhất trong đời của Melina.

Ngay tại khoảnh khắc ma pháp trận không gian phát động, bà phát hiện Dilin mở mắt, nhìn thẳng về phía Hydeine.

Thủy kết giới sụp đổ.

Hơi nước ào ào rớt xuống như đá sỏi, vừa vặn ngăn trở tầm mắt cậu.

Nhoáng một cái, bọn họ đã trở về thành Dabe…

"Bọn họ đi rồi." Nam tử tóc đỏ nói.

Hydeine không trả lời. Bởi vì chỉ cần hắn vừa mở miệng, máu loãng sẽ chảy ra. Bradley và Melina đứng cách nam tử tóc đỏ một đoạn còn bị áp chế đến không thể nhúc nhích, huống chi Hydeine trực diện đối kháng với gã! Lục phủ ngũ tạng trong thân thể cơ hồ xoắn thành một khối, hai chân như bị đổ chì, giờ phút này còn có thể đứng, hoàn toàn dựa vào ý chí của hắn.

Nam tử tóc đỏ nói: "Kỳ thật ta rất tán thưởng ngươi."

Tơ máu từ khóe miệng chậm rãi chảy xuống.

"Bất quá, ta cũng thực chán ghét ngươi." Nam tử tóc đỏ vừa dứt lời, đã thấy Hydeine cong đầu gối quỳ xuống.

Khóe miệng gã giương lên, "Xem ra kiêu ngạo của nhân loại cũng có hạn…" Hỏa tiễn xuyên qua ngực gã nhanh đến mức ngay cả bản thân gã cũng không thấy rõ ràng.

Nam tử tóc đỏ khiếp sợ cúi đầu.

Hydeine một tay chống đỡ, nháy mắt đã di động về sau hơn mười thước, sau đó từng chút từng chút chậm rãi đứng lên.

Lửa đỏ nhảy múa chung quanh hắn.

Vui vẻ và minh diễm.

Nhưng phân nhiệt tình không phản chiếu trong cặp mắt trạm lam kia. Ánh mắt hắn lạnh như băng, "Lần này, ta thay Dilin trả lại cho ngươi."

Nam tử tóc đỏ cúi đầu nhìn miệng vết thương bị lửa xuyên thủng. Bởi vì để trần nửa thân trên, cho nên miệng vết thương càng thêm rõ ràng, ngay cả tơ máu cũng không có, hơn nữa mắt thường có thể thấy nó chậm rãi khép lại.

https://thuviensach.vn

“Nếu là nhân loại, như vậy sẽ chết?” Gã cười lạnh.

Hydeine nói: “Vừa rồi mới chỉ là bắt đầu.”

Hắn lấy từ túi không gian ra một ma pháp trượng, bắt đầu ngâm xướng chú ngữ.

Nam tử tóc đỏ lạnh lùng nhìn hắn, “Mất đi nguyên tố tinh linh, chuyển sang ngâm xướng để sử dụng cấm chú sao? Bất quá, ngươi cho rằng cấm chú lợi hại hơn nguyên tố tinh linh?”

Cát vàng bốn phía dựng thẳng thành bức tường, quay cuồng trong không trung vọt tới.

Cấm chú của Hydeine hoàn thành.

“Liệt diễm phần thành!”

Cấm chú ma pháp tối cao của hỏa hệ ma pháp sư.

Vô số lửa cháy từ trên mặt đất tụ lại, tạo thành biển lửa.

Nam tử tóc đỏ tùy ý để liệt hỏa thiêu đốt hai chân mình, tươi cười đùa cợt.

Kỳ thật liệt diễm phần thành mặc dù là cấm chú ma pháp, nhưng đặc biệt của nó là tính sát thương quy mô lớn, thích hợp để công thành đoạt đất, sử dụng để chiến đấu với một cao thủ thì hơi lộ vẻ yếu ớt.

Tường cát càng lúc càng gần.

Hydeine đứng dưới tường cát cao mấy chục thước, giống như một con kiến bất cứ lúc nào cũng có thể bị nghiền nát.

Trong mắt nam tử tóc đỏ hiện lên ánh tàn nhẫn, ý niệm giết chóc trong thân thể như muốn xông ra, cơ hồ kiềm chế không nổi.

Gã hung hăng cắn đầu lưỡi, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm về phía Hydeine, lại tựa hồ lướt qua hắn nhìn thành Dabe.

Tường cát rốt cục chôn vùi Hydeine.

Nam tử tóc đỏ thế nhưng không thở ra, gã đột nhiên cảm thấy nguy hiểm. Cảm giác này lâu rồi gã chưa nếm phải. Nếu không phải bản năng thân thể vẫn duy trì cảnh giới, gã thậm chí sẽ cho rằng đó là ảo giác.

Thân thể của gã khẽ nhúc nhích, mới vừa bước nửa bước về hướng Hydeine biến mất, gan bàn chân đột nhiên đau xót, hỏa diễm nóng rực cơ hồ đâm thủng chân.

https://thuviensach.vn

Cảnh sắc bốn phía bỗng nhiên biến đổi.

Một nguyên tố tinh linh cao lớn ở trước mặt hắn vũ động, dáng múa yêu dã giống như khiêu khích không lời.

Hydeine đứng sau nguyên tố tinh linh, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lại sáng khác thường.

Nam tử tóc đỏ chậm rãi dịch chân, thân thể có chút bất ổn, "Lửa giận tinh linh?"

Nguyên tố tinh linh tổng cộng phân làm hai loại.

Một là loại bình thường, từ nguyên tố biến thành tinh linh. Một loại khác là nguyên tố tinh linh có ý thức, sức mạnh của chúng rất lớn, cơ hồ gấp mười lần nguyên tố tinh linh bình thường. Nhưng đồng thời, chúng cũng có cá tính độc lập, thập phần khó chơi, thậm chí có đôi khi chủ động công kích người triệu hoán mình. Bất quá tại Mộng đại lục, có rất ít người có thể có nguyên tố tinh linh loại sau. Người có được thường chỉ có hai kết cục, một là chết cũng không nói ra nó tồn tại, hai là chết không thể nói ra nó tồn tại.

Hậu quả là, hiện nay Mộng đại lục không có mấy người biết nguyên tố tinh linh cũng phân loại.

Nam tử tóc đỏ nhìn chằm chằm Hydeine, đồng tử co rút, "Ngươi không sợ bị nó cắn trả?"

Hydeine nói: "Giết ngươi xong ta sẽ lo lắng vấn đề đó."

"Giết ta?" Nam tử tóc đỏ ngửa mặt lên trời cười to, sau đó trầm giọng: "Ngươi thật sự là nhân loại cường đại nhất ta từng gặp, bất quá cũng chỉ như vậy. Ngươi cho rằng lòng bàn chân là nơi yếu ớt nhất của ta?"

Hydeine không trả lời, trả lời gã là công kích của lửa giận tinh linh.

Ngọn lửa trong đêm đen chói lòa đến mức khiến cho người ta không thể mở mắt.

Nam tử tóc đỏ nhìn chằm chằm ngọn lửa thấu trời, huyết sắc trong mắt rốt cục kiềm chế không nổi, hừng hực dấy lên…

"Ổn định."

Dilin mơ hồ nghe thấy có người đi tới đi lui bên tai, vết thương trên bụng khiến cậu đau đến suýt ngất. Hầu kết cậu giật giật, mùi máu đầy

https://thuviensach.vn

miệng.

"Trò tỉnh rồi?" Thanh âm lạnh lùng của Melina vang lên.

"Không có việc gì." Khuôn mặt tròn vo của Meron xuất hiện bên giường. Hiển nhiên, tại thời khắc mấu chốt ra tay cứu người chính là vị tư tế Quang Minh thần hội này. Quang Minh thần hội nổi tiếng nhất về thuật trị liệu quang hệ. Đây là một trong những nguyên nhân nó duy trì được ảnh hưởng trọng yếu tại đại lục.

Môi Dilin ngập ngừng, muốn mở ra, lại không có khí lực.

Melina nói: "Hydeine còn chưa trở về."

Ánh sáng trong mắt Dilin lập tức tán đi, ngơ ngác nhìn cuối giường đến ngẩn người.

Melina đột nhiên thở dài: "Mọi người đỡ trò ấy đi."

Meron ngăn cản: "Thương thế của cậu ta không thích hợp hoạt động."

Melina nói: "Chẳng lẽ ông không nhận ra kỳ thật trò ấy muốn nhìn về phía tiền tuyến?"

Weiler ở bên hừ lạnh: "Chẳng phải đều là tường sao, nhìn bên kia không được à?"

"Ngu ngốc." Melina mắng xong, tay nhẹ nhàng huơ huơ.

Thân thể Dilin di động, sau đó chậm rãi nằm xuống cuối giường. Dù cậu chỉ nhìn thấy tường, nhưng vẫn chớp chớp đôi mắt với Melina.

"Các ông đều ở trong này?" Pamela đi vào, "Ai đang coi vương tử Ningya?"

Weiler nói: "Hope ở đó, huống chi cậu ấy đã bất tỉnh, sao phải coi?"

Melina hỏi: "Các ngươi chuẩn bị rút lui?"

Pamela nói: "Chúng ta đã là nhóm cuối cùng. Nếu không phải hiện tại vương tử Ningya không thích hợp để di chuyển, các người đến nơi sẽ chỉ nhìn thấy một tòa thành rỗng."

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng thét chói tai.

Sắc mặt Pamela đại biến, vội vàng lao ra, quát: "Có chuyện gì?"

"Có quái nhân chạy ra ngoài."

Pamela nhất thời mất tăm.

Quái nhân.

https://thuviensach.vn

Meron và Weiler liếc nhau, vội vàng nhảy qua cửa sổ ra ngoài.

Melina nhíu mày, cuối cùng quyết định ở lại. Hiện tại việc duy nhất bà cần làm là bảo đảm Dilin bình an.

85. Phân tích nan đề (năm)…

"Nước…" Miệng Dilin mấp máy thật lâu, mới nói được ra tiếng.

Melina sờ trán cậu, "Ta đi lấy." Tuy bà là ma pháp sư thủy hệ, tạo ra nước là chuyện rất dễ dàng, nhưng bà chỉ có thể tạo nước lạnh, muốn nước ấm phải có ma pháp sư hỏa hệ phối hợp. Thời điểm này, nghĩ đến ma pháp sư hỏa hệ, không thể không nhớ tới Hydeine.

Vô luận từng không vừa mắt người này cỡ nào, giờ này khắc này, bà thực tâm thực lòng lo lắng cho hắn.

Kỳ thật bà rất rõ, dưới tình huống kia, phần thắng của Hydeine không vượt quá ba phần trăm. Dù bà tin tưởng lấy sự biến thái của Hydeine, tuyệt đối còn có đòn sát thủ lợi hại, bất quá sức mạnh của con người luôn có giới hạn.

Lấy xong nước trở về, lại phát hiện trên giường trống không. Trong lòng bà cả kinh, lập tức từ cửa sổ bay ra ngoài, vừa vặn nhìn thấy Dilin nằm trên mặt đất cách đó không xa.

Melina vội vàng nâng cậu dậy, cúi đầu xem xét miệng vết thương. Máu loãng đã rỉ ra băng gạc. Sắc mặt Dilin mười phần tái nhợt, miệng ra sức hớp từng ngụm không khí.

Melina cho cậu uống thuốc giảm đau.

Loại thuốc này không thể uống nhiều, uống nhiều sẽ giảm bớt năng lực cảm giác với nguyên tố của ma pháp sư, có điều nhìn tình trạng của Dilin, nếu không ăn, cậu rất nhanh sẽ đau đến bất tỉnh.

Dilin nuốt thuốc, nhắm mắt nằm một lát.

"Khá hơn chút nào không?" Khó có được lúc bà dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Dilin chậm rãi mở to mắt, tốc độ hô hấp rõ ràng chậm lại, thân thể bắt đầu giãy dụa.

“Trò muốn làm gì?” Bà nổi giận.

Dilin siết chặt tay bà, trong mắt là quật cường và cố chấp.

Melina thở dài, “Trò có thể làm gì?”

Dilin ngửa đầu nhìn không trung, yên lặng nhắm mắt.

Khi Melina cho rằng cậu đã bỏ cuộc, chuẩn bị dùng phong hệ ma pháp nâng cậu về, Dilin đột nhiên giống như cơn gió tiêu thất trước mặt bà.

Melina nhìn phía trước không có bóng người, phẫn nộ nhỏ giọng nguyền rủa, sau đó dùng phong hệ ma pháp chạy đến tiền tuyến.

Lửa múa bên cát vàng.

Cát vàng và lửa đỏ điên cuồng dây dưa, cơ hồ tìm không thấy khe hở, mặt đất chấn động.

Một đạo thân ảnh xa xa lao về bên này, làm như không thấy đại chiến trước mắt, cho dù đến phụ cận, cũng không chút nào giảm tốc độ, trực tiếp nhảy vào trong cát vàng lửa nóng.

Cát vàng vốn phân tách chiến đấu đột nhiên tụ lại, dụng lực dập tắt ngọn lửa bốn phía!

Lửa giống như bị đè ép, trải ra gần trăm mét, thành một thảm lửa thật lớn.

Ở giữa đám lửa, ba thân ảnh đứng ở ba vị trí, giữa mỗi người duy trì khoảng cách nhất định.

“Ngươi thua.” Nam tử tóc đỏ lạnh lùng nói, mỗi khối cơ bắp trên người đều căng cứng, hiển nhiên gã thắng cũng không dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Hydeine đứng nơi xa nhất. Hắn chậm rì rì lấy ra một ma pháp trượng, dùng tay chống, cứng rắn không cho thân thể ngã nhào. Nhưng sắc mặt còn khó coi hơn người chết.

Đứng giữa hai người là một thiếu niên quỷ dị bị ma văn quấn quanh toàn thân. Ánh mắt cậu đỏ lên, gắt gao nhìn nam tử tóc đỏ chằm chằm. Nhưng trong mắt chỉ có thống khổ, ngoài ra không có gì khác.

Nam tử tóc đỏ dời tầm mắt, tránh nhìn vào mắt cậu. "Ta làm vì ngươi."

Thân thể thiếu niên run run, răng nanh gắt gao cắn môi dưới, giống như đang phải chịu thống khổ cực đại.

"Ta làm vì ngươi." Nam tử tóc đỏ nói thêm lần nữa, hơi cất cao giọng, không biết là đang thuyết phục cậu hay thuyết phục chính mình. "Chỉ cần đi theo ta, ngươi có thể có được hết thảy. Đến lúc đó ngươi sẽ biết, cố chấp với hiện tại là chuyện ngu xuẩn cỡ nào."

Thiếu niên trừng gã, một giọt lệ chậm rãi chảy ra từ khóe mắt.

Nam tử tóc đỏ sửng sốt, sắc mặt đột nhiên trầm xuống. "Ningya, chẳng lẽ lựa chọn đi theo ta, khiến cho ngươi khó chịu như thế?"

Ningya không mở miệng, nhưng môi dưới bị cắn chảy máu đã thông báo đáp án của cậu.

Sắc mặt nam tử tóc đỏ càng khó coi, tiến lên một bước, kéo tay cậu, căm hận nói: "Vậy ngươi tới đây làm gì?! Rơi lệ để ta mềm lòng? Đáng tiếc, ta không làm được!"

Ningya chậm rãi ngẩng đầu.

Con ngươi của cậu toàn một màu đen, nhìn gần, vừa trong trẻo, vừa đờ đẫn.

Nam tử tóc đỏ giống như bị gợi nhớ điều gì, tim không khỏi phát đau.

Ningya đột nhiên cong hai đầu gối, quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

Nam tử tóc đỏ vẫn nắm cánh tay cậu, sức lực lại thoáng thả lỏng, “Có ý gì?”

“Ta đáp ứng.” Ningya rốt cục mở miệng, thanh âm cực kỳ ám ách, hoàn toàn không trong sáng nhu hòa như trước.

https://thuviensach.vn

Nam tử tóc đỏ nhìn đỉnh đầu xám trắng của cậu, nhưng không thấy vui sướng chút nào. “Đáp ứng cái gì?”

“Đáp ứng đi theo ngươi.” Ningya trả lời hữu khí vô lực. Thân thể tinh thần bị tra tấn lâu như vậy, đã mài mòn nhuệ khí và khờ dại của thiếu niên. Dưới loại cường thế này, giãy dụa ra sao đều chỉ uổng công, chỉ giúp cho đối phương có càng nhiều cơ hội thương tổn, khiến cho người trợ giúp mình gặp nhiều phiền toái.

Rõ ràng đã đoán trước kết quả, nhưng không có vui sướng và khoái cảm như đã tưởng. Nam tử tóc đỏ buông tay, giận dữ nói: “Nếu ngươi đáp ứng ngay từ đầu, đã không xảy ra nhiều chuyện như thế.”

Ningya cúi đầu, “Buông tha bọn họ.”

Nam tử tóc đỏ nhìn Hydeine.

Với người này, gã thực tán thưởng. Người có thể ngăn trở công kích của gã không nhiều lắm, người có thể phản kích lại càng ít, mà ngăn trở công kích và phản kích thành công, đến nay mới chỉ thấy duy nhất người này.

Tuy rằng, hắn ta đã là nỏ mạnh hết đà.

“Được.” Nam tử tóc đỏ vươn tay.

Vân đen trên người Ningya giống như rắn bò về tay nam tử tóc đỏ, cuối cùng biến mất tại da thịt màu đồng cổ.

“Đi thôi.” Nam tử tóc đỏ không thu tay.

Ningya nhu thuận đưa tay nắm lấy.

Hydeine nhíu mày.

“Đạo sư.” Ningya quay đầu nhìn hắn.

Hydeine lẳng lặng nghe.

https://thuviensach.vn

“Đây là lựa chọn của ta. Còn có,” cậu dừng một chút, “Cám ơn, và thực xin lỗi.”

Nam tử tóc đỏ có chút không kiên nhẫn, trực tiếp kéo cậu vào ngực.

Cát bụi lần nữa dâng lên.

Thân thể Hydeine lung lay trong gió như sắp đổ, rốt cục nhịn không được quỳ một gối xuống, đỡ lấy đầu. Tinh thần lực của hắn đã triển khai quá mức, vừa rồi nếu không phải Ningya xuất hiện, hiện tại dù hắn không chết trong tay nam tử tóc đỏ, cũng biến thành kẻ ngớ ngẩn cạn kiệt tinh thần lực.

Bất quá cho dù chưa đến mức đó, hiện tại cũng không khá hơn chút nào.

Cát vàng chậm rãi hạ xuống.

Một cỗ lực thần thánh thấm vào thân thể, khiến đau đớn trên người hắn hơi giảm bớt.

Hydeine mở to mắt.

Weiler và Meron đứng trước mặt, lo lắng nhìn hắn.

“Không có việc gì chứ?” Meron hỏi.

Hydeine lắc đầu, chậm rãi đứng lên.

Ba người không nói gì.

Hydeine biết, bọn họ nhất định không phải vừa mới tới. Chẳng qua vướng nam tử tóc đỏ, nên không hiện thân.

Dường như nhìn ra giễu cợt của hắn, Meron nói: “Kiếp nạn này có thể vượt qua, thật tốt quá.”

Weiler không nói. Hắn luôn tâm cao khí ngạo, nhưng vừa rồi nhìn tranh đấu giữa cát và lửa, hắn biết, ma pháp sư trước mắt nhìn qua trẻ tuổi hơn mình nhiều đã vượt xa mình về trình độ ma pháp.

https://thuviensach.vn

Meron thấy hắn đứng không vững, chủ động vươn tay: “Ta đưa anh về.”

Hydeine đang muốn từ chối, trong lòng đột nhiên hiện lên cảm giác kỳ quái, quay đầu nhìn về hướng thành Dabe.

Đột nhiên, một cỗ xung lực đánh vào người hắn, cùng ngã trên mặt đất.

Meron vốn định vươn tay, nhưng sau khi biết được người đến là ai, lại rụt tay về.

“Dilin?” Hydeine nghiến răng nghiến lợi.

Dilin không trả lời.

- bởi vì cậu ngất đi rồi.

Kết quả cuối cùng, Dilin bị cõng về, Hydeine bị dìu về. Dù Hydeine chưa bao giờ thừa nhận, theo lời hắn nói, chỉ là tiện đường đồng hành.

Hydeine tinh thần lực cạn kiệt, bụng Dilin bị trọng thương, hai người phải dưỡng thương một tháng mới khỏi.

Mối nguy của thành Dabe đã qua, dân Langzan một lần nữa trở lại cố thổ. Nhưng bởi vì bóng ma trước đây, lấy thành Dabe làm giới tuyến, phía bắc thành Dabe trở nên hoang tàn, không ai chịu cư trú. Ngày cả thành Dabe cũng từ một trấn lớn phồn hoa biến thành trạm kiểm soát.

Sau khi Hydeine và Dilin có thể đi lại, đã bị học viện St Paders phái người đón về.

Hydeine một trận chiến thành danh, được đích thân hội trưởng nghiệp đoàn ma pháp Bradley phong làm ma pháp sư mạnh nhất trên bảng xếp hạng. Đây là lần đầu tiên trong vòng một trăm năm, nghiệp đoàn ma pháp không có động tay động chân, đem vị trí đứng đầu giao cho người học viện St Paders.

Dilin cũng bị chú ý rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế Shamanlier đích thân hạ chiếu thư khen ngợi, cũng tỏ vẻ nếu cậu nguyện ý, lúc nào cũng có thể về nước tiếp nhận phong thưởng bá tước. Người thừa kế tước vị lại được phong thưởng là việc thực hiếm thấy ở Shamanlier. Nhất thời, gia tộc Bassekou gà bay chó chạy. Ai cũng biết, tuy Dilin hiện giờ chỉ là bá tước, nhưng cậu còn nhỏ, về sau nhất định sẽ đạt được tước vị rất cao. Như vậy, danh hiệu công tước của Andre Bassekou có thể sẽ giao cho người khác kế thừa, nói cách khác, trong gia tộc Bassekou sẽ xuất hiện hai vị quý tộc thực quyền quý, thụ hưởng vinh quang đó chỉ sợ tìm không ra gia tộc thứ hai trên Mộng đại lục.

Có điều hai người bị vây trên đỉnh sóng lại không hưng phấn như trong tưởng tượng của người khác. Trên thực tế, sau khi bọn họ về tới St Paders, liền bắt đầu những ngày bình thường như trước.

…

Có lẽ còn không bằng ngày trước.

Bởi vì ma pháp của Dilin rõ ràng ngừng tiến triển, vì thế sắc mặt Hydeine càng ngày càng thối.

Dilin thực ủy khuất. Cậu chẳng có cách nào thay đổi hiện trạng.

Trước đó tuy cậu đã phát hiện ra tình cảm của mình với Hydeine, nhưng lúc ấy phải đối đầu với kẻ địch mạnh, không có tâm tư đi sâu vào tự hỏi, hiện tại rảnh rỗi, trái tim chính trực của thiếu niên bắt đầu nhộn nhạo không sao bình tĩnh nổi.

Mỗi lần Hydeine nhìn cậu, huyết khí của cậu lại dâng lên, chẳng còn nhớ gì.

Mỗi lần Hydeine tức giận, huyết khí của cậu vẫn dâng lên, chẳng còn nhớ gì.

…

https://thuviensach.vn

Tóm lại, chỉ cần nhìn thấy Hydeine, tỷ lệ thất thần của cậu càng ngày càng tăng, trong lòng luôn có cỗ tà hỏa rục rịch không nói nên lời.

Raymond đã khái quát hai chữ về các loại trạng huống của cậu sau khi trở lại, "Tư xuân."

86. Phân tích nan đề (sáu)…

Để chứng thực độ chính xác của hai chữ này, Kevin và Raymond tiến hành một loạt thí nghiệm.

Ban đầu hắn cố ý cùng Kevin thảo luận về giới nữ trong học viện trước mặt Dilin, bởi vì nữ giới bọn hắn biết trong học viện thực sự thiếu đến thảm thương, cho nên ngay cả Melina đạo sư cũng được đưa vào thảo luận, ngẫu nhiên còn có công chúa Joanne xa ngoài ngàn dặm. Bất quá thực nghiệm này rất nhanh thất bại, vì thế, càng nhiều phương án uy lực hơn lộ diện.

Tỷ như -

Học tiếng mèo kêu.

Nửa đêm ngày thứ năm nghe tiếng mèo, Dilin rốt cục nhịn không được ngồi xuống, "Trong học viện không có mèo!"

Raymond nằm trên giường: "Cậu không hiểu. Dục vọng cơ thể có thể xuyên qua đại dương, sá chi một cái hồ Huyễn Cảnh."

Dilin bưng trán, "Nửa đêm cậu không còn việc gì làm sao?"

Raymond bọc kín mình trong chăn, vẻ mặt hoảng sợ nhìn cậu, "Cậu định làm gì mình?"

"…" Dilin không nói gì nhìn hắn, "Cậu cảm thấy mình có thể làm gì cậu?"

"Nhiều lắm!" Raymond tỏ vẻ bi phẫn, "Thật lâu trước kia mình đã biết, mình có mị lực trêu hoa ghẹo nguyệt!"

https://thuviensach.vn

Dilin: "…"

Raymond đột nhiên nghiêm túc: "Có điều đối tượng tư xuân của cậu là Hydeina à?"

Dilin nằm xuống, xoay người, coi như không nghe thấy.

"Đáng chết." Đầu kia Raymond thấp giọng nguyền rủa, "Thế mà không phản bác. Chẳng lẽ Kevin thật sự nói đúng rồi?"

Dilin nói: "Kevin hình như ở một mình."

Raymond còn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, lơ đãng trả lời: "Ừa."

"Phòng rất thiếu hơi người."

"Ừa?"

"Có muốn dọn qua đó không?" Dilin để thoát khỏi "mèo" dây dưa hàng đêm, không thể không ra hạ sách.

Raymond thật lâu không đáp, chờ đến lúc Dilin sắp tiến vào mộng đẹp, hắn lại đột nhiên mở miệng: "Mình đi rồi, cậu đi rồi, Soso phải làm sao?"

"Mình chưa nói mình muốn đi." Dilin cắn răng.

"Sớm muộn thôi." Raymond dùng ngữ khí từng trải, "Hydeien đâu thể dọn tới."

Dilin: "…"

"Aiz." Raymond thở dài một tiếng chấm dứt đối thoại.

Soso.

Dilin vốn mệt mỏi buồn ngủ đột nhiên tỉnh táo, nghiêng đầu nhìn người ngủ say bên cạnh. Lại nói, cậu đã lâu không tản bộ buôn chuyện với Soso. Cũng không phải do cậu nghĩ đông nghĩ tây hết thời gian, mà là từ sau khi cậu trở về, Soso đều ở ngoài đến khuya. Mỗi lần hỏi nhóc chỉ nói đạo sư giao việc. Nhưng công việc của nhóc là chỉnh lý công văn, không thể tu

https://thuviensach.vn

luyện ma pháp, tại sao lại bận rộn thế?
Xuất phát từ quan tâm của chim mẹ với chim con, cậu quyết định ngày mai tự đi tìm kiếm đáp sán.

Hydeine phát hiện hôm nay Dilin luyện tập cực kì nghiêm túc. Từ sau khi trở về từ Langzan, nắm giữ của cậu với phong nguyên tố vẫn trì trệ. Khó thấy được cậu thông suốt, Hydeine đặc biệt giao thêm bài tập.

Gần đến chạng vạng, Dilin lại bắt đầu thất thần.

Hydeine nhướng mày: "Thủ pháp dùng biểu hiện tồi tệ để lôi kéo sự chú ý của gia trưởng là cực độ ngây thơ."

Dilin cũng biết gần đây biểu hiện không tốt, nếu không phải Hydeine khoan dung độ lượng, chỉ sợ sớm đã bị đánh thương tích đầy mình.

"Có việc?" Cho dù cúi đầu cũng có thể cảm thấy cậu đang có tâm sự nặng nề.

Dilin nói: "Gần đây Soso về nhà rất khuya."

Hydeine liếc mắt, "Ngươi khẳng định hắn không phải con tư sinh của ngươi?"
Dilin: "…"

"Ta nghe nói hắn đổi đạo sư." Đáp án của Hydeine ngoài dự liệu của cậu.

"Đổi đạo sư?"

Hydeine nói: "Trong lúc Chaifuang trợ giúp Langzan, cấp trên trong học viện phê chuẩn."
Dilin hỏi: "Tại sao?"

Hydeine nói: "Hắn có cảm giác với thổ nguyên tố."

Dilin kinh hỉ: "Thật sự? Không phải em ấy bị phong ấn sao?"

https://thuviensach.vn

“Phong ấn lần này của hắn chủ yếu nhằm vào hỏa nguyên tố. Bởi vì hỏa nguyên tố có độ ấm, cho nên phong ấn chủ yếu ngăn cách cảm giác của hắn với độ ấm. Thổ nguyên tố yêu cầu cảm giác với độ ấm không cao, cho nên hắn có thể cảm giác cũng không có gì đáng ngạc nhiên.”

“Phong ấn lần này?” Dilin sắc bén nghe ra không ổn trong lời nói.

Hydeine mỉm cười, lưu loát xoay người, “Tan học.”

Dilin biết chuyện hắn không muốn nói, mình có hỏi thế nào cũng vô dụng, trước mắt quan trọng nhất phải đi xem tiến triển của Soso.

Do Hydeine đi quá nhanh, Dilin chưa kịp hỏi đạo sư mới của Soso là ai. Đành phải đi tìm Chaifuang trước.

Từ Langzan trở về, quan hệ giữa Chaifuang và Hydeine dịu đi nhiều, học viện cũng được thái bình. Cho nên học sinh của Chaifuang thấy Hydeine đến, biểu thị thực hoan nghênh, cũng thân thiết trả lời câu hỏi của cậu.

“Soso em ấy chuyển sang làm học sinh của Weidar đạo sư.” Với đàn em mặt tròn tròn, cười ngọt ngào, nhóm đàn anh vẫn tương đối thương nhớ.

Dilin đi trên đường nhớ lại tư liệu về Weidar.

Nếu không lầm, ông ấy là ma pháp sư thổ hệ. Trong học viện, thầy trò cùng hệ rất hiếm, bởi vì St Paders đề cao sáng tạo, nếu thầy trò cùng hệ, ma pháp của học sinh sẽ lưu lại dấu vết thầy giáo, bất lợi cho sự tự chủ. Có điều nếu như vậy, Soso dù có cảm giác với thổ nguyên tố, nhất định cũng rất ít, đến mức viện trưởng không cho là nhóc có thể đột phá trên thổ hệ ma pháp, cho nên dứt khoát để ma pháp sư thổ hệ giúp nhóc một phen, trở thành một ma pháp sư thổ hệ bình thường là được rồi.

Dilin đoán hoàn toàn chính xác.

Phương thức dạy học của Weidar cho Soso chính là dạy những chú ngữ có sẵn của thổ hệ ma pháp, cũng chỉ cho nhóc làm thế nào dùng cảm giác

https://thuviensach.vn

mỏng manh tạo ra uy lực ma pháp lớn nhất.

Thời điểm Dilin đến, Weidar đang dạy ma pháp phòng ngự của thổ hệ.

“Trong bốn hệ ma pháp, phòng ngự của thổ hệ kiên cố nhất hữu dụng nhất. Phòng ngự thủy hệ tuy có thể lấy nhu thắng cương, nhưng ma pháp sư phải không ngừng dùng tinh thần lực chống đỡ nó, tương đương với việc tiêu hao tinh thần lực. Hỏa hệ ma pháp mạnh nhất ở công kích, phòng ngự của nó chẳng bằng nói là bẫy rập, cũng không thực dụng. Phòng ngự của mộc hệ cũng không tồi, nhưng cần có cây cối hoa cỏ mới có thể sử dụng. Chỉ có thổ hệ, phòng ngự kiên cố nhất, thực dụng nhất, yêu cầu ít điều kiện nhất, sinh ra hiệu quả lớn nhất. Được rồi, con tới thử xem.” Sau khi Weidar chê bai ba hệ một phen, rốt cục nói đến trọng điểm.

Soso đứng trước mặt ông, hai mắt dán trên gò đất nhỏ dưới chân, hết sức chăm chú.

Để giúp nhóc cảm thụ tốt thổ nguyên tố, Weidar đặc biệt chuẩn bị cho nhóc một gò đất nhỏ.

“bibalafier din-yaloo!”

Theo lời ngâm xướng của nhóc, gò đất nhỏ giống như chú lùn chậm rãi đứng dậy, chắn trước mặt nhóc. Dù nó chỉ cao đến đầu gối, nhưng vậy đã là rất tốt rồi.

Weidar vừa lòng gật đầu, “Xem ra thổ nguyên tố rất có cảm giác với con.”

Soso nghi hoặc: “Không phải con có cảm giác với chúng sao?”
Weidar nói: “Con có thể làm gì chúng? Khiêu vũ hay ca hát? Ma pháp sư và nguyên tố là quan hệ nương tựa lẫn nhau, chủ yếu là con dựa vào chúng. Chỉ khi chúng nó thích con thừa nhận con, cảm giác với nguyên tố của con mới có thể mạnh lên.”

https://thuviensach.vn

“Vậy, nếu nguyên tố tinh linh hùng mạnh đến mức phá tan phong ấn, người bị phong ấn có thể khôi phục cảm giác với nó không?” Thanh âm Dilin tiến lại.

“Trên lý luận vẫn có thể. Nhưng ai lại đi phong ấn cảm giác với nguyên tố?” Weidar nói xong, mới sực tỉnh hỏi, “Cậu là ai?”

“Dilin sơ cấp viện, xin ra mắt Weidar đạo sư.”

Weidar chợt nói: “A, trò chính là học sinh của Hydeine.”

Thấy Dilin, Soso lập tức chạy tới, kéo cậu đến trước gò đất, tự hào nói: “Về sau em có thể bảo vệ anh rồi.”
Dilin xoa đầu nhóc.

Weidar chế nhạo: “Tường đất bé tí như vậy, con định bảo vệ đầu hay chân cậu ta?”
Soso nắm tay: “Con sẽ cố gắng!”

Weidar nói: “Thầy thật cao hứng khi thấy con có lòng tin như vậy.”

Soso thấy ông không tin, vội vàng nói: “Con có thực hành mà. Lần trước đạo sư nói thư viện số năm có rất nhiều sách thổ hệ ma pháp, đêm nào con cũng đến đó.”

“A? Đến thư viện số năm thật sao?” Weidar ngạc nhiên. Thư viện số năm không giống các thư viện khác, nơi đó sách tạp nham rất nhiều, đều là ghi chép dân gian không thể đưa vào chương trình dạy học. Vì cảm giác nguyên tố của Soso quá yếu, ông mới thuận miệng nói, không ngờ nhóc thật sự tới đó. “Con học được gì ở đó rồi?”

Soso nghiêm túc đáp: “Con đang xem một quyển tên là ‘mười điều thổ hệ tinh linh ưa thích’. Con nghĩ, chờ đến lúc con hoàn toàn hiểu rõ, ấn tượng của thổ nguyên tố về con sẽ tốt hơn một chút.”

Có loại sách này sao?

https://thuviensach.vn

Weidar vuốt cằm: “Được rồi. Nếu có hiệu quả, nhớ giới thiệu cho thầy. Chương trình học hôm nay kết thúc ở đây, con đi ăn cơm với bạn đi.”

Soso cúi đầu chào ông, cám ơn ông đã giảng bài cả ngày hôm nay, sau đó vội vàng cùng Dilin đến nhà ăn.

Lần đầu tiên Dilin phát hiện tốc độ ăn cơm của Soso có thể nhanh đến thế, hơn nữa toàn bộ quá trình không nói một câu, ăn xong đến thẳng thư viện số năm.

Vị trí của thư viện số năm hơi hẻo lánh, bên ngoài bị bao vây bởi một hàng cây lớn, chỉ lộ ra nóc nhà.

Quản lý là một bà lão sáu mươi, nhìn thấy bọn họ liền trực tiếp phất tay, không hỏi một tiếng.

Soso quen thuộc tìm được khu thổ hệ ma pháp, sau đó thấp giọng nói với Dilin: “Hỏa hệ ở góc dưới cùng bên phải.”

“Khụ khụ!” Tiếng ho khan của bà lão vang lên.

Soso thè lưỡi, tay làm động tác yên lặng.

Dilin gật đầu, đi về hướng nhóc chỉ. Có điều đi được một nửa, cậu đã bị những quyển sách rực rỡ muôn màu khác kéo lệch phương hướng.

“Một trăm phương thức giúp cho phái nữ vui thích”, “Một trăm phương thức giúp cho phái nam vui thích”… Thực hiển nhiên, đây là một bộ hệ liệt.

Cậu tiếp tục đảo qua giá sách.

“Bí ẩn nụ hôn”, “Bi kịch một mình trong phòng”…

Tiếng bước chân đột nhiên ngừng.

Thư viện số năm có một đặc điểm mà ngoại trừ viện trưởng, quản lý thư viện, ngay cả nhóm đạo sư cũng không biết. Đó chính là, để tránh những học sinh chưa đủ tuổi đọc phải những cuốn sách hạn chế độ tuổi, dưới

https://thuviensach.vn

những quyển sách đó đều trang bị một khối tinh thạch nhỏ màu đen khó nhìn thấy. Khi quyển sách này rời đi vị trí ban đầu, tinh thạch tương ứng trong ma pháp trận của quản lý sẽ sáng lên.

Cho nên, bà lão lúc này đang nhìn thấy một quầng sáng nhỏ đột nhiên xuất hiện trong ma pháp trận vốn tối như mực.

"yd696969?" Bà lôi ra một quyển ghi chép thật lớn, tìm kiếm từng trang, cuối cùng rốt cục tìm ra tên quyển sách này -

"Một trăm câu hỏi về kỹ thuật trên giường."

87. Phân tích nan đề (bảy)…

Dilin không biết bản thân ma xui quỷ khiến thế nào lại vươn tay, cầm quyển sách từ trên giá xuống. Mãi đến khi mở ra trang sách, nhìn thấy khuôn mặt tươi cười trên lời mở đầu, cậu mới đột nhiên phát hiện mình đang làm gì, mặt lập tức đỏ bừng.

Nhưng yên tĩnh bốn phía giống như cổ vũ không lời, để ngón tay cậu tiếp tục lật giở.

Những vấn đề mơ hồ được sách giải thích và miêu tả, từ từ rõ ràng. Dilin thậm chí tưởng tượng ra ảnh động trong đầu, mà nhân vật chính là -

"Dilin?" Sau giá sách truyền đến tiếng gọi nhỏ của Soso.

Dilin nhảy dựng, trấn định thả sách về chỗ, sau đó đi nhanh ra ngoài.

"Anh vừa đọc sách gì vậy?" Soso thuận miệng hỏi.

Lưng Dilin cứng đờ, "Không có gì, sách linh tinh ấy mà."

"Không mượn về xem sao?" Trên tay Soso ôm hai quyển sách thật dày.

"Em mượn sách gì thế?"

Lực chú ý của Soso quả nhiên bị chuyển hướng, như dâng vật quý đưa cho cậu xem, "Một quyển là 'Thủ tục phòng ngự của thổ hệ ma pháp' hôm

https://thuviensach.vn

nay đạo sư dạy, một quyển là ‘Sáu đường tắt thổ hệ ma pháp không muốn người khác biết’.”

“Học tập ma pháp đến nơi đến chốn vẫn tốt hơn. Đường tắt chỉ hạn chế thiên phú của em phát triển.” Dilin bật thốt lên, chợt phát hiện giọng điệu mình giờ phút này lại có vài phần tương tự Hydeine.

Soso vò đầu: “Em cũng biết, nhưng đạo sư nói cảm giác của em với thổ hệ ma pháp rất yếu, cho dù bắt đầu học tập từ bây giờ, cũng chỉ có thể trở thành một ma pháp sư cấp bốn cấp năm bình thường.”

Trong lòng Dilin mềm nhũn, xoa đầu nhóc nói: “Không nhất định, nỗ lực sẽ được đền đáp.” Kỳ thật rất nhiều người trước khi tu tập ma pháp, đều có thể cảm giác được không chỉ một loại nguyên tố. Nhưng sau khi quyết định lựa chọn một loại, lực cảm giác với các nguyên tố kia sẽ từ từ yếu đi, rồi mất hẳn. Cậu có cảm giác với nguyên tố khác toàn do đủ loại áp bức trước kia của Hydeine, khiến cho cậu tuy không thể khống chế ba hệ nguyên tố còn lại, nhưng dưới tình huống tập trung tinh thần cực độ, vẫn có thể mơ hồ cảm thấy sự tồn tại của chúng.

Soso mỉm cười, “Không sao cả, có anh ở đây mà. Em chỉ cần lập một tường thành vững chắc, việc khác giao hết cho anh.”

Dilin gật đầu.

Hai người ra bàn ngoài, Soso đem sách trên tay đưa cho bà lão.

Bà lão giúp nhóc thực hiện thủ tục mượn sách.

Dilin không biết liệu có phải mình quá mẫn cảm hay không, luôn cảm thấy ánh mắt bà lão như hữu ý vô tình dò xét mình.

Vất vả chờ thủ tục xong xuôi, Dilin và Soso đang định đi, chợt nghe bà lão phía sau nói: “Trò không mượn sách sao?”

Dilin sửng sốt, quay đầu lại: “Không ạ.”

https://thuviensach.vn

Bà lão nói: “Xem xong rồi sao?”

Trực giác Dilin mách bảo bà ta đã biết gì đó, mặt thoáng chốc đỏ như hơ lửa.

“Có vài quyển không thích hợp cho các trò đọc, cho nên lần sau có lẽ ta sẽ thu hồi.” Bà lão một lần nữa cúi đầu, “Cho nên nếu chưa xem hết, tốt nhất đọc cho hết đi.”

Soso nghi hoặc: “Sách nào không thích hợp?”

Dilin kéo Soso chạy trối chết.

Một mạch chạy về phòng ngủ, Raymond tưởng bọn họ bị làm sao, vội vàng hỏi: “Bị ai đuổi giết à?”

Soso vừa thở vừa lắc đầu.

Thể lực của Dilin hơn Soso nhiều, nhanh chóng thuận khí xong: “Rèn luyện thân thể.”

Raymond nghi hoặc: “Cậu chuẩn bị chuyển sang St Sorvi học?”

Soso mở to hai mắt.

Raymond nói: “Mình nói giỡn.”

Dilin nói: “Có lẽ đi St Sorvi cũng không tồi.”

Raymond trừng mắt.

Dilin nói: “Mình cũng nói giỡn.”

Raymond: “…”

Buổi tối Dilin đang tắm rửa trong phòng tắm, trong đầu không biết tại sao lại nhớ lại quyển “Một trăm câu hỏi về kỹ thuật trên giường” kia. Trí nhớ của cậu không tồi, từng câu từng chữ trên sách đều khắc rõ ràng trong óc, sau đó cậu phát hiện…

https://thuviensach.vn

Cậu cương lên.

Sinh hoạt của cậu vẫn luôn rất hạn chế, chưa từng vì chủ động tưởng tượng mà phát sinh tình huống này. Nhìn phản ứng trên thân thể mình, cậu chậm rãi đưa tay qua, sau đó thử dùng tri thức trên sách giải quyết vấn đề.

Thời gian trôi rất nhanh, cũng rất chậm.

Sau trận khoái cảm xa lạ, cậu ngửa mặt nằm trong bồn tắm.

Raymond gõ vào cửa hai cái, "Hôm nay sao lâu thế?"

"Sắp xong rồi!" Dilin nháy mắt nhảy dựng, luống cuống tay chân thu dọn.

Đến lúc cậu mở cửa, mũi Raymond ra sức ngửi, sau đó cau mày: "Sao thơm vậy?"

"Mình tắm hai lần."

"Tại sao?" Raymond hỏi.

Dilin làm như không có việc gì đi ra, "Mình yêu sạch sẽ."

"…"

Để tỏ vẻ bản thân cũng yêu sạch sẽ, Raymond tắm ba lần.

Thế nên sau khi Soso đi vào, suýt nữa ngạt thở trong phòng tắm.

Tiến độ ma pháp của Dilin vẫn trì trệ không tiến bộ.

Nhẫn nại của Hydeine cuối cùng cũng cạn kiệt.

"Rốt cục ngươi đang suy nghĩ cái gì?" Đôi mắt trạm lam lóe ra quang mang nguy hiểm.

Dilin cố lấy dũng khí: "Đạo sư, anh thích phương thức tỏ tình nào?"

"Phương thức tỏ tình?" Mặt Hydeine lộ vẻ cổ quái.

https://thuviensach.vn

Dilin liếm liếm môi: “Với người trong lòng ấy.” Ngồi chờ chết cho tới bây giờ không phải tác phong của cậu, nếu đã xác định tâm ý, chịu qua dày vò, tốt xấu cũng muốn thử một phen.

“Ngươi thích một người?” Hydeine khoanh tay liếc cậu.

Dilin nhẹ nhàng gật đầu.

“Ai?” Dứt khoát hỏi thẳng.

Dilin nói: “Còn chưa xác định.”

Hydeine nhướng mày: “Ngươi muốn xác định?”

Dilin chần chờ gật đầu. Cậu không rõ tuổi Hydeine, tuy nhìn qua rất trẻ, nhưng khó nói khi nào hắn chuẩn bị lập gia đình. Từ sau khi phát hiện tâm tình “thích” này, cậu bắt đầu lo được lo mất từng vấn đề nhỏ.

“Không bằng ta giúp ngươi.” Lời Hydeine ý tứ không rõ ràng.

“Giúp tôi?”

“Ngày nào còn chưa xong chuyện này, ngươi còn chưa chịu yên ổn học ma pháp.” Ngón tay Hydeine trên cánh tay khẽ búng một cái, “Cho nên, là đạo sư của ngươi, ta có nghĩa vụ giúp ngươi giải quyết phiền não này.”

Dilin chớp chớp mắt, “Đạo sư thật sự giúp tôi?”

“Ừa.”

“Dù đối phương là ai?”

“Ừa.”

“Đạo sư giúp tôi khiến cho đối phương ưng thuận?” Tuy biết mình làm vậy có chút ti bỉ, nhưng Dilin vẫn lập một cái bẫy.

Hydeine lại không nhảy vào. “Không đảm bảo.”

“…”

https://thuviensach.vn

“Bất quá ta có thể nhanh chóng cho ngươi một đáp án.”

“…” Nghĩ đến hậu quả có thể sinh ra sau khi Hydeine biết, Dilin nhanh chóng lắc đầu, “Hay thôi đi.”

Hydeine nheo mắt: “Ngươi không tin ta?”

“Không, tôi chỉ nghĩ, chuyện phiền phức như vậy để tôi tự giải quyết là được rồi.”

“Nếu ngươi có thể giải quyết, sao phải tìm đến ta?”

Dilin cười khan: “Tôi chỉ muốn tìm người hỏi một chút.”

Hydeine nhìn cậu chòng chọc.

Sau lưng Dilin rét run.

“Bỏ đi.” Ngoài dự kiến của Dilin, Hydeine không cố ép, “Có điều để chứng minh ngươi có thể giải quyết, ngày mai ngươi phải lặp lại toàn bộ những gì ta đã dạy tháng này.”

Dilin giật mình: “Ngày mai?”

“Ngươi muốn bây giờ cũng được.”

“…”

“Hay ngươi đổi ý, muốn nói đáp án cho ta?”

Dilin khẽ cắn môi, “Ngày mai thì ngày mai!”

Khóe miệng Hydeine lạnh lùng nhếch một cái.

Mười một giờ khuya, Raymond phát hiện Dilin còn chưa về phòng. Soso vốn nói phải đợi Dilin, nhưng mấy ngày nay nhóc quá mệt, đầu đã dính vào gối thì trừ phi đến hừng đông, còn không đừng nghĩ có thể đánh thức nhóc.

Raymond đợi trên giường một lát, cuối cùng lo lắng đi tìm người.

https://thuviensach.vn

Tuy nói an ninh trong học viện không tồi, nhưng nghĩ đến hàng xóm bên cạnh là ma thú rừng Mộng Yểm, hắn vẫn cảm thấy có chút bất an.

Vừa bước xuống giường, còn chưa ra khỏi cửa, đã thấy Dilin đứng trong sân luyện ma pháp.

"Sao cậu đột nhiên chăm chỉ vậy?" Raymond kinh ngạc.

Dilin thu hồi ma pháp, thở dài: "Ngày mai kiểm tra."

"Kiểm tra?" Raymond khẩn trương, "Kiểm tra cái gì? Tại sao mình không biết?"

"Là kiểm tra đặc biệt bố trí cho mình." Dilin nói.

Raymond nhẹ nhàng thở ra, lập tức phát hiện mình làm thế không ổn lắm, vội an ủi cậu: "Yên tâm. Lấy cưng chiều của Hydeine với cậu, ổng tuyệt đối sẽ không làm khó cậu đâu."

"Cưng chiều?" Dilin giống như thấy ma trừng hắn.

Raymond hỏi: "Chẳng lẽ cậu không cảm thấy sao?"

Dilin lắc đầu.

"Không phải người nào tại thời khắc sống còn cũng nhờ bạn bè đem học sinh của mình đi." Raymond nói.

Dilin nhớ tới đại chiến ngoài thành Dabe, ra vẻ trấn định: "Không chỉ có mình, còn có cô Melina và hội trưởng Bradley."

"Bọn họ là hàng ngũ bạn bè." Raymond nói, "Cậu thật sự không biết Hydeine đối xử với cậu rất đặc biệt sao?"

Dilin nói: "Mình là học sinh duy nhất của anh ta."

Cậu vừa nói thế, Raymond cũng ngẩn người. Đích xác, đặc biệt hay không cũng chỉ là tương đối, Dilin là học sinh duy nhất của Hydeine, căn bản không có ai khác để so sánh với. Thế nhưng hắn rất nhanh nghĩ ra

https://thuviensach.vn

phương thức so sánh khác, “Vậy cậu so cách đạo sư của mình đối xử với mình và cách Hydeine đối xử với cậu.”

“… Tính đạo sư của cậu không giống tính đạo sư của mình.” Dilin nói.

Raymond lại cảm thấy cậu nói có lý, “Ai. Thôi, không nghĩ vấn đề này nữa. Dù sao trọng điểm không phải ổng nghĩ thế nào về cậu, mà là cậu nghĩ thế nào về ổng.”

Dilin nói không ra lời.

Raymond nhìn chằm chằm vẻ mặt cậu đến gần ba phút đồng hồ, sau đó bưng trán thở dài: “Thật sự là không có mắt mà.”

88. Phân tích nan đề (tám)…

Dilin theo bản năng bảo vệ người trong lòng, “Anh ấy không tốt chỗ nào?”

Raymond chẳng cần nghĩ ngợi, lập tức đáp lại: “Tính cách không tốt.”

Dilin nói: “Thỉnh thoảng anh ấy cũng rất dịu dàng.” Tuy rằng không thường xuyên lắm, biểu hiện không rõ ràng lắm, cảm giác không mãnh liệt… Nhưng, đích xác từng có.

Raymond nhìn vẻ mặt dịu dàng của cậu, mắt suýt nữa lọt tròng, “Không phải cậu nói ngày mai kiểm tra sao? Vậy mà nói là dịu dàng? Dịu dàng đến kiểm tra chết cậu đi!”

Dilin giận dữ: “Anh ấy muốn tốt cho mình.”

Điểm ấy Raymond không thể phản bác, “Vậy cậu định làm thế nào?”

Dilin do dự: “Hôm nay mình vốn định tỏ tình.”

“Khụ khụ.” Raymond sặc nước miếng.

“Nhưng nói không ra.”

https://thuviensach.vn

Raymond lý giải: “Đây mới là phản ứng người bình thường nên có.” Hắn nhìn bạn tốt buồn rầu, cũng không biết phải khuyên thế nào. Nếu đối tượng cậu ấy thích là người khác, có lẽ hắn còn có thể tư vấn, nhưng là Hydeine… Hắn vừa ngẫm đã thấy da đầu run lên, thật sự rất khó đặt mình vào hoàn cảnh người khác mà suy nghĩ hộ cậu ấy.

“Người bình thường làm thế nào theo đuổi?” Dilin hỏi.

Raymond nói: “Viết thư tình, tìm người làm mối, tặng hoa hồng… đại khái thế? Shamanlier thì sao?”

Dilin nói: “Không khác lắm.”

Hai người trầm mặc.

Viết thư tình cho Hydeine?

Người đưa thư tình nên chuẩn bị khẳng khái chịu chết.

Tìm người làm mối cho Hydeine?

Người nọ chắc chắn sống không bằng chết.

Về phần tặng hoa…

Raymond đột nhiên nói: “Mình thấy, Hydeine sẽ không xuống tay nặng với cậu đâu.”

Dilin khó hiểu.

“Trong bao nhiêu người như vậy, có lẽ cậu là người duy nhất ổng tôn trọng vài phần. Mặc kệ có phải ổng có ý với cậu hay không, chí ít có thể xác định, cậu là người có khả năng bị xử lý thấp nhất.”

Dilin nhìn Raymond chằm chằm, phát hiện hắn nghiêm túc. “Cho nên, ý cậu là?”

“Nói trực tiếp là biện pháp có tỉ lệ tử vong nhỏ nhất.” Raymond nói.

https://thuviensach.vn

Dilin im lặng nhìn hắn trong chốc lát, dùng giọng nói không chút nào lo lắng phản bác: “Anh ấy không phải người bạo lực như vậy.”

…

Hắn không phải người bạo lực như vậy sao?

Đến ngày hôm sau, thời điểm đứng trước mặt Hydeine, Dilin phát hiện mình không thể khẳng định điều đó. Lời thoại tối qua bắt đầu giống như thủy nguyên tố, bơi qua bơi lại trong đầu, không chịu nằm yên.

Hydeine sớm đã thành quen với biểu tình nặng nề tâm sự của cậu, thản nhiên hỏi: “Chuẩn bị tốt chưa?”

“Chờ một chút.” Dilin thở sâu, “Tôi có lời muốn nói.”

Hydeine nhướng mày.

“Về đề tài ngày hôm qua.” Dù trong lòng khẩn trương muốn chết, ngữ khí nói chuyện của Dilin vẫn rành mạch phân minh, “Tôi thừa nhận, tôi đích thực có thích một người.”

Hydeine liếc cậu, “Ngày hôm qua ngươi đã thừa nhận.”

Bị cắt lời, óc Dilin trống rỗng ba giây đồng hồ.

Hydeine nói: “Ngươi chỉ muốn nói điều này?”

“Không phải, là, đạo sư.” Dilin khẩn trương đến mức miệng khô lưỡi khô, nói năng bắt đầu lập cập, “Anh cảm thấy tôi thế nào?”

“Không tồi.” Hydeine trả lời rất nhanh.

Tim Dilin ngừng trong giây lát, sau đó đập kịch liệt, vội hỏi: “Đó không phải ý của tôi. Tôi muốn nói, nếu, tôi giả thiết, tôi thích anh, anh có thể chấp nhận tôi không?” Cậu nín thở chờ đợi.

“Có thể.” Trả lời vô cùng ngắn gọn dứt khoát.

“…” Dilin ngây dại.

https://thuviensach.vn

Hydeine khoan thai: “Có điều, nói thẳng sẽ được miễn thi là thỏa thuận ngày hôm qua, cho nên, cuộc thi hôm nay không thể miễn.”

Dilin nhìn khuôn mặt bình tĩnh của hắn, nhịn không được truy hỏi: “Đạo sư, anh khẳng định anh hiểu ý tôi?”

“Năng lực biểu đạt của ngươi rất kém sao?” Hydeine liếc mắt.

…

Cho nên, hiện tại xem như cậu tỏ tình thành công?

Dilin cảm thấy mọi việc trước mắt rất không chân thực. Để có cảm giác chân thực, cậu liều mạng với nguy cơ khiến Hydeine phản cảm, lần thứ hai hỏi: “Chúng ta… bây giờ, là người yêu?”

“Ừa.” Hydeine khoanh tay, sốt ruột nói, “Ngươi định kéo dài tới khi nào?”

…

Dilin đột nhiên thở ra, sửa lại sắc mặt, toàn thân hoàn toàn tiến vào trạng thái chiến đấu.

“Bắt đầu!”

Kết quả thi chỉ có thể nói là tạm được, cũng may Hydeine không nói gì, xem như trót lọt.

Dilin trở lại ký túc xa, bị Raymond đang chờ kết quả đến dài cổ bắt được, “Thế nào?”

Dilin bình tĩnh nhìn hắn.

Raymond nhẹ nhàng lắc đầu, thăm dò: “Không được?”

“Ảnh đồng ý.”

https://thuviensach.vn

“Ổng đồng ý cũng không sao, chúng ta còn muốn… Ổng đồng ý?” Cảm xúc Raymond phi từ thấp lên cao, khó tin nhìn cậu.

Dilin gật đầu.

Raymond kích động: “Cậu nói thế nào?”

Dilin đem đối thoại ban sáng thuật lại.

Raymond nghe đến trợn mắt, “Cứ như vậy?”

“Cứ như vậy.”

“Ổng cứ thế mà đồng ý?”

“Ừa.”

Raymond cúi đầu ngồi im trên giường một lát, đột nhiên vỗ giường nói: “Mình biết rồi! Ổng từ đầu đã vừa ý cậu! Nếu không nhiều học sinh như thế tại sao ổng chẳng nhận ai, chỉ chọn mỗi mình cậu?” Vướng mắc lâu ngày trong lòng cuối cùng được giải đáp.

Dilin nói: “Bởi vì tư chất của mình cao.”

“…” Người đang yêu đều không biết xấu hổ!

Raymond ngả đầu xuống giường.

Nhờ cái miệng rộng của Raymond, sự tình giữa Hydeine và Dilin rất nhanh đã truyền khắp già trẻ lớn bé St Paders.

Viện trưởng thậm chí đích thân đến nói chuyện với Hydeine.

Sắc mặt Hydeine không thay đổi thừa nhận.

Orosey thực đau đầu, “Ta không phản đối tự do yêu đương.”

Hydeine nhìn ông.

“Anh biết đấy, ta chưa bao giờ để ý loại chuyện này. Có điều, sợ rằng quan hệ tình nhân sẽ tạo thành ảnh hưởng nhất định đến việc học của học

https://thuviensach.vn

sinh, ta cảm thấy để Dilin chuyển đạo sư là biện pháp tốt nhất.” Orosey vừa nói vừa nhìn sắc mặt hắn.

Hydeine hỏi: “Ông thấy ai sẽ dạy tốt hơn tôi?”

“Đây không phải vấn đề dạy tốt hay không. Mà là quan hệ của hai người có chút phức tạp, chúng ta muốn đơn giản hóa một chút.”

Hydeine nói: “Tôi phản đối.”

Orosey đành ngả bài, “Kỳ thực đây là ý tứ của hội đồng. Hiếm có lúc nào, tất cả phiếu lại thông qua.”

Hydeine lạnh lùng nhìn ông ta.

Orosey nói: “Ta phải tôn trọng quyết định của hội đồng.”

“Tôi sẽ xin tốt nghiệp cho Dilin.” Hydeine nói một câu long trời lở đất.

Ánh mắt Orosey nhìn hắn không khác gì nhìn kẻ điên, “Trò ấy đang ở sơ cấp viện, mới học chưa đến một năm!”

Hydeine nói: “Ông không thể phủ nhận trên thế giới có thiên tài tồn tại.”

Orosey nói: “Nhưng thế này không phải thiên tài, là thần.”

“Tôi sẽ chứng minh.”

Orosey nói: “Muốn tốt nghiệp phải có đủ học phần. Trò ấy đủ rồi chắc?”

“Tôi nhớ tham gia quân tình nguyện có thể nhận được một số học phần nhất định, cống hiến cho học viện cũng có thể đạt được học phần. Học phần nhiều ít do đạo sư quyết định.” Hydeine nói.

Orosey hít sâu một hơi: “Bản lĩnh ma pháp để tốt nghiệp thì sao?”

“Phong nguyên tố.” Hydeine nhìn thẳng biểu tình khiếp sợ của Orosey, “Vậy đã được chưa?”

https://thuviensach.vn

Orosey theo bản năng nói: “Đừng có giỡn.”

“Vincent đã thừa nhận.”

Nhắc tới Vincent, sắc mặt Orosey ngưng trọng hẳn lên, “Anh từng gặp hắn?”

“Đúng.”

“Hiện tại hắn ở đâu?”

“Đại khái là… ở trong nhà.”

Orosey nhíu mày suy nghĩ, “Trò ấy phải chứng minh mình đích xác có thể cảm giác được phong nguyên tố.”

“Một lời đã định.”

Dilin không phải người cuối cùng nhưng là người thứ hai đếm ngược từ dưới lên biết tin mình sắp tốt nghiệp.

Thời điểm Raymond báo tin, cậu đang phiền não quan hệ giữa mình và Hydein không tiến triển. Dù song phương đã tán thành quan hệ tình nhân, nhưng phương thức hai người ở chung chẳng khác gì trước.

Cậu thậm chí hoài nghi, định nghĩa tình nhân của Hydeine khác của mình.

Cho nên khi cậu nghe thấy mình sắp tốt nhiệp, đầu óc còn chưa kịp ý thức, “Tại sao?”

“Có tin đồn, viện trưởng muốn chuyển đạo sư cho cậu. Hydeine không đồng ý, cho nên mới cho cậu tốt nghiệp sớm.” Raymond nói.

Dilin giờ mới kịp phản ứng, giật mình hoảng hốt: “Làm thế nào tốt nghiệp?”

“Không biết.” Raymond nói, “Có điều ổng nói như vậy, hẳn đã nắm chắc… Nhỉ?” Hắn nhìn Dilin, giống như muốn tìm ra manh mối từ trên mặt

https://thuviensach.vn

cậu.

Dilin không dằn nổi, lao ra cửa, "Mình đi tìm anh ấy hỏi rõ ràng."

"Nhớ rõ trở về báo cáo kết quả!" Raymond đứng ở cửa hét, rất nhanh trong hành lang thò ra một loạt đầu người.

Bao gồm cả Alidi và Jeffrey.

Alidi thấy Raymond nhìn mình, con ngươi xoay động, đang muốn nói chuyện, lại thấy đối phương mỉm cười, đóng mạnh cửa.

Tuy đều là quý tộc miễn thi, lúc vừa nhập học đã từng qua lại. Nhưng ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, ai thích hợp làm bạn với ai hơn, dần dà sẽ nhìn ra. Giống như Raymond, Dilin, Soso về sau lại thân thiết với Kevin xuất thân bình dân, còn với bọn Alidi thì bất hòa.

***

*Roài, rốt cuộc cũng thành người yêu rồi nhá *bắn pháo**

89. Phân tích nan đề (chín)…

Tin Dilin sắp tốt nghiệp rất nhanh lan khắp St Paders.

Phòng Hydeine lập tức nghênh đón hàng loạt khách khứa. Hắn ung dung đuổi thẳng cổ hết, chỉ lưu lại một người cuối cùng.

"Ngươi định cứ nhìn ta suốt như vậy à?" Melina chậm rì rì hỏi.

Hydeine lẳng lặng lấy sách từ túi không gian, mở ra đọc.

Melina bất mãn: "Dầu gì ta cũng là trưởng bối của ngươi đó." Ngoài thành Dabe vất vả lắm mới sinh ra được tí hảo cảm với hắn, trở lại học viện đã mất sạch.

Hydeine nói: "Đây không phải cớ để đi thăm dò chuyện riêng tư."

"Thăm dò chuyện riêng tư?" Sắc mặt Melina đỏ bừng, tức giận, "Ta chỉ đến hỏi tình hình học tập của một học sinh bình thường trong học viện!"

Hydeine nói: "Nếu ta nhớ không lầm, ta là đạo sư duy nhất của Dilin."

Melina hừ lạnh: "Bởi vì ngươi là đạo sư duy nhất của Dilin, ta mới định khuyên ngươi. Tốt nghiệp sớm không hề có lợi cho trò ấy!"

https://thuviensach.vn

Hydeine nói: “Học sinh của ta phải do ta tự dạy.”

Melina nói: “Ngươi cảm thấy ta dạy không bằng ngươi?”

“Trên thực tế, bà đang cướp học sinh của ta.” Khi Hydeine nói những lời này, ánh mắt còn hơi mang theo khinh thường.

Melina hoàn toàn bị chọc giận, “Ngươi thấy ta cần phải đi cướp học sinh chắc?! Là hội đồng trước đó phủ quyết tư cách dạy Dilin của ngươi, Mikris mới đến nhờ ta nhận lấy trò ấy! Nếu không phải tại Dilin tư chất không tồi, ngươi tưởng ta cần dính dáng tới tên xấu xa nhà ngươi lắm à?”

“Dù tư chất của em ấy có thế nào, bà cũng không cần dính dáng tới tên xấu xa này.” Tuy Hydeine không nói thẳng, nhưng ngụ ý chính là bà tự kiếm thêm việc.

Melina giận đến cực độ liền cười châm biếm, “Ngươi thấy hiện giờ Dilin có thể tốt nghiệp sao?”

Hydeine nói: “Không nên đánh đồng học sinh của ta và học sinh của bà.”

Melina hít một hơi thật sâu, “Ta hy vọng ngươi quyết định như vậy sau khi đã cẩn thận suy xét. Dilin là một học sinh, nếu bỏ qua gia thế bối cảnh, trò ấy chỉ là một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi. Ngươi làm một hành động nhỏ theo cảm tính, cũng có thể hủy diệt cuộc đời trò ấy!”

“Ta muốn sửa lại hai điều. Một, ta không hành động theo cảm tính. Hai, em ấy không chỉ là một học sinh, em ấy là người yêu của ta.” Hydeine chậm rãi nói xong, không để ý đến biểu tình khiếp sợ của Melina, thuận tay làm tư thế thỉnh.

Melina ngồi một lúc lâu mới nói: “Đồn đại đều là thật.”

“Nếu là về hai điều ta vừa sửa, vậy, là thật.” Hydeine liếm liếm môi, đột nhiên cảm thấy có chút khô miệng.

Phía sau truyền đến tiếng mở cửa và tiếng đóng cửa.

Đã nói đến vậy, bà cũng không còn muốn tiếp tục lưu lại khuyên bảo.

Hydeine đang chuẩn bị đứng dậy đi pha cà phê, nhưng vừa mới hơi rời ghế, lại ngồi trở về, khoan thai nói: “Một ly cà phê, cám ơn.”

Dilin đành nuốt nghi vấn đầy mình vào bụng, đi tìm cà phê.

Đồn đại tới rất quỷ dị, nội dung càng quỷ dị. Cậu vẫn luôn có cảm giác không thực. Nhưng sắc mặt Melina lúc đi ra ngoài cùng ánh mắt ý vị thâm

https://thuviensach.vn

trường nhìn cậu mới rồi, tựa hồ ám chỉ tính chân thực của lời đồn.

Cậu thành thạo pha cà phê, đưa cho Hydeine.

Hydeine uống một hơi, hỏi: "Ngươi có tâm sự?"

Dilin biết ở trước mặt hắn không cần vòng vèo, thành thành thật thật nói: "Tôi nghe có lời đồn, nói tôi sắp tốt nghiệp."

"Hô. Là thật đó."

Đồn đại là một chuyện, chính tai nghe được lại là chuyện khác. Cậu kinh ngạc nhìn Hydeine, lúng túng hỏi: "Làm thế nào tôi tốt nghiệp được?"
"Thỏa đáng vượt qua sát hạch. Cũng không phải rất khó." Hydeine hoàn toàn không xem chuyện này vào mắt.

Dilin bình tĩnh, "Tại sao muốn tôi tốt nghiệp sớm?"

"Tư tâm của ta." Hydeine thẳng thắn thú nhận.

Dilin chờ hắn tiếp tục giải thích.

"Ta không muốn tặng ngươi cho bất kì kẻ nào." Hydeine ngẩng đầu từ trong cốc cà phê, ánh mắt thản nhiên, ý cười như gió mát, "Cho dù là hội đồng, cũng đừng mơ cướp ngươi từ trong tay ta."
Trong lòng Dilin rung động, thanh âm nhất thời hạ xuống, "Hội đồng muốn chuyển tôi tới đạo sư bọn họ chỉ định?"

"Ừ."

"Bởi vì quan hệ gần đây của chúng ta?"

"Ừ."

Dilin có chút vui sướng lại có chút buồn bực. Vui sướng vì cậu và Hydeine quả nhiên biến thành tình nhân, không phải một mình cậu lý giải sai lầm. Chí ít hội nghị cũng lý giải như thế. Buồn bực chính là Mộng đại lục hướng tới không khí cởi mở. Chuyện yêu đương trong học viện cũng rất bình thường. Tuy cậu và Hydeine là thầy trò, nhưng hội đồng đâu có chứng cớ thực sự chứng minh bọn họ yêu đương sinh ra ảnh hưởng không tốt, rõ ràng chuyện chuyển đạo sư là không cần thiết.

Trừ phi…
Cậu nhìn Hydeine, im lặng hỏi.

Ngón tay Hydeine chống đầu, mỉm cười: "Ha. Thực hiển nhiên, giá trị con người của ngươi tăng lên quá nhanh, khiến ta so ra cũng thành mờ nhạt

https://thuviensach.vn

a.” Tại St Paders, cho tới bây giờ hắn luôn là một tồn tại đặc biệt. Học viện nể trọng hắn, rồi lại không dám quá nể trọng hắn. Tính cách của hắn và thực lực luôn khiến cho hội đồng rất là đau đầu. Biểu hiện xuất sắc của Dilin làm bọn họ ký thác kỳ vọng cao, cho nên muốn tìm một vị đạo sư đáng tin cậy khác.

Dilin ngẫm nghĩ: “Tôi có thể đi tìm viện trưởng bày tỏ lập trường của tôi.”

Hydeine huơ chén cà phê, “Như vậy thực dễ bị hiểu lầm.”

“Hiểu lầm cái gì?”

“Hiểu lầm trước đó ta chỉ khoác lác.” Hydeine nheo mắt.

Dilin xụ mặt, “Anh thật sự muốn cho tôi tốt nghiệp?”

“Chẳng lẽ ngươi không biết tốt nghiệp là chuyện tốt sao?” Hydeine hỏi.

Dilin nói: “Ví dụ như?”

“Tỷ như trước khi tốt nghiệp, ngươi phải giao học phí cho St Paders, nhưng sau khi tốt nghiệp, St Paders phải đưa tiền lương cho ngươi.” Hydeine lấy lợi ích ra dụ.

“Sau khi tốt nghiệp, St Paders đưa tôi…” Ánh mắt Dilin sáng lên, “Tôi có thể ở lại?”

Hydeine nói: “Mỗi ma đạo sư đều có thể tìm kiếm hai trợ thủ, hiện nay bên cạnh ta hai chức vụ này đều đang trống.”

Dilin có chút kích động. Lúc trước cậu chọn học viện St Paders chính là vì có thể ở lại học viện, thoát ly đủ loại chính trị phân tranh trên Mộng đại lục. Không nghĩ tới chưa đến một năm, giấc mộng này có thể thành hiện thực!

Nhìn thấy con cá mắc câu, Hydeine vừa lòng nói: “Vậy, từ giờ trở đi, ngươi nên suy nghĩ cho tốt làm thế nào để thuận lợi tốt nghiệp.”

“…” Dilin phát hiện mình vừa rơi vào bẫy. Tuy rằng, viễn cảnh của cái bẫy này nhìn qua không tồi.

Muốn tốt nghiệp St Paders không phải chuyện dễ. Nếu dễ dàng, đã không có nhiều học sinh cao cấp viện còn lưu lại học viện cố gắng như vậy. Kỳ thật, hàng năm còn có rất nhiều học sinh phải nghỉ học. Bọn họ hoặc không tích đủ học phần để tiếp tục ở lại, hoặc chịu áp lực quá lớn, tự động

https://thuviensach.vn

xin đi. Tóm lại, muốn đứng trong học viện ma pháp đệ nhất đại lục, yêu cầu trả giá không chỉ cố gắng, còn có thiên phú nhất định.

Như Dilin vừa nhập học chưa đến một năm, chỉ là học sinh sơ cấp viện đã muốn tốt nghiệp quả thực chả khác gì trẻ sơ sinh muốn sử dụng cấm chú.

Chuyện này đến tột cùng sẽ biến thành truyền kỳ hay trò cười? Mỗi người trong học viện đều chờ mong.

Trong đó chờ mong nhất phải là Dilin.

Viễn cảnh bẫy rập này tuy không tồi, nhưng trước mắt quá mức khó khăn. Nghe thấy Hydeine nói ra từng điều kiện để tốt nghiệp, đầu cậu đột nhiên phình to gấp đôi.

Dilin phát sầu: "Học phần của tôi không đủ."

Học phần của sơ cấp viện ít nhất. Số học phần hiện tại của cậu ngay cả muốn lên trung cấp viện cũng không thể.

Hydeine thản nhiên: "Yên tâm. Trợ giúp Langzan, ta cho ngươi một trăm học phần."

Tim Dilin đập loạn nhịp: "Nhiệm vụ trợ giúp không phải nhiều nhất chỉ có mười học phần sao?"

Hydeine nói: "Công lao nhất đẳng là mười học phần, ta cho ngươi công lao siêu nhất đẳng."

"Có loại này sao?" Dilin hồ nghi nhìn hắn.

Hydeine nói: "Bây giờ có rồi đó."

Dilin không nói gì. Cậu cảm thấy, từ khi St Paders thành lập đến nay, có lẽ cậu sẽ trở thành học sinh đầu tiên đạt được học phần theo kiểu ấm ớ như vậy để tốt nghiệp.

"Dù có một trăm học phần cũng không đủ."

"Có thể thêm học phần ngày thường." Hydeine cầm một nhánh cây vẽ trên mặt đất, "Nếu đạo sư đánh giá cao biểu hiện lúc bình thường, cũng có thể thêm học phần."

"Cái này tôi biết, nhiều nhất được năm học phần." Trên cơ bản, mỗi học sinh viện cao cấp đều có học phần này. Ngoài bản thân học sinh, chỉ có đạo sư hy vọng nhất bọn họ có thể sớm ngày tốt nghiệp.

https://thuviensach.vn

Hydeine vuốt cằm, "Gần đây không có nhiệm vụ trợ giúp gì… Thật đáng tiếc."

Dilin vốn đang kích động vì viễn cảnh vẽ ra, nhìn thấy hiện thực trước mặt liền dần dần bình tĩnh. "Tôi cảm thấy tốt nghiệp bây giờ hãy còn quá sớm."

"Đừng nóng." Hydeine nói: "Còn có cách khác."

Dilin nhìn hắn.

"Ngươi thấy cứu viện trưởng với bắt giữ cao giai ma thú, cái này tốt hơn?" Hắn dùng nhánh cây chỉ vào mặt đất, "Chỉ còn thiếu hai trăm học phần thôi."

Bất kể là cái trước hay cái sau, đều khiến cho Dilin vạn phần câm nín.

"Ta thấy bắt giữ cao giai ma thú thú vị hơn." Hydeine nói.

Dilin phản bác: "Học viện cấm bắt giữ ma thú."

"Đúng vậy. Cho nên chúng ta không phải bắt giữ chúng, mà là đến chỗ nào đó giải cứu chúng. Cái này có thể thêm học phần." Mấy ngày nay Hydeine đã tìm hiểu chế độ học phần của St Paders đến thấu triệt.

Dilin: "…" Cậu đột nhiên cảm thấy, có lẽ viễn cảnh cậu cho rằng tốt đẹp, thực ra cũng là một cái bẫy.

90. Phân tích nan đề (mười)…

Không biết có phải Orosey cảm ứng được âm mưu của Hydeine hay không, trước khi bọn họ kịp đem dự mưu ra thực tế, ông đã chuẩn bị trước cho hai người một con đường bằng phẳng.

"Thực hành ngoại khóa?" Dilin kinh ngạc. Cậu lần đầu nghe thấy phương thức này.

Hydeine cau mày: "Lại là hội đồng nghĩ ra?"

Orosey giận dữ: "Anh đừng có lúc nào cũng ôm địch ý với bọn họ."

Hydeine nhướng mày: "Chẳng lẽ có địch ý không phải bọn hắn sao?"

Bọn họ không có địch ý, chẳng qua quá nhàn rỗi. Orosey trộm nói trong lòng.

Dilin hỏi: "Thực hành ngoại khóa cần làm những gì?"

Orosey đáp: "Thực ra đây là chế độ của học viện Honorable St Sorvi, có điều hội đồng cảm thấy chế độ này rất thích hợp với tình hình của trò hiện

https://thuviensach.vn

tại. St Sorvi có quan hệ chặt chẽ với công hội lính đánh thuê, cho nên nội dung thực hành ngoại khóa của họ chủ yếu là tiếp nhận nhiệm vụ tại công hội lính đánh thuê, căn cứ vào cấp bậc nhiệm vụ và kết quả công việc mà thu hoạch số học phần tương ứng. Học viện chúng ta không lui tới với công hội lính đánh thuê, cho nên nội dung thực hành ngoại khóa của trò sẽ do học viện đề ra. Đương nhiên, tại thời điểm tất yếu, trò có thể tìm trợ giúp từ nghiệp đoàn ma pháp. Yên tâm, ta đã nói trước với Bradley. Mọi người từng chiến đấu cùng nhau, hẳn cũng không xa lạ."

Hydeine cảm thấy giao dịch lần này hình như không tệ lắm, bèn hỏi: "Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là được?"

"Trên lý thuyết thì đúng vậy."

"Trên lý thuyết?"

Orosey nhìn nhãn thần bất thiện của Hydeine, không khỏi thầm than. Quả nhiên có lãnh tĩnh cao ngạo đến đâu sa vào lưới tình rồi đều trở nên xung động mẫn cảm. "Hội đồng đặc biệt đưa ra hai yêu cầu. Một, vì Dilin có thể cảm ứng được phong nguyên tố, bọn họ mới đưa ra phương án này cho trò ấy. Nếu Dilin không thể chứng minh khả năng trước mặt mọi người, cũng không còn kế hoạch này nữa."

Hydeine đã liệu trước, "Thứ hai?"

"Thứ hai, đây là thực hành tốt nghiệp của học sinh. Đạo sư không thể cùng đi." Nếu không lấy thực lực của Hydeine, nhiệm vụ nào bọn họ bố trí ra cũng đều sẽ bị giải quyết nhanh gọn hết.

Hydeine bĩu môi, cười như không cười, "Ông cảm thấy tôi sẽ gian lận hộ em ấy à?"

Orosey nói: "Không. Mà bởi vì hiện nay học viện phi thường, phi thường cần anh."

"Chỗ nào lại có bão cát?" Hydeine hỏi.

Orosey trả lời: "Hôm trước Luse không cẩn thận làm lộn xộn thành quả nghiên cứu anh gửi tại thư viện số một. Cho nên cần anh lưu lại chỉnh lý chúng. Anh biết rồi đấy, thành quả nghiên cứu của anh trừ anh ra chẳng có ai hiểu hết."

Hydeine nheo mắt, "Cớ này không tồi nha."

https://thuviensach.vn

Orosey cười gượng.

Có một số việc lòng hiểu mà không nói.

Từ văn phòng viện trưởng đi ra, Dilin vẫn còn cảm giác như lọt vào sương mù. "Thật sự đơn giản như vậy?"

"Đơn giản?" Hydeine khoanh tay, nhìn tán cây xanh biếc che trời đối diện, thản nhiên, "Ngươi cảm thấy đám người trong hội đồng kia sẽ dễ dàng buông tha sao?"

Dilin cười: "Chí ít còn tốt hơn nhiều so với việc ở lại trong học viện chờ vài chục năm không biết có thể tốt nghiệp hay không."

Hydeine nói: "Đề bài bọn họ ra nhất định sẽ rất xảo trá."

"Tôi có thể ứng phó." Dilin tin tưởng mười phần. Cậu vào học viện St Paders cũng không phải để sau khi tốt nghiệp ở lại kiếm cơm. Cậu có lý tưởng của mình, tuy không muốn có thành tựu trên lĩnh vực chính trị, nhưng không phải cậu không hy vọng có thành tựu trên con đường nhân sinh.

Hydeine bỗng nhiên cười: "Nếu bọn họ mà được đắc ý, ta sẽ phi thường khổ sở."

Dilin nhìn hắn, vẻ nghi hoặc.

Nhưng Hydeine chỉ vỗ đầu cậu, "Hiện tại ngươi chỉ cần suy nghĩ làm thế nào thông qua khảo nghiệm phong nguyên tố là được."

Dilin sờ sờ vị trí bị vỗ, đột nhiên nghiêm túc: "Tôi là người yêu của anh."

Hydeine nói: "Cho nên?"

"Tôi hy vọng chúng ta có thể sử dụng cách thức ở chung của tình nhân." Dù cậu đã luyện tập những lời này trong lòng thật lâu, nhưng thời điểm nói vẫn không khỏi có chút lắp bắp. Thấy sắc mặt của Hydeine trở nên sâu xa khó hiểu, trong lòng cậu có chút thấp thỏm. Không biết hậu quả sau khi nói ra những lời này là gì.

"Cách thức của tình nhân?" Tay Hydeine bắt lấy cằm cậu, mặt chậm rãi lại gần.

Dilin nín thở, ảnh ngược trong mắt càng lúc càng lớn, trừng càng ngày càng to.

https://thuviensach.vn

“Là… như thế này sao?” Môi Hydeine nhẹ nhàng chạm vào bờ môi cậu.

Còn mềm mại và dịu dàng hơn cả tưởng tượng.

Dilin khẩn trương đến mức tim thiếu chút nhảy ra khỏi lồng ngực.

Hydeine nhìn gần cậu, đột nhiên vươn đầu lưỡi liếm môi dưới của cậu, trầm thấp trêu chọc: “Mùi vị không tồi. Có điều, lúc này vẫn nên suy nghĩ làm thế nào thông qua được cuộc thi cho tốt đã.”

“…” Dilin xác định, cậu bị đùa giỡn.

Raymond nhìn Dilin ngồi trên giường không nói lời nào, nghi hoặc: “Xảy ra chuyện gì à?”

Tròng mắt Dilin chuyển động, rất nhanh lại cố định trên tường.

“Có phải lời đồn trong học viện tạo áp lực quá lớn cho cậu?” Raymond có chút chột dạ. Dù sao sự tình giữa Dilin và Hydeine cũng do hắn rêu rao ra ngoài, hắn không ngờ hậu quả sẽ nghiêm trọng như thế. “Thật ra, chuyện tốt nghiệp có thể hoãn lại. Dù gì cũng đều ở trong một học viện, muốn làm gì cũng tiện hết.” Hắn vừa nói xong, lại phát hiện mặt Dilin thoắt cái đỏ bừng, không khỏi giật mình: “Cậu… thật sự không có chuyện gì chứ?”

Dilin hít một hơi thật sâu, vất vả kéo suy nghĩ của mình rời khỏi cái hôn kia. Không thể không nói, nụ hôn đầu tiên có lực sát thương cực lớn đối với thiếu niên đang trong mối tình đầu. “Cậu vừa bảo gì?”

“Mình bảo, nếu cậu thấy áp lực quá, có thể hoãn chuyện tốt nghiệp lại.” Raymond nói, “Dù sao hiện giờ hết thảy mới chỉ là đồn đại, ai cũng không biết sự tình chính thức.”

Dilin nói: “Viện trưởng đã đề xuất phương án tốt nghiệp chính thức cho mình.”

“A?” Raymond trợn mắt há mồm. Tốt nghiệp còn cần viện trưởng đặc biệt thiết kế phương án?

Dilin kể phương án của viện trưởng.

Raymond ngẫm nghĩ: “Nghe có chút khó khăn, nhưng kỳ thật cũng không khó lắm. Dù Hydeine không đi, lấy địa vị và quyền lực của phụ thân cậu, rất dễ hoàn thành một ít thử thách.”

Dilin cau mày: “Đây là sát hạch tốt nghiệp của mình. Mình thà không vượt qua, cũng không mượn năng lực của người khác.” Cậu muốn tốt nghiệp

https://thuviensach.vn

ngoại trừ do mục tiêu ở lại trường, còn một nguyên nhân khác là muốn mau chóng đến bên người Hydeine. Không chỉ là thân phận trợ lý, mà còn cả năng lực và thực lực của cậu. Nếu dùng phương thức khác để tốt nghiệp, trong lòng cậu vĩnh viễn sẽ có một vết sẹo vướng mắc, khiến cậu mãi mãi không cách nào thực sự tới gần Hydeine.

Raymond lắc đầu giận dữ: "Cậu lúc nào cũng biến sự tình đơn giản thành phức tạp. Có điều dù thế nào, mình cũng ủng hộ cậu!"

Dilin cười cảm kích: "Cám ơn cậu."

"Đừng quên sau khi tốt nghiệp phải về thăm bọn mình."

"Sau khi tốt nghiệp mình muốn lưu lại trường." Dilin nói. Cậu chưa từng chia sẻ giấc mộng của mình với Raymond, cho nên hắn không biết.

Raymond giật mình: "Vậy phụ thân và gia tộc cậu thì sao?" Cùng là quý tộc, hắn hiểu rõ nếu ở lại St Paders, hắn sẽ phải buông bỏ những gì.

Dilin cười: "Gia tộc Bassekou chưa bao giờ thiếu nhân tài."

"Chậc chậc, sức mạnh của ái tình quá sức vĩ đại." Raymond cảm khái.

Dilin nói: "Không phải vì Hydeine. Mình vốn đã tính như thế từ đầu, đó cũng là nguyên nhân lớn nhất để mình gia nhập St Paders."

Raymond hỏi: "Cậu thật sự không lưu luyến tước vị công tước?"

Dilin đáp: "Đi cùng tước vị còn có trách nhiệm."

Raymond cảm khái gật đầu: "Đúng. Có điều mình vẫn muốn trở về, tuy tước vị tương lai mình kế thừa không cao bằng cậu, nhưng con đường nhân sinh sau này cũng sẽ khác cậu nhiều lắm." Hắn dừng một chút, khâm phục nhìn cậu, "Cậu thực dũng cảm." Nếu Dilin quyết định như vậy trước khi gặp Hydeine, chứng tỏ trước khi thiên phú ma pháp của cậu ấy hiện ra, cậu ấy đã chuẩn bị tốt lắm cho cuộc đấu tranh ở lại St Paders. Quyết tâm như thế không phải ai cũng có, nhất là khi cậu ấy có gia thế hiển hách nhường kia.

Dilin cười không nói.

"Vậy cậu định chứng minh phong nguyên tố thế nào?" Raymond nhớ ra, "Phong nguyên tố rốt cuộc ra sao? Cậu nói cho mình biết, không chừng mình cũng cảm ứng được."

https://thuviensach.vn

Dilin đáp: “Mỗi lần mình cảm ứng được phong nguyên tố đều là thời điểm thủy nguyên tố hoặc hỏa nguyên tố được sử dụng để thi triển phong hệ ma pháp, cho nên mình nghĩ, có lẽ bản thân phong nguyên tố không tồn tại. Nó chính là thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố biến dị khi đạt tới mức độ nhất định.”

Raymond kinh ngạc: “Nguyên tố có thể biến dị?”

“Đó là phỏng đoán của mình, rốt cục có đúng hay không, hôm đó khảo nghiệm mới biết.” Cậu cười nói, “Dù sao mình nhất định sẽ thông qua lần khảo nghiệm này.”

Raymond nghiêm mặt: “Bằng vào phát hiện đó, cậu tuyệt đối có tư cách tốt nghiệp! Trời ạ, nếu được chứng thực, cậu nhất định sẽ được khắc ghi trong lịch sử huy hoàng của St Paders.”

Dilin nói: “Không, mình còn xa mới đủ.” Trải qua trận chiến ngoài thành Dabe, cậu mới biết trong thế giới ma pháp, cậu có bao nhiêu nhỏ bé. Đương nhiên, cậu cũng tin tưởng, một ngày nào đó, cậu sẽ đứng cùng độ cao với Hydeine, sóng vai bước tới.

91. Học phần tốt nghiệp (một)…

Tuy sự tình Dilin muốn tốt nghiệp lan truyền ở St Paders đến ồn ào huyên náo, nhưng ngày khảo nghiệm, ngoài thí sinh và ban giám khảo chỉ có một mình Hydeine đến xem. Đương nhiên không phải mọi người không muốn đến, mà là viện trưởng sợ lỡ như Dilin không vượt qua khảo nghiệm, trước đông người sẽ rất mất mặt, cho nên để đạo sư toàn học viện khống chế nhân số “thích hợp”, đảm bảo học sinh yên ổn trật tự.

Vì thế, ngày hôm đó, toàn học viện tăng tiết học.

Giám khảo lần này ngoại trừ viện trưởng Orosey, còn có thành viên hội đồng trong truyền thuyết. Thanh danh của họ tại học viện vô cùng vang dội, bởi vì rất nhiều chính sách gây ra tiếng than dậy đất đều xuất phát từ trong tay bọn họ, nhưng họ lại rất ít lộ diện. Raymond từng đoán bọn họ sợ bị người ta ném dép dọc đường, nay Dilin đã nhìn thấy thì cho rằng, là bởi vì bất tiện.

- tuổi bọn họ thật sự lớn lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Orosey đứng giữa họ mà chẳng khác gì một chàng trai chính trực thời kỳ trưởng thành.

“Cậu bé” vội ho một tiếng, “Được rồi. Dilin Bassekou, trò chuẩn bị sẵn sàng chưa?”

Dilin bình tĩnh gật đầu.

“Vậy, trò định triển khai phong nguyên tố thế nào?” Orosey hỏi. Thực ra họ đã có mấy phương án liền, nhưng đây là khảo nghiệm của Dilin, phương án đương nhiên cũng có thể do trò ấy nghĩ ra.

Dilin nói: “Con muốn nhờ một vị giám khảo dùng hỏa nguyên tố thi triển phong hệ ma pháp.”

Orosey nghe được gật đầu.

Dilin là ma pháp sư thủy hệ, cậu hy vọng đối phương dùng hỏa nguyên tố hiển nhiên là vì tránh hiềm nghi.

“Để ta đến.” Một ông lão da mặt nhăn nheo như quả quýt run rẩy đứng lên sau bàn giám khảo, “Ta là ma pháp sư hỏa hệ, phong hệ ma pháp ta sử dụng là thuật trôi nổi.”

Dilin khẽ cau mày.

Thuật trôi nổi là phong hệ ma pháp rất đơn giản, dùng nguyên tố nâng người lên. Cậu nhớ rõ những lần phát hiện phong nguyên tố trước đó là đều khi tốc độ nguyên tố vận hành cực nhanh trong phong hệ ma pháp. Điểm ấy, thuật trôi nổi lại không có.

Nhưng đối phương đã nổi lên, Dilin cũng chỉ có thể ra sức tập trung tinh thần lực để cảm giác.

Ông lão chậm rì rì bay tới trước mặt cậu, để tỏ vẻ nhàn nhã, còn đặc biệt bay lên bay xuống hai cái.

“Thuật trôi nổi đơn giản nhất a…” Hydeine đứng ở bên, đột nhiên như có như không lẩm bẩm.

Con mắt ông lão vẹo sang, sắc mặt có chút không vui.

Trán Dilin có một lớp mồ hôi mỏng chảy ra, cậu hoàn toàn không cảm ứng thấy phong nguyên tố.

Hydeine nhướng mắt, nhìn ông lão, thản nhiên nói: “Nếu ông không trôi được, ta có thể giúp.”

https://thuviensach.vn

“Hừ.” Ông lão chẳng thèm nói gì, đột nhiên bay vòng quanh Dilin một vòng.

Có!

Mắt Dilin sáng lên.

Tuy vừa rồi phong nguyên tố xuất hiện rất nhanh, biến mất càng nhanh, nhưng cậu khẳng định mình vừa cảm ứng được phong nguyên tố.

Ông lão vừa dừng lại, liền thấy Dilin đang chớp đôi mắt sáng ngời nhìn mình, không khỏi nhớ tới đứa chắt trai ở nhà, trong lòng mềm nhũn, “Thế nào?”

“Thầy có thể bay nhanh hơn không?”

Ông lão: “…” Quả nhiên là người của Hydeine, đáng ghét y như nhau! Nghĩ thì nghĩ, ông vẫn vòng vòng bay lên. Hơn nữa, hình như để chứng minh mình càng già càng dẻo dai, tốc độ bay của ông ta càng lúc càng nhanh.

Orosey và thành viên hội đồng nhìn có chút chóng mặt. Bọn họ cũng không còn trẻ.

Phút chốc.

Ngay lúc bọn họ nghĩ có nên nhắm mắt vào, ông lão đột nhiên bị quăng ra ngoài.

Orosey đứng bật dậy.

Hội đồng tuy rằng không được hoan nghênh, nhưng bọn họ đích thật là tài phú quý giá của St Paders. Trình độ ma pháp của bọn họ không hẳn rất cao, nhưng hiểu biết và lý luận ma pháp thấu đáo hơn đại đa số người, bởi họ từ trẻ đã lựa chọn con đường bỏ qua thực tiễn, nghiên cứu lý luận. Đó cũng là nguyên nhân vì sao đề nghị và quyết định của hội đồng luôn trái ngược với số đông người trong học viện.

Vô số phong hệ ma pháp bay về phía Dilin, đều bị một kết giới hỏa hệ đỏ rực ngăn chặn.

Ông lão vốn đang văng ra cuối cùng vững vàng dừng lại cách mặt đất 10 cm, không tổn hại gì.

Orosey nhẹ nhàng thở ra, nhìn đầy thâm ý về phía Hydeine vừa ngăn trở mọi phong hệ ma pháp.

https://thuviensach.vn

Hydeine khoanh tay: “Tôi đang duy trì sự công bằng của cuộc khảo nghiệm.”

Thành viên hội đồng trợn mắt nhìn hắn, tình huống vừa rồi nếu không xử lý tốt, xương cốt già cỗi của vị kia có khả năng sẽ bị rơi tan nát. Nhưng nói đúng ra, bọn họ lại không có lý do chỉ trích. Dầu sao, ông lão đó đã vững vàng đáp xuống đất.

Hai chân ông lão vừa chạm đất, liền vọt tới trước mặt Dilin, nắm chặt vai cậu, kích động hỏi: “Vừa rồi trò làm như thế nào?”

Dilin để mặc ông ta lắc, trên mặt vẫn luôn mỉm cười: “Con chỉ di dời phong nguyên tố của ngài.”

“Phong nguyên tố của ta?” Ông lão hồ nghi nhìn cậu.

Dilin nói: “Trước đây con vẫn luôn phỏng đoán, dưới sự trợ giúp của ngài, phỏng đoán này có ít nhất tám chín khả năng là đúng. Con cho rằng phong nguyên tố chính là hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố bị biến dị do vận động cực nhanh trong khi thi triển phong hệ ma pháp.”

Hội nghị xôn xao.

Lý luận này nằm ngoài dự liệu của ông.

Ông lão hỏi: “Ý của trò là, trên đời vốn không có phong nguyên tố, chính là hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố vận động cực nhanh sinh ra phong nguyên tố?”

Dilin gật đầu: “Đúng vậy. Vừa rồi sau khi con phát hiện phong nguyên tố sinh ra, số lượng hỏa nguyên tố giảm đi.”

“Nói bậy.” Một thành viên hội đồng đứng lên, “Trò là ma pháp sư thủy hệ, sao có thể cảm giác được hỏa nguyên tố?”

Dilin nhìn về phía Hydeine.

Hydeine không phụ kỳ vọng mở miệng nói: “Năng lực mỗi người cao thấp khác nhau.”

Thành viên hội đồng vừa đứng lên tức giận đến suýt gập cả lưng.

Hydeine tiếp tục: “Ta cũng có thể cảm giác ba hệ nguyên tố khác, chẳng qua tạm thời không đủ câu thông với chúng, không thể sử dụng mà thôi.”

Orosey lần thứ hai thay đổi sắc mặt, “Không đủ câu thông là ý gì?”

https://thuviensach.vn

Hydeine đáp: “Ông không cảm thấy ma pháp sư bị giới hạn trong một loại ma pháp nguyên tố… là rất cô quạnh sao?”

Ông lão trước mặt Dilin rung giọng: “Anh muốn trở thành ma pháp sư song hệ?”

Hydeine lắc đầu: “Ông đánh giá ta quá cao.”

Những người khác không hiểu ra sao.

Chỉ có Dilin biết, toàn bộ khiêm tốn của Hydeine đều để làm nền cho kiêu ngạo của hắn.

Quả nhiên, Hydeine nói tiếp: “Ta không có chung thủy như vậy, ta chỉ muốn nếm thử mùi vị của ma pháp sư toàn hệ thôi.”

“…” Ông lão không nói gì nhìn hắn.

Orosey ngẫm nghĩ: “Chuyện này chúng ta nói sau, trước tiên nói về phong nguyên tố của Dilin. Vừa rồi chúng ta ngồi có hơi xa, khụ, cho nên có thể thử lại lần nữa không?”

Ông lão không vui: “Thầy nghi ngờ tôi à?” Ông có thể khẳng định vừa rồi toàn bộ hỏa nguyên tố đều bị ông khống chế, nếu không phải do Dilin triệt hạ phong nguyên tố sinh ra từ hỏa nguyên tố, ông không nghĩ ra nguyên nhân nào khác cho việc mình đột nhiên rơi xuống.

Orosey vội vàng khoát tay: “Không phải, là chúng tôi cũng muốn đích thân cảm thụ phong nguyên tố chút ít.”

Các thành viên hội đồng khác cũng phụ họa theo.

“Một bên cộng lại đến mấy nghìn tuổi, một bên chỉ có mười mấy tuổi…” Hydeine cái gì cũng chưa nói, lại giống như cái gì cũng đã nói.

Mặt Orosey có chút không nhịn được, nhìn về phía mấy thành viên hội đồng kia, cuối cùng đề xuất ngoại trừ Orosey và hai thành viên hội đồng, còn lại ngồi hết tại chỗ.

Orosey nói: “Để không lãng phí tinh thần lực của trò, ba người chúng ta cùng bay lên, trò có thể tận lực thi triển. Nếu mỏi mệt, ngày mai tiếp tục cũng được.”

Dilin cười: “Không sao, con làm được.” Trải qua trận đấu với St Sorvi, chiến đấu ngoài thành Dabe, tinh thần lực của cậu sớm đã tiến triển cực

https://thuviensach.vn

nhanh, tuy rằng còn xa mới bằng Hydeine, nhưng chí ít cũng đạt tiêu chuẩn trung cấp viện.

Orosey thấy cậu chắc chắn, không nói tiếp nữa, cùng hai thành viên hội đồng khác đột ngột bay lên.

Dilin nhắm mắt nín thở.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này cậu rất nhanh nắm được phong nguyên tố. Cậu sợ nếu tùy tiện di dời phong nguyên tố như lần trước sẽ khiến cho bọn họ té ngã, thực lực của mình không đủ để tiếp ba người cùng lúc, liền cố ý đưa phong nguyên tố về hướng ngược lại.

Có điều hiển nhiên cậu đã đánh giá cao năng lực khống chế phong nguyên tố của mình.

Phong nguyên tố vừa bị bắt, còn chưa bay ngược lại, liền đột nhiên tan biến.

Ba người Orosey vẫn không thể tránh khỏi chuyện rớt xuống dưới.

May mắn lần này bọn họ có chuẩn bị, khoảnh khắc té xuống, dùng thuật trôi nổi ổn định thân thể, không chật vật như ông lão trước đó.

Bọn họ đáp xuống mặt đất, một thành viên hội đồng liền hưng phấn nắm lấy cậu hỏi: "Phong nguyên tố trông như thế nào?"

Dilin miêu tả sơ sơ. Thật ra cũng không có gì để miêu tả, chẳng khác nguyên tố bình thường lắm, chẳng qua màu sắc nhạt hơn, khó bắt giữ hơn thôi.

Các thành viên hội đồng như nhặt được báu vật, một đám người châu đầu ghé tai, hết ra sức trao đổi đến đề xuất tư tưởng.

Orosey đứng tại chỗ, vui mừng nhìn Dilin, chậm rãi nói: "Con chính là niềm kiêu hãnh của St Paders."

92. Học phần tốt nghiệp (hai)…

Tràng khảo nghiệm kết thúc, Dilin và Hydeine trở về trên con đường nhỏ.

Cùng là con đường bọn họ đã đi qua không biết bao lần, nhưng tâm tình lúc này của Dilin hoàn toàn khác biệt. Từ sau khi thừa nhận quan hệ tình nhân, đây là lần đầu tiên Dilin thực sự cảm thấy khoảng cách giữa mình và Hydeine đã kéo lại gần.

https://thuviensach.vn

Nhìn đôi tay thon dài phía trước, cậu đột nhiên có xung động muốn nắm lấy.

Tình nhân… hẳn là có thể nắm tay nhau?

Dilin chậm rãi nuốt nước miếng, thử thăm dò vươn tay ra.

Hydeine quay đầu lại.

Dilin cắn răng một cái, tay đột nhiên nắm lấy đối phương.

"Hử?" Mắt Hydeine mang theo nghi vấn.

Dilin trấn định dời đi sự chú ý của hắn, "Lời anh vừa nói ở tràng khảo nghiệm có thật không?"

"Ma pháp sư toàn hệ?" Hydeine nói, "Đây là hướng nghiên cứu hàng đầu của ta. Ngươi đã xác định phong nguyên tố, vậy nghiên cứu về phong nguyên tố giao cho ngươi."

Bàn tay Dilin nắm hắn hơi đổ mồ hôi, "Ý tôi không phải điều đó."

Hydeine nhướng mày.

"Anh nói, anh không chung thủy như vậy…" Dilin đột nhiên cảm thấy thật dọa người. Là một người đàn ông, thế mà lại đi so đo vấn đề này.

Hydeine ngẩn người, rồi lập tức lộ vẻ tươi cười, "Ngươi nói coi?"

Dilin nghiêm mặt: "Chung thủy và trung thành, là phẩm cách cao thượng mỗi người đều phải có." Cũng là gia quy bất thành văn của gia tộc Bassekou. Kỳ thực cậu cũng không biết tại sao mình lại thốt ra những lời này. Có thể khẳng định, trước khi có mình, tình sử của Hydeine hoàn toàn trống rỗng. Nhưng dù thế nào cậu vẫn thấy câu nói kia thật chói tai.

Hydeine nói: "Hô. Muốn ta chung thủy cũng có thể."

Dilin biết kế tiếp mới là trọng điểm.

"Ngươi đến thử xem." Hydeine thi nhiên hạ chiến thư.

Về kết quả lần này, học viện tựa hồ hoàn toàn không định giấu giếm, chẳng những công bố chi tiết quá trình và kết quả khảo nghiệm, ngay cả câu cảm khái cuối cùng của Orosey cũng không chừa, khiến Dilin thoắt cái biến thành nhân vật nổi tiếng bậc nhất St Paders. Có danh hiệu hiển hách niềm kiêu hãnh của St Paders, cậu đến đâu cũng bị đám đông vây xem. Duy nhất đáng ăn mừng chính là trung cấp viện và cao cấp viện không được tùy tiện đến viện sơ cấp, cậu mới có thời gian thở một hơi.

https://thuviensach.vn

Có điều bạn học sơ cấp viện không buông tha cậu dễ dàng như vậy.

Không nói tới đám người Raymond, Kevin, ngay cả Alidi và Jeffrey đã lâu không qua lại cũng đến hỏi han.

Dilin thỏa mãn lòng hiếu kỳ của từng lớp từng lớp người xong, rốt cục chống đỡ hết nổi, đổ ầm lên giường.

Raymond cầm một gậy ma pháp không biết từ đâu ra, đi tới đi lui trước mặt cậu, cười đến cực xấu xa, "Không phải giả vờ, ngay cả hội đồng cậu cũng đối phó trót lọt, tinh thần lực nhất định rất cường đại, chỉ có từng này không thể làm mệt chết cậu được."

Dilin nhướng mắt.

Soso ngồi bên giường đau lòng nói: "Nghe nói có thể vào được hội đồng đều là ma pháp sư rất lợi hại trong học viện, chắc phải vất vả lắm mới thông qua khảo nghiệm của bọn họ."

https://thuviensach.vn

Raymond vỗ vai nhóc, “Yên tâm, đây không phải chuyện để em phiền não.”

Dilin mở to mắt trừng hắn một cái.

Raymond vội vàng cười với Soso: “Hắc hắc, anh nói giỡn.”

Soso nói: “Em biết anh nói thật.”

Raymond nghẹn.

“Nhưng mà cho dù không thể nào bằng được Dilin, em cũng sẽ cố gắng.” Soso hồn nhiên khờ dại, “Đạo sư nói, cơ hội là vô cùng tận, và chỉ đến với người chịu cố gắng.”

Raymond nói: “Có mười thầy giáo thì chín người sẽ nói vậy.”

Dilin trêu: “Nói những lời đó tức là cậu có lưu tâm.”

Raymond sáp qua, trơ mặt cười: “Tụi mình là anh em a. Nói nhanh, rốt cục luyện tập thế nào để cảm giác thấy phong nguyên tố?”

Cửa bị gõ hai tiếng, Kevin với đầu vào.

Raymond ngoắc hắn, “Mau mau mau, thời khắc mấu chốt trong nghiệp giáo của thầy Dilin.”

Kevin đang từ tốn nhất thời giống như bị vặn dây cót, lập tức xông tới, đóng cửa, ngồi xuống, mỉm cười, hành động liền mạch lưu loát.

Dilin cũng bất đắc dĩ ngồi xuống, lặp lại y chang lời đã nói với Orosey và hội đồng.

Raymond phồng má, “Có ý gì? Chẳng lẽ chỉ có ma pháp sư thủy hệ và hỏa hệ mới làm được?” Là một ma pháp sư thổ hệ, hắn cảm giác bị kỳ thị.

“Không.” Vẻ mặt Kevin trầm ngâm lắc đầu, “Mình nghĩ ý của cậu ấy là, cho tới bây giờ, tác dụng lớn nhất được phát hiện của phong nguyên tố là khắc chế dùng hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố thi triển phong hệ ma pháp vận tốc cao.

Raymond nghe hắn nói, nhất thời tưởng tượng trong đầu tình cảnh trong cuộc khảo nghiệm của Dilin, cả kinh, “A! Vạn nhất đối phương dùng phi hành thuật…”

Kevin tiếp lời: “Sẽ bất ngờ không kịp đề phòng mà ngã chết.”

Chuyện đó Dilin đã nghĩ đến, hơn nữa cậu suy nghĩ còn thấu đáo hơn. Hiện tại lực khống chế của cậu với phong nguyên tố không đủ, cho nên chỉ

https://thuviensach.vn

có thể dùng hỏa nguyên tố và thủy nguyên tố thi triển phong hệ ma pháp, nhưng nếu như có thể khống chế tốt phong nguyên tố, nói không chừng có thể phản chế phong hệ ma pháp của đối phương! Dù ý định này bị thất bại trong cuộc khảo nghiệm, nhưng lòng tin của cậu với lý luận ấy cũng không dao động.

Soso đột nhiên hỏi: "Chừng nào anh tốt nghiệp?"

Không khí đang nóng hôi hổi nhất thời vì đề tài này mà lạnh đi.

Dilin cười: "Vẫn chưa thể lập tức tốt nghiệp, trước tiên phải thông qua nhiệm vụ viện trưởng giao phó, thu hoạch số học phần tương ứng."

Raymond cảm khái: "Không ngờ chúng ta cùng nhập học còn chưa đến một năm, cậu đã tốt nghiệp trước mất rồi."

Kevin hỏi: "Mình nghe Raymond nói, cậu muốn ở lại trường à?"

Dilin gật đầu: "Đúng vậy."

Raymond nháy mắt với cậu: "Ở lại bên Hydeine há?"

Dilin đỏ mặt, vẫn kiên định gật đầu.

Soso ngồi bên cạnh ôm lấy cậu, thấp giọng: "Em không muốn tách khỏi anh."

Dilin vỗ vỗ tay nhóc, "Chúng ta còn ở trong cùng một học viện mà."

Raymond vuốt cằm: "Có điều với cá tính của Hydeine, về sau có khả năng Soso sẽ bị coi là cái gai trong mắt."

Dilin trừng hắn.

Raymond le lưỡi.

Tay Soso nắm chặt, "Em sẽ cố gắng học giỏi ma pháp."

Dilin vuốt đầu nhóc, "Ừ. Anh tin em."

Đêm hôm đó, ngay cả lúc ngủ say Soso cũng gắt gao ôm Dilin thật chặt, như thể sợ rằng chỉ cần mình vừa quay người, đối phương sẽ biến mất.

Sáng hôm sau rời giường, tâm tình Soso vẫn rất kém.

Dilin có chút luống cuống.

Raymond vỗ vai cậu: "Đây là tâm tình của chim con khi phải rời xa chim mẹ."

Dilin nói: "Thời điểm không có mình, cậu chăm sóc em ấy nhé."

https://thuviensach.vn

“Cậu không cần lo lắng, có tụi mình rồi. Chờ đến lúc về nhà tâm tình của em ấy chắc chắn sẽ tốt lên.” Raymond đáp.

Dilin hình như nghĩ tới điều gì, mày không khỏi nhíu chặt.

Việc thực hành tốt nghiệp rất nhanh được định ra.

Orosey cho Dilin thời gian ba tháng, trong đó bao gồm cả ngày nghỉ về thăm nhà.

Dilin biết, thời gian ba tháng không thể gọi là dư dả, nhất là khi cậu nhìn thấy nội dung nhiệm vụ.

Orosey nhìn Hydeine ngồi bên cửa sổ khoan thai pha cà phê, nói đầy thâm ý: “Đây là thực hành tốt nghiệp của trò, ta và hội đồng đã bàn bạc, hoàn toàn dựa vào năng lực hiện nay của trò mà lập ra, không phải lo lắng.”

Dilin bình tĩnh bỏ tờ giấy ghi nhiệm vụ vào túi không gian, mỉm cười: “Vâng ạ.”

Orosey hỏi Hydeine: “Anh định ở nơi nào trong kì nghỉ?”

Hydeine buông chén cà phê, lạnh nhạt quay đầu lại: “Ông chuẩn bị mời tôi à?”

Mời Hydeine tuyệt đối là chuyện cần dũng khí hạng nhất. Ai cũng biết tính xoi mói và lực phá hoại của hắn nổi danh ngang nhau. Orosey cân nhắc, quyết định hy sinh bản thân, “Nếu anh không ngại.”

“Sang năm tôi sẽ cân nhắc.” Hydeine đáp, “Ngày nghỉ năm nay tôi có kế hoạch rồi.”

Orosey nhanh chóng liếc về phía Dilin.

Dilin không e dè thú nhận: “Đúng vậy. Ngoài thành Dabe con đã mời đạo sư, anh ấy đồng ý rồi.”

Thành Dabe…

Orosey suýt thốt ra lời khuyên bảo, may sao nuốt trở vào được.

Nguy hiểm ở thành Dabe ông đã nghe Melina và Chaifuang kể lại. Thế thì lời mời ngoài thành Dabe chắc là ôm quyết tâm phải chết há? Orosey tự định nghĩa. “Được rồi. Hy vọng hai người có thể vượt qua kì nghỉ tốt đẹp.” Ông dừng một chút, cường điệu, “Chính là kì nghỉ.”

Hydeine đứng lên, dùng khóe mắt liếc ông: “Ông cho rằng ma pháp sư từng chiến đấu ngoài thành Dabe mà lại làm bừa trong lần thực hành vặt

https://thuviensach.vn

vãnh này sao?"

"…" Orosey khẳng định ánh mắt hắn nhìn mình chính là khinh bỉ.

Dilin hòa giải: "Con nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ đúng hạn, trở lại học viện.

Orosey gật đầu, đối với thiếu niên rất có khả năng trở thành niềm kiêu hãnh chói lọi của St Paders trong tương lai, ông càng xem càng vừa lòng, nhất là sau khi biết cậu bé bằng lòng buông bỏ tước vị công tước Shamanlier, lưu lại làm trợ giáo. Phải biết, đầu năm nay thiếu niên vừa có thiên phú vừa có mắt nhìn như vậy là rất hiếm thấy. *(Ặc, ta nghi Orosey nhìn vừa mắt Dilin chẳng qua vì ẻm tình nguyện hi sinh bản thân rước cục nợ Hydeine đi thì có)*

93. Học phần tốt nghiệp (ba)…

Kỳ nghỉ đã đến đồng nghĩa với việc cuộc thi cuối kì cũng đến. Có điều cuộc thi lần này không gióng trống khua chiêng như trước, mà do đạo sư của mỗi học sinh cho điểm. Trên cơ bản, chỉ cần không phải quá lười biếng, học viện sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt cho bọn họ về nghỉ, kể cả những học sinh không đủ tiêu chuẩn cũng sẽ hoãn đến kỳ sau "bồi dưỡng".

Đương nhiên Dilin càng không phải lo lắng về điểm cuối kỳ. Để cho cậu có thể thuận lợi tốt nghiệp, Hydeine chỉ còn thiếu nước chấm điểm "trên mười" vào học phần của cậu.

Thi lại lần trước Raymond đã được về nhà, không còn hưng phấn giống những người khác. Hắn biết Dilin cũng về nhà một lần, nên không thấy khó hiểu với sự bình tĩnh của cậu, nhưng Soso… tưởng rằng em ấy sẽ vui sướng đến sáng mắt cơ, sao lại dửng dưng như vậy nhỉ?

Hắn lặng lẽ đi vào phòng tắm, vỗ vỗ Dilin đang giặt quần áo, "Soso không có chuyện gì chứ?"

Dilin ngẩng mặt nhìn về phía phòng, thở dài khẽ lắc đầu.

"Uy. Mọi người sống chung lâu như vậy, còn có gì không thể nói?" Để tỏ vẻ thân mật khắng khít, Raymond đặc biệt ngồi xuống ôm chặt cậu.

Dilin trở mình xem thường.

Cậu không nói, Raymond đành tự đoán, "Chẳng lẽ vì không nỡ rời khỏi cậu? Nhưng sớm hay muộn cậu cũng phải gả chồng a?"

https://thuviensach.vn

“Ai nói mình muốn gả?” Dilin cắn chặt răng.

“Chẳng lẽ cậu còn trông vào Hydeine đến gả?” Raymond nắm chặt vai cậu, ngắt nhéo nói: “Có điều thiên phú của cậu cao, nếu cố gắng thì chắc vẫn có hy vọng. Nhưng hiện giờ phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục đã.”

Dilin cau mày: “Cái gì mà tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục?”

Raymond sửng sốt nhìn cậu, “Đừng nói với mình cậu chưa từng nghĩ đến vấn đề này.”

“Vấn đề gì?”

“Chính là… vấn đề gả hay cưới đó.” Raymond vừa nói, vừa nháy mắt ranh mãnh.

Dilin đáp: “Cái này không quan trọng, dù sao hôn lễ cũng có thể có hai chú rể mà.”

“Hôn lễ có thể có hai chú rể, nhưng trên giường chỉ có một người có thể chủ động.” Raymond gần như đã nói toẹt ra.

Dilin rất nhanh kịp phản ứng, trong đầu đột nhiên hiện lên nội dung của cuốn “Một trăm câu hỏi chuyện giường chiếu”, mặt nháy mắt đỏ bừng.

“Hiện tại bắt đầu nghĩ cũng không muộn. Mình thấy Hydeine chắc không thuộc loại quá gấp gáp đâu, còn cậu lại đang ở tuổi tương đối ngây ngô…” Câu nói tiếp theo tự động biến mất dưới ánh mắt tràn ngập cảnh cáo của Dilin. Raymond ngẫm nghĩ, ra sức kéo cậu, nói: “Đừng bảo mình không có tình nghĩa, kỳ thật, nếu cậu không muốn ở phe bị động, có nghĩ tới việc ra tay trước không?”

Tay Dilin đang giặt quần áo khựng lại.

“Mình nghĩ hiện tại nhất định Hydeine không có chút nào cảnh giác cậu.” Hắn nhìn sườn mặt của Dilin. Dung mạo Dilin thanh tú xinh đẹp, tạo ra ảo giác yếu đuối cho người khác. “Cho nên chỉ cần cậu có kế sách, nói không chừng có thể chiếm vị trí chủ động.”

Trong lòng Dilin buông lỏng.

“Raymond! Đi liên hoan.” Kevin đẩy cửa ra, chui đầu vào trong hô.

Dù quan hệ giữa Raymond, Kevin và Dilin không tồi, nhưng tại học viện, bọn họ còn có những bạn bè khác. Đám kia thích náo nhiệt, thường

https://thuviensach.vn

xuyên tụ hội, lần này cũng tổ chức liên hoan cuối kì nghênh đón kỳ nghỉ. Raymond quay đầu trả lời, "Rồi!" Hắn thấy Dilin như có điều suy nghĩ, bèn nói: "Thôi đừng nghĩ nhiều nữa. Đi liên hoan với tụi mình không? Rất nhiều người muốn gặp vị siêu cấp thiên tài trong truyền thuyết đấy!"

Dilin lắc đầu: "Mình còn quần áo phải giặt, cậu mang Soso đi đi." Cho dù sau khi tốt nghiệp cậu sẽ ở lại trường, nhưng chắc chắn không thể giống như bây giờ cùng ăn cùng ở với Soso, cho nên cậu hy vọng Raymond có thể giúp Soso tạo thêm quan hệ xã hội, tránh cho nhóc thấy cô đơn.

Raymond hiểu ý cậu, lập tức vỗ ngực, một lời hai ý nói: "Yên tâm, giao cho mình."

Dilin lại vùi đầu giặt quần áo, cho đến khi tiếng bước chân của Soso và Raymond biến mất sau tiếng đóng cửa, mới dừng tay.

Trên giường… chỉ có một người chủ động.

Học kỳ thứ nhất rốt cục đã chấm dứt.

Tuy Hydeine chỉ có một mình Dilin là học sinh, nhưng làm đạo sư của học viện, hắn vẫn phải chờ tất cả đạo sư công bố điểm, lại nghe viện trưởng tổng kết học kỳ, sau đó mới được rời đi.

Cho nên, Dilin chỉ có thể đi trước với Soso.

Trên thực tế, trước khi Hydeine đến làm khách nhà cậu, Dilin cũng muốn nói chuyện với Andre trước. Dù cậu tin tưởng phụ thân sẽ chấp thuận chuyện này, nhưng dù sao cũng là việc đại sự của đời người, cậu vẫn thấy có chút thấp thỏm.

Thuyền xuất phát.

Dilin nhìn Raymond tiến vào khoang thuyền của chiếc thuyền khác, rồi cùng Soso và Kevin đi tìm chỗ ngồi.

Một học kỳ ở chung khiến cho thiếu nam thiếu nữ tuổi này đều tìm được bạn bè, không còn nhút nhát như khi vừa tới.

Dilin nhanh chóng trở thành tiêu điểm của mọi người, một chốc bị yêu cầu biểu diễn phong hệ ma pháp, một chốc lại bị yêu cầu giải thích phong nguyên tố, khiến cho cậu nhỡ mất cơ hội nói chuyện nghiêm túc với Soso trước khi xuống thuyền.

Tiếng xôn xao vẫn luôn duy trì liên tục cho đến khi cập bến.

https://thuviensach.vn

Dilin vất vả chào hỏi mọi người xong, mới phát hiện Soso đang đứng bên cạnh một người xa lạ mặc trang phục quan lễ nghi của cung đình.

"Xin hỏi ngài là…" Dilin nghi hoặc hỏi.

"Tôi là quan lễ nghi cung đình mới của vương tử Soso, tên Zoe." Ông ta mỉm cười, hành lễ cực kì thỏa đáng với cậu.

Dilin hỏi: "Bill đâu?" Dù Bill cứng nhắc, nhưng lòng trung thành của ông ấy với Soso không ai có thể nghi ngờ.

Zoe trả lời: "Thầy Bill ngã bệnh, đang ở trong cung tĩnh dưỡng."

Dilin âm thầm nhíu mày. Cậu nhìn Soso yên lặng không nói, cười đáp: "Được rồi, chúng ta đi thôi."

Zoe cúi người: "Chỉ sợ không thể cùng đường với Bassekou thiếu gia. Thân thể vương thượng khó chịu, đang tĩnh dưỡng tại biệt viện Ryan, hy vọng vương tử Soso có thể mau tới gặp người. Tôi sẽ chuẩn bị cho ngài một cỗ xe ngựa khác, chúc ngài đi đường vui vẻ."

Trong lòng Dilin hơi cảm thấy bất an, "Thân thể dượng khó chịu, ta là cháu cũng nên đến thăm."

Zoe ngẫm nghĩ: "Xin để tôi báo trước cho vương thượng và vương hậu, sau đó sẽ gửi lời mời đến Bassekou thiếu gia."

Bất an của Dilin càng thêm mãnh liệt.

Zoe thấy cậu trầm mặt, vội vàng nói: "Đây hoàn toàn do tôi đứng trên lập trường của ngài để suy xét. Nghe nói Kanding đế quốc và Shamanlier đang xảy ra xung đột nhỏ ở Sangtu. Dù có Quang Minh thần hội ở giữa hòa giải, nhưng tình thế vẫn không lạc quan. Tôi sợ công tước Bassekou sẽ phải sớm ra chiến trường, cho nên mới không dám tự tiện đáp ứng, để tránh làm lỡ thời gian gặp mặt giữa ngài và công tước Bassekou."

Dilin cảm thấy ông ta có điều giấu giếm, nhưng tin tức của ông ta không khỏi khiến cậu lo lắng. Cậu biết cho dù ông ta không muốn mình đưa Soso trở về, cũng tuyệt đối không dám lấy việc quân chính đại sự làm lý do.

"Dilin." Soso đột nhiên kéo ống tay áo cậu, miễn cưỡng mỉm cười, "Anh về nhà đi, em sẽ tự chăm sóc bản thân thật tốt."

Dilin nắm lấy tay nhóc, trấn an: "Từ nơi này đến biệt viện Ryan không xa, anh có thể đưa em về mà."

https://thuviensach.vn

Soso lắc đầu: “Em không thể bắt anh dừng lại chờ em mãi được. Em muốn học cách trưởng thành, một ngày nào đó, em sẽ đuổi kịp bước chân của anh! Em nói rồi, cho dù anh kết hôn, em cũng sẽ làm hàng xóm của anh, vĩnh viễn ở bên anh.”

“Soso.” Dilin nhìn nhóc cố gắng ra vẻ thoải mái, trong lòng nhói đau. Thiếu niên vẫn đứng sau lưng cậu, để cậu cẩn thận chở che rốt cục quyết định bước ra khỏi vòng tay cậu đi tìm bầu trời thuộc về mình rồi sao? Rõ ràng là chuyện đáng vui vẻ, tại sao cậu lại cảm thấy bất an và mất mát?

Soso ôm lấy cậu, vùi đầu vào vai cậu, “Mấy ngày nay em nghĩ kĩ rồi. Em không thể để anh bảo vệ mãi, cho dù có thể em vĩnh viễn không có khả năng bảo vệ anh, nhưng em cũng không muốn trở thành gánh nặng của anh.”

Dilin nghe giọng nhóc nghẹn ngào, nhịn không được nhẹ nhàng vỗ về lưng nhóc.

“Được rồi, chúng ta đi thôi.” Soso buông tay, rời khỏi ngực cậu, nhìn hai cỗ xe ngựa cách đó không xa, cố nhấc khóe miệng mỉm cười, “Dù sao chúng ta cũng sẽ gặp lại nhau sớm thôi.”

“Ừ.” Dilin xoa đầu nhóc.

Nếu cậu có thể biết trước tương lai, có lẽ giờ khắc này cậu sẽ không buông tay dễ dàng như vậy. Thế nhưng, nhân sinh luôn tràn ngập những bất ngờ và mạo hiểm, cũng bởi vì vậy, cho nên nhân sinh mới có vô vàn hy vọng và ước mơ. Cho dù Dilin nâng niu Soso cỡ nào, và cho dù Soso lưu luyến Dilin đến đâu, bọn họ rồi sẽ phải bước trên hai con đường khác nhau, tới những điểm đến khác nhau, tìm được hạnh phúc khác nhau.

94. Học phần tốt nghiệp (bốn)…

Sau khi nghe từ Zoe về quan hệ chuyển biến xấu của Shamanlier và Kanding đế quốc, Dilin liền chạy không ngừng nghỉ về thủ đô Julan, sau đó dùng ma pháp trận nháy mắt chuyển dời đến thủ đô Shamanlier – thành Bert.

Đáng tiếc dù cậu tiết kiệm hết thảy mọi thời gian có thể tiết kiệm, vẫn chậm một bước.

https://thuviensach.vn

Khi Bob nhìn thấy cậu phong trần mệt mỏi xuất hiện ngoài cửa, câu nói đầu tiên là: "Thiếu gia, ngài về trễ. Ngày hôm qua công tước đại nhân đã mang quân đội khởi hành bí mật đến Sangtu."

Tim Dilin nhảy dựng, "Thật sự phải gây chiến sao?"

Bob trầm ngâm: "Chuyện này rất phức tạp. Thiếu gia vào đi đã."

Dilin về phòng sửa sang rồi xuống lầu, Bob cũng đã chuẩn bị xong một bữa tối cực kì phong phú.

"Công tước đại nhân biết thiếu gia mấy ngày này sẽ trở về, cho nên vẫn luôn dặn mọi người thời thời khắc khắc chuẩn bị." Bob chan canh giúp cậu.

Dilin ăn rất nhanh, bởi vì trong lòng còn nhiều nghi vấn.

Bob hình như cũng nhìn ra cậu vội vàng, cho nên chờ đến khi cậu buông dao nĩa, không nói hai lời cùng cậu vào thư phòng.

"Rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì? Tại sao lại có xung đột ở cảnh nội Sangtu?" Không thể trách Dilin nghi hoặc. Sangtu là đại bản doanh của Quang Minh thần hội, vẫn luôn ở trong vị trí trung lập. Nhất là vài năm gần đây, dưới sự chu toàn của Quang Minh thần hội, Shamanlier và Kanding đế quốc tuy thỉnh thoảng vẫn quấy rầy Sangtu đào móc một ít của cải, nhưng chưa từng dẫn quân đội xâm nhập. Một mặt là để tránh xung đột chính diện, mặt khác là cố kỵ thế lực càng ngày càng lớn của Quang Minh thần hội. Nếu phải điều quân vào Sangtu, chứng tỏ tình thế vô cùng khẩn cấp.

Bob giải thích: "Hiện nay quân đội chỉ âm thầm tiến vào Sangtu. Dù là quốc gia ta hay Kanding đế quốc, đều không định gióng trống khua chiêng.

Dilin hỏi: "Tại sao? Nguyên nhân là gì?"

Bob nói: "Nguyên nhân do một hiểu lầm nhỏ giữa nam tước Khalid thân tín của hoàng tử Howl Kanding đế quốc và bá tước Montreal của ta."

"Hiểu lầm nhỏ?"

"Chí ít hiện nay hai bên đều lấy lý do này để tỏ thái độ." Bob nói.

Ánh mắt Dilin chợt lóe, "Vậy nguyên nhân thật sự là…"

"Hiệp nghị mật giữa Shamanlier và Kanding đế quốc." Bob chớp mắt.

Đáy lòng Dilin sáng tỏ.

Sangtu đương nhiên không đủ tư cách để hai đại cường quốc của Mộng đại lục phải vì nó âm thầm phối hợp diễn kịch, mục tiêu chắc chắn là Quang

https://thuviensach.vn

Minh thần hội. Xem ra, Shamanlier cũng tốt mà Kanding đế quốc cũng hay, hoàng đế hai nước đã càng ngày càng không thể chịu được Quang Minh thần hội chỉ tay năm ngón với bọn họ.

"Nhưng sao lại đột ngột vậy?" Dilin hỏi. Bất mãn của hai nước với Quang Minh thần hội tích lũy theo năm tháng, nhìn thế nào cũng không giống sẽ đột nhiên bùng nổ

Bob nói: "Trước đó, giáo hoàng Quang Minh thần hội từng âm thầm viết một phong thư cho hai vị hoàng đế, hy vọng hoàng đế kế nhiệm của hai nước có thể cử hành nghi thức tại chính điện của Quang Minh thần hội, hưởng phúc trạch che chở lớn nhất của thần hội."

Dilin nghi hoặc: "Điều này cũng không có gì không tốt. Chẳng phải hiện tại nghi thức cũng được cử hành trong thần điện sao?"

"Đương nhiên có khác nhau." Bob đáp, "Cử hành tại quốc gia mình sẽ do hoàng đế bệ hạ làm chủ, đi đến chính điện của thần hội lại do giáo hoàng định đoạt."

Dilin lập tức kịp sáng tỏ dụng ý của giáo hoàng.

Ông ta muốn nắm quyền bổ nhiệm hoàng đế của hai đại quốc trong tay! Trách sao hai đại đế quốc không nhịn được cùng giải quyết.

Nếu trận chiến có mục đích thực sự phía sau, Dilin rốt cuộc thoáng yên lòng. Chí ít xem thế cục hiện nay, Shamanlier và Kanding đế quốc chỉ muốn gây áp lực cho Quang Minh thần hội, mà thần hội cũng tuyệt không có khả năng lập tức đối địch với hai đại cường quốc. Cho nên ba phương hiện nay chỉ là hình thức mà thôi.

Nghĩ như vậy, tâm tình nhất thời bình tĩnh, mỏi mệt lại ào tới.

Dilin đi ngủ sớm, đến trưa hôm sau mới sảng khoái tỉnh táo rời giường xuống lầu. Vừa tiến vào nhà ăn, liền nhìn thấy một thân ảnh cao ngạo quay lưng về phía mình, chậm rãi uống cà phê.

"Đạo sư?" Cậu vui mừng tiến lên, hai tay dừng lại trước khi đụng tới bả vai hắn, bước chân dừng ở trước mặt hắn.

Hydeine chỉ uống một ngụm cà phê rồi buông, "Đổi một ly mới."

Dilin cười tủm tỉm nhận cái chén chạy đi, rất nhanh lại bưng chén mới cho hắn từ phòng bếp.

https://thuviensach.vn

Hydeine cầm lấy nếm thử, vừa lòng gật đầu.

"Sao đạo sư tới nhanh vậy?" Dilin còn tưởng ít nhất ba bốn ngày nữa hắn mới tới.

Hydeine nói: "Ngươi thấy ở lại với mấy người đó thì khoái trá ở điểm nào?"

"…" Thật sự là đã lâu không vui. Dilin kéo ghế dựa ngồi xuống.

Bob dọn cơm trưa.

Dilin vừa ăn vừa trộm ngắm Hydeine.

Hydeine dùng dĩa cắt miếng thịt bò vừa lấy vào trong đĩa, thản nhiên hỏi: "Ngươi muốn hỏi gì?"

"Không có, tôi chỉ đang tiếc là cha tôi vừa rời nhà."

Hydeine nghiêng đầu nhìn cậu.

Dilin nói: "Tôi định chính thức thông báo cho phụ thân chuyện của hai chúng ta."

Động tác nhấm nuốt của Hydeine hơi dừng lại.

Tuy phản ứng của hắn rất nhỏ, nhưng ở bên hắn lâu như vậy, Dilin vẫn dễ dàng nhìn ra hắn mất tự nhiên.

"Hay là, để tôi viết thư cho ông trước?" Dilin thử thăm dò.

Hydeine nói: "Tùy ngươi."

Đây là cao hứng hay mất hứng vậy? Dilin có chút không chắc chắn.

Hydeine dừng dao nĩa, nhẹ hớp một ngụm cà phê, thờ ơ hỏi: "Phụ thân ngươi thích gì?"

"A?"

Mười ngón tay Hydeine giao nhau, đồng tử trạm lam lóe ra ánh sáng rực rỡ, "Chung quy vẫn phải có quà ra mắt."

"A." … Đây là cao hứng nhỉ? Dilin âm thầm đoán.

Hydeine theo trường phái hành động, giữa trưa vừa nói xong, buổi chiều đã lôi kéo Dilin ra phố mua.

Dilin rất ít khi dạo phố, nhưng cậu biết thánh địa mua sắm nổi danh nhất thành Bert chính là phố Daniel phía đông thành. Nơi đó chẳng những có đủ các loại cửa hiệu châu báu, trang sức, đồ ăn hấp dẫn với người

https://thuviensach.vn

thường, còn có rất nhiều cửa hàng bán dụng cụ ma pháp, vũ khí và công cụ phòng ngự cho những nghề nghiệp đặc biệt.

Hydeine lựa chọn một cửa hàng vũ khí.

Andre là võ tướng, lại thường xuyên ra chiến trường, vũ khí và công cụ phòng ngự là thích hợp nhất.

Dilin vốn muốn nói phụ thân đánh trận nhiều năm như vậy, đã có vũ khí và công cụ phòng ngự tiện tay, nhưng thấy nóng bỏng trong mắt Hydeine, lời muốn nói ra miệng đều bị nuốt xuống.

"A, khách nhân tôn kính, tôi có thể giúp gì cho ngài?" Chủ tiệm hỏi, ánh mắt lộ ra nghi hoặc. Ông ta nhìn ra trên người chàng trai trẻ tuổi đi phía trước rõ ràng là áo choàng ma pháp sư. Chẳng lẽ vào nhầm?

"Báu vật trấn điếm của các ngươi là gì?" Hydeine nói thẳng

"…" Chủ tiệm tính toán khả năng đánh thắng vị ma pháp sư trước mắt.

Hydeine lấy ra một túi tiền từ túi không gian.

Mặt chủ tiệm không đổi sắc.

Tuy rằng túi tiền rất lớn, nhưng có lớn hơn nữa kim tệ trong túi cũng có hạn.

Hydeine mở túi ra.

Mắt chủ tiệm đột nhiên trừng to.

Trong túi là đủ loại bảo thạch to lớn màu sắc sáng rõ. Bảo thạch cực kỳ lưu hành và nổi tiếng trong giới ma pháp sư, có thể dùng để tân trang pháp trượng, khởi động ma pháp trận, thậm chí tăng tu vi ma pháp sư. Đừng nói một túi cho dù là một viên cũng có thể đổi được một ngàn kim tệ.

Chủ tiệm đột nhiên có xung động muốn đánh hắn.

"Báu vật trấn điếm đâu?" Tiếng nói ngọt nị nhưng lộ ra lãnh ý của thanh niên gọi ông ta tỉnh khỏi mộng đẹp.

Chủ tiệm nhớ ra mình chỉ có thực lực kỵ sĩ cấp ba, không khỏi cảm thán: Đánh nhau, quả nhiên vẫn là mơ mộng xa xôi không thể với tới a.

"Thỉnh ngài chờ." Nghĩ thì nghĩ, chủ tiệm vẫn nhanh nhẹn rút từ dưới quầy một quyển sách mẫu, "Mời ngài nhìn. Những thứ này đều là báu vật trấn điếm của tôi."

Hydeine mở sách, Dilin cũng sáp lại nhìn.

https://thuviensach.vn

Trong sách là các hình vẽ trông rất sống động.

Theo ánh mắt của Dilin, hầu như đều là thượng phẩm, nhưng cũng chỉ là thượng phẩm, cách cực phẩm một khoảng rất xa.

Hydeine hỏi: "Phụ thân ngươi thích gì?"

Dilin ngẫm nghĩ: "Kiếm đi." Có điều gần đây chiến tranh không nhiều lắm, cho nên kiếm báu cực phẩm trong tay phụ thân kia – Mị Hoặc Tâm Thần – không bị tổn hại lớn, phỏng chừng có thể dùng cả đời.

Hydeine lật đến trang cuối cùng, sắc mặt cau có, "Chỉ có từng đó?"

Chủ tiệm cười nịnh: "Nhìn tận mắt đẹp hơn so với trên giấy nhiều lắm."

Hydeine lắc đầu, xoay người ra khỏi cửa.

Dilin theo sau hắn, không biết nên nói gì. Vũ khí và công cụ phòng ngự cực phẩm rất ít xuất hiện trong những cửa hàng thế này, trừ phi là…

"Chúng ta đến phòng đấu giá đi." Hydeine giành trước lời cậu định nói.

Dilin giật mình: "Phòng đấu giá? Nhưng vào được phòng đấu giá phải trải qua thẩm tra thân phận nghiêm khắc mới có thể có được tư cách hội viên…" Thanh âm của cậu biến mất. Bởi vì cậu nhớ ra, chỉ cần là ma pháp sư, tự động sẽ có tư cách hội viên phòng đấu giá. Nói cách khác, chỉ cần được nghiệp đoàn ma pháp tán thành, ma pháp sư ngay lập tức biến thành hội viên của đại đa số phòng đấu giá hợp pháp trên đại lục.

"Không phải ngươi có một thử thách về phòng đấu giá sao?" Hydeine hỏi.

Dilin cau màu: "Đúng vậy."

Orosey cho cậu ba thử thách, một trong số đó chính là tiếp nhận an bài của nghiệp đoàn ma pháp hoàn thành một cuộc bán đấu giá. Tuy cậu không biết tại sao phải làm việc đó, nhưng nếu để lấy học phần, dĩ nhiên càng đơn giản càng tốt.

"Vậy, chúng ta đến nghiệp đoàn ma pháp báo danh trước?" Dilin nói.

Hydeine gật đầu.

Nghiệp đoàn ma pháp thành Bert ngụ tại phía tây thành, cùng công hội lính đánh thuê ở phía nam, Quang Minh thần hội ở phía bắc tạo thành thế chân vạc.

https://thuviensach.vn

Nghiệp đoàn ma pháp kiểm tra thân phận của Hydeine và Dilin xong, lập tức lo liệu giúp bọn họ tư cách hội viên phòng đấu giá. Trưởng phân hội nghiệp đoàn thân thiết đi ra tiếp đãi.

Dilin kể về thử thách chủ trì phòng đấu giá của mình.

Phân hội trưởng ngạc nhiên: "Nhưng toàn bộ người chủ trì của phòng đấu giá đều phải thông qua huấn luyện và kiểm tra năng lực."

Dilin hỏi: "Cần huấn luyện bao lâu?"

Phân hội trưởng trả lời: "Ít nhất phải nửa năm. Bởi vì phòng đấu giá đều tiếp nhận người mua lớn, không thể qua loa một mảy may nào."

Hydeine cau mày: "Không có ngoại lệ?" Orosey dù có vô vị, cũng không đi nói giỡn chuyện này. Nếu ông ta đặt ra thời hạn ba tháng, khẳng định trong ba tháng có thể hoàn thành.

"Phòng đấu giá hợp pháp thì tuyệt đối không có khả năng, nhưng, phòng đấu giá dưới đất còn có thể." Phân hội trưởng hạ giọng, "Tôi nghĩ ý của viện trưởng là chỉ phòng đấu giá dưới đất. Bởi vì, phòng đấu giá dưới đất thành Bert vừa vặn có chút liên quan đến nghiệp đoàn chúng ta."

Mắt Dilin sáng lên: "Tôi có thể chủ trì một cuộc đấu giá không?"

Phân hội trưởng nhìn cậu, mắt ẩn ẩn chút lo lắng, "Trước khi cậu chủ trì, có lẽ nên đến nhìn trước không khí của phòng đấu giá đã. Bởi vì nó không yên bình giống như phòng đấu giá hợp pháp đâu."

"…"

Đến tối hôm đó Dilin và Hydeine mới hiểu ý ông ta.

Phòng đấu giá dưới đất chỉ mở buổi tối đón lượng người đông nghìn nghịt.

Tiếng kêu gào, tiếng ồn ào, tiếng chửi rủa, tiếng tán tỉnh… Mọi âm thanh có thể tưởng tượng ra đều có thể nghe thấy trong này.

Hydeine và Dilin vừa đi vào, đã bị bao phủ trong biển người.

Đấu giá bắt đầu.

Người chủ trì ra sức thổi kèn.

Đại khái thổi đến hai ba phút đồng hồ, hội trường mới dần an tĩnh.

Trần hội trường treo một tấm biển thật lớn, trên mặt chỉ có hai chữ – ngồi xuống!

https://thuviensach.vn

Lại trì hoãn năm sáu phút, Dilin và Hydeine ngồi hàng cuối cùng mới nhìn thấy rõ ràng bộ dạng người chủ trì.

Đó thật sự là một người lực lưỡng, quần áo phong phanh gần như bao không hết cơ ngực của anh ta.

"Hắc! Các huynh đệ, ngậm miệng chó lại đi! Đã đến thời điểm các ngươi phải kinh ngạc tán thán!" Người chủ trì cười hắc hắc, cầm trong tay một cái búa nhỏ gõ vào chuông, "Hôm nay các ngươi đến rất đúng lúc, tin tưởng ta, nếu trong túi áo của ngươi chỉ chứa một ngàn kim tệ, ngươi sẽ hối hận đến gào khóc! Hôm nay chính là thời khắc mấu chốt trong lịch sử, đồ vật kế tiếp sẽ làm cho các ngươi hoa mắt chóng mặt… Không cần hoài nghi, đêm nay bất kì đồ vật nào cũng có thể thay đổi vận mệnh gia tộc các ngươi. Đúng vậy, là vận mệnh gia tộc. Mỗi gia tộc đều sẽ nổi điên vì một báu vật truyền đời như vậy! Ha ha, được rồi, chúng ta cùng cố gắng tiến lên để thành kẻ điên của gia tộc nào!"

"Hú…" Phía dưới kêu loạn.

Dilin nhức đầu. Cậu không cách nào tưởng tượng ra mình đứng ở trên đài giống người chủ trì này, một bên vặn vẹo eo mông, một bên làm loại… phong cách giới thiệu kia.

"Chúng ta hãy tới chiêm ngưỡng bảo bối đầu tiên." Màn sân khấu phía sau anh ta bị kéo lên, một vòng tay khảm các loại bảo thạch được đặt trên tấm vải đỏ bưng ra. "A, trời a, các ngươi tưởng tượng được không? Trên đời lại có đồ vật mê người như vậy. Vàng, bảo thạch… ngươi có biết chúng nó kết hợp sẽ có ý nghĩa gì không? Một vị mỹ nhân tuyệt thế sẽ cởi đồ sạch sẽ nằm trên giường tùy các ngươi an bài!"

Phía dưới phát ra tiếng cười to hiểu biết.

"Vòng tay kia được ra giá năm trăm kim tệ. Đến đây, múa may cánh tay của các ngươi, nói cho ta biết số tài phú các ngươi nguyện dâng hiến."

"Năm trăm lẻ một kim tệ." Phía dưới có người hô.

"Năm trăm mười kim tệ."

"…"

"Sáu trăm kim tệ."

https://thuviensach.vn

Nhìn người chủ trì trên đài thành thạo giao thiệp với nhóm người mua, tim Dilin đập nhanh. Trước mắt có thể là thử thách lớn nhất cậu gặp được từ lúc chào đời. Còn khẩn trương hơn cả lúc đối mặt với viện trưởng và hội đồng.

"Mỗi người có một phong cách khác nhau." Hydeine đột nhiên nói.

"Tôi biết. Nhưng mà," Dilin đáp, "Tôi không nghĩ ra cách nào khác để giữ yên bọn họ." Cậu nhìn ra những người mua này tuyệt đối không phải người dễ chơi, thậm chí có thể nói, bọn họ lúc nào cũng chờ cơ hội để làm xấu mặt người chủ trì.

Hydeine nói: "Thực lực của ngươi hẳn có thể đối phó với đại đa số người nơi đây. Còn lại giao cho ta."

"… Nơi này là phòng đấu giá."

"Ừ."

"Không phải tràng đấu võ."

Hydeine nhướng mày: "Ta nghĩ ngươi không biết cơ đấy."

Trong lúc đó, vòng tay bảo thạch kia đã tìm được chủ nhân.

Bán đấu giá rất nhanh tiến tới đồ vật khác.

"Chậc chậc, kỵ sĩ, chiến sĩ, dũng sĩ… các ngươi thật có phúc. Các ngươi sẽ nhìn thấy ở đây chiến hữu tốt nhất… Honorable Gruson!"

Một trường kiếm không vỏ được bưng ra.

95. Học phần tốt nghiệp (năm)…

Honorable Gruson có thể truy nguyên đến một nhân vật truyền kì rất lâu trước đây.

Trước khi Shamanlier vào Kanding đế quốc xuất hiện, quốc gia mạnh nhất Mộng đại lục tên là Mộng đế quốc. Mộng đại lục lấy tên từ nó. Mà Honorable Gruson là thanh kiếm đứng đầu trong mười thanh bội kiếm của vị hoàng đế khai quốc Mộng đế quốc.

Tuy không biết thanh trường kiếm này có phải thật sự là Honorable Gruson không, nhưng có thể khẳng định, nó khiến cho đại đa số người ở đây hứng thú.

Trong đó có Dilin và Hydeine.

https://thuviensach.vn

Cho dù đứng cách xa, bọn họ cũng có thể cảm thấy khí vương giả phát tra từ thanh kiếm, thứ tuyệt đối không thể bắt chước được.

Người tham gia phòng đấu giá dưới đất ít nhiều đều có con mắt tinh tường, bọn họ có thể nhìn ra cho dù không có thanh danh kia, đây cũng là một kiếm báu cực phẩm. Chẳng qua có thêm thanh danh, giá cả thanh kiếm càng thêm cao mà thôi.

"Giá quy định của thanh kiếm này là… hai ngàn kim tệ." Người chủ trì cười tủm tỉm nghe những lời la mắng phía dưới.

"Hai ngàn lẻ một kim tệ."

"Hai ngàn lẻ hai kim tệ."

Bởi vì giá cả quá cao, mỗi người đều ra giá thực cẩn thận.

"Hai ngàn lẻ ba…"

"Một vạn kim tệ."

Cả phòng nhất thời yên tĩnh, tất cả mọi người quay đầu về phía tiếng nói đàn ông ngọt nị truyền đến.

Ánh mắt người chủ trì sáng long lanh, "Vị tiên sinh này, anh xác định là một vạn kim tệ?"

Hydeine lười biếng gật đầu.

"Hứ, thằng ngốc!" Phía trước có người thóa mạ.

Nhất thời khắp nơi vang lên tiếng cười nhạo chế giễu.

Có đôi khi, khinh bỉ là phương thức biểu thị ghen tị rõ ràng nhất.

Người chủ trì kêu to: "Một vạn kim tệ! Còn có giá nào cao hơn không? Nếu không có, thanh kiếm này sẽ thuộc về vị ma pháp sư tiên sinh!"

Như trước là không khí trầm mặc khiến cho người người phát hoảng.

"Được! Thành giao!"

Kiếm rất nhanh được đưa xuống.

Giao dịch tiến vào lần thứ ba.

Nhân viên phòng đấu giá lặng lẽ đến bên người Hydeine, hỏi xem hắn muốn lập tức trả tiền lấy vật hay chờ đấu giá hoàn thành mới lấy. Hydeine nhìn ánh mắt Dilin còn dính chặt trên đài, lựa chọn phương án sau.

Nhân viên hỏi xong cũng không rời đi, mà an tĩnh ngồi một bên chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Hydeine nhướng mày. Đây là phòng ngừa người mua đổi ý sao? Dù sao phòng đấu giá dưới đất cũng không có chế độ hội viên như phòng đấu giá kinh doanh hợp pháp, không có hồ sơ ghi chép từng người.

Vật đấu giá thứ ba là một người.

Tuy Shamanlier và Kanding đế quốc cấm buôn bán nô lệ, nhưng không thể xóa bỏ hoàn toàn chế độ tôi tớ. Mà phòng đấu giá dưới đất chính là lợi dụng điểm này. Đứng ở trên bàn là một mỹ nữ tuyệt thế thiên kiều bá mị. Da thịt bóng loáng như mỡ dê, đôi mắt tinh thuần như bầu trời, nhất là khí tức quyến rũ phát ra từ người nàng khiến cho không ai có thể không say mê, trong nháy mắt phòng đấu giá đang nặng nề một lần nữa ồn ào như chợ vỡ.

Giá quy định của mỹ nữ là tám ngàn kim tệ.

Dilin nhìn người chủ trì và người mua điên cuồng, trong lòng khổ sở.

Phòng đấu giá kỳ thật là tấm gương phản ánh rõ nhất hiện trạng quốc gia. Giá bán một mỹ nữ có thể hơn xa giá bán một danh kiếm tuyệt thế, như vậy, quốc gia này dù chưa đến mức trầm luân trong thối nát, cũng không còn xa lắm.

Hydeine và Dilin đứng dậy đi về phía sau trả tiền lấy kiếm.

Nhưng khi bọn họ đến hậu đài, lại nhìn thấy chủ phòng đấu giá đang phẫn nộ, những người khác đều lo lắng đứng đó, chân tay luống cuống.

Khi nhân viên thông báo muốn lấy kiếm, mặt vị chủ kia bắt đầu nhăn nhó, nửa ngày mới lộ ra tươi cười, khom người với Hydeine và Dilin: "Vạn phần có lỗi. Tôi biết đây là một sai lầm không thể tha thứ, nhưng mà không ngờ trên thế giới này lại tồn tại thứ vô sỉ đến vậy, thật ngoài ý muốn của con người. Tôi thật sự…"

Dilin ngắt lời: "Xảy ra chuyện gì?"

Da mặt người chủ run lên, tươi cười nháy mắt bị xóa sạch, "Honorable Gruson… bị trộm."

Hydeine nhướng mày.

Người chủ vội vàng nói: "Đương nhiên đương nhiên, tôi nhất định sẽ chiếu theo quy củ bồi thường cho ngài. Nhưng hai vạn kim tệ không phải con số nhỏ, tôi không thể gom được ngay lập tức. Ngài xem, có thể thư thả

https://thuviensach.vn

mấy ngày không? Đương nhiên đương nhiên, tôi tuyệt đối sẽ không quỵt nợ. Xin ngài tin tưởng, giao dịch lớn như vậy…"

"Ai trộm?" Đây mới là tiêu điểm chú ý của Hydeine.

Ông chủ hung hăng trừng đám phía sau.

Trong đó có một người lá gan to nhất bước về phía trước nói: "Chúng tôi cũng không biết bị mất như thế nào. Kiếm đang đặt ở nơi đó đột nhiên biến thành…" Anh ta từ từ giơ thứ trong tay, "Dưa chuột."

"Thủ pháp ăn trộm xuất quỷ nhập thần, chẳng lẽ là người nghiệp đoàn đạo tặc?" Nhân viên đứng bên cạnh đột nhiên hỏi.

Người nọ đáp: "Cho dù không phải cũng không tránh khỏi có quan hệ. Nghiệp đoàn đạo tặc cũng chia cấp bậc đạo tặc giống như ma pháp sư đúng không? Có thể thần không biết quỷ không hay đột phá cảnh vệ của phòng đấu giá chúng ta, ít nhất phải là đạo tặc cấp một."

Ông chủ căm hận nói: "Chỉ sợ là siêu cấp."

Những người khác giật mình.

Tại nghiệp đoàn đạo tặc, đạo tặc siêu cấp không khác gì ma pháp sư cấp mười, thuộc loại cường giả cao nhất.

Hydeine bình tĩnh quay đầu bước đi.

Ông chủ nhẹ nhàng thở ra, trong lòng mừng thầm. Xem ra vị này không thèm để ý đến tiền bồi thường.

"Tiền bồi thường nhớ đưa đến phủ công tước Bassekou, kí tên Hydeine Tajires." Dilin nhìn ông chủ lần thứ hai biến sắc, cười khẽ đuổi theo Hydeine.

…

Phủ công tước Bassekou?

Hydeine… Tajires…

Ông chủ ôm ngực, lấy tư thế cực kỳ tao nhã chậm rãi ngã xuống đất.

Hydeine đi đến cửa, đột nhiên dừng bước.

Dilin hỏi: "Anh chuẩn bị đi tìm nghiệp đoàn đạo tặc sao?"

"Ngươi còn chưa hẹn ngày đi chủ trì đấu giá." Hydeine nói.

Dilin sửng sốt, không ngờ lúc này hắn còn nghĩ đến chuyện đó. "Phân hội trưởng sẽ sắp xếp hộ tôi. Thanh kiếm kia… Kỳ thật cũng không quan

https://thuviensach.vn

trọng lắm, chọn lễ vật khác cũng được.” Cậu tuy chưa từng giao thiệp với nghiệp đoàn đạo tặc, nhưng có nghe nói đến. Nó cũng giống như nghiệp đoàn vong linh, thuộc loại nghiệp đoàn ẩn hình trên Mộng đại lục, bị Quang Minh thần hội, nghiệp đoàn ma pháp và nghiệp đoàn kỵ sĩ khinh bỉ và kiêng dè, lại không biết làm thế nào với nó.

Hydeine nói: “Từ thời khắc ta giành được nó, nó đã thuộc về ta. Ta chán ghét người khác đụng vào đồ của ta.”

Dilin biết tính cách hắn, khuyên nữa chỉ tổ thêm dầu vào lửa, lại nghĩ, việc gay go hơn cũng từng làm qua, lần này hắn sẽ đỡ nguy hiểm và khó khăn.

Hai người đi dạo trong thành một vòng mới về phủ công tước.

Bog chỉ vào cái thùng lớn chứa ba vạn kim tệ trong đại sảnh: “Người của phòng đấu giá dưới đất đưa tới.”

Dilin cười: “Nhanh thật.”

Hydeine nhìn chăm chú, đột nhiên hỏi: “Phụ thân ngươi có thích tiền không?”

“Hả?” Dilin ngơ ngác.

Hydeine lẩm bẩm: “Đưa tiền có phải thực dụng hơn không?” Như vậy thích gì có thể mua nấy.

Bob coi như không nghe thấy, ho một tiếng: “Tôi đã viết việc Tajires đạo sư đến phủ vào thư gửi công tước đại nhân.”

Dilin mỉm cười, có chút ngượng ngùng. Đương nhiên cậu biết, thư của Bob chắc chắn không chỉ đơn giản kể về việc đến phủ.

96. Học phần tốt nghiệp (sáu)…

Hydeine đã về phòng đi ngủ, Dilin đang định lên tầng thì Bob nhẹ nhàng gọi lại, dúi cho cậu một thứ.

“Đây là gì?” Dilin nhìn chiếc lọ nhỏ trong tay.

Vẻ mặt Bob hơi mất tự nhiên, nói: “Lúc ông chủ phòng đấu giá đến, tôi có vô tình hỏi giữa đàn ông… thường thức nên biết. Hắn đưa cho tôi thứ này. Tôi nghĩ, có lẽ có một ngày cậu cần dùng”

Dilin nghe ông nói không đầu không đuôi, vẻ mặt mờ mịt.

https://thuviensach.vn

“Thực ra, không cần biết sớm thế”. Bob đột nhiên hối hận, muốn lấy thứ kia về.

Dilin nắm chặt, cười chạy lên tầng, nói: “Nếu có một ngày cần dùng, tôi cứ giữ lấy”

Trở về phòng, cậu đóng cửa lại, mở chiếc lọ ra ngửi ngửi, có mùi hương hoa hồng rất nồng, đổ ra một chút. Là chất lỏng dinh dính sền sệt, màu hổ phách nhạt, cậu nhịn không được liếm một chút, rất mát.

Giữa đàn ông… Thường thức nên biết…

Dilin chợt nghĩ đến 《Sàng sự bách vấn》, tim giật thót một cái, thiếu chút nữa sẩy tay đánh rơi chiếc lọ.

“Chẳng lẽ đây là…” Miệng cậu há hốc, trong đầu chẳng hiểu sao lại hiện lên cảnh tượng mình dùng nó vẽ loạn lên… nơi đó của Hydeine, toàn thân bất giác nóng ran.

Cậu bỏ chiếc lọ xuống, vọt vào phòng tắm xối nước lạnh, sau đó cứ trần như nhộng dựa tường yên lặng suy nghĩ: Tâm trạng đạo sư đang không tốt, không biết loại chuyện này có thể cải thiện tâm trạng anh ta không?

Cậu nhớ câu kết của 《Sàng sự bách vấn》là:

Tất cả lý thuyết đều nhàm chán vô vị, cho dù chữ nghĩa bay bổng mỹ miều, cũng chỉ có thể khiến ngươi khí huyết sục sôi, hoàn toàn không cách nào giải quyết nhu cầu thực sự của ngươi. Chỉ có dùng thực tế tự mình trải nghiệm, ngươi mới có thể hiểu đó là chuyện tình tuyệt vời cỡ nào. Nga, trời ạ, ta nghĩ, tiếp theo là lúc ta phải đi thực tế đây.

…

Thực sự phải thực tế?

Cậu chạm lên bức tường, dường như muốn cảm nhận tâm trạng lúc này của người nọ đang ở phòng ngay bên.

Lát sau.

“Không đúng, đạo sư ở đầu kia”

Cậu nhảy ra khỏi bồn tắm, chọn một bộ quần áo rất đẹp rất cầu kỳ, nếu là bình thường, cậu nhất định sẽ không mặc loại quần áo lằng nhằng như vậy, nhưng lúc này, cậu thầm nghĩ muốn thể hiện một mặt tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Loay hoay với mớ quần áo nửa giờ, khi cài chiếc cúc cuối cùng, là lúc sắp đại công cáo thành, cậu lại chợt nhớ đến một câu trong 《Sàng sự bách vấn》: Không nên mặc quá nhiều quá rắc rối, kích tình thiêu đốt có điểm sôi, sau khi đạt đến điểm này, nhiệt độ sẽ hạ dần. Quần áo rầy rà chỉ khiến vô cớ để vuột cảm xúc mãnh liệt, biến thành một hồi sờ mó vô nghĩa, thậm chí là tắt đèn đi ngủ luôn.

"…"

Cậu lại cấp tốc lột sạch quần áo, chạy vào phòng tắm, đổi sang áo ngủ.

"Như vậy hẳn là không vấn đề rồi?" Dilin soi gương, nỗ lực tìm kiếm sai lầm có thể phát sinh trên người mình, "Hay là, pha thêm một tách cà phê?"

《Sàng sự bách vấn》lại hiện ra trong đầu:

Không không không! Tuyệt đối không thể là cà phê. Đây là thời khắc chúng ta cần ý loạn tình mê, cà phê sẽ chỉ làm đầu của ngươi trở nên tỉnh táo, có thể là vết sẹo trên người, có thể là nếp nhăn nơi khóe mắt, nếu đều không có, ngươi cũng phải cẩn thận nó sẽ khiến người yêu của ngươi hướng sự chú ý vào số lượng sợi tóc. Cho nên, xài rượu vang đê, mùi vị ngòn ngọt, khiến cho nụ hôn của các ngươi cũng trở nên ngọt ngào. Tốt nhất còn có thể khiến cảm giác hơi ngây ngất, ngươi biết đấy, muốn làm gì thì làm là một cụm từ rất tuyệt vời.

Vừa mới kiểm tra một vòng phủ công tước xong, Bob đang chuẩn bị lên tầng chợt thấy Dilin mặc áo ngủ chạy đến, chớp mắt hưng phấn nhìn mình, "Có rượu vang không?"

Bob: "…" Có phải lúc trước ông làm sai rồi không? Nếu công tước biết… Ngô, vẫn là đừng cho ngài biết thì hơn.

"Có". Ông nghe thấy mình trả lời như vậy.

Dilin một tay cầm chai rượu vang, một tay cầm hai chiếc ly, cứ lo lắng mà quẩn quanh mãi trước cửa phòng Hydeine.

Bob đứng ở lối rẽ cuối hành lang, tim cũng lắc lên lắc xuống theo tiếng bước chân hết đi lại về kia. Ông cũng không hiểu rốt cuộc mình mong Dilin đi vào hay là không đi vào, ông chỉ biết, đứng ở đây nghe tiếng bước chân thực sự rất tra tấn người.

https://thuviensach.vn

Cửa đột nhiên động.

Dilin đứng trước cửa và Bob đứng ở lối rẽ đều chết sững.

Dilin thậm chí còn cảm thấy rượu vang đang bập bềnh trong chai.

Cửa mở ra một khe hở nhỏ.

Ánh đèn từ bên trong tràn ra ngoài, trải dài từ chân đến mặt cậu. Áng sáng màu cam chiếu vào mắt, khiến cậu phải híp mắt lại mới nhìn rõ khuôn mặt trước mắt.

Hydeine vừa mới tắm xong, tóc vẫn còn ướt, nước trượt theo đường cong tuyệt mỹ của mái tóc vàng nhỏ xuống.

Dilin hít vào một hơi thật sâu, đang muốn tìm cớ vào trong, Hydeine đã xoay người trở lại phòng, "Vào đi"

"…"

Sự việc diễn tiến có phần thuận lợi bất ngờ.

Dilin im lặng đi vào, đóng cửa, vừa vặn tránh được ánh mắt lo lắng ngóng về đây của Bob.

Gian phòng rất thơm. Hơi nóng do mới tắm xong ùa ra khỏi phòng tắm, tinh dầu thơm ngào ngạt ngập phòng.

Dilin thắc mắc nhìn về phía Hydeine.

Hydein thấy phản ứng của cậu qua gương, thản nhiên giải thích nói: "Không cẩn thận làm đổ"

"Nga". Dilin cúi đầu nhìn chai rượu, cố lấy can đảm, nói, "Tôi muốn…"

"Giúp ta hong tóc". Từ sau khi phát hiện ma pháp hệ thủy rất tiện hong tóc, Hydeine rất ít khi dùng loại kỹ thuật thô thiển là lấy lửa sấy tóc.

"Nga, được". Dilin quên cả bỏ rượu xuống, cứ thế dùng ý nghĩ tách nguyên tố thủy ra khỏi mái tóc vàng.

Hydeine hài lòng nhìn mái tóc, xoay người nói: "Ngươi xuất hiện rất đúng lúc"

"… Tôi tới mời đạo sư uống rượu". Dilin đặt rượu và ly lên bàn, trấn tĩnh lại rót đầy nửa chén.

Hydeine nhíu mày nói: "Rượu?"

Dilin nghe tim đập bùm bụp trong ngực. Cậu chưa từng thấy Hydeine uống rượu, chẳng nhẽ anh ta chưa bao giờ uống? "Là rượu vang rất nổi

https://thuviensach.vn

tiếng, tôi nghĩ đạo sư nhất định sẽ thích"

Hydeine liếc mắt nhìn qua chất lỏng màu mận chín kia, sau đó trong ánh nhìn chăm chú vừa khẩn trương vừa chờ mong của Dilin, chậm rãi cầm ly rượu lên, thoáng ngửi một chút, "Không phải rượu nho?"

Dilin cầm ly rượu uống một hớp cười nói: "Thật ngọt"

Hydeine vươn đầu lưỡi, nhấm nháp chút rượu, nâng mắt lên đã thấy Dilin đang ngơ ngác nhìn mình, trong mắt dục vọng xao gợn khiến hắn cảm thấy xa lạ. Hắn bình thản đặt ly xuống, "Còn có chuyện gì không?"

"Ách". Tay Dilin vô thức nắm lấy đai áo ngủ, "Tôi muốn thảo luận với đạo sư chuyện công hội đạo tặc…" Cậu nói xong lập tức muốn cắn đứt lưỡi cho rồi, đúng là người ta đã tránh mình còn khơi ra.

Hydeine lại không tức giận như cậu tưởng, "Ta sẽ xử lý"

"Thực ra không nhất định phải là chuôi kiếm. Ách, cha tôi còn thích tranh nữa". Dilin nói, "Ông ấy vẫn luôn rất thích tranh mẫu thân tôi"

Hydeine nói: "Ngươi mong ta mô phỏng tranh mẫu thân ngươi, hay là mong ta làm mẫu thân ngươi?"

"Đương nhiên không phải!" Dilin vội phủ nhận, lập tức ý thức được mình bị trêu chọc, mặt đỏ bừng, máu toàn thân sôi trào mãnh liệt khiến cậu sinh ra thứ ý nghĩ liều mình như chẳng có, "Kia, tôi chỉ muốn tiến thêm một bước xác nhận quan hệ tình nhân của chúng ta"

Hydeine nhướn mày.

"Anh không cảm thấy quan hệ của chúng ta vẫn cứ trì trệ không tiến sao?" Cậu liếm liếm môi. Nếu lúc này đứng trước mặt cậu không phải Hydeine, mà là bất cứ một thiếu nữ ngây thơ tuổi tác tương đương nào, có lẽ cậu sẽ không chịu áp lực lớn đến như vậy. Nhưng nếu đã lựa chọn, hơn nữa còn là hơn một lần kiên quyết lựa chọn, như vậy cậu chỉ có thể kiên trì tiếp tục đến cùng, "Tôi nghĩ, chúng ta cần đột phá quan hệ hiện nay một chút"

Hydeine duỗi tay nâng cằm cậu, cúi đầu hôn nhẹ lên bờ môi cậu.

Động tác của hắn rất dịu dàng, dịu dàng đến đỗi khiến Dilin cảm thấy như có lông vũ lướt qua.

https://thuviensach.vn

“Đây là nụ hôn lịch sự”. Hydeine hơi buông cậu ra, nhưng môi không rời quá xa.

Dilin nuốt nước miếng, lớn gan nhìn chăm chú vào đôi con ngươi màu lam gần ngay gang tấc kia.

“Tiếp theo là nụ hôn nồng nhiệt”. Hydeine nói xong, dùng đầu lưỡi dễ dàng nạy mở bờ môi và hàm răng cậu, bắt đầu ra sức cắn nuốt tất thảy của cậu.

Đầu Dilin hơi ngửa ra sau, bị bàn tay Hydeine ôm chặn lại, nghênh đón thế công càng thêm mạnh mẽ.

Triền miên điên cuồng khiến cậu mất dần ý thức, ngón tay thả lỏng, chiếc ly nháy mắt rơi xuống đất. Nhưng phản ứng ma pháp sư đã cứu mạng nó. Khoảnh khắc chiếc ly sắp hít đất, Dilin dùng nguyên tố phong cuốn nó lên bàn.

“Xem ra, tình nhân của ta còn chưa đủ tập trung”. Hydeine khẽ cười. Dilin chỉ cảm thấy cảnh vật nhoáng qua, thân thể đã ngã lên giường.

Hydeine không chờ cậu phản ứng, lập tức đè lên, tiếp tục cùng cậu môi lưỡi triền miên.

Âm thanh nước bọt quyện hòa dường như đánh thức dục vọng nơi sâu thẳm nhất trong cơ thể.

Dilin không kiềm chế được ôm siết lấy thân thể bên trên.

Thời gian trôi qua đã không còn ý nghĩa.

Rất lâu, lại rất lâu sau.

Bờ môi đỏ ửng cuối cùng cũng rời nhau, Hydeine nhướn mày tà mị, “Như thế này có tính đột phá quan hệ?”

Dilin nhìn mái tóc rối loạn của hắn cùng đôi con ngươi màu lam rõ ràng chưa tan tình dục, đột nhiên ôm lấy tay hắn rồi dụng lực, xoay người đè lên người Hydeine, giọng nói thiếu niên trong trẻo thoáng chốc trở nên trầm trầm khàn khàn, “Còn chưa đủ”

Hydeine vẫn ung dung nhìn cậu.

Dilin cúi đầu, nhưng vị trí môi buông xuống không phải là môi, mà là cổ hắn, sau đó thuận thế kéo xuống.

https://thuviensach.vn

Quần áo trên người Hydeine không phải đồ ngủ, cho nên tạo thành chướng ngại nhất định đối với cậu. Tuy nhiên đã tiến triển đến bước này, hơn nữa đối phương cũng không có ý phản đối rõ rệt, hoặc không làm hoặc đã làm thì làm đến cùng, trực tiếp dùng tay cởi quần áo.

Mặc dù là ma pháp sư, nhưng thân thể Hydeine không gầy nhom như phần lớn các ma pháp sư, mà rất thon thả rắn chắc.

Dilin dùng đầu lưỡi phác họa từng đường nét cơ bắp thân thể.

Hydeine vịn vai cậu, để mặc cậu cắn tới cắn lui trên người mình.

Dilin một mặt nỗ lực một mặt ra sức hồi tưởng nội dung 《Sàng sự bách vấn》. Hiện nay cậu muốn biết nhất chính là làm thế nào thuận lợi đột phá đến bước cuối cùng.

—— Cái gì là dục vọng? Chính là thứ sẽ khiến đại bộ phận người hóa thành dã thú. Đương nhiên, cũng có một bộ phận nhỏ người có thể dùng lý trí để kiềm chế, nhưng, phải nhớ, đối phương chỉ có thể dùng lý trí kiềm chế dục vọng của hắn, không thể dùng lý trí kiềm chế dục vọng của ngươi, cho nên, cuối cùng phải xem dục vọng của ngươi có thể chiến thắng lý trí của hắn hay không. Chân thành chúc ngươi may mắn.

Tay cậu đã lần tới quần hắn, liền lột bỏ chướng ngại vật kia.

Dilin hoàn toàn có thể tưởng tượng được chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo. Mặc dù tưởng tượng này đã diễn đi diễn lại vô số lần trong đầu cậu, nhưng chưa bao giờ chân thực như vậy.

Khi cậu thành công tiêu diệt tất thảy chướng ngại vật, hưng phấn gần như xịt khói não.

Tuy nhiên lý trí vẫn còn rớt lại trong đầu cậu.

Đúng thế, cậu còn cần vật dụng.

Lễ vật của ông chủ phòng đấu giá ngầm.

Dilin lấy chiếc lọ ra khỏi túi không gian, đang muốn mở nút, cái lọ trong tay đã bị một bàn tay khác đoạt mất. Ngẩng đầu lên, vừa vặn đối diện đôi mắt lấp lánh ý cười của Hydeine, tim đập mạnh, lập tức thiên toàn địa chuyển, đến khi phản ứng, cậu đã lại bị đặt nằm dưới.

Hydeine mở lọ ra, đổ một chút ra tay, “Ngô. Đồ tốt”

https://thuviensach.vn

Dilin căng thẳng, tứ chi đột nhiên giãy dụa, nhưng nguyên tố hỏa giống như xiềng xích chói trặt tứ chi cậu, khiến cậu không cách nào cựa quậy. Cậu ngưng mắt, nguyên tố thủy từ bốn phương tám hướng tập hợp lại.

Hydeine nhếch khóe môi cười.

Nguyên tố thủy vừa tập hợp lập tức bị chặn bên ngoài kết giới.

"Đạo… A". Dilin nhíu mày.

Cảm giác mát lạnh đâm vào thân thể, khiến cậu thanh tỉnh hẳn.

Hydeine cúi đầu hôn môi cậu, "Thả lỏng"

Đôi mắt xanh thẳm tựa biển cả, mang theo ma lực trấn an con người.

Khi cơ thể Dilin hơi thả lỏng, đau đớn đột ngột lại khiến cậu căng cứng người.

"Sẽ chóng ổn thôi". Hydeine áp sát bên tai cậu, nói khẽ khàng, "Đây là một loại hưởng thụ, hưởng thụ cực hạn. Cho nên, bất kể là ngươi thụ động hay chủ động, chỉ cần tin tưởng đối phương, để cảm giác của mình sa vào vô số tiếp xúc với đối phương"

Thật quen tai!

Dilin vừa kiềm chế, vừa hồi tưởng.

…

《Sàng sự bách vấn》!

Sáng sớm.

Hydeine hôn Dilin đang mơ mơ màng màng, mỉm cười nói: "Ta nói rồi, ta không thích trên đời này có bất cứ chuyện gì ta không biết. Cho nên, sách trong thư viện cho dù ta chưa đọc hết, cũng từng lật qua"

Dilin nỗ lực mở mắt.

"Còn nữa, ngươi đến thư viện số 5 xem 《Sàng sự bách vấn》, nhân viên quản lý sách đã nói với ta". Hydeine mỉm cười nói, "Ta nói với bà ấy, lần sau có thể đề nghị ngươi cứ mượn về đọc"

"…"

97. Học phần tốt nghiệp (bảy)…

Dilin nằm một lúc lâu, mới mở miệng nói, "Tôi sẽ ở mặt trên."

Hydeine nhướng mày: "Ta không ngại, chỉ cần ngươi có thể thắng ta.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt nhập nhèm của Dilin nhất thời sáng ngời, hai ngọn lửa dấy lên trong mắt.

"Mộng đại lục lý" ghi lại, truyền kỳ đệ nhất ma pháp sư của học viện ma pháp St Paders Dilin Bassekou được nhắc đến nhiều nhất không chỉ về thiên phú không ai sánh kịp của ngài, mà còn cả tinh thần học tập cần cù vĩnh viễn không ngừng nghỉ. Bắt đầu từ một năm học tập ma pháp kia, ngài chưa bao giờ dừng tu luyện ma pháp, thậm chí kể cả trước đêm kết hôn cũng một mình tu luyện đến hừng đông. Nhờ vào sự chăm chỉ, cho nên ngài được đời sau công nhận là ma pháp sư phong hệ mạnh nhất trong lịch sử.

Bob cảm thấy không khí trên bàn cơm sáng nay thực quỷ dị. Điều này không khỏi làm ông liên tưởng đến chuyện đã xảy ra đêm qua sau khi cánh cửa kia đóng lại. Phải biết, ông canh ngoài cửa cả đêm, xác định Dilin thiếu gia đích xác không trở ra. Mà người hầu vệ sinh buổi sáng lại thề sống thề chết bảo chứng thiếu giá và Hydeine cùng nhau ra khỏi cửa phòng, cho nên, dù ông không muốn liên tưởng, cũng không thể không liên tưởng đến một số chuyện.

…

Trời biết, thiếu gia của ông đã phát dục!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Bob nhìn Hydeine không khỏi có chút u oán.

Hydeine xem như không thấy.

Dilin cảm giác mông đang nóng rát, nhưng vẫn biểu hiện thực bình tĩnh, ngoại trừ lấy mứt trái cây lực đạo hơi lớn chút, hoàn toàn không nhìn ra cậu có gì bất thường.

Ánh mắt của Bob dừng trên người cậu nhất thời tràn ngập đồng tình và thương tiếc, "Thiếu gia, thời tiết hôm nay tốt lắm."

Dilin ậm ừ.

https://thuviensach.vn

“Cậu có muốn ngủ tiếp không?” Bob hỏi.

Dilin sửng sốt, hỏi ngược lại: “Vì sao?”

Bob phản ứng cực nhanh: “Thiếu gia vất vả ở học viện lâu như vậy, khó mới về nhà, vẫn nên thả lỏng một chút.”

Dilin cũng rất muốn nằm, nhưng quay đầu nhìn thấy Hydeine, tình cảnh đêm qua lại hiện lên rõ ràng trước mắt, ý chí chiến đấu nhất thời dâng trào, khoát tay: “Không cần, chốc nữa tôi còn muốn tu luyện.”

Bob thăm dò: “Ngài khẳng định hôm nay cũng muốn tu luyện?”
Dilin gật mạnh đầu.

Chuông cửa vang lên, Bob xoay người ra mở cửa.

Hydeine như có điều suy nghĩ liếc mắt nhìn bóng lưng Bob một cái, quay người nói với Dilin: “Có lẽ đi ngủ là một ý kiến hay.”

Dilin nghe thấy hai chữ đi ngủ, da đầu nhất thời tê rần, “Có ý gì?”

“Nghỉ ngơi.” Ánh mắt Hydeine quét từ khuy áo cậu xuống, “Hiện giờ ngươi cần.”

“Không cần.” Dilin trầm giọng, “Tôi hiện giờ chỉ cần tu luyện ma pháp, sau đó đả bại anh.”

Hydeine đầy hưng trí nhìn thiếu niên từng theo sau hắn chỉ qua một đêm đã biến thành một thanh niên nhỏ bé sục sôi ý chí chiến đấu, “Ta mỏi mắt mong chờ.”

Bob trở lại rất nhanh, cầm một phong thư trong tay, “Thiếu gia, thư của ngài.”

Dilin buông chén trà, dùng khăn lau miệng, mới đón lấy mở ra.

Thư rất ngắn, cậu chỉ quét mắt vài cái đã đọc xong.

“Hôm nay tôi phải ra ngoài.” Cậu nói.

https://thuviensach.vn

Bob hỏi: “Thiếu gia cần chuẩn bị xe ngựa không?”

Dilin ngẫm nghĩ, gật đầu: “Tôi muốn đến trấn Magil.”

Hydeine ngẩng đầu.

Cậu nói: “Nhiệm vụ đầu tiên trong ba cái. Nghiệp đoàn ma pháp đã đem tin tức nói cho đại ma pháp sư Aberna, ông ấy muốn tôi hôm nay sang đó.”

Hydeine đáp: “Ta nghĩ hắn thực vừa lòng có được một cu li miễn phí đưa đến tận cửa.”

Hai mắt Dilin tỏa sáng, “Có thể học hỏi từ đại sư nổi tiếng chế tạo ma pháp trận đương thời là vinh hạnh của tôi.”

Hydeine nhíu mày.

“Đạo sư cảm thấy không ổn?” Dù coi hắn là đối thủ, nhưng đáy lòng Dilin rất rõ, tại con đường học tập ma pháp, không có ai thích hợp làm thầy cậu hơn Hydeine.

“Ma pháp trận không có ảnh hưởng lớn tới thành tựu ma pháp của mỗi cá nhân.” Hydeine nói.

Dilin đáp: “Nhưng nó có thể phụ trợ tăng cấp tu vi ma pháp.”

“Nếu gặp phải tình huống dậm chân tại chỗ, đúng vậy. Nhưng chỉ áp dụng với ma pháp sư sơ cấp và trung cấp. Ngươi từng nghe nói có ma pháp sư cao cấp nào dựa vào ma pháp trận để tăng cấp chưa?” Hydeine nói, “Cho dù có, cũng chứng tỏ cả đời hắn không có khả năng trở thành đại sư ma pháp chân chính.”

Dilin biết hắn nói rất đúng.

“Nhớ kỹ. Thế giới ma pháp có đường tắt, nhưng hậu quả là mất nhiều hơn được. Chỉ có chân chính lĩnh ngộ ma pháp, mới có thể sáng tạo ma

https://thuviensach.vn

pháp. Chỉ có sáng tạo ma pháp, mới có thể trở thành một ma pháp sư chân chính."

Dilin nghi hoặc: "Ma pháp sư chân chính?"

Khóe miệng Hydeine khẽ nhếch, "Ý nghĩa của ma pháp chính là biến hết thảy không thể thành có thể. Lặp lại chuyện người khác đã làm chẳng qua chỉ là đem chuyện người khác đã sáng tạo ra hoàn thành lần nữa trong tay ngươi mà thôi."

"Tôi hiểu rồi." Từ ngày trở thành học sinh của Hydeine, sáng tạo liền trở thành trọng tâm trên con đường học tập của cậu. Hydeine đánh giá cực cao điểm này, không chỉ hắn mà học viện cũng thế. Cho nên muốn tốt nghiệp phải thông qua điều kiện hà khắc sáng tạo ma pháp của riêng mình. Có điều, nói như vậy, muốn đả bại Hydeine chắc chắn cũng phải có ma pháp do bản thân sáng tạo ra. Suy cho cùng Hydeine là đệ nhất ma pháp sư được công nhận hiện nay, ma pháp đang có hiển nhiên không thể làm khó hắn.

Nghĩ đến đó, cậu bắt đầu hăng hái. "Chúng ta nhanh xuất phát đi."

Hoàn thành việc học là bước đầu tiên, bước thứ hai chính là từ phía sau hắn đến bên cạnh hắn, cuối cùng vượt qua hắn!

Trấn Magil là một trấn nhỏ danh xứng với thực.

Dilin và Hydeine đứng ở đầu trấn, liếc mắt một cái đã nhìn thấy cuối trấn.

"Các ngươi tìm ai?" Bác gái béo sau khi ngửa đầu nhìn bọn họ hồi lâu, rốt cục nhịn không được hỏi.

"Tôi muốn tìm Aberna đại sư." Dilin trả lời.

Bác gái nói: "Đại sư? Đại sư nơi này chỉ có Hank, hắn là thợ mộc. Ha ha."

https://thuviensach.vn

Mắt Hydeine liếc xéo.

Tiếng cười của bác gái bị đông lạnh.

Dilin nói: "Người chúng tôi muốn tìm là một ma pháp sư, ông ta chủ yếu nghiên cứu ma pháp trận."

"Ma pháp sư? Nơi này của chúng ta không có thằng cha nào cao cấp như vậy." Bác gái ngẫm nghĩ, "Có điều cái gì trận ấy, ngươi đi thẳng con đường này, ra khỏi trấn cũng đừng dừng lại, sẽ nhìn thấy một lão già rất kỳ quái. Có lẽ ông ta biết người các ngươi muốn tìm."

Nếu không phải sau khi rời khỏi trấn nửa tiếng, Dilin và Hydeine rốt cục nhìn thấy một ma pháp trận cực lớn, bọn họ sẽ cho rằng bác gái kia chỉ đường là ngụ ý bảo bọn họ yên lặng mà rời trấn đi không cần quay đầu lại.

Lão già kỳ quái trong miệng bác gái đang cầm một thước đo xoay người đo đạc.

"Aberna đại sư?" Dilin thử thăm dò gọi.

Ông lão bỗng nhiên ngẩng đầu, râu tóc đầy đầu và cằm khiến cho khuôn mặt ông ta nhìn qua giống như một cây ô liu thật lớn.

"Cháu là Dilin Bassekou." Dilin tự giới thiệu, "Cháu đến từ St Paders. Lúc trước cháu nhận được thư của ngài…"

"Sao ngươi còn non như vậy?" Aberna đột nhiên ngắt lời.

Dilin ngẩn ra, nói: "Ý ngài chỉ đầu óc hay là…"

"Là chỉ tâm tính, cư nhiên còn mang bảo mẫu theo." Aberna hết sức bất mãn.

"Bảo mẫu" nhướng mày, "Ông dựa vào đâu mà bảo ta đi cùng em ấy?"

"Ha!" Aberna lắc đầu, "Các ngươi ngoại trừ không đem đối phương dán lên người mình, còn có cái gì mà nhìn không ra đang đi cùng nhau?"

https://thuviensach.vn

Dilin muốn tìm cái lỗ chui xuống. Cậu và Hydeine cùng đến cùng đi, không nghĩ tới từ ngoài nhìn vào giống như đứa nhỏ mãi không lớn. *(Xem ra là trâu già gặm cỏ non rồi =))))*

Hydeine nói: "Chúng ta không đi cùng nhau."

Aberna liếc hắn như đang nhìn một tên trộm vặt bị bắt quả tang còn không chịu thừa nhận.

"Ta tới tìm ông." Hydeine tiếp.

Aberna hồ nghi: "Ngươi là ai?"

"Hydeine."

Aberna nhảy dựng, "Ngươi tìm ta làm gì?"

Khóe miệng Hydeine cong lên, "Ông nói xem?"

Tròng mắt Aberna xoay chuyển, "Tuy rằng ngươi cũng coi như có chút danh tiếng, nhưng ta không thu đồ đệ. Còn có, ngươi!" Ông ta chỉ vào Dilin, "Ngươi đến chỗ ta để làm việc! Không phải để đứng ở bên diễn vai thiếu gia cho ta xem, nhanh lên nhanh lên. Cởi quần áo!"

Tim Dilin đập loạn nhịp: "Cởi quần áo?"

Mày phải của Hydeine nhướng lên.

Aberna lại giơ chân, "Không thay quần áo ngươi làm việc thế nào? Ngươi không định mặc bộ quần áo lòe loẹt này đến đụng chạm vào ma pháp trận thần thánh tôn quý nhất của ta đấy chứ?"

Dilin cúi đầu nhìn y phục của mình. Từ bất kì góc độ nào nhìn vào, nó đều không tính là lòe loẹt, nhiều nhất là… đường may cầu kì mà thôi.

Trong khi cậu đang thay quần áo, Aberna vẫn luôn nhìn Hydeine chằm chằm như hổ rình mồi.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nhất định phải ở lại chỗ này sao?” Giọng điệu của ông ta không vui.

Hydeine đáp: “Không phải.”

“Vậy sao còn không đi?”

“Ta không nhất định phải ở lại đây, ta chỉ ở lại đây khi Dilin đang ở chỗ này thôi.” Hắn thản nhiên.

Khóe miệng Aberna nhếch lên, “Nào có thầy giáo nào kề cận học sinh như vậy?”

“Ai bảo ta là thầy giáo của em ấy?” Hydeine khoan thai hỏi lại.

“Toàn bộ đại lục đều biết.” Aberna hùng hổ nói xong, trong mắt hiện lên nghi vấn, “Chẳng lẽ không phải?”

“Hiện tại đang là kỳ nghỉ.”

“… Vậy thì sao?”

Hydeine nói: “Ta chỉ là người yêu của em ấy.”

Aberna sửng sốt rồi cười to: “A ha, còn nói không phải ngươi đưa cậu ta tới?”

“Ai quy định ta là người yêu thì nhất định phải đưa em ấy tới?” Hydeine thản nhiên hỏi lại.

Aberna há miệng, phát hiện quả thật không có quan hệ nhân quả, không khỏi thẹn quá hóa giận: “Rốt cuộc ngươi đến làm gì?”
Hydeine đáp: “Khiêu chiến với ông.”

Miệng Aberna há thành hình tròn giống hệt hai mắt kính của ông ta.

Dilin đổi xong quần áo đi ra, liền nhìn thấy Aberna đang dại mặt. “Aberna đại sư?” Cậu nhìn về phía Hydeine, im lặng hỏi.

Hydeine nói: “Ông ta biết ta tới khiêu chiến, quá hưng phấn.”

https://thuviensach.vn

Aberna vèo cái trốn ra sau Dilin, chỉ vào Hydeine: “Tại sao ngươi muốn đến khiêu chiến ta?!” Đúng là ông ta được xưng đại sư, nhưng mà là đại sư chế tạo ma pháp trận á! Bị đệ nhất ma pháp sư đại lục khiêu chiến… tuyệt đối nhận kết cục thập tử vô sinh!

Hydeine vô tội nhún vai: “Ta cần có lý do tới tìm ông.”
“…” Aberna nhìn hắn, lại nhìn Dilin, cuối cùng khuất phục dưới uy hiếp về sinh mệnh, “Thực ra, chỗ này của ta cũng rất hoan nghênh…gia quyến học sinh đến thăm ngủ lại.” Ông nhất định phải tuyệt giao với học viện ma pháp St Paders! Về sau bọn họ đừng nghĩ tới việc nhét loại nhiệm vụ vớ vẩn này lại đây.

Hydeine mỉm cười: “Như vậy, quấy rầy.”

“…” Aberna quyết định không thèm nhìn hắn. Ông quay đầu nhìn Dilin đã mặc quần áo lao động đặc chế của mình, dẫn cậu vào phòng sau.

Kia là một ma pháp trận cực lớn, lớn đến mức vượt quá sự tưởng tượng của Dilin. Nếu không muốn dùng một từ để hình dung, thì đó là trải khắp núi đồi. Nước thuốc ma pháp vẽ ma pháp trận có thể phân làm nhiều loại, ứng với bốn hệ nguyên tố, trong đó nước thuốc tốt xấu căn cứ vào độ tinh khiết và độ sánh để phân biệt. Ma pháp trận trước mắt này dưới đánh giá của Dilin, tuyệt đối là vô giá. Không phải nói giá trị sau khi vẽ xong, mà là bản thân giá trị nước thuốc dùng để vẽ ma pháp trận đã là một con số không tưởng.

Aberna thấy cậu bị chấn động, trong lòng đắc ý, “Ngươi là người may mắn thứ hai được thưởng thức ma pháp trận này.”

“Người đầu tiên là ông?” Dilin thụ sủng nhược kinh.

“… Người đầu tiên là hội trưởng Bradley của nghiệp đoàn ma pháp, đây là do nghiệp đoàn ma pháp bỏ vốn tài trợ. Ta không tính!” Aberna cảm thấy nói chuyện với thầy trò bọn họ quá sức mệt mỏi.

https://thuviensach.vn

Dilin cũng phát hiện sau khi quen biết Hydeine, cách nói chuyện dần bị lây nhiễm từ hắn. “Đây là ma pháp trận gì?”

“Mê ảo trận. Một loại ma pháp trận không gian.” Aberna ngừng một chút, “Ta nghe nói lần trước tại Langzan các ngươi cũng chế tạo một đại hình ma pháp không gian cực kỳ phức tạp đúng không?”

Dilin gật đầu: “Là đạo sư thiết kế.”

Aberna hừ lạnh: “Không phải thất bại sao?”

Dilin muốn nói đó là bởi vì kẻ địch quá mạnh, nhưng lập tức cảm thấy lấy cớ như vậy không có ý nghĩa, liền không nói gì.

Aberna vốn không có ý chê bai, chỉ tò mò ma pháp kia mà thôi, thấy cậu không nói tiếp, không khỏi nóng nảy truy hỏi: “Thất bại như thế nào?”

“Bị phá.” Kỳ thật Dilin cũng không biết làm sao lại bị phá. Theo lý mà nói, lấy lý giải của cậu với ma pháp không gian kia, phải là không thể phá mới đúng. Nhưng lúc ấy đối phương đích xác lại từ ma pháp trận đi ra.

Aberna nói: “Vậy chứng tỏ ma pháp còn chưa đủ mạnh a, dù sao đại hình ma pháp yêu cầu người người phối hợp không thể tinh vi vững chắc như ma pháp trận được. Ngươi xem của ta đây là biết, nó dựa vào bảy vạn tám ngàn chín trăm mười loại vặn vẹo tạo thành không gian mới. Nếu muốn phá vỡ trận pháp này, phải cởi bỏ sáu mươi bảy vạn chín ngàn tám trăm tám mươi bảy loại nút không gian do chúng sinh ra.”

Dilin nhớ Hydeine từng nói mấu chốt của ma pháp trận không gian không phải ở số lượng nút không gian, mà là độ phức tạp của nút thắt đó. Nhưng nhìn đến biểu tình tự hào của Aberna, vẫn đem lời này nuốt xuống.

“Ngươi đã học qua ma pháp không gian, ta không phải dạy tri thức cơ bản nữa. Trước tiên sẽ tóm tắt cho ngươi nguyên lý và bố trí của ma pháp trận.” Aberna liếc hắn, “Có điều mê ảo trận này của ta rất phức tạp. Nó

https://thuviensach.vn

không chỉ bóp méo không gian, mà còn tạo ra không gian thứ cấp, sau đó biến không gian thứ cấp thành một cung điện lộng lẫy."

Cái này Dilin chưa từng học qua. Cậu tò mò vểnh tai.

Aberna tỏ vẻ vừa lòng với thái độ của cậu, vuốt cằm: "Mê ảo trận là loại phiền phức nhất trong ma pháp trận không gian. Không phải nút không gian phiền phức, mà là cảnh tượng phiền phức. Đặc sắc lớn nhất của mê ảo trận là khiến cho người xông vào mê luyến ảo cảnh trong đó, cho nên ảo cảnh này phải xây dựng thật lộng lẫy. Ta nghe nói ngươi là phong hệ và thủy hệ?"

Dilin định giải thích cho ông ta phong hệ chính là thủy hệ biến dị, nhưng Aberna không cho cậu cơ hội nói, lại tiếp lời: "Cho nên việc ngươi cần làm hiện nay là… làm công nhân khuân vác."

Dilin sửng sốt.

Công nhân khuân vác trong lời Aberna… là một công nhân khuân vác bình thường.

Dilin thực hoài nghi St Paders phái cậu tới trợ giúp Aberna không phải vì cậu hiểu ma pháp không gian, mà vì cậu biết phong hệ ma pháp, tiện lợi cho việc khuân vác.

Aberna nhìn thấy cung điện tại không gian thứ cấp đã gần hoàn thành, chủ yếu xây nên từ gỗ và đất, bề ngoài quét loại vôi đang lưu hành nhất, hình thức tân kỳ, lộng lẫy hơn rất nhiều kiến trúc đương thời.

Lần đầu tiên Dilin nhìn thấy không khỏi giật mình, "Đây là do ông tự thiết kế?"

"Đương nhiên. Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta chỉ biết làm bùn đất dựng lên, để đầu óc thụt lùi sao?" Aberna khó nén đắc ý.

Dilin líu lưỡi. Nếu Aberna không phải ma pháp sư, ông ta nhất định sẽ trở thành một kiến trúc sư cực kỳ xuất sắc.

https://thuviensach.vn

Khuân vác cho công trình kéo dài gần một tháng, cung điện rốt cuộc hoàn toàn xây xong. Trong lúc này, Hydeine vẫn luôn tự lo cuộc sống của mình, không quấy rầy bọn họ. Thời điểm duy nhất có thể nhìn thấy hắn là lúc ăn cơm.

Dilin tạm thời quẳng ma pháp và quan hệ của hai người ra sau đầu, toàn tâm toàn ý tập trung vào kiến thiết ma pháp trận.

Aberna sau đó bắt đầu thật sự dạy cậu tri thức liên quan đến ma pháp trận không gian. Đại bộ phận tri thức Dilin đều đã nghe qua từ chỗ Hydeine, một phần nhỏ là tâm đắc của Aberna. Dù nguyên lý của ma pháp trận không gian na ná như nhau, nhưng đi vào chi tiết, mỗi đại sư ma pháp không gian đều có bí quyết độc đáo của riêng mình. Ví dụ như nút không gian của Aberna đơn giản tiện lợi hơn của Hydeine, đương nhiên, độ chắc chắn cũng hơi kém hơn.

“Kỳ thật, ma pháp không gian không nhất định cần có nút không gian.” Có một ngày, sau khi Aberna nhìn Dilin viết xong chú ngữ nguyên tố như ông phân phó, đột nhiên thốt ra một câu như thế, “Đạo sư của ngươi thật sự thiết kế một đại hình ma pháp không gian chỉ dùng người đến phối hợp?”

Trải qua mấy ngày ở chung, Dilin đã hơi hiểu tính cách ông ta, biết ông ta bên ngoài tâm cao khí ngạo, kỳ thật tràn ngập nhiệt tình đối với ma pháp. “Đúng vậy.” Cậu trả lời.

Aberna không nói.

“Đại sư?”

“Ngươi nói xem, mê ảo trận của ta có ích lợi gì chứ?”

“A?”

Aberna nghiêm túc: “Mê ảo trận này cần hơn hai năm mới hoàn thành, nhưng đến lúc đó, không chừng Bradley sẽ biến nó thành một thắng cảnh

https://thuviensach.vn

du lịch. So sánh ra, đại hình không gian ma pháp mới hữu dụng. Chỉ cần đủ người, phối hợp ăn ý, chỗ nào lúc nào cũng có thể hoàn thành."

Dilin nói: "Nhưng ma pháp trận không gian cũng có chỗ tốt của nó."

"Chỗ tốt nào?" Aberna tựa như đứa trẻ to xác, miệng thì ghét bỏ thành quả của mình, trong lòng lại ước ao đối phương phản bác lại.

"Nó… ách, rất xinh đẹp." Dilin nói.

Aberna càng uể oải, "Để làm thắng cảnh du lịch mà."

"Cũng không nhất định." Dilin ngẫm nghĩ, "Có thể để làm… chỗ lánh nạn?"

"Chỗ lánh nạn?" Aberna sửng sốt.

Dilin đáp: "Đặc điểm lớn nhất của mê ảo trận không phải là mê hoặc sao? Như vậy có thể khiến cho kẻ địch đi vào lạc đường, cũng có thể để mình đi vào tránh né kẻ địch. Không phải sao?"

Ánh mắt Aberna vốn đang ảm đạm nháy mắt sáng rực. Ông ta tiến lên ôm lấy Dilin, hung hăng vỗ lưng cậu, "Ngươi là thiên tài, ngươi là thiên tài! Tại sao ta lại không nghĩ ra chứ? Ha ha, chỗ lánh nạn, ý tưởng này thật sự rất thiên tài!"

Từ sau khi trở thành ma pháp sư, Dilin cảm thấy tố chất thân thể mình giảm mạnh. Tựa như hiện tại, chẳng qua chỉ bị vỗ vài cái sau lưng, cậu đã có ảo giác bị nội thương.

"Ngươi hoàn thành nhiệm vụ!" Aberna đột nhiên buông cậu ra, vui vẻ lớn tiếng tuyên bố.

"A?" Dilin há hốc mồm.

Aberna nói: "Ta chuẩn bị dỡ cung điện xuống, thiết kế thành mê cung. A ha, để nó trở thành ác mộng của mọi tên địch xông tới!"

https://thuviensach.vn

Dilin chần chờ: “Cháu có thể lưu lại giúp đỡ.”

“Chẳng lẽ ngươi khuân vác còn chưa đã tay sao?” Aberna bỡn cợt chớp mắt, “Có điều cho dù ngươi làm còn chưa đã, đạo sư tình nhân của ngươi đã chờ hết nổi rồi.”

Dilin đỏ mặt.

Sốt ruột của Hydeine khó mà nhìn ra từ biểu tình của hắn, nhưng chỉ cần tới gần hắn trong phạm vi năm thước, liền cảm thụ được từ không khí quanh hắn. Cậu vẫn luôn cho rằng chỉ có mình biết, không ngờ Aberna cũng phát hiện ra.

Aberna lớn tiếng: “Ngươi giải quyết được nỗi hoang mang lớn của ta, khiến ta tìm được ý nghĩa mới của sinh mệnh, cho nên ta cực kì vui vẻ mà tuyên bố, ngươi tự do!”

“…” Dilin có loại cảm giác hạnh phúc vừa ra tù.

Dù được tuyên bố “mãn hạn phóng thích”, nhưng vì sắc trời đã tối, Dilin và Hydeine vẫn ở tại trấn Magil đêm đó.

Nhìn Aberna dỡ bỏ cung điện, Dilin thực đau lòng. Kiến trúc xinh đẹp như vậy, chung quy đã thành hoa quỳnh sớm nở tối tàn.

Như nhìn ra cậu tiếc nuối, Aberna nói: “Thời điểm khác nhau sẽ không có cùng ý nghĩa. Nếu vứt bỏ để theo đuổi thứ tốt hơn đẹp hơn, vậy tuyệt không đáng tiếc, ngược lại hẳn là may mắn.

Hydeine lạnh lùng: “Không cần coi tổng kết của cá nhân là chân lý.”
Aberna nhìn hắn một cái. Trải qua hơn một tháng ở chung, ông đã khẳng định thằng cha xấu xa hơn cả mình này chỉ có xấu xa ngoài miệng chứ không có ý thực sự ra tay, cho nên nói năng cũng trở nên thoải mái hơn nhiều, “Ngươi lo lắng học sinh của ngươi sẽ vứt bỏ ngươi, đi tìm một đạo sư tình nhân tốt hơn đẹp hơn sao?”

Hydeine nói: “Ông đã bảo Dilin thông qua thử thách.”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy, thì sao nào?”

“Cho nên, hiện tại dù ông có biến mất cũng chẳng ảnh hưởng đến kết quả của em ấy.”

“… Không, vẫn có ảnh hưởng. Ta còn chưa báo cáo kết quả thử thách.”

“Ta có thể chờ.”

“… Không, ta sẽ chờ nhóm ngươi đi. Chờ đến lúc ta khẳng định các người đã rời khỏi trấn Magil.” Aberna kiên quyết.

Ngày hôm sau, Aberna quả nhiên đích thân đưa Hydeine và Dilin rời đi, mãi đến khi bọn họ biến mất trong ma pháp truyền tống trận, ông ta mới thở ra một hơi.

Bác gái phụ trách nấu ăn một tháng, lần này cũng theo ông ta đến tiễn đưa đột nhiên ha hả cười rộ.

“Làm sao vậy?” Aberna không vui trừng bà.

Bác gái nói: “Tên tóc vàng trước khi rời đi bảo tôi nói lại cho ông một câu.”

Tuy đã biết sẽ không phải lời hay ho gì, nhưng Aberna vẫn nhịn không được hỏi: “Câu gì?”

“Hắn nói, rất nhiều hung thủ cao minh sau khi rời khỏi đều trộm trở lại xuống tay.”

Aberna: “…”

98. Học phần tốt nghiệp (tám)…

Dilin và Hydeine trở lại nhà trong thành Bert, mới biết chủ phòng đấu giá ngầm đã đến tìm mấy lần về việc cậu chủ trì đấu giá.

Tính ngày, vài hôm nữa học viện sẽ khai giảng. Kỳ hạn Orosey ra chỉ còn không tới hai tháng, mà cậu còn hai nhiệm vụ chưa làm xong. Dilin

https://thuviensach.vn

không dám trì hoãn, trở về phòng lập tức tắm rửa thay quần áo, chuẩn bị đi phòng đấu giá.

Hydeine còn ở trong phòng không ra.

Dilin đứng ngoài hành lang do dự.

Lời của Aberna khiến cậu có chút tỉnh ngộ, mình thật sự quá mức ỷ lại Hydeine. Nếu muốn sóng vai cùng Hydeine… không, không phải sóng vai, là áp đảo Hydeine, vậy mà vẫn đứng bên hắn ỷ lại hắn là không được.

Bước đầu trưởng thành, tất phải rời khỏi che chở, giống như bé con học đi đường, phải buông ra đôi tay chống đỡ của cha mẹ. Nhưng cậu sợ nếu tùy tiện để Hydeine sang một bên sẽ phản hiệu quả. Tuy không cam tâm nằm dưới, nhưng cậu tình nguyện ở bên Hydeine.

Hydeine mở cửa, không chờ cậu phản ứng, kéo thẳng cậu vào lòng hôn một trận.

Dilin mờ mịt mở to mắt. Trong trí nhớ của cậu, dục vọng của Hydeine vẫn luôn rất đạm, thậm chí sau đêm đó cũng chưa từng chủ động cầu hoan. Đương nhiên, một phần nguyên nhân là vì ở trấn Magil có Aberna, rất nhiều chuyện không thể trắng trợn lộ liễu.

“Ngươi tới vì chuyện này?” Giọng nói của Hydeine biếng nhác, mang theo ý tứ hấp dẫn nồng đậm.

Nhưng Dilin giật mình một cái, dùng tay đẩy vai hắn, kéo giãn khoảng cách hai người, “Không phải, tôi tới hỏi anh đã chuẩn bị xong chưa?”

“Chuẩn bị?”

“Đi phòng đấu giá ngầm a.” Dilin ngẫm nghĩ, thăm dò hỏi, “Anh không muốn đi à?”

“Không cần đi. Rất nhanh sẽ có người tới mời ngươi.” Hydeine đáp.

https://thuviensach.vn

Dilin giật mình. Nếu chủ phòng đấu giá ngầm muốn biết khi nào Dilin trở về kỳ thật rất đơn giản, Dilin và Hydeine đều không che dấu hành tung, chỉ cần ông ta phái người chú ý một chút, tin tức đương nhiên sẽ truyền qua. Sở dĩ ông ta đến cửa nhiều lần, chỉ để tỏ vẻ mà thôi.

"Cho nên, chúng ta còn có thời gian." Hydeine cười cúi đầu.

Dilin phối hợp nghiêng đầu.

Hành vi chẳng phân biệt cao thấp này, hắn vẫn rất hoan nghênh.

Chủ phòng đấu giá ngầm quả nhiên đến rất nhanh, có điều ông ta vẫn cảm thấy ánh mắt Dilin nhìn mình mang theo bất mãn. Chẳng lẽ ba vạn lần trước còn chưa đủ? Rõ ràng ông đã thêm một vạn. Ham muốn của vị Bassekou thiếu gia này không khỏi quá lớn rồi.

Nghĩ vậy, trong lòng ông ta có chút không thoải mái, "Dilin thiếu gia, thật có lỗi, tôi tới chậm."

"Ông đáng lẽ nên đến sớm một chút." Dilin nghĩ đến chuyện vừa xảy ra, càng muốn nhanh trở nên mạnh hơn, "Đúng rồi, khi nào tôi có thể chủ trì đấu giá?" Sớm ngày hoàn thành thử thách, cậu mới có thể sớm tốt nghiệp, dốc lòng nghiên cứu ma pháp.

Ông chủ nhìn thấy cậu gấp gáp, vội hỏi: "Nếu Dilin thiếu gia và Hydeine đại sư không chê, có thể làm tối nay."

https://thuviensach.vn

Dilin ngẩn ra, “Nhanh vậy?”

Ông chủ cười: “Đồ vật để đấu giá ta đã chuẩn bị đầy đủ từ tháng trước, đều là hàng tốt có sẵn. Chẳng qua Dilin thiếu gia và Hydeine đại sư mãi chưa về, cho nên mới trì hoãn đến bây giờ.”

Dilin ngẫm nghĩ, gõ nhịp nói: “Được, vậy tối hôm nay.”

Bob đột nhiên đi ra, lo lắng hỏi: “Thiếu gia, thân thể cậu chịu nổi không?”

Thân thể Dilin cứng đờ, khóe mắt thấy Hydeine tươi cười đầy thâm ý, ngoài cười trong không cười nói: “Đương nhiên.”

Bob bị cậu nhìn bằng ánh mắt đầy lửa giận đến ù ù cạc cạc, thầm nghĩ: Mình chỉ sợ thiếu gia vừa mới trở về vẫn còn mệt mỏi, tại sao trông thiếu gia có vẻ mất hứng vậy?

Ông chủ không nhận thấy sóng ngầm mãnh liệt, cao hứng phấn chấn: “Tôi lập tức trở lại chuẩn bị.”

Nói là lập tức đi chuẩn bị, kỳ thật đã được chuẩn bị tốt.

Ông chủ trở về lệnh cho nhân viên hủy bỏ những vật phẩm định bán đêm nay, thay bằng đồ vật nghiệp đoàn ma pháp đặc biệt đưa tới, rồi lẳng lặng đứng sau hậu đài chờ Dilin và Hydeine đến.

Vì lần chủ trì này, Dilin đặc biệt mặc vào bộ quần áo đẹp nhất của mình. Ngày đó ở phòng đấu giá, cậu quan sát thấy người chủ trì cũng mặc trang phục bắt mắt như vậy. Bản thân cậu đã có bộ dạng xinh đẹp, mặc vào kiện quần áo kia càng giống như búp bê tinh xảo, vừa bước xuống xe ngựa liền khiến cho rất nhiều người chú ý.

Dilin nhíu mày, ánh mắt trắng trợn của người khác khiến cho cậu rất không thoải mái.

Nhưng những ánh mắt đó rất nhanh đã thu lại.

https://thuviensach.vn

Dilin quay đầu, phát hiện Hydeine đang như cười như không đứng đó, trong tay có một ngọn lửa vô tình thiêu đốt.

“Là Bassekou thiếu gia và Tajires đạo sư đúng không? Phòng đã được chuẩn bị tốt cho hai vị, mời đi bên này.” Nhân viên phòng đấu giá cẩn thận đến bên người Dilin, giữ khoảng cách an toàn với Hydeine.

Dilin đi hai bước, nhớ ra gì đó quay đầu nói với Hydeine: “Đạo sư, anh đứng dưới cổ vũ cho tôi nhé.”

Hydeine nhíu mày, “Được.”

Dilin xoay người đi theo nhân viên kia.

Hậu đài của phòng đấu giá rất lớn, có điều lúc này không có người, chỉ có ông chủ và người chủ trì lần trước đang chờ.

Dilin biết ông chủ sợ nhiều người sẽ khiến cậu phân tâm khẩn trương, tươi cười càng rõ.

Còn chưa tới giờ, người chủ trì lúc trước đến bên cậu bắt chuyện, hai người rất nhanh đã thân thiện.

Người chủ trì nói cho cậu biết hôm nay cần đấu giá cái gì, rồi lơ đãng tán gẫu về những chuyện mình từng trải qua.

Dilin biết anh ta đang truyền thụ kinh nghiệm cho mình, nghe rất chăm chú.

Mặc dù là cuộc đấu giá nhỏ, nhưng việc cần lưu ý rất nhiều. Hơn nữa đây là phòng đấu giá ngầm, chỉ cần giao tiền là có thể tiến vào, cho nên rồng rắn hỗn tạp, không cần thận liền xảy ra chuyện ầm ỹ.

Nghe anh ta kể vài ví dụ, Dilin rốt cục biết trận thử thách này thử thách điều gì.

Phản ứng.

https://thuviensach.vn

Nếu hàng hóa đấu giá làm cho người ta thèm nhỏ dãi, dưới đài thậm chí có khả năng sẽ có người sinh ra ý nghĩ cướp đoạt. Giống như Honorable Gruson mà Hydeine vừa ý bị người nghiệp đoàn đạo tặc trộm mất, trong phòng đấu giá luôn tồn tại các loại nhân tố nguy hiểm, khống chế không tốt sẽ tạo thành hỗn loạn.

Thời giờ càng lúc càng gần, người chủ trì cuối cùng thẳng thắn nói: "Tôi biết ngài là ma pháp sư. Ở phòng đấu giá, ma pháp sư có rất ít." Bởi vì tất cả ma pháp sư có thể tham gia phòng đấu giá chính quy, đồ vật nơi đó toàn vẹn và rẻ hơn, không cần đến đây. "Ngộ nhỡ không thể khống chế được cục diện, ngài có thể bày ra chút thực lực. Như vậy, có lẽ bọn họ sẽ biết khó mà lui."

"Cảm tạ anh nhắc nhở." Dilin đứng lên, hành một lễ tiết đặc biệt của quý tộc với anh ta.

Người chủ trì giật mình lui sang, "Bassekou thiếu gia, cái này…"

Dilin mỉm cười, "Tôi muốn lên đài."

"Chúc ngài may mắn." Người chủ trì cung kính hành lễ cúi đầu của quý tộc.

Dilin vuốt cằm, bước từng bước một từ thang lầu lên đài.

Dưới đài phòng đấu giá đang ầm ầm nháy mắt liền yên tĩnh vì Dilin bước lên, rồi lập tức tuôn ra tiếng xôn xao lớn hơn.

Dilin mặt không đổi sắc nghe tiếng cười, tiếng trêu đùa từ bốn phương tám hướng chĩa về mình, trầm ổn đi đến mép đài. Nơi đó có một ma pháp trận phong hệ loại nhỏ, có thể đem giọng nói truyền đi. Cậu cảm nhận được, đó là ma pháp trận tạo ra từ thủy nguyên tố.

"Chào mọi người, ta là Dilin Bassekou."

Tĩnh mịch.

https://thuviensach.vn

Yết hầu của mọi người giống như bị ai nắm lấy, cả phòng bị bao phủ bởi yên tĩnh không tiếng động.

Dilin không phát giác, tiếp tục nói: "Thật vui vì mọi người đã bớt thời giờ tới tham gia cuộc đấu giá hôm nay, hy vọng vật phẩm hôm nay có thể được mấy vị bằng hữu thắng lợi mang về."

Không thấy tiếng ồn ào nào, chỉ có tiếng nói nhỏ khe khẽ.

Bọn họ không biết Dilin là ai, nhưng rất rõ ràng ba chữ Bassekou có ý nghĩa thế nào. Tại Shamanlier, Bassekou là một dòng họ thực hiếm thấy, nghe nói nó được sửa từ Bassekrete bởi hoàng đế khai quốc của Shamanlier, vinh hiển khôn cùng. Cho nên, gia tộc Bassekou ở Shamanlier chỉ có một. Mà dòng họ Bassekou ở thành Bert chỉ khiến bọn họ nghĩ đến một người.

Andre Bassekou.

Dilin giống như không hề để ý đến an tĩnh bốn phía, tiếp tục nói: "Vật phẩm đầu tiên ta muốn đấu giá hôm nay là một đôi hoa tai."

Người chủ trì ban đầu đích thân bưng khay lên.

Có lẽ gương mặt quen thuộc khiến cho nhiều người cảm thấy thân thiết, do đó thả lỏng tâm tình, tiếng ồn ào dần dần trở lại.

Dilin nói: "Tên đôi hoa tai này là Độ Ấm Hải Dương. Nó có thể điều chỉnh độ ấm quanh người dựa trên biến đổi của thời tiết, không chỉ vậy, nó còn là một công cụ ma pháp phòng ngự."

Dưới đài ồ lên.

Công cụ ma pháp phòng ngự có thể điều chỉnh độ ấm quanh người?

Không phải là một ma pháp trận tùy thân vô hình vô ảnh loại nhỏ sao?

Dilin cũng thầm giật mình. St Paders chú trọng tu vi của cá nhân, không quan tâm đến vũ khí phòng ngự và quyển trục, cho nên cậu cũng không

https://thuviensach.vn

hiểu rõ. Nhưng không thể phủ nhận, khi nghe đến thuộc tính, trong lòng cậu cũng âm thầm động tâm.

"Giá quy định là một vạn kim tệ."

Mở màn đã là một vạn kim tệ.

Phía dưới lại yên tĩnh.

"Một vạn lẻ một kim tệ." Mở miệng là một ma pháp sư.

Người chủ trì kinh ngạc liếc Dilin một cái.

Dilin đã sớm chú ý. Hôm nay ma pháp sư tới không ít.

Kỳ thật đây là an bài trước đó của Orosey. Lấy thực lực của Dilin, chủ trì một cuộc đấu giá bình thường chắc chắn không phải vấn đề, hơn nữa lại ở thủ đô của Shamanlier. Cho nên ông ta đặc biệt để nghiệp đoàn ma pháp chuẩn bị mấy dụng cụ ma pháp hiếm lạ, sau đó âm thầm lộ ra tin tức, quả nhiên khiến cho rất nhiều ma pháp sư chú ý.

Nếu ông chủ không bán ân huệ cho Dilin, để tránh việc cậu gặp chuyện không may trong khu vực của mình mà đặt thời gian gấp gáp, có lẽ ma pháp sư tới hôm nay sẽ kín hết chỗ.

"…"

"Một vạn lẻ hai kim tệ."

Trong hai phút liền, tiếng hét giá không dừng lại.

Dilin nín thở nghe, cũng cố gắng chú ý vị trí và đặc điểm của các ma pháp sư.

Làm người chủ trì, phải thời thời khắc khắc tai nghe tám phương, mắt nhìn sáu hướng, chú ý từng đặc điểm và biểu tình của khách nhân, tại những thời điểm đặc biệt phải trấn an và can ngăn, phòng ngừa sự cố phát sinh.

https://thuviensach.vn

“Hai vạn kim tệ.” Giọng nói già nua vang lên.

Dilin nhìn lại, là một lão ma pháp sư đã quá sáu mươi, ông ta ngồi trong góc, thân thể gần như bị người phía trước che hết, nếu không phải cố sức nhìn, chắc chắn không chú ý thấy.

Dilin có thể cảm thấy thủy nguyên tố xung quanh ông ta rất sinh động, điều đó chứng tỏ ông ta là ma pháp sư thủy hệ, hơn nữa tu vi không thấp. Cùng góc dưới, bên người Hydeine lại gần như không có ma pháp dao động. Đây là cảnh giới trở lại nguyên trạng, cao minh hơn lão ma pháp sư kia nhiều.

“Hai vạn kim tệ lần một. Hai vạn kim tệ lần hai, hai vạn kim tệ lần ba. Thành giao.” Dilin không biểu diễn chút động tác đẹp mắt hấp dẫn khách nhân ra giá cao hơn như người chủ trì trước đó, dù sao nhiệm vụ của cậu là hoàn thành chủ trì đấu giá, chứ không phải đạt được nhiều lợi nhuận.

Phía dưới không có âm thanh nào.

Hoàn toàn bất đồng với người chủ trì ban đầu.

Có lẽ đối với bọn họ mà nói, đây là cuộc đấu giá chịu nhiều dày vò nhất. Tuy người chủ trì rất xinh đẹp, nhưng biểu tình thực nghiêm túc, khí chất quá cao quý, tựa như bắt bọn họ ngồi họp.

“Vật phẩm thứ hai, là một quyển trục ma pháp. Một,” Dilin hạ giọng, kéo dài ngữ điệu, “quyển trục ma pháp cấm chú hỏa hệ – thiên hỏa phần thành.”

Dưới đài lại sôi lên.

Đối với ma pháp sư, quyển trục ma pháp không phải vật gì hiếm lạ, trên cơ bản, mỗi ma pháp sư dưới bậc cao cấp đều mang theo bên người, có cả ma pháp sư cao cấp vì tránh hao tổn tinh thần lực, trên người cũng mang một ít quyển trục ma pháp thông dụng, dù sao chúng dùng thật tiện lợi.

https://thuviensach.vn

Nhưng quyển trục ma pháp cấm chú… tuyệt đối khó tìm hơn một ma pháp sư tự mình thi triển cấm chú.

Bởi vì cấm chú có nghĩa là một ma pháp sư cấp sáu tinh thần lực sung mãn có thể dùng nó để đánh bại một ma pháp sư cấp chín.

Đây tuyệt đối là rút ngắn, không, quả thực là pháp bảo khiến nhìn không ra chênh lệch cấp bậc giữa ma pháp sư.

“Giá quy định là bảy vạn kim tệ.” Dilin cảm thấy giá này không cao, chí ít bản thân cậu đã thấy ham muốn.

“Mười vạn!”

Hiển nhiên rất nhiều ma pháp sư trước đó đã có tin tức, sớm chuẩn bị tốt tài chính.

“Mười một vạn!”

“Mười hai vạn!”

Kế tiếp là chém giết cấp vạn. Không có người nào đảo quanh một hai kim tệ. Dầu sao đại đa số ma pháp sư đều thực giàu có.

“Hai mươi mốt vạn.”

“Hai mươi lăm vạn!”

“Ba mươi vạn.”

Giá cả tăng cực nhanh, cả phòng dần nóng lên.

“Corleone! Ông đừng có quá đáng!” Một ma pháp sư đột nhiên đứng dậy, ánh mắt hướng về lão ma pháp sư vừa giành được Độ Ấm Hải Dương ban nãy.

Lão ma pháp sư Corleone khoan thai ngồi tại chỗ, “Ta tham gia đấu giá một cách rất bình thường.”

https://thuviensach.vn

“Ông là một ma pháp sư thủy hệ cấp mười, cần cấm chú hỏa hệ làm gì?” Ma pháp sư kia phẫn nộ.

Corleone nói: “Ai biết được? Lấy về tặng ngươi chăng.”

Ma pháp sư kia trừng ông ta, đột nhiên mềm giọng nói: “Ông biết không, gia tộc bọn ta sắp cử hành trận đấu, ta rất cần quyển trục này. Ông, ông để cho ta đi.”

Corleone chậm rãi quay đầu, khuôn mặt nhăn nheo như quả quýt quỷ dị cười cười, “Cũng được. Chỉ cần ngươi đưa ta một trăm vạn, ta sẽ đồng ý.”

“Ông đừng có quá đáng!” Một ngọn lửa đột nhiên đánh về phía lão ma pháp sư.

Nhưng nửa đường bị dập tắt.

Dilin bồng bềnh giữa không trung, dùng thủy nguyên tố dập lửa, sau đó mặt không đổi sắc nói với ma pháp sư vừa ra tay: “Đây là lãnh địa của ta!”

…

Không thể nghi ngờ, một thiếu niên quý tộc dùng ngữ khí bình tĩnh nói ra lời như thế quả là hình ảnh quỷ dị.

Người chủ trì lúc đầu không khỏi vỗ trán.

Những lời này anh ta đã nói vào lần đầu tiên gặp rắc rối, không ngờ Dilin cứ thế rập khuôn mà dùng.

Ma pháp sư kia rất nhanh tỉnh táo lại, “Ba mươi hai vạn.”

Dilin chậm rãi bay trở về, “Tiếp tục.”

Corleone lạnh lùng cười, “Năm mươi vạn.”

Sắc mặt ma pháp sư kia nhất thời trở nên cực kỳ khó nhìn.

Quyển trục ma pháp cấm chú đúng là có hãn hữu, nhưng dù sao cũng là vật dùng một lần. Giá năm mươi vạn quá điên cuồng.

https://thuviensach.vn

Dilin theo thường lệ hô ba lượt, thấy không ai phản đối, trực tiếp thành giao.

Hàng hóa phòng đấu giá vật sau cao cấp hơn vật trước, sau quyển trục ma pháp cấm chú, tất cả mọi người đều vạn phần tò mò với hàng hóa tiếp theo. Sở dĩ vậy vì nghiệp đoàn ma pháp trước đó chỉ lộ ra hai tin tức khác nhau, cái thứ ba vẫn giữ bí mật.

“Mặt hàng thứ ba là sách ma pháp cấm chú của mộc hệ. Giá quy định tám vạn kim tệ.”

Kỳ thật quyển sách này không khan hiếm hơn quyển trục ma pháp cấm chú, bởi vì sách có thể được sao chép, nhưng điểm tốt là một khi học được cấm chú trên, chỉ cần tinh thần lực đầy đủ có thể sử dụng nhiều lần. Hơn nữa nó là ma pháp cấm chú của mộc hệ, so ra trân quý hơn ba hệ kia một chút. Dù sao trong bốn hệ số người luyện mộc hệ là ít nhất, có thể luyện đến cấp sử dụng cấm chú càng hiếm.

Nhưng ma pháp sư mộc hệ đến phòng đấu giá rất ít, có tám vạn càng thiếu, có tám vạn lại muốn mua hoàn toàn không có.

Cho nên sách ma pháp cấm chú mộc hệ bị… lạnh nhạt.

Dilin đấu giá xong mọi vật, đang muốn thở một hơi thì thấy ông chủ đột nhiên chạy đến, kéo cậu sang một bên, nhỏ giọng: “Có một đồ vật cần bán đấu giá, xin Dilin thiếu gia hỗ trợ.”

“Cái gì vậy?” Dilin rất rõ ràng, có thể để ông chủ chạy tới lúc này, chắc chắn không phải hàng hóa bình thường.

“Tôi cũng không biết. Do tư tế Quang Minh thần hội đưa tới, nói muốn bán đấu giá hôm nay.” Ông chủ nhìn cậu, “Hay là, để tôi nhờ Andy đến đấu giá.”

Andy chính là người chủ trì ban đầu.

https://thuviensach.vn

Dilin nhíu mày. Cậu có cảm giác, Quang Minh thần hội nhắm vào cậu mà tới. Nhưng tại sao?

Ông chủ thấy cậu không phản đối, đang muốn đi thì nghe Dilin nói: "Từ từ, tôi đến."

Nếu cậu chủ trì phòng đấu giá, nhất định phải kiên trì tới cùng. Huống chi, cậu chỉ bán đồ, không tranh đoạt vật, dù đồ vật có trân quý cũng không tạo thành hậu quả gì.

Ông chủ thấy cậu đáp ứng, lập tức xuống đài.

Mọi người đang định đi thì nhìn thấy vẻ mặt hai người, khẳng định có chuyện, lại sôi nổi ở lại.

Dilin trở lại trước đài: "Xin các vị dừng bước, còn một đồ vật nữa muốn bán đấu giá."

"Sớm đã biết rồi."

Người phía dưới đột nhiên cãi lại.

Dilin ngẩn người, lập tức mỉm cười.

Có lẽ cậu tươi cười quá rực rỡ, khiến những người vốn bất mãn cậu chủ trì cứng ngắc cũng hết oán giận.

Qua một lát, một tư tế khoác áo bào đi tới, trên tay ông ta cũng bưng một cái khay, có điều khay của ông ta rõ ràng tinh xảo hơn khay của phòng đấu giá nhiều lắm. Mặt trên đặt một cái hộp nhỏ.

"Đây là cái gì?" Dilin tò mò hỏi.

Người phía dưới nghe thấy người chủ trì cũng không biết là gì, không khỏi càng thêm tò mò.

Tư tế nói: "Ngài mở ra sẽ biết."

https://thuviensach.vn

Dilin nghe lời mở ra, một tảng đá màu vàng đặt bên trong. Cậu vẫn mờ mịt như cũ.

Tư tế nói: "Xin cầm lên."

Dilin vươn tay cầm lấy tảng đá, đang muốn hỏi lại, đột nhiên nhìn thấy tờ giấy bị đè phía dưới, trên mặt viết bảy chữ -

Mảnh vỡ thần cách của đất mẹ.

"Thần cách là gì?" Dilin nhịn không được hỏi ra tiếng.

Bốn phía đột nhiên im lặng.

So với lúc cậu vừa lên sân khấu còn an tĩnh hơn.

Hô hấp của mỗi người đều ngừng nghỉ.

Dilin theo bản năng nhìn về phía Hydeine, phát hiện hắn đang cau mày.

Thanh âm bình tĩnh vô song của tư tế thản nhiên vang lên, "Thần cách là ngọn nguồn sức mạnh của thần.

99. Học phần tốt nghiệp (chín)…

Ngọn nguồn sức mạnh của thần?

Tim Dilin nháy mắt co rút.

Trải nghiệm ngoài thành Dabe đã khiến cho cậu khắc sâu hiểu biết về sự khác nhau giữa người và thần. Ngay cả cường đại như Hydeine, trước sức mạnh tuyệt đối của thần cũng không thể phản kích.

Cậu cúi đầu nhìn thần cách trong tay. Nó nhìn qua thực bình thường, nếu vứt ven đường, cậu tuyệt đối sẽ không nhặt về. Nhưng nếu Quang Minh thần hội dám đem nó ra công khai đấu giá, tỷ lệ nó là thần cách là một trăm phần trăm.

"Ra giá đi!" Phía dưới có người kêu gào.

https://thuviensach.vn

Dilin nhìn về phía tư tế.

Tư tế thản nhiên: "Tùy cậu đặt."

Tùy cậu đặt?

Dilin có chút mông lung. Trước hôm nay, ngay cả thần cách là gì cậu cũng không biết, thế mà hiện tại cậu lại phải đặt giá cho thần cách?

"Thấp một chút, thấp một chút!" Phía dưới có người hô.

Dilin lấy lại bình tĩnh. Tuy không biết thần cách có công dụng với nhân loại hay không, nhưng có một điều có thể khẳng định, chắc chắn nó khan hiếm hơn quyển trục ma pháp cấm chú nhiều. Cho nên giá tiền của nó có thấp, cũng không thể thấp hơn quyển trục ma pháp vừa rồi.

Cậu ngẫm nghĩ, mở miệng: "Năm mươi lăm vạn kim tệ."

Toàn phòng ồ lên.

Ma pháp sư tuy giàu có, nhưng không được nhiều người như vị Corleone kia tùy tiện xuất ra mấy chục vạn kim tế.

"Sáu mươi vạn kim tệ." Corleone ra giá. Biểu tình của ông ta thực nghiêm túc, ánh mắt nhìn chiếc hộp tràn ngập kiên định, hiển nhiên là lập chí phải có.

"Bảy mươi vạn." Các ma pháp sư sau lúc đầu khiếp sợ, cũng bắt đầu sôi nổi.

Thần cách là gì? Là đồ vật trong truyền thuyết. Nay nó lại chân chân thiết thiết xuất hiện, còn có thể dùng tiền tới mua. Trong lòng mọi người ở đây đều chỉ có một suy nghĩ, nếu không mua được nó vào tay, chắc chắn sẽ hối hận cả đời.

"…"

"Một trăm tám mươi vạn!"

https://thuviensach.vn

Tranh đoạt tiến vào hồi gay cấn.

Tham gia cạnh tranh không chỉ có ma pháp sư, còn có rất nhiều thương nhân, lính đánh thuê… Tóm lại, toàn phòng đều điên cuồng.

“Năm trăm vạn.”

Giọng nói biếng nhác giống như nhát đao phóng chậm, chế trụ cổ họng mọi người, làm cho tiếng ầm ĩ của họ nghẹn lại.

Dilin nhìn Hydeine.

Hydeine thờ ơ ôm tay, làm như không thấy những con mắt đỏ đậm quanh mình.

“Sáu trăm vạn.” Tiếng nói già nua của Corleone tạo thành một giới tuyến khác.

“Một ngàn vạn.” Hydeine không thèm nháy mắt.

Yết hầu của Corleone gian nan nuốt nước miếng. Toàn bộ tài sản của ông ta tổng cộng có gần chín trăm vạn kim tệ, một ngàn vạn đã vượt quá khả năng của ông. Nhưng thần cách… con ngươi ông ta hừng hực liệt hỏa thiêu đốt.

“Một ngàn lẻ một vạn kim tệ.” Ông nghe thấy chính mình ra giá.

Cả phòng yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều chấn động trước cái giá cao thấu trời này. Trong nháy mắt, giá cả đã tăng lên gấp nhiều lần!

“Một ngàn một trăm vạn.” Hydeine nhàn nhã.

Corleone quay đầu, ánh mắt âm u như lửa địa ngục, “Người trẻ tuổi, ngươi lấy đâu ra số tiền đó?”

Hydeine nhún vai: “Đây là vấn đề sao?”

https://thuviensach.vn

Corleone nói: “Gia tộc Wisenlett chúng ta có tài lực hùng hậu, ngươi đấu không lại đâu.”

Wisenlett!

Rất nhiều ma pháp sư ở đây đều hung hăng hít một hơi.

Wisenlett tại Mộng đại lục được xem như một gia tộc cổ xưa. Niên đại của nó thậm chí còn lâu hơn Shamanlier và Kanding đế quốc nhiều lần . Không có ai biết Wisenlett đến cùng có bao nhiêu tài phú, càng không ai biết bọn họ có bao nhiêu ma pháp sư cường đại.

Sức mạnh của Wisenlett khác với St Paders. Bởi vì bọn họ là toàn bộ gia tộc, bọn họ có được vinh quang chung của gia tộc. Cho nên so sánh độ khó chơi, nó tuyệt đối không thấp hơn St Paders.

Nếu không phải thần cách quá trân quý, Corleone cũng không muốn lộ ra dòng họ của mình. Dù sao ông ta ở trong gia tộc cũng không phải nhân vật trung tâm gì. Nhưng hiện tại đành phải làm thế, chỉ cần có thể có được thần cách, gia tộc nhất định sẽ ủng hộ hành vi lần này.

Ma pháp sư trước đó trợn mắt với Corleone cũng giật mình không thôi. Hắn vẫn luôn cho rằng Corleone chỉ là một ma pháp sư cao cấp tính tình cổ quái, không ngờ ông ta xuất thân từ gia tộc Wisenlett.

Hydeine nói: “Không hề gì, tiếp tục đi.”

Corleone hung tợn nhìn hắn. Quan hệ giữa ông ta và Hydeine giống như giữa ông ta và ma pháp sư lúc trước, chẳng qua đã đổi vai nhân vật.

“Một ngàn một trăm vạn lần một.” Dilin cắt ngang giằng co của hai người, “Một ngàn một trăm vạn lần hai.”

“Một ngàn năm trăm vạn!” Corleone bất chấp.

Cùng lắm thì đem thần cách giao cho gia tộc. Lấy tài lực của gia tộc, bỏ ra một ngàn năm trăm vạn không tính là gì, hơn nữa bọn họ nhất định sẽ sẵn

https://thuviensach.vn

lòng.

Hydeine không thèm nháy mắt: “Hai ngàn vạn.”

Corleone cơ hồ hộc máu, “Ngươi lấy đâu ra hai ngàn vạn?” Cho dù là gia tộc Bassekou cũng chưa chắc xì ra được số tiền đó.

Hydeine nói: “Đây là vấn đề của ta.”

Corleone cắn chặt răng, giọng căm hận: “Ngươi có dám lưu lại tên không?” Ông không dám tiếp tục nâng giá lên, bởi vì hoàn toàn không biết thái độ của gia tộc. Nếu gia tộc không để khối thần cách này vào mắt, giao dịch này ông tuyệt đối không đủ sức.

“Hydeine Tajires.” Hydeine không chút do dự.

Toàn phòng lại lần nữa hít một ngụm khí.

Các ma pháp sư vốn định đánh cướp đều lặng lẽ bỏ cuộc.

Đệ nhất ma pháp sư đại lục.

Ngay cả Bradley cũng chịu bái phục, bọn họ chắc chắn không thể đánh lén thành công.

Corleone chậm rãi quay đầu, không hề liếc hắn một cái. Trong lòng ông ta một mảnh hoang liêu. Nếu chỉ có Hydeine, có lẽ ông còn có thể thuyết phục gia tộc ra tay cướp đoạt, nhưng phía sau Hydeine là St Paders, thế lực không thua gia tộc mình. Huống chi bản thân Hydeine cũng không dễ chọc.

Dilin thấy những người khác đều không lên tiếng, nhanh chóng hô ba lượt, thành giao.

Hàng hóa được giao ở hậu đài, Dilin nhớ tới lần trước Honorable Gruson mất tích, không dám khinh thường, cùng tư tế Quang Minh thần hội đích thân áp tải đến.

https://thuviensach.vn

Các ma pháp sư khác lưu luyến nhìn bóng lưng của cậu biến mất, tốp năm tốp ba lục tục ra về.

Hydeine sớm đã dùng phong hệ ma pháp bay đến hậu đài chờ.

Dilin vừa thấy hắn, liền ném chiếc hộp cho hắn, "Xem xét kĩ rồi rồi cất vào túi không gian đi."

Nghiệp đoàn đạo tặc có lợi hại cũng không thể với tay đến túi không gian của Hydeine.

Hydeine mở hộp, đem khối thần cách màu vàng lăn qua lộn lại ngắm nghĩa, ném thẳng vào túi không gian. Thái độ tùy tiện giống như đây chẳng qua chỉ là tảng đá bình thường.

Ông chủ và tư tế Quang Minh thần hội hai mặt nhìn nhau.

Tư tế nhịn không được nói: "Tajires đạo sư, ngài còn chưa trả tiền."

Không có cách nào, Dilin thì thiên vị hắn, đồ vật thì đưa đến quá nhanh, khiến trận giao dịch này quá bị động.

Hydeine nói: "Hỏi Orosey."

Tư tế chần chờ: "Ngộ nhỡ viện trưởng quý học viện…" Ông ta còn chưa nói hết, nhưng ý tứ rất rõ ràng. Dù sao bản thân mua hàng, để học viện trả tiền thật sự chẳng có đạo lý gì sất.

Hydeine mỉm cười: "Yên tâm, ông ấy sẽ giao."

Tư tế hỏi: "Vậy, ta nên mở miệng thế nào?"

Hydeine đáp: "Phí nghiên cứu."

Trong đầu Dilin đột nhiên hiện lên biểu tình đập bàn của viện trưởng trong phòng làm việc.

Tư tế ngẫm nghĩ, dù sao đối phương cũng là cường giả số một số hai đại lục, chắc sẽ không quỵt nợ đâu, thoáng yên tâm, vội vàng cáo biệt bọn họ

https://thuviensach.vn

trở về thần điện báo cáo tình hình.

Dilin hoàn thành nhiệm vụ phòng đấu giá, cùng Hydeine về nhà.

Trên đường, Dilin hỏi ra nghi hoặc trong lòng, "Tại sao Quang Minh thần hội lại có thần cách?"

Hydeine trả lời: "Quang Minh thần là vị thần mạnh nhất Mộng đại lục, nàng có được thần cách của thần là chuyện bình thường."

"Nhưng tại sao Quang Minh thần lại đem nó đi bán đấu giá?" Dilin trăm lần không hiểu. Cho dù không phải thần cách của Quang Minh thần, nhưng dựa vào độ trân quý của nó, cũng có thể cung phụng tại Quang Minh thần điện a.

"Không biết. Có điều có thể xác định, người thường không thể sử dụng thần cách này."
Dilin giật mình; "Tại sao?"

Hydeine nói: "Nếu như có thể sử dụng, Quang Minh thần chắc chắn sẽ không hào phóng mang tới." Cho dù là mảnh nhỏ của thần cách, bên trong nó cũng ẩn chứa sức mạnh của thần, tuyệt đối là uy hiếp nghiêm trọng với Quang Minh thần.

Dilin ngạc nhiên: "Vậy mua về có ích lợi gì?"

Hydeine nói: "Xem xét."

Tuy Hydeine nói là vì xem xét, nhưng Dilin thoáng ngẫm liền hiểu được hắn mua với dụng ý gì. Mặc kệ thần cách hữu dụng hay vô dụng, suy cho cùng nó vẫn là đồ vật quý giá nhất của thần, cũng tượng trưng cho sức mạnh cường đại nhất. Hôm nay trên phòng đấu giá nếu ra tay mua không phải là Hydeine, những người khác nhất định sẽ ôm tâm lý tranh đoạt, dẫn đến hỗn chiến khiến cuộc đấu giá trở nên hỏng bét.

"Ngày mai chúng ta trở về St Paders đi?" Dilin có hai suy tính. Một là bọn họ mang trong người báu vật, cho dù dọa được người trong phòng đấu

https://thuviensach.vn

giá, khó đảm bảo không có thế lực nào khác nhòm ngó đến. Thứ hai, kỳ hạn nhiệm vụ còn có hơn một tháng, mà nhiệm vụ cuối cùng phải tiến hành trong rừng Mộng Yểm của học viện.

Hydeine liếc mắt nhìn cậu, "Được."

Có những chuyện không cần nói ra khỏi miệng.

Thủ đô Sangtu, thành Neal.

Thần điện trung tâm của Quang Minh thần hội, một dòng ánh sáng thánh khiết từ trên cao chiếu xuống.

Trong ánh sáng, mơ hồ có hình bóng của một nữ thần cực kì yểu điệu xinh đẹp.

Giáo hoàng mặc bộ áo bào trắng đơn giản mà không mất đi đẹp đẽ quý giá, thành kính đứng trước hình bóng kia, hai tay hợp thành hình chữ thập, thân trước hơi khom, tựa hồ đang cầu nguyện.

Phía sau ông ta, tư tế cấp tám đứng nghiêm trang.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Hồi lâu, giáo hoàng đứng thẳng dậy, chậm rãi quay đầu, "Trieste."

"Vâng, thưa bệ hạ." Trieste ngẩng đầu, đồng tử màu tro không hề gợn sóng.

"Thần cách bán rồi sao?"

"Đúng vậy. Do Hydeine Tajires của học viện ma pháp St Paders mua."

"Hydeine?" Giáo hoàng nói: "Đại ma pháp sư chiến đấu đến cùng với thần chiến tranh?"

Trieste đáp: "Tôi nghĩ hắn đã vượt qua tiêu chuẩn đại ma pháp sư bình thường."

https://thuviensach.vn

Giáo hoàng nói: “Hô. Cho dù chỉ còn lại có một nửa thần cách thần chiến tranh vẫn là thần. Dùng sức mạnh nhân loại để khiến gã bị thương, xác thực rất giỏi.”
Trieste lo lắng: “Hiện tại hắn đã lấy được mảnh vỡ thần cách của thần đất mẹ, có thể hay không…”

“Thần cách sở dĩ là thần cách, bởi vì chỉ có thần mới có thể sử dụng.” Giáo hoàng đáp, “Cũng giống như ma hạch của ma thú, chẳng hề có tác dụng gì với chúng ta.”

Trieste hỏi: “Vậy tại sao hắn còn muốn mua?”

Giáo hoàng nói: “Mỗi cường giả chân chính sẽ không cam tâm chịu thất bại. Có lẽ hắn muốn tìm ra biện pháp đả bại thần, có lẽ hắn muốn thành thần. Có điều cũng không cần khẩn trương, chúng ta chỉ cần chờ có tử thần đi ra từ địa hạt của thần hay không là được. Đất mẹ là mẫu thân của thần chiến tranh, nếu gã biết mảnh vỡ thần cách của mẫu thân rơi vào tay nhân loại, nhất định sẽ ra tay.”
Trieste hỏi: “Thật sự có vị thần có thể đi ra từ địa hạt của thần sao?”

“Trước kia không có không phải là vĩnh viễn không có. Không cần xem thường sức mạnh của thần, nhất là…” Giáo hoàng đột nhiên khép miệng, giống như không muốn nói ra cái tên kia. Ông quay đầu, ánh mắt ngóng nhìn bóng hình xinh đẹp trong ánh sáng, thấp giọng, “Đây là lời tiên đoán của nữ thần Quang Minh.”

Đôi mắt màu tro rốt cục có chút dao động, “Nếu bọn họ thật sự đi ra, chúng ta nên làm gì đây?”

Trong con ngươi giáo hoàng hiện lên ánh sáng lạnh lẽo, “Giết.”

Bởi vì Dilin và Hydeine về học viện sớm, cho nên đại đa số học sinh còn chưa đến, ngay cả viện trưởng Orosey cũng đang nghỉ phép, chỉ có trưởng ban sơ cấp ở lại.

https://thuviensach.vn

Anh ta gặp Hydeine ở quán cơm, sắc mặt lập tức biến đổi, trộm kéo hắn sang một bên nói: "Ngươi thật sự mua được thần cách của đất mẹ?"

Hydeine lười biếng gật đầu, "Ừa."

Ánh mắt Mikris sáng long lanh, xoa xoa tay: "Cho ta xem đi."
Hydeine lấy từ túi không gian ra ném cho hắn.

Mikris kinh hãi, dùng sáu loại ma pháp đảm bảo nó không bị ném trên mặt đất, mới cẩn thận cầm lên.

Chờ Dilin và Hydeine cơm nước xong, hắn vẫn đang nghiên cứu.

Dilin hiếu kỳ: "Có thể nhìn ra tác dụng của nó sao?"

Mikris nhìn đi nhìn lại rất nhiều lần, rốt cục nhịn không được hỏi: "Ngươi xác định ngươi không bị lừa đấy chứ?"

Hydeine nói: "Đây là chuyện khiến cho viện trưởng và giáo hoàng phiền não."

Mikris nghi hoặc: "Tại sao?"

"Bởi vì bọn họ sẽ gửi hóa đơn cho Orosey."

Mikris há hốc mồm, hồi lâu mới nói: "Viện trưởng sẽ phát điên."

Hydeine vỗ vỗ vai hắn: "Đến lúc đó, ta sẽ ủng hộ ngươi."

"Ủng hộ ta, ủng hộ ta chuyện gì?" Chẳng lẽ chuyện kế nhiệm viện trưởng? Mikris có chút khó tin. Không nghĩ tới mình thế mà lại có thể làm cho Hydeine vui lòng phục tùng. "Từ từ, các ngươi đi đâu đấy?"

"Rừng Mộng Yểm." Hydeine không quay đầu lại.

Mikris nhìn bóng dáng ngày càng xa của hắn, lại nhìn thần cách trên tay, "Uy, thần cách của ngươi!"

"Giúp ta giao cho Orosey." Hydeine ung dung.

https://thuviensach.vn

"…" Mikris cẩn thận đánh giá thần cách một lát, cau mày: "Không phải mua được hàng giả đấy chứ?"
Orosey giao cho Dilin ba nhiệm vụ, cái cuối cùng là khó khăn nhất -

Thuần phục ma thú.

Mọi người đều biết, dã thú có dã tính, ma thú có ma tính, Orosey yêu cầu Dilin phải thuần phục ma thú cấp bảy tám chín mỗi loại một con. Ma thú từ cấp bảy trở lên được coi là ma thú cao cấp, mà Dilin hiện nay nhiều nhất mới chỉ là ma pháp sư cấp sáu, bên nào cao bên nào thấp vừa nhìn đã biết. Muốn hoàn thành nhiệm vụ, không dùng thủ đoạn đặc biệt không được.

Hydeine theo sau Dilin, nhìn cậu bay đến chỗ sâu nhất trong rừng.

"Ngươi định thuần phục ma thú nào?" Hydeine tạo kết giới, để hai người có thể nói chuyện.

Dilin trả lời: "Tôi từng xem qua tư liệu ở thu viện. Trong số ma thú cấp chín gấu vàng mắt xanh tốc độ chậm nhất, lực công kích thấp nhất, hơn nữa thích sống một mình. Cho nên tôi muốn thuần phục nó trước."
"Cấp chín?"

Dilin mỉm cười: "Có ma thú cấp chín giúp đỡ, thuần phục cấp bảy cấp tám sẽ dễ dàng hơn nhiều đúng không?" Ma thú có cấp bậc phân minh, được ma thú cấp chín giúp sức, đến cấp bảy cấp tám thì có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Hydeine đáp: "Nói đến thuần phục, gấu vàng mắt xanh da dày thịt béo nhất. Hơn nữa ma thú cấp bậc này bẩm sinh đã có ma pháp. Nếu ta nhớ không lầm, trong người gấu vàng mắt xanh có hai khối ma hạch."

Dilin ngẩn người: "Hai khối ma hạch?"

Hydeine nói: "Cho nên nó am hiểu hai hệ ma pháp."

https://thuviensach.vn

Ma thú khác với con người. Con người sử dụng ma pháp dựa vào cảm giác và tinh thần lực để khống chế nguyên tố, còn ma thú dựa vào ma hạch hấp thu nguyên tố, sau đó phóng chúng ra. Cho nên con người chỉ có thể sử dụng một loại ma pháp, vì chỉ gần gũi một loại nguyên tố, nhất định sẽ xa lánh ba loại còn lại. Còn ma thú chỉ cần đủ ma hạch là có thể sử dụng các loại ma pháp khác nhau.

Dilin cảm thấy khó giải quyết, "Nó am hiểu hai loại ma pháp nào?"

"Thổ hệ và mộc hệ."

Trong lòng Dilin trầm xuống.

Trong rừng cây, không nghi ngờ gì đây là hai loại khó đối phó nhất.

Cậu bắt đầu điểm lại trong đầu các phương án đối phó với thổ hệ và mộc hệ. Theo lời đạo sư đương nhiệm của Soso Weidar, trong bốn hệ ma pháp, phòng ngự của thổ hệ kiên cố hữu dụng nhất, hơn nữa bản thân gấu vàng mắt xanh lì lợm, phòng ngự của nó có thể nói là không chê vào đâu được. Còn mộc hệ yếu nhất trong bốn hệ ở trong rừng cây lại như cá gặp nước, là nơi có thể phát huy lực công kích và lực phòng ngự lớn nhất.

Dilin đột nhiên ảo não bản thân am hiểu thủy hệ chứ không phải hỏa hệ. Trước đó cậu muốn ỷ vào phong hệ ma pháp dùng tốc độ công kích gấu vàng mắt xanh, nhưng xem ra cũng rất không thực tế. Bởi vì nó hoàn toàn có thể náu mình trong phòng ngự.

Bọn họ đi trong rừng ba ngày, Dilin lần thứ hai hủy bỏ ý tưởng trước đó.

Hóa ra điều khó nhất trong thử thách này không phải đánh bại ma thú mà là tìm được ma thú.

Từ khi phong ấn của rừng Mộng Yểm bị hủy, không gian ở đây bị vây trong trạng thái cực kỳ thiếu ổn định. Muốn tìm được mục tiêu trong trạng thái này, cần có vận may rất lớn.

https://thuviensach.vn

Hydeine đột nhiên hỏi: “Báo đạp tuyết được không?”

Dilin nói: “Đó là con gì?”

Hydeine vươn tay, một lóng tay chỉ phía trước, “Chính là con kia.”
Hắn vừa nói xong, Dilin liền nhìn thấy một con báo có thân thể cực kỳ duyên dáng chậm rãi đi ra từ rừng cây. Bộ lông đen tỏa sáng dưới ánh mặt trời, tứ chi thuần một màu trắng như tuyết. Có thể thấy nó rất chịu khó làm vệ sinh cá nhân hàng ngày.

“Nó cấp mấy?” Sau khi quyết định bỏ gấu vàng mắt xanh, Dilin chưa xem xét tiếp.

“Cấp chín.”

Trong lòng Dilin rùng mình.

Ma thú cấp chín dù có tập tính khác nhau, nhưng thực lực lại cường đại ngang nhau!

Gấu vàng mắt xanh có phòng ngự vô địch và hai hệ ma pháp, thực lực của báo đạp tuyết chắc chắn cũng không kém hơn.

“Đặc điểm của nó là gì?” Dilin vừa dứt lời, liền cảm thấy một trận gió từ trước thổi qua, chờ cậu cuống quýt lập kết giới xong, trên mặt đã xuất hiện vết máu.

Mà báo đạp tuyết đã về lại chỗ cũ, nhẹ nhàng liếm bàn chân mình như chưa từng rời đi.

“Hỏa hệ.” Giọng nói của Hydeine truyền đến từ phía sau cậu bảy tám thước, “Nó là ma thú duy nhất dùng hỏa nguyên tố để thi triển phong hệ ma pháp.”

Phong hệ ma pháp?
Ánh mắt Dilin sáng lên.

https://thuviensach.vn

Nếu nó sử dụng phong hệ ma pháp, vậy cậu có thể đánh ngã nó!

Trong lúc cậu thập phần tin tưởng, chuẩn bị ra tay, trước mắt lại hoa lên, vô số ánh lửa đang tán loạn quanh trái phải. Kết giới thủy hệ bị lửa đánh tới cơ hồ dán vào người cậu.

"Grào." Ánh mắt báo đạp tuyết bỗng nhiên xuất hiện trước mặt.

Trong lòng Dilin kinh hãi, thủy nguyên tố nháy mắt bùng nổ, đem lửa đẩy ra.

Hydeine thản nhiên: "Nó đang thăm dò."

Như để khẳng định lời hắn, báo đạp tuyết lại xông lên, lần này tốc độ nhanh gấp bội.

Dilin chưa kịp thấy rõ thân ảnh nó đã bị xô mạnh ra ngoài.

"Phụt." Khí huyết bốc lên trong ngực, cậu nhịn không được ói ra máu. Sau khi thành ma pháp sư, cậu không rèn luyện thân thể nữa, thể chất sớm đã không bằng lúc trước.

Hydeine khẽ nhíu mày, "Định bỏ cuộc sao?"

Dilin chậm rãi đứng lên, còn chưa trả lời, lại bị xô ra ngoài.

Có điều lần này đỡ hơn. Ít nhất cậu đã lập kết giới thủy hệ bảo vệ thân thể, cho nên chỉ ngã lộn một vòng, không bị thương.

Dilin chống tay vào cái cây bên cạnh, nhanh chóng đứng dậy, trong mắt lóe lên ý chí chiến đấu, "Chính là nó!"

100. Học phần tốt nghiệp (mười)…

Đối mặt với ánh mắt khiêu khích của cậu, báo đạp tuyết lắc lắc đuôi, tao nhã bước tới gần.

Dilin biết, nó đang tìm nhược điểm phòng ngự trong kết giới của mình. Ma thú có trí tuệ không thua nhân loại, nhất là ma thú cao cấp, bẩm sinh có thiên phú, thậm chí ở một số phương diện còn vượt qua nhân loại.

https://thuviensach.vn

Ví dụ như khả năng tìm ra nhược điểm hiện giờ.

Báo đạp tuyết chỉ dùng phong hệ ma pháp để nhảy, không cần thời gian lấy đà. Cho nên Dilin chỉ có thể phản ứng vào khoảnh khắc nó đến gần.

Kết giới thủy hệ lại bị đụng lung lay.

Lưng Dilin dựa vào thân cây phía sau, còn chưa kịp thở, trên lưng bất chợt nóng lên, thân cây đang tựa vào đột nhiên bốc cháy.

Bởi vì dựa vào cây nên thủy hệ nguyên tố trên lưng đã tản mất, ngọn lửa lan tràn từ cây đến lưng cậu không gặp chút che chắn nào.

Dù Dilin phản ứng nhạy bén vội tránh ra, trên lưng vẫn bị lửa đốt một khoảng.

Báo đạp tuyết không cho cậu cả cơ hội thở dốc.

Nó biết rất rõ, hai con người trước mắt người này yếu hơn, người đứng cách đó không xa quan sát mới là kẻ mạnh. Cho nên nó phải nhanh chóng giải quyết một người, mới có thể chú tâm đối phó người còn lại.

Có điều ngồi im chịu đánh không phải là tác phong của Dilin.

Cậu cố nén đau nhức truyền đến từ lưng, nhanh chóng tụ tập thủy nguyên tố tạo thành lốc xoáy, che trước người.

Báo đạp tuyết duỗi chân. Thân thể giống như mũi tên bắn lên, cao đến hơn mười thước.

Dilin kinh hãi, chuyển lốc xoáy lên phía trên. Nhưng thủy nguyên tố và lốc xoáy không phải thể rắn, trong lúc di động lốc xoáy đã hơi biến dạng.

Báo đạp tuyết gầm nhẹ một tiếng, dùng thân thể xuyên qua lốc xoáy.

Dilin chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, hai chân trắng như tuyết đã đặt trên lồng ngực cậu, thân thể không tự chủ được ngả ra sau.

Tình thế như chỉ mành treo chuông.

Cậu dùng phong hệ ma pháp cuốn mình về phía sau năm sáu thước, đầu nặng nề đập vào một thân cây. Quần áo trước ngực bị xé vụn, máu chảy đầm đìa từ vết cào kéo dài từ xương sườn đến bắp đùi.

Mắt báo đạp tuyết rực lên ánh xanh ngắt , gầm gừ lộ răng nanh.

Dilin chống tay chầm chậm đẩy mình dậy, đầu bị va chạm có chút choáng váng, thủy nguyên tố trong đầu lúc sáng lúc tối.

https://thuviensach.vn

Báo đạp tuyết cầm chắc thiếu niên trước mắt sắp biến thành bữa ăn của mình, đang chuẩn bị phóng ra lần hai, trước mắt đột nhiên hoa lên, thanh niên đang đứng cách đó không xa quan sát đã khoanh tay ngăn trước mặt.

"Ra tay hơi nặng." Âm cuối của thanh niên hơi nâng cao, ngón tay bắn ra một ngọn lửa chậm rì rì bay qua.

Trong mắt báo đạp tuyết hiện lên khinh thường. Tốc độ như vậy mà mơ đả thương được nó à?

Nó đang định nâng chân, lại phát hiện toàn bộ thân thể bị hỏa nguyên tố áp chế không thể cử động.

Sao có thể? Chẳng lẽ nó sẽ bị nhân loại thuần phục như vậy?

Trong mắt nó hiện lên kinh hoảng, mãnh liệt giãy dụa.

Nhưng hỏa nguyên tố đồng loạt làm phản, gắt gao trói buộc nó, cho đến khi đám lửa kia đốt tới đỉnh đầu.

Nó đau đến nhe răng nhếch miệng, lăn tại chỗ vài vòng mới dập tắt được lửa.

Có thể cử động rồi?

Nó nhanh nhẹn đứng lên, mê man nhìn nơi thiếu niên và thanh niên biến mất.

Hydeine bế Dilin về ký túc xá của mình, sau đó cởi quần áo cậu.

Miệng vết thương không ngừng chảy máu, sắc mặt Dilin ngày càng tái nhợt.

Hydeine nhíu mày, rút thuốc trị thương từ túi không gian, ngón tay nhẹ nhàng xoa trên miệng vết thương. Thuốc trị thương kia do Bradley đưa cho hắn sau trận chiến ngoài thành Dabe, hiệu quả rất tốt. Thuốc vừa bôi vào miệng vết thương, máu liền ngừng chảy. Hắn đi tìm băng gạc băng bó cho cậu, sau đó nâng cậu lên không trung lật người lại.

Vết bỏng trên lưng không nghiêm trọng lắm, chỉ hơi đỏ lên, bôi thuốc trị bỏng xong rất nhanh đã xẹp xuống.

Cuối cùng vết thương trên đầu.

Bề ngoài hơi sưng, nhưng bên trong không hề gì.

Hydeine nhìn Dilin đang hôn mê vẫn cau mày, cúi người khẽ hôn một cái, xoay người đi thư viện số một. *(sooooo sweeeeet!!!)*

https://thuviensach.vn

St Paders đích thực là nơi hổ nằm rồng phục. Một quản lý thư viện bình thường cũng có thực lực ma pháp sư cao cấp.

Luse nhìn thấy Hydeine bước thẳng về phía mình, giật mình hỏi: "Lại có thành quả nghiên cứu?"

"Không phải. Muốn nhờ ngươi một chuyện." Hydeine đáp.

Luse nghi hoặc: "Chuyện gì?"

"Trị thương." Trong tất cả ma pháp trị liệu, quang minh hệ dùng thần lực, hiệu quả tốt nhất, còn ma pháp mộc hệ bắt nguồn từ ma pháp sinh mệnh, cho nên tuy không nhanh chóng có hiệu quả như ma pháp quang minh, nhưng cũng rất tốt.

Tròng mắt Luse khẽ chuyển: "Dilin bị thương?"

Hydeine mỉm cười, dứt khoát dùng hỏa nguyên tố xách hắn từ sau bàn ra, dùng phong hệ ma pháp chạy về ký túc xá.

Nhìn thấy Dilin nằm trên giường hôn mê bất tỉnh, Luse chấn động, "Các ngươi gặp phải kẻ địch nào vậy?" Có ai có thể đả thương Dilin từ trong tay Hydeine như thế? Hắn nghĩ không ra.

"Báo đạp tuyết." Hydeine đáp.

Luse mờ mịt: "Chẳng lẽ ma thú biến dị?"

"Không, chỉ mới cấp chín." Hydeine nói, "Đây là nhiệm vụ Orosey giao cho em ấy."

Luse nói: "Ngươi cứ mở mắt trừng trừng nhìn trò ấy bị thương thành như vậy?" Lời nói của hắn tràn ngập bất bình.

Hydeine nói: "Con đường của mỗi người phải đi bằng đôi chân của bản thân." Hắn dừng một chút, "Huống chi, em ấy cũng sẽ không chấp nhận sự trợ giúp của ta."

"Tại sao?" Tình nhân giúp đỡ nhau chẳng lẽ không phải bình thường sao?

Hydeine nói: "Em ấy cũng là nam nhi."

"Trò ấy vẫn là thiếu niên."

"Sẽ lớn dần." Hắn tin tưởng mười phần.

Sắc mặt Luse cổ quái, "Ta thấy ngươi giống như đang nuôi con."

https://thuviensach.vn

“Có gì khác đâu, em ấy là học sinh của ta.” Hydeine thấy hắn lải nhải, trực tiếp kéo đầu hắn sang phía Dilin, “Chữa trị trước đã.”

“Chữa chỗ nào?”

“Đầu.”

Luse nhẹ nhàng đặt tay lên trán Dilin.

Cảm giác của ma pháp mộc hệ không chỉ có mộc nguyên tố mà còn hữu dụng với sinh mệnh. Chẳng qua bọn họ chỉ am hiểu ma pháp sinh trưởng và khôi phục, cho nên loại ma pháp này chỉ có thể dùng để cứu người, không thể đả thương ai.

Luse loay hoay qua đủ hai giờ mới dừng.

Hydeine nhìn hắn vẻ mặt mệt mỏi, hỏi: “Thế nào?”

Luse nói: “Ta tiện tay phục hồi những chỗ bị thương khác trên người trò ấy.”

“Phục hồi?” Hydeine nhíu mày.

Luse đáp: “Tiếng lóng trong nghề, không nghiêm trọng như vậy. Hiện tại trò ấy không có việc gì, có điều tốt nhất đừng đi rừng Mộng Yểm trêu vào ma thú cấp chín gì đó nữa.”

Hydeine nói: “Ta sẽ nghe một cách chọn lọc.”

“Ngươi chọn câu nào?”

“Hiện tại em ấy không có việc gì.”

“…” Luse nói, “Ta đã nhìn trò ấy tiến vào học viện, ta hy vọng trò ấy có thể tốt nghiệp, chứ không phải về chầu ông bà.”

Hydeine đáp: “Những lời này ta lựa chọn xem nhẹ.”

Luse: “…”

Dilin tỉnh lại, cảm thấy mọi nơi trên cơ thể đều rất thoải mái. Miệng vết thương từ xương sườn đến bắp đùi chỉ còn lại sẹo, lưng khỏi hẳn, đầu cũng không choáng váng.

“Kỳ thật mộc hệ rất hữu dụng.” Cậu cảm khái.

Hydeine nói: “Trong ma pháp trị liệu mạnh nhất là ma pháp quang minh, ma pháp mộc hệ miễn cưỡng thì có thể coi là toàn diện.”

“Toàn diện?”

https://thuviensach.vn

“Nếu trong rừng cây, công kích và phòng ngự của nó có thể so với hỏa hệ và thổ hệ, trị liệu gần với quang minh hệ, cho nên nghe ra rất toàn diện, nhưng trên thực tế lại bị hạn chế cực lớn.”

Dilin đáp: “Chỉ có thể ở trong rừng cây.”

“Thích hợp cho thợ săn hoặc tiều phu.”

“…” Dilin nói, “Tôi ngủ bao lâu rồi?”

“Một ngày một đêm.”

Dilin cuống quýt nhấc chăn, “Không xong! Cách kỳ hạn càng ngày càng gần. A, bọn Soso đến học viện chưa?”

“Năm ngày nữa mới bắt đầu học.”

Dilin nhảy xuống giường.

“Đi đâu?” Hydeine hỏi.

“Thư viện. Tôi nhất định phải đánh bại con báo kia!” Dilin mặc quần áo xong chuẩn bị đi.

Bữa sáng bay đến trước mặt cậu. Hydeine nói: “Ăn xong rồi đi.”

Dilin đáp: “Tôi vừa đi vừa ăn.”

Hydeine đưa tay, một phong thư xuất hiện trong tay hắn.

Dilin tò mò nhìn.

“Thư của phụ thân ngươi, Bob chuyển đến.”

Ánh mắt Dilin sáng lên, đang muốn vươn tay, Hydeine đã rụt tay về, “Tắm rửa trước, rồi ăn cơm.”

Dilin như bị lửa đốt mông vọt vào phòng tắm.

Cơm trưa rất thịnh soạn.

Là Hydeine đặc biệt đến nhà ăn mang về.

Dilin một bên dùng tư thế tao nhã dồn thức ăn vào miệng, một bên nhìn bức thư trên bàn chằm chằm.

Dù Shamanlier và Kanding đế quốc đã có thỏa thuận ngầm, nhưng hai nước dù sao cũng đối địch nhiều năm, ai biết có thể diễn giả thành thực hay không. Trong lòng cậu vô cùng lo lắng.

Vất vả ăn hết đồ ăn trên bàn, cậu dùng khăn ăn lau sạch miệng, nhanh chóng đoạt lấy thư bắt đầu đọc.

https://thuviensach.vn

Hydeine dùng dĩa chậm rãi đưa một miếng thịt bò vào miệng, nhìn ý cười trên mặt Dilin càng lúc càng đậm, sau đó buông thư, hai mắt lấp lánh nhìn mình, "Đồ đâu?"

Hydeine giơ tay, một hộp nhỏ tinh xảo bay ra từ túi không gian.

Dilin đón lấy chiếc hộp mở ra, bên trong đặt một đôi nhẫn kim cương chế tác tinh xảo. "Đây là nhẫn tình nhân, có thể giúp cảm ứng vị trí đối phương."

Hydeine như cười như không nhìn cậu.

Dilin vội ho một tiếng, đưa thư cho hắn, "Cha tôi có lời muốn nói với anh."

Thư tự động xẹt qua mặt bàn, bay đến trước mặt Hydeine.

Khác với lần gặp mặt trước, lần này lời của Andre hoàn toàn là lời của bề trên đối với bề dưới. Ông tỏ vẻ đồng ý với quan hệ của hai người, cũng cảm tạ hắn bảo vệ Dilin tại trận chiến ngoài thành Dabe và tiến bộ ma pháp vượt quá dự đoán của cậu, cuối cùng lấy thân phận bề trên tặng hai người đôi nhẫn ông và phu nhân đã đeo khi kết hôn để chúc phúc.

Dilin thấy Hydeine sau khi đọc thư xong vẫn trầm mặc không nói, thấp thỏm hỏi: "Sao vậy?"

Hydeine trả lời: "Chờ ngươi tốt nghiệp xong, chúng ta đi một chuyến tới tổng bộ nghiệp đoàn đạo tặc đi."

"Để làm gì?"

"Tìm lại thanh kiếm thuộc về phụ thân ngươi."

"Honorable Gruson?" Dilin không ngờ hắn vẫn nhớ mãi không quên thanh kiếm đó.

Hydeine dùng phong hệ ma pháp cuốn lấy một trong hai cái nhẫn Dilin đặt trên bàn đeo vào ngón tay mình, vừa lòng ngắm nghía: "Đây là có qua có lại."

Tuy rằng đã sớm dự đoán phụ thân sẽ không phản đối việc giữa mình và Hydeine, nhưng nhìn thấy ông tự tay viết lời tán thành vẫn là cảm giác khác. Đó là cảm giác hòn đá treo trước ngực rốt cục rớt xuống. Tiếc nuối duy nhất chính là phụ thân vẫn đang cùng quân Shamanlier đóng ở Sangtu, giằng co với đại quân Kanding đế quốc, tạm thời không thể trở về. Có điều

https://thuviensach.vn

không hề gì, dù sao sau khi lấy lại được Honorable Gruson, Hydeine nhất định sẽ tự mình đem kiếm dâng lên, vậy rất nhanh sẽ có thể gặp mặt.

Dilin cơm nước xong liền tới thẳng thư viện.

Có kinh nghiệm tìm sách lần trước, cậu rất nhanh tìm được thông tin về báo đạp tuyết.

Đều là ma thú cấp chín, tác giả đánh giá báo đạp tuyết hơn xa gấu vàng mắt xanh. Bởi vì tuy gấu vàng mắt xanh có song hệ ma pháp, hơn nữa da dày thịt béo, nhưng chỉ số thông minh kém hơn báo đạp tuyết nhiều lần. Báo đạp tuyết có tốc độ và sự nhạy bén khiến cho đối thủ của nó khó có thể đào thoát, cho nên độ nguy hiểm cao hơn một bậc.

"Không có nhược điểm sao?" Dilin nhíu mày.

Hỏa hệ và thủy hệ vốn tương khắc. Nhưng dưới tình huống đối phương rất mạnh, bị khắc chính là mình.

Một quyển sách xuất hiện trước mặt cậu.

Dilin sửng sốt, cầm lấy sách, trên bìa viết "Bách khoa toàn thư về phong hệ ma pháp", tác giả Hydeine. Cậu quay đầu nhìn về phía Hydeine vừa đưa sách cho cậu.

"Sáng tạo là trí tuệ quan trọng nhất của nhân loại." Hydeine nói, "Nhưng dưới quyết tâm duy trì sáng tạo, mô phỏng và học hỏi hợp lý cũng rất cần thiết."

Dilin ngẫm nghĩ: "Tôi có thể học ma pháp thủy hệ không?"

"Không thể." Hydeine nói, "Bởi vì ta không viết sách liên quan đến ma pháp thủy hệ."

Dilin không nói gì.

Có điều sau khi mở sách cậu mới hiểu tại sao Hydeine lại nói như vậy. Bởi vì mặc dù quyển sách này là "Bách khoa toàn thư về phong hệ ma pháp", nhưng không có bất kì chú ngữ hay thế tay nào, chỉ miêu tả hiệu quả có thể tạo ra và hình thức chiến đấu của phong hệ ma pháp. Nói cách khác, muốn sử dụng phải thông qua tưởng tượng của mình.

Đối với ma pháp sư thông thường mà nói, quyển sách này chẳng khác gì đồ bỏ, bởi vì họ đều phải thông qua chú ngữ và thế tay để sử dụng ma pháp.

https://thuviensach.vn

Ma pháp sư có thể trực tiếp dùng suy nghĩ để sử dụng ma pháp lại không cần quyển sách này.

Tình huống đặc biệt duy nhất chính là Dilin.

Một ma pháp sư chưa đủ mạnh mẽ, lại có thể dùng suy nghĩ sử dụng ma pháp.

Quyển sách này có thể nói là vừa vặn với cậu. Vừa không bóp chết sức sáng tạo, lại có thể để cậu học tập ma pháp mới.

"Phong nhận võng." Trong đầu Dilin lập tức hiện lên cảnh tượng dùng thủy nguyên tố thi triển phong nhận võng, trong lòng hơi thất vọng. Hydeine là ma pháp sư hỏa hệ, cho nên sách hắn viết ra đều dùng hỏa nguyên tố. Phong nhận võng này dùng hỏa nguyên tố thi triển có ưu điểm là chỉ cần khống chế được, có thể chuyển hoán một tấm lưới giữa gió và lửa, nhưng đổi làm thủy nguyên tố sẽ không có hiệu quả này.

"Thủy nguyên tố và hỏa nguyên tố đều có điểm mạnh." Hydeine bỏ lại câu nói đầy thâm ý.

Trong lòng Dilin giật mình.

Cậu lại bị hạn chế bởi quyển sách. Dù dùng hỏa nguyên tố thi triển phong nhận võng sẽ linh hoạt hơn, nhưng thủy nguyên tố cũng có ưu điểm. Nói thí dụ như… cái gì nhỉ?

Dilin ngồi xuống bàn.

Hydeine thấy cậu đắm chìm trong suy nghĩ, liền xoay người trở lại bên bệ cửa sổ, tiếp tục uống cà phê.

Ngoài cửa sổ thư viện bầu trời tối rồi lại sáng, sáng rồi lại tối.

Luse thành em nhỏ đưa cơm.

Hydeine đưa bảo thạch cho hắn làm tiền boa, nhưng bị hắn đen mặt ném trở về.

Đến ngày thứ tư, Dilin nhảy dựng lên.

Hydeine chậm rãi buông chén cà phê, nhìn Dilin hưng phấn bước tới, không đợi cậu mở miệng, liền thi nhiên nói: "Tắm rửa trước, đánh răng rồi nói."

Dilin: "…"

Tắm rửa xong, đánh răng xong, Dilin đã hết muốn nói.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau St Paders khai giảng, Dilin vốn định đến gặp Soso, Raymond rồi mới đi rừng Mộng Yểm. Nhưng thôi thúc muốn thử nghiệm sau khi lĩnh ngộ bước tiến ma pháp mới khiến cậu do dự.

Sau ba phút đồng hồ, cậu quyết định đi rừng Mộng Yểm trước.

Có điều bọn Soso chưa đến, Orosey đã xuất hiện.

Cho nên khoảnh khắc bọn họ chuẩn bị bước vào rừng Mộng Yểm, giọng nói âm trầm của Orosey từ phía sau vang lên, "Hydeine Tajires." Ông ta rất ít gọi cả họ cả tên của người khác như vậy, hơn nữa đối phương còn là ma đạo sư của học viện mình, nhưng toàn bộ người quen của ông đều biết, mỗi khi ông xưng hô như thế đều là lúc sắp bùng nổ lửa giận.

Hydeine thi nhiên quay đầu lại.

"Hóa đơn hai ngàn vạn kim tệ?" Orosey vươn tay, hóa đơn của Quang Minh thần hội xuất hiện trên tay ông.

Hydeine nói: "Thần cách là vô giá."

Giọng Orosey căm hận: "Không tồi. Nó đúng là không đáng một đồng, chỉ đưa đến một đống phiền toái." Đại đa số người dù biết rõ nó chẳng có công dụng gì, vẫn ôm tâm lý cầu may đến cướp đoạt.

Hydeine đáp: "Mất đi rừng Mộng Yểm, học viện cần mở mục thi khác."

Orosey hỏi: "Ngươi cho rằng làm kẻ địch của toàn bộ cường giả trên đại lục là một hạng mục của cuộc thi?"

Hydeine nói: "Ông cũng có thể bán đi."

Orosey trầm mặc. Hiển nhiên bán đi là một ý kiến hay. Trên đại lục người có thể xuất ra hai ngàn vạn kim tệ không có nhiều, nhưng tuyệt đối không ít. Ông thậm chí còn có thể kiếm lời từ hai ngàn vạn đó.

Hydeine và Dilin thừa dịp ông ta cúi đầu trầm tư, song song đi vào kết giới Mikris đích thân giám sát thiết lập.

Kết giới chủ yếu là phòng ngừa ma thú từ rừng Mộng Yểm chạy đến, cho nên tính công kích không cao. Hydeine và Dilin xoay vài vòng trong ma pháp trận đã vào trong rừng.

"Nơi này là chỗ nào?" Lạc đường nhiều lần như thế, Dilin đã ngầm thừa nhận độ mù đường của mình.

Hydeine nói: "Không biết."

https://thuviensach.vn

Rừng Mộng Yểm thỉnh thoảng sẽ dịch chuyển giao hoán, thời điểm khác nhau sẽ đặt chân lên những khu vực khác nhau.

Dilin nhíu mày. Lần trước cậu đi tìm gấu vàng mắt xanh lại gặp được báo đạp tuyết. Lần này cậu muốn tìm báo đạp tuyết sẽ gặp loại ma thú gì đây?

"Có điều ta biết con báo đạp tuyết kia ở đâu." Hydeine dùng bàn tay đeo nhẫn nắm lấy cậu, sau đó thi triển phong hệ ma pháp lướt đi.

Dilin biết, hắn mang mình phi hành để tiết kiệm tinh thần lực cho mình, suy cho cùng một lát nữa cậu sẽ phải đối phó với một ma thú cao cấp.

Gió từ hai bên thổi đến, cậu theo bản năng nhích lại gần Hydeine.

Hydeine thuận tay kéo cậu vào gần.

…

Tuy tư thế này thực thoải mái, nhưng mà…

Dilin nhướng mày, lật tay ôm thắt lưng hắn.

Hai người cứ quấn quýt như vậy mà bay nửa ngày quanh rừng Mộng Yểm, rốt cục trước khi màn đêm buông xuống tìm được báo đạp tuyết.

Báo đạp tuyết vốn đang quỳ rạp trên mặt đất rửa mặt, cảm ứng thấy trên không trung đột nhiên hỏa nguyên tố tăng mạnh, thình lình đứng lên, như hổ rình mồi nhìn chằm chằm những vị khách không mời lần thứ hai lại tới.

Dilin hỏi: "Anh để lại ký hiệu hỏa nguyên tố trên người nó?"

Hydeine trả lời: "Để lại chữ ngu."

Dilin rốt cục hiểu vì sao bọn họ phải bay tới bay lui.

Tuy tinh thần lực của Hydeine cường đại nhưng phạm vi cũng có hạn, vượt qua phạm vi này sẽ không cảm thấy nữa. Ngay cả như thế, cậu cũng không khỏi thán phục cảm giác mạnh mẽ của Hydeine. Dù sao diện tích của rừng Mộng Yểm cũng cực lớn, gần như gấp vài lần Shamanlier.

Như nhìn ra suy nghĩ của cậu, Hydeine thản nhiên: "May mắn." Trước đó hắn phỏng chừng mình phải bay vài ngày mới tìm thấy.

Báo đạp tuyết nhìn bọn họ nói chuyện như ở chốn không người – đích thật là không có người, toàn thân căng thẳng. Hình như nó đang do dự nên chạy trốn hay ở lại chiến đấu. Người thanh niên kia đã để lại cho nó ấn

https://thuviensach.vn

tượng quá sâu, dùng hỏa nguyên tố trói chặt được nó chứng tỏ tinh thần lực của hắn cao hơn nó nhiều.

Dilin nhìn báo đạp tuyết, hai mắt lập tức phóng ra tia lửa. Nhưng không phải lửa phẫn nộ cừu hận, mà là hưng phấn tràn ngập chiến ý.

Hydeine như thường lệ bay ra xa.

Báo đạp tuyết nhìn Hydeine đứng cách đó mấy thước, như đang tự hỏi hắn có định nhúng tay vào hay không.

Hydeien khoanh tay, nhíu mày với nó.

Ma thú có ma tính, không chịu được nhất chính là khiêu khích. Trong cổ họng báo đạp tuyết phát ra tiếng gầm nhẹ, đồng tử xanh biếc dời đến người Dilin.

Dilin hết sức chăm chú, không đợi báo đạp tuyết tấn công, trực tiếp xuất ra phong nhận võng!

Phong nhận võng có ý nghĩa như tên, thủy nguyên tố tạo ra những lưỡi đao gió đan thành lưới.

Báo đạp tuyết khinh thường vẫy đuôi, thân thể đột nhiên nhảy lên, định lướt qua trên mạng lưới lưỡi đao.

Dilin ngưng mắt, đã có kinh nghiệm với chiêu này lần trước. Thủy nguyên tố đang bay đột nhiên chuyển biến hình thái, biến thành thể lỏng xoay tròn vút lên. Nó xoay tròn như cối xay gió, cho nên kéo dài thật dài, cổ báo đạp tuyết đau xót, bị nước cuốn đi vài vòng.

Hết thảy đều phát sinh trong nháy mắt.

Báo đạp tuyết rơi xuống đất, phát hiện thân ảnh Dilin trước mắt sớm đã biến mất.

“Vừa mới rồi là phong nhận thủy võng.” Dilin đứng phía sau, cối xay gió bằng nước không còn, thay vào đó là hai thủy cầu lớn, “Sau đó nữa, là thủy lao.”

Hai thủy cầu vọt tới báo đạp tuyết từ hai hướng.

Báo đạp tuyết vẩy đầu, miệng phun lửa.

Nước lửa giao nhau giữa không trung, thủy cầu bị đánh bật ra, rơi rớt giữa không trung.

https://thuviensach.vn

Nhưng Dilin thừa dịp này, trong nháy mắt thân thể lách đến phía sau báo đạp tuyết từ bên trái.

Chờ báo đạp tuyết phát hiện xoay người, liền nhìn thấy vô số thủy cầu đánh vào mình. Nó vội vàng lui về sau, đang muốn nhảy lên, thủy nguyên tố vừa bị hỏa cầu đánh tan giữa không trung lại ngưng tụ trở về, bao vây phần sau thân thể nó.

Trên người báo đạp tuyết bỗng nhiên cháy lên ngọn lửa, như đang khoác bộ chiến giáp bằng lửa!

Dilin tuy dùng nước bao vây, nhưng ngọn lửa ngăn cách nước tiếp xúc với thân thể nó.

Tiếp tục như vậy không xong!

Dilin nhíu mày. Tinh thần lực của cậu chỉ đạt trình độ cấp sáu, nếu còn tiếp tục như thế, nhất định sẽ thất bại.

Báo đạp tuyết hiển nhiên cũng nghĩ tới điều này. Nhưng suy tính của nó khác Dilin. Người nó thật sự kiêng dè là người đang đứng bên xem cuộc vui. Cho dù có thể thắng Dilin, nhưng không nắm chắc đánh lại Hydeine.

Trong óc Dilin nhanh chóng tính toán.

Đột nhiên, một ý nghĩ hình thành trong đầu, mặc dù có hơi mạo hiểm, nhưng xem ra là biện pháp có khả năng nhất hiện giờ. Duy nhất khó giải quyết là tốc độ của báo đạp tuyết quá nhanh. Tuy cậu có thể cảm giác thấy phong nguyên tố hình thành, nhưng không có thời gian đi khống chế chúng.

Báo đạp tuyết đột nhiên di chuyển.

Dilin vội vàng di động thủy cầu vây quanh theo nó.

Đúng rồi! Nước có lực cản!

Ánh mắt Dilin sáng lên, hai tay không ngừng vội vàng vung vẩy. Ma pháp không gian yêu cầu các loại nguyên tố ma sát mới hình thành, dựa theo nguyên lý mà nói, phải có nhiều ma pháp sư phối hợp hoặc dựa vào ma pháp trận hoặc quyển trục ma pháp trợ giúp mới có thể thi triển. Nhưng Dilin dưới sự huấn luyện của Hydeine có thể mơ hồ cảm giác được ba hệ nguyên tố còn lại, hơn nữa cảm giác này đến bây giờ chưa từng biến mất. Tuy cậu không thể khống chế ba hệ nguyên tố khác, nhưng biết vị trí của các nguyên tố. Cậu đã từng thử qua, dưới tình huống nguyên tố của ba hệ

https://thuviensach.vn

bất động, dùng thủy nguyên tố ma sát cũng có thể thi triển ma pháp không gian. Chẳng qua ma pháp không gian tạo ra không được ổn định, hơn nữa yêu cầu về góc độ ma sát, thời gian và số lượng cực kì khắc nghiệt.

Nhưng chuyện tới nước này, đã không còn cho phép cậu lo lắng. Đây là biện pháp và cơ hội cuối cùng

Dilin một bên nhanh chóng dùng thủy nguyên tố cấu thành ma pháp không gian, một bên đem thủy nguyên tố trong thủy cầu tản ra.

Cảm nhận được sức ép trên người nhẹ đi, báo đáp tuyết khôi phục ngọn lửa thành hỏa nguyên tố, thi triển phong hệ ma pháp nhanh nhẹn lao ra khỏi thủy cầu.

Bởi vì thủy cầu có lực cản, tốc độ của nó chậm hơn bình thường chừng một phần mười.

Chính là một phần mười này!

Dilin nắm lấy cơ hội, nhanh chóng triệt hạ phong nguyên tố vừa lóe trong đầu.

Báo đạp tuyết cảm thấy cơ thể đột nhiên nặng nề, từ không trung ngã xuống. Trong mắt nó hiện lên kinh ngạc và bối rối, thân thể tự động điều chỉnh thành tư thế chạm đất, nhưng mặt đất trong tưởng tượng không hề xuất hiện. Nó chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thân người đã rơi vào một không gian không biết tên.

Chú văn màu vàng kim giống như xiềng xích quấn lấy.

Nó hoảng sợ giãy dụa, nhưng không còn kịp nữa, chú văn rất nhanh đã chui vào cơ thể nó, trói chặt ma hạch.

Ma pháp không gian rốt cục chống đỡ hết nổi tan biến.

Dilin thu hồi quyển trục ma pháp thuần thú đã qua sử dụng, thở một hơi thật dài, lau mồ hôi trán, vui mừng nhìn báo đạp tuyết trước mắt đã mất đi kiêu ngạo và lãnh khốc, chỉ còn thờ ơ lạnh nhạt.

Hydeine bay đến bắt bẻ: “Ma pháp không gian không ổn định.”

Dilin khiêm tốn tiếp thu: “Tôi sẽ cố gắng cải tiến.” Chỉ trong thực chiến, cậu mới hiểu được phương pháp dạy học từng cho là biến thái có tác dụng cỡ nào. Nếu không phải nhờ phương pháp dạy học đó, hôm nay cậu chắc chắn không thể vượt cấp mà thu phục ma thú cấp chín.

https://thuviensach.vn

Báo đạp tuyết dường như đã chỉnh đốn xong tâm tình, chậm rãi nhích lại gần.

Nói cho cùng vẫn là ma thú chính tay mình bắt được, Dilin càng xem càng thích, nhịn không được vươn tay, nhẹ nhàng sờ sờ bộ lông bóng loáng.

Báo đạp tuyết muốn tránh, nhưng chú văn trói buộc ma hạch đột nhiên phát động.

Quyển trục thuần phục ma thú không phải khống chế ma thú từ tinh thần, mà thông qua trói buộc ma hạch để chúng không dám phản kháng. Cho nên, nếu ma thú liều mạng nắm chắc thời cơ thì vẫn có thể gây ra thương tích nặng cho chủ nhân. Nhưng chỉ cần chủ nhân không quá đáng, chúng nó sẽ không lựa chọn con đường này.

Báo đạp tuyết bị vuốt ve vài cái, cảm giác không tệ lắm, liền an phận bất động.

“Ta muốn nhờ ngươi giúp một việc.” Dilin ngồi xổm trước mặt nó.

Báo đạp tuyết thoải mái híp mắt, dùng ánh mắt nghiêm nghị ngắm cậu, tựa hồ muốn nói ta đã là của ngươi, còn có thể từ chối sao?

Dilin nói: “Ta muốn thuần phục tiếp ma thú cấp bảy và cấp tám.”

Báo đạp tuyết hoàn toàn mở to mắt.

Sắc mặt Dilin giờ phút này không hề dễ nhìn, tinh thần lực vừa tiêu hao cực lớn. Cậu gần như không còn cảm thấy thủy nguyên tố trong không khí.

“Ngươi có thể trực tiếp ra lệnh.” Hydeine ở bên lành lạnh mở miệng.

Báo đạp tuyết quay đầu trừng hắn. Nếu không phải kiêng dè hắn, vừa rồi nó sẽ không đắn đo muốn giữ lại thể lực không dám ra tay toàn lực.

Dilin cười cười, “Chúng ta ăn xong rồi nói tiếp.”

Báo đạp tuyết vèo một cái mất dạng.

Tim Dilin đập loạn nhịp, trong tay còn lưu lại xúc cảm của da lông.

Hydeine nói: “Ma thú không thể chống lại trói buộc của quyển trục, nó không cảm thấy đau đớn nóng rát chứng tỏ không phải nó muốn chạy trốn. Chúng ta ngồi tại chỗ chờ một lát.”

Dilin lo lắng: “Nó có thể lạc đường không?”

Hydeine đáp: “Có lẽ ngươi có thể đặt mình vào góc độ của nó để tự hỏi vấn đề này.”

https://thuviensach.vn

Dilin yên lặng lôi thịt khô ra.

Hydeine dùng lửa nướng.

Đang chuẩn bị ăn, liền thấy báo đạp tuyết chậm rì rì trở lại, phái sau còn dẫn theo hai con báo đang giận giữ mà hổng làm gì được.

Hydeine nhướng mày: "Báo da hoa cấp tám và báo lửa cấp bảy."

Dilin mừng rỡ, lập tức lấy ra hai quyển trục thuần phục ma thú.

Báo da hoa và báo lửa xoay người định chạy, nhưng báo đạp tuyết rống giận một tiếng, cả hai đành ngoan ngoãn ngồi xổm xuống, tùy ý để chú văn tiến vào cơ thể.

Dùng quyển trục ma pháp tuy tiện lợi nhưng cũng tiêu hao tinh thần lực. Dilin lúc này chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, trước mắt biến thành màu đen. Cảm giác này không phải lần đầu tiên, nhưng đỡ hơn những lần trước một chút, ít nhất còn chưa mất đi tri giác.

Thân thể của cậu loạng choạng, ngã vào một cái ôm ấm áp.

Hydeine ghé vào lỗ tai cậu nói: "Chúng ta về thôi."

"Vâng." Dilin lập tức nhắm mắt ngủ.

Ba ma thú nhìn Hydeine ôm lấy Dilin, bay về phía ranh giới rừng Mộng Yểm. Dù rừng Mộng Yểm thường xuyên thay đổi, nhưng trực giác của Hydeine vẫn luôn có thể giúp hắn tìm được phương hướng chính xác.

Từ rừng Mộng Yểm đi ra, trời đã tối đen.

Ba ma thú đứng sau Hydeine nhìn học viện có chút trơ trụi với chúng.

Hydeine đi thẳng đến văn phòng viện trưởng.

Michelle nói: "Viện trưởng đang… Thật đáng yêu!" Ánh mắt của nàng sáng lên, hưng phấn nhìn ba ma thú phía sau hắn.

Báo đạp tuyết và báo da hoa chỉ lắc đuôi, nhưng báo lửa trực tiếp rống một tiếng về phía nàng.

Michelle cả kinh, trốn ở góc phòng.

"Xảy ra chuyện gì?" Orosey và các thành viên hội đồng vội vàng tới.

Hydeine ném cho báo lửa một ánh mắt tán dương, "Báo cáo nhiệm vụ."

Orosey nhìn Dilin trong ngực hắn, lại nhìn ba ma thú đang bày ra tư thế công kích, thở dài nói với các thành viên hội đồng: "Ngày mai chúng ta tiếp tục."

https://thuviensach.vn

Vài thành viên hội đồng rất có hảo cảm với Dilin, nhao nhao hỏi cậu có sao không.

Hydeine đáp: "Sử dụng tinh thần lực quá độ."

Một thành viên hội đồng kinh ngạc: "Ngươi cư nhiên lại trả lời câu hỏi của chúng ta một cách bình thường."

Hydeine nhướng mày: "Ta ngẫu nhiên cũng sẽ nhân nhượng cho chỉ số thông minh của các ông."

Thành viên hội đồng đen mặt.

Orosey lắc đầu, dẫn Hydeine vào văn phòng.

Ba ma thú cũng đi theo.

Orosey ngồi vào bàn, hai tay xếp lên nhau, hỏi: "Ba ma thú này đều do Dilin thuần phục?"

Hydeine nói: "Ông có thể cảm thụ tinh thần lực dao động quanh ma hạch của chúng." Tinh thần lực dao động của mỗi người khác nhau.

"Không có hỗ trợ?" Orosey biết rõ, trong ba nhiệm vụ, hai nhiệm vụ trước chỉ góp cho đủ số, khó khăn thật sự là nhiệm vụ thứ ba. Muốn thuần phục ma thú cấp chín tối thiểu cũng phải là ma pháp sư trên cấp bảy, và là trong trường hợp hắn có được thật nhiều quyển trục ma pháp và đạo cụ ma pháp.

Hydeine nói: "Cần sao?"

Orosey cau mày: "Ngay cả ba ma thú?" Nếu chỉ một con có lẽ ông ta sẽ không giật mình đến thế.

"Ông không phát hiện chúng đều là ma báo sao?"

"Ma báo?" Orosey nhìn về phía báo đạp tuyết.

Ánh mắt nó lạnh lùng.

Orosey giật mình, "Trò ấy thuần phục báo đạp tuyết cấp chín trước tiên? Hai con khác là nhân tiện nhặt về?" Như vậy có thể giải thích tại sao trò ấy chỉ có tinh thần lực cấp sáu lại có thể bắt được ba ma thú.

Báo da hoa và báo lửa trợn mắt nhìn.

Lông mày Orosey khẽ động.

Hai báo nhất thời ngoan ngoãn.

https://thuviensach.vn

“Được rồi. Tính là hoàn thành.” Dù sao có thể lấy sức mạnh bản thân đi thuần phục ma thú cấp chín đã là thử thách lớn nhất rồi. Orosey nói, “Chờ sau khi trò ấy tỉnh lại, nhớ thả ma thú về rừng Mộng Yểm. Bằng tốt nghiệp và thư mời trợ giáo chờ một tháng sau đến lấy.”

Hydeine nghe vậy đứng lên, đang định đi, chợt nghe Orosey chậm rãi nói: “Còn có một việc.”

Hydeine sốt ruột dừng bước.

“Là về Julan…”

Ánh mắt trời xuyên qua cửa sổ, chiếu vào khuôn mặt tinh xảo của thiếu niên nằm trên giường.

Dilin chầm chậm mở to mắt.

Là phòng Hydeine.

Cậu ngồi xuống, nhìn ngó bốn phía, không có người, chỉ có ba ma thú uể oải nằm úp sấp khắp phòng. Dã thú có ý thức về lãnh thổ, ma thú còn hơn thế.

Dilin lười biếng duỗi thắt lưng, tiến vào phòng tắm.

Cậu không hy vọng lần thứ ba nghe thấy Hydeine nói “Tắm rửa trước”.

Tắm rửa xong, quả nhiên thân thể tinh thần đều sảng khoái.

Hydeine đã trở lại, dọn bữa sáng lên bàn, rồi chia ba khối thịt thăn cho ma thú.

Các ma thú tràn ngập oán niệm.

Thịt chả bõ dính răng.

Dilin đi đến bàn ăn, ngẫm nghĩ, đột nhiên xoay người tới trước mặt Hydeine.

Hydeine ngẩng đầu nhìn cậu.

Dilin cúi đầu, chạm vào môi hắn, cười nói: “Sớm an.” Nói xong đang định rời khỏi, trên lưng bỗng nhiên bị siết chặt, cả người bị Hydeine gắt gao ôm lấy, sau đó là nụ hôn sớm an càng nồng nhiệt.

Chờ hai người thở hổn hển buông nhau ra, các ma thú đã nhét đầy răng xong, đang rất hưng trí nhìn bọn họ biểu diễn.

Dilin cố gắng bình tĩnh trở lại chỗ ngồi, bắt đầu dùng bữa sáng.

“Ăn xong ta có việc muốn nói.” Hydeine bảo.

https://thuviensach.vn

“Việc gì?” Dilin dùng dao lấy mứt trái cây.

Hydeine ăn một miếng bánh mì nhỏ, “Còn chưa ăn xong.”

Dilin đút cả cái bánh vào miệng, cầm dao nĩa trong tay, chờ mong nhìn Hydeine, nhồm nhoàm hỏi: “Là, việc gì?”

“Orosey đã công nhận ngươi hoàn thành nhiệm vụ, tháng sau có thể tốt nghiệp và ở lại trợ giáo.”

Dilin nuốt bánh mì, nhịn không được nhếch môi. Từ khi tiến vào học viện ma pháp St Paders tới nay, cậu vẫn luôn chờ ngày này, không ngờ còn chưa đến một năm, nguyện vọng đã đạt thành.

“Đó là tin tốt.” Hydeine chậm rãi nói.

Tươi cười của Dilin ngưng lại, “Còn có tin xấu hả?”

Hydeine gật đầu, “Quốc vương Julan băng hà nửa tháng trước, thân vương Puto lên ngôi, đang chuẩn bị cưới vương tẩu Marina làm vương hậu.”

Dilin vội la lên: “Còn Soso?”

“Không biết tung tích.”

Ba.

Dao nĩa rơi xuống bàn

Hoàn

***

*Cái kết cụt nhỉ, nhưng mà tại vì đây là hệ liệt, mọi chuyện còn tiếp diễn ở bộ sau Đế hỏa, còn Thánh viện chính thức hoàn rồi. *tung hoa**

https://thuviensach.vn